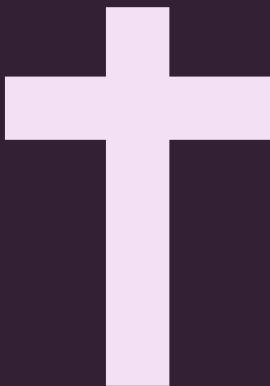

Η Καινή Διαθήκη

The Greek New Testament according to the Byzantine Text
form. Robinson-Pierpont 2018 edition

Ἡ Καινὴ Διαθήκη

**The Greek New Testament according to the Byzantine
Text form. Robinson-Pierpont 2018 edition**

Public Domain

Language: Ελληνικά (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

Translation by: Maurice A. Robinson and William G. Pierpont

This public domain Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org. If you would like to make a donation to help keep free Bible access like this going, please visit <https://eBible.org/give.php>.

2024-01-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 13 Jan 2024

b320f4f6-a7ea-551a-b958-9885c39d847e

Contents

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ . . .	1
ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ . . .	44
ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ . . .	71
ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ . . .	116
ΠΡΑΞΕΙΣ	149
ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ . . .	194
ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄ . . .	211
ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄ . . .	227
ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ . . .	238
ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ . . .	244
ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ	250
ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ	254
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄	258
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄	262
ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄	264
ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄	269
ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ	273
ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ . . .	275
ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ . . .	276
ΙΑΚΩΒΟΥ	289
ΠΕΤΡΟΥ Α΄	294
ΠΕΤΡΟΥ Β΄	299
ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄	302
ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄	307
ΙΩΑΝΝΟΥ Γ΄	308
ΙΟΥΔΑ	309
ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ	311

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

1 βιβλος γενεσεωσ ιησου
 χριστου υιου δαυιδ υιου αβρααμ
 2 αβρααμ εγεννησεν τον ισαακ
 ισαακ δε εγεννησεν τον ιακωβ
 ιακωβ δε εγεννησεν τον ιουδαν
 και τουσ αδελφουσ αυτου 3 ιουδασ
 δε εγεννησεν τον φαρεσ και
 τον ζαρα εκ της θαμαρ φαρεσ
 δε εγεννησεν τον εσρωμ εσρωμ
 δε εγεννησεν τον αραμ 4 αραμ
 δε εγεννησεν τον αμιναδαβ
 αμιναδαβ δε εγεννησεν τον
 ναασσων ναασσων δε εγεννησεν
 τον σαλμων 5 σαλμων δε
 εγεννησεν τον βοοζ εκ της ραχαβ
 βοοζ δε εγεννησεν τον ωβηδ εκ
 της ρουθ ωβηδ δε εγεννησεν
 τον ιεσσαι 6 ιεσσαι δε εγεννησεν
 τον δαυιδ τον βασιλεα δαυιδ
 δε ο βασιλευσ εγεννησεν τον
 σολομωνα εκ της του ουριου
 7 σολομων δε εγεννησεν τον
 ροβοαμ ροβοαμ δε εγεννησεν
 τον αβια αβια δε εγεννησεν τον
 ασα 8 ασα δε εγεννησεν τον
 ιωσαφατ ιωσαφατ δε εγεννησεν
 τον ιωραμ ιωραμ δε εγεννησεν
 τον οζιαν 9 οζιασ δε εγεννησεν
 τον ιωαθαμ ιωαθαμ δε εγεννησεν
 τον αχαζ αχαζ δε εγεννησεν τον
 εξεκιαν 10 εξεκιασ δε εγεννησεν
 τον μανασση μανασσησ δε
 εγεννησεν τον αμων αμων δε
 εγεννησεν τον ιωσιαν 11 ιωσιασ
 δε εγεννησεν τον ιεχονιαν και
 τουσ αδελφουσ αυτου επι της
 μετοικεσιασ βαβυλωνοσ 12 μετα
 δε την μετοικεσιαν βαβυλωνοσ
 ιεχονιασ εγεννησεν τον σαλαθιηλ
 σαλαθιηλ δε εγεννησεν τον
 ζοροβαβελ 13 ζοροβαβελ δε
 εγεννησεν τον αβιουδ αβιουδ

δε εγεννησεν τον ελιακειμ
 ελιακειμ δε εγεννησεν τον αζωρ
 14 αζωρ δε εγεννησεν τον σαδωκ
 σαδωκ δε εγεννησεν τον αχειμ
 αχειμ δε εγεννησεν τον ελιουδ
 15 ελιουδ δε εγεννησεν τον
 ελεαζαρ ελεαζαρ δε εγεννησεν
 τον ματθαν ματθαν δε εγεννησεν
 τον ιακωβ 16 ιακωβ δε εγεννησεν
 τον ιωσηφ τον ανδρα μαριασ
 εξ ησ εγεννηθη ιησουσ ο
 λεγομενοσ χριστοσ 17 πασαι
 ουν αι γενεαι απο αβρααμ εωσ
 δαυιδ γενεαι δεκατεσσαρεσ και
 απο δαυιδ εωσ της μετοικεσιασ
 βαβυλωνοσ γενεαι δεκατεσσαρεσ
 και απο της μετοικεσιασ
 βαβυλωνοσ εωσ του χριστου
 γενεαι δεκατεσσαρεσ 18 του
 δε ιησου χριστου η γεννησισ
 ουτωσ ην μνηστευθεισ ησ γαρ
 της μητροσ αυτου μαριασ τω
 ιωσηφ πριν η συνελθειν αυτουσ
 ευρεθη εν γαστρι εχουσα εκ
 πνευματοσ αγιου 19 ιωσηφ δε ο
 ανηρ αυτησ δικαιοσ ων και μη
 θελων αυτην παραδειγματισαι
 εβουληθη λαθρα απολυσαι αυτην
 20 ταυτα δε αυτου ενθυμηθεντοσ
 ιδου αγγελοσ κυριου κατ οναρ
 εφανη αυτω λεγων ιωσηφ υιοσ
 δαυιδ μη φοβηθησ παραλαβειν
 μαριαμ την γυναικα σου το γαρ
 εν αυτη γεννηθεν εκ πνευματοσ
 εστιν αγιου 21 τεξεται δε υιον
 και καλεσεισ το ονομα αυτου
 ιησουν αυτοσ γαρ σωσει τον λαον
 αυτου απο των αμαρτιων αυτων
 22 τουτο δε ολον γεγονεν ινα
 πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου
 δια του προφητου λεγοντοσ
 23 ιδου η παρθενοσ εν γαστρι εξει
 και τεξεται υιον και καλεσουσιν
 το ονομα αυτου εμμανουηλ ο
 εστιν μεθερμηνευομενον μεθ
 ημων ο θεοσ 24 διεγερθεισ

δε ο ιωσηφ απο του υπνου εποιησεν ωσ προσεταξεν αυτω ο αγγελος κυριου και παρελαβεν την γυναικα αυτου ²⁵ και ουκ εγινωσκεν αυτην εωσ ου ετεκεν τον υιον αυτησ τον πρωτοτοκον και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιησουν

2

¹ του δε ιησου γεννηθεντος εν βηθλεεμ της ιουδαιασ εν ημεραισ ηρωδου του βασιλεωσ ιδου μαγοι απο ανατολων παρεγενοντο εις ιεροσολυμα ² λεγοντες που εστιν ο τεχθεισ βασιλευσ των ιουδαιων ειδομεν γαρ αυτου τον αστερα εν τη ανατολη και ηλθομεν προσκυνησαι αυτω ³ ακουσασ δε ηρωδησ ο βασιλευσ εταραχθη και πασα ιεροσολυμα μετ αυτου ⁴ και συναγαγων παντασ τους αρχιερεισ και γραμματεισ του λαου επυνθανετο παρ αυτων που ο χριστοσ γεννεται ⁵ οι δε ειπον αυτω εν βηθλεεμ της ιουδαιασ ουτωσ γαρ γεγραπται δια του προφητου ⁶ και συ βηθλεεμ γη ιουδα ουδαμωσ ελαχιστη ει εν τοισ ηγεμοσιν ιουδα εκ σου γαρ εξελευσεται ηγουμενοσ οστισ ποιμανει τον λαον μου τον ισραηλ ⁷ τοτε ηρωδησ λαθρα καλεσασ τους μαγουσ ηκριβωσεν παρ αυτων τον χρονον του φαινομενου αστεροσ ⁸ και πεμψασ αυτοουσ εις βηθλεεμ ειπεν πορευθεντεσ ακριβωσ εξετασατε περι του παιδιου επαν δε ευρητε απαγγειλατε μοι οπωσ καγω ελθων προσκυνησω αυτω ⁹ οι δε ακουσαντεσ του βασιλεωσ επορευθησαν και ιδου ο αστηρ ον ειδον εν τη ανατολη προηγεν αυτοουσ εωσ ελθων εστη επανω ου ην το παιδιον ¹⁰ ιδοντεσ δε τον

αστερα εχαρησαν χαραν μεγαλην σφοδρα ¹¹ και ελθοντεσ εις την οικιαν ειδον το παιδιον μετ μαριασ της μητροσ αυτου και πεσοντεσ προσεκυνησαν αυτω και ανοιξαντεσ τουσ θησαυρουσ αυτων προσηνεγκαν αυτω δωρα χρυσοσ και λιβανον και σμυρναν ¹² και χρηματισθεντεσ κατ οναρ μη ανακαμψαι προσ ηρωδην δι αλλησ οδου ανεχωρησαν εις την χωραν αυτων ¹³ αναχωρησαντων δε αυτων ιδου αγγελοσ κυριου φαινεται κατ οναρ τω ιωσηφ λεγων εγερθεισ παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και φευγε εις αιγυπτον και ισθι εκει εωσ αν ειπω σοι μελλει γαρ ηρωδησ ζητειν το παιδιον του απολεσαι αυτο ¹⁴ ο δε εγερθεισ παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου νυκτοσ και ανεχωρησεν εις αιγυπτον ¹⁵ και ην εκει εωσ της τελευτησ ηρωδου ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου δια του προφητου λεγοντοσ εξ αιγυπτου εκαλεσα τον υιον μου ¹⁶ τοτε ηρωδησ ιδων οτι ενεπαιχθη υπο των μαγων εθυμωθη λιαν και αποστειλασ ανειλεν παντασ τουσ παιδασ τουσ εν βηθλεεμ και εν πασιν τοισ οριοισ αυτησ απο διετουσ και κατωτερω κατα τον χρονον ον ηκριβωσεν παρα των μαγων ¹⁷ τοτε επληρωθη το ρηθεν υπο ιερεμιου του προφητου λεγοντοσ ¹⁸ φωνη εν ραμα ηκουσθη θρηνοσ και κλαυθμοσ και οδυρμοσ πολυσ ραχηλ κλαιουσα τα τεκνα αυτησ και ουκ ηθελεν παρακληθηναι οτι ουκ εισιν ¹⁹ τελευτησαντοσ δε του ηρωδου ιδου αγγελοσ κυριου κατ οναρ φαινεται τω ιωσηφ εν αιγυπτω ²⁰ λεγων εγερθεισ παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και πορευου εις

γην ισραηλ τεθηκασιν γαρ οι ζητουντες την ψυχην του παιδιου ²¹ ο δε εγερθεισ παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου και ηλθεν εις γην ισραηλ ²² ακουσασ δε οτι αρχελαοσ βασιλευει επι της ιουδαιασ αντι ηρωδου του πατροσ αυτου εφοβηθη εκει απελθειν χρηματισθεισ δε κατ οναρ ανεχωρησεν εις τα μερη της γαλιλαιασ ²³ και ελθων κατωκησεν εις πολιν λεγομενην ναζαρετ οπωσ πληρωθη το ρηθεν δια των προφητων οτι ναζωραιοσ κληθησεται

3

¹ εν δε ταισ ημεραισ εκειναισ παραγινεται ιωαννησ ο βαπτιστης κηρυσσων εν τη ερημω της ιουδαιασ ² και λεγων μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων ³ ουτοσ γαρ εστιν ο ρηθεις υπο ησαιου του προφητου λεγοντοσ φωνη βοωντοσ εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειασ ποιειτε τασ τριβουσ αυτου ⁴ αυτοσ δε ο ιωαννησ ειχεν το ενδυμα αυτου απο τριχων καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου η δε τροφη αυτου ην ακριδεσ και μελι αγριον ⁵ τοτε εξεπορευετο προσ αυτον ιεροσολυμα και πασα η ιουδαια και πασα η περιχωροσ του ιορδανου ⁶ και εβαπτιζοντο εν τω ιορδανη υπ αυτου εξομολογουμενοι τασ αμαρτιασ αυτων ⁷ ιδων δε πολλουσ των φαρισαιων και σαδδουκαιων ερχομενουσ επι το βαπτισμα αυτου ειπεν αυτοισ γεννηματα εχιδνων τισ υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσησ οργησ ⁸ ποιησατε ουν καρπον αξιον της μετανοιασ ⁹ και μη

δοξητε λεγειν εν εαυτοισ πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεοσ εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ ¹⁰ ηδη δε και η αξινη προσ την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται ¹¹ εγω μεν βαπτιζω υμασ εν υδατι εις μετανοιαν ο δε οπισω μου ερχομενοσ ισχυροτεροσ μου εστιν ου ουκ ειμι ικανοσ τα υποδηματα βαστασαι αυτοσ υμασ βαπτισει εν πνευματι αγιω ¹² ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον αυτου εις την αποθηκην το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω ¹³ τοτε παραγινεται ο ιησοουσ απο της γαλιλαιασ επι τον ιορδανην προσ τον ιωαννην του βαπτισθηναι υπ αυτου ¹⁴ ο δε ιωαννησ διεκωλυεν αυτον λεγων εγω χρειαν εχω υπο σου βαπτισθηναι και συ ερχη προσ με ¹⁵ αποκριθεισ δε ο ιησοουσ ειπεν προσ αυτον αφεσ αρτι ουτωσ γαρ πρεπον εστιν ημιν πληρωσαι πασαν δικαιοσυνην τοτε αφηρισιν αυτον ¹⁶ και βαπτισθεισ ο ιησοουσ ανεβη ευθυσ απο του υδατοσ και ιδου ανεωχθησαν αυτω οι ουρανοι και ειδεν το πνευμα του θεου καταβαινον ωσει περιστεραν και ερχομενον επ αυτον ¹⁷ και ιδου φωνη εκ των ουρανων λεγουσα ουτοσ εστιν ο υιοσ μου ο αγαπητοσ εν ω ευδοκησα

4

¹ τοτε ο ιησοουσ ανηχθη εις την ερημον υπο του πνευματοσ πειρασθηναι υπο του διαβολου ² και νηστευσασ ημερασ τεσσαρακοντα και νυκτασ τεσσαρακοντα υστερον επεινασεν ³ και προσελθων αυτω ο πειραζων

ειπεν ει υιος ει του θεου ειπε ινα
 οι λιθοι ουτοι αρτοι γενωνται ⁴ ο
 δε αποκριθεις ειπεν γεγραπται
 ουκ επ αρτω μονω ζησεται
 ανθρωπος αλλ επι παντι ρηματι
 εκπορευομενω δια στοματος θεου
⁵ τοτε παραλαμβάνει αυτον ο
 διαβολος εις την αγιαν πολιν και
 ιστησιν αυτον επι το περυγιον
 του ιερου ⁶ και λεγει αυτω ει
 υιος ει του θεου βαλε σεαυτον
 κατω γεγραπται γαρ οτι τοις
 αγγελιοις αυτου εντελειται περι
 σου και επι χειρων αρουσιν σε
 μηποτε προσκοψησ προσ λιθον
 τον ποδα σου ⁷ εφη αυτω ο
 ιησους παλιν γεγραπται ουκ
 εκπειρασεις κυριον τον θεον σου
⁸ παλιν παραλαμβάνει αυτον
 ο διαβολος εις οροσ υψηλον
 λιαν και δεικνυσιν αυτω πασας
 τας βασιλειας του κοσμου και
 την δοξαν αυτων ⁹ και λεγει
 αυτω ταυτα παντα σοι δωσω
 εαν πεσων προσκνησης μοι
¹⁰ τοτε λεγει αυτω ο ιησους υπαγε
 οπισω μου σατανα γεγραπται
 γαρ κυριον τον θεον σου
 προσκνησεις και αυτω μονω
 λατρευσεις ¹¹ τοτε αφησιν αυτον
 ο διαβολος και ιδου αγγελοι
 προσηλθον και διηκονουν αυτω
¹² ακουσας δε ο ιησους οτι
 ιωαννης παρεδοθη ανεχωρησεν
 εις την γαλιλαιαν ¹³ και
 καταλιπων την ναζαρετ ελθων
 κατωκησεν εις καπερναουμ
 την παραθαλασσιαν εν οριοις
 ζαβουλων και νεφθαλειμ ¹⁴ ινα
 πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου
 του προφητου λεγοντος ¹⁵ γη
 1093 N-NSF ζαβουλων και γη
 1093 N-NSF νεφθαλειμ οδον
 θαλασσης περαν του ιορδανου
 γαλιλαια 1056 N-NSF των
 εθνων ¹⁶ ο λαος ο καθημενος εν
 σκοτει ειδεν φως μεγα και τοις

καθημενοις εν χωρα και σκια
 θανατου φως ανετειλεν αυτοις
¹⁷ απο τοτε ηρξατο ο ιησους
 κηρυσσειν και λεγειν μετανοειτε
 ηγγικεν γαρ η βασιλεια των
 ουρανων ¹⁸ περιπατων δε παρα
 την θαλασσαν της γαλιλαιας
 ειδεν δυο αδελφους σιμωνα τον
 λεγομενον πετρον και ανδρεαν
 τον αδελφον αυτου βαλλοντας
 αμφιβληστρον εις την θαλασσαν
 ησαν γαρ αλιεις ¹⁹ και λεγει
 αυτοις δευτε οπισω μου και
 ποιησω υμας αλιεις ανθρωπων
²⁰ οι δε ευθεωσ αφεντες τα
 δικτυα ηκολουθησαν αυτω ²¹ και
 προβασ εκειθεν ειδεν αλλους
 δυο αδελφους ιακωβον τον
 του ζεβεδαιου και ιωαννην τον
 αδελφον αυτου εν τω πλοιω
 μετα ζεβεδαιου του πατροσ αυτων
 καταρτιζοντας τα δικτυα αυτων
 και εκαλεσεν αυτοουσ ²² οι δε
 ευθεωσ αφεντες το πλοιον και
 τον πατερα αυτων ηκολουθησαν
 αυτω ²³ και περιηγεν ολην την
 γαλιλαιαν ο ιησους διδασκων
 εν ταισ συναγωγαις αυτων και
 κηρυσσων το ευαγγελιον της
 βασιλειας και θεραπειων πασαν
 νοσον και πασαν μαλακιαν εν
 τω λαω ²⁴ και απηλθεν η ακοη
 αυτου εις ολην την συριαν και
 προσηνεγκαν αυτω παντας τουσ
 κακωσ εχοντας ποικιλαισ νοσοις
 και βασανοις συνεχομενουσ
 και δαιμονιζομενουσ και
 σεληνιαζομενουσ και παραλυτικουσ
 και εθεραπευσεν αυτοουσ ²⁵ και
 ηκολουθησαν αυτω οχλοι
 πολλοι απο της γαλιλαιας και
 δεκαπολεωσ και ιεροσολυμων και
 ιουδαιας και περαν του ιορδανου

5

1 ιδων δε τουσ οχλουσ ανεβη

εισ το ορος και καθισαντος
 αυτου προσηλθον αυτω οι
 μαθηται αυτου ² και ανοιξασ
 το στομα αυτου εδιδασκεν
 αυτους λεγων ³ μακαριοι οι
 πτωχοι τω πνευματι οτι αυτων
 εστιν η βασιλεια των ουρανων
⁴ μακαριοι οι πενθουντες
 οτι αυτοι παρακληθησονται
⁵ μακαριοι οι πραεις οτι αυτοι
 κληρονομησουσιν την γην
⁶ μακαριοι οι πεινωντες και
 διψωντες την δικαιοσυνην
 οτι αυτοι χορτασθησονται
⁷ μακαριοι οι ελεημονες οτι
 αυτοι ελεηθησονται ⁸ μακαριοι
 οι καθαροι τη καρδια οτι αυτοι
 τον θεον οψονται ⁹ μακαριοι
 οι ειρηνοποιοι οτι αυτοι υιοι
 θεου κληθησονται ¹⁰ μακαριοι οι
 δεδιωγμενοι ενεκεν δικαιοσυνης
 οτι αυτων εστιν η βασιλεια των
 ουρανων ¹¹ μακαριοι εστε οταν
 ονειδισωσιν υμας και διωξωσιν
 και ειπωσιν παν πονηρον ρημα
 καθ υμων ψευδομενοι ενεκεν
 εμου ¹² χαιρετε και αγαλλιασθε
 οτι ο μισθος υμων πολυς εν τοις
 ουρανοις ουτως γαρ εδιωξαν
 τους προφητας τους προ υμων
¹³ υμεις εστε το αλας της
 γης εαν δε το αλας μωρανθη
 εν τινι αλισθησεται εισ ουδεν
 ισχυει ετι ει μη βληθηναι εξω
 και καταπατεισθαι υπο των
 ανθρωπων ¹⁴ υμεις εστε το
 φως του κοσμου ου δυναται
 πολις κρυβηναι επανω ορους
 κειμενη ¹⁵ ουδε καιουσιν λυχνον
 και τιθεασιν αυτον υπο τον
 μοδιον αλλ επι την λυχνιαν και
 λαμπει πασιν τοις εν τη οικια
¹⁶ ουτως λαμψατω το φως υμων
 εμπροσθεν των ανθρωπων οπως
 ιδωσιν υμων τα καλα εργα και
 δοξασωσιν τον πατερα υμων

τον εν τοις ουρανοις ¹⁷ μη
 νομισητε οτι ηλθον καταλυσαι
 τον νομον η τους προφητας ουκ
 ηλθον καταλυσαι αλλα πληρωσαι
¹⁸ αμην γαρ λεγω υμιν εως αν
 παρελθη ο ουρανος και η γη
 ιωτα εν η μια κεραια ου μη
 παρελθη απο του νομου εως
 αν παντα γενηται ¹⁹ ος εαν
 ουν λυση μιαν των εντολων
 τουτων των ελαχιστων και
 διδαξη ουτως τους ανθρωπους
 ελαχιστος κληθησεται εν τη
 βασιλεια των ουρανων ος δ αν
 ποιηση και διδαξη ουτος μεγας
 κληθησεται εν τη βασιλεια των
 ουρανων ²⁰ λεγω γαρ υμιν οτι
 εαν μη περισσευση η δικαιοσυνη
 υμων πλειον των γραμματεων
 και φαρισαιων ου μη εισελθητε
 εισ την βασιλειαν των ουρανων
²¹ ηκουσατε οτι ερρεθη τοις
 αρχαιοις ου φονευσεις ος δ αν
 φονευση ενοχος εσται τη κρισει
²² εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο
 οργιζομενος τω αδελφω αυτου
 εικη ενοχος εσται τη κρισει ος δ
 αν ειπη τω αδελφω αυτου ρακα
 ενοχος εσται τω συνεδριω ος δ
 αν ειπη μωρε ενοχος εσται εισ
 την γεενναν του πυρος ²³ εαν
 ουν προσφερησ το δωρον σου
 επι το θυσιαστηριον και εκει
 μνησθησ οτι ο αδελφος σου
 εχει τι κατα σου ²⁴ αφες εκει
 το δωρον σου εμπροσθεν του
 θυσιαστηριου και υπαγε πρωτον
 διαλλαγηθι τω αδελφω σου και
 τοτε ελθων προσφερε το δωρον
 σου ²⁵ ισθι ευνοων τω αντιδικω
 σου ταχυ εως οτου ει εν τη οδω
 μετ αυτου μηποτε σε παραδω ο
 αντιδικος τω κριτη και ο κριτησ
 σε παραδω τω υπηρετη και εισ
 φυλακην βληθησ ²⁶ αμην λεγω
 σοι ου μη εξελθησ εκειθεν εως αν

αποδωσ τον εσχατον κοδραντην
 27 ηκουσατε οτι ερρεθη ου
 μοιχευσεισ 28 εγω δε λεγω υμιν
 οτι πασ ο βλεπων γυναικα προσ το
 επιθυμησαι αυτην ηδη εμοιχευσεν
 αυτην εν τη καρδια αυτου 29 ει
 δε ο οφθαλμοσ σου ο δεξιουσ
 σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και
 βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι
 ινα αποληται εν των μελων
 σου και μη ολον το σωμα σου
 βληθη εισ γεενναν 30 και ει η
 δεξια σου χειρ σκανδαλιζει σε
 εκκοψον αυτην και βαλε απο σου
 συμφερει γαρ σοι ινα αποληται
 εν των μελων σου και μη ολον
 το σωμα σου βληθη εισ γεενναν
 31 ερρεθη δε οτι οσ αν απολυση
 την γυναικα αυτου δοτω αυτη
 αποστασιον 32 εγω δε λεγω υμιν
 οτι οσ αν απολυση την γυναικα
 αυτου παρεκτοσ λογου πορνειας
 ποιει αυτην μοιχασθαι και οσ εαν
 απολελυμενην γαμηση μοιχεται
 33 παλιν ηκουσατε οτι ερρεθη
 τοισ αρχαιοισ ουκ επιορκησεισ
 αποδωσεισ δε τω κυριω τουσ
 ορκουσ σου 34 εγω δε λεγω υμιν
 μη ομοσαι ολωσ μητε εν τω
 ουρανω οτι θρονοσ εστιν του θεου
 35 μητε εν τη γη οτι υποποδιον
 εστιν των ποδων αυτου μητε
 εισ ιεροσολυμα οτι πολισ εστιν
 του μεγαλου βασιλεωσ 36 μητε
 εν τη κεφαλη σου ομοσησ οτι
 ου δυνασαι μιαν τριχα λευκη
 η μελαιναν ποιησαι 37 εστω δε
 ο λογοσ υμων ναι ναι ου ου
 το δε περισσον τουτων εκ του
 πονηρου εστιν 38 ηκουσατε οτι
 ερρεθη οφθαλμοσ αντι οφθαλμου
 και οδοντα αντι οδοντοσ 39 εγω
 δε λεγω υμιν μη αντιστηναι τω
 πονηρω αλλ οστισ σε ραπισει
 επι την δεξιαν σιαγονα στρεψον

αυτω και την αλλην 40 και τω
 θελοντι σοι κριθηναι και τον
 χιτωνα σου λαβειν αφεσ αυτω
 και το ιματιον 41 και οστισ σε
 αγγαρευσει μιλιον εν υπαγε μετ
 αυτου δυο 42 τω αιτουντι σε
 διδου και τον θελοντα απο σου
 δανεισασθαι μη αποστραφησ
 43 ηκουσατε οτι ερρεθη αγαπησεισ
 τον πλησιον σου και μισησεισ
 τον εχθρον σου 44 εγω δε λεγω
 υμιν αγαπατε τουσ εχθρουσ υμων
 ευλογειτε τουσ καταρωμενουσ
 υμασ καλωσ ποιειτε τοισ μισουσιν
 υμασ και προσευχεσθε υπερ
 των επηρεαζοντων υμασ και
 διωκοντων υμασ 45 οπωσ γενησθε
 υιοι του πατροσ υμων του εν
 τοισ ουρανοισ οτι τον ηλιον
 αυτου ανατελλει επι πονηρουσ
 και αγαθουσ και βρεχει επι
 δικαιοουσ και αδικουσ 46 εαν γαρ
 αγαπησητε τουσ αγαπωντασ υμασ
 τινα μισθον εχετε ουχι και οι
 τελωναι το αυτο ποιουσιν 47 και
 εαν ασπασησθε τουσ φιλουσ υμων
 μονον τι περισσον ποιειτε ουχι
 και οι τελωναι ουτωσ ποιουσιν
 48 εσεσθε ουν υμεισ τελειοι ωσπερ
 ο πατηρ υμων ο εν τοισ ουρανοισ
 τελειοσ εστιν

6

1 προσεχετε την ελεημοσυνην
 υμων μη ποιειν εμπροσθεν των
 ανθρωπων προσ το θεαθηναι
 αυτοισ ει δε μηγε μισθον ουκ
 εχετε παρα τω πατρι υμων
 τω εν τοισ ουρανοισ 2 οταν
 ουν ποιησ ελεημοσυνην μη
 σαλπισησ εμπροσθεν σου ωσπερ
 οι υποκριται ποιουσιν εν ταισ
 συναγωγαισ και εν ταισ ρυμαισ
 οπωσ δοξασθωσιν υπο των
 ανθρωπων αμην λεγω υμιν
 απεχουσιν τον μισθον αυτων
 3 σου δε ποιουντοσ ελεημοσυνην
 μη γνωτω η αριστερα σου τι

ποιει η δεξια σου ⁴ οπως η σου η ελεημοσυνη εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αυτοσ αποδωσει σοι εν τω φανερω ⁵ και οταν προσευχη ουκ εση ωσπερ οι υποκριται οτι φιλουσιν εν ταισ συναγωγαισ και εν ταισ γωνιαισ των πλατειων εστωτεσ προσευχεσθαι οπως αν φανωσιν τοισ ανθρωποισ αμην λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων ⁶ συ δε οταν προσευχη εισελθε εις το ταμειον σου και κλεισασ την θυραν σου προσευξαι τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι εν τω φανερω ⁷ προσευχομενοι δε μη βαττολογησητε ωσπερ οι εθνικοι δοκουσιν γαρ οτι εν τη πολυλογια αυτων εισακουσθησονται ⁸ μη ουν ομοιωθητε αυτοισ οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ων χρειαν εχετε προ του υμασ αιτησαι αυτον ⁹ ουτως ουν προσευχεσθε υμεισ πατερ ημων ο εν τοισ ουρανοισ αγιασθητω το ονομα σου ¹⁰ ελθετω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα σου ωσ εν ουρανω και επι της γησ ¹¹ τον αρτον ημων τον επιουσιον δοσ ημιν σημερον ¹² και αφες ημιν τα οφειληματα ημων ωσ και ημεισ αφιεμεν τοισ οφειλεταισ ημων ¹³ και μη εισενεγκησ ημασ εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημασ απο του πονηρου οτι σου εστιν η βασιλεια και η δυναμισ και η δοξα εις τουσ αιωνασ αμην ¹⁴ εαν γαρ αφητε τοισ ανθρωποισ τα παραπτωματα αυτων αφησει και υμιν ο πατηρ υμων ο ουρανιοσ ¹⁵ εαν δε μη αφητε τοισ ανθρωποισ τα παραπτωματα αυτων ουδε ο πατηρ υμων αφησει τα παραπτωματα υμων ¹⁶ οταν δε νηστευητε μη γινεσθε

ωσπερ οι υποκριται σκυθρωποι αφανιζουσιν γαρ τα προσωπα αυτων οπως φανωσιν τοισ ανθρωποισ νηστευοντεσ αμην λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων ¹⁷ συ δε νηστευων αλειψαι σου την κεφαλην και το προσωπον σου νιψαι ¹⁸ οπως μη φανησ τοισ ανθρωποισ νηστευων αλλα τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι ¹⁹ μη θησαυριζετε υμιν θησαυρουσ επι της γησ οπου σησ και βρωσισ αφανιζει και οπου κλεπται διορυσσουσιν και κλεπτουσιν ²⁰ θησαυριζετε δε υμιν θησαυρουσ εν ουρανω οπου ουτε σησ ουτε βρωσισ αφανιζει και οπου κλεπται ου διορυσσουσιν ουδε κλεπτουσιν ²¹ οπου γαρ εστιν ο θησαυροσ υμων εκει εσται και η καρδια υμων ²² ο λυχνοσ του σωματοσ εστιν ο οφθαλμοσ εαν ουν ο οφθαλμοσ σου απλουσ η ολον το σωμα σου φωτεινον εσται ²³ εαν δε ο οφθαλμοσ σου πονηροσ η ολον το σωμα σου σκοτεινον εσται ει ουν το φωσ το εν σοι σκοτοσ εστιν το σκοτοσ ποσον ²⁴ ουδεισ δυναται δυσιν κυριοισ δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενοσ ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν και μαμωνα ²⁵ δια τουτο λεγω υμιν μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε και τι πιητε μηδε τω σωματι υμων τι ενδυσησθε ουχι η ψυχη πλειον εστιν της τροφησ και το σωμα του ενδυματοσ ²⁶ εμβλεψατε εις τα πετεινα του ουρανου οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν ουδε συναγουσιν εις αποθηκασ και ο πατηρ υμων ο ουρανιοσ τρεφει αυτα ουχ υμεισ μαλλον

διαφερετε αυτων ²⁷ τισ δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθειναι επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ενα ²⁸ και περι ενδυματοσ τι μεριμνατε καταμαθετε τα κρινα του αγρου πωσ αυξανει ου κοπια ουδε νηθει ²⁹ λεγω δε υμιν οτι ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ωσ εν τουτων ³⁰ ει δε τον χορτον του αγρου σημερον οντα και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεοσ ουτωσ αμφιεννυσιν ου πολλω μαλλον υμασ ολιγοπιστοι ³¹ μη ουν μεριμνησητε λεγοντες τι φαγωμεν η τι πιωμεν η τι περιβαλωμεθα ³² παντα γαρ ταυτα τα εθνη επιζητει οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ο ουρανιοσ οτι χρηζετε τουτων απαντων ³³ ζητειτε δε πρωτον την βασιλειαν του θεου και την δικαιοσυνην αυτου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν ³⁴ μη ουν μεριμνησητε εις την αυριον η γαρ αυριον μεριμνησει τα εαυτησ αρκετον τη ημερα η κακια αυτησ

7

¹ μη κρινετε ινα μη κριθητε ² εν ω γαρ κριματι κρινετε κριθησεσθε και εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν ³ τι δε βλεπεισ το καρφοσ το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε εν τω σω οφθαλμω δοκον ου κατανοεισ ⁴ η πωσ ερεισ τω αδελφω σου αφεσ εκβαλω το καρφοσ απο του οφθαλμου σου και ιδου η δοκοσ εν τω οφθαλμω σου ⁵ υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεισ εκβαλειν το καρφοσ εκ του οφθαλμου του αδελφου σου ⁶ μη δωτε το αγιον τοισ κυσιν μηδε βαλητε τουσ μαργαριτασ υμων εμπροσθεν των

χοιρων μηποτε καταπατησωσιν αυτουσ εν τοισ ποσιν αυτων και στραφεντεσ ρηξωσιν υμασ ⁷ αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν ⁸ πασ γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκε και τω κρουοντι ανοιγησεται ⁹ η τισ εστιν εξ υμων ανθρωποσ ον εαν αιτηση ο υιοσ αυτου αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω ¹⁰ και εαν ιχθυν αιτηση μη οφιν επιδωσει αυτω ¹¹ ει ουν υμεισ πονηροι οντεσ οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοισ τεκνοισ υμων ποσω μαλλον ο πατηρ υμων ο εν τοισ ουρανοισ δωσει αγαθα τοισ αιτουσιν αυτον ¹² παντα ουν οσα αν θελητε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι ουτωσ και υμεισ ποιειτε αυτοισ ουτοσ γαρ εστιν ο νομοσ και οι προφηται ¹³ εισελθετε δια τησ στενησ πυλησ οτι πλατεια η πυλη και ευρυχωροσ η οδοσ η απαγουσα εις την απωλειαν και πολλοι εισιν οι εισερχομενοι δι αυτησ ¹⁴ τι στενη η πυλη και τεθλιμμενη η οδοσ η απαγουσα εις την ζωην και ολιγοι εισιν οι ευρισκοντεσ αυτην ¹⁵ προσεχετε δε απο των ψευδοπροφητων οιτινεσ ερχονται προσ υμασ εν ενδυμασιν προβατων εσωθεν δε εισιν λυκοι αρπαγεσ ¹⁶ απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτουσ μητι συλλεγουσιν απο ακανθων σταφυλην η απο τριβολων συκα ¹⁷ ουτωσ παν δενδρον αγαθον καρπουσ καλουσ ποιει το δε σαπρον δενδρον καρπουσ πονηρουσ ποιει ¹⁸ ου δυναται δενδρον αγαθον καρπουσ πονηρουσ ποιειν ουδε δενδρον σαπρον καρπουσ καλουσ ποιειν ¹⁹ παν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ

βαλλεται ²⁰ αρα γε απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους ²¹ ου πασ ο λεγων μοι κυριε κυριε εισελουσεται εις την βασιλειαν των ουρανων αλλ ο ποιων το θελημα του πατροσ μου του εν ουρανοισ ²² πολλοι ερουσιν μοι εν εκεινη τη ημερα κυριε κυριε ου τω σω ονοματι προεφητευσαμεν και τω σω ονοματι δαιμονια εξεβαλομεν και τω σω ονοματι δυναμεισ πολλασ εποιησαμεν ²³ και τοτε ομολογησω αυτοισ οτι ουδεποτε εγνων υμασ αποχωρειτε απ εμου οι εργαζομενοι την ανομιαν ²⁴ πασ ουν οστισ ακουει μου τουσ λογουσ τουτουσ και ποιει αυτοουσ ομοιωσω αυτον ανδρι φρονιμω οστισ ωκοδομησεν την οικιαν αυτου επι την πετραν ²⁵ και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεπεσον τη οικια εκεινη και ουκ επεσεν τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν ²⁶ και πασ ο ακουων μου τουσ λογουσ τουτουσ και μη ποιων αυτοουσ ομοιωθησεται ανδρι μωρω οστισ ωκοδομησεν την οικιαν αυτου επι την αμμον ²⁷ και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεκοψαν τη οικια εκεινη και επεσεν και ην η πτωσισ αυτησ μεγαλη ²⁸ και εγενετο οτε συνετελεσεν ο ιηουουσ τουσ λογουσ τουτουσ εξεπλησσαντο οι οχλοι επι τη διδαχη αυτου ²⁹ ην γαρ διδασκων αυτουσ ωσ εξουσιαν εχων και ουχ ωσ οι γραμματεισ

8

¹ καταβαντι δε αυτω απο του ορουσ ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι ² και ιδου λεπροσ ελθων προσεकुνει αυτω λεγων κυριε εαν

θελησ δυνασαι με καθαρισαι ³ και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου ο ιηουουσ λεγων θελω καθαρισθητι και ευθεωσ εκαθαρισθη αυτου η λεπτρα ⁴ και λεγει αυτω ο ιηουουσ ορα μηδενι ειπησ αλλα υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε το δωρον ο προσεταξεν μωσησ εις μαρτυριον αυτοισ ⁵ εισελθοντι δε αυτω εις καπερναουμ προσηλθεν αυτω εκατονταρχοσ παρακαλων αυτον ⁶ και λεγων κυριε ο παισ μου βεβληται εν τη οικια παραλυτικοσ δεινωσ βασανιζομενοσ ⁷ και λεγει αυτω ο ιηουουσ εγω ελθων θεραπευσω αυτον ⁸ και αποκριθεισ ο εκατονταρχοσ εφη κυριε ουκ ειμι ικανοσ ινα μου υπο την στεγην εισελθησ αλλα μονον ειπε λογω και ιαθησεται ο παισ μου ⁹ και γαρ εγω ανθρωποσ ειμι υπο εξουσιαν εχων υπ εμαυτον στρατιωτασ και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει ¹⁰ ακουσασ δε ο ιηουουσ εθαυμασεν και ειπεν τοισ ακολουθουσιν αμην λεγω υμιν ουδε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον ¹¹ λεγω δε υμιν οτι πολλοι απο ανατολων και δυσμων ηξουσιν και ανακλιθησονται μετα αβρααμ και ισαακ και ιακωβ εν τη βασιλεια των ουρανων ¹² οι δε υιοι της βασιλειασ εκβληθησονται εις το σκοτοσ το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων ¹³ και ειπεν ο ιηουουσ τω εκατονταρχη υπαγε και ωσ επιστευσασ γενηθητω σοι και ιαθη ο παισ αυτου εν τη ωρα εκεινη ¹⁴ και ελθων ο ιηουουσ εις την οικιαν πετρου ειδεν την

πενθεραν αυτου βεβλημενην και πυρεσσουσαν ¹⁵ και ηψατο της χειροσ αυτησ και αφηκεν αυτην ο πυρετοσ και ηγερθη και διηκονει αυτω ¹⁶ οψιασ δε γενομενησ προσηνεγκαν αυτω δαιμονιζομενουσ πολλουσ και εξεβαλεν τα πνευματα λογω και παντασ τουσ κακωσ εχοντασ εθεραπευσεν ¹⁷ οπωσ πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντοσ αυτοσ τασ ασθeneιασ ημων ελαβεν και τασ νοσουσ εβαστασεν ¹⁸ ιδων δε ο ιησουσ πολλουσ οχλουσ περι αυτον εκελευσεν απελθειν εισ το περαν ¹⁹ και προσελθων εισ γραμματεουσ ειπεν αυτω διδασκαλε ακολουθησω σοι οπου εαν απερχη ²⁰ και λεγει αυτω ο ιησουσ αι αλωπεκεσ φωλεουσ εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεισ ο δε υιοσ του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη ²¹ ετεροσ δε των μαθητων αυτου ειπεν αυτω κυριε επιτρεψον μοι πρωτον απελθειν και θαψαι τον πατερα μου ²² ο δε ιησουσ ειπεν αυτω ακολουθει μοι και αφεσ τουσ νεκρουσ θαψαι τουσ εαυτων νεκρουσ ²³ και εμβαντι αυτω εισ το πλοιον ηκολουθησαν αυτω οι μαθηται αυτου ²⁴ και ιδου σεισμοσ μεγασ εγενετο εν τη θαλασση ωστε το πλοιον καλυπτεσθαι υπο των κυματων αυτοσ δε εκαθευδεν ²⁵ και προσελθοντεσ οι μαθηται ηγειραν αυτον λεγοντεσ κυριε σωσον ημασ απολλυμεθα ²⁶ και λεγει αυτοισ τι δειλοι εστε ολιγοπιστοι τοτε εγερθεισ επειτιμησεν τοισ ανεμοισ και τη θαλασση και εγενετο γαληνη μεγαλη ²⁷ οι δε ανθρωποι εθαυμασαν λεγοντεσ ποταποσ εστιν ουτοσ οτι και οι ανεμοι

και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω ²⁸ και ελθοντι αυτω εισ το περαν εισ την χωραν των γεργεσηνων υπηνητησαν αυτω δυο δαιμονιζομενοι εκ των μνημειων εξερχομενοι χαλεποι λιαν ωστε μη ισχυειν τινα παρελθειν δια της οδου εκεινησ ²⁹ και ιδου εκραξαν λεγοντεσ τι ημιν και σοι ιησου υιε του θεου ηλθεσ ωδε προ καιρου βασανισαι ημασ ³⁰ ην δε μακραν απ αυτων αγελη χοιρων πολλων βοσκομενη ³¹ οι δε δαιμονεσ παρεκαλουν αυτον λεγοντεσ ει εκβαλλεισ ημασ επιτρεψον ημιν απελθειν εισ την αγελην των χοιρων ³² και ειπεν αυτοισ υπαγετε οι δε εξελθοντεσ απηλθον εισ την αγελην των χοιρων και ιδου ωρμησεν πασα η αγελη των χοιρων κατα του κρημνου εισ την θαλασσαν και απεθανον εν τοισ υδασιν ³³ οι δε βοσκοντεσ εφυγον και απελθοντεσ εισ την πολιν απηγγειλαν παντα και τα των δαιμονιζομενων ³⁴ και ιδου πασα η πολισ εξηλθεν εισ συναντησιν τω ιησου και ιδοντεσ αυτον παρεκαλεσαν οπωσ μεταβη απο των οριων αυτων

9

¹ και εμβασ εισ το πλοιον διεπερασεν και ηλθεν εισ την ιδιαν πολιν ² και ιδου προσεφερον αυτω παραλυτικον επι κλινησ βεβλημενον και ιδων ο ιησουσ την πιστιν αυτων ειπεν τω παραλυτικω θαρσει τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτια σου ³ και ιδου τινεσ των γραμματεων ειπον εν εαυτοισ ουτοσ βλασφημει ⁴ και ιδων ο ιησουσ τασ ενθυμησεισ αυτων ειπεν ινα τι υμεισ ενθυμεισθε πονηρα εν ταισ καρδιαισ υμων

⁵ τι γαρ εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σου αι αμαρτιαι η ειπειν εγειραι και περιπατει ⁶ ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου επι της γης αφιεναι αμαρτιας τοτε λεγει τω παραλυτικω εγερθεις αρων σου την κλινην και υπαγε εις τον οικον σου ⁷ και εγερθεις απηλθεν εις τον οικον αυτου ⁸ ιδοντες δε οι οχλοι εθαυμασαν και εδοξασαν τον θεον τον δοντα εξουσιαν τοιαυτην τοις ανθρωποισ ⁹ και παραγων ο ιησους εκειθεν ειδεν ανθρωπον καθημενον επι το τελωνιον ματθαιον λεγομενον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστας ηκολουθησεν αυτω ¹⁰ και εγενετο αυτου ανακειμενου εν τη οικια και ιδου πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι ελθοντες συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου ¹¹ και ιδοντες οι φαρισαιοι ειπον τοις μαθηταις αυτου δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει ο διδασκαλος υμων ¹² ο δε ιησους ακουσας ειπεν αυτοις ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακωσ εχοντες ¹³ πορευθεντες δε μαθετε τι εστιν ελεον θελω και ου θυσιαν ου γαρ ηλθον καλεσαι δικαιοσ αλλα αμαρτωλους εις μετανοιαν ¹⁴ τοτε προσερχονται αυτω οι μαθηται ιωαννου λεγοντες δια τι ημεις και οι φαρισαιοι νηστευομεν πολλα οι δε μαθηται σου ου νηστεουσιν ¹⁵ και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνος πενθειν εφ' οσον μετ αυτων εστιν ο νυμφιος ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος και τοτε νηστεουσιν ¹⁶ ουδεις δε επιβαλλει επιβλημα ρακουσ αγναφου επι ιματιω παλαιω

αιρει γαρ το πληρωμα αυτου απο του ιματιου και χειρον σχισμα γινεται ¹⁷ ουδε βαλλουσιν οινον νεον εις ασκουσ παλαιουσ ει δε μηγε ρηγνυνται οι ασκοι και ο οινος εκχειται και οι ασκοι απολουνται αλλα βαλλουσιν οινον νεον εις ασκουσ καινουσ και αμφοτεροι συντηρουνται ¹⁸ ταυτα αυτου λαλουντοσ αυτοις ιδου αρχων εις ελθων προσεκυνη αυτω λεγων οτι η θυγατηρ μου αρτι ετελευτησεν αλλα ελθων επιθεσ την χειρα σου επ αυτην και ζησεται ¹⁹ και εγερθεις ο ιησους ηκολουθησεν αυτω και οι μαθηται αυτου ²⁰ και ιδου γυνη αιμορροουσα δωδεκα ετη προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου ²¹ ελεγεν γαρ εν εαυτη εαν μονον αφωμαι του ιματιου αυτου σωθησομαι ²² ο δε ιησους επιστραφεισ και ιδων αυτην ειπεν θαρσει θυγατερ η πιστισ σου σεσωκεν σε και εσωθη η γυνη απο της ωρασ εκεινησ ²³ και ελθων ο ιησους εις την οικιαν του αρχοντοσ και ιδων τουσ αυλητας και τον οχλον θορυβουμενον ²⁴ λεγει αυτοις αναχωρειτε ου γαρ απεθανεν το κορασιον αλλα καθευδει και κατεγελων αυτου ²⁵ οτε δε εξεβληθη ο οχλοσ εισελθων εκρατησεν της χειροσ αυτησ και ηγερθη το κορασιον ²⁶ και εξηλθεν η φημη αυτη εις ολην την γην εκεινην ²⁷ και παραγοντι εκειθεν τω ιησου ηκολουθησαν αυτω δυο τυφλοι κραζοντες και λεγοντες ελεησον ημασ υιε δαυιδ ²⁸ ελθοντι δε εις την οικιαν προσηλθον αυτω οι τυφλοι και λεγει αυτοις ο ιησους πιστευετε οτι δυναμαι τουτο ποιησαι λεγουσιν αυτω ναι κυριε ²⁹ τοτε ηψατο των οφθαλμων

αυτων λεγων κατα την πιστιν υμων γενηθητω υμιν ³⁰ και ανεωχθησαν αυτων οι οφθαλμοι και ενεβριμησατο αυτοις ο ιησους λεγων ορατε μηδεις γινωσκετω ³¹ οι δε εξελθοντες διεφημισαν αυτον εν ολη τη γη εκεινη ³² αυτων δε εξερχομενων ιδου προσηνεγκαν αυτω ανθρωπον κωφον δαιμονιζομενον ³³ και εκβληθεντος του δαιμονιου ελαλησεν ο κωφος και εθαυμασαν οι οχλοι λεγοντες ουδεποτε εφανεη ουτως εν τω ισραηλ ³⁴ οι δε φαρισαιοι ελεγον εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια ³⁵ και περιηγεν ο ιησους τας πολεις πασας και τας κωμας διδασκων εν ταις συναγωγαις αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπευων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν τω λαω ³⁶ ιδων δε τους οχλους εσπλαγχνισθη περι αυτων οτι ησαν εσκυλμενοι και ερριμμενοι ωσει προβατα μη εχοντα ποιμενα ³⁷ τοτε λεγει τοις μαθηταις αυτου ο μεν θερισμος πολυς οι δε εργαται ολιγοι ³⁸ δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπως εκβαλη εργατας εις τον θερισμον αυτου

10

¹ και προσκαλεσαμενος τους δωδεκα μαθητας αυτου εδωκεν αυτοις εξουσιαν πνευματων ακαθαρτων ωστε εκβαλλειν αυτα και θεραπευειν πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν ² των δε δωδεκα αποστολων τα ονοματα εστιν ταυτα πρωτος σιμων ο λεγομενος πετρος και ανδρεας ο αδελφος αυτου ιακωβος ο του ζεβεδαιου και ιωαννης ο αδελφος αυτου ³ φιλιππος

και βαρθολομαιος θωμας και ματθαιος ο τελωνης ιακωβος ο του αλφαιου και λεββαιοσ ο επικληθεις θαδδαιοσ ⁴ σιμων ο κανανιτης και ιουδας ισκαριωτης ο και παραδους αυτον ⁵ τουτους τους δωδεκα απεστειλεν ο ιησους παραγγειλας αυτοις λεγων εις οδον εθνων μη απεληθετε και εις πολιν σαμαρειτων μη εισελθητε ⁶ πορευεσθε δε μαλλον προς τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ ⁷ πορευομενοι δε κηρυσσετε λεγοντες οτι ηγγικεν η βασιλεια των ουρανων ⁸ ασθενουντας θεραπευετε λεπρους καθαριζετε δαιμονια εκβαλλετε δωρεαν ελαβετε δωρεαν δοτε ⁹ μη κτησησθε χρυσον μηδε αργυρον μηδε χαλκον εις τας ζωνας υμων ¹⁰ μη πηραν εις οδον μηδε δυο χιτωνας μηδε υποδηματα μηδε ραβδους αξιος γαρ ο εργατης της τροφης αυτου εστιν ¹¹ εις ην δ αν πολιν η κωμην εισελθητε εξετασατε τις εν αυτη αξιος εστιν κακει μεινατε εως αν εξελθητε ¹² εισερχομενοι δε εις την οικιαν ασπασασθε αυτην ¹³ και εαν μεν η η οικια αξια ελθητω η ειρηνη υμων επ αυτην εαν δε μη η αξια η ειρηνη υμων προς υμας επιστραφητω ¹⁴ και οσ εαν μη δεξηται υμας μηδε ακουση τους λογουσ υμων εξερχομενοι της οικιας η της πολεως εκεινης εκτιναξατε τον κονιορτον των ποδων υμων ¹⁵ αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται γη σοδομων και γομορρων εν ημερα κρισεως η τη πολει εκεινη ¹⁶ ιδου εγω αποστελλω υμας ωσ προβατα εν μεσω λυκων γινεσθε ουν φρονιμοι ωσ οι οφεις και ακεραιοι ωσ αι περιστεραι ¹⁷ προσεχετε δε απο

των ανθρωπων παραδωσουσιν γαρ υμας εις συνεδρια και εν ταις συναγωγαϊς αυτων μαστιγωσουσιν υμας ¹⁸ και επι ηγεμονας δε και βασιλεισ αχθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις και τοις εθνεσιν ¹⁹ οταν δε παραδιδωσιν υμας μη μεριμνησητε πως η τι λαλησητε δοθησεται γαρ υμιν εν εκεινη τη ωρα τι λαλησετε ²⁰ ου γαρ υμεις εστε οι λαλουντες αλλα το πνευμα του πατροσ υμων το λαλουν εν υμιν ²¹ παραδωσει δε αδελφοσ αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεισ και θανατωσουσιν αυτοουσ ²² και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινας εις τελοσ ουτοσ σωθησεται ²³ οταν δε διωκωσιν υμασ εν τη πολει ταυτη φευγετε εις την αλλην αμην γαρ λεγω υμιν ου μη τελεσητε τασ πολεισ του ισραηλ εωσ αν ελθη ο υιοσ του ανθρωπου ²⁴ ουκ εστιν μαθητησ υπερ τον διδασκαλον ουδε δουλοσ υπερ τον κυριον αυτου ²⁵ αρκετον τω μαθητη ινα γενηται ωσ ο διδασκαλοσ αυτου και ο δουλοσ ωσ ο κυριοσ αυτου ει τον οικοδεσποτην βεελζεβουλ εκαλεσαν ποσω μαλλον τουσ οικειακουσ αυτου ²⁶ μη ουν φοβηθητε αυτοουσ ουδεν γαρ εστιν κεκαλυμμενον ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται ²⁷ ο λεγω υμιν εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι και ο εισ το οουσ ακουετε κηρυξατε επι των δωματων ²⁸ και μη φοβεισθε απο των αποκτενοντων το σωμα την δε ψυχην μη δυναμενων αποκτειναι φοβηθητε δε μαλλον τον δυναμενον και την ψυχην και το σωμα απολεσαι εν γεεννη

²⁹ ουχι δυο στρουθια ασσαριου πωλειται και εν εξ αυτων ου πεσειται επι την γην ανευ του πατροσ υμων ³⁰ υμων δε και αι τριχεσ της κεφαλησ πασαι ηριθμημεναι εισιν ³¹ μη ουν φοβηθητε πολλων στρουθιων διαφερετε υμεις ³² πασ ουν οστισ ομολογησει εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων ομολογησω καγω εν αυτω εμπροσθεν του πατροσ μου του εν ουρανοισ ³³ οστισ δ αν αρνησηται με εμπροσθεν των ανθρωπων αρνησομαι αυτον καγω εμπροσθεν του πατροσ μου του εν ουρανοισ ³⁴ μη νομισητε οτι ηλθον βαλειν ειρηνην επι την γην ουκ ηλθον βαλειν ειρηνην αλλα μαχαιραν ³⁵ ηλθον γαρ διχασαι ανθρωπον κατα του πατροσ αυτου και θυγατερα κατα της μητροσ αυτησ και νυμφην κατα της πενθερασ αυτησ ³⁶ και εχθροι του ανθρωπου οι οικειακοι αυτου ³⁷ ο φιλων πατερα η μητερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιοσ και ο φιλων υιον η θυγατερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιοσ ³⁸ και οσ ου λαμβανει τον σταυρον αυτου και ακολουθει οπισω μου ουκ εστιν μου αξιοσ ³⁹ ο ευρων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο απολεσασ την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην ⁴⁰ ο δεχομενοσ υμασ εμε δεχεται και ο εμε δεχομενοσ δεχεται τον αποστειλαντα με ⁴¹ ο δεχομενοσ προφητην εισ ονομα προφητου μισθον προφητου ληψεται και ο δεχομενοσ δικαιον εισ ονομα δικαιου μισθον δικαιου ληψεται ⁴² και οσ εαν ποτιση ενα των μικρων τουτων ποτηριον ψυχρου μονον εισ ονομα μαθητου αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου

11

¹ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους διατασων τοις δωδεκα μαθηταις αυτου μετεβη εκειθεν του διδασκειν και κηρυσσειν εν ταις πολεισιν αυτων ² ο δε ιωαννης ακουσας εν τω δεσμωτηριω τα εργα του χριστου πεμφας δυο των μαθητων αυτου ³ ειπεν αυτω συ ει ο ερχομενος η ετερον προσδοκωμεν ⁴ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη α ακουετε και βλεπετε ⁵ τυφλοι αναβλεπουσιν και χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται και κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται και πτωχοι ευαγγελιζονται ⁶ και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι ⁷ τουτων δε πορευομενων ηρξατο ο ιησους λεγειν τοις οχλοις περι ιωαννου τι εξηλθετε εις την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον ⁸ αλλα τι εξηλθετε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ιματιοις ημφιεσμενον ιδου οι τα μαλακα φορουντες εν τοις οικοις των βασιλειων εισιν ⁹ αλλα τι εξηλθετε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου ¹⁰ ουτος γαρ εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου ¹¹ αμην λεγω υμιν ουκ εγηγερται εν γεννητοις γυναικων μειζων ιωαννου του βαπτιστου ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια των ουρανων μειζων αυτου εστιν ¹² απο δε των ημερων ιωαννου του βαπτιστου εως αρτι η βασιλεια των ουρανων βιαζεται και βιασται αρπαζουσιν

αυτην ¹³ παντες γαρ οι προφηται και ο νομος εως ιωαννου προεφητευσαν ¹⁴ και ει θελετε δεξασθαι αυτοσ εστιν ηλιασ ο μελλων ερχεσθαι ¹⁵ ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ¹⁶ τιτι δε ομοιωσω την γενεαν ταυτην ομοια εστιν παιδιοις εν αγοραις καθημενοις και προσφωνουσιν τοις εταιροις αυτων ¹⁷ και λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε εθρηνησαμεν υμιν και ουκ εκοψασθε ¹⁸ ηλθεν γαρ ιωαννης μητε εσθιων μητε πινων και λεγουσιν δαιμονιον εχει ¹⁹ ηλθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγουσιν ιδου ανθρωπος φαγος και οينوποτησ τελωνων φιλος και αμαρτωλων και εδικαιωθη η σοφια απο των τεκνων αυτης ²⁰ τοτε ηρξατο ονειδιζειν τας πολεις εν αις εγενοντο αι πλεισται δυναμεις αυτου οτι ου μετενοησαν ²¹ ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω μετενοησαν ²² πλην λεγω υμιν τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεωσ η υμιν ²³ και συ καπερναουμ η εως του ουρανου υψωθεισα εως αδου καταβιβασθησθη οτι ει εν σοδομοις εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν σοι εμειναν αν μεχρι της σημερον ²⁴ πλην λεγω υμιν οτι γη σοδομων ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεωσ η σοι ²⁵ εν εκεινω τω καιρω αποκριθεις ο ιησους ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γησ οτι απεκρυψασ ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψασ αυτα νηπιοις ²⁶ ναι ο πατηρ οτι ουτως εγενετο

ευδοκία εμπροσθεν σου ²⁷ παντα μοι παρεδοθη υπο του πατροσ μου και ουδεις επιγινωσκει τον υιον ει μη ο πατηρ ουδε τον πατερα τισ επιγινωσκει ει μη ο υιοσ και ω εαν βουληται ο υιοσ αποκαλυψαι ²⁸ δευτε προσ με παντεσ οι κοπιωντεσ και πεφορτισμενοι καγω αναπαυσω υμασ ²⁹ αρατε τον ζυγον μου εφ υμασ και μαθετε απ εμου οτι πραοσ ειμι και ταπεινοσ τη καρδια και ευρησετε αναπαυσιν ταισ ψυχαισ υμων ³⁰ ο γαρ ζυγοσ μου χρηστοσ και το φορτιον μου ελαφρον εστιν

12

¹ εν εκεινω τω καιρω επορευθη ο ιησουσ τοισ σαββασιν δια των σποριμων οι δε μαθηται αυτου επεινασαν και ηρξαντο τιλλειν σταχυασ και εσθιειν ² οι δε φαρισαιοι ιδοντεσ ειπον αυτω ιδου οι μαθηται σου ποιουσιν ο ουκ εξεστιν ποιειν εν σαββατω ³ ο δε ειπεν αυτοισ ουκ ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ οτε επεινασεν αυτοσ και οι μετ αυτου ⁴ πωσ εισηλθεν εισ τον οικον του θεου και τουσ αρτουσ τησ προθεσεωσ εφαγεν ουσ ουκ εξον ην αυτω φαγειν ουδε τοισ μετ αυτου ει μη τοισ ιερευσιν μονοισ ⁵ η ουκ ανεγνωτε εν τω νομω οτι τοισ σαββασιν οι ιερεισ εν τω ιερω το σαββατον βεβηλουσιν και αναιτιοι εισιν ⁶ λεγω δε υμιν οτι του ιερου μειζον εστιν ωδε ⁷ ει δε εγνωκειτε τι εστιν ελεον θελω και ου θυσιαν ουκ αν κατεδικασατε τουσ αναιτιουσ ⁸ κυριοσ γαρ εστιν του σαββατου ο υιοσ του ανθρωπου ⁹ και μεταβασ εκειθεν ηλθεν εισ την συναγωγην αυτων ¹⁰ και ιδου ανθρωποσ ην την χειρα εχων

ξηραν και επηρωτησαν αυτον λεγοντεσ ει εξεστιν τοισ σαββασιν θεραπευειν ινα κατηγορησωσιν αυτου ¹¹ ο δε ειπεν αυτοισ τισ εσται εξ υμων ανθρωποσ οσ εξει προβατον εν και εαν εμπεση τουτο τοισ σαββασιν εισ βοθυνον ουχι κρατησει αυτο και εγερει ¹² ποσω ουν διαφερει ανθρωποσ προβατου ωστε εξεστιν τοισ σαββασιν καλωσ ποιειν ¹³ τοτε λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσταθη υγιησ ωσ η αλλη ¹⁴ οι δε φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον κατ αυτου εξελθοντεσ οπωσ αυτον απολεσωσιν ¹⁵ ο δε ιησουσ γνουσ ανεχωρησεν εκειθεν και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτοουσ παντασ ¹⁶ και επετιμησεν αυτοισ ινα μη φανερον αυτον ποιησωσιν ¹⁷ οπωσ πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντοσ ¹⁸ ιδου ο παισ μου ον ηρετισα ο αγαπητοσ μου εισ ον ευδοκησεν η ψυχη μου θησω το πνευμα μου επ αυτον και κρισιν τοισ εθνεσιν απαγγελει ¹⁹ ουκ ερισει ουδε κραυγασει ουδε ακουσει τισ εν ταισ πλατειαισ την φωνην αυτου ²⁰ καλαμον συντετριμμενον ου κατεαξει και λινον τυφομενον ου σβεσει εωσ αν εκβαλη εισ νικοσ την κρισιν ²¹ και τω ονοματι αυτου εθνη ελπιουσιν ²² τοτε προσηνεχθη αυτω δαιμονιζομενοσ τυφλοσ και κωφοσ και εθεραπευσεν αυτον ωστε τον τυφλον και κωφον και λαλειν και βλεπειν ²³ και εξισταντο παντεσ οι οχλοι και ελεγον μητι ουτοσ εστιν ο υιοσ δαυιδ ²⁴ οι δε φαρισαιοι ακουσαντεσ ειπον ουτοσ ουκ εκβαλλει τα δαιμονια ει μη εν τω βεελζεβουλ αρχοντι των

δαιμονίων ²⁵ ειδώσ δε ο ιησους τας ενθυμησεις αυτων ειπεν αυτοις πασα βασιλεια μερισθαισα καθ εαυτησ ερημουται και πασα πολις η οικια μερισθαισα καθ εαυτησ ου σταθησεται ²⁶ και ει ο σατανας τον σαταναν εκβαλλει εφ εαυτον εμερισθη πως ουν σταθησεται η βασιλεια αυτου ²⁷ και ει εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο αυτοι υμων εσονται κριται ²⁸ ει δε εν πνευματι θεου εγω εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμασ η βασιλεια του θεου ²⁹ η πως δυναται τισ εισελθειν εις την οικιαν του ισχυρου και τα σκευη αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον δηση τον ισχυρον και τοτε την οικιαν αυτου διαρπασει ³⁰ ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει ³¹ δια τουτο λεγω υμιν πασα αμαρτια και βλασφημια αφεθησεται τοις ανθρωποις η δε του πνευματος βλασφημια ουκ αφεθησεται τοις ανθρωποις ³² και οσ εαν ειπη λογον κατα του υιου του ανθρωπου αφεθησεται αυτω οσ δ αν ειπη κατα του πνευματος του αγιου ουκ αφεθησεται αυτω ουτε εν τω νυν αιωνι ουτε εν τω μελλοντι ³³ η ποιησατε το δενδρον καλον και τον καρπον αυτου καλον η ποιησατε το δενδρον σαπρον και τον καρπον αυτου σαπρον εκ γαρ του καρπου το δενδρον γινωσκεται ³⁴ γεννηματα εχιδνων πως δυνασθε αγαθα λαλειν πονηροι οντες εκ γαρ του περισσευματος της καρδιασ το στομα λαλει ³⁵ ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου εκβαλλει αγαθα και ο πονηρος ανθρωπος εκ του πονηρου θησαυρου

εκβαλλει πονηρα ³⁶ λεγω δε υμιν οτι παν ρημα αργον ο εαν λαλησωσιν οι ανθρωποι αποδωσουσιν περι αυτου λογον εν ημερα κρισεωσ ³⁷ εκ γαρ των λογων σου δικαιωθηση και εκ των λογων σου καταδικασθηση ³⁸ τοτε απεκριθησαν τινεσ των γραμματεων και φαρισαιων λεγοντες διδασκαλε θελομεν απο σου σημειον ιδειν ³⁹ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοις γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου ⁴⁰ ωσπερ γαρ ην ιωνασ εν τη κοιλια του κητουσ τρεισ ημερασ και τρεισ νυκτασ ουτωσ εσται ο υιοσ του ανθρωπου εν τη καρδια της γησ τρεισ ημερασ και τρεισ νυκτασ ⁴¹ ανδρεσ νινευιται αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεασ ταυτησ και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε ⁴² βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα της γενεασ ταυτησ και κατακρινει αυτην οτι ηλθεν εκ των περατων της γησ ακουσαι την σοφian σολομωνοσ και ιδου πλειον σολομωνοσ ωδε ⁴³ οταν δε το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και ουχ ευρισκει ⁴⁴ τοτε λεγει επιστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον και ελθον ευρισκει σχολαζοντα σεσαρωμενον και κεκοσμημενον ⁴⁵ τοτε πορευεται και παραλαμβανει μεθ εαυτου επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και εισελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων ουτωσ εσται και τη γενεα ταυτη τη πονηρα ⁴⁶ ετι δε αυτου

λαλουντος τοις οχλοις ιδου η μητηρ και οι αδελφοι αυτου εισηκεισαν εξω ζητουντες αυτω λαλησαι ⁴⁷ ειπεν δε τισ αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εξω εσηκασιν ζητουντες σοι λαλησαι ⁴⁸ ο δε αποκριθεις ειπεν τω ειποντι αυτω τισ εστιν η μητηρ μου και τινες εισιν οι αδελφοι μου ⁴⁹ και εκτεινας την χειρα αυτου επι τους μαθητας αυτου ειπεν ιδου η μητηρ μου και οι αδελφοι μου ⁵⁰ οστις γαρ αν ποιηση το θελημα του πατροσ μου του εν ουρανοισ αυτοσ μου αδελφοσ και αδελφη και μητηρ εστιν

13

¹ εν δε τη ημερα εκεινη εξελθων ο ιησους απο της οικιασ εκαθητο παρα την θαλασσαν ² και συνηχθησαν προσ αυτον οχλοι πολλοι ωστε αυτον εισ το πλοιον εμβαντα καθησθαι και πασ ο οχλοσ επι τον αιγιαλον εισηκει ³ και ελαλησεν αυτοισ πολλα εν παραβολαισ λεγων ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειρειν ⁴ και εν τω σπειρειν αυτον α μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν αυτα ⁵ αλλα δε επεσεν επι τα πετρωδη οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεωσ εξανειλεν δια το μη εχειν βαθοσ γησ ⁶ ηλιου δε ανατειλαντοσ εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη ⁷ αλλα δε επεσεν επι τασ ακανθασ και ανεβησαν αι ακανθαι και απεπνιξαν αυτα ⁸ αλλα δε επεσεν επι την γην την καλην και εδιδου καρπον ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα ⁹ ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ¹⁰ και προσελθοντες οι μαθηται ειπον αυτω δια τι εν παραβολαισ λαλεισ αυτοισ ¹¹ ο

δε αποκριθεις ειπεν αυτοισ οτι υμιν δεδοται γνωναι τα μυστηρια της βασιλειασ των ουρανων εκεινοισ δε ου δεδοται ¹² οστις γαρ εχει δοθησεται αυτω και περισσευθησεται οστις δε ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου ¹³ δια τουτο εν παραβολαισ αυτοισ λαλω οτι βλεποντες ου βλεπουσιν και ακουοντες ουκ ακουουσιν ουδε συνιουσιν ¹⁴ και αναπληρουται αυτοισ η προφητεια ησαιου η λεγουσα ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε ¹⁵ επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοισ ωσιν βαρεωσ ηκουσαν και τοουσ οφθαλμοουσ αυτων εκαμμουσαν μηποτε ιδωσιν τοισ οφθαλμοισ και τοισ ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτοουσ ¹⁶ υμων δε μακαριοι οι οφθαλμοι οτι βλεπουσιν και τα ωτα υμων οτι ακουει ¹⁷ αμην γαρ λεγω υμιν οτι πολλοι προφηται και δικαιοι επεθυμησαν ιδειν α βλεπετε και ουκ ειδον και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν ¹⁸ υμεισ ουν ακουσατε την παραβολην του σπειροντοσ ¹⁹ παντοσ ακουοντοσ τον λογον της βασιλειασ και μη συνιεντοσ ερχεται ο πονηροσ και αρπαζει το εσπαρμενον εν τη καρδια αυτου ουτοσ εστιν ο παρα την οδον σπαρεισ ²⁰ ο δε επι τα πετρωδη σπαρεισ ουτοσ εστιν ο τον λογον ακουων και ευθυσ μετα χαρασ λαμβανων αυτον ²¹ ουκ εχει δε ριζαν εν εαυτω αλλα προσκαιροσ εστιν γενομενησ δε θλιψεωσ η διωγμου δια τον λογον ευθυσ σκανδαλιζεται ²² ο δε εισ τασ ακανθασ σπαρεισ ουτοσ εστιν ο τον λογον ακουων και η μεριμνα του αιωνοσ τουτου και η

απατη του πλουτου συμπνιγει τον λογον και ακαρπος γινεται ²³ ο δε επι την γην την καλην σπαρεισ ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και συνιων οσ δη καρποφορει και ποιει ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα ²⁴ αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοισ λεγων ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω σπειροντι καλον σπερμα εν τω αγρω αυτου ²⁵ εν δε τω καθευδειν τουσ ανθρωπουσ ηλθεν αυτου ο εχθροσ και εσπειρεν ζιζανια ανα μεσον του σιτου και απηλθεν ²⁶ οτε δε εβλαστησεν ο χορτοσ και καρπον εποιησεν τοτε εφανη και τα ζιζανια ²⁷ προσελθοντεσ δε οι δουλοι του οικοδεσποτου ειπον αυτω κυριε ουχι καλον σπερμα εσπειρασ εν τω σω αγρω ποθεν ουν εχει ζιζανια ²⁸ ο δε εφη αυτοισ εχθροσ ανθρωποσ τουτο εποιησεν οι δε δουλοι ειπον αυτω θελεισ ουν απελθοντεσ συλλεξομεν αυτα ²⁹ ο δε εφη ου μηποτε συλλεγοντεσ τα ζιζανια εκριζωσητε αμα αυτοισ τον σιτον ³⁰ αφετε συναυξανεσθαι αμφοτερα μεχρι του θερισμου και εν καιρω του θερισμου ερω τοισ θερισταισ συλλεξατε πρωτον τα ζιζανια και δησατε αυτα εισ δεσμασ προσ το κατακαυσαι αυτα τον δε σιτον συναγαγετε εισ την αποθηκην μου ³¹ αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοισ λεγων ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων κοκκω σιναπεωσ ον λαβων ανθρωποσ εσπειρεν εν τω αγρω αυτου ³² ο μικροτερον μεν εστιν παντων των σπερματων οταν δε αυξηθη μειζον των λαχανων εστιν και γινεται δενδρον ωστε ελθειν τα πετεινα του ουρανου και κατασκηνουν εν τοισ κλαδοισ αυτου ³³ αλλην

παραβολην ελαλησεν αυτοισ ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ζυμη ην λαβουσα γυνη εκρυσεν εισ αλευρου σατα τρια εωσ ου εζυμωθη ολον ³⁴ ταυτα παντα ελαλησεν ο ιησουσ εν παραβολαισ τοισ οχλοισ και χωρισ παραβολησ ουκ ελαλει αυτοισ ³⁵ οπωσ πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντοσ ανοιξω εν παραβολαισ το στομα μου ερευξομαι κεκρυμμενα απο καταβολησ κοσμου ³⁶ τοτε αφεισ τουσ οχλουσ ηλθεν εισ την οικιαν ο ιησουσ και προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντεσ φρασον ημιν την παραβολην των ζιζανιων του αγρου ³⁷ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ ο σπειρων το καλον σπερμα εστιν ο υιοσ του ανθρωπου ³⁸ ο δε αγροσ εστιν ο κοσμοσ το δε καλον σπερμα ουτοι εισιν οι υιοι της βασιλειασ τα δε ζιζανια εισιν οι υιοι του πονηρου ³⁹ ο δε εχθροσ ο σπειρασ αυτα εστιν ο διαβολοσ ο δε θερισμοσ συντελεια του αιωνοσ εστιν οι δε θερισται αγγελοι εισιν ⁴⁰ ωσπερ ουν συλλεγεται τα ζιζανια και πυρι καιεται ουτωσ εσται εν τη συντελεια του αιωνοσ τουτου ⁴¹ αποστελει ο υιοσ του ανθρωπου τουσ αγγελουσ αυτου και συλλεξουσιν εκ της βασιλειασ αυτου παντα τα σκανδαλα και τουσ ποιουντασ την ανομιαν ⁴² και βαλουσιν αυτοουσ εισ την καμινον του πυροσ εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων ⁴³ τοτε οι δικαιοι εκλαμψουσιν ωσ ο ηλιοσ εν τη βασιλεια του πατροσ αυτων ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ⁴⁴ παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων θησαυρω κεκρυμμενω εν τω αγρω ον

ευρων ανθρωπος εκρυσεν και απο της χαρας αυτου υπαγει και παντα οσα εχει πωλει και αγοραζει τον αγρον εκεινον ⁴⁵ παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω εμπορω ζητουντι καλους μαργαριτας ⁴⁶ ος ευρων ενα πολυτιμον μαργαριτην απελθων πεπρακεν παντα οσα ειχεν και ηγορασεν αυτον ⁴⁷ παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων σαγηνη βληθειση εις την θαλασσαν και εκ παντος γενουσ συναγαγουση ⁴⁸ ην οτε επληρωθη αναβιθασαντες επι τον αιγιαλον και καθισαντες συνελεξαν τα καλα εις αγγεια τα δε σαπρα εξω εβαλον ⁴⁹ ουτως εσται εν τη συντελεια του αιωνος εξελευσονται οι αγγελοι και αφοριουσιν τους πονηρουσ εκ μεσου των δικαιων ⁵⁰ και βαλουσιν αυτουσ εις την καμινον του πυρουσ εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων ⁵¹ λεγει αυτοισ ο ιησουσ συνηκατε ταυτα παντα λεγουσιν αυτω ναι κυριε ⁵² ο δε ειπεν αυτοισ δια τουτο πασ γραμματεουσ μαθητευθεισ εις την βασιλειαν των ουρανων ομοιοσ εστιν ανθρωπω οικοδεσποτη οστισ εκβαλλει εκ του θησαυρου αυτου καινα και παλαια ⁵³ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησουσ τασ παραβολασ ταυτασ μετηρην εκειθεν ⁵⁴ και ελθων εις την πατριδα αυτου εδιδασκεν αυτουσ εν τη συναγωγη αυτων ωστε εκπληττεσθαι αυτουσ και λεγειν ποθεν τουτω η σοφια αυτη και αι δυναμεισ ⁵⁵ ουχ ουτοσ εστιν ο του τεκτονοσ υιοσ ουχι η μητηρ αυτου λεγεται μαριαμ και οι αδελφοι αυτου ιακωβοσ και ιωσησ και σιμων και ιουδασ ⁵⁶ και αι αδελφαι αυτου ουχι πασαι προσ

ημασ εισιν ποθεν ουν τουτω ταυτα παντα ⁵⁷ και εσκανδαλιζοντο εν αυτω ο δε ιησουσ ειπεν αυτοισ ουκ εστιν προφητησ ατιμοσ ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τη οικια αυτου ⁵⁸ και ουκ εποιησεν εκει δυναμεισ πολλασ δια την απιστιαν αυτων

14

¹ εν εκεινω τω καιρω ηκουσεν ηρωδησ ο τετραρχησ την ακοην ιησου ² και ειπεν τοισ παισιν αυτου ουτοσ εστιν ιωαννησ ο βαπτιστησ αυτοσ ηγερθη απο των νεκρων και δια τουτο αι δυναμεισ ενεργουσιν εν αυτω ³ ο γαρ ηρωδησ κρατησασ τον ιωαννην εδησεν αυτον και εθετο εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου ⁴ ελεγεν γαρ αυτω ο ιωαννησ ουκ εξεστιν σοι εχειν αυτην ⁵ και θελων αυτον αποκτειναι εφοβηθη τον οχλον οτι ωσ προφητην αυτον ειχον ⁶ γενεσιων δε αγομενων του ηρωδου ωρχησατο η θυγατηρ της ηρωδιαδοσ εν τω μεσω και ηρεσεν τω ηρωδη ⁷ οθεν μεθ ορκου ωμολογησεν αυτη δουναι ο εαν αιτησηται ⁸ η δε προβιθασθεισα υπο της μητροσ αυτησ δοσ μοι φησιν ωδε επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου ⁹ και ελυπηθη ο βασιλευσ δια δε τουσ ορκουσ και τουσ συνανακειμενουσ εκελευσεν δοθηναι ¹⁰ και πεμψασ απεκεφαλισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη ¹¹ και ηνεχθη η κεφαλη αυτου επι πινακι και εδοθη τω κορασιω και ηνεγκεν τη μητρι αυτησ ¹² και προσελθοντεσ οι μαθηται αυτου ηραν το σωμα και εθαψαν αυτο και ελθοντεσ απηγειλαν τω ιησου ¹³ και

ακουσας ο ιησους ανεχωρησεν εκειθεν εν πλοιω εισ ερημον τοπον κατ ιδιαν και ακουσαντες οι οχλοι ηκολουθησαν αυτω πεζη απο των πολεων ¹⁴ και εξελθων ο ιησους ειδεν πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτοις και εθεραπευσεν τους αρρωστους αυτων ¹⁵ οψιας δε γενομενης προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντες ερημος εστιν ο τοπος και η ωρα ηδη παρηλθεν απολυσον τους οχλους ινα απελθοντες εισ τας κωμας αγορασωσιν εαυτοις βρωματα ¹⁶ ο δε ιησους ειπεν αυτοις ου χρειαν εχουσιν απελθειν δοτε αυτοις υμεις φαγειν ¹⁷ οι δε λεγουσιν αυτω ουκ εχομεν ωδε ει μη πεντε αρτους και δυο ιχθυας ¹⁸ ο δε ειπεν φερετε μοι αυτους ωδε ¹⁹ και κελευσας τους οχλους ανακλιθηναι επι τους χορτους λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εισ τον ουρανον ευλογησεν και κλασας εδωκεν τοις μαθηταις τους αρτους οι δε μαθηται τοις οχλοις ²⁰ και εφαγον παντες και εχορταστησαν και ηραν το περισσειον των κλασματων δωδεκα κοφινους πληρεις ²¹ οι δε εσθιοντες ησαν ανδρες ωσει πεντακιςχιλιοι χωρις γυναικων και παιδιων ²² και ευθεωσ ηναγκασεν ο ιησους τους μαθητας εμβηναι εισ το πλοιον και προαγειν αυτον εισ το περαν εως ου απολυση τους οχλους ²³ και απολυσας τους οχλους ανεβη εισ το ορος κατ ιδιαν προσευξασθαι οψιας δε γενομενης μονος ην εκει ²⁴ το δε πλοιον ηδη μεσον της θαλασσης ην βασανιζομενον υπο των κυματων ην γαρ εναντιος

ο ανεμος ²⁵ τεταρτη δε φυλακη της νυκτος απηλθεν προς αυτους ο ιησους περιπατων επι της θαλασσης ²⁶ και ιδοντες αυτον οι μαθηται επι την θαλασσαν περιπατουντα εταραχθησαν λεγοντες οτι φαντασμα εστιν και απο του φοβου εκραξαν ²⁷ ευθεωσ δε ελαλησεν αυτοις ο ιησους λεγων θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε ²⁸ αποκριθεισ δε αυτω ο πετρος ειπεν κυριε ει συ ει κελευσον με προς σε ελθειν επι τα υδατα ²⁹ ο δε ειπεν ελθε και καταβασ απο του πλοιου ο πετρος περιεπατησεν επι τα υδατα ελθειν προς τον ιησουν ³⁰ βλεπων δε τον ανεμον ισχυρον εφοβηθη και αρξαμενος καταποντιζεσθαι εκραξεν λεγων κυριε σωσον με ³¹ ευθεωσ δε ο ιησους εκτεινας την χειρα επελαβετο αυτου και λεγει αυτω ολιγοπιστε εισ τι εδιστασας ³² και εμβαντων αυτων εισ το πλοιον εκοπασεν ο ανεμος ³³ οι δε εν τω πλοιω ελθοντες προσεκυνησαν αυτω λεγοντες αληθως θεου υιος ει ³⁴ και διαπερασαντες ηλθον εισ την γην γεννησαρετ ³⁵ και επιγνοντες αυτον οι ανδρες του τοπου εκεινου απεστειλαν εισ ολην την περιχωρον εκεινην και προσηνεγκαν αυτω παντας τους κακως εχοντας ³⁶ και παρεκαλουν αυτον ινα μονον αφωνται του κρασπεδου του ιματιου αυτου και οσοι ηψαντο διεσωθησαν

15

¹ τοτε προσερχονται τω ιησου οι απο ιεροσολυμων γραμματεις και φαρισαιοι λεγοντες ² δια τι οι μαθηται σου παραβαινουσιν την παραδοσιν των πρεσβυτερων ου γαρ νιπτονται τας χειρας

αυτων οταν αρτον εσθιωσιν ³ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ δια τι και υμεις παραβαινετε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων ⁴ ο γαρ θεος ενετειλατο λεγων τιμα τον πατερα και την μητερα και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω ⁵ υμεις δε λεγετε οσ αν ειπη τω πατρι η τη μητρι δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθησ και ου μη τιμηση τον πατερα αυτου η την μητερα αυτου ⁶ και ηκυρωσατε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων ⁷ υποκριται καλωσ προεφητευσεν περι υμων ησαιασ λεγων ⁸ εγγιζει μοι ο λαοσ ουτοσ τω στοματι αυτων και τοισ χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου ⁹ ματην δε σεβονται με διδασκοντεσ διδασκαλιασ ενταλματα ανθρωπων ¹⁰ και προσκαλεσαμενοσ τον οχλον ειπεν αυτοισ ακουετε και συνιετε ¹¹ ου το εισερχομενον εισ το στομα κοινοι τον ανθρωπον αλλα το εκπορευομενον εκ του στοματος τουτο κοινοι τον ανθρωπον ¹² τοτε προσελθοντεσ οι μαθηται αυτου ειπον αυτω οιδασ οτι οι φαρισαιοι ακουσαντεσ τον λογον εσκανδαλισθησαν ¹³ ο δε αποκριθεισ ειπεν πασα φυτεια ην ουκ εφυτευσεν ο πατηρ μου ο ουρανοισ εκριζωθησεται ¹⁴ αφετε αυτουσ οδηγοι εισιν τυφλοι τυφλων τυφλοσ δε τυφλον εαν οδηγη αμφοτεροι εισ βοθυνον πεσουνται ¹⁵ αποκριθεισ δε ο πετροσ ειπεν αυτω φρασον ημιν την παραβολην ταυτην ¹⁶ ο δε ιηουσ ειπεν ακμην και υμεις ασυνετοι εστε ¹⁷ ουπω νοειτε οτι παν το εισπορευομενον εισ το στομα εισ την κοιλιαν χωρει και εισ αφεδρωνα εκβαλλεται ¹⁸ τα δε εκπορευομενα εκ

του στοματος εκ της καρδιασ εξερχεται κακεινα κοινοι τον ανθρωπον ¹⁹ εκ γαρ της καρδιασ εξερχονται διαλογισμοι πονηροι φονοι μοιχειαι πορνειαι κλοπαι ψευδομαρτυρια βλασφημια ²⁰ ταυτα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον το δε ανιπτοισ χερσιν φαγειν ου κοινοι τον ανθρωπον ²¹ και εξελθων εκειθεν ο ιηουσ ανεχωρησεν εισ τα μερη τυρου και σιδωνοσ ²² και ιδου γυνη χαναναια απο των οριων εκεινων εξελθουσα εκραυγασεν αυτω λεγουσα ελεησον με κυριε υιε δαυιδ η θυγατηρ μου κακωσ δαιμονιζεται ²³ ο δε ουκ απεκριθη αυτη λογον και προσελθοντεσ οι μαθηται αυτου ηρωτων αυτον λεγοντεσ απολυσον αυτην οτι κραζει οπισθεν ημων ²⁴ ο δε αποκριθεισ ειπεν ουκ απεσταλην ει μη εισ τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ ²⁵ η δε ελθουσα προσεκυνησεν αυτω λεγουσα κυριε βοηθει μοι ²⁶ ο δε αποκριθεισ ειπεν ουκ εστιν καλον λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοισ κυναριοισ ²⁷ η δε ειπεν ναι κυριε και γαρ τα κυναρια εσθιει απο των ψιχιων των πιπτοντων απο της τραπεζησ των κυριων αυτων ²⁸ τοτε αποκριθεισ ο ιηουσ ειπεν αυτη ω γυναι μεγαλη σου η πιστισ γεννηητω σοι ωσ θελεισ και ιαθη η θυγατηρ αυτησ απο της ωρασ εκεινησ ²⁹ και μεταβασ εκειθεν ο ιηουσ ηλθεν παρα την θαλασσαν της γαλιλαιασ και αναβασ εισ το οροσ εκαθητο εκει ³⁰ και προσηλθον αυτω οχλοι πολλοι εχοντεσ μεθ εαυτων χωλουσ τυφλουσ κωφουσ κυλλουσ και ετερουσ πολλουσ και ερριψαν αυτουσ παρα τουσ ποδασ του ιηου και εθεραπευσεν αυτουσ ³¹ ωστε

τους οχλους θαυμασαι βλεποντας κωφους λαλουντας κυλλους υγιεις χωλους περιπατουντας και τυφλους βλεποντας και εδοξασαν τον θεον ισραηλ ³² ο δε ιησους προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου ειπεν σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν και απολυσαι αυτους νηστεις ου θελω μηποτε εκλυθωσιν εν τη οδω ³³ και λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν ημιν εν ερημια αρτοι τοσουτοι ωστε χορτασαι οχλον τοσουτον ³⁴ και λεγει αυτοις ο ιησους ποσους αρτους εχετε οι δε ειπον επτα και ολιγα ιχθυδια ³⁵ και εκελευσεν τοις οχλοις αναπεσειν επι την γην ³⁶ και λαβων τους επτα αρτους και τους ιχθυας ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν τοις μαθηταις αυτου οι δε μαθηται τω οχλω ³⁷ και εφαγον παντες και εχορτασθησαν και ησαν το περισσευον των κλασματων επτα σπυριδας πληρεις ³⁸ οι δε εσθιοντες ησαν τετρακιςχιλιοι ανδρες χωρισ γυναικων και παιδιων ³⁹ και απολυσας τους οχλους ενεβη εις το πλοιον και ηλθεν εις τα ορια μαγδαλα

16

¹ και προσελθοντες οι φαρισαιοι και σαδδουκαιοι πειραζοντες επηρωτησαν αυτον σημειον εκ του ουρανου επιδειξαι αυτοις ² ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οψιασ γενομενης λεγετε ευδια πυρραζει γαρ ο ουρανος ³ και πρωι σημερον χειμων πυρραζει γαρ στυгнаζων ο ουρανος υποκριται το μεν προσωπον του ουρανου γινωσκετε διακρινειν τα δε

σημεια των καιρων ου δυνασθε ⁴ γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου και καταλιπων αυτους απηλθεν ⁵ και ελθοντες οι μαθηται αυτου εις το περαν επελαθοντο αρτους λαβειν ⁶ ο δε ιησους ειπεν αυτοις ορατε και προσεχετε απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων ⁷ οι δε διελογιζοντο εν εαυτοις λεγοντες οτι αρτους ουκ ελαβομεν ⁸ γνους δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι διαλογιζεσθε εν εαυτοις ολιγοπιστοι οτι αρτους ουκ ελαβετε ⁹ ουπω νοειτε ουδε μνημονευετε τους πεντε αρτους των πεντακιςχιλιων και ποσους κοφινους ελαβετε ¹⁰ ουδε τους επτα αρτους των τετρακιςχιλιων και ποσας σπυριδας ελαβετε ¹¹ πως ου νοειτε οτι ου περι αρτου ειπον υμιν προσεχειν απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων ¹² τοτε συνηκαν οτι ουκ ειπεν προσεχειν απο της ζυμης του αρτου αλλα απο της διδαχης των φαρισαιων και σαδδουκαιων ¹³ ελθων δε ο ιησους εις τα μερη καισαρειας της φιλιππου ηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι τον υιον του ανθρωπου ¹⁴ οι δε ειπον οι μεν ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν ετεροι δε ιερεμιαν η ενα των προφητων ¹⁵ λεγει αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι ¹⁶ αποκριθεις δε σιμων πετρος ειπεν συ ει ο χριστος ο υιος του θεου του ζωντος ¹⁷ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτω μακαριος ει σιμων βαριωνα οτι σαρξ και αιμα ουκ απεκαλυψεν σοι αλλ ο πατηρ μου ο εν τοις ουρανοις ¹⁸ καγω δε σοι λεγω

οτι συ ει πετροσ και επι ταυτη τη πετρα οικοδομησω μου την εκκλησιαν και πυλαι αδου ου κατισχυσουσιν αυτησ¹⁹ και δωσω σοι τασ κλεισ της βασιλειασ των ουρανων και ο εαν δησησ επι της γησ εσται δεδεμενον εν τοισ ουρανοισ και ο εαν λυσησ επι της γησ εσται λελυμενον εν τοισ ουρανοισ²⁰ τοτε διεστειλατο τοισ μαθηταισ αυτου ινα μηδενι ειπωσιν οτι αυτος εστιν ιησους ο χριστος²¹ απο τοτε ηρξατο ο ιησους δεικνυειν τοισ μαθηταισ αυτου οτι δει αυτον απελθειν εις ιεροσολυμα και πολλα παθειν απο των πρεσβυτερων και αρχιερεων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα εγερθηναι²² και προσλαβομενος αυτον ο πετροσ ηρξατο επιτιμαν αυτω λεγων ιλεωσ σοι κυριε ου μη εσται σοι τουτο²³ ο δε στραφεισ ειπεν τω πετρω υπαγε οπισω μου σατανα σκανδαλον μου ει οτι ου φρονεισ τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων²⁴ τοτε ο ιησους ειπεν τοισ μαθηταισ αυτου ει τισ θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι²⁵ οσ γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην οσ δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην²⁶ τι γαρ ωφελειται ανθρωποσ εαν τον κοσμον ολον κερδηση την δε ψυχην αυτου ζημιωθη η τι δωσει ανθρωποσ ανταλλαγμα της ψυχης αυτου²⁷ μελλει γαρ ο υιοσ του ανθρωπου ερχεσθαι εν τη δοξη του πατροσ αυτου μετα των αγγελων αυτου και τοτε αποδωσει εκαστω κατα την πραξιν αυτου²⁸ αμην λεγω υμιν εισιν τινεσ ωδε εστωτεσ οιτινεσ ου μη γευσωνται θανατου εωσ αν ιδωσιν τον υιον

του ανθρωπου ερχομενον εν τη βασιλεια αυτου

17

¹ και μεθ ημερασ εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αναφερει αυτοουσ εις οροσ υψηλον κατ ιδιαν² και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων και ελαμψεν το προσωπον αυτου ωσ ο ηλιος τα δε ιματια αυτου εγενοντο λευκα ωσ το φωσ³ και ιδου ωφθησαν αυτοισ μωσησ και ηλιασ μετ αυτου συλλαλουντεσ⁴ αποκριθεισ δε ο πετροσ ειπεν τω ιησου κυριε καλον εστιν ημασ ωδε ειναι ει θελεισ ποιησωμεν ωδε τρεισ σκηνασ σοι μιαν και μωση μιαν και μιαν ηλια⁵ ετι αυτου λαλουντοσ ιδου νεφελη φωτεινη επεσκιασεν αυτοουσ και ιδου φωνη εκ της νεφελησ λεγουσα ουτοσ εστιν ο υιοσ μου ο αγαπητοσ εν ω ευδοκησα αυτου ακουετε⁶ και ακουσαντεσ οι μαθηται επεσον επι προσωπον αυτων και εφοβηθησαν σφοδρα⁷ και προσελθων ο ιησους ηψατο αυτων και ειπεν εγερθητε και μη φοβεισθε⁸ επارانτεσ δε τουσ οφθαλμουσ αυτων ουδενα ειδον ει μη τον ιησουν μονον⁹ και καταβαινοντων αυτων εκ του ορουσ ενετεिलाτο αυτοισ ο ιησους λεγων μηδενι ειπητε το οραμα εωσ ου ο υιοσ του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη¹⁰ και επηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντεσ τι ουν οι γραμματεισ λεγουσιν οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον¹¹ ο δε ιησους αποκριθεισ ειπεν αυτοισ ηλιασ μεν ερχεται πρωτον και αποκαταστησει παντα¹² λεγω δε υμιν οτι ηλιασ ηδη ηλθεν

και ουκ επεγνωσαν αυτον αλλα εποιησαν εν αυτω οσα ηθελησαν ουτως και ο υιος του ανθρωπου μελλει πασχειν υπ αυτων ¹³ τοτε συνηκαν οι μαθηται οτι περι ιωαννου του βαπτιστου ειπεν αυτοις ¹⁴ και ελθοντων αυτων προς τον οχλον προσηλθεν αυτω ανθρωπος γονυπετων αυτον ¹⁵ και λεγων κυριε ελεησον μου τον υιον οτι σεληνιαζεται και κακως πασχει πολλακις γαρ πιπτει εις το πυρ και πολλακις εις το υδωρ ¹⁶ και προσηνεγκα αυτον τοις μαθηταις σου και ουκ ηδυνηθησαν αυτον θεραπευσαι ¹⁷ αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστος και διεστραμμενη εως ποτε εσομαι μεθ υμων εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε μοι αυτον ωδε ¹⁸ και επετιμησεν αυτω ο ιησους και εξηλθεν απ αυτου το δαιμονιον και εθεραπευθη ο παις απο της ωρας εκεινης ¹⁹ τοτε προσελθοντες οι μαθηται τω ιησου κατ ιδιαν ειπον δια τι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο ²⁰ ο δε ιησους ειπεν αυτοις δια την απιστιαν υμων αμην γαρ λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν ωσ κοκκον σιναπεως ερειτε τω ορει τουτω μεταβηθι εντευθεν εκει και μεταβησεται και ουδεν αδυνατησει υμιν ²¹ τουτο δε το γενοσ ουκ εκπορευεται ει μη εν προσευχη και νηστεια ²² αναστρεφομενων δε αυτων εν τη γαλιλαια ειπεν αυτοις ο ιησους μελλει ο υιος του ανθρωπου παραδισθαι εις χειρας ανθρωπων ²³ και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα εγερθησεται και ελυπηθησαν σφοδρα ²⁴ ελθοντων δε αυτων εις καπερναουμ προσηλθον οι τα διδραχμα

λαμβανοντες τω πετρω και ειπον ο διδραχμα ²⁵ λεγει ναι και οτε εισηλθεν εις την οικιαν προεφθασεν αυτον ο ιησους λεγων τι σοι δοκει σιμων οι βασιλεις της γησ απο τινων λαμβανουσιν τελη η κηνσον απο των υιων αυτων η απο των αλλοτριων ²⁶ λεγει αυτω ο πετροσ απο των αλλοτριων εφη αυτω ο ιησους αρα γε ελευθεροι εισιν οι υιοι ²⁷ ινα δε μη σκανδαλισωμεν αυτοουσ πορευθεισ εις την θαλασσαν βαλε αγκιστρον και τον αναβαινοντα πρωτον ιχθυν αρων και ανοιξασ το στομα αυτου ευρησεις στατηρα εκεινον λαβων δος αυτοις αντι εμου και σου

18

¹ εν εκεινη τη ωρα προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες τισ αρα μειζων εστιν εν τη βασιλεια των ουρανων ² και προσκαλεσαμενοσ ο ιησους παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων ³ και ειπεν αμην λεγω υμιν εαν μη στραφητε και γενησθε ωσ τα παιδια ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων ⁴ οστισ ουν ταπεινωσει εαυτον ωσ το παιδιον τουτο ουτοσ εστιν ο μειζων εν τη βασιλεια των ουρανων ⁵ και οσ εαν δεξηται παιδιον τοιουτον εν επι τω ονοματι μου εμε δεχεται ⁶ οσ δ αν σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων των πιστευοντων εις εμε συμφερει αυτω ινα κρεμασθη μυλοσ ονικος εις τον τραχηλον αυτου και καταποντισθη εν τω πελαγει της θαλασσης ⁷ ουαι τω κοσμω απο των σκανδαλων αναγκη γαρ εστιν ελθειν τα σκανδαλα πλην ουαι τω ανθρωπω

εκεινω δι ου το σκανδαλον ερχεται ⁸ ει δε η χειρ σου η ο πους σου σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτα και βαλε απο σου καλον σοι εστιν εισελθειν εις την ζωνη χωλον η κυλλον η δυο χειρας η δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις το πυρ το αιωνιον ⁹ και ει ο οφθαλμος σου σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εις την ζωνη εισελθειν η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του πυρος ¹⁰ ορατε μη καταφρονησητε ενος των μικρων τουτων λεγω γαρ υμιν οτι οι αγγελοι αυτων εν ουρανοισ δια παντος βλεπουσιν το προσωπον του πατροσ μου του εν ουρανοισ ¹¹ ηλθεν γαρ ο υιοσ του ανθρωπου σωσαι το απολωλοσ ¹² τι υμιν δοκει εαν γενηται τινι ανθρωπω εκατον προβατα και πλανηθη εν εξ αυτων ουχι αφεισ τα ενενηκοντα εννεα επι τα ορη πορευθεισ ζητει το πλανωμενον ¹³ και εαν γενηται ευρειν αυτο αμην λεγω υμιν οτι χαιρει επ αυτω μαλλον η επι τοισ ενενηκοντα εννεα τοισ μη πεπλανημενοισ ¹⁴ ουτωσ ουκ εστιν θελημα εμπροσθεν του πατροσ υμων του εν ουρανοισ ινα αποληται εις των μικρων τουτων ¹⁵ εαν δε αμαρτηση εις σε ο αδελφοσ σου υπαγε και ελεγξον αυτον μεταξυ σου και αυτου μονου εαν σου ακουση εκερδησασ τον αδελφον σου ¹⁶ εαν δε μη ακουση παραλαβε μετα σου επι ενα η δυο ινα επι στοματος δυο μαρτυρων η τριων σταθη παν ρημα ¹⁷ εαν δε παρακουση αυτων ειπε τη εκκλησια εαν δε και της εκκλησιασ παρακουση εστω σοι ωσπερ ο εθνικοσ και ο τελωνησ ¹⁸ αμην λεγω υμιν

οσα εαν δησητε επι της γησ εσται δεδεμενα εν τω ουρανω και οσα εαν λυσητε επι της γησ εσται λελυμενα εν τω ουρανω ¹⁹ παλιν αμην λεγω υμιν οτι εαν δυο υμων συμφωνησωσιν επι της γησ περι παντοσπραματοσ ου εαν αιτησωνται γενησεται αυτοισ παρα του πατροσ μου του εν ουρανοισ ²⁰ ου γαρ εισιν δυο η τρεισ συνηγμενοι εις το εμον ονομα εκει ειμι εν μεσω αυτων ²¹ τοτε προσελθων αυτω ο πετροσ ειπεν κυριε ποσακισ αμαρτησει εις εμε ο αδελφοσ μου και αφησω αυτω εωσ επτακισ ²² λεγει αυτω ο ιησουσ ου λεγω σοι εωσ επτακισ αλλ εωσ εβδομηκοντακισ επτα ²³ δια τουτο ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει οσ ηθελησεν συναραι λογον μετα των δουλων αυτου ²⁴ αρξαμενου δε αυτου συναιρειν προσηνεχθη αυτω εις οφειλετησ μυριων ταλαντων ²⁵ μη εχοντοσ δε αυτου αποδουнай εκελευσεν αυτον ο κυριοσ αυτου πραθηναι και την γυναικα αυτου και τα τεκνα και παντα οσα ειχεν και αποδοθηναι ²⁶ πεσων ουν ο δουλοσ προσεκυνει αυτω λεγων κυριε μακροθυμησον επ εμοι και παντα σοι αποδωσω ²⁷ σπλαγχνισθεισ δε ο κυριοσ του δουλου εκεινου απελυσεν αυτον και το δανειον αφηκεν αυτω ²⁸ εξελθων δε ο δουλοσ εκεινοσ ευρεν ενα των συνδουλων αυτου οσ ωφειλεν αυτω εκατον δηναρια και κρατησασ αυτον επνιγεν λεγων αποδοσ μοι ει τι οφειλεισ ²⁹ πεσων ουν ο συνδουλοσ αυτου εις τουσ ποδασ αυτου παρεκαλει αυτον λεγων μακροθυμησον επ εμοι και αποδωσω σοι ³⁰ ο δε ουκ ηθελεν αλλα απελθων εβαλεν αυτον εις φυλακην εωσ ου αποδω

το οφειλομενον ³¹ ιδοντες δε οι συνδουλοι αυτου τα γενομενα ελυπηθησαν σφοδρα και ελθοντες διεσαφησαν τω κυριω εαυτων παντα τα γενομενα ³² τοτε προσκαλεσαμενος αυτον ο κυριος αυτου λεγει αυτω δουλε πονηρε πασαν την οφειλην εκεινην αφηκα σοι επει παρεκαλεσας με ³³ ουκ εδει και σε ελεησαι τον συνδουλον σου ωσ και εγω σε ηλησα ³⁴ και οργισθεις ο κυριος αυτου παρεδωκεν αυτον τοις βασανισταις εως ου αποδω παν το οφειλομενον αυτω ³⁵ ουτως και ο πατηρ μου ο επουρανιος ποιησει υμιν εαν μη αφητε εκαστος τω αδελφω αυτου απο των καρδιων υμων τα παραπτωματα αυτων

19

¹ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τους λογους τουτους μετηρεν απο της γαλιλαιας και ηλθεν εις τα ορια της ιουδαιας περαν του ιορδανου ² και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτους εκει ³ και προσηλθον αυτω οι φαρισαιοι πειραζοντες αυτον και λεγοντες αυτω ει εξεστιν ανθρωπω απολυσαι την γυναικα αυτου κατα πασαν αιτιαν ⁴ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ουκ ανεγνωτε οτι ο ποιησας απ αρχης αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους ⁵ και ειπεν ενεκεν τουτου καταλειψει ανθρωπος τον πατερα και την μητερα και προσκολληθησεται τη γυναικι αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ⁶ ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα σαρξ μια ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω ⁷ λεγουσιν αυτω τι ουν μωση ενετειλατο δουναι βιβλιον αποστασιου και απολυσαι

αυτην ⁸ λεγει αυτοις οτι μωση προς την σκληροκαρδιαν υμων επετρεψεν υμιν απολυσαι τας γυναικας υμων απ αρχης δε ου γεγονεν ουτως ⁹ λεγω δε υμιν οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου μη επι πορνεια και γαμηση αλλην μοιχεται και ο απολελυμενην γαμησας μοιχεται ¹⁰ λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ει ουτως εστιν η αιτια του ανθρωπου μετα της γυναικος ου συμφερει γαμηση ¹¹ ο δε ειπεν αυτοις ου παντες χωρουσιν τον λογον τουτον αλλ οιοι δεδοται ¹² εισιν γαρ ευνουχοι οιτινες εκ κοιλιας μητρος εγεννηθησαν ουτως και εισιν ευνουχοι οιτινες ευνουχισθησαν υπο των ανθρωπων και εισιν ευνουχοι οιτινες ευνουχισαν εαυτους δια την βασιλειαν των ουρανων ο δυναμενος χωρειν χωρειτω ¹³ τοτε προσηνεχθη αυτω παιδια ινα τας χειρας επιθη αυτοις και προσευζηται οι δε μαθηται επετιμησαν αυτοις ¹⁴ ο δε ιησους ειπεν αφετε τα παιδια και μη κωλυετε αυτα ελθειν προς με των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια των ουρανων ¹⁵ και επιθεισ αυτοις τας χειρας επορευθη εκειθεν ¹⁶ και ιδου εις προσελθων ειπεν αυτω διδασκαλε αγαθε τι αγαθον ποιησω ινα εχω ζωην αιωνιον ¹⁷ ο δε ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος ει δε θελεις εισελθειν εις την ζωην τηρησον τας εντολας ¹⁸ λεγει αυτω ποιας ο δε ιησους ειπεν το ου φονευσεις ου μοιχευσεις ου κλεψεις ου ψευδομαρτυρησεις ¹⁹ τιμα τον πατερα και την μητερα και αγαπησεις τον πλησιον σου ωσ σεαυτον ²⁰ λεγει αυτω ο νεανισκος παντα ταυτα

εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου τι ετι υστερω ²¹ εφη αυτω ο ιησους ει θελεις τελειος ειναι υπαγε πωλησον σου τα υπαρχοντα και δος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι ²² ακουσας δε ο νεανισκος τον λογον απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα ²³ ο δε ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου αμην λεγω υμιν οτι δυσκολωσ πλουσιος εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων ²⁴ παλιν δε λεγω υμιν ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια τρυπηματος ραφιδος διελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁵ ακουσαντες δε οι μαθηται αυτου εξεπλησσοντο σφοδρα λεγοντες τις αρα δυναται σωθηναι ²⁶ εμβλεψας δε ο ιησους ειπεν αυτοις παρα ανθρωποις τουτο αδυνατον εστιν παρα δε θεω παντα δυνατα ²⁷ τοτε αποκριθεισ ο πετρος ειπεν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι τι αρα εσται ημιν ²⁸ ο δε ιησους ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι υμεις οι ακολουθησαντες μοι εν τη παλιγγενεσια οταν καθιση ο υιος του ανθρωπου επι θρονου δοξης αυτου καθισεσθε και υμεις επι δωδεκα θρονους κρινοντες τας δωδεκα φυλας του ισραηλ ²⁹ και πασ ος αφηκεν οικιας η αδελφους η αδελφας η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρους ενεκεν του ονοματος μου εκατονταπλασιονα ληψεται και ζωην αιωνιον κληρονομησει ³⁰ πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι

20

¹ ομοια γαρ εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω

οικοδεσποτη οστις εξηλθεν αμα πρωι μισθωσασθαι εργατας εις τον αμπελωνα αυτου ² και συμφωνησας μετα των εργατων εκ δηναριου την ημεραν απεστειλεν αυτους εις τον αμπελωνα αυτου ³ και εξελθων περι τριτην ωραν ειδεν αλλους εστωτας εν τη αγορα αργους ⁴ και εκεινοις ειπεν υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον δωσω υμιν ⁵ οι δε απηλθον παλιν εξελθων περι εκτην και ενατην ωραν εποιησεν ωσαυτως ⁶ περι δε την ενδεκατην ωραν εξελθων ευρεν αλλους εστωτας αργους και λεγει αυτοις τι ωδε εστηκατε ολην την ημεραν αργοι ⁷ λεγουσιν αυτω οτι ουδεις ημας εμισθωσατο λεγει αυτοις υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον ληψεσθε ⁸ οψιας δε γενομενης λεγει ο κυριος του αμπελωνος τω επιτροπω αυτου καλεσον τους εργατας και αποδος αυτοις τον μισθον αρξαμενος απο των εσχατων εως των πρωτων ⁹ και ελθοντες οι περι την ενδεκατην ωραν ελαβον ανα δηναριον ¹⁰ ελθοντες δε οι πρωτοι ενομισαν οτι πλειονα ληφονται και ελαβον και αυτοι ανα δηναριον ¹¹ λαβοντες δε εγογγυζον κατα του οικοδεσποτου ¹² λεγοντες οτι ουτοι οι εσχατοι μιαν ωραν εποιησαν και ισους ημιν αυτους εποιησας τοις βαστασασιν το βαρος της ημερας και τον καυσωνα ¹³ ο δε αποκριθεισ ειπεν ενι αυτων εταιρε ουκ αδικω σε ουχι δηναριου συνεφωνησας μοι ¹⁴ αρων το σον και υπαγε θελω δε τουτω τω εσχατω δουναι ωσ και σοι ¹⁵ η ουκ εξεστιν μοι ποιησαι ο θελω εν τοις εμοις ει ο οφθαλμος σου πονηρος εστιν οτι εγω αγαθος

εimi 16 ουτως εσονται οι εσχατοι πρωτοι και οι πρωτοι εσχατοι πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι 17 και αναβαινων ο ιησους εις ιεροσολυμα παρελαβεν τους δωδεκα μαθητας και ιδιαν εν τη οδω και ειπεν αυτοις 18 ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιοσ του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω 19 και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν εις το εμπαιξαι και μαστιγωσαι και σταυρωσαι και τη τριτη ημερα αναστησεται 20 τοτε προσηλθεν αυτω η μητηρ των υιων ζεβεδαιου μετα των υιων αυτησ προσκυνουσα και αιτουσα τι παρ αυτου 21 ο δε ειπεν αυτη τι θελεισ λεγει αυτω ειπε ινα καθισωσιν ουτοι οι δυο υιοι μου εις εκ δεξιων σου και εις εξ ευωνυμων σου εν τη βασιλεια σου 22 αποκριθεισ δε ο ιησους ειπεν ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πιειν το ποτηριον ο εγω μελλω πιειν η το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι λεγουσιν αυτω δυναμεθα 23 και λεγει αυτοις το μεν ποτηριον μου πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων μου ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οισ ητοιμασται υπο του πατροσ μου 24 και ακουσαντες οι δεκα ηγανακτησαν περι των δυο αδελφων 25 ο δε ιησους προσκαλεσαμενοσ αυτοσ ειπεν οιδατε οτι οι αρχοντες των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι κατεξουσιαζουσιν αυτων 26 ουχ ουτως δε εσται εν υμιν αλλ οσ εαν θελη εν υμιν μεγασ γενεσθαι εσται υμων διακονοσ 27 και οσ εαν θελη εν υμιν

ειναι πρωτοσ εστω υμων δουλοσ 28 ωσπερ ο υιοσ του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων 29 και εκπορευομενων αυτων απο ιεριχω ηκολουθησεν αυτω οχλοσ πολυσ 30 και ιδου δυο τυφλοι καθημενοι παρα την οδον ακουσαντες οτι ιησους παραγει εκραζαν λεγοντες ελεησον ημασ κυριε υιοσ δαυιδ 31 ο δε οχλοσ επετιμησεν αυτοις ινα σιωπησωσιν οι δε μειζον εκραζον λεγοντες ελεησον ημασ κυριε υιοσ δαυιδ 32 και στασ ο ιησους εφωνησεν αυτοσ και ειπεν τι θελετε ποιησω υμιν 33 λεγουσιν αυτω κυριε ινα ανοιχθωσιν ημων οι οφθαλμοι 34 σπλαγχνισθεισ δε ο ιησους ηψατο των οφθαλμων αυτων και ευθεωσ ανεβλεψαν αυτων οι οφθαλμοι και ηκολουθησαν αυτω

21

1 και οτε ηγγισαν εις ιεροσολυμα και ηλθον εις βηθσφαγη προσ το οροσ των ελαιων τοτε ο ιησους απεστειλεν δυο μαθητασ 2 λεγων αυτοις πορευθητε εις την κωμην την απεναντι υμων και ευθεωσ ευρησετε ονον δεδεμενην και πωλον μετ αυτησ λυσαντες αγαγετε μοι 3 και εαν τισ υμιν ειπη τι ερειτε οτι ο κυριοσ αυτων χρειαν εχει ευθεωσ δε αποσπελλει αυτοσ 4 τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντοσ 5 ειπατε τη θυγατρι σιων ιδου ο βασιλευσ σου ερχεται σοι πραυσ και επιβεβηκωσ επι ονον και πωλον υιον υποζυγιου 6 πορευθεντες δε οι μαθηται και

ποιησαντες καθως προσεταξεν αυτοις ο ιησους ⁷ ηγαγον την ονον και τον πωλον και επεθηκαν επανω αυτων τα ιματια αυτων και επεκαθισεν επανω αυτων ⁸ ο δε πλειστος οχλος εστρωσαν εαυτων τα ιματια εν τη οδω αλλοι δε εκοπτον κλαδους απο των δενδρων και εστρωννυον εν τη οδω ⁹ οι δε οχλοι οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα τω υιω δαυιδ ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ωσαννα εν τοις υψιστοις ¹⁰ και εισελθοντος αυτου εις ιεροσολυμα εσεισθη πασα η πολις λεγουσα τις εστιν ουτος ¹¹ οι δε οχλοι ελεγον ουτος εστιν ιησους ο προφητης ο απο ναζαρετ της γαλιλαιας ¹² και εισηλθεν ο ιησους εις το ιερον του θεου και εξεβαλεν παντας τους πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τας τραπεζας των κολλυβιστων κατεστρεψεν και τας καθεδρας των πωλουντων τας περιστερας ¹³ και λεγει αυτοις γεγραπται ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται υμεις δε αυτον εποιησατε σπηλαιον ληστων ¹⁴ και προσηλθον αυτω χωλοι και τυφλοι εν τω ιερω και εθεραπευσεν αυτους ¹⁵ ιδοντες δε οι αρχιερεις και οι γραμματεις τα θαυμασια α εποιησεν και τους παιδας κραζοντας εν τω ιερω και λεγοντας ωσαννα τω υιω δαυιδ ηγανακτησαν ¹⁶ και ειπον αυτω ακουεις τι ουτοι λεγουσιν ο δε ιησους λεγει αυτοις ναι ουδεποτε ανεγνωτε οτι εκ στοματος νηπιων και θηλαζοντων κατηρτισω αινον ¹⁷ και καταλιπων αυτους εξηλθεν εξω της πολεως εις βηθανιαν και ηυλισθη εκει ¹⁸ πρωιας δε επαναγων εις την πολιν επεινασεν ¹⁹ και ιδων συκην μιαν

επι της οδου ηλθεν επ αυτην και ουδεν ευρεν εν αυτη ει μη φυλλα μονον και λεγει αυτη μηκετι εκ σου καρπος γενηται εις τον αιωνα και εξηρανθη παραχρημα η συκη ²⁰ και ιδοντες οι μαθηται εθαυμασαν λεγοντες πως παραχρημα εξηρανθη η συκη ²¹ αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν και μη διακριθητε ου μονον το της συκης ποιησετε αλλα καν τω ορει τουτω ειπητε αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν γενησεται ²² και παντα οσα εαν αιτησητε εν τη προσευχη πιστευοντες ληψεσθε ²³ και ελθοντι αυτω εις το ιερον προσηλθον αυτω διδασκοντι οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου λεγοντες εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις και τις σοι εδωκεν την εξουσιαν ταυτην ²⁴ αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις ερωτησω υμας καγω λογον ενα ον εαν ειπητε μοι καγω υμιν ερω εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ²⁵ το βαπτισμα ιωαννου ποθεν ην εξ ουρανου η εξ ανθρωπων οι δε διελογιζοντο παρ εαυτοις λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει ημιν δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω ²⁶ εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων φοβουμεθα τον οχλον παντες γαρ εχουσιν τον ιωαννην ως προφητην ²⁷ και αποκριθεντες τω ιησου ειπον ουκ οίδαμεν εφη αυτοις και αυτος ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ²⁸ τι δε υμιν δοκει ανθρωπος ειχεν τεκνα δυο και προσελθων τω πρωτω ειπεν τεκνον υπαγε σημερον εργαζου εν τω αμπελωνι μου ²⁹ ο δε αποκριθεις ειπεν ου θελω υστερον δε μεταμεληθεις απηλθεν ³⁰ και προσελθων τω

δευτερω ειπεν ωσαυτως ο δε αποκριθεις ειπεν εγω κυριε και ουκ απηλθεν ³¹ τις εκ των δυο εποιησεν το θελημα του πατρος λεγουσιν αυτω ο πρωτος λεγει αυτοις ο ιησους αμην λεγω υμιν οτι οι τελωναι και αι πορναι προαγουσιν υμας εις την βασιλειαν του θεου ³² ηλθεν γαρ προς υμας ιωαννης εν οδω δικαιοσυνης και ουκ επιστευσате αυτω οι δε τελωναι και αι πορναι επιστευσαν αυτω υμεις δε ιδοντες ου μετεμεληθητε υστερον του πιστευσαι αυτω ³³ αλλην παραβολην ακουσατε ανθρωπος τις ην οικοδοεσποτησ οστις εφυτευσεν αμπελωνα και φραγμαν αυτω περιεθηκεν και ωρυξεν εν αυτω ληνον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν ³⁴ οτε δε ηγγισεν ο καιροσ των καρπων απεστειλεν τουσ δουλουσ αυτου προς τουσ γεωργουσ λαβειν τουσ καρπουσ αυτου ³⁵ και λαβοντες οι γεωργοι τουσ δουλουσ αυτου ον μεν εδειραν ον δε απεκτειναν ον δε ελιθοβολησαν ³⁶ παλιν απεστειλεν αλλουσ δουλουσ πλειονασ των πρωτων και εποιησαν αυτοις ωσαυτως ³⁷ υστερον δε απεστειλεν προς αυτουσ τον υιον αυτου λεγων εντραπησονται τον υιον μου ³⁸ οι δε γεωργοι ιδοντες τον υιον ειπον εν εαυτοις ουτοσ εστιν ο κληρονομοσ δευτε αποκτεινωμεν αυτον και κατασχωμεν την κληρονομιαν αυτου ³⁹ και λαβοντες αυτον εξεβαλον εξω του αμπελωνοσ και απεκτειναν ⁴⁰ οταν ουν ελθη ο κυριοσ του αμπελωνοσ τι ποιησει τοισ γεωργοισ εκεινοισ ⁴¹ λεγουσιν αυτω κακουσ κακωσ απολεσει

αυτουσ και τον αμπελωνα εκδωσεται αλλοισ γεωργοισ οιτινεσ αποδωσουσιν αυτω τουσ καρπουσ εν τοισ καιροισ αυτων ⁴² λεγει αυτοις ο ιησους ουδεποτε ανεγνωτε εν ταισ γραφαισ λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτοσ εγενηθη εις κεφαλην γωνιασ παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοισ ημων ⁴³ δια τουτο λεγω υμιν οτι αρθησεται αφ υμων η βασιλεια του θεου και δοθησεται εθνει ποιουντι τουσ καρπουσ αυτησ ⁴⁴ και ο πεσων επι τον λιθον τουτον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον ⁴⁵ και ακουσαντες οι αρχιερεισ και οι φαρισαιοι τασ παραβολασ αυτου εγνωσαν οτι περι αυτων λεγει ⁴⁶ και ζητουντες αυτον κρατησαι εφοβηθησαν τουσ οχλουσ επειδι ωσ προφητην αυτον ειχον

22

1 και αποκριθεις ο ιησους παλιν ειπεν αυτοις εν παραβολαισ λεγων ² ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει οστισ εποιησεν γαμουσ τω υιω αυτου ³ και απεστειλεν τουσ δουλουσ αυτου καλεσαι τουσ κεκλημενουσ εις τουσ γαμουσ και ουκ ηθελον ελθειν ⁴ παλιν απεστειλεν αλλουσ δουλουσ λεγων ειπατε τοισ κεκλημενοισ ιδου το αριστον μου ητοιμασα οι ταυροι μου και τα σιτιστα τεθυμενα και παντα ετοιμα δευτε εις τουσ γαμουσ ⁵ οι δε αμελησαντες απηλθον ο μεν εις τον ιδιον αγρον ο δε εις την εμποριαν αυτου ⁶ οι δε λοιποι κρατησαντες τουσ δουλουσ αυτου υβρισαν και απεκτειναν ⁷ και ακουσασ ο βασιλευσ εκεινοσ ωργισθη και πεμψασ τα στρατευματα

αυτου απωλεσεν τους φονεις εκεινους και την πολιν αυτων ενεπρησεν ⁸ τοτε λεγει τοις δουλοις αυτου ο μεν γαμος ετοιμος εστιν οι δε κεκλημενοι ουκ ησαν αξιοι ⁹ πορευεσθε ουν επι τας διεξοδους των οδων και οσους αν ευρητε καλεσατε εις τους γαμους ¹⁰ και εξελθοντες οι δουλοι εκεινοι εις τας οδους συνηγαγον παντας οσους ευρον πονηρους τε και αγαθους και επλησθη ο γαμος ανακειμενων ¹¹ εισελθων δε ο βασιλευς θεασασθαι τους ανακειμενους ειδεν εκει ανθρωπον ουκ ενδεδυμενον ενδυμα γαμου ¹² και λεγει αυτω εταιρε πως εισηλθες ωδε μη εχων ενδυμα γαμου ο δε επιμωθη ¹³ τοτε ειπεν ο βασιλευς τοις διακονοις δησαντες αυτου ποδας και χειρας αρατε αυτον και εκβαλετε εις το σκοτος το εξωτερικον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων ¹⁴ πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι ¹⁵ τοτε πορευθεντες οι φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον οπως αυτον παγιδευσωσιν εν λογω ¹⁶ και αποστελλουσιν αυτω τους μαθητας αυτων μετα των ηρωδιανων λεγοντες διδασκαλε οίδαμεν οτι αληθης ει και την οδον του θεου εν αληθεια διδασκεις και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων ¹⁷ ειπε ουν ημιν τι σοι δοκει εξεστιν δουναι κησσον καισαρι η ου ¹⁸ γνους δε ο ιησους την πονηριαν αυτων ειπεν τι με πειραζετε υποκριται ¹⁹ επιδειξατε μοι το νομισμα του κησσου οι δε προσηνεγκαν αυτω δηναριον ²⁰ και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη ²¹ λεγουσιν αυτω

καισαρος τοτε λεγει αυτοις αποδοτε ουν τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω ²² και ακουσαντες εθαυμασαν και αφεντες αυτον απηλθον ²³ εν εκεινη τη ημερα προσηλθον αυτω σαδδουκαιοι οι λεγοντες μη ειναι αναστασιν και επηρωτησαν αυτον ²⁴ λεγοντες διδασκαλε μωσης ειπεν εαν τισ αποθανη μη εχων τεκνα επιγαμβρευσει ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και αναστησει σπερμα τω αδελφω αυτου ²⁵ ησαν δε παρ ημιν επτα αδελφοι και ο πρωτος γαμησας ετελευτησεν και μη εχων σπερμα αφηκεν την γυναικα αυτου τω αδελφω αυτου ²⁶ ομοιωσ και ο δευτερος και ο τριτος εως των επτα ²⁷ υστερον δε παντων απεθανεν και η γυνη ²⁸ εν τη ουν αναστασει τινος των επτα εσται γυνη παντες γαρ εσχον αυτην ²⁹ αποκριθεισ δε ο ιησους ειπεν αυτοις πλανασθε μη ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου ³⁰ εν γαρ τη αναστασει ουτε γαμουσιν ουτε εκγαμιζονται αλλ ωσ αγγελοι του θεου εν ουρανω εισιν ³¹ περι δε της αναστασεως των νεκρων ουκ ανεγνωτε το ρηθεν υμιν υπο του θεου λεγοντος ³² εγω ειμι ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ ουκ εστιν ο θεος θεος νεκρων αλλα ζωντων ³³ και ακουσαντες οι οχλοι εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου ³⁴ οι δε φαρισαιοι ακουσαντες οτι επιμωσεν τους σαδδουκαιους συνηχθησαν επι το αυτο ³⁵ και επηρωτησεν εις εξ αυτων νομικος πειραζων αυτον και λεγων ³⁶ διδασκαλε ποια εντολη μεγαλη εν τω νομω ³⁷ ο δε ιησους εφη αυτω αγαπησεις κυριον τον θεον

σου εν ολη καρδια σου και εν ολη ψυχη σου και εν ολη τη διανοια σου ³⁸ αυτη εστιν πρωτη και μεγαλη εντολη ³⁹ δευτερα δε ομοια αυτη αγαπησεις τον πλησιον σου ωσ σεαυτον ⁴⁰ εν ταυταισ ταισ δυσιν εντολαισ ολος ο νομος και οι προφηται κρεμανται ⁴¹ συνηγμενων δε των φαρισαιων επηρωτησεν αυτους ο ιησους ⁴² λεγων τι υμιν δοκει περι του χριστου τινος υιοσ εστιν λεγουσιν αυτω του δαυιδ ⁴³ λεγει αυτοισ πως ουν δαυιδ εν πνευματι κυριον αυτον καλει λεγων ⁴⁴ ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου ⁴⁵ ει ουν δαυιδ καλει αυτον κυριον πως υιοσ αυτου εστιν ⁴⁶ και ουδεις εδυνατο αυτω αποκριθηναι λογον ουδε ετολμησεν τισ απ εκεινησ της ημερασ επερωτησαι αυτον ουκετι

23

¹ τοτε ο ιησους ελαλησεν τοισ οχλοισ και τοισ μαθηταισ αυτου ² λεγων επι της μωσεωσ καθεδρασ εκαθισαν οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι ³ παντα ουν οσα εαν ειπωσιν υμιν τηρειν τηρειτε και ποιεите κατα δε τα εργα αυτων μη ποιεите λεγουσιν γαρ και ου ποιουσιν ⁴ δεσμεουσιν γαρ φορτια βαρεα και δυσβαστακτα και επιτιθεασιν επι τουσ ωμουσ των ανθρωπων τω δε δακτυλω αυτων ου θελουσιν κινησαι αυτα ⁵ παντα δε τα εργα αυτων ποιουσιν προσ το θεαθηναι τοισ ανθρωποισ πλατυνουσιν δε τα φυλακτηρια αυτων και μεγαλυνουσιν τα κρασπεδα των ιματιων αυτων ⁶ φιλουσιν τε την πρωτοκλισιαν εν τοισ δειπνοισ και τασ πρωτοκαθεδριασ εν ταισ

συναγωγαισ ⁷ και τουσ ασπασμους εν ταισ αγοραισ και καλεισθαι υπο των ανθρωπων ραββι ραββι ⁸ υμεισ δε μη κληθητε ραββι εισ γαρ εστιν υμων ο καθηγητησ ο χριστοσ παντεσ δε υμεισ αδελφοι εστε ⁹ και πατερα μη καλεσητε υμων επι της γησ εισ γαρ εστιν ο πατηρ υμων ο εν τοισ ουρανοισ ¹⁰ μηδε κληθητε καθηγηται εισ γαρ υμων εστιν ο καθηγητησ ο χριστοσ ¹¹ ο δε μειζων υμων εσται υμων διακονοσ ¹² οστισ δε υψωσει εαυτον ταπεινωθησεται και οστισ ταπεινωσει εαυτον υψωθησεται ¹³ ουαι δε υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι κατεσθιτε τασ οικιασ των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι δια τουτο ληψεσθε περισσοτερον κριμα ¹⁴ ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι κλειετε την βασιλειαν των ουρανων εμπροσθεν των ανθρωπων υμεισ γαρ ουκ εισερχεσθε ουδε τουσ εισερχομενουσ αφιετε εισελθην ¹⁵ ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι περιαγετε την θαλασσαν και την ξηραν ποιησαι ενα προσηλυτον και οταν γενηται ποιεите αυτον υιον γεεννησ διπλοτερον υμων ¹⁶ ουαι υμιν οδηγοι τυφλοι οι λεγοντεσ οσ αν ομοση εν τω ναω ουδεν εστιν οσ δ αν ομοση εν τω χρυσω του ναου οφειλει ¹⁷ μωροι και τυφλοι τισ γαρ μειζων εστιν ο χρυσοσ η ο ναοσ ο αγιαζων τον χρυσον ¹⁸ και οσ εαν ομοση εν τω θυσιαστηριω ουδεν εστιν οσ δ αν ομοση εν τω δωρω τω επανω αυτου οφειλει ¹⁹ μωροι και τυφλοι τι γαρ μειζον το δωρον η το θυσιαστηριον το αγιαζον το δωρον ²⁰ ο ουν ομοσασ εν τω θυσιαστηριω ομνυει εν αυτω και

εν πασιν τοις επανω αυτου ²¹ και ο ομοσας εν τω ναω ομνυει εν αυτω και εν τω κατοικησαντι αυτον ²² και ο ομοσας εν τω ουρανω ομνυει εν τω θρονω του θεου και εν τω καθημενω επανω αυτου ²³ ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι αποδεκατουτε το ηδουοσμον και το ανηθον και το κυμινον και αφηκατε τα βαρυτερα του νομου την κρισιν και τον ελεον και την πιστιν ταυτα εδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναι ²⁴ οδηγοι τυφλοι οι διυλιζοντες τον κωνωπα την δε καμηλον καταπινοντες ²⁵ ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι καθαριζετε το εξωθεν του ποτηριου και της παροψιδος εσωθεν δε γεμουσιν εξ αρπαγησ και αδικιασ ²⁶ φαρισαιε τυφλε καθαρισον πρωτον το εντοσ του ποτηριου και της παροψιδος ινα γενηται και το εκτοσ αυτων καθαρον ²⁷ ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι παρομοιαζετε ταφοισ κεκονιαμενοισ οιτινεσ εξωθεν μεν φαινονται ωραιοι εσωθεν δε γεμουσιν οστων νεκρων και πασησ ακαθαρσιασ ²⁸ ουτωσ και υμεισ εξωθεν μεν φαινεσθε τοις ανθρωποισ δικαιοι εσωθεν δε μεστοι εστε υποκρισεωσ και ανομιασ ²⁹ ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι οικοδομειτε τουσ ταφουσ των προφητων και κοσμειτε τα μνημεια των δικαιων ³⁰ και λεγετε ει ημεν εν ταισ ημεραισ των πατερων ημων ουκ αν ημεν κοινωνοι αυτων εν τω αιματι των προφητων ³¹ ωστε μαρτυρειτε εαυτοισ οτι υιοι εστε των φονευσαντων τουσ προφητασ ³² και υμεισ πληρωσατε το μετρον των πατερων υμων ³³ οφεισ γεννηματα εχιδνων πωσ

φυγητε απο της κρισεωσ της γεεννησ ³⁴ δια τουτο ιδου εγω αποστελλω προσ υμασ προφητασ και σοφουσ και γραμματεισ και εξ αυτων αποκτενειτε και σταυρωσατε και εξ αυτων μαστιγωσατε εν ταισ συναγωγαισ υμων και διωξετε απο πολεωσ εισ πολιν ³⁵ οπωσ ελθη εφ υμασ παν αιμα δικαιον εκχυνομενον επι της γησ απο του αιματοσ αβελ του δικαιου εωσ του αιματοσ ζαχαριου υιου βαραχιου ον εφονευσατε μεταξυ του ναου και του θυσιαστηριου ³⁶ αμην λεγω υμιν οτι ηξει παντα ταυτα επι την γενεαν ταυτην ³⁷ ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτενουσα τουσ προφητασ και λιθοβολουσα τουσ απεσταλμενουσ προσ αυτην ποσακισ ηθελησα επισυναγαγειν τα τεκνα σου ον τροπον επισυναγει ορνισ τα νοσσια εαυτησ υπο τασ πτερυγασ και ουκ ηθελησατε ³⁸ ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων ερημοσ ³⁹ λεγω γαρ υμιν ου μη με ιδητε απ αρτι εωσ αν ειπητε ευλογημενοσ ο ερχομενοσ εν ονοματι κυριου

24

¹ και εξελθων ο ιησουσ επορευετο απο του ιερου και προσηλθον οι μαθηται αυτου επιδειξαι αυτω τασ οικοδομασ του ιερου ² ο δε ιησουσ ειπεν αυτοισ ου βλεπετε παντα ταυτα αμην λεγω υμιν ου μη αφεθη ωδε λιθοσ επι λιθον οσ ου καταλυθησεται ³ καθημενου δε αυτου επι του ορουσ των ελαιων προσηλθον αυτω οι μαθηται κατ ιδιαν λεγοντες ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον της σησ παρουσιασ και της συντελειασ του αιωνοσ ⁴ και αποκριθεισ ο ιησουσ ειπεν αυτοισ βλεπετε μη τισ υμασ

πλανησι⁵ πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες εγω ειμι ο χριστος και πολλους πλανησουσιν⁶ μελλησετε δε ακουειν πολεμους και ακοας πολεμων ορατε μη θροεισθε δει γαρ παντα γενεσθαι αλλ ουπω εστιν το τελος⁷ εγερθησεται γαρ εθνος επι εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν και εσονται λιμοι και λοιμοι και σεισμοι κατα τοπους⁸ παντα δε ταυτα αρχη ωδινων⁹ τοτε παραδωσουσιν υμας εις θλιψιν και αποκτενουσιν υμας και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων των εθνων δια το ονομα μου¹⁰ και τοτε σκανδαλισθησονται πολλοι και αλληλους παραδωσουσιν και μισησουσιν αλληλους¹¹ και πολλοι ψευδοπροφηται εγερθησονται και πλανησουσιν πολλους¹² και δια το πληθυνθηναι την ανομιαν ψυγησεται η αγαπη των πολλων¹³ ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται¹⁴ και κηρυχθησεται τουτο το ευαγγελιον της βασιλειας εν ολη τη οικουμενη εις μαρτυριον πασιν τοις εθνεσιν και τοτε ηξει το τελος¹⁵ οταν ουν ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεως το ρηθεν δια δανιηλ του προφητου εστωσεν εν τοπω αγιω ο αναγινωσκων νοειτω¹⁶ τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν επι τα ορη¹⁷ ο επι του δωματος μη καταβαινετω αραι τα εκ της οικιας αυτου¹⁸ και ο εν τω αγρω μη επιστρεψατω οπισω αραι τα ιματια αυτου¹⁹ ουαι δε ταισ εν γαστρι εχουσαισ και ταισ θηλαζουσαισ εν εκειναισ ταισ ημεραισ²⁰ προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η φυγη υμων χειμωνοσ μηδε σαββατω²¹ εσται γαρ τοτε θλιψισ μεγαλη οια

ου γεγονεν απ αρχησ κοσμου εωσ του νυν ουδ ου μη γενηται²² και ει μη εκολοβωθησαν αι ημεραι εκειναι ουκ αν εσωθη πασα σαρξ δια δε τουσ εκλεκτουσ κολοβωθησονται αι ημεραι εκειναι²³ τοτε εαν τισ υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστος η ωδε μη πιστευσητε²⁴ εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια μεγαλα και τερατα ωστε πλανησαι ει δυνατον και τουσ εκλεκτουσ²⁵ ιδου προειρηκα υμιν²⁶ εαν ουν ειπωσιν υμιν ιδου εν τη ερημω εστιν μη εξελθητε ιδου εν τοις ταμειοισ μη πιστευσητε²⁷ ωσπερ γαρ η αστραπη εξερχεται απο ανατολων και φαινεται εωσ δυσμων ουτωσ εσται και η παρουσια του υιου του ανθρωπου²⁸ οπου γαρ εαν η το πτωμα εκει συναχθησονται οι αετοι²⁹ ευθεωσ δε μετα την θλιψιν των ημερων εκεινων ο ηλιωσ σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγωσ αυτησ και οι αστερεωσ πεσουνται απο του ουρανου και αι δυναμεισ των ουρανων σαλευθησονται³⁰ και τοτε φανησεται το σημειον του υιου του ανθρωπου εν τω ουρανω και τοτε κοψονται πασαι αι φυλαι της γησ και οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου μετα δυναμεωσ και δοξησ πολλησ³¹ και αποστελει τουσ αγγελουσ αυτου μετα σαλπιγγωσ φωνησ μεγαλησ και επισυναξουσιν τουσ εκλεκτουσ αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρων ουρανων εωσ ακρων αυτων³² απο δε της συκησ μαθετε την παραβολην οταν ηδη ο κλαδοσ αυτησ γενηται απαλοσ και τα φυλλα εκφυη γινωσκετε οτι εγγωσ το θερωσ³³ ουτωσ και

υμεις οταν ιδητε ταυτα παντα γινωσκετε οτι εγγυσ εστιν επι θυραισ ³⁴ αμην λεγω υμιν ου μη παρελθη η γενεα αυτη εως αν παντα ταυτα γενηται ³⁵ ο ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν ³⁶ περι δε της ημερας εκεινης και ωρας ουδεις οιδεν ουδε οι αγγελοι των ουρανων ει μη ο πατηρ μου μονος ³⁷ ωσπερ δε αι ημεραι του νωε ουτως εσται και η παρουσία του υιου του ανθρωπου ³⁸ ωσπερ γαρ ησαν εν ταισ ημεραισ ταισ προ του κατακλυσμου τρωγοντες και πινοντες γαμουντες και εκγαμιζοντες αχρι ησ ημερας εισηλθεν νωε εις την κιβωτον ³⁹ και ουκ εγνωσαν εως ηλθεν ο κατακλυσμος και ηρεν απαντας ουτως εσται και η παρουσία του υιου του ανθρωπου ⁴⁰ τοτε δυο εσονται εν τω αγρω ο εις παραλαμβανεται και ο εις αφιεται ⁴¹ δυο αληθουσαι εν τω μυλωνι μια παραλαμβανεται και μια αφιεται ⁴² γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδατε ποια ωρα ο κυριος υμων ερχεται ⁴³ εκεινο δε γινωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτησ ποια φυλακη ο κλεπτησ ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν ειασεν διορυγηναι την οικιαν αυτου ⁴⁴ δια τουτο και υμεις γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιοσ του ανθρωπου ερχεται ⁴⁵ τισ αρα εστιν ο πιστοσ δουλοσ και φρονιμοσ ον κατεστησεν ο κυριος αυτου επι της θεραπειασ αυτου του διδοναι αυτοισ την τροφην εν καιρω ⁴⁶ μακαριοσ ο δουλοσ εκεινοσ ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει ποιουντα ουτως ⁴⁷ αμην λεγω υμιν οτι επι πασιν τοισ υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον ⁴⁸ εαν δε ειπη ο κακοσ

δουλοσ εκεινοσ εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριος μου ελθειν ⁴⁹ και αρζηται τυπτειν τουσ συνδουλοσ εσθειν δε και πινειν μετα των μεθυοντων ⁵⁰ ηξει ο κυριος του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει ⁵¹ και διχοτομησει αυτον και το μεροσ αυτου μετα των υποκριτων θησει εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων

25

¹ τοτε ομοιωθησεται η βασιλεια των ουρανων δεκα παρθενοισ αιτινεσ λαβουσαι τασ λαμπαδασ αυτων εξηλθον εις απαντησιν του νυμφιου ² πεντε δε ησαν εξ αυτων φρονιμοι και αι πεντε μωραι ³ αιτινεσ μωραι λαβουσαι τασ λαμπαδασ αυτων ουκ ελαβον μεθ εαυτων ελαιον ⁴ αι δε φρονιμοι ελαβον ελαιον εν τοισ αγγειοισ αυτων μετα των λαμπαδων αυτων ⁵ χρονιζοντοσ δε του νυμφιου ενυσταξαν πασαι και εκαθευδον ⁶ μεσησ δε νυκτοσ κραυγη γεγονεν ιδου ο νυμφιοσ ερχεται εξερχεσθε εις απαντησιν αυτου ⁷ τοτε ηγερθησαν πασαι αι παρθενοι εκειναι και εκοσμησαν τασ λαμπαδασ αυτων ⁸ αι δε μωραι ταισ φρονιμοισ ειπον δοτε ημιν εκ του ελαιου υμων οτι αι λαμπαδεσ ημων σβεννυνται ⁹ απεκριθησαν δε αι φρονιμοι λεγουσαι μηποτε ουκ αρκεση ημιν και υμιν πορευεσθε δε μαλλον προσ τουσ πωλουντασ και αγορασατε εαυταισ ¹⁰ απερχομενων δε αυτων αγορασαι ηλθεν ο νυμφιοσ και αι ετοιμοι εισηλθον μετ αυτου εις τουσ γαμουσ και εκλεισθη η θυρα ¹¹ υστερον δε ερχονται και αι λοιπαι παρθενοι

λεγουσαι κυριε κυριε ανοιξον ημιν ¹² ο δε αποκριθεις ειπεν αμην λεγω υμιν ουκ οιδα υμας ¹³ γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδατε την ημεραν ουδε την ωραν εν η ο υιοσ του ανθρωπου ερχεται ¹⁴ ωσπερ γαρ ανθρωποσ αποδημων εκαλεσεν τουσ ιδιουσ δουλουσ και παρεδωκεν αυτοισ τα υπαρχοντα αυτου ¹⁵ και ω μεν εδωκεν πεντε ταλαντα ω δε δυο ω δε εν εκαστω κατα την ιδιαν δυναμιν και απεδημησεν ευθεωσ ¹⁶ πορευθεισ δε ο τα πεντε ταλαντα λαβων ειργασατο εν αυτοισ και εποιησεν αλλα πεντε ταλαντα ¹⁷ ωσαυτωσ και ο τα δυο εκερδησεν και αυτοσ αλλα δυο ¹⁸ ο δε το εν λαβων απελθων ωρυξεν εν τη γη και απεκρυψεν το αργυριον του κυριου αυτου ¹⁹ μετα δε χρονον πολυν ερχεται ο κυριοσ των δουλων εκεινων και συναιρει μετ αυτων λογον ²⁰ και προσελθων ο τα πεντε ταλαντα λαβων προσηνεγκεν αλλα πεντε ταλαντα λεγων κυριε πεντε ταλαντα μοι παρεδωκασ ιδε αλλα πεντε ταλαντα εκερδησα επ αυτοισ ²¹ εφη δε αυτω ο κυριοσ αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ησ πιστοσ επι πολλων σε καταστησω εισελθε εις την χαραν του κυριου σου ²² προσελθων δε και ο τα δυο ταλαντα λαβων ειπεν κυριε δυο ταλαντα μοι παρεδωκασ ιδε αλλα δυο ταλαντα εκερδησα επ αυτοισ ²³ εφη αυτω ο κυριοσ αυτου ευ δουλε αγαθε και πιστε επι ολιγα ησ πιστοσ επι πολλων σε καταστησω εισελθε εις την χαραν του κυριου σου ²⁴ προσελθων δε και ο το εν ταλαντον ειληφωσ ειπεν κυριε εγνων σε οτι σκληροσ ει ανθρωποσ θεριζων οπου ουκ εσπειρασ και συναγων οθεν ου

διεσκορπισασ ²⁵ και φοβηθεισ απελθων εκρυψα το ταλαντον σου εν τη γη ιδε εχεισ το σον ²⁶ αποκριθεις δε ο κυριοσ αυτου ειπεν αυτω πονηρε δουλε και οκνηρε ηδεις οτι θεριζω οπου ουκ εσπειρα και συναγω οθεν ου διεσκορπισα ²⁷ εδει ουν σε βαλειν το αργυριον μου τοισ τραπεζιταισ και ελθων εγω εκομισαμην αν το εμον συν τοκω ²⁸ αρατε ουν απ αυτου το ταλαντον και δοτε τω εχοντι τα δεκα ταλαντα ²⁹ τω γαρ εχοντι παντι δοθησεται και περισσευθησεται απο δε του μη εχοντοσ και ο εχει αρθησεται απ αυτου ³⁰ και τον αχρειον δουλον εκβαλετε εις το σκοτοσ το εξωτερων εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων ³¹ οταν δε ελθη ο υιοσ του ανθρωπου εν τη δοξη αυτου και παντεσ οι αγιοι αγγελοι μετ αυτου τοτε καθισει επι θρονου δοξησ αυτου ³² και συναχθησεται εμπροσθεν αυτου παντα τα εθνη και αφορει αυτουσ απ αλληλων ωσπερ ο ποιμην αφοριζει τα προβατα απο των εριφων ³³ και στησει τα μεν προβατα εκ δεξιων αυτου τα δε εριφια εξ ευωνυμων ³⁴ τοτε ερει ο βασιλευσ τοισ εκ δεξιων αυτου δευτε οι ευλογημενοι του πατροσ μου κληρονομησατε την ητοιμασμενην υμιν βασιλειαν απο καταβολησ κοσμου ³⁵ επεινασα γαρ και εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και εποτισατε με ξενοσ ημην και συνηγαγετε με ³⁶ γυμνοσ και περιεβαλετε με ησθενησα και επεσκεψασθε με εν φυλακη ημην και ηλθετε προσ με ³⁷ τοτε αποκριθησονται αυτω οι δικαιοι λεγοντεσ κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα και εθρεψαμεν

η διψωντα και εποτισαμεν
 38 ποτε δε σε ειδομεν ξενον
 και συνηγαγομεν η γυμνον και
 περιεβαλομεν 39 ποτε δε σε
 ειδομεν ασθενη η εν φυλακη
 και ηλθομεν προσ σε 40 και
 αποκριθεις ο βασιλευς ερει
 αυτοις αμην λεγω υμιν εφ
 οσον εποησατε ενι τουτων των
 αδελφων μου των ελαχιστων
 εμοι εποησατε 41 τοτε ερει και
 τοις εξ ευωνυμων πορευεσθε
 απ εμου οι κατηραμενοι εισ το
 πυρ το αιωνιον το ητοιμασμενον
 τω διαβολω και τοις αγγελιοις
 αυτου 42 επεινασα γαρ και ουκ
 εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και
 ουκ εποτισατε με 43 ξενος ημην
 και ου συνηγαγετε με γυμνος και
 ου περιεβαλετε με ασθενης και
 εν φυλακη και ουκ επεσκεψασθε
 με 44 τοτε αποκριθησονται και
 αυτοι λεγοντες κυριε ποτε σε
 ειδομεν πεινωντα η διψωντα η
 ξενον η γυμνον η ασθενη η εν
 φυλακη και ου διηκονησαμεν
 σοι 45 τοτε αποκριθησεται αυτοις
 λεγων αμην λεγω υμιν εφ οσον
 ουκ εποησατε ενι τουτων των
 ελαχιστων ουδε εμοι εποησατε
 46 και απελευσονται ουτοι εισ
 κολασιν αιωνιον οι δε δικαιοι εισ
 ζωην αιωνιον

26

1 και εγενετο οτε ετελεσεν
 ο ιησους παντας τους λογους
 τουτους ειπεν τοις μαθηταις
 αυτου 2 οιδατε οτι μετα δυο
 ημερας το πασχα γινεται και ο
 υιος του ανθρωπου παραδιδοται
 εισ το σταυρωθηναι 3 τοτε
 συνηχθησαν οι αρχιερεις και οι
 γραμματεις και οι πρεσβυτεροι
 του λαου εισ την αυλην του
 αρχιερωσ του λεγομενου καιαφα
 4 και συνεβουλευσαντο ινα τον

ιησουν δολω κρατησωσιν και
 αποκτεινωσιν 5 ελεγον δε μη εν τη
 εορτη ινα μη θορυβος γενηται εν
 τω λαω 6 του δε ιησου γενομενου
 εν βηθανια εν οικια σιμωνος
 του λεπρου 7 προσηλθεν αυτω
 γυνη αλαβαστρον μυρου εχουσα
 βαρυτιμου και κατεχεεν επι την
 κεφαλην αυτου ανακειμενου
 8 ιδοντες δε οι μαθηται αυτου
 ηγανακτησαν λεγοντες εισ τι
 η απωλεια αυτη 9 ηδυνατο γαρ
 τουτο το μυρον πραθηναι πολλου
 και δοθηναι πτωχοις 10 γνους
 δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι
 κοπους παρεχετε τη γυναικι
 εργον γαρ καλον ειργασατο
 εισ εμε 11 παντοτε γαρ τους
 πτωχους εχετε μεθ εαυτων εμε
 δε ου παντοτε εχετε 12 βαλουσα
 γαρ αυτη το μυρον τουτο επι
 του σωματος μου προσ το
 ενταφιασαι με εποησεν 13 αμην
 λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη
 το ευαγγελιον τουτο εν ολω
 τω κοσμω λαληθησεται και ο
 εποησεν αυτη εισ μνημοσυνον
 αυτησ 14 τοτε πορευθεισ εισ των
 δωδεκα ο λεγομενος ιουδασ
 ισκαριωτης προσ τους αρχιερεις
 15 ειπεν τι θελετε μοι δουναι
 καγω υμιν παραδωσω αυτον
 οι δε εστησαν αυτω τριακοντα
 αργυρια 16 και απο τοτε εξητει
 ευκαιριαν ινα αυτον παραδω 17 τη
 δε πρωτη των αζυμων προσηλθον
 οι μαθηται τω ιησου λεγοντες
 αυτω που θελεις ετοιμασομεν
 σοι φαγειν το πασχα 18 ο δε
 ειπεν υπαγετε εισ την πολιν προσ
 τον δεινα και ειπατε αυτω ο
 διδασκαλος λεγει ο καιρος μου
 εγγυσ εστιν προσ σε ποιω το
 πασχα μετα των μαθητων μου
 19 και εποησαν οι μαθηται ως
 συνεταξεν αυτοις ο ιησους και
 ητοιμασαν το πασχα 20 οφιασ

δε γενομένης ανεκείτο μετὰ τῶν δώδεκα ²¹ καὶ ἐσθιοντῶν αὐτῶν εἶπεν ἁμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με ²² καὶ λυπούμενοι σφοδρὰ ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν μὴτι ἐγὼ εἰμι κύριε ²³ ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ὁ ἐμβραΐσας μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα οὗτος με παραδώσει ²⁴ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γεγραπταὶ περὶ αὐτοῦ οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεῖνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννηθῆ ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος ²⁵ ἀποκριθεὶς δὲ Ἰουδᾶς ὁ παραδίδους αὐτὸν εἶπεν μὴτι ἐγὼ εἰμι ραββὶ λέγει αὐτῷ σὺ εἶπας ²⁶ ἐσθιοντῶν δὲ αὐτῶν λαβῶν ὁ ἰησοῦς τὸν ἄρτον καὶ εὐχαριστήσας ἐκλάσεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς καὶ εἶπεν λαβετε φαγετε τούτο ἐστὶν τὸ σῶμα μου ²⁷ καὶ λαβῶν τὸ ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων πιετε ἐξ αὐτοῦ πάντες ²⁸ τούτο γὰρ ἐστὶν τὸ αἷμα μου τοῦ τῆς καινῆς διαθήκῆς τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἀφεσὶν ἁμαρτιῶν ²⁹ λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πῶ ἀπ' ἀρτί ἐκ τούτου τοῦ γεννηματοῦ τῆς ἀμπελοῦ εἰς τῆς ἡμέρας ἐκεῖνῆς ὅταν αὐτὸ πινῶ μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς μου ³⁰ καὶ μνησαντες ἐξηλθὼν εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν ³¹ τότε λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ γεγραπταὶ γὰρ παταξὼ τὸν ποιμένα καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα τῆς ποιμνῆς ³² μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναι με προᾶξω ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαίαν ³³ ἀποκριθεὶς δὲ ὁ πέτρος εἶπεν αὐτῷ εἰ πάντες

σκανδαλισθήσονται ἐν σοὶ ἐγὼ δὲ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι ³⁴ εἶφη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἁμὴν λέγω σοὶ ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλεκτορὰ φωνῆσαι τρεῖς ἀπαρνήσῃ με ³⁵ λέγει αὐτῷ ὁ πέτρος κἀν δεῖ με σὺν σοὶ ἀποθάνειν οὐ μὴ σε ἀπαρνήσωμαι ὁμοίως δὲ καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον ³⁶ τότε ἐρχεται μετ' αὐτῶν ὁ ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον γεθσημανῆ καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς καθίσατε αὐτοῦ ἕως οὗ ἀπελθῶν προσευξάμαι ἐκεῖ ³⁷ καὶ παραλαβὼν τὸν πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς ζεβεδαιοῦ ἠρξάτο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν ³⁸ τότε λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς περιλυπὸς ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου μείνατε ὡδὲ καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ ³⁹ καὶ προσελθὼν μικρὸν ἐπέσεν ἐπὶ προσώπων αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ λέγων πατέρ μου εἰ δυνατόν ἐστὶν παρελθετῶ ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τούτο πλην οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὡς σὺ ⁴⁰ καὶ ἐρχεται πρὸς τοὺς μαθητάς καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς καθευδόντας καὶ λέγει τῷ πετρῷ οὕτως οὐκ ἰσχυσατέ μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ ⁴¹ γρηγορεῖτε καὶ προσευχεσθε ἵνα μὴ εἰσελθῆτε εἰς πειρασμὸν τὸ μὲν πνεῦμα προθυμὸν ἢ δὲ σὰρξ ἀσθενῆς ⁴² πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηξάτο λέγων πατέρ μου εἰ οὐ δύναται τούτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ εἰ μὴ αὐτὸ πῶ γεννηθῆτω τὸ θέλημα σου ⁴³ καὶ ἐλθὼν εὐρίσκει αὐτοὺς πάλιν καθευδόντας ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι ⁴⁴ καὶ ἀφείσ αὐτοὺς ἀπελθὼν πάλιν προσηξάτο ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν ⁴⁵ τότε ἐρχεται πρὸς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ

και λεγει αυτοις καθευδετε 2518 V-PAI-2P το λοιπον και αναπαυεσθε 373 V-PMI-2P ιδου ηγγικεν η ωρα και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας αμαρτωλων 46 εγειρεσθε αγωμεν ιδου ηγγικεν ο παραδιδους με 47 και ετι αυτου λαλουντος ιδου ιουδας εις των δωδεκα ηλθεν και μετ αυτου οχλος πολυς μετα μαχαιρων και ξυλων απο των αρχιερων και πρεσβυτερων του λαου 48 ο δε παραδιδους αυτον εδωκεν αυτοις σημειον λεγων ον αν φιλησω αυτοσ εστιν κρατησατε αυτον 49 και ευθεωσ προσελθων τω ιησου ειπεν χαιρε ραββι και κατεφιλησεν αυτον 50 ο δε ιησους ειπεν αυτω εταιρε εφ ω παρει τοτε προσελθοντες επεβαλον τας χειρας επι τον ιησουν και εκρατησαν αυτον 51 και ιδου εις των μετα ιησου εκτεινας την χειρα απεσπασεν την μαχαιραν αυτου και παταξασ τον δουλον του αρχιερωσ αφειλεν αυτου το ωπιον 52 τοτε λεγει αυτω ο ιησους αποστρεψον σου την μαχαιραν εις τον τοπον αυτης παντες γαρ οι λαβοντες μαχαιραν εν μαχαιρα αποθανουνται 53 η δοκεισ οτι ου δυναμαι αρτι παρακαλεσαι τον πατερα μου και παραστησει μοι πλειουσ η δωδεκα λεγεωνασ αγγελων 54 πως ουν πληρωθωσιν αι γραφαι οτι ουτως δει γενεσθαι 55 εν εκεινη τη ωρα ειπεν ο ιησους τοις οχλοις ως επι ληστην εξηλθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με καθ ημεραν προσ υμασ εκαθεζομην διδασκων εν τω ιερω και ουκ εκρατησατε με 56 τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθωσιν αι γραφαι των προφητων τοτε οι μαθηται παντες αφεντες αυτον εφυγον 57 οι δε κρατησαντες

τον ιησουν απηγαγον προς καιαφαν τον αρχιερα οπου οι γραμματεισ και οι πρεσβυτεροι συνηχθησαν 58 ο δε πετροσ ηκολουθει αυτω απο μακροθεν εωσ της αυλης του αρχιερωσ και εισελθων εσω εκαθητο μετα των υπηρετων ιδειν το τελος 59 οι δε αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι και το συνεδριον ολον εξητουν ψευδομαρτυριαν κατα του ιησου οπως θανατωσωσιν αυτον 60 και ουχ ευρον και πολλων ψευδομαρτυρων προσελθοντων ουχ ευρον 61 υστερον δε προσελθοντες δυο ψευδομαρτυρες ειπον ουτοσ εφη δυναμαι καταλυσαι τον ναον του θεου και δια τριων ημερων οικοδομησαι αυτον 62 και αναστας ο αρχιερευσ ειπεν αυτω ουδεν αποκρινη τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν 63 ο δε ιησους εσιωπα και αποκριθεισ ο αρχιερευσ ειπεν αυτω εξορκιζω σε κατα του θεου του ζωντος ινα ημιν ειπησ ει συ ει ο χριστοσ ο υιος του θεου 64 λεγει αυτω ο ιησους συ ειπασ πλην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον υιον του ανθρωπου καθημενον εκ δεξιων της δυναμεωσ και ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου 65 τοτε ο αρχιερευσ διερρηξεν τα ιματια αυτου λεγων οτι εβλασφημησεν τι ετι χρεϊαν εχομεν μαρτυρων ιδε νυν ηκουσατε την βλασφημιαν αυτου 66 τι υμιν δοκει οι δε αποκριθεντες ειπον ενοχοσ θανατου εστιν 67 τοτε ενεπτυσαν εις το προσωπον αυτου και εκολαφισαν αυτον οι δε ερραπισαν 68 λεγοντες προφητευσον ημιν χριστε τις εστιν ο παισασ σε 69 ο δε πετροσ εξω εκαθητο εν τη αυλη και

προσηλθεν αυτω μια παιδισκη λεγουσα και συ ησθα μετα ιησου του γαλιλαιου ⁷⁰ ο δε ηρνησατο εμπροσθεν αυτων παντων λεγων ουκ οιδα τι λεγεις ⁷¹ εξελθοντα δε αυτον εις τον πυλωνα ειδεν αυτον αλλη και λεγει αυτοις εκει και ουτος ην μετα ιησου του ναζωραιου ⁷² και παλιν ηρνησατο μεθ ορκου οτι ουκ οιδα τον ανθρωπον ⁷³ μετα μικρον δε προσελθοντες οι εστωτες ειπον τω πετρω αληθως και συ εξ αυτων ει και γαρ η λαλια σου δηλον σε ποιει ⁷⁴ τοτε ηρξατο καταθεματιζειν και ομνυειν οτι ουκ οιδα τον ανθρωπον και ευθεως αλεκτωρ εφωνησεν ⁷⁵ και εμνησθη ο πετρος του ρηματος του ιησου ειρηκοτος αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις απαρνηση με και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρωσ

27

1 πρωιασ δε γενομενης συμβουλιον ελαβον παντες οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου κατα του ιησου ωστε θανατωσαι αυτον ² και δησαντες αυτον απηγαγον και παρεδωκαν αυτον ποντιω πιλατω τω ηγεμονι ³ τοτε ιδων ιουδασ ο παραδιδουσ αυτον οτι κατεκριθη μεταμεληθεις απεστρεψεν τα τριακοντα αργυρια τοις αρχιερευσιν και τοις πρεσβυτεροις ⁴ λεγων ημαρτον παραδουσ αιμα αθων οι δε ειπον τι προσ ημασ συ οφει ⁵ και ριψασ τα αργυρια εν τω ναω ανεχωρησεν και απελθων απηγατο ⁶ οι δε αρχιερεις λαβοντες τα αργυρια ειπον ουκ εξεστιν βαλειν αυτα εις τον κορβαναν επει τιμη αιματος εστιν ⁷ συμβουλιον δε λαβοντες

ηγορασαν εξ αυτων τον αγρον του κεραμεωσ εις ταφην τοις ξενοις ⁸ διο εκληθη ο αγρος εκεινος αγρος αιματος εωσ της σημερον ⁹ τοτε πληρωθη το ρηθεν δια ιερεμιου του προφητου λεγοντος και ελαβον **2983 V-2AAI-3P** τα τριακοντα αργυρια την τιμην του τετιμημενου ον ετιμησαντο απο υιων ισραηλ ¹⁰ και εδωκαν αυτα εις τον αγρον του κεραμεωσ καθα συνεταξεν μοι κυριος ¹¹ ο δε ιησους εστη εμπροσθεν του ηγεμονοσ και επηρωτησεν αυτον ο ηγεμων λεγων συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ο δε ιησους εφη αυτω συ λεγεις ¹² και εν τω κατηγορεισθαι αυτον υπο των αρχιερων και των πρεσβυτερων ουδεν απεκρινατο ¹³ τοτε λεγει αυτω ο πιλατος ουκ ακουεις ποσα σου καταμαρτυρουσιν ¹⁴ και ουκ απεκριθη αυτω προσ ουδε εν ρημα ωστε θαυμαζειν τον ηγεμονα λιαν ¹⁵ κατα δε εορτην ειωθει ο ηγεμων απολυειν ενα τω οχλω δεσμιον ον ηθελον ¹⁶ ειχον δε τοτε δεσμιον επισημον λεγομενον βαραββαν ¹⁷ συνηγμενων ουν αυτων ειπεν αυτοις ο πιλατος τινα θελετε απολυσω υμιν βαραββαν η ιησουν τον λεγομενον χριστον ¹⁸ ηδει γαρ οτι δια φθονον παρεδωκαν αυτον ¹⁹ καθημενου δε αυτου επι του βηματος απεστειλεν προσ αυτον η γυνη αυτου λεγουσα μηδεν σοι και τω δικαιω εκεινω πολλα γαρ επαθον σημερον κατα οναρ δι αυτον ²⁰ οι δε αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι επεισαν τους οχλους ινα αιτησωνται τον βαραββαν τον δε ιησουν απολεσωσιν ²¹ αποκριθεισ δε ο ηγεμων ειπεν αυτοις τινα θελετε απο των δυο απολυσω υμιν οι δε

ειπον βαραββαν ²² λεγει αυτοις ο πιλατος τι ουν ποιησω ιησουν τον λεγομενον χριστον λεγουσιν αυτω παντες σταυρωθητω ²³ ο δε ηγεμων εφη τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσως εκραζον λεγοντες σταυρωθητω ²⁴ ιδων δε ο πιλατος οτι ουδεν ωφελει αλλα μαλλον θορυβος γινεται λαβων υδωρ απενιψατο τας χειρας απεναντι του οχλου λεγων αθως ειμι απο του αιματος του δικαιου τουτου υμεις οψεσθε ²⁵ και αποκριθεισ πας ο λαος ειπεν το αιμα αυτου εφ ημας και επι τα τεκνα ημων ²⁶ τοτε απελυσεν αυτοις τον βαραββαν τον δε ιησουν φραγελλωσασ παρεδωκεν ινα σταυρωθη ²⁷ τοτε οι στρατιωται του ηγεμονος παραλαβοντες τον ιησουν εις το πραιτωριον συνηγαγον επ αυτον ολην την σπειραν ²⁸ και εκδυσαντες αυτον περιεθηκαν αυτω χλαμυδα κοκκινην ²⁹ και πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν επι την κεφαλην αυτου και καλαμον επι την δεξιαν αυτου και γονυπετησαντες εμπροσθεν αυτου ενεπαιζον αυτω λεγοντες χαιρε ο βασιλευς των ιουδαιων ³⁰ και εμπτυσαντες εις αυτον ελαβον τον καλαμον και ετυπτον εις την κεφαλην αυτου ³¹ και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την χλαμυδα και ενεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου και απηγαγον αυτον εις το σταυρωσαι ³² εξερχομενοι δε ευρον ανθρωπον κυρηβαιον ονοματι σιμωνα τουτον ηγγαρευσαν ινα αρη τον σταυρον αυτου ³³ και ελθοντες εις τοπον λεγομενον γολγοθα ο εστιν λεγομενος κρανιου τοπος ³⁴ εδωκαν αυτω πιειν οξος μετα χολης μεμιγμενον και γευσαμενος ουκ

ηθελεν πιειν ³⁵ σταυρωσαντες δε αυτον διεμερισαντο τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον ³⁶ και καθημενοι ετηρουν αυτον εκει ³⁷ και επεθηκαν επανω της κεφαλης αυτου την αιτιαν αυτου γεγραμμενην ουτος εστιν ιησους ο βασιλευς των ιουδαιων ³⁸ τοτε σταυρουνται συν αυτω δυο λησται εισ εκ δεξιων και εισ εξ ευωνυμων ³⁹ οι δε παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλαι αυτων ⁴⁰ και λεγοντες ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραις οικοδομων σωσον σεαυτον ει υιος ει του θεου καταβηθι απο του σταυρου ⁴¹ ομοιωσ δε και οι αρχιερεις εμπαιζοντες μετα των γραμματεων και πρεσβυτερων και φαρισαιων ελεγον ⁴² αλλουσ εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι ει βασιλευς ισραηλ εστιν καταβατω νυν απο του σταυρου και πιστευσομεν επ αυτω ⁴³ πεποιθεν επι τον θεον ρυσασθω νυν αυτον ει θελει αυτον ειπεν γαρ οτι θεου ειμι υιος ⁴⁴ το δ αυτο και οι λησται οι συσταυρωθεντες αυτω ωνειδιζον αυτον ⁴⁵ απο δε εκτησ ωρας σκοτος εγενετο επι πασαν την γην εως ωρας ενατης ⁴⁶ περι δε την ενατην ωραν ανεβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων ηλι ηλι λιμα σαβαχθανι τουτ εστιν θεε μου θεε μου ινα τι με εγκατελιπεσ ⁴⁷ τινεσ δε των εκει εστωτων ακουσαντες ελεγον οτι ηλιαν φωνει ουτος ⁴⁸ και ευθεωσ δραμων εις εξ αυτων και λαβων σπογγον πλησασ τε οξουσ και περιθεισ καλαμω εποτιζεν αυτον ⁴⁹ οι δε λοιποι ελεγον αφεσ ιδωμεν ει ερχεται ηλιασ σωσων αυτον ⁵⁰ ο δε ιησους παλιν κραξασ

φωνη μεγαλη αφηκεν το πνευμα ⁵¹ και ιδου το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απο ανωθεν εως κατω και η γη εσεισθη και αι πετραι εσχισθησαν ⁵² και τα μνημεια ανεωχθησαν και πολλα σωματα των κεκοιμημενων αγιων ηγερθη ⁵³ και εξελθοντες εκ των μνημειων μετα την εγερσιν αυτου εισηλθον εις την αγιαν πολιν και ενεφανισθησαν πολλοις ⁵⁴ ο δε εκατονταρχος και οι μετ αυτου τηρουντες τον ιησουν ιδοντες τον σεισμον και τα γενομενα εφοβηθησαν σφοδρα λεγοντες αληθως θεου υιος ην ουτος ⁵⁵ ησαν δε εκει γυναικες πολλαι απο μακροθεν θεωρουσαι αιτινες ηκολουθησαν τω ιησου απο της γαλιλαιας διακονουσαι αυτω ⁵⁶ εν αις ην μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου και ιωση μητηρ και η μητηρ των υιων ζεβεδαιου ⁵⁷ οψιας δε γενομενης ηλθεν ανθρωπος πλουσιος απο αριμαθαιας τουνομα ιωσηφ ος και αυτοσ εμαθητευσεν τω ιησου ⁵⁸ ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου τοτε ο πιλατος εκελευσεν αποδοθηναι το σωμα ⁵⁹ και λαβων το σωμα ο ιωσηφ ενετυλιξεν αυτο σινδονι καθαρα ⁶⁰ και εθηκεν αυτο εν τω καινω αυτου μνημειω ο ελατομησεν εν τη πετρα και προσκυλισασ λιθον μεγαν τη θυρα του μνημειου απηλθεν ⁶¹ ην δε εκει μαρια η μαγδαληνη και η αλλη μαρια καθημεναι απεναντι του ταφου ⁶² τη δε επαυριον ητις εστιν μετα την παρασκευην συνηχθησαν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι προς πιλατον ⁶³ λεγοντες κυριε εμνησθημεν οτι εκεινος ο πλανος ειπεν ετι ζων μετα τρεις ημερας

εγειρομαι ⁶⁴ κελευσον ουν ασφαλισθηναι τον ταφον εως της τριτης ημερας μηποτε ελθοντες οι μαθηται αυτου νυκτος κλεψωσιν αυτον και ειπωσιν τω λαω ηγερθη απο των νεκρων και εσται η εσχατη πλανη χειρων της πρωτης ⁶⁵ εφη δε αυτοις ο πιλατος εχετε κουστωδιαν υπαγετε ασφαλισασθε ωσ οιδατε ⁶⁶ οι δε πορευθεντες ησφαλισαντο τον ταφον σφραγισαντες τον λιθον μετα της κουστωδιας

28

¹ οψε δε σαββατων τη επιφωσκουση εις μιαν σαββατων ηλθεν μαρια η μαγδαληνη και η αλλη μαρια θεωρησαι τον ταφον ² και ιδου σεισμος εγενετο μεγασ αγγελος γαρ κυριου καταβασ εξ ουρανου προσελθων απεκυλισεν τον λιθον απο της θυρας και εκαθητο επανω αυτου ³ ην δε η ιδεα αυτου ωσ αστραπη και το ενδυμα αυτου λευκον ωσει χιων ⁴ απο δε του φοβου αυτου εσεισθησαν οι τηρουντες και εγενοντο ωσει νεκροι ⁵ αποκριθεις δε ο αγγελος ειπεν ταις γυναιξιν μη φοβεισθε υμεις οιδα γαρ οτι ιησουν τον εσταυρωμενον ζητειτε ⁶ ουκ εστιν ωδε ηγερθη γαρ καθωσ ειπεν δευτε ιδετε τον τοπον οπου εκειτο ο κυριος ⁷ και ταχυ πορευθεισαι ειπατε τοις μαθηταις αυτου οτι ηγερθη απο των νεκρων και ιδου προαγει υμας εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε ιδου ειπον υμιν ⁸ και εξελθουσαι ταχυ απο του μνημειου μετα φοβου και χαρας μεγαλης εδραμον απαγγελαι τοις μαθηταις αυτου ⁹ ωσ δε επορευοντο απαγγελαι τοις μαθηταις αυτου και ιδου ιησους απηνητησεν

αυταις λεγων χαιρετε αι δε προσελθουσαι εκρατησαν αυτου τους ποδας και προσεκυνησαν αυτω ¹⁰ τοτε λεγει αυταις ο ιησους μη φοβεισθε υπαγετε απαγγειλατε τοις αδελφοις μου ινα απελθωσιν εις την γαλιλαιαν και εκει με οψονται ¹¹ πορευομενων δε αυτων ιδου τινες της κουστωδιας ελθοντες εις την πολιν απηγγειλαν τοις αρχιερευσιν απαντα τα γενομενα ¹² και συναχθεντες μετα των πρεσβυτερων συμβουλιον τε λαβοντες αργυρια ικανα εδωκαν τοις στρατιωταις ¹³ λεγοντες ειπατε οτι οι μαθηται αυτου νυκτος ελθοντες εκλεψαν αυτον ημων κοιμωμενων ¹⁴ και εαν ακουσθη τουτο επι του ηγεμονος ημεις πεισομεν αυτον και υμας αμεριμνους ποιησομεν ¹⁵ οι δε λαβοντες τα αργυρια εποιησαν ωσ εδιδαχθησαν και διεφημισθη ο λογος ουτος παρα ιουδαιοις μεχρι της σημερον ¹⁶ οι δε ενδεκα μαθηται επορευθησαν εις την γαλιλαιαν εις το ορος ου εταξατο αυτοις ο ιησους ¹⁷ και ιδοντες αυτον προσεκυνησαν αυτω οι δε εδιστασαν ¹⁸ και προσελθων ο ιησους ελαλησεν αυτοις λεγων εδοθη μοι πασα εξουσια εν ουρανω και επι γης ¹⁹ πορευθεντες μαθητευσατε παντα τα εθνη βαπτιζοντες αυτους εις το ονομα του πατρος και του υιου και του αγιου πνευματος ²⁰ διδασκοντες αυτους τηρειν παντα οσα ενετειλαμην υμιν και ιδου εγω μεθ υμων ειμι πασας τας ημερας εως της συντελειας του αιωνος αμην

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

1 αρχη του ευαγγελιου ιησου χριστου υιου του θεου 2 ως γεγραπται εν τοις προφηταις ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου 3 φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειασ ποιειτε τας τριβους αυτου 4 εγενετο ιωαννης βαπτιζων εν τη ερημω και κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων 5 και εξεπορευετο προς αυτον πασα η ιουδαια χωρα και οι ιεροσολυμιται και εβαπτιζοντο παντες εν τω ιορδανη ποταμω υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων 6 ην δε ο ιωαννης ενδεδυμενος τριχασ καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου και εσθιων ακριδασ και μελι αγριον 7 και εκηρυσσεν λεγων ερχεται ο ισχυροτερος μου οπισω μου ου ουκ ειμι ικανος κυψασ λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου 8 εγω μεν εβαπτισα υμας εν υδατι αυτος δε βαπτισει υμας εν πνευματι αγιω 9 και εγενετο εν εκειναις ταις ημεραις ηλθεν ιησους απο ναζαρετ της γαλιλαιας και εβαπτισθη υπο ιωαννου εις τον ιορδανην 10 και ευθεωσ αναβαινων απο του υδατος ειδεν σχιζομενους τους ουρανους και το πνευμα ωσει περιστεραν καταβαινον επ αυτον 11 και φωνη εγενετο εκ των ουρανων συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα 12 και ευθυς το πνευμα αυτον εκβαλλει εις την ερημον 13 και ην εκει εν τη ερημω ημερας τεσσαρακοντα

πειραζομενος υπο του σατανα και ην μετα των θηριων και οι αγγελοι διηκουνουν αυτω 14 μετα δε το παραδοθηναι τον ιωαννην ηλθεν ο ιησους εις την γαλιλαιαν κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας του θεου 15 και λεγων οτι πεπληρωται ο καιρος και ηγγικεν η βασιλεια του θεου μετανοειτε και πιστευετε εν τω ευαγγελιω 16 περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν σιμωνα και ανδρεαν τον αδελφον αυτου του σιμωνος βαλλοντας αμφιβληστρον εν τη θαλασση ησαν γαρ αλιεις 17 και ειπεν αυτοις ο ιησους δευτε οπισω μου και ποιησω υμας γενεσθαι αλιεις ανθρωπων 18 και ευθεωσ αφεντες τα δικτυα αυτων ηκολουθησαν αυτω 19 και προβασ εκειθεν ολιγον ειδεν ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αυτοουσ εν τω πλοιω καταρτιζοντας τα δικτυα 20 και ευθεωσ εκαλεσεν αυτοουσ και αφεντες τον πατερα αυτων ζεβεδαιον εν τω πλοιω μετα των μισθωτων απηλθον οπισω αυτου 21 και εισπορευονται εις καπερναουμ και ευθεωσ τοις σαββασιν εισελθων εις την συναγωγην εδιδασκεν 22 και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου ην γαρ διδασκων αυτοουσ ως εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματεις 23 και ην εν τη συναγωγη αυτων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω και ανεκραξεν 24 λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνη ηλθες απολεσαι ημας οιδα σε τις ει ο αγιος του θεου 25 και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου 26 και σπαραξαν αυτον το πνευμα το

ακαθαρτον και κραξαν φωνη μεγαλη εξηλθεν εξ αυτου ²⁷ και εθαμβηθησαν παντες ωστε συζητειν προς εαυτους λεγοντας τι εστιν τουτο τισ η διδαχη η καινη αυτη οτι κατ εξουσιαν και τοις πνευμασιν τοις ακαθαρμοις επιτασσει και υπακουουσιν αυτω ²⁸ εξηλθεν δε η ακοη αυτου ευθυσ εις ολην την περιχωρον της γαλιλαιας ²⁹ και ευθεως εκ της συναγωγης εξελθοντες ηλθον εις την οικιαν σιμωνος και ανδρεου μετα ιακωβου και ιωαννου ³⁰ η δε πενθερα σιμωνος κατεκειτο πυρεσσοσα και ευθεως λεγουσιν αυτω περι αυτης ³¹ και προσελθων ηγειρεν αυτην κρατησας της χειρος αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετος ευθεως και διηκονει αυτοις ³² οψιασ δε γενομενης οτε εδυ ο ηλιος εφερον προς αυτον παντας τους κακως εχοντας και τους δαιμονιζομενους ³³ και η πολις ολη επισυνηγμενη ην προς την θυραν ³⁴ και εθεραπευσεν πολλους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις και δαιμονια πολλα εξεβαλεν και ουκ ηφιεν λαλειν τα δαιμονια οτι ηδεισαν αυτον ³⁵ και πρωι εννυχον λιαν αναστας εξηλθεν και απηλθεν εις ερημον τοπον κακει προσηυχето ³⁶ και κατεδιωξαν αυτον ο σιμων και οι μετ αυτου ³⁷ και ευροντες αυτον λεγουσιν αυτω οτι παντες σε ζητουσιν ³⁸ και λεγει αυτοις αγωμεν εις τας εχομενας κωμπολεις ινα και εκει κηρυξω εις τουτο γαρ εξηληλυθα ³⁹ και ην κηρυσσων εν ταις συναγωγαις αυτων εις ολην την γαλιλαιαν και τα δαιμονια εκβαλλων ⁴⁰ και ερχεται προς αυτον λεπρος παρακαλων αυτον και γονυπετων

αυτον και λεγων αυτω οτι εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι ⁴¹ ο δε ιησους σπλαγχνισθεις εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου και λεγει αυτω θελω καθαρισθητι ⁴² και ειποντος αυτου ευθεως απηλθεν απ αυτου η λεπρα και εκαθαρισθη ⁴³ και εμβριμησαμενος αυτω ευθεως εξεβαλεν αυτον ⁴⁴ και λεγει αυτω ορα μηдени μηδεν ειπης αλλ υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου α προσεταξεν μωσης εις μαρτυριον αυτοις ⁴⁵ ο δε εξελθων ηρξατο κηρυσσειν πολλα και διαφημιζειν τον λογον ωστε μηκετι αυτον δυνασθαι φανερωσ εις πολιν εισελθειν αλλ εξω εν ερημοις τοποις ην και ηρχοντο προς αυτον πανταχοθεν

2

1 και εισηλθεν παλιν εις καπερναουμ δι ημερων και ηκουσθη οτι εις οικον εστιν ² και ευθεως συνηχθησαν πολλοι ωστε μηκετι χωρειν μηδε τα προς την θυραν και ελαλει αυτοις τον λογον ³ και ερχονται προς αυτον παραλυτικον φεροντες αιρομενον υπο τεσσαρων ⁴ και μη δυναμενοι προσεγγισαι αυτω δια τον οχλον απεστεγασαν την στεγην οπου ην και εξορυξαντες χαλωσιν τον κραββατον εφ ω ο παραλυτικος κατεκειτο ⁵ ιδων δε ο ιησους την πιστιν αυτων λεγει τω παραλυτικω τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτια σου ⁶ ησαν δε τινες των γραμματεων εκει καθημενοι και διαλογιζομενοι εν ταις καρδιας αυτων ⁷ τι ουτος ουτως λαλει βλασφημιας τισ δυναται αφιεναι αμαρτιας ει μη εις ο θεος ⁸ και ευθεως επιγνους ο ιησους τω πνευματι αυτου οτι

ουτως αυτοι διαλογιζονται εν εαυτοις ειπεν αυτοις τι ταυτα διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων ⁹ τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν τω παραλυτικω αφενεται σου αι αμαρτια η ειπειν εγειραι και αρον σου τον κραββατον και περιπατει ¹⁰ ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιοσ του ανθρωπου αφιεναι επι της γησ αμαρτιασ λεγει τω παραλυτικω ¹¹ σοι λεγω εγειραι και αρον τον κραββατον σου και υπαγε εισ τον οικον σου ¹² και ηγερθη ευθεωσ και αρασ τον κραββατον εξηλθεν εναντιον παντων ωστε εξιστασθαι παντασ και δοξαζειν τον θεον λεγοντασ οτι ουδεποτε ουτως ειδομεν ¹³ και εξηλθεν παλιν παρα την θαλασσαν και πασ ο οχλοσ ηρχετο προσ αυτον και εδιδασκεν αυτοουσ ¹⁴ και παραγων ειδεν λευι τον του αλφαιου καθημενον επι το τελωνιον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστασ ηκολουθησεν αυτω ¹⁵ και εγενετο εν τω κατακεισθαι αυτον εν τη οικια αυτου και πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταισ αυτου ησαν γαρ πολλοι και ηκολουθησαν αυτω ¹⁶ και οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι ιδοντεσ αυτον εσθιοντα μετα των τελωνων και αμαρτωλων ελεγον τοις μαθηταισ αυτου τι οτι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει και πινει ¹⁷ και ακουσασ ο ιησουσ λεγει αυτοισ ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντεσ ιατρου αλλ οι κακωσ εχοντεσ ουκ ηλθον καλεσαι δικαιοουσ αλλα αμαρτωλουσ εισ μετανοιαν ¹⁸ και ησαν οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστευοντεσ και ερχονται και λεγουσιν αυτω δια τι οι μαθηται ιωαννου και οι

των φαρισαιων νηστευουσιν οι δε σοι μαθηται ου νηστευουσιν ¹⁹ και ειπεν αυτοισ ο ιησουσ μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνοσ εν ω ο νυμφιοσ μετ αυτων εστιν νηστευειν οσον χρονον μεθ εαυτων εχουσιν τον νυμφιον ου δυνανται νηστευειν ²⁰ ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιοσ και τοτε νηστευσουσιν εν εκειναισ ταισ ημεραισ ²¹ και ουδεις επιβλημα ρακουσ αγναφου επιραπτει επι ιματιω παλαιω ει δε μη αιρει το πληρωμα αυτου το καινον του παλαιου και χειρον σχισμα γινεται ²² και ουδεις βαλλει οινον νεον εισ ασκουσ παλαιουσ ει δε μη ρησει ο οινοσ ο νεοσ τουσ ασκουσ και ο οινοσ εκχειται και οι ασκοι απολουνται αλλα οινον νεον εισ ασκουσ καινουσ βλητεον ²³ και εγενετο παραπορευεσθαι αυτον εν τοις σαββασιν δια των σποριμων και ηρξαντο οι μαθηται αυτου οδον ποιειν τιλλοντεσ τουσ σταχυασ ²⁴ και οι φαρισαιοι ελεγον αυτω ιδε τι ποιουσιν εν τοις σαββασιν ο ουκ εξεστιν ²⁵ και αυτοσ ελεγεν αυτοισ ουδεποτε ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ οτε χρειαν εσχεν και επεινασεν αυτοσ και οι μετ αυτου ²⁶ πωσ εισηλθεν εισ τον οικον του θεου επι αβιαθαρ αρχιερωσ και τουσ αρτουσ της προθεσεωσ εφαγεν ουσ ουκ εξεστιν φαγειν ει μη τοις ιερουσιν και εδωκεν και τοις συν αυτω ουσιν ²⁷ και ελεγεν αυτοισ το σαββατον δια τον ανθρωπον εγενετο ουχ ο ανθρωποσ δια το σαββατον ²⁸ ωστε κυριοσ εστιν ο υιοσ του ανθρωπου και του σαββατου

3

¹ και εισηλθεν παλιν εισ την

συναγωγην και ην εκει ανθρωπος
 εξηραμμενην εχων την χειρα
 2 και παρετηρουν αυτον ει τοις
 σαββασιν θεραπευσει αυτον ινα
 κατηγορησωσιν αυτου 3 και λεγει
 τω ανθρωπω τω εξηραμμενην
 εχοντι την χειρα εγειραι εις το
 μεσον 4 και λεγει αυτοις εξεστιν
 τοις σαββασιν αγαθοποιησαι η
 κακοποιησαι ψυχην σωσαι η
 αποκτειναι οι δε εσιωπων 5 και
 περιβλεψαμενος αυτους μετ
 οργησ συλλυπουμενος επι τη
 πωρωσει της καρδιας αυτων
 λεγει τω ανθρωπω εκτεινον
 την χειρα σου και εξετεινεν και
 αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιησ
 ωσ η αλλη 6 και εξελθοντες
 οι φαρισαιοι ευθεωσ μετα
 των ηρωδιανων συμβουλιον
 εποιουν κατ αυτου οπως αυτον
 απολεσωσιν 7 και ο ιησους
 ανεχωρησεν μετα των μαθητων
 αυτου προς την θαλασσαν και
 πολυ πληθος απο της γαλιλαιας
 ηκολουθησαν αυτω και απο της
 ιουδαιας 8 και απο ιεροσολυμων
 και απο της ιδουμιας και περαν
 του ιορδανου και οι περι τυρον και
 σιδωνα πληθος πολυ ακουσαντες
 οσα εποιει ηλθον προς αυτον 9 και
 ειπεν τοις μαθηταις αυτου ινα
 πλοιαριον προσκαρτερη αυτω δια
 τον οχλον ινα μη θλιβωσιν αυτον
 10 πολλους γαρ εθεραπευσεν
 ωστε επιπιπτειν αυτω ινα αυτου
 αφωνται οσοι ειχον μαστιγας
 11 και τα πνευματα τα ακαθαρτα
 οταν αυτον εθεωρει προσεπιπτεν
 αυτω και εκραζεν λεγοντα οτι συ
 ει ο υιος του θεου 12 και πολλα
 επετιμα αυτοις ινα μη φανερον
 αυτον ποιησωσιν 13 και αναβαινει
 εις το οροσ και προσκαλειται
 ουσ ηθελεν αυτος και απηλθον
 προς αυτον 14 και εποιησεν
 δωδεκα ινα ωσιν μετ αυτου και

ινα αποστειλη αυτους κηρυσσειν
 15 και εχειν εξουσιαν θεραπευειν
 τας νοσους και εκβαλλειν τα
 δαιμονια 16 και επεθηκεν τω
 σιμωνι ονομα πετρον 17 και
 ιακωβον τον του ζεβεδαιου
 και ιωαννην τον αδελφον του
 ιακωβου και επεθηκεν αυτοις
 ονοματα βοανεργεσ ο εστιν υιοι
 βροντησ 18 και ανδρεαν και
 φιλιππον και βαρθολομαιον και
 ματθαιον και θωμαν και ιακωβον
 τον του αλφαιου και θαδδαιον
 και σιμωνα τον κανανιτην
 19 και ιουδαν ισκαριωτην οσ και
 παρεδωκεν αυτον και ερχονται
 εις οικον 20 και συνερχεται
 παλιν οχλοσ ωστε μη δυνασθαι
 αυτους μητε αρτον φαγειν 21 και
 ακουσαντες οι παρ αυτου εξηλθον
 κρατησαι αυτον ελεγον γαρ οτι
 εξεστη 22 και οι γραμματεισ οι
 απο ιεροσολυμων καταβαντες
 ελεγον οτι βεελζεβουλ εχει
 και οτι εν τω αρχοντι των
 δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια
 23 και προσκαλεσαμενος αυτους
 εν παραβολαις ελεγεν αυτοις
 πως δυναται σατανασ σαταναν
 εκβαλλειν 24 και εαν βασιλεια
 εφ εαυτην μερισθη ου δυναται
 σταθηναι η βασιλεια εκεινη 25 και
 εαν οικια εφ εαυτην μερισθη
 ου δυναται σταθηναι η οικια
 εκεινη 26 και ει ο σατανασ ανεστη
 εφ εαυτον και μεμερισται ου
 δυναται σταθηναι αλλα τελος εχει
 27 ουδεις δυναται τα σκευη του
 ισχυρου εισελθων εις την οικιαν
 αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον
 τον ισχυρον δηση και τοτε την
 οικιαν αυτου διαρπαση 28 αμην
 λεγω υμιν οτι παντα αφεθησεται
 τα αμαρτηματα τοις υιοις των
 ανθρωπων και βλασφημια οσας
 αν βλασφημησωσιν 29 οσ δ αν

βλασφημηση εις το πνευμα το αγιον ουκ εχει αφεσιν εις τον αιωνα αλλ ενοχος εστιν αιωνιου κρισεωσ ³⁰ οτι ελεγον πνευμα ακαθαρτον εχει ³¹ ερχονται ουν οι αδελφοι και η μητηρ αυτου και εξω εστωτεσ απεστειλαν προς αυτον φωνουντεσ αυτον ³² και εκαθητο οχλοσ περι αυτον ειπον δε αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου και αι αδελφαι σου εξω ζητουσιν σε ³³ και απεκριθη αυτοισ λεγων τισ εστιν η μητηρ μου η οι αδελφοι μου ³⁴ και περιβλεψαμενοσ κυκλω τουσ περι αυτον καθημενουσ λεγει ιδε η μητηρ μου και οι αδελφοι μου ³⁵ οσ γαρ αν ποιηση το θελημα του θεου ουτοσ αδελφοσ μου και αδελφη μου και μητηρ εστιν

4

¹ και παλιν ηρξατο διδασκειν παρα την θαλασσαν και συνηχθη προς αυτον οχλοσ πολυσ ωστε αυτον εμβαντα εις το πλοιον καθησθαι εν τη θαλασση και πασ ο οχλοσ προς την θαλασσαν επι της γησ ην ² και εδιδασκεν αυτοουσ εν παραβολαισ πολλα και ελεγεν αυτοισ εν τη διδαχη αυτου ³ ακουετε ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι ⁴ και εγενετο εν τω σπειρειν ο μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν αυτο ⁵ αλλο δε επεσεν επι το πετρωδεσ οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεωσ εξανειτειλεν δια το μη εχειν βαθοσ γησ ⁶ ηλιου δε ανατειλαντοσ εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη ⁷ και αλλο επεσεν εις τασ ακανθασ και ανεβησαν αι ακανθαι και συνεπνιξαν αυτο και καρπον ουκ εδωκεν ⁸ και αλλο επεσεν εις την γην την καλην

και εδιδου καρπον αναβαινοντα και αυξανοντα και εφερεν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον ⁹ και ελεγεν ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ¹⁰ οτε δε εγενετο καταμονασ ηρωτησαν αυτον οι περι αυτον συν τοισ δωδεκα την παραβολην ¹¹ και ελεγεν αυτοισ υμιν δεδοται γνωνα το μυστηριον της βασιλειασ του θεου εκεινοισ δε τοισ εξω εν παραβολαισ τα παντα γινεται ¹² ινα βλεποντεσ βλεπωσιν και μη ιδωσιν και ακουοντεσ ακουωσιν και μη συνιωσιν μηποτε επιστρεψωσιν και αφεθη αυτοισ τα αμαρτηματα ¹³ και λεγει αυτοισ ουκ οιδατε την παραβολην ταυτην και πωσ πασασ τασ παραβολασ γνωσεσθε ¹⁴ ο σπειρων τον λογον σπειρει ¹⁵ ουτοι δε εισιν οι παρα την οδον οπου σπειρεται ο λογοσ και οταν ακουσωσιν ευθεωσ ερχεται ο σατανας και αιρει τον λογον τον εσπαρμενον εν ταισ καρδιαισ αυτων ¹⁶ και ουτοι εισιν ομοιωσ οι επι τα πετρωδη σπειρομενοι οι οταν ακουσωσιν τον λογον ευθεωσ μετα χαρασ λαμβανουσιν αυτον ¹⁷ και ουκ εχουσιν ριζαν εν εαυτοισ αλλα προσκαιροι εισιν ειτα γενομενησ θλιψεωσ η διωγμου δια τον λογον ευθεωσ σκανδαλιζονται ¹⁸ και ουτοι εισιν οι εις τασ ακανθασ σπειρομενοι οι τον λογον ακουοντεσ ¹⁹ και αι μεριμναι του αιωνοσ τουτου και η απατη του πλουτου και αι περι τα λοιπα επιθυμια εισπορευομεναι συμπνιγουσιν τον λογον και ακαρποσ γινεται ²⁰ και ουτοι εισιν οι επι την γην την καλην σπαρεντεσ οτινεσ ακουουσιν τον λογον και παραδεχονται και καρποφορουσιν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον ²¹ και

ελεγεν αυτοις μητι ο λυχνος ερχεται ινα υπο τον μοδιον τεθη η υπο την κλινην ουχ ινα επι την λυχνιαν επιτεθη²² ου γαρ εστιν τι κρυπτον ο εαν μη φανερωθη ουδε εγενετο αποκρυφον αλλ ινα εις φανερον ελθη²³ ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω²⁴ και ελεγεν αυτοις βλεπετε τι ακουετε εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν και προστεθησεται υμιν τοις ακουουσιν²⁵ οσ γαρ αν εχη δοθησεται αυτω και οσ ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου²⁶ και ελεγεν ουτως εστιν η βασιλεια του θεου ωσ εαν ανθρωπος βαλη τον σπορον επι της γησ²⁷ και καθευδη και εγειρηται νυκτα και ημεραν και ο σπορος βλαστανη και μηκυνηται ωσ ουκ οιδεν αυτοσ²⁸ αυτοματη γαρ η γη καρποφορει πρωτον χορτον ειτα σταχυν ειτα πληρη σιτον εν τω σταχυι²⁹ οταν δε παραδω ο καρπος ευθεωσ αποστελλει το δρεπανον οτι παρεστηκεν ο θερισμος³⁰ και ελεγεν τινι ομοιωσωμεν την βασιλειαν του θεου η εν ποια παραβολη παραβαλωμεν αυτην³¹ ωσ κοκκον σιναπεωσ οσ οταν σπαρη επι της γησ μικροτεροσ παντων των σπερματων εστιν των επι της γησ³² και οταν σπαρη αναβαινει και γινεται παντων των λαχανων μειζων και ποιει κλαδουσ μεγαλουσ ωστε δυνασθαι υπο την σκιαν αυτου τα πετεινα του ουρανου κατασκηνουν³³ και τοιαυταισ παραβολαισ πολλαισ ελαλει αυτοισ τον λογον καθωσ εδυναντο ακουειν³⁴ χωρισ δε παραβολησ ουκ ελαλει αυτοισ κατ ιδιαν δε τοις μαθηταισ αυτου επελυεν παντα³⁵ και

λεγει αυτοις εν εκεινη τη ημερα οψιασ γενομενης διελθωμεν εις το περαν³⁶ και αφεντεσ τον οχλον παραλαμβανουσιν αυτον ωσ ην εν τω πλοιω και αλλα δε πλοιαρια ην μετ αυτου³⁷ και γινεται λαιλαψ ανεμου μεγαλη τα δε κυματα επεβαλλεν εις το πλοιον ωστε αυτο ηδη γεμιζεσθαι³⁸ και ην αυτοσ επι τη πρυμνη επι το προσκεφαλαιον καθευδων και διεγειρουσιν αυτον και λεγουσιν αυτω διδασκαλε ου μελει σοι οτι απολλυμεθα³⁹ και διεγερθεισ επετιμησεν τω ανεμω και ειπεν τη θαλασση σιωπα πεφιμωσο και εκοπασεν ο ανεμος και εγενετο γαληνη μεγαλη⁴⁰ και ειπεν αυτοις τι δειλοι εστε ουτως πωσ ουκ εχετε πιστιν⁴¹ και εφοβηθησαν φοβον μεγαν και ελεγον προσ αλληλουσ τισ αρα ουτοσ εστιν οτι και ο ανεμος και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω

5

¹ και ηλθον εις το περαν της θαλασσησ εις την χωραν των γαδαρηνων² και εξελθοντι αυτω εκ του πλοιου ευθεωσ απηνητησεν αυτω εκ των μνημειων ανθρωποσ εν πνευματι ακαθαρτω³ οσ την κατοικησιν ειχεν εν τοις μνημασιν και ουτε αλυσεσιν ουδεισ εδυνατο αυτον δησαι⁴ δια το αυτον πολλακισ πεδαισ και αλυσεσιν δεδεσθαι και διεσπασθαι υπ αυτου τασ αλυσεισ και τασ πεδασ συντετριφθαι και ουδεισ αυτον ισχυεν δαμασαι⁵ και δια παντοσ νυκτοσ και ημερασ εν τοις ορεσιν και εν τοις μνημασιν ην κραζων και κατακοπτων εαυτον λιθοισ⁶ ιδων δε τον ιησουν απο μακροθεν εδραμεν και προσεκυνησεν αυτω⁷ και κραξασ φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του

υψιστου ορκιζω σε τον θεον μη με βασανισησ ⁸ ελεγεν γαρ αυτω εξελθε το πνευμα το ακαθαρτον εκ του ανθρωπου ⁹ και επηρωτα αυτον τι σοι ονομα και απεκριθη λεγων λεγεων ονομα μοι οτι πολλοι εσμεν ¹⁰ και παρεκαλει αυτον πολλα ινα μη αυτους αποστειλη εξω της χωρας ¹¹ ην δε εκει προς τω ορει αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη ¹² και παρεκαλεσαν αυτον παντες οι δαιμονεσ λεγοντες πεμψον ημασ εισ τουσ χοιρουσ ινα εισ αυτουσ εισελθωμεν ¹³ και επετρεψεν αυτοισ ευθεωσ ο ιησουσ και εξελθοντα τα πνευματα τα ακαθαρτα εισηλθον εισ τουσ χοιρουσ και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εισ την θαλασσαν ησαν δε ωσ δισχιλιοι και επνιγοντο εν τη θαλασση ¹⁴ οι δε βοσκοντες τουσ χοιρουσ εφυγον και ανηγγειλαν εισ την πολιν και εισ τουσ αγρουσ και εξηλθον ιδειν τι εστιν το γεγονοσ ¹⁵ και ερχονται προς τον ιησουν και θεωρουσιν τον δαιμονιζομενον καθημενον και ιματισμενον και σωφρονουντα τον εσχηκοτα τον λεγεωνα και εφοβηθησαν ¹⁶ διηγησαντο δε αυτοισ οι ιδοντες πως εγενετο τω δαιμονιζομενω και περι των χοιρων ¹⁷ και ηρξαντο παρακαλειν αυτον απελθειν απο των οριων αυτων ¹⁸ και εμβαντοσ αυτου εισ το πλοιον παρεκαλει αυτον ο δαιμονισθεισ ινα η μετ αυτου ¹⁹ ο δε ιησουσ ουκ αφηκεν αυτον αλλα λεγει αυτω υπαγε εισ τον οικον σου προς τουσ σουσ και αναγγειλον αυτοισ οσα σοι ο κυριοσ πεποιηκεν και ηλεησεν σε ²⁰ και απηλθεν και ηρξατο κηρυσσειν εν τη

δεκαπολει οσα εποιησεν αυτω ο ιησουσ και παντες εθαυμαζον ²¹ και διαπερασαντοσ του ιησου εν τω πλοιω παλιν εισ το περαν συνηχθη οχλοσ πολυσ επ αυτον και ην παρα την θαλασσαν ²² και ιδου ερχεται εισ των αρχισυναγωγων ονοματι ιαειροσ και ιδων αυτον πιπτει προς τουσ ποδασ αυτου ²³ και παρεκαλει αυτον πολλα λεγων οτι το θυγατριον μου εσχατωσ εχει ινα ελθων επιθησ αυτη τασ χειρασ οπωσ σωθη και ζησεται ²⁴ και απηλθεν μετ αυτου και ηκολουθει αυτω οχλοσ πολυσ και συνεθλιβον αυτον ²⁵ και γυνη τισ ουσα εν ρυσει αιματοσ ετη δωδεκα ²⁶ και πολλα παθουσα υπο πολλων ιατρων και δαπανησασα τα παρ αυτησ παντα και μηδεν ωφεληθεισα αλλα μαλλον εισ το χειρον ελθουσα ²⁷ ακουσασα περι του ιησου ελθουσα εν τω οχλω οπισθεν ηψατο του ιματιου αυτου ²⁸ ελεγεν γαρ οτι καν των ιματιων αυτου απωμαι σωθησομαι ²⁹ και ευθεωσ εξηρανθη η πηγη του αιματοσ αυτησ και εγνω τω σωματι οτι ιαται απο της μαστιγοσ ³⁰ και ευθεωσ ο ιησουσ επιγνουσ εν εαυτω την εξ αυτου δυναμιν εξελθουσαν επιστραφεισ εν τω οχλω ελεγεν τισ μου ηψατο των ιματιων ³¹ και ελεγον αυτω οι μαθηται αυτου βλεπεισ τον οχλον συνθλιβοντα σε και λεγεισ τισ μου ηψατο ³² και περιεβλεπετο ιδειν την τουτο ποιησασαν ³³ η δε γυνη φοβηθεισα και τρεμουσα ειδυια ο γεγονεν επ αυτη ηλθεν και προσεπεσεν αυτω και ειπεν αυτω πασαν την αληθειαν ³⁴ ο δε ειπεν αυτη θυγατερ η πιστισ σου σεσωκεν σε υπαγε εισ ειρηνην και ισθι υγιησ απο της μαστιγοσ σου ³⁵ ετι αυτου λαλουντοσ

ερχονται απο του αρχισυναγωγου λεγοντες οτι η θυγατηρ σου απεθανεν τι ετι σκυλλεις τον διδασκαλον³⁶ ο δε ιησους ευθεως ακουσας τον λογον λαλουμενον λεγει τω αρχισυναγωγω μη φοβου μονον πιστευε³⁷ και ουκ αφηκεν ουδενα αυτω συνακολουθησαι ει μη πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον ιακωβου³⁸ και ερχεται εις τον οικον του αρχισυναγωγου και θεωρει θορυβον κλαιοντας και αλαλαζοντας πολλα³⁹ και εισελθων λεγει αυτοις τι θορυβεισθε και κλαιετε το παιδιον ουκ απεθανεν αλλα καθευδει⁴⁰ και κατεγελων αυτου ο δε εκβαλων παντας παραλαμβανει τον πατερα του παιδιου και την μητερα και τους μετ αυτου και εισπορευεται οπου ην το παιδιον ανακειμενον⁴¹ και κρατησας της χειροσ του παιδιου λεγει αυτη ταλιθα κουμι ο εστιν μεθερμηνευομενον το κορασιον σοι λεγω εγειραι⁴² και ευθεως ανεστη το κορασιον και περιεπατει ην γαρ ετων δωδεκα και εξεστησαν εκστασει μεγαλη⁴³ και διεστειλατο αυτοις πολλα ινα μηδεις γνω τουτο και ειπεν δοθηναι αυτη φαγειν

6

1 και εξηλθεν εκειθεν και ηλθεν εις την πατριδα αυτου και ακολουθουσιν αυτω οι μαθηται αυτου² και γενομενου σαββατου ηρξατο εν τη συναγωγη διδασκειν και πολλοι ακουοντες εξεπλησσαντο λεγοντες ποθεν τουτω ταυτα και τις η σοφια η δοθεισα αυτω και δυναμεισ τοιαυται δια των χειρων αυτου γινονται³ ουχ ουτος εστιν ο τεκτων ο υιοσ μαριασ αδελφος

δε ιακωβου και ιωση και ιουδα και σιμωνος και ουκ εισιν αι αδελφαι αυτου ωδε προσ ημασ και εσκανδαλιζοντο εν αυτω⁴ ελεγεν δε αυτοις ο ιησους οτι ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τοις συγγενεσιν και εν τη οικια αυτου⁵ και ουκ ηδυνατο εκει ουδεμιαν δυναμιν ποιησαι ει μη ολιγοισ αρρωστοισ επιθεισ τασ χειρασ εθεραπευσεν⁶ και εθαυμαζεν δια την απιστιαν αυτων και περιηγεν τασ κωμασ κυκλω διδασκων⁷ και προσκαλειται τουσ δωδεκα και ηρξατο αυτοουσ αποστελλειν δυο δυο και εδιδου αυτοις εξουσιαν των πνευματων των ακαθαρτων⁸ και παρηγγειλεν αυτοις ινα μηδεν αιρωσιν εις οδον ει μη ραβδον μονον μη πηραν μη αρτον μη εις την ζωνην χαλκων⁹ αλλ υποδεδεμενουσ σανδαλια και μη ενδυσησθε δυο χιτωνασ¹⁰ και ελεγεν αυτοις οπου εαν εισελθητε εις οικιαν εκει μενετε εωσ αν εξελθητε εκειθεν¹¹ και οσοι αν μη δεξωνται υμασ μηδε ακουσωσιν υμων εκπορευομενοι εκειθεν εκτιναξατε τον χουν τον υποκατω των ποδων υμων εις μαρτυριον αυτοις αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται σοδομοισ η γομορροισ εν ημερα κρισεωσ η τη πολει εκεινη¹² και εξελθοντες εκηρυσσον ινα μετανοησωσιν¹³ και δαιμονια πολλα εξεβαλλον και ηλειφον ελαιω πολλουσ αρρωστοουσ και εθεραπευον¹⁴ και ηκουσεν ο βασιλευσ ηρωδησ φανερον γαρ εγενετο το ονομα αυτου και ελεγεν οτι ιωαννησ ο βαπτιζων εκ νεκρων ηγερθη και δια τουτο ενεργουσιν αι δυναμεισ εν αυτω¹⁵ αλλοι ελεγον οτι ηλιασ εστιν αλλοι δε ελεγον οτι προφητης εστιν ωσ εις των

προφητων ¹⁶ ακουσας δε ηρωδης ειπεν οτι ον εγω απεκεφαλισα ιωαννην ουτος εστιν αυτος ηγερθη εκ νεκρων ¹⁷ αυτος γαρ ο ηρωδης αποστειλας εκρατησεν τον ιωαννην και εδησεν αυτον εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου οτι αυτην εγαμησεν ¹⁸ ελεγεν γαρ ο ιωαννης τω ηρωδη οτι ουκ εξεστιν σοι εχειν την γυναικα του αδελφου σου ¹⁹ η δε ηρωδιας ενειχεν αυτω και ηθελεν αυτον αποκτειναι και ουκ ηδυνατο ²⁰ ο γαρ ηρωδης εφοβειτο τον ιωαννην ειδως αυτον ανδρα δικαιον και αγιον και συνετηρει αυτον και ακουσας αυτου πολλα εποιει και ηδεωσ αυτου ηκουεν ²¹ και γενομενης ημερας ευκαιρου οτε ηρωδης τοις γενεσιοις αυτου δειπνον εποιει τοις μεγαιστασιν αυτου και τοις χιλιαρχοις και τοις πρωτοις της γαλιλαιας ²² και εισελθουσης της θυγατρος αυτης της ηρωδιαδος και ορχησαμενης και αρεσασης τω ηρωδη και τοις συνανακειμενοις ειπεν ο βασιλευς τω κορασιω αιτησον με ο εαν θελῃς και δωσω σοι ²³ και ωμοσεν αυτη οτι ο εαν με αιτησης δωσω σοι εως ημισους της βασιλειας μου ²⁴ η δε εξελθουσα ειπεν τη μητρι αυτης τι αιτησομαι η δε ειπεν την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου ²⁵ και εισελθουσα ευθεως μετα σπουδης προσ τον βασιλεα ητησατο λεγουσα θελω ινα μοι δωσ εξαυτης επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου ²⁶ και περιλυπος γενομενος ο βασιλευς δια τους ορκους και τους συνανακειμενους ουκ ηθελησεν αυτην αθετησαι

²⁷ και ευθεως αποστειλας ο βασιλευς σπεκουλατορα επεταξεν ενεχθῆναι την κεφαλην αυτου ²⁸ ο δε απελθων απεκεφαλισεν αυτον εν τη φυλακη και ηνεγκεν την κεφαλην αυτου επι πινακι και εδωκεν αυτην τω κορασιω και το κορασιον εδωκεν αυτην τη μητρι αυτης ²⁹ και ακουσαντες οι μαθηται αυτου ηλθον και ηραν το πτωμα αυτου και εθηκαν αυτο εν μνημειω ³⁰ και συναγονται οι αποστολοι προσ τον ιησουν και απηγγειλαν αυτω παντα και οσα εποιησαν και οσα εδιδασαν ³¹ και ειπεν αυτοις δευτε υμεις αυτοι κατ ιδιαν εισ ερημον τοπον και αναπαυεσθε ολιγον ησαν γαρ οι ερχομενοι και οι υπαγοντες πολλοι και ουδε φαγειν ευκαιρουν ³² και απηλθον εισ ερημον τοπον τω πλοιω κατ ιδιαν ³³ και ειδον αυτους υπαγοντας και επεγνωσαν αυτον πολλοι και πεζη απο πασων των πολεων συνεδραμον εκει και προηλθον αυτους και συνηλθον προσ αυτον ³⁴ και εξελθων ειδεν ο ιησους πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτοις οτι ησαν ωσ προβατα μη εχοντα ποιμενα και ηρξατο διδασκειν αυτους πολλα ³⁵ και ηδη ωρας πολλης γενομενης προσελθοντες αυτω οι μαθηται αυτου λεγουσιν οτι ερημος εστιν ο τοπος και ηδη ωρα πολλη ³⁶ απολυσον αυτους ινα απελθοντες εισ τους κυκλω αγρους και κωμας αγορασωσιν εαυτοις αρτους τι γαρ φαγωσιν ουκ εχουσιν ³⁷ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις δοτε αυτοις υμεις φαγειν και λεγουσιν αυτω απελθοντες αγορασωμεν δηναριων διακοσιων αρτους και δωμεν αυτοις φαγειν ³⁸ ο δε λεγει αυτοις ποσους αρτους

εχετε υπαγετε και ιδετε και γνοντες λεγουσιν πεντε και δυο ιχθυσ 39 και επεταξεν αυτοις ανακλιναι παντας συμποσια συμποσια επι τω χλωρω χορτω 40 και ανεπεσον πρασαι πρασαι ανα εκατον και ανα πενηκοντα 41 και λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυσ αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν και κατεκλασεν τους αρτους και εδιδου τοις μαθηταις αυτου ινα παραθωσιν αυτοις και τους δυο ιχθυσ εμερισεν πασιν 42 και εφαγον παντες και εχορτασθησαν 43 και ηραν κλασματων δωδεκα κοφινους πληρεις και απο των ιχθυων 44 και ησαν οι φαγοντες τους αρτους πεντακιςχιλιοι ανδρες 45 και ευθεωσ ηναγκασεν τους μαθητας αυτου εμβηναι εις το πλοιον και προαγειν εις το περαν προς βηθσαιδαν εως αυτοσ απολυση τον οχλον 46 και αποταξαμενος αυτοις απηλθεν εις το ορος προσευξασθαι 47 και οψιασ γενομενησ ην το πλοιον εν μεσω της θαλασσης και αυτοσ μονοσ επι της γησ 48 και ειδεν αυτοουσ βασανιζομενουσ εν τω ελαυνειν ην γαρ ο ανεμοσ εναντιοσ αυτοις και περι τεταρτην φυλακην της νυκτοσ ερχεται προς αυτοουσ περιπατων επι της θαλασσης και ηθελεν παρελθειν αυτοουσ 49 οι δε ιδοντες αυτον περιπατουντα επι της θαλασσης εδοξαν φαντασμα ειναι και ανεκραξαν 50 παντες γαρ αυτον ειδον και εταραχθησαν και ευθεωσ ελαλησεν μετ αυτων και λεγει αυτοις θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε 51 και ανεβη προς αυτοουσ εις το πλοιον και εκοπασεν ο ανεμοσ και λιαν εκπερισσου εν εαυτοις εξισταντο

και εθαυμαζον 52 ου γαρ συνηκαν επι τοις αρτοις ην γαρ αυτων η καρδια πεπωρωμενη 53 και διαπερασαντες ηλθον επι την γην γεννησαρετ και προσωρμισθησαν 54 και εξελθοντων αυτων εκ του πλοιου ευθεωσ επιγνοντες αυτον 55 περιδραμοντες ολην την περιχωρον εκεινην ηρξαντο επι τοις κραββατοις τους κακωσ εχοντας περιφερειν οπου ηκουον οτι εκει εστιν 56 και οπου αν εισεπορευετο εις κωμασ η πολεισ η αγρουσ εν ταισ αγοραισ ετιθουν τους ασθενουντας και παρεκαλουν αυτον ινα καν του κρασπεδου του ιματιου αυτου αφωνται και οσοι αν ηπτοντο αυτου εσωζοντο

7

1 και συναγονται προς αυτον οι φαρισαιοι και τινεσ των γραμματεων ελθοντες απο ιεροσολυμων 2 και ιδοντες τινασ των μαθητων αυτου κοιναισ χερσιν τουτ εστιν ανιπτοισ εσθιοντας αρτους εμεμψαντο 3 οι γαρ φαρισαιοι και παντες οι ιουδαιοι εαν μη πυγμα νιψωνται τασ χειρασ ουκ εσθιουσιν κρατουντες την παραδοσιν των πρεσβυτερων 4 και απο αγορασ εαν μη βαπτισωνται ουκ εσθιουσιν και αλλα πολλα εστιν α παρελαβον κρατειν βαπτισμουσ ποτηριων και ξεστων και χαλκιων και κλινων 5 επειτα επερωτωσιν αυτον οι φαρισαιοι και οι γραμματεισ δια τι οι μαθηται σου ου περιπατουσιν κατα την παραδοσιν των πρεσβυτερων αλλα ανιπτοισ χερσιν εσθιουσιν τον αρτον 6 ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοις οτι καλωσ προεφητευσεν ησαιασ περι υμων των υποκριτων ωσ γεγραπται ουτοσ ο λαοσ τοις χειλεσιν με τιμα η δε

καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου ⁷ ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιας ενταλματα ανθρωπων ⁸ αφεντες γαρ την εντολην του θεου κρατειτε την παραδοσιν των ανθρωπων βαπτισμους ζεστων και ποτηριων και αλλα παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε ⁹ και ελεγεν αυτοις καλωσ αθετειτε την εντολην του θεου ινα την παραδοσιν υμων τηρησητε ¹⁰ μωσισ γαρ ειπεν τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω ¹¹ υμεις δε λεγετε εαν ειπη ανθρωπος τω πατρι η τη μητρι κορβαν ο εστιν δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθησ ¹² και ουκετι αφιετε αυτον ουδεν ποιησαι τω πατρι αυτου η τη μητρι αυτου ¹³ ακυρουντες τον λογον του θεου τη παραδοσει υμων η παρεδωκατε και παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε ¹⁴ και προσκαλεσαμενος παντα τον οχλον ελεγεν αυτοις ακουετε μου παντες και συνιετε ¹⁵ ουδεν εστιν εξωθεν του ανθρωπου εισπορευομενον εις αυτον ο δυναται αυτον κοινωσαι αλλα τα εκπορευομενα απ αυτου εκεινα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον ¹⁶ ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω ¹⁷ και οτε εισηλθεν εις οικον απο του οχλου επηρωτων αυτον οι μαθηται αυτου περι της παραβολησ ¹⁸ και λεγει αυτοις ουτως και υμεις ασυνετοι εστε ου νοειτε οτι παν το εξωθεν εισπορευομενον εις τον ανθρωπον ου δυναται αυτον κοινωσαι ¹⁹ οτι ουκ εισπορευεται αυτου εις την καρδιαν αλλ εις την κοιλιαν και εις τον αφεδρωνα εκπορευεται καθαριζον παντα τα βρωματα ²⁰ ελεγεν δε

οτι το εκ του ανθρωπου εκπορευομενον εκεινο κοινοι τον ανθρωπον ²¹ εσωθεν γαρ εκ της καρδιασ των ανθρωπων οι διαλογισμοι οι κακοι εκπορευονται μοιχειαι πορνειαι φονοι ²² κλοπαι πλεονεξιαι πονηριαι δολοσ ασελγεια οφθαλμοσ πονηροσ βλασφημια υπερηφανια αφροσυνη ²³ παντα ταυτα τα πονηρα εσωθεν εκπορευεται και κοινοι τον ανθρωπον ²⁴ και εκειθεν αναστας απηλθεν εις τα μεθορια τυρου και σιδωνοσ και εισελθων εις οικιαν ουδενα ηθελεν γνωμαι και ουκ ηδυνηθη λαθειν ²⁵ ακουσασα γαρ γυνη περι αυτου ησ ειχεν το θυγατριον αυτησ πνευμα ακαθαρτον ελθουσα προσεπεσεν προς τουσ ποδασ αυτου ²⁶ ην δε η γυνη ελληνισ συραφοινικισσα τω γενει και ηρωτα αυτον ινα το δαιμονιον εκβαλη εκ της θυγατροσ αυτησ ²⁷ ο δε ιηουσοσ ειπεν αυτη αφεσ πρωτον χορτασθηναι τα τεκνα ου γαρ καλον εστιν λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοις κυναριοις ²⁸ η δε απεκριθη και λεγει αυτω ναι κυριε και γαρ τα κυναρια υποκατω της τραπεζησ εσθιει απο των ψιχιων των παιδιων ²⁹ και ειπεν αυτη δια τουτου τον λογον υπαγε εξεληλυθεν το δαιμονιον εκ της θυγατροσ σου ³⁰ και απελθουσα εις τον οικον αυτησ ευρεν το δαιμονιον εξεληλυθοσ και την θυγατερα βεβλημενην επι της κλινησ ³¹ και παλιν εξελθων εκ των οριων τυρου και σιδωνοσ ηλθεν προς την θαλασσαν της γαλιλαιασ ανα μεσον των οριων δεκαπολεωσ ³² και φερουσιν αυτω κωφον μογγιλαλον και παρακαλουσιν αυτον ινα επιθη αυτω την χειρα

33 και απολαβομενος αυτον απο του οχλου κατ ιδιαν εβαλεν τους δακτυλους αυτου εις τα ωτα αυτου και πτυσας ηψατο της γλωσσης αυτου 34 και αναβλεψας εις τον ουρανον εστεναξεν και λεγει αυτω εφραθα ο εστιν διανοιχθητι 35 και ευθεωσ διηνοιχθησαν αυτου αι ακοαι και ελυθη ο δεσμος της γλωσσης αυτου και ελαλει ορθωσ 36 και διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι ειπωσιν οσον δε αυτοσ αυτοις διεστελλετο μαλλον περισσοτερον εκηρυσσον 37 και υπερπερισσωσ εξεπλησσοντο λεγοντες καλωσ παντα πεποιηκεν και τους κωφους ποιει ακουειν και τους αλαλους λαλειν

8

1 εν εκειναισ ταισ ημεραισ παμπολλου οχλου οντοσ και μη εχοντων τι φαγωσιν προσκαλεσαμενος ο ιησους τουσ μαθητασ αυτου λεγει αυτοις 2 σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι τρεισ προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν 3 και εαν απολυσω αυτουσ νηστεισ εις οικον αυτων εκλυθησονται εν τη οδω τινεσ γαρ αυτων μακροθεν ηκουσιν 4 και απεκριθησαν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν τουτουσ δυνησεται τισ ωδε χορτασαι αρτων επ ερημιασ 5 και επηρωτα αυτουσ ποσουσ εχετε αρτουσ οι δε ειπον επτα 6 και παρηγγειλεν τω οχλω αναπεσειν επι της γησ και λαβων τουσ επτα αρτουσ ευχαριστησασ εκλασεν και εδιδου τοισ μαθηταισ αυτου ινα παραθωσιν και παρεθηκαν τω οχλω 7 και ειχον ιχθυδια ολιγα και ευλογησασ ειπεν παραθειναι και αυτα 8 εφαγον

δε και εχορτασθησαν και ηραν περισσευματα κλασματων επτα σπυριδασ 9 ησαν δε οι φαγοντεσ ωσ τετρακισχιλιοι και απελυσεν αυτουσ 10 και ευθεωσ εμβασ εις το πλοιον μετα των μαθητων αυτου ηλθεν εις τα μερη δαλμανουθα 11 και εξηλθον οι φαρισαιοι και ηρξαντο συζητειν αυτω ζητουντεσ παρ αυτου σημειον απο του ουρανου πειραζοντεσ αυτον 12 και αναστεναξασ τω πνευματι αυτου λεγει τι η γενεα αυτη σημειον επιζητει αμην λεγω υμιν ει δοθησεται τη γενεα ταυτη σημειον 13 και αφεισ αυτουσ εμβασ παλιν εις πλοιον απηλθεν εις το περαν 14 και επελαθοντο λαβειν αρτουσ και ει μη ενα αρτον ουκ ειχον μεθ εαυτων εν τω πλοιω 15 και διεστελλετο αυτοις λεγων ορατε βλεπετε απο της ζυμησ των φαρισαιων και της ζυμησ ηρωδου 16 και διελογιζοντο προσ αλληλουσ λεγοντεσ οτι αρτουσ ουκ εχομεν 17 και γνουσ ο ιησους λεγει αυτοισ τι διαλογιζεσθε οτι αρτουσ ουκ εχετε ουπω νοειτε ουδε συνιετε επι πεπωρωμενην εχετε την καρδιαν υμων 18 οφθαλμουσ εχοντεσ ου βλεπετε και ωτα εχοντεσ ουκ ακουετε και ου μνημονευετε 19 οτε τουσ πεντε αρτουσ εκλασα εις τουσ πεντακισχιλιουσ ποσουσ κοφινουσ πληρεισ κλασματων ηρατε λεγουσιν αυτω δωδεκα 20 οτε δε τουσ επτα εις τουσ τετρακισχιλιουσ ποσων σπυριδων πληρωματα κλασματων ηρατε οι δε ειπον επτα 21 και ελεγεν αυτοισ πωσ ου συνιετε 22 και ερχεται εις βηθσαιδαν και φερουσιν αυτω τυφλον και παρακαλουσιν αυτον ινα αυτου αφηται 23 και επιλαβομενοσ της χειροσ του

τυφλου εξηγαγεν αυτον εξω της κωμης και πτυσας εισ τα ομματα αυτου επιθεισ τας χειρας αυτω επηρωτα αυτον ει τι βλεπει ²⁴ και αναβλεψας ελεγεν βλεπω τους ανθρωπους οτι ως δενδρα ορω περιπατουντας ²⁵ ειτα παλιν επεθηκεν τας χειρας επι τους οφθαλμους αυτου και εποιησεν αυτον αναβλεψαι και αποκατεσταθη και ενεβλεψεν τηλαυγως απαντας ²⁶ και απεστειλεν αυτον εισ τον οικον αυτου λεγων μηδε εισ την κωμην εισελθησ μηδε ειπησ τινι εν τη κωμη ²⁷ και εξηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εισ τας κωμας καισαρειας της φιλιππου και εν τη οδω επηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων αυτοις τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι ειναί ²⁸ οι δε απεκριθησαν ιωαννην τον βαπτιστην και αλλοι ηλιαν αλλοι δε ενα των προφητων ²⁹ και αυτοσ λεγει αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε εινα αποκριθεισ δε ο πετροσ λεγει αυτω συ ει ο χριστος ³⁰ και επετιμησεν αυτοις ινα μηдени λεγωσιν περι αυτου ³¹ και ηρξατο διδασκειν αυτους οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και των αρχιερων και των γραμματεων και αποκτανθηναι και μετα τρεις ημερας αναστηναι ³² και παρρησια τον λογον ελαλει και προσλαβομενοσ αυτον ο πετροσ ηρξατο επιτιμαν αυτω ³³ ο δε επιστραφεισ και ιδων τους μαθητας αυτου επετιμησεν τω πετρω λεγων υπαγε οπισω μου σατανα οτι ου φρονεισ τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων ³⁴ και προσκαλεσαμενοσ τον οχλον συν τοις μαθηταισ αυτου

ειπεν αυτοις οστισ θελει οπισω μου ακολουθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι ³⁵ οσ γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην οσ δ αν απολεση την εαυτου ψυχην ενεκεν εμου και του ευαγγελιου ουτοσ σωσει αυτην ³⁶ τι γαρ ωφελησει ανθρωπον εαν κερδηση τον κοσμον ολον και ζημιωθη την ψυχην αυτου ³⁷ η τι δωσει ανθρωποσ ανταλλαγμα της ψυχης αυτου ³⁸ οσ γαρ εαν επαισχυνθη με και τους εμους λογους εν τη γενεα ταυτη τη μοιχαλιδι και αμαρτωλω και ο υιοσ του ανθρωπου επαισχυνθησεται αυτον οταν ελθη εν τη δοξη του πατροσ αυτου μετα των αγγελων των αγιων

9

¹ και ελεγεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι εισιν τινεσ των ωδε εσθηκοτων οιτινεσ ου μη γευσωνται θανατου εωσ αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου εληλυθυιαν εν δυναμει ² και μεθ ημερασ εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και τον ιακωβον και ιωαννην και αναφερει αυτους εισ οροσ υψηλον κατ ιδιαν μονουσ και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων ³ και τα ιματια αυτου εγενοντο στιλβοντα λευκα λιαν ως χιων οια γναφευσ επι της γησ ου δυναται λευκαναι ⁴ και ωφθη αυτοις ηλιασ συν μωση και ησαν συλλαλουντεσ τω ιησου ⁵ και αποκριθεισ ο πετροσ λεγει τω ιησου ραββι καλον εστιν ημασ ωδε εινα και ποιησωμεν σκηνας τρεις σοι μιαν και μωση μιαν και ηλια μιαν ⁶ ου γαρ ηδει τι λαλησει ησαν γαρ εκφοβοι ⁷ και εγενετο νεφελη επισκιαζουσα αυτοις και

ηλθεν φωνη εκ της νεφελης ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος αυτου ακουετε ⁸ και εξαπινα περιβλεψαμενοι ουκετι ουδεναν ειδον αλλα τον ιησουν μονον μεθ εαυτων ⁹ καταβαινοντων δε αυτων απο του ορους διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι διηγησωνται α ειδον ει μη οταν ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη ¹⁰ και τον λογον εκρατησαν προς εαυτους συζητουντες τι εστιν το εκ νεκρων αναστηναι ¹¹ και επηρωτων αυτον λεγοντες οτι λεγουσιν οι γραμματεις οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον ¹² ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ηλιασ μεν ελθων πρωτον αποκαθιστα παντα και πως γεγραπται επι τον υιον του ανθρωπου ινα πολλα παθη και εξουδενωθη ¹³ αλλα λεγω υμιν οτι και ηλιασ εληλυθεν και εποιησαν αυτω οσα ηθελησαν καθως γεγραπται επ αυτον ¹⁴ και ελθων προς τους μαθητας ειδεν οχλον πολυν περι αυτους και γραμματεις συζητουντας αυτοις ¹⁵ και ευθεωσ πασ ο οχλος ιδων αυτον εξεθαμβηθη και προστρεχοντες ησπαζοντο αυτον ¹⁶ και επηρωτησεν τους γραμματεις τι συζητειτε προς αυτους ¹⁷ και αποκριθεις εις εκ του οχλου ειπεν διδασκαλε ηνεγκα τον υιον μου προς σε εχοντα πνευμα αλαλον ¹⁸ και οπου αν αυτον καταλαβη ρησσει αυτον και αφριζει και τριζει τους οδοντας αυτου και ξηραινεται και ειπον τοις μαθηταις σου ινα αυτο εκβαλωσιν και ουκ ισχυσαν ¹⁹ ο δε αποκριθεις αυτω λεγει ω γενεα απιστος εως ποτε προσ υμασ εσομαι εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε αυτον προς με ²⁰ και ηνεγκαν αυτον προς αυτον και ιδων αυτον ευθεωσ το πνευμα

εσπαραξεν αυτον και πεσων επι της γης εκυλιετο αφριζων ²¹ και επηρωτησεν τον πατερα αυτου ποσος χρονος εστιν ωσ τουτο γεγονεν αυτω ο δε ειπεν παιδιοθεν ²² και πολλακις αυτον και εις το πυρ εβαλεν και εις υδατα ινα απολεση αυτον αλλ ει τι δυνασαι βοηθησον ημιν σπλαγχνισθεις εφ ημασ ²³ ο δε ιησους ειπεν αυτω το ει δυνασαι πιστευσαι παντα δυνατα τω πιστευοντι ²⁴ και ευθεωσ κραξασ ο πατηρ του παιδιου μετα δακρυων ελεγεν πιστευω κυριε βοηθει μου τη απιστια ²⁵ ιδων δε ο ιησους οτι επισυντρεχει οχλος επετιμησεν τω πνευματι τω ακαθαρτω λεγων αυτω το πνευμα το αλαλον και κωφον εγω σοι επιτασσω εξελθε εξ αυτου και μηκετι εισελθη εις αυτον ²⁶ και κραξαν και πολλα σπαραξαν αυτον εξηλθεν και εγενετο ωσει νεκρος ωστε πολλους λεγειν οτι απεθανεν ²⁷ ο δε ιησους κρατησασ αυτον της χειροσ ηγειρεν αυτον και ανεστη ²⁸ και εισελθοντα αυτον εις οικον οι μαθηται αυτου επηρωτων αυτον κατ ιδιαν οτι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο ²⁹ και ειπεν αυτοις τουτο το γενος εν ουδενι δυναται εξελθειν ει μη εν προσευχη και νηστεια ³⁰ και εκειθεν εξελθοντες παρεπορευοντο δια της γαλιλαιασ και ουκ ηθελεν ινα τισ γνω ³¹ εδιδασκεν γαρ τους μαθητας αυτου και ελεγεν αυτοις οτι ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας ανθρωπων και αποκτενουσιν αυτον και αποκτανθεις τη τριτη ημερα αναστησεται ³² οι δε ηγνοουν το ρημα και εφοβουντο αυτον επερωτησαι ³³ και ηλθεν εις καπερναουμ και εν τη οικια

γενομενος επηρωτα αυτους τι εν τη οδω προσ εαυτους διελογιζεσθε ³⁴ οι δε εσιωπων προσ αλληλους γαρ διελεχθησαν εν τη οδω τισ μειζων ³⁵ και καθισας εφωνησεν τους δωδεκα και λεγει αυτοις ει τισ θελει πρωτος ειναι εσται παντων εσχατος και παντων διακονος ³⁶ και λαβων παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων και εναγκαλισαμενος αυτο ειπεν αυτοις ³⁷ ος εαν εν των τοιουτων παιδιων δεζηται επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και ος εαν εμε δεζηται ουκ εμε δεχεται αλλα τον αποστειλαντα με ³⁸ απεκριθη δε αυτω ιωαννης λεγων διδασκαλε ειδομεν τινα τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια ος ουκ ακολουθει ημιν και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει ημιν ³⁹ ο δε ιησους ειπεν μη κωλυετε αυτον ουδεις γαρ εστιν ος ποιησει δυναμιν επι τω ονοματι μου και δυνησεται ταχυ κακολογησαι με ⁴⁰ ος γαρ ουκ εστιν καθ υμων υπερ υμων εστιν ⁴¹ ος γαρ αν ποτιση υμας ποτηριον υδατος εν ονοματι μου οτι χριστου εστε αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου ⁴² και ος εαν σκανδαλιση ενα των μικρων των πιστευοντων εις εμε καλον εστιν αυτω μαλλον ει περικειται λιθος μυλικος περι τον τραχηλον αυτου και βεβληται εις την θαλασσαν ⁴³ και εαν σκανδαλιζη σε η χειρ σου αποκοψον αυτην καλον σοι εστιν κυλλον εις την ζωην εισελθειν η τας δυο χειρας εχοντα απελθειν εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον ⁴⁴ οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται ⁴⁵ και εαν ο πους σου σκανδαλιζη σε αποκοψον αυτον

καλον εστιν σοι εισελθειν εις την ζωην χωλον η τους δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον ⁴⁶ οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται ⁴⁷ και εαν ο οφθαλμος σου σκανδαλιζη σε εκβαλε αυτον καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του πυρος ⁴⁸ οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται ⁴⁹ πας γαρ πυρι αλισθησεται και πασα θυσια αλι αλισθησεται ⁵⁰ καλον το αλας εαν δε το αλας αναλον γενηται εν τινι αυτο αρτυσετε εχετε εν εαυτοις αλας και ειρηνευετε εν αλληλοις

10

1 κακειθεν αναστας ερχεται εις τα ορια της ιουδαιας δια του περαν του ιορδανου και συμπορευονται παλιν οχλοι προσ αυτον και ως ειωθει παλιν εδιδασκεν αυτους ² και προσελθοντες φαρισαιοι επηρωτησαν αυτον ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι πειραζοντες αυτον ³ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις τι υμιν ενετειλατο μωσης ⁴ οι δε ειπον μωσης επετρεψεν βιβλιον αποστασιου γραψαι και απολυσαι ⁵ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις προσ την σκληροκαρδιαν υμων εγραψεν υμιν την εντολην ταυτην ⁶ απο δε αρχης κτισεως αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους ο θεος ⁷ ενεκεν τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προσ την γυναικα αυτου ⁸ και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ωστε ουκει

εισιν δυο αλλα μια σαρξ ⁹ ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω ¹⁰ και εν τη οικια παλιν οι μαθηται αυτου περι του αυτου επηρωτησαν αυτον ¹¹ και λεγει αυτοις ος εαν απολυση την γυναικα αυτου και γαμηση αλλην μοιχεται επ αυτην ¹² και εαν γυνη απολυση τον ανδρα αυτης και γαμηθη αλλω μοιχεται ¹³ και προσεφερον αυτω παιδια ινα αφηται αυτων οι δε μαθηται επιτιμων τοις προσφερουσιν ¹⁴ ιδων δε ο ιησους ηγανακτησεν και ειπεν αυτοις αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου ¹⁵ αμην λεγω υμιν ος εαν μη δεζηται την βασιλειαν του θεου ωσ παιδιον ου μη εισελθη εις αυτην ¹⁶ και εναγκαλισαμενος αυτα τιθεισ τας χειρας επ αυτα ευλογει αυτα ¹⁷ και εκπορευομενου αυτου εις οδον προσδραμων εις και γονυπετησας αυτον επηρωτα αυτον διδασκαλε αγαθε τι ποιησω ινα ζωην αιωνιον κληρονομησω ¹⁸ ο δε ιησους ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος ¹⁹ τας εντολας οιδασ μη μοιχευσης μη φονευσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης μη αποστερησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα ²⁰ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτω διδασκαλε ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου ²¹ ο δε ιησους εμβλεψας αυτω ηγαπησεν αυτον και ειπεν αυτω εν σοι υστερει υπαγε οσα εχεισ πωλησον και δος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι αρας τον σταυρον ²² ο δε στυγνασας επι τω λογω απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα ²³ και περιβλεψαμενος ο ιησους

λεγει τοις μαθηταισ αυτου πως δυσκολωσ οι τα χρηματα εχοντες εις την βασιλειαν του θεου εισελευσονται ²⁴ οι δε μαθηται εθαμβουντο επι τοις λογοισ αυτου ο δε ιησους παλιν αποκριθεισ λεγει αυτοις τεκνα πως δυσκολον εστιν τους πεποιθοτας επι χρημασιν εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁵ ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια της τρυμαλιασ της ραφιδος εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁶ οι δε περισσως εξεπλησσοντο λεγοντες προς εαυτους και τισ δυναται σωθηναι ²⁷ εμβλεψας δε αυτοις ο ιησους λεγει παρα ανθρωποισ αδυνατον αλλ ου παρα θεω παντα γαρ δυνατα εστιν παρα τω θεω ²⁸ ηρξατο ο πετροσ λεγειν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι ²⁹ αποκριθεισ ο ιησους ειπεν αμην λεγω υμιν ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η αδελφουσ η αδελφασ η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρουσ ενεκεν εμου και ενεκεν του ευαγγελιου ³⁰ εαν μη λαβη εκατονταπλασιονα νυν εν τω καιρω τουτω οικιασ και αδελφουσ και αδελφασ και μητερας και τεκνα και αγρουσ μετα διωγμων και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωην αιωνιον ³¹ πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι ³² ησαν δε εν τη οδω αναβαινοντες εις ιεροσολυμα και ην προαγων αυτουσ ο ιησους και εθαμβουντο και ακολουθουντες εφοβουντο και παραλαβων παλιν τους δωδεκα ηρξατο αυτοις λεγειν τα μελλοντα αυτω συμβαινειν ³³ οτι ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιοσ του

ανθρώπου παραδοθήσεται τοις αρχιερευσιν και γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν ³⁴ και εμπαιξουσιν αυτω και μαστιγωσουσιν αυτον και εμπτυσουσιν αυτω και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα αναστησεται ³⁵ και προσπορευονται αυτω ιακωβος και ιωαννης οι υιοι ζεβεδαιου λεγοντες διδασκαλε θελωμεν ινα ο εαν αιτησωμεν ποιηση ημιν ³⁶ ο δε ειπεν αυτοις τι θελετε ποιησαι με υμιν ³⁷ οι δε ειπον αυτωδος ημιν ινα εισ εκ δεξιων σου και εισ εξ ευωνυμων σου καθισωμεν εν τη δοξη σου ³⁸ ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πιειν το ποτηριον ο εγω πινω και το βαπτισμα ο εγω βαπτίζομαι βαπτισθηναι ³⁹ οι δε ειπον αυτω δυναμεθα ο δε ιησους ειπεν αυτοις το μεν ποτηριον ο εγω πινω πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτίζομαι βαπτισθησεσθε ⁴⁰ το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οισ ητοιμασται ⁴¹ και ακουσαντες οι δεκα ηρξαντο αγανακτειν περι ιακωβου και ιωαννου ⁴² ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτοουσ λεγει αυτοις οιδατε οτι οι δοκουντες αρχειν των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι αυτων κατεξουσιαζουσιν αυτων ⁴³ ουχ ουτως δε εσται εν υμιν αλλ ος εαν θελη γενεσθαι μεγας εν υμιν εσται υμων διακονος ⁴⁴ και ος εαν θελη υμων γενεσθαι πρωτος εσται παντων δουλος ⁴⁵ και γαρ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην

αυτου λυτρον αντι πολλων ⁴⁶ και ερχονται εισ ιεριχω και εκπορευομενου αυτου απο ιεριχω και των μαθητων αυτου και οχλου ικανου υιος τιμαιου βαρτιμαιος ο τυφλος εκαθητο παρα την οδον προσαιτων ⁴⁷ και ακουσας οτι ιησους ο ναζωραιος εστιν ηρξατο κραζειν και λεγειν ο υιος δαυιδ ιησου ελεησον με ⁴⁸ και επετιμων αυτω πολλοι ινα σιωπηση ο δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με ⁴⁹ και στας ο ιησους ειπεν αυτον φωνηθηναι και φωνουσιν τον τυφλον λεγοντες αυτω θαρσει εγειραι φωνει σε ⁵⁰ ο δε αποβαλων το ιματιον αυτου αναστας ηλθεν προσ τον ιησουν ⁵¹ και αποκριθεις λεγει αυτω ο ιησους τι θελεις ποιησω σοι ο δε τυφλος ειπεν αυτω ραββουνι ινα αναβλεψω ⁵² ο δε ιησους ειπεν αυτω υπαγε η πιστις σου σεσωκεν σε και ευθεως ανεβλεψεν και ηκολουθει τω ιησου εν τη οδω

11

¹ και οτε εγγιζουσιν εισ ιερουσαλημ εισ βηθσαφαη και βηθανιαν προσ το ορος των ελαιων αποστελλει δυο των μαθητων αυτου ² και λεγει αυτοις υπαγετε εισ την κωμην την κατεναντι υμων και ευθεως εισπορευομενοι εισ αυτην ευρησετε πωλον δεδεμενον εφον ουδεις ανθρωπων κεκαθικεν λυσαντες αυτον αγαγετε ³ και εαν τισ υμιν ειπη τι ποιειτε τουτο ειπατε οτι ο κυριος αυτου χριαν εχει και ευθεως αυτον αποστελλει ωδε ⁴ απηλθον δε και ευρον πωλον δεδεμενον προσ την θυραν εξω επι του αμφοδου και λουσιν αυτον ⁵ και τινες των εκει εστηκοτων ελεγον αυτοις τι ποιειτε λυοντες τον πωλον ⁶ οι δε

ειπον αυτοις καθως ενετειλατο ο ιησους και αφηκαν αυτους ⁷ και ηγαγον τον πωλον προς τον ιησουν και επεβαλον αυτω τα ιματια αυτων και εκαθισεν επ αυτω ⁸ πολλοι δε τα ιματια αυτων εστρωσαν εις την οδον αλλοι δε στοιβαδας εκοπτον εκ των δενδρων και εστρωννυον εις την οδον ⁹ και οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ¹⁰ ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια εν ονοματι κυριου του πατρος ημων δαυιδ ωσαννα εν τοις υψιστοις ¹¹ και εισηλθεν εις ιεροσολυμα ο ιησους και εις το ιερον και περιβλεψαμενος παντα οψιασ ηδη ουσης της ωρας εξηλθεν εις βηθανιαν μετα των δωδεκα ¹² και τη επαυριον εξελθοντων αυτων απο βηθανιασ επεινασεν ¹³ και ιδων συκην μακροθεν εχουσαν φυλλα ηλθεν ει αρα ευρησει τι εν αυτη και ελθων επ αυτην ουδεν ευρεν ει μη φυλλα ου γαρ ην καιρος συκων ¹⁴ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη μηκετι εκ σου εις τον αιωνα μηδεις καρπον φαγοι και ηκουον οι μαθηται αυτου ¹⁵ και ερχονται εις ιεροσολυμα και εισελθων ο ιησους εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τας τραπεζας των κολλυβιστων και τας καθεδρας των πωλουντων τας περιστερας κατεστρεψεν ¹⁶ και ουκ ηφιεν ινα τις διενεγκη σκευος δια του ιερου ¹⁷ και εδιδασκεν λεγων αυτοις ου γεγραπται οτι ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται πασιν τοις εθνεσιν υμεις δε εποιησατε αυτον σπηλαιον ληστων ¹⁸ και ηκουσαν

οι γραμματεισ και οι αρχιερεισ και εξητουσ πως αυτον απολεσωσιν εφοβουντο γαρ αυτον οτι πασ ο οχλος εξεπλησσετο επι τη διδαχη αυτου ¹⁹ και οτε οψε εγενετο εξεπορευετο εξω της πολεωσ ²⁰ και πρωι παραπορευομενοι ειδον την συκην εξηραμμενην εκ ριζων ²¹ και αναμνησθεισ ο πετροσ λεγει αυτω ραββι ιδε η συκη ην κατηρασω εξηρανται ²² και αποκριθεις ο ιησους λεγει αυτοις εχετε πιστιν θεου ²³ αμην γαρ λεγω υμιν οτι οσ αν ειπη τω ορει τουτω αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν και μη διακριθη εν τη καρδια αυτου αλλα πιστευση οτι α λεγει γινεται εσται αυτω ο εαν ειπη ²⁴ δια τουτο λεγω υμιν παντα οσα αν προσευχομενοι αιτησθε πιστευετε οτι λαμβανετε και εσται υμιν ²⁵ και οταν στηκητε προσευχομενοι αφιετε ει τι εχετε κατα τινος ινα και ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφη υμιν τα παραπτωματα υμων ²⁶ ει δε υμεις ουκ αφιετε ουδε ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφησει τα παραπτωματα υμων ²⁷ και ερχονται παλιν εις ιεροσολυμα και εν τω ιερω περιπατουσ αυτου ερχονται προς αυτον οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ και οι πρεσβυτεροι ²⁸ και λεγουσιν αυτω εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις και τις σοι την εξουσιαν ταυτην εδωκεν ινα ταυτα ποιησ ²⁹ ο δε ιησους αποκριθεις ειπεν αυτοις επερωτησω υμασ και εγω ενα λογον και αποκριθητε μοι και ερω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ³⁰ το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων αποκριθητε μοι ³¹ και ελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω ³² αλλ

ειπωμεν εξ ανθρωπων εφοβουντο τον λαον απαντες γαρ ειχον τον ιωαννην οτι οντως προφητης ην ³³ και αποκριθεντες λεγουσιν τω ιησου ουκ οίδαμεν και ο ιησους αποκριθεις λεγει αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

12

1 και ηρξατο αυτοις εν παραβολαις λεγειν αμπελωνα εφυτευσεν ανθρωπος και περιεθηκεν φραγμα και ωρυξεν υποληνιον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν ² και απεστειλεν προς τους γεωργους τω καιρω δουλον ινα παρα των γεωργων λαβη απο του καρπου του αμπελωνος ³ οι δε λαβοντες αυτον εδειραν και απεστειλαν κενον ⁴ και παλιν απεστειλεν προς αυτους αλλον δουλον κακεινον λιθοβολησαντες εκεφαλαιωσαν και απεστειλαν ητιμωμενον ⁵ και παλιν αλλον απεστειλεν κακεινον απεκτειναν και πολλους αλλους τους μεν δερνοντες τους δε αποκτενοντες ⁶ ετι ουν ενα υιον εχων αγαπητον αυτου απεστειλεν και αυτον προς αυτους εσχατον λεγων οτι εντραπησονται τον υιον μου ⁷ εκεινοι δε οι γεωργοι ειπον προς εαυτους οτι ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και ημων εσται η κληρονομια ⁸ και λαβοντες αυτον απεκτειναν και εξεβαλον εξω του αμπελωνος ⁹ τι ουν ποιησει ο κυριος του αμπελωνος ελευσεται και απολεσει τους γεωργους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις ¹⁰ ουδε την γραφην ταυτην ανεγνωτε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγεννηθη

εις κεφαλην γωνιας ¹¹ παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων ¹² και εξητουν αυτον κρατησαι και εφοβηθησαν τον οχλον εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην ειπεν και αφεντες αυτον απηλθον ¹³ και αποστελλουσιν προς αυτον τινας των φαρισαιων και των ηρωδιανων ινα αυτον αγρευσωσιν λογω ¹⁴ οι δε ελθοντες λεγουσιν αυτω διδασκαλε οίδαμεν οτι αληθης ει και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις εξεστιν κησον καισαρι δουναι η ου ¹⁵ δωμεν η μη δωμεν ο δε ειδως αυτων την υποκρισιν ειπεν αυτοις τι με πειραζετε φερετε μοι δηναριον ινα ιδω ¹⁶ οι δε ηνεγκαν και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη οι δε ειπον αυτω καισαρος ¹⁷ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις αποδοτε τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω και εθαυμασαν επ αυτω ¹⁸ και ερχονται σαδδουκαιοι προς αυτον οιτινες λεγουσιν αναστασιν μη ειnai και επιρωτησαν αυτον λεγοντες ¹⁹ διδασκαλε μωσης εγραψεν ημιν οτι εαν τινος αδελφος αποθανη και καταλιπη γυναικα και τεκνα μη αφη ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου ²⁰ επτα αδελφοι ησαν και ο πρωτος ελαβεν γυναικα και αποθνησκων ουκ αφηκεν σπερμα ²¹ και ο δευτερος ελαβεν αυτην και απεθανεν και ουδε αυτος αφηκεν σπερμα και ο τριτος ωσαυτως ²² και ελαβον αυτην οι επτα και ουκ αφηκαν σπερμα εσχατη

παντων απεθανεν και η γυνη²³ εν τη αναστασει οταν αναστωσιν τινος αυτων εσται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα²⁴ και αποκριθεισ ο ιησους ειπεν αυτοις ου δια τουτο πλανασθε μη ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου²⁵ οταν γαρ εκ νεκρων αναστωσιν ουτε γαμουσιν ουτε γαμισκονται αλλ εισιν ωσ αγγελιοι εν τοις ουρανοις²⁶ περι δε των νεκρων οτι εγειρονται ουκ ανεγνωτε εν τη βιβλω μωσεως επι του βατου ωσ ειπεν αυτω ο θεος λεγων εγω ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ²⁷ ουκ εστιν ο θεος νεκρων αλλα θεος ζωντων υμεις ουν πολυ πλανασθε²⁸ και προσελθων εις των γραμματεων ακουσασ αυτων συζητουντων ειδωσ οτι καλωσ αυτοις απεκριθη επηρωτησεν αυτον ποια εστιν πρωτη παντων εντολη²⁹ ο δε ιησους απεκριθη αυτω οτι πρωτη παντων των εντολων ακουε ισραηλ κυριος ο θεος ημων κυριος εις εστιν³⁰ και αγαπησεισ κυριον τον θεον σου εξ ολησ της καρδιασ σου και εξ ολησ της ψυχης σου και εξ ολησ της διανοιασ σου και εξ ολησ της ισχυοσ σου αυτη πρωτη εντολη³¹ και δευτερα ομοια αυτη αγαπησεισ τον πλησιον σου ωσ σεαυτον μειζων τουτων αλλη εντολη ουκ εστιν³² και ειπεν αυτω ο γραμματευσ καλωσ διδασκαλε επ αληθειασ ειπασ οτι εις εστιν και ουκ εστιν αλλοσ πλην αυτου³³ και το αγαπαν αυτον εξ ολησ της καρδιασ και εξ ολησ της συνεσεωσ και εξ ολησ της ψυχης και εξ ολησ της ισχυοσ και το αγαπαν τον πλησιον ωσ εαυτον πλειον εστιν παντων των ολοκαυτωματων και θυσιων³⁴ και ο ιησους ιδων

αυτον οτι νουνεχωσ απεκριθη ειπεν αυτω ου μακραν ει απο της βασιλειασ του θεου και ουδεις ουκετι ετολμα αυτον επερωτησαι³⁵ και αποκριθεισ ο ιησους ελεγεν διδασκων εν τω ιερω πωσ λεγουσιν οι γραμματεισ οτι ο χριστοσ υιοσ εστιν δαυιδ³⁶ αυτοσ γαρ δαυιδ ειπεν εν πνευματι αγιω λεγει ο κυριοσ τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου³⁷ αυτοσ ουν δαυιδ λεγει αυτον κυριον και ποθεν υιοσ αυτου εστιν και ο πολυσ οχλοσ ηκουεν αυτου ηδeweσ³⁸ και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου βλεπετε απο των γραμματεων των θελοντων εν στολαισ περιπατειν και ασπασμους εν ταισ αγοραισ³⁹ και πρωτοκαθεδριασ εν ταισ συναγωγαισ και πρωτοκλιστασ εν τοις δειπνοισ⁴⁰ οι κατεσθιοντες τασ οικιασ των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι ουτοι ληψονται περισσοτερον κριμα⁴¹ και καθισασ ο ιησους κατεναντι του γαζοφυλακιου εθεωρει πωσ ο οχλοσ βαλλει χαλκον εις το γαζοφυλακιον και πολλοι πλουσιοι εβαλλον πολλα⁴² και ελθουσα μια χηρα πτωχη εβαλεν λεπτα δυο ο εστιν κοδραντησ⁴³ και προσκαλεσαμενοσ τουσ μαθητασ αυτου λεγει αυτοις αμην λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων βεβληκεν των βαλλοντων εις το γαζοφυλακιον⁴⁴ παντες γαρ εκ του περισσευοντοσ αυτοις εβαλον αυτη δε εκ της υστερησεωσ αυτης παντα οσα ειχεν εβαλεν ολον τον βιον αυτης

13

1 και εκπορευομενου αυτου

εκ του ιερου λεγει αυτω εισ των μαθητων αυτου διδασκαλε ιδε ποταποι λιθοι και ποταπαι οικοδομαι ² και ο ιησους αποκριθεις ειπεν αυτω βλεπεισ ταυτα τασ μεγαλασ οικοδομασ ου μη αφεθη λιθοσ επι λιθωσ ου μη καταλυθη ³ και καθημενου αυτου εισ το οροσ των ελαιων κατεναντι του ιερου επηρωτων αυτον κατ ιδιαν πετροσ και ιακωβοσ και ιωαννησ και ανδρεασ ⁴ ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη παντα ταυτα συντελεισθαι ⁵ ο δε ιησους αποκριθεις αυτοισ ηρξατο λεγειν βλεπετε μη τισ υμασ πλανηση ⁶ πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και πολλουσ πλανησουσιν ⁷ οταν δε ακουσητε πολεμουσ και ακοασ πολεμων μη θροεισθε δει γαρ γενεσθαι αλλ ουπω το τελοσ ⁸ εγερθησεται γαρ εθνοσ επι εθνοσ και βασιλεια επι βασιλειαν και εσονται σεισμοι κατα τοπουσ και εσονται λιμοι και ταραχαι αρχαι ωδιων ταυτα ⁹ βλεπετε δε υμεισ εαυτουσ παραδωσουσιν γαρ υμασ εισ συνεδρια και εισ συναγωγασ δαρησεσθε και επι ηγεμονων και βασιλεων σταθησεσθε ενεκεν εμου εισ μαρτυριον αυτοισ ¹⁰ και εισ παντα τα εθνη δει πρωτον κηρυχθηναι το ευαγγελιον ¹¹ οταν δε αγαγωσιν υμασ παραδιδοντες μη προμεριμνατε τι λαλησητε μηδε μελετατε αλλ ο εαν δοθη υμιν εν εκεινη τη ωρα τουτο λαλειτε ου γαρ εστε υμεισ οι λαλουντες αλλα το πνευμα το αγιον ¹² παραδωσει δε αδελφοσ αδελφον εισ θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεισ και θανατωσουσιν αυτοουσ ¹³ και εσεσθε μισουμενοι

υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινας εισ τελοσ ουτοσ σωθησεται ¹⁴ οταν δε ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεωσ το ρηθεν υπο δανιηλ του προφητου εστωσ οπου ου δει ο αναγινωσκων νοειτω τοτε οι εν τη ιουδαια φυεγτωσαν εισ τα ορη ¹⁵ ο δε επι του δωματοσ μη καταβατω εισ την οικιαν μηδε εισελθητω αραι τι εκ της οικιασ αυτου ¹⁶ και ο εισ τον αγρονων μη επιστρεψατω εισ τα οπισω αραι το ιματιον αυτου ¹⁷ ουαι δε ταισ εν γαστρι εχουσαισ και ταισ θηλαζουσαισ εν εκειναισ ταισ ημεραισ ¹⁸ προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η φυγη υμων χειμωνοσ ¹⁹ εσονται γαρ αι ημεραι εκειναι θλιψιοια ου γεγονεν τοιαυτη απ αρχησ κτισεωσ ησ εκτισεν ο θεοσ εωσ του νυν και ου μη γενηται ²⁰ και ει μη κυριοσ εκολοβωσεν τασ ημερασ ουκ αν εσωθη πασα σαρξ αλλα δια τουσ εκλεκτουσ ουσ εξελεξατο εκολοβωσεν τασ ημερασ ²¹ τοτε εαν τισ υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστοσ η ιδου εκει μη πιστευετε ²² εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια και τερατα προσ το αποπλαναν ει δυνατον και τουσ εκλεκτουσ ²³ υμεισ δε βλεπετε ιδου προειρηκα υμιν παντα ²⁴ αλλ εν εκειναισ ταισ ημεραισ μετα την θλιψιν εκεινην ο ηλιοσ σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγοσ αυτησ ²⁵ και οι αστερεσ του ουρανου εσονται εκπιπτοντες και αι δυναμεισ αι εν τοισ ουρανοισ σαλευθησονται ²⁶ και τοτε οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελαισ μετα δυναμεωσ πολλησ και δοξησ ²⁷ και τοτε αποστελει τουσ αγγελουσ αυτου και επισυναξει

τους εκλεκτους αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρου γης εως ακρου ουρανου ²⁸ απο δε της συκης μαθετε την παραβολην οταν αυτησ ηδη ο κλαδος απαλος γενηται και εκφυη τα φυλλα γινωσκετε οτι εγγυσ το θερος εστιν ²⁹ ουτως και υμεις οταν ταυτα ιδητε γινομενα γινωσκετε οτι εγγυσ εστιν επι θυραισ ³⁰ αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη μεχρι ου παντα ταυτα γενηται ³¹ ο ουρανος και η γη παρελευσεται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν ³² περι δε της ημερας εκεινησ η ωρας ουδεις οιδεν ουδε οι αγγελοι οι εν ουρανω ουδε ο υιος ει μη ο πατηρ ³³ βλεπετε αγρυπνειτε και προσευχεσθε ουκ οιδατε γαρ ποτε ο καιρος εστιν ³⁴ ως ανθρωπος αποδημος αφεισ την οικιαν αυτου και δουσ τοισ δουλοισ αυτου την εξουσιαν και εκαστω το εργον αυτου και τω θυρωρω ενετειλατο ινα γρηγορη ³⁵ γρηγορειτε ουν ουκ οιδατε γαρ ποτε ο κυριος της οικιασ ερχεται οψε η μεσονυκτιου η αλεκτοροφωνιασ η πρωι ³⁶ μη ελθων εξαιφνησ ευρη υμασ καθευδοντας ³⁷ α δε υμιν λεγω πασιν λεγω γρηγορειτε

14

1 ην δε το πασχα και τα αζυμα μετα δυο ημερασ και εζητουν οι αρχιερεις και οι γραμματεισ πως αυτον εν δολω κρατησαντες αποκτεινωσιν ² ελεγον δε μη εν τη εορτη μηποτε θορυβος εσται του λαου ³ και οντος αυτου εν βηθανια εν τη οικια σιμωνος του λεπρου κατακειμενου αυτου ηλθεν γυνη εχουσα αλαβαστρον μυρου ναρδου πιστικησ πολυτελουσ

και συντριψασα το αλαβαστρον κατεχεεν αυτου κατα της κεφαλησ ⁴ ησαν δε τινεσ αγανακτουντεσ προς εαυτουσ και λεγοντεσ εισ τι η απωλεια αυτη του μυρου γεγονεν ⁵ ηδυνατο γαρ τουτο πραθηναι επανω τριακοσιων δηναριων και δοθηναι τοισ πτωχοισ και ενεβριμωντο αυτη ⁶ ο δε ιησουσ ειπεν αφετε αυτην τι αυτη κοπουσ παρεχετε καλον εργον ειργασατο εν εμοι ⁷ παντοτε γαρ τουσ πτωχουσ εχετε μεθ εαυτων και οταν θελητε δυνασθε αυτουσ ευ ποιησαι εμε δε ου παντοτε εχετε ⁸ ο εσχεν αυτη εποιησεν προελαβεν μυρισαι μου το σωμα εισ τον ενταφιασμον ⁹ αμην λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εισ ολον τον κοσμον και ο εποιησεν αυτη λαληθησεται εισ μνημοσυνον αυτησ ¹⁰ και ο ιουδασ ο ισκαριωτησ εισ των δωδεκα απηλθεν προς τουσ αρχιερεις ινα παραδω αυτον αυτοισ ¹¹ οι δε ακουσαντεσ εχαρησαν και επηγγειλαντο αυτω αργυριον δουναι και εζητει πως ευκαιρωσ αυτον παραδω ¹² και τη πρωτη ημερα των αζυμων οτε το πασχα εθουν λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου που θελεισ απελθοντεσ ετοιμασωμεν ινα φαγησ το πασχα ¹³ και αποστελλει δυο των μαθητων αυτου και λεγει αυτοισ υπαγετε εισ την πολιν και απαντησει υμιν ανθρωπος κεραμιον υδατος βασταζων ακολουθησατε αυτω ¹⁴ και οπου εαν εισελθη ειπατε τω οικοδεσποτη οτι ο διδασκαλος λεγει που εστιν το καταλυμα οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω ¹⁵ και αυτοσ υμιν δειξει ανωγειον μεγα εστρωμενον

ετοιμον εκει ετοιμασατε ημιν
 16 και εξηλθον οι μαθηται αυτου
 και ηλθον εις την πολιν και
 ευρον καθωσ ειπεν αυτοις και
 ητοιμασαν το πασχα 17 και οψιασ
 γενομενησ ερχεται μετα των
 δωδεκα 18 και ανακειμενων
 αυτων και εσθιοντων ειπεν ο
 ιησους αμην λεγω υμιν οτι εις εξ
 υμων παραδωσει με ο εσθιων μετ
 εμου 19 οι δε ηρξαντο λυπεισθαι
 και λεγειν αυτω εις καθ εις μητι
 εγω και αλλοσ μητι εγω 20 ο
 δε αποκριθεισ ειπεν αυτοις εις
 εκ των δωδεκα ο εμβαπτομενοσ
 μετ εμου εις το τρυβλιον 21 ο
 μεν υιοσ του ανθρωπου υπαγει
 καθωσ γεγραπται περι αυτου ουαι
 δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο
 υιοσ του ανθρωπου παραδιδοται
 καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη
 ο ανθρωποσ εκεινοσ 22 και
 εσθιοντων αυτων λαβων ο ιησους
 αρτον ευλογησασ εκλασεν και
 εδωκεν αυτοις και ειπεν λαβετε
 φαγετε τουτο εστιν το σωμα
 μου 23 και λαβων το ποτηριον
 ευχαριστησασ εδωκεν αυτοις και
 επιον εξ αυτου παντεσ 24 και ειπεν
 αυτοις τουτο εστιν το αιμα μου
 το τησ καινησ διαθηκησ το περι
 πολλων εκχυνομενον 25 αμην
 λεγω υμιν οτι ουκετι ου μη πιω
 εκ του γενηματοσ τησ αμπελου
 εωσ τησ ημερασ εκεινησ οταν
 αυτο πινω καινον εν τη βασιλεια
 του θεου 26 και υμνησαντεσ
 εξηλθον εις το οροσ των ελαιων
 27 και λεγει αυτοις ο ιησους
 οτι παντεσ σκανδαλισθησεσθε
 εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη
 οτι γεγραπται παταξω τον
 ποιμενα και διασκορπισθησεται
 τα προβατα 28 αλλα μετα το
 εγερθηναι με προαξω υμασ
 εις την γαλιλαιαν 29 ο δε
 πετροσ εφη αυτω και ει παντεσ

σκανδαλισθησονται αλλ ουκ εγω
 30 και λεγει αυτω ο ιησους αμην
 λεγω σοι οτι συ σημερον εν τη
 νυκτι ταυτη πριν η διοσ αλεκτορα
 φωνησαι τρισ απαρνηση με 31 ο
 δε εκπερισσου ελεγεν μαλλον εαν
 με δεη συναποθανειν σοι ου μη
 σε απαρνησωμαι ωσαυτωσ δε και
 παντεσ ελεγον 32 και ερχονται εις
 χωριον ου το ονομα γεθσημανη
 και λεγει τοις μαθηταισ αυτου
 καθισατε ωδε εωσ προσευξωμαι
 33 και παραλαμβανει τον πετρον
 και ιακωβον και ιωαννην μεθ
 εαυτου και ηρξατο εκθαμβεισθαι
 και αδημονειν 34 και λεγει αυτοις
 περιλυποσ εστιν η ψυχη μου
 εωσ θανατου μεινατε ωδε και
 γρηγορειτε 35 και προσελθων
 μικρον επεσεν επι τησ γησ
 και προσηυχето ινα ει δυνατον
 εστιν παρελθη απ αυτου η ωρα
 36 και ελεγεν αββα ο πατηρ
 παντα δυνατα σοι παρενεγκε
 το ποτηριον απ εμου τουτο
 αλλ ου τι εγω θελω αλλα τι
 συ 37 και ερχεται και ευρισκει
 αυτοουσ καθευδοντασ και λεγει
 τω πετρω σιμων καθευδεισ ουκ
 ισχυσασ μιαν ωραν γρηγορησαι
 38 γρηγορειτε και προσευχεσθε
 ινα μη εισελθητε εις πειρασμον
 το μεν πνευμα προθυμον η
 δε σαρξ ασθενησ 39 και παλιν
 απελθων προσηυξατο τον αυτον
 λογον ειπων 40 και υποστρεψασ
 ευρεν αυτοουσ παλιν καθευδοντασ
 ησαν γαρ οι οφθαλμοι αυτων
 βεβαρημενοι και ουκ ηδεισαν
 τι αυτω αποκριθωσιν 41 και
 ερχεται το τριτον και λεγει
 αυτοις καθευδετε 2518 V-PAI-
 2P λοιπον και αναπαυεσθε
 373 V-PMI-2P απεχει ηλθεν η
 ωρα ιδου παραδιδοται ο υιοσ
 του ανθρωπου εις τασ χειρασ

των αμαρτωλων ⁴² εγειρεσθε αγωμεν ιδου ο παραδιδουσ με ηγγικεν ⁴³ και ευθεωσ ετι αυτου λαλουντοσ παραγινεται ιουδασ εισ ων των δωδεκα και μετ αυτου οχλοσ πολυσ μετα μαχαιρων και ξυλων παρα των αρχιερων και των γραμματεων και των πρεσβυτερων ⁴⁴ δεδωκει δε ο παραδιδουσ αυτον συσσημον αυτοισ λεγων ον αν φιλησω αυτοσ εστιν κρατησατε αυτον και απαγαγετε ασφαλωσ ⁴⁵ και ελθων ευθεωσ προσελθων αυτω λεγει αυτω ραββι ραββι και κατεφιλησεν αυτον ⁴⁶ οι δε επεβαλον επ αυτον τασ χειρασ αυτων και εκρατησαν αυτον ⁴⁷ εισ δε τισ των παρεστηκοτων σπασαμενοσ την μαχαιραν επαισεν τον δουλον του αρχιερεωσ και αφειλεν αυτου το ωτιον ⁴⁸ και αποκριθεισ ο ιησουσ ειπεν αυτοισ ωσ επι ληστην εξηληθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με ⁴⁹ καθ ημεραν ημην προσ υμασ εν τω ιερω διδασκων και ουκ εκρατησατε με αλλ ινα πληρωθωσιν αι γραφαι ⁵⁰ και αφεντεσ αυτον παντεσ εφυγον ⁵¹ και εισ τισ νεανισκοσ ηκολουθησεν αυτω περιβεβλημενοσ σινδονα επι γυμνου και κρατουσιν αυτον οι νεανισκοι ⁵² ο δε καταλιπων την σινδονα γυμνοσ εφυγεν απ αυτων ⁵³ και απηγαγον τον ιησουν προσ τον αρχιερεα και συνερχονται αυτω παντεσ οι αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι και οι γραμματεισ ⁵⁴ και ο πετροσ απο μακροθεν ηκολουθησεν αυτω εωσ εσω εισ την αυλην του αρχιερεωσ και ην συγκαθημενοσ μετα των υπηρετων και θερμαινομενοσ προσ το φωσ ⁵⁵ οι δε αρχιερεισ

και ολον το συνεδριον εξητουν κατα του ιησου μαρτυριαν εισ το θανατωσαι αυτον και ουχ ευρισκον ⁵⁶ πολλοι γαρ εψευδομαρτυρουν κατ αυτου και ισαι αι μαρτυριαι ουκ ησαν ⁵⁷ και τινεσ ανασταντεσ εψευδομαρτυρουν κατ αυτου λεγοντεσ ⁵⁸ οτι ημεισ ηκουσαμεν αυτου λεγοντοσ οτι εγω καταλυσω τον ναον τουτον τον χειροποιητον και δια τριων ημερων αλλον αχειροποιητον οικοδομησω ⁵⁹ και ουδε ουτωσ ιση ην η μαρτυρια αυτων ⁶⁰ και αναστασ ο αρχιερευσ εισ μεσον επηρωτησεν τον ιησουν λεγων ουκ αποκρινη ουδεν τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν ⁶¹ ο δε εσιωπα και ουδεν απεκρινατο παλιν ο αρχιερευσ επηρωτα αυτον και λεγει αυτω συ ει ο χριστοσ ο υιοσ του ευλογητου ⁶² ο δε ιησουσ ειπεν εγω ειμι και οψεσθε τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων καθημενον της δυναμewσ και ερχομενον μετα των νεφελων του ουρανου ⁶³ ο δε αρχιερευσ διαρρηξασ τουσ χιτωνασ αυτου λεγει τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων ⁶⁴ ηκουσατε της βλασφημιασ τι υμιν φαίνεται οι δε παντεσ κατεκριναν αυτον ειναι ενοχον θανατου ⁶⁵ και ηρξαντο τινεσ εμπτυειν αυτω και περικαλυπτειν το προσωπον αυτου και κολαφιζειν αυτον και λεγειν αυτω προφητευσον και οι υπηρεται ραπισμασιν αυτον εβαλλον ⁶⁶ και οντοσ του πετρου εν τη αυλη κατω ερχεται μια των παιδισκων του αρχιερεωσ ⁶⁷ και ιδουσα τον πετρον θερμαινομενον εμβλεψασα αυτω λεγει και συ μετα του ναζαρηνου ιησου ησθα ⁶⁸ ο δε ηρνησατο λεγων ουκ οίδα ουδε επισταμαι τι συ λεγεισ και

εξηλθεν εξω εις το προαυλιον και αλεκτωρ εφωνησεν ⁶⁹ και η παιδικη ιδουσα αυτον παλιν ηρξατο λεγειν τοις παρεστηκοσιν οτι ουτος εξ αυτων εστιν ⁷⁰ ο δε παλιν ηρνειτο και μετα μικρον παλιν οι παρεστωτες ελεγον τω πετρω αληθως εξ αυτων ει και γαρ γαλιλαιος ει και η λαλια σου ομοιαζει ⁷¹ ο δε ηρξατο αναθεματιζειν και ομνυναι οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον τουτον ον λεγετε ⁷² και εκ δευτερου αλεκτωρ εφωνησεν και ανεμνησθη ο πετρος το ρημα ο ειπεν αυτω ο ιησους οτι πριν αλεκτορα φωνησαι δις απαρνηση με τρις και επιβαλων εκλαιεν

15

¹ και ευθεως επι το πρωι συμβουλιον ποιησαντες οι αρχιερεις μετα των πρεσβυτερων και γραμματεων και ολον το συνεδριον δησαντες τον ιησουν απηνεγκαν και παρεδωκαν τω πιλατω ² και επηρωτησεν αυτον ο πιλατος συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε αποκριθεις ειπεν αυτω συ λεγεις ³ και κατηγορουν αυτου οι αρχιερεις πολλα ⁴ ο δε πιλατος παλιν επηρωτησεν αυτον λεγων ουκ αποκρινη ουδεν ιδε ποσα σου καταμαρτυρουσιν ⁵ ο δε ιησους ουκετι ουδεν απεκριθη ωστε θαυμαζειν τον πιλατον ⁶ κατα δε εορτην απελυεν αυτοις ενα δεσμιον ονπερ ητουντο ⁷ ην δε ο λεγομενος βαραββας μετα των συστασιαστων δεδεμενος οιτινες εν τη στασει φονον πεποιηκεισαν ⁸ και αναβοησας ο οχλος ηρξατο αιτεισθαι καθως αιε ποιοει αυτοις ⁹ ο δε πιλατος απεκριθη αυτοις λεγων θελετε απολυσω υμιν τον βασιλεα των

ιουδαιων ¹⁰ εγινωσκεν γαρ οτι δια φθονον παραδεδωκεισαν αυτον οι αρχιερεις ¹¹ οι δε αρχιερεις ανεσεισαν τον οχλον ινα μαλλον τον βαραββαν απολυση αυτοις ¹² ο δε πιλατος αποκριθεις παλιν ειπεν αυτοις τι ουν θελετε ποιησω ον λεγετε βασιλεα των ιουδαιων ¹³ οι δε παλιν εκραξαν σταυρωσον αυτον ¹⁴ ο δε πιλατος ελεγεν αυτοις τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσοτερωσ εκραξαν σταυρωσον αυτον ¹⁵ ο δε πιλατος βουλομενος τω οχλω το ικανον ποιησαι απελυεν αυτοις τον βαραββαν και παρεδωκεν τον ιησουν φραγελλωσας ινα σταυρωθη ¹⁶ οι δε στρατιωται απηγαγον αυτον εσω της αυλης ο εστιν πραιτωριον και συγκαλουσιν ολην την σπειραν ¹⁷ και ενδυουσιν αυτον πορφυραν και περιτιθεασιν αυτω πλεξαντες ακανθινον στεφανον ¹⁸ και ηρξαντο ασπαζεσθαι αυτον χαιρε ο βασιλευς των ιουδαιων ¹⁹ και ετυπτον αυτου την κεφαλην καλαμω και ενεπτυν αυτω και τιθεντες τα γονατα προσεκυνουν αυτω ²⁰ και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την πορφυραν και ενεδυσαν αυτον τα ιματια τα ιδια και εξαγουσιν αυτον ινα σταυρωσωσιν αυτον ²¹ και αγγαρευουσιν παραγοντα τινα σιμωνα κυρηναιον ερχομενον απ αγρου τον πατερα αλεξανδρου και ρουφου ινα αρη τον σταυρον αυτου ²² και φερουσιν αυτον επι γολγοθα τοπον ο εστιν μεθερμηνευομενον κρανιου τοπος ²³ και εδιδουν αυτω πειν εσμυρνιασμενον οινον ο δε ουκ ελαβεν ²⁴ και σταυρωσαντες αυτον διαμεριζονται τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον επ

αυτα τισ τι αρη ²⁵ ην δε ωρα
 τριτη και εσταυρωσαν αυτον
²⁶ και ην η επιγραφη της
 αιτιασ αυτου επιγεγραμμενη ο
 βασιλευσ των ιουδαιων ²⁷ και
 συν αυτω σταυρουσιν δυο
 ληστας ενα εκ δεξιων και ενα
 εξ ευωνυμων αυτου ²⁸ και
 επληρωθη η γραφη η λεγουσα
 και μετα ανομων ελογισθη
²⁹ και οι παραπορευομενοι
 εβλασφημουν αυτον κινουντες
 τας κεφαλασ αυτων και λεγοντες
 οσα ο καταλυων τον ναον και
 εν τρισιν ημεραισ οικοδομων
³⁰ σωσον σεαυτον και καταβα
 απο του σταυρου ³¹ ομοιω και
 οι αρχιερεις εμπαιζοντες προσ
 αλληλους μετα των γραμματεων
 ελεγον αλλουσ εσωσεν εαυτον
 ου δυναται σωσαι ³² ο χριστος ο
 βασιλευσ του ισραηλ καταβατω
 νυν απο του σταυρου ινα
 ιδωμεν και πιστευσωμεν αυτω
 και οι συνεσταυρωμενοι αυτω
 ωνειδιζον αυτον ³³ γενομενης δε
 ωρασ εκτησ σκοτος εγενετο εφ
 ολην την γην εωσ ωρασ ενατης
³⁴ και τη ωρα τη ενατη εβοησεν
 ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων
 ελωι ελωι λιμα σαβαχθανι ο εστιν
 μεθερμηνευομενον ο θεος μου ο
 θεος μου εισ τι με εγκατελιπεσ
³⁵ και τινεσ των παρεστηκοτων
 ακουσαντες ελεγον ιδου ηλιαν
 φωνει ³⁶ δραμων δε εισ και
 γεμισασ σπογγον οξουσ περιθεισ
 τε καλαωμ εποτιζεν αυτον
 λεγων αφετε ιδωμεν ει ερχεται
 ηλιασ καθελειν αυτον ³⁷ ο δε
 ιησους αφεισ φωνην μεγαλην
 εξεπνευσεν ³⁸ και το καταπετασμα
 του ναου εσχισθη εισ δυο απο
 ανωθεν εωσ κατω ³⁹ ιδων δε
 ο κεντυριων ο παρεστηκωσ
 εξ εναντιασ αυτου οτι ουτωσ
 κραξασ εξεπνευσεν ειπεν αληθωσ

ο ανθρωποσ ουτοσ υιοσ ην
 θεου ⁴⁰ ησαν δε και γυναικεσ
 απο μακροθεν θεωρουσαι εν
 αισ ην και μαρια η μαγδαληνη
 και μαρια η του ιακωβου
 του μικρου και ιωση μητηρ
 και σαλωμη ⁴¹ αι και οτε ην
 εν τη γαλιλαια ηκολουθουν
 αυτω και διηκονουν αυτω και
 αλλαι πολλαι αι συναναβασαι
 αυτω εισ ιεροσολυμα ⁴² και
 ηδη οψιασ γενομενης επει ην
 παρασκευη ο εστιν προσαβατον
⁴³ ηλθεν ιωσηφ ο απο αριμαθιασ
 ευσημων βουλευτησ οσ και
 αυτοσ ην προσδεχομενοσ την
 βασιλειαν του θεου τολμησασ
 εισηλθεν προσ πιλατον και
 ητησατο το σωμα του ιησου ⁴⁴ ο
 δε πιλατοσ εθαυμασεν ει ηδη
 τεθνηκεν και προσκαλεσαμενοσ
 τον κεντυριωνα επηρωτησεν
 αυτον ει παλαι απεθανεν ⁴⁵ και
 γνουσ απο του κεντυριωνοσ
 εδωρησατο το σωμα τω ιωσηφ
⁴⁶ και αγορασασ σινδονα και
 καθελων αυτον ενειλησεν τη
 σινδονι και κατεθηκεν αυτον εν
 μνημειω ο ην λελατομημενον εκ
 πετρασ και προσεκυλισεν λιθον
 επι την θυραν του μνημειου ⁴⁷ η
 δε μαρια η μαγδαληνη και μαρια
 ιωση εθεωρουν που τιθεται

16

¹ και διαγενομενου του
 σαββατου μαρια η μαγδαληνη
 και μαρια ιακωβου και σαλωμη
 ηγορασαν αρωματα ινα ελθουσαι
 αλειψωσιν αυτον ² και λιαν πρωι
 τησ μιασ σαββατων ερχονται
 επι το μνημειον ανατειλαντοσ
 του ηλιου ³ και ελεγον προσ
 εαυτασ τισ αποκυλισει ημιν
 τον λιθον εκ της θυρασ του
 μνημειου ⁴ και αναβλεψασαι

θεωρουσιν οτι αποκεκυλισται ο λιθος ην γαρ μεγας σφοδρα ⁵ και εισελθουσαι εις το μνημειον ειδον νεανισκον καθημενον εν τοις δεξιοις περιβεβλημενον στολην λευκην και εξεθαμβηθησαν ⁶ ο δε λεγει αυταις μη εκθαμβησθε ιησουν ζητειτε τον ναζαρηνον τον εσταυρωμενον ηγερθη ουκ εστιν ωδε ιδε ο τοπος οπου εθηκαν αυτον ⁷ αλλ υπαγετε ειπατε τοις μαθηταις αυτου και τω πετρω οτι προαγει υμας εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε καθωσ ειπεν υμιν ⁸ και εξελθουσαι εφυγον απο του μνημειου ειχεν δε αυτας τρομος και εκστασις και ουδενι ουδεν ειπον εφοβουντο γαρ ⁹ αναστας δε πρωι πρωτη σαββατου εφανη πρωτον μαρια τη μαγδαληνη αφησ εκβεβληκει επτα δαιμονια ¹⁰ εκεινη πορευθεισα απηγγειλεν τοις μετ αυτου γενομενοις πενθουσιν και κλαιουσιν ¹¹ κακεινοι ακουσαντες οτι ζη και εθεαθη υπ αυτησ ηπιστησαν ¹² μετα δε ταυτα δυσιν εξ αυτων περιπατουσιν εφανερωθη εν ετερα μορφη πορευομενοις εις αγρον ¹³ κακεινοι απελθοντες απηγγειλαν τοις λοιποις ουδε εκεινοις επιστευσαν ¹⁴ υστερον ανακειμενοις αυτοις τοις ενδεκα εφανερωθη και ωνειδισεν την απιστιαν αυτων και σκληροκαρδιαν οτι τοις θεασαμενοις αυτον εγηγερμενον ουκ επιστευσαν ¹⁵ και ειπεν αυτοις πορευθεντες εις τον κοσμον απαντα κηρυξατε το ευαγγελιον παση τη κτισει ¹⁶ ο πιστευσασ και βαπτισθεισ σωθησεται ο δε απιστησασ κατακριθησεται ¹⁷ σημεια δε τοις πιστευσασιν ταυτα παρακολουθησει εν τω ονοματι

μου δαιμονια εκβαλουσιν γλωσσαισ λαλησουσιν καιναισ ¹⁸ οφεισ αρουσιν καν θανασιμον τι πωσιν ου μη αυτους βλαψη επι αρρωστουσ χειρασ επιθησουσιν και καλωσ εξουσιν ¹⁹ ο μεν ουν κυριοσ μετα το λαλησαι αυτοις ανεληφθη εις τον ουρανον και εκαθισεν εκ δεξιων του θεου ²⁰ εκεινοι δε εξελθοντες εκηρυξαν πανταχου του κυριου συνεργουντοσ και τον λογον βεβαιουντοσ δια των επακολουθουντων σημειων αμην

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

¹ επειδη περ πολλοι επεχειρησαν αναταξασθαι διηγησιν περι των πεπληροφορημενων εν ημιν πραγματων ² καθωσ παρεδοσαν ημιν οι απ αρχησ αυτοπται και υπηρεται γενομενοι του λογου ³ εδοξεν καμοι παρηκολουθηκοτι ανωθεν πασιν ακριβωσ καθεξησ σοι γραφαι κρατιστε θεοφιλε ⁴ ινα επιγνωσ περι ων κατηχηθησ λογων την ασφαλειαν ⁵ εγενετο εν ταισ ημεραισ ηρωδου του βασιλεωσ τησ ιουδαιασ ιερειυσ τισ ονοματι ζαχαριασ εξ εφημεριασ αβια και η γυνη αυτου εκ των θυγατερων ααρων και το ονομα αυτησ ελισαβη ⁶ ησαν δε δικαιοι αμφοτεροι ενωπιον του θεου πορευομενοι εν πασαισ ταισ εντολαισ και δικαιωμασιν του κυριου αμεμπτοι ⁷ και ουκ ην αυτοισ τεκνον καθοτι η ελισαβη ην στειρα και αμφοτεροι προβεβηκοτεσ εν ταισ ημεραισ αυτων ησαν ⁸ εγενετο δε εν τω ιερατευειν αυτον εν τη ταξει τησ εφημεριασ αυτου εναντι του θεου ⁹ κατα το εθουσ τησ ιερατειασ ελαχεν του θυμιασαι εισελθων εισ τον ναον του κυριου ¹⁰ και παν το πληθοσ ην του λαου προσευχομενον εξω τη ωρα του θυμιαματοσ ¹¹ ωφθη δε αυτω αγγελοσ κυριου εστωσ εκ δεξιων του θυσιαστηριου του θυμιαματοσ ¹² και εταραχθη ζαχαριασ ιδων και φοβοσ επεπεσεν επ αυτον ¹³ ειπεν δε προσ αυτον ο αγγελοσ μη φοβου ζαχαρια διοτι εισηκουσθη η δεησισ σου και η γυνη σου ελισαβη γεννησει υιον σοι και καλεσεισ το ονομα

αυτου ιωαννην ¹⁴ και εσται χαρα σοι και αγαλλιασισ και πολλοι επι τη γεννησει αυτου χαρησονται ¹⁵ εσται γαρ μεγασ ενωπιον του κυριου και οινον και σικερα ου μη πιη και πνευματοσ αγιου πλησθησεται ετι εκ κοιλιασ μητροσ αυτου ¹⁶ και πολλουσ των υιων ισραηλ επιστρεφει επι κυριον τον θεον αυτων ¹⁷ και αυτοσ προελουσεται ενωπιον αυτου εν πνευματι και δυναμει ηλιου επιστρεφαι καρδιασ πατερων επι τεκνα και απειθεισ εν φρονησει δικαιων ετοιμασαι κυριω λαον κατεσκευασμενον ¹⁸ και ειπεν ζαχαριασ προσ τον αγγελον κατα τι γνωσομαι τουτο εγω γαρ ειμι πρεσβυτησ και η γυνη μου προβεβηκυια εν ταισ ημεραισ αυτησ ¹⁹ και αποκριθεισ ο αγγελοσ ειπεν αυτω εγω ειμι γαβριηλ ο παρεστηκωσ ενωπιον του θεου και απεσταλην λαλησαι προσ σε και ευαγγελισασθαι σοι ταυτα ²⁰ και ιδου εση σιωπων και μη δυναμενοσ λαλησαι αχρησ ημερασ γενηται ταυτα ανθων ουκ επιστευσασ τοισ λογοισ μου οιτινεσ πληρωθησονται εισ τον καιρον αυτων ²¹ και ην ο λαοσ προσδοκων τον ζαχαριαν και εθαυμαζον εν τω χρονιζειν αυτον εν τω ναω ²² εξελθων δε ουκ ηδυνατο λαλησαι αυτοισ και επεγνωσαν οτι οπτασιαν εωρακεν εν τω ναω και αυτοσ ην διανευων αυτοισ και διεμενεν κωφοσ ²³ και εγενετο ωσ επλησθησαν αι ημεραι τησ λειτουργιασ αυτου απηλθεν εισ τον οικον αυτου ²⁴ μετα δε ταυτασ τασ ημερασ συνελαβεν ελισαβη η γυνη αυτου και περιεκρυβεν εαυτην μηνασ πεντε λεγουσα ²⁵ οτι ουτωσ μοι πεποηκεν ο κυριοσ εν

ημεραισ αισ επειδεν αφελειν το ονειδος μου εν ανθρωποισ ²⁶ εν δε τω μηνι τω εκτω απεσταλη ο αγγελος γαβριηλ υπο του θεου εισ πολιν της γαλιλαιασ η ονομα ναζαρετ ²⁷ προς παρθενον μεμνηστευμενην ανδρι ω ονομα ιωσηφ εξ οικου δαυιδ και το ονομα της παρθενου μαριαμ ²⁸ και εισελθων ο αγγελος προς αυτην ειπεν χαιρε κεχαριτωμενη ο κυριος μετα σου ευλογημενη συ εν γυναιξιν ²⁹ η δε ιδουσα διαταραχθη επι τω λογω αυτου και διελογιζετο ποταπος ειη ο ασπασμος ουτος ³⁰ και ειπεν ο αγγελος αυτη μη φοβου μαριαμ ευρεσ γαρ χαριν παρα τω θεω ³¹ και ιδου συλληψη εν γαστρι και τεξη υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ιησουν ³² ουτος εσται μεγασ και υιος υπιστου κληθησεται και δωσει αυτω κυριος ο θεος τον θρονον δαυιδ του πατροσ αυτου ³³ και βασιλευσει επι τον οικον ιακωβ εισ τουσ αιωνασ και της βασιλειασ αυτου ουκ εσται τελος ³⁴ ειπεν δε μαριαμ προς τον αγγελον πως εσται τουτο επει ανδρα ου γινωσκω ³⁵ και αποκριθεισ ο αγγελος ειπεν αυτη πνευμα αγιον επελευσεται επι σε και δυναμισ υπιστου επισκιασει σοι διο και το γεννωμενον αγιον κληθησεται υιος θεου ³⁶ και ιδου ελισαβητ η συγγενησ σου και αυτη συνειληφια υιον εν γηρει αυτησ και ουτος μην εκτοσ εστιν αυτη τη καλουμενη στειρα ³⁷ οτι ουκ αδυνατησει παρα τω θεω παν ρημα ³⁸ ειπεν δε μαριαμ ιδου η δουλη κυριου γενοιτο μοι κατα το ρημα σου και απηλθεν απ αυτησ ο αγγελος ³⁹ αναστασα δε μαριαμ εν ταισ ημεραισ ταυταισ επορευθη

εισ την ορεινην μετα σπουδης εισ πολιν ιουδα ⁴⁰ και εισηλθεν εισ τον οικον ζαχαριου και ησασατο την ελισαβητ ⁴¹ και εγενετο ωσ ηκουσεν η ελισαβητ τον ασπασμον της μαριασ εσκιρτησεν το βρεφος εν τη κοιλια αυτησ και επλησθη πνευματοσ αγιου η ελισαβητ ⁴² και ανεφωνησεν φωνη μεγαλη και ειπεν ευλογημενη συ εν γυναιξιν και ευλογημενοσ ο καρποσ της κοιλιασ σου ⁴³ και ποθεν μοι τουτο ινα ελθη η μητηρ του κυριου μου προς με ⁴⁴ ιδου γαρ ωσ εγενετο η φωνη του ασπασμου σου εισ τα ωτα μου εσκιρτησεν το βρεφος εν αγαλλιασει εν τη κοιλια μου ⁴⁵ και μακαρια η πιστευσασα οτι εσται τελειωσισ τοισ λελαλημενοισ αυτη παρα κυριου ⁴⁶ και ειπεν μαριαμ μεγαλυνη η ψυχη μου τον κυριον ⁴⁷ και ηγαλλιασεν το πνευμα μου επι τω θεω τω σωτηρι μου ⁴⁸ οτι επεβλεψεν επι την ταπεινωσιν της δουλησ αυτου ιδου γαρ απο του νυν μακαριουσιν με πασαι αι γενεαι ⁴⁹ οτι εποιησεν μοι μεγαλεια ο δυνατοσ και αγιον το ονομα αυτου ⁵⁰ και το ελεοσ αυτου εισ γενεασ γενεων τοισ φοβουμενοισ αυτον ⁵¹ εποιησεν κρατοσ εν βραχιονι αυτου διεσκορπισεν υπερηφανουσ διανοια καρδιασ αυτων ⁵² καθειλεν δυναστασ απο θρονων και υψωσεν ταπεινουσ ⁵³ πεινωντασ ενεπλησεν αγαθων και πλουτουντασ εξαπεστειλεν κενουσ ⁵⁴ αντελαβετο ισραηλ παιδοσ αυτου μνησθηται ελεουσ ⁵⁵ καθωσ ελαλησεν προς τουσ πατερασ ημων τω αβρααμ και τω σπερματι αυτου εισ τον αιωνα ⁵⁶ εμεινεν δε μαριαμ συν αυτη ωσει μηνασ τρεισ και υπεστρεψεν εισ τον οικον αυτησ ⁵⁷ τη δε

ελισαβετ επλησθη ο χρονος του τεκειν αυτην και εγεννησεν υιον 58 και ηκουσαν οι περιοικοι και οι συγγενειοι αυτης οτι εμεγαλυνεν κυριος το ελεος αυτου μετ αυτης και συνεχαιρον αυτη 59 και εγενετο εν τη ογδοη ημερα ηλθον περιτεμειν το παιδιον και εκαλουν αυτο επι τω ονοματι του πατρος αυτου ζαχαριαν 60 και αποκριθεισα η μητηρ αυτου ειπεν ουχι αλλα κληθησεται ιωαννης 61 και ειπον προς αυτην οτι ουδεις εστιν εν τη συγγενεια σου ος καλειται τω ονοματι τουτω 62 ενενευον δε τω πατρι αυτου το τι αν θελοι καλεισθαι αυτον 63 και αιτησας πινακιδιον εγραψεν λεγων ιωαννης εστιν το ονομα αυτου και εθαυμασαν παντες 64 ανεωχθη δε το στομα αυτου παραχρημα και η γλωσσα αυτου και ελαλει ευλογων τον θεον 65 και εγενετο επι παντας φοβος τους περιοικουντας αυτους και εν ολη τη ορεινη της ιουδαιας διελαλειτο παντα τα ρηματα ταυτα 66 και εθεντο παντες οι ακουσαντες εν τη καρδια αυτων λεγοντες τι αρα το παιδιον τουτο εσται και χειρ κυριου ην μετ αυτου 67 και ζαχαριαν ο πατηρ αυτου επλησθη πνευματος αγιου και προεφητευσεν λεγων 68 ευλογητος κυριος ο θεος του ισραηλ οτι επεσκεψατο και εποιησεν λυτρωσιν τω λαω αυτου 69 και ηγειρεν κερας σωτηριας ημιν εν τω οικω δαυιδ του παιδου αυτου 70 καθως ελαλησεν δια στοματος των αγιων των απ αιωνος προφητων αυτου 71 σωτηριαν εξ εχθρων ημων και εκ χειροσ παντων των μισουντων ημας 72 ποιησαι ελεος μετα των πατερων ημων και μνησθηναι διαθηκης αγιας αυτου 73 ορκον ον

ωμοσεν προς αβρααμ τον πατερα ημων του δουναι ημιν 74 αφοβωσ εκ χειροσ των εχθρων ημων ρυσθεντας λατρευειν αυτω 75 εν οσιοτητι και δικαιοσυνη ενωπιον αυτου πασας τας ημερας της ζωης ημων 76 και συ παιδιον προφητησ υψιστου κληθηση προπορευση γαρ προ προσωπου κυριου ετοιμασαι οδουσ αυτου 77 του δουναι γνωσιν σωτηριας τω λαω αυτου εν αφεσει αμαρτιων αυτων 78 δια σπλαγχνα ελεουσ θεου ημων εν οισ επεσκεψατο ημασ ανατολη εξ υψουσ 79 επιφαναι τοισ εν σκοτει και σκια θανατου καθημενοισ του κατευθυναι τουσ ποδασ ημων εις οδον ειρηνης 80 το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι και ην εν ταισ ερημοισ εωσ ημερασ αναδειξεωσ αυτου προς τον ισραηλ

2

1 εγενετο δε εν ταισ ημεραισ εκειναισ εξηλθεν δογμα παρα καισαροσ αυγουστου απογραφεσθαι πασαν την οικουμενην 2 αυτη η απογραφη πρωτη εγενετο ηγεμονευοντοσ της συριασ κυρηνιου 3 και επορευοντο παντες απογραφεσθαι εκαστοσ εις την ιδιαν πολιν 4 ανεβη δε και ιωσηφ απο της γαλιλαιας εκ πολεωσ ναζαρετ εις την ιουδαιαν εις πολιν δαυιδ ητις καλειται βηθλεεμ δια το ειναι αυτον εξ οικου και πατριασ δαυιδ 5 απογραψασθαι συν μαριαμ τη μεμνηστευμενη αυτω γυναικι ουση εγκυω 6 εγενετο δε εν τω ειναι αυτουσ εκει επλησθησαν αι ημεραι του τεκειν αυτην 7 και ετεκεν τον υιον αυτης τον πρωτοτοκον και εσπαργανωσεν αυτον και ανεκλινεν αυτον εν τη φατηνη διοτι ουκ ην αυτοισ

τοπος εν τω καταλυματι ⁸ και ποιμενες ησαν εν τη χωρα τη αυτη αγραυλουντες και φυλασσοντες φυλακας της νυκτος επι την ποιμνην αυτων ⁹ και ιδου αγγελος κυριου επεστη αυτοις και δοξα κυριου περιελαμψεν αυτοις και εφοβηθησαν φοβον μεγαν ¹⁰ και ειπεν αυτοις ο αγγελος μη φοβεισθε ιδου γαρ ευαγγελιζομαι υμιν χαραν μεγαλην ητις εσται παντι τω λαω ¹¹ οτι ετεχθη υμιν σημερον σωτηρ ος εστιν χριστος κυριος εν πολει δαυιδ ¹² και τουτο υμιν το σημειον ευρησετε βρεφος εσπαργανωμενον κειμενον εν φατνη ¹³ και εξαιφνης εγενετο συν τω αγγελω πληθος στρατιας ουρανου αιουντων τον θεον και λεγοντων ¹⁴ δοξα εν υψιστοις θεω και επι γης ειρηνη εν ανθρωποις ευδοκια ¹⁵ και εγενετο ως απηλθον απ αυτων εισ τον ουρανον οι αγγελοι και οι ανθρωποι οι ποιμενες ειπον προς αλληλους διελθωμεν δη εως βηθλεεμ και ιδωμεν το ρημα τουτο το γεγονος ο ο κυριος εγνωρισεν ημιν ¹⁶ και ηλθον σπευσαντες και ανευρον την τε μαριαμ και τον ιωσηφ και το βρεφος κειμενον εν τη φατνη ¹⁷ ιδοντες δε διεγνωρισαν περι του ρηματος του λαληθεντος αυτοις περι του παιδιου τουτου ¹⁸ και παντες οι ακουσαντες εθαυμασαν περι των λαληθεντων υπο των ποιμενων προς αυτοις ¹⁹ η δε μαριαμ παντα συνετηρει τα ρηματα ταυτα συμβαλλουσα εν τη καρδια αυτης ²⁰ και υπεστρεψαν οι ποιμενες δοξαζοντες και αιουντες τον θεον επι πασιν οισ ηκουσαν και ειδον καθως ελαληθη προς αυτοις ²¹ και οτε επλησθησαν ημεραι οκτω του περιτεμειν αυτον και εκληθη

το ονομα αυτου ιησους το κληθεν υπο του αγγελου προ του συλληφθηναι αυτον εν τη κοιλια ²² και οτε επλησθησαν αι ημεραι του καθαρισμου αυτων κατα τον νομον μωσεως ανηγαγον αυτον εις ιεροσολυμα παραστησαι τω κυριω ²³ καθως γεγραπται εν νομω κυριου οτι παν αρσεν διανοιγον μητραν αγιον τω κυριω κληθησεται ²⁴ και του δουναι θυσιαν κατα το ειρημενον εν νομω κυριου ζευγος τρυγωνων η δυο νεοσσους περιστερων ²⁵ και ιδου ην ανθρωπος εν ιερουσαλημ ω ονομα συμεων και ο ανθρωπος ουτος δικαιος και ευλαβης προσδεχομενος παρακλησιν του ισραηλ και πνευμα ην αγιον επ αυτον ²⁶ και ην αυτω κεχρηματισμενον υπο του πνευματος του αγιου μη ιδειν θανατον πριν η ιδη τον χριστον κυριου ²⁷ και ηλθεν εν τω πνευματι εισ το ιερον και εν τω εισαγαγειν τους γονεις το παιδιον ιησουν του ποιησαι αυτοις κατα το ειθισμενον του νομου περι αυτου ²⁸ και αυτοσ εδεξατο αυτο εισ τας αγκαλας αυτου και ευλογησεν τον θεον και ειπεν ²⁹ νυν απολυεις τον δουλον σου δεσποτα κατα το ρημα σου εν ειρηνη ³⁰ οτι ειδον οι οφθαλμοι μου το σωτηριον σου ³¹ ο ητοιμασας κατα προσωπον παντων των λαων ³² φως εισ αποκαλυψιν εθνων και δοξαν λαου σου ισραηλ ³³ και ην ιωσηφ και η μητηρ αυτου θαυμαζοντες επι τοις λαλουμενοις περι αυτου ³⁴ και ευλογησεν αυτοις συμεων και ειπεν προς μαριαμ την μητερα αυτου ιδου ουτος κειται εισ πτωσιν και αναστασιν πολλων εν τω ισραηλ και εισ σημειον αντιλεγομενον

35 και σου δε αυτησ την ψυχην διελευσεται ρομφαια οπως αν αποκαλυφθωσιν εκ πολλων καρδιων διαλογισμοι 36 και ην αννα προφητισ θυγατηρ φανουηλ εκ φυλησ ασηρ αυτη προβεβηκυια εν ημεραισ πολλαισ ζησασα ετη μετα ανδρσ επτα απο της παρθενιασ αυτησ 37 και αυτη χηρα ωσ ετων ογδοηκοντα τεσσαρων η ουκ αφιστατο απο του ιερου νηστειαισ και δεησεσιν λατρευουσα νυκτα και ημεραν 38 και αυτη αυτη τη ωρα επιστασα ανθρωμολογειτο τω κυριω και ελαλει περι αυτου πασιν τοισ προσδεχομενοισ λυτρωσιν εν ιερουσαλημ 39 και ωσ ετελεσαν απαντα τα κατα τον νομον κυριου υπεστρεψαν εις την γαλιλαιαν εις την πολιν εαυτων ναζαρετ 40 το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι πληρουμενον σοφιασ και χαρισ θεου ην επ αυτο 41 και επορευοντο οι γονεισ αυτου κατ ετοσ εις ιερουσαλημ τη εορτη του πασχα 42 και οτε εγενετο ετων δωδεκα αναβαντων αυτων εις ιεροσολυμα κατα το εθοσ της εορτησ 43 και τελειωσαντων τασ ημερασ εν τω υποστρεφειν αυτοουσ υπεμεινεν ιησουσ ο παισ εν ιερουσαλημ και ουκ εγνω ιωσηφ και η μητηρ αυτου 44 νομισαντεσ δε αυτον εν τη συνοδια ειναι ηλθον ημερασ οδον και ανεζητουν αυτον εν τοισ συγγενεσιν και εν τοισ γνωστοισ 45 και μη ευροντεσ αυτον υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ ζητουντεσ αυτον 46 και εγενετο μεθ ημερασ τρεισ ευρον αυτον εν τω ιερω καθεζομενον εν μεσω των διδασκαλων και ακουοντα αυτων και επερωτωντα αυτοουσ 47 εξισταντο δε παντεσ οι ακουοντεσ αυτου επι τη συνεσει

και ταισ αποκρισεσιν αυτου 48 και ιδοντεσ αυτον εξεπλαγησαν και προσ αυτον η μητηρ αυτου ειπεν τεκνον τι εποιησασ ημιν ουτωσ ιδου ο πατηρ σου καγω οδυνωμενοι εξητουμεν σε 49 και ειπεν προσ αυτοουσ τι οτι εξητειτε με ουκ ηδειτε οτι εν τοισ του πατροσ μου δει ειναι με 50 και αυτοι ου συνηκαν το ρημα ο ελαλησεν αυτοισ 51 και κατεβη μετ αυτων και ηλθεν εις ναζαρετ και ην υποτασσομενοσ αυτοισ και η μητηρ αυτου διετηρει παντα τα ρηματα ταυτα εν τη καρδια αυτησ 52 και ιησουσ προεκοπτεν σοφια και ηλικια και χαριτι παρα θεω και ανθρωποισ

3

1 εν ετει δε πεντεκαιδεκατω της ηγεμονιασ τιβεριου καισαροσ ηγεμονευοντοσ ποντιου πιλατου της ιουδαιασ και τετραρχουντοσ της γαλιλαιασ ηρωδου φιλιππου δε του αδελφου αυτου τετραρχουντοσ της ιτουρριασ και τραχωνιτιδοσ χωρασ και λυσανιου της αβιληνησ τετραρχουντοσ 2 επι αρχιερωσ αννα και καιαφα εγενετο ρημα θεου επι ιωαννην τον ζαχαριου υιον εν τη ερημω 3 και ηλθεν εις πασαν την περιχωρον του ιορδανου κηρυσσων βαπτισμα μετανοιασ εις αφεσιν αμαρτιων 4 ωσ γεγραπται εν βιβλω λογων ησαιου του προφητου λεγοντοσ φωνη βωντοσ εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειασ ποιειτε τασ τριβουσ αυτου 5 πασα φαραγξ πληρωθησεται και παν οροσ και βουνοσ ταπεινωθησεται και εσται τα σκολια εις ευθειαν και αι τραχειαι εις οδουσ λειασ 6 και οψεται πασα σαρξ το σωτηριον του θεου

7 ελεγεν ουν τοις εκπορευομενοις οχλοις βαπτισθηναι υπ αυτου γεννηματα εχιδνων τισ υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης 8 ποιησατε ουν καρπους αξιουσ της μετανοιας και μη αρξησθε λεγειν εν εαυτοις πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεος εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ 9 ηδη δε και η αξινη προσ την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται 10 και επηρωτων αυτον οι οχλοι λεγοντες τι ουν ποιησομεν 11 αποκριθεις δε λεγει αυτοις ο εχων δυο χιτωνασ μεταδοτω τω μη εχοντι και ο εχων βρωματα ομοιωσ ποιειτω 12 ηλθον δε και τελωναι βαπτισθηναι και ειπον προσ αυτον διδασκαλε τι ποιησομεν 13 ο δε ειπεν προσ αυτους μηδεν πλεον παρα το διατεταγμενον υμιν πρασσετε 14 επηρωτων δε αυτον και στρατευομενοι λεγοντες και ημεις τι ποιησομεν και ειπεν προσ αυτους μηδεν διασεισητε μηδε συκοφαντησητε και αρκεισθε τοις οψωνιοις υμων 15 προσδοκωντος δε του λαου και διαλογιζομενων παντων εν ταις καρδιαις αυτων περι του ιωαννου μηποτε αυτοσ ειη ο χριστος 16 απεκρινατο ο ιωαννης απασιν λεγων εγω μεν υδατι βαπτιζω υμασ ερχεται δε ο ισχυροτεροσ μου ου ουκ ειμι ικανοσ λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου αυτοσ υμασ βαπτισει εν πνευματι αγιω και πυρι 17 ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον εις την αποθηκην αυτου το δε αχυρον κατακαυσει πυρι

ασβεστω 18 πολλα μεν ουν και ετερα παρακαλων ευηγγελιζετο τον λαον 19 ο δε ηρωδησ ο τετραρχησ ελεγχομενοσ υπ αυτου περι ηρωδιαδοσ της γυναικοσ του αδελφου αυτου και περι παντων ων εποιησεν πονηρων ο ηρωδησ 20 προσεθηκεν και τουτο επι πασιν και κατεκλεισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη 21 εγενετο δε εν τω βαπτισθηναι απαντα τον λαον και ιησου βαπτισθεντοσ και προσευχομενου ανεωχθηται τον ουρανον 22 και καταβηναι το πνευμα το αγιον σωματικω ειδει ωσει περιστερην επ αυτον και φωνην εξ ουρανου γενεσθαι λεγουσαν συ ει ο υιοσ μου ο αγαπητοσ εν σοι ευδοκησα 23 και αυτοσ ην ο ιησοουσ ωσει ετων τριακοντα αρχομενοσ ων ωσ ενομιζετο υιοσ ιωσηφ του ηλι 24 του ματθατ του λευι του μελχι του ιαννα του ιωσηφ 25 του ματταθιου του αμωσ του ναουμ του εσλι του ναγγα 26 του μααθ του ματταθιου του σεμει του ιωσηφ του ιουδα 27 του ιωαναν του ρησα του ζοροβαβελ του σαλαθιηλ του νηρι 28 του μελχι του αδδι του κωσαμ του ελμωδαμ του ηρ 29 του ιωση του ελιεζερ του ιωρειμ του ματθατ του λευι 30 του συμεων του ιουδα του ιωσηφ του ιωαν του ελιακειμ 31 του μελεα του μαιναν του ματταθα του ναθαν του δαυιδ 32 του ιεσσα του ωβηδ του βοοζ του σαλμων του ναασσων 33 του αιμιναδαβ του αραμ του εσρωμ του φαρεσ του ιουδα 34 του ιακωβ του ισαακ του αβρααμ του θαρα του ναχωρ 35 του σερουχ του ραγαυ του φαλεγ του εβερ του σαλα 36 του καιναν του αρφαξαδ του σημ του νωε του λαμεχ 37 του μαθουσαλα

του ενωχ του ιαρεδ του μαλελεηλ του καιναν ³⁸ του ενωσ του σηθ του αδαμ του θεου

4

¹ ιησους δε πνευματοσ αγιου πληρησ υπεστρεψεν απο του ιορδανου και ηγετο εν τω πνευματι εις την ερημον ² ημερασ τεσσαρακοντα πειραζομενοσ υπο του διαβολου και ουκ εφαγεν ουδεν εν ταισ ημεραισ εκειναισ και συντελεσθεισων αυτων υστερον επεινασεν ³ και ειπεν αυτω ο διαβολοσ ει υιοσ ει του θεου ειπε τω λιθω τουτω ινα γενηται αρτοσ ⁴ και απεκριθη ιησους προς αυτον λεγων γεγραπται οτι ουκ επ αρτω μονω ζησεται ανθρωποσ αλλ επι παντι ρηματι θεου ⁵ και αναγαγων αυτον ο διαβολοσ εις οροσ υψηλον εδειξεν αυτω πασασ τασ βασιλειασ της οικουμενησ εν στιγμη χρονου ⁶ και ειπεν αυτω ο διαβολοσ σοι δωσω την εξουσιαν ταυτην απασαν και την δοξαν αυτων οτι εμοι παραδεδοται και ω εαν θελω διδωμι αυτην ⁷ συ ουν εαν προσκυνησησ ενωπιον εμου εσται σου πασα ⁸ και αποκριθεισ αυτω ειπεν ο ιησους υπαγε οπισω μου σατανα γεγραπται προσκυνησεισ κυριον τον θεον σου και αυτω μονω λατρευσεισ ⁹ και ηγαγεν αυτον εις ιερουσαλημ και εστησεν αυτον επι το πτερυγιον του ιερου και ειπεν αυτω ει υιοσ ει του θεου βαλε σεαυτον εντευθεν κατω ¹⁰ γεγραπται γαρ οτι τοισ αγγελοισ αυτου εντελειται περι σου του διαφυλαξαι σε ¹¹ και επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψησ προσ λιθον τον ποδα σου ¹² και αποκριθεισ ειπεν αυτω ο ιησους οτι ειρηται ουκ εκπειρασεισ κυριον τον θεον

σου ¹³ και συντελεσασ παντα πειρασμον ο διαβολοσ απεστη απ αυτου αχρι καιρου ¹⁴ και υπεστρεψεν ο ιησους εν τη δυναμει του πνευματοσ εις την γαλιλαιαν και φημη εξηλθεν καθ ολησ της περιχωρου περι αυτου ¹⁵ και αυτοσ εδιδασκεν εν ταισ συναγωγαισ αυτων δοξαζομενοσ υπο παντων ¹⁶ και ηλθεν εις την ναζαρετ ου ην τεθραμμενοσ και εισηλθεν κατα το ειωθοσ αυτω εν τη ημερα των σαββατων εις την συναγωγην και ανεστη αναγνωνας ¹⁷ και επεδοθη αυτω βιβλιον ησαιου του προφητου και αναπτυξασ το βιβλιον ευρεν τον τοπον ου ην γεγραμμενον ¹⁸ πνευμα κυριου επ εμε ου εινεκεν εχρισεν με ευαγγελισασθαι πτωχοισ απεσταλκεν με ιασασθαι τουσ συντετριμμενουσ την καρδιαν κηρυξαι αιχμαλωτοισ αφεσιν και τυφλοισ αναβλεψιν αποστειλαι τεθραυσμενουσ εν αφεσει ¹⁹ κηρυξαι ενιαυτον κυριου δεκτον ²⁰ και πτυξασ το βιβλιον αποδουσ τω υπηρετη εκαθισεν και παντων εν τη συναγωγη οι οφθαλμοι ησαν ατενιζοντεσ αυτω ²¹ ηρξατο δε λεγειν προς αυτοουσ οτι σημερον πεπληρωται η γραφη αυτη εν τοισ ωσιν υμων ²² και παντεσ εμαρτυρουν αυτω και εθαυμαζον επι τοισ λογοισ της χαριτοσ τοισ εκπορευομενοισ εκ του στοματοσ αυτου και ελεγον ουχ ουτοσ εστιν ο υιοσ ιωσηφ ²³ και ειπεν προς αυτοουσ παντωσ ερειτε μοι την παραβολην ταυτην ιατρε θεραπευσον σεαυτον οσα ηκουσαμεν γενομενα εν τη καπερναουμ ποιησον και ωδε εν τη πατριδι σου ²⁴ ειπεν δε αμην λεγω υμιν οτι ουδεισ προφητησ δεκτοσ εστιν εν τη

πατριδι αυτου ²⁵ επ αληθειας δε λεγω υμιν πολλαι χηραι ησαν εν ταις ημεραις ηλιου εν τω ισραηλ οτε εκλεισθη ο ουρανος επι ετη τρια και μηνασ εξ ωσ εγενετο λιμος μεγας επι πασαν την γην ²⁶ και προσ ουδεμιαν αυτων επεμφθη ηλιας ει μη εις σαρεπτα της σιδωνος προς γυναικα χηραν ²⁷ και πολλοι λεπροι ησαν επι ελισσαιου του προφητου εν τω ισραηλ και ουδεις αυτων εκαθαρισθη ει μη νεεμαν ο συρος ²⁸ και επλησθησαν παντες θυμου εν τη συναγωγη ακουοντες ταυτα ²⁹ και ανασταντες εξεβαλον αυτον εξω της πολεωσ και ηγαγον αυτον εωσ οφρουσ του ορουσ εφ ου η πολις αυτων ωκοδομητο εις το κατακρημνισαι αυτον ³⁰ αυτος δε διελθων δια μεσου αυτων επορευετο ³¹ και κατηλθεν εις καπερναουμ πολιν της γαλιλαιας και ην διδασκων αυτους εν τοις σαββασιν ³² και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου οτι εν εξουσια ην ο λογος αυτου ³³ και εν τη συναγωγη ην ανθρωπος εχων πνευμα δαιμονιου ακαθαρτου και ανεκραξεν φωνη μεγαλη ³⁴ λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνη ηλθεσ απολεσαι ημασ οιδασε τις ει ο αγιοσ του θεου ³⁵ και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου και ριψαν αυτον το δαιμονιον εις μεσον εξηλθεν απ αυτου μηδεν βλαψαν αυτον ³⁶ και εγενετο θαμβοσ επι παντας και συνελαλουν προς αλληλουσ λεγοντες τισ ο λογος ουτοσ οτι εν εξουσια και δυναμει επιτασσει τοις ακαθαρτοις πνευμασιν και εξερχονται ³⁷ και εξεπορευετο ηχοσ περι αυτου εις παντα τοπον της περιχωρου ³⁸ αναστασ δε εκ

της συναγωγης εισηλθεν εις την οικιαν σιμωνοσ πενθερα δε του σιμωνοσ ην συνεχομενη πυρετω μεγαλω και ηρωτησαν αυτον περι αυτησ ³⁹ και επιστασ επανω αυτησ επετιμησεν τω πυρετω και αφηκεν αυτην παραχρημα δε αναστασα διηκοει αυτοις ⁴⁰ δυνοντοσ δε του ηλιου παντες οσοι ειχον ασθενουντασ νοσοις ποικιλιασ ηγαγον αυτους προς αυτον ο δε ενι εκαστω αυτων τασ χειρασ επιθεισ εθεραπευσεν αυτους ⁴¹ εξηρχετο δε και δαιμονια απο πολλων κραζοντα και λεγοντα οτι συ ει ο χριστοσ ο υιοσ του θεου και επιτιμων ουκ εια αυτα λαλειν οτι ηδεισαν τον χριστον αυτον ειναι ⁴² γενομενησ δε ημερασ εξελθων επορευθη εις ερημον τοπον και οι οχλοι επεζητουν αυτον και ηλθον εωσ αυτου και κατειχον αυτον του μη πορευεσθαι απ αυτων ⁴³ ο δε ειπεν προς αυτους οτι και ταις ετεραις πολεσιν ευαγγελισασθαι με δει την βασιλειαν του θεου οτι εις τουτο απεσταλμαι ⁴⁴ και ην κηρυσσων εν ταις συναγωγαίς της γαλιλαιασ

5

¹ εγενετο δε εν τω τον οχλον επικεισθαι αυτω του ακουειν τον λογον του θεου και αυτοσ ην εστωσ παρα την λιμνην γεννησαρετ ² και ειδεν δυο πλοια εστωτα παρα την λιμνην οι δε αλιεισ αποβαντες απ αυτων απεπλυναν τα δικτυα ³ εμβασ δε εις εν των πλοιων ο ην του σιμωνοσ ηρωτησεν αυτον απο της γης επαναγαγειν ολιγον και καθισασ εδιδασκεν εκ του πλοιου τουσ οχλουσ ⁴ ωσ δε επαυσατο λαλων ειπεν προς τον σιμωνα επαναγαγε εις το βαθοσ και χαλασατε τα δικτυα υμων

εις αγραν ⁵ και αποκριθεις ο σιμων ειπεν αυτω επιστατα διολησ της νυκτος κοπιασαντες ουδεν ελαβομεν επι δε τω ρηματι σου χαλασω το δικτυον ⁶ και τουτο ποιησαντες συνεκλεισαν πληθος ιχθυων πολυ διερρηγγυτο δε το δικτυον αυτων ⁷ και κατενευσαν τοις μετοχοις τοις εν τω ετερω πλοιω του ελθοντασ συλλαβεσθαι αυτοις και ηλθον και επλησαν αμφοτερα τα πλοια ωστε βυθιζεσθαι αυτα ⁸ ιδων δε σιμων πετροσ προσεπεσεν τοις γονασιν ιησου λεγων εξελθε απεμου οτι ανηρ αμαρτωλοσ ειμι κυριε ⁹ θαμβοσ γαρ περιεσχεν αυτον και παντασ τουσ συν αυτω επι τη αγρα των ιχθυων η συνελαβον ¹⁰ ομοιωσ δε και ιακωβον και ιωαννην υιουσ ζεβεδαιου οι ησαν κοινωνοι τω σιμωνι και ειπεν προσ τον σιμονα ο ιησοσ μη φοβου απο του νυν ανθρωπουσ εση ζωγων ¹¹ και καταγαγοντεσ τα πλοια επι την γην αφεντεσ απαντα ηκολουθησαν αυτω ¹² και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν μια των πολεων και ιδου ανηρ πληρησ λεπρασ και ιδων τον ιησουν πεσων επι προσωπον εδεηθη αυτου λεγων κυριε εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι ¹³ και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου ειπων θελω καθαρισθητι και ευθεωσ η λεπρα απηλθεν απ αυτου ¹⁴ και αυτοσ παρηγγειλεν αυτω μηδενι ειπειν αλλα απελθων δειξον σεαυτον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου καθωσ προσεταξεν μωσησ εισ μαρτυριον αυτοις ¹⁵ διηρχετο δε μαλλον ο λογοσ περι αυτου και συνηρχοντο οχλοι πολλοι ακουειν και θεραπευεσθαι υπ αυτου απο

των ασθeneiων αυτων ¹⁶ αυτοσ δε ην υποχωρων εν ταισ ερημοις και προσευχομενοσ ¹⁷ και εγενετο εν μια των ημερων και αυτοσ ην διδασκων και ησαν καθημενοι φαρισαιοι και νομοδιδασκαλοι οι ησαν ελληλυθοτεσ εκ πασησ κωμησ της γαλιλαιασ και ιουδαιασ και ιερουσαλημ και δυναμισ κυριου ην εισ το ιασθαι αυτοουσ ¹⁸ και ιδου ανδρεσ φεροντεσ επι κλινησ ανθρωπον οσ ην παραλελυμενοσ και εζητουν αυτον εισενεγκειν και θειναι ενωπιον αυτου ¹⁹ και μη ευροντεσ ποιασ εισενεγκωσιν αυτον δια τον οχλον αναβαντεσ επι το δωμα δια των κεραμων καθηκαν αυτον συν τω κλινιδιω εισ το μεσον εμπροσθεν του ιησου ²⁰ και ιδων την πιστιν αυτων ειπεν αυτω ανθρωπε αφεωνται σοι αι αμαρτια σου ²¹ και ηρξαντο διαλογιζεσθαι οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι λεγοντεσ τισ εστιν ουτοσ οσ λαλει βλασφημιασ τισ δυναται αφιεναι αμαρτιασ ει μη μονοσ ο θεοσ ²² επιγνουσ δε ο ιησοσ τουσ διαλογισμουσ αυτων αποκριθεις ειπεν προσ αυτοουσ τι διαλογιζεσθε εν ταισ καρδιαισ υμων ²³ τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σοι αι αμαρτια σου η ειπειν εγειραι και περιπατει ²⁴ ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιοσ του ανθρωπου επι της γησ αφιεναι αμαρτιασ ειπεν τω παραλελυμενω σοι λεγω εγειραι και αρασ το κλινιδιον σου πορευου εισ τον οικον σου ²⁵ και παραχρημα αναστασ ενωπιον αυτων αρασ εφ ο κατεκειτο απηλθεν εισ τον οικον αυτου δοξαζων τον θεον ²⁶ και εκστασισ ελαβεν απαντασ και εδοξαζον τον θεον και επλησθησαν φοβου λεγοντεσ οτι ειδομεν παραδοξα σημερον ²⁷ και μετα ταυτα

εξηλθεν και εθεασατο τελωνην ονοματι λευιν καθημενον επι το τελωνιον και ειπεν αυτω ακολουθει μοι ²⁸ και καταλιπων απαντα αναστας ηκολουθησεν αυτω ²⁹ και εποιησεν δοχην μεγαλην λευισ αυτω εν τη οικια αυτου και ην οχλος τελωνων πολυς και αλλων οι ησαν μετ αυτων κατακειμενοι ³⁰ και εγογγυζον οι γραμματεισ αυτων και οι φαρισαιοι προς τους μαθητας αυτου λεγοντες δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιετε και πινετε ³¹ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς αυτους ου χρειαν εχουσιν οι υγιαινοντες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες ³² ουκ εληλυθα καλεσαι δικαιοσ αλλα αμαρτωλους εις μετανοιαν ³³ οι δε ειπον προς αυτον δια τι οι μαθηται ιωαννου νηστεουσιν πυκνα και δεησεις ποιουνται ομοιωσ και οι των φαρισαιων οι δε σοι εσθιουσιν και πινουσιν ³⁴ ο δε ειπεν προς αυτους μη δυνασθε τους υιουσ του νυμφωνσ εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν ποιησαι νηστευειν ³⁵ ελευσονται δε ημεραι και οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος τοτε νηστεουσιν εν εκειναισ ταισ ημεραισ ³⁶ ελεγεν δε και παραβολην προς αυτους οτι ουδεις επιβλημα ιματιου καινου επιβαλλει επι ιματιον παλαιον ει δε μηγε και το καινον σχιζει και τω παλαιω ου συμφωνει το απο του καινου ³⁷ και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκουσ παλαιουσ ει δε μηγε ρηξει ο νεοσ οινοσ τους ασκουσ και αυτοσ εκχυθησεται και οι ασκοι απολουνται ³⁸ αλλα οινον νεον εις ασκουσ καινουσ βλητεον και αμφοτεροι συντηρουνται ³⁹ και ουδεις πων παλαιον ευθεωσ θελει νεον λεγει γαρ ο παλαιοσ

χρηστοτεροσ εστιν

6

¹ εγενετο δε εν σαββατω δευτεροπρωτω διαπορευεσθαι αυτον δια των σποριμων και ετιλλον οι μαθηται αυτου τους σταχυασ και ησθιον ψωχοντες ταισ χερσιν ² τινεσ δε των φαρισαιων ειπον αυτοισ τι ποιειτε ο ουκ εξεστιν ποιειν εν τοισ σαββασιν ³ και αποκριθεις προς αυτους ειπεν ο ιησους ουδε τουτο ανεγνωτε ο εποιησεν δαυιδ οποτε επεινασεν αυτοσ και οι μετ αυτου οντεσ ⁴ ωσ εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τους αρτουσ της προθεσεωσ ελαβεν και εφαγεν και εδωκεν και τοισ μετ αυτου ουσ ουκ εξεστιν φαγειν ει μη μονουσ τους ιερεισ ⁵ και ελεγεν αυτοισ οτι κυριοσ εστιν ο υιοσ του ανθρωπου και του σαββατου ⁶ εγενετο δε και εν ετερω σαββατω εισελθειν αυτον εις την συναγωγην και διδασκειν και ην εκει ανθρωποσ και η χειρ αυτου η δεξια ην ξηρα ⁷ παρετηρουν δε οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι ει εν τω σαββατω θεραπευσει ινα ευρωσιν κατηγοριαν αυτου ⁸ αυτοσ δε ηδει τους διαλογισμουσ αυτων και ειπεν τω ανθρωπω τω ξηραν εχοντι την χειρα εγειραι και στηθι εις το μεσον ο δε αναστας εστη ⁹ ειπεν ουν ο ιησους προς αυτους επερωτησω υμασ τι εξεστιν τοισ σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι ¹⁰ και περιβλεψαμενοσ παντας αυτους ειπεν αυτω εκτεινον την χειρα σου ο δε εποιησεν και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιησ ωσ η αλλη ¹¹ αυτοι δε επλησθησαν ανοιασ και διελαλουν προς αλληλουσ τι αν ποιησειαν τω

ησου ¹² εγενετο δε εν ταις
 ημεραις ταυταις εξηλθεν εις
 το ορος προσευξασθαι και ην
 διανυκτερευων εν τη προσευχη
 του θεου ¹³ και οτε εγενετο ημερα
 προσεφωνησεν τους μαθητας
 αυτου και εκλεξαμενος απ αυτων
 δωδεκα ους και αποστολους
 ωνομασεν ¹⁴ σιμωνα τον και
 ωνομασεν πετρον και ανδρεαν
 τον αδελφον αυτου ιακωβον
 και ιωαννην φιλιππον και
 βαρθολομαιον ¹⁵ ματθαιον και
 θωμαν ιακωβον τον του αλφαιου
 και σιμωνα τον καλουμενον
 ζηλωτην ¹⁶ ιουδαν ιακωβου και
 ιουδαν ισκαριωτην ος και εγενετο
 προδοτης ¹⁷ και καταβασ μετ
 αυτων εστη επι τοπου πεδινου και
 οχλος μαθητων αυτου και πληθος
 πολυ του λαου απο πασης της
 ιουδαιας και ιερουσαλημ και της
 παραλιου τυρου και σιδωνος οι
 ηλθον ακουσαι αυτου και ιαθηναι
 απο των νοσων αυτων ¹⁸ και
 οι οχλουμενοι υπο πνευματων
 ακαθαρτων και εθεραπευοντο
¹⁹ και πας ο οχλος εξητει απτεσθαι
 αυτου οτι δυναμις παρ αυτου
 εξηρχετο και ιατο παντας ²⁰ και
 αυτοσ επαρας τους οφθαλμους
 αυτου εις τους μαθητας αυτου
 ελεγεν μακαριοι οι πτωχοι οτι
 υμετερα εστιν η βασιλεια του
 θεου ²¹ μακαριοι οι πεινωντες
 νυν οτι χορτασθησεσθε μακαριοι
 οι κλαιοντες νυν οτι γελασετε
²² μακαριοι εστε οταν μισησωσιν
 υμας οι ανθρωποι και οταν
 αφορισωσιν υμας και ονειδισωσιν
 και εκβαλωσιν το ονομα υμων
 ωσ πονηρον ενεκα του υιου του
 ανθρωπου ²³ χαρητε εν εκεινη
 τη ημερα και σικρησατε ιδου
 γαρ ο μισθος υμων πολυς εν τω
 ουρανω κατα ταυτα γαρ εποιουν
 τοις προφηταις οι πατερες αυτων

²⁴ πλην ουαι υμιν τοις πλουσιοις
 οτι απεχετε την παρακλησιν υμων
²⁵ ουαι υμιν οι εμπεπλησμενοι οτι
 πεινασετε ουαι υμιν οι γελωντες
 νυν οτι πενθησετε και κλαυσετε
²⁶ ουαι οταν καλωσ υμας ειπωσιν
 οι ανθρωποι κατα ταυτα γαρ
 εποιουν τοις ψευδοπροφηταις οι
 πατερες αυτων ²⁷ αλλ υμιν λεγω
 τοις ακουουσιν αγαπατε τους
 εχθρους υμων καλωσ ποιειτε τοις
 μισουσιν υμας ²⁸ ευλογειτε τους
 καταρωμενους υμιν προσευχεσθε
 υπερ των επηρεαζοντων υμας
²⁹ τω τυπτοντι σε επι την σιαγονα
 παρεχε και την αλλην και απο
 του αιροντος σου το ιματιον
 και τον χιτωνα μη κωλυσης
³⁰ παντι δε τω αιτουντι σε διδου
 και απο του αιροντος τα σα μη
 απαιτει ³¹ και καθωσ θελετε
 ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι
 και υμεις ποιειτε αυτοις ομοιωσ
³² και ει αγαπατε τους αγαπωντας
 υμας ποια υμιν χαρις εστιν
 και γαρ οι αμαρτωλοι τους
 αγαπωντας αυτοουσ αγαπωσιν
³³ και εαν αγαθοποιητε τους
 αγαθοποιουντας υμας ποια υμιν
 χαρις εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι
 το αυτο ποιουσιν ³⁴ και εαν
 δανειζητε παρ των ελπιζετε
 απολαβειν ποια υμιν χαρις εστιν
 και γαρ αμαρτωλοι αμαρτωλοις
 δανειζουσιν ινα απολαβωσιν
 τα ισα ³⁵ πλην αγαπατε τους
 εχθρους υμων και αγαθοποιειτε
 και δανειζετε μηδεν απελπιζοντες
 και εσται ο μισθος υμων
 πολυς και εσεσθε υιοι υψιστου
 οτι αυτοσ χρηστος εστιν επι
 τουσ αχαριστους και πονηρους
³⁶ γινεσθε ουν οικτιρμονεσ καθωσ
 και ο πατηρ υμων οικτιρμων
 εστιν ³⁷ και μη κρινετε και ου
 μη κριθητε μη καταδικαζετε και
 ου μη καταδικασθητε απολυτε

και απολυθησεσθε ³⁸ διδοτε και δοθησεται υμιν μετρον καλον πεπεισμενον και σεσαλευμενον και υπερεκχυνομενον δωσουσιν εισ τον κολπον υμων τω γαρ αυτω μετρω ω μετρειτε αντιμετρηθησεται υμιν ³⁹ ειπεν δε παραβολην αυτοις μητι δυναται τυφλος τυφλον οδηγειν ουχι αμφοτεροι εισ βοθυνον πεσουνται ⁴⁰ ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον αυτου κατηρτισμενος δε πασ εσται ωσ ο διδασκαλος αυτου ⁴¹ τι δε βλεπεισ το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε δοκον την εν τω ιδιω οφθαλμω ου κατανοεισ ⁴² η πως δυνασαι λεγειν τω αδελφω σου αδελφε αφεσ εκβαλω το καρφος το εν τω οφθαλμω σου αυτος την εν τω οφθαλμω σου δοκον ου βλεπων υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεισ εκβαλειν το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου ⁴³ ου γαρ εστιν δενδρον καλον ποιουν καρπον σαπρον ουδε δενδρον σαπρον ποιουν καρπον καλον ⁴⁴ εκαστον γαρ δενδρον εκ του ιδιου καρπου γινωσκεται ου γαρ εξ ακανθων συλλεγουσιν συκα ουδε εκ βατου τρυγωσιν σταφυλην ⁴⁵ ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου της καρδιασ αυτου προφερει το αγαθον και ο πονηρος ανθρωπος εκ του πονηρου θησαυρου της καρδιασ αυτου προφερει το πονηρον εκ γαρ του περισσευματος της καρδιασ λαλει το στομα αυτου ⁴⁶ τι δε με καλειτε κυριε κυριε και ου ποιειτε α λεγω ⁴⁷ πασ ο ερχομενος προς με και ακουων μου των λογων και ποιων αυτους υποδειξω

υμιν τινι εστιν ομοιος ⁴⁸ ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομουντι οικιαν οσ εσκαψεν και εβαθυνεν και εθηκεν θεμελιον επι την πετραν πλημμυρασ δε γενομενης προσερρηξεν ο ποταμος τη οικια εκεινη και ουκ ισχυσεν σαλευσαι αυτην τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν ⁴⁹ ο δε ακουσασ και μη ποιησασ ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομησαντι οικιαν επι την γην χωρισ θεμελιου η προσερρηξεν ο ποταμος και ευθεωσ επεσεν και εγενετο το ρηγμα της οικιασ εκεινηςσ μεγα

7

¹ επει δε επληρωσεν παντα τα ρηματα αυτου εισ τασ ακοασ του λαου εισηλθεν εισ καπερναουμ ² εκατονταρχου δε τινος δουλος κακωσ εχων εμελλεν τελευταν οσ ην αυτω εντιμος ³ ακουσασ δε περι του ιησου απεστειλεν προς αυτον πρεσβυτερουσ των ιουδαιων ερωτων αυτον οπωσ ελθων διασωση τον δουλον αυτου ⁴ οι δε παραγενομενοι προς τον ιησουν παρεκαλουν αυτον σπουδαιωσ λεγοντεσ οτι αξιος εστιν ω παρεξει τουτο ⁵ αγαπα γαρ το εθνος ημων και την συναγωγην αυτος ωκοδομησεν ημιν ⁶ ο δε ιησουσ επορευετο συν αυτοις ηδη δε αυτου ου μακραν απεχοντοσ απο της οικιασ επεμψεν προς αυτον ο εκατονταρχος φιλουσ λεγων αυτω κυριε μη σκυλλου ου γαρ ειμι ικανοσ ινα υπο την στεγην μου εισελθησ ⁷ διο ουδε εμαυτον ηξιωσα προς σε ελθειν αλλ ειπε λογω και ιαθησεται ο παισ μου ⁸ και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν τασσομενοσ εχων υπ εμαυτον στρατιωτασ και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται

και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει⁹ ακουσας δε ταυτα ο ιησους εθαυμασεν αυτον και στραφεις τω ακολουθουντι αυτω οχλω ειπεν λεγω υμιν ουτε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον¹⁰ και υποστρεψαντες οι πεμφθεντες εις τον οικον ευρον τον ασθενοντα δουλον υγιαिनοντα¹¹ και εγενετο εν τω εξησ επορευετο εις πολιν καλουμενην ναιν και συνεπορευοντο αυτω οι μαθηται αυτου ικανοι και οχλος πολυς¹² ωσ δε ηγγισεν τη πυλη της πολεωσ και ιδου εξεκομιζετο τεθνηκωσ υιοσ μονογενησ τη μητρι αυτου και αυτη χηρα και οχλος της πολεωσ ικανοσ συν αυτη¹³ και ιδων αυτην ο κυριοσ εσπλαγχνισθη επ αυτη και ειπεν αυτη μη κλαιε¹⁴ και προσελθων ηψατο της σορου οι δε βασταζοντες εστησαν και ειπεν νεανισκε σοι λεγω εγερθητι¹⁵ και ανεκαθισεν ο νεκροσ και ηρξατο λαλειν και εδωκεν αυτον τη μητρι αυτου¹⁶ ελαβεν δε φοβοσ παντασ και εδοξαζον τον θεον λεγοντες οτι προφητησ μεγασ εγηγερται εν ημιν και οτι επεσκεψατο ο θεοσ τον λαον αυτου¹⁷ και εξηλθεν ο λογοσ ουτοσ εν ολη τη ιουδαια περι αυτου και εν παση τη περιχωρω¹⁸ και απηγγειλαν ιωαννη οι μαθηται αυτου περι παντων τουτων¹⁹ και προσκαλεσαμενοσ δυο τινασ των μαθητων αυτου ο ιωαννησ επεμψεν προσ τον ιησουν λεγων συ ει ο ερχομενοσ η αλλον προσδοκωμεν²⁰ παραγενομενοι δε προσ αυτον οι ανδρεσ ειπον ιωαννησ ο βαπτιστησ απεσταλκεν ημασ προς σε λεγων συ ει ο ερχομενοσ η

αλλον προσδοκωμεν²¹ εν αυτη δε τη ωρα εθεραπευσεν πολλουσ απο νοσων και μαστιγων και πνευματων πονηρων και τυφλοισ πολλοισ εχαρισατο το βλεπειν²² και αποκριθεισ ο ιησους ειπεν αυτοισ πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη α ειδετε και ηκουσατε οτι τυφλοι αναβλεπουσιν χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται πτωχοι ευαγγελιζονται²³ και μακαριοσ εστιν οσ εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι²⁴ απελθοντων δε των αγγελων ιωαννου ηρξατο λεγειν τοισ οχλοισ περι ιωαννου τι εξεληλυθατε εις την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον²⁵ αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοισ ιματιοισ ημφιεσμενον ιδου οι εν ιματισμω ενδοξω και τρυφη υπαρχοντες εν τοισ βασιλαιοισ εισιν²⁶ αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν προφητην να λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου²⁷ ουτοσ εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου οσ κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου²⁸ λεγω γαρ υμιν μειζων εν γεννητοισ γυναικων προφητησ ιωαννου του βαπτιστου ουδεις εστιν ο δε μικροτεροσ εν τη βασιλεια του θεου μειζων αυτου εστιν²⁹ και πασ ο λαοσ ακουσας και οι τελωναι εδικαιωσαν τον θεον βαπτισθεντες το βαπτισμα ιωαννου³⁰ οι δε φαρισαιοι και οι νομικοι την βουλην του θεου ηθετησαν εις εαυτουσ μη βαπτισθεντες υπ αυτου³¹ τινη ουν ομοιωσω τουσ ανθρωπουσ της γενεασ ταυτησ και τινη εισιν ομοιοι³² ομοιοι εισιν παιδιοισ

τοισ εν αγορα καθημενοις και προσφωνουσις αλληλοις και λεγουσις ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε εθρηνησαμεν υμιν και ουκ εκλαυσατε ³³ εληλυθεν γαρ ιωαννης ο βαπτιστης μητε αρτον εσθιων μητε οινον πινων και λεγετε δαιμονιον εχει ³⁴ εληλυθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγετε ιδου ανθρωπος φαγος και οينوποτης φιλος τελωνων και αμαρτωλων ³⁵ και εδικαιωθη η σοφια απο των τεκνων αυτης παντων ³⁶ ηρωτα δε τισ αυτον των φαρισαιων ινα φαγη μετ αυτου και εισελθων εις την οικιαν του φαρισαιου ανεκλιθη ³⁷ και ιδου γυνη εν τη πολει ητις ην αμαρτωλος επιγνουςα οτι ανακειται εν τη οικια του φαρισαιου κομισασα αλαβαστρον μυρου ³⁸ και στασα παρα τους ποδας αυτου οπισω κλαιουσα ηρξατο βρεχειν τους ποδας αυτου τοισ δακρυσιν και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμασεν και κατεφιλει τους ποδας αυτου και ηλειφεν τω μυρω ³⁹ ιδων δε ο φαρισαιος ο καλεσας αυτον ειπεν εν εαυτω λεγων ουτος ει ην προφητης εγινωσκεν αντισ και ποταπη η γυνη ητις απτεται αυτου οτι αμαρτωλος εστιν ⁴⁰ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς αυτον σιμων εχω σοι τι ειπειν ο δε φησιν διδασκαλε ειπε ⁴¹ δυο χρεωφειλεται ησαν δανειστη τινι ο εις ωφειλεν δηναρια πεντακοσια ο δε ετερος πενητηκοντα ⁴² μη εχοντων δε αυτων αποδουнай αμφοτεροισ εχαρισατο τισ ουν αυτων ειπε πλειον αυτον αγαπησει ⁴³ αποκριθεις δε ο σιμων ειπεν υπολαμβανω οτι ω το πλειον εχαρισατο ο δε ειπεν αυτω ορθως

εκρινας ⁴⁴ και στραφεις προς την γυναικα τω σιμωνι εφη βλεπεις ταυτην την γυναικα εισηλθον σου εις την οικιαν υδωρ επι τους ποδας μου ουκ εδωκας αυτη δε τοισ δακρυσιν εβρεξεν μου τους ποδας και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμαξεν ⁴⁵ φιλημα μοι ουκ εδωκας αυτη δε αφ ης εισηλθον ου διελιπεν καταφιλουσα μου τους ποδας ⁴⁶ ελαιω την κεφαλην μου ουκ ηλειψας αυτη δε μυρω ηλειψεν μου τους ποδας ⁴⁷ ου χαριν λεγω σοι αφεωνται αι αμαρτια αυτης αι πολλαι οτι ηγαπησεν πολυ ω δε ολιγον αφιεται ολιγον αγαπα ⁴⁸ ειπεν δε αυτη αφεωνται σου αι αμαρτια ⁴⁹ και ηρξαντο οι συνανακειμενοι λεγειν εν εαυτοις τισ ουτος εστιν ος και αμαρτιας αφησιν ⁵⁰ ειπεν δε προς την γυναικα η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην

8

¹ και εγενετο εν τω καθεξης και αυτος διωδευεν κατα πολιν και κωμην κηρυσσων και ευαγγελιζομενος την βασιλειαν του θεου και οι δωδεκα συν αυτω ² και γυναικες τινες αι ησαν τεθεραπευμεναι απο πνευματων πονηρων και ασθενειων μαρια η καλουμενη μαγδαληνη αφ ης δαιμονια επτα εξεληλυθει ³ και ιωαννα γυνη χουζα επιτροπου ηρωδου και σουσαννα και ετεραι πολλαι αιτινες διηκονουν αυτοισ απο των υπαρχοντων αυταις ⁴ συνιοντος δε οχλου πολλου και των κατα πολιν επιπορευομενων προς αυτον ειπεν δια παραβολης ⁵ εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι τον σπορον αυτου και εν τω σπειρειν αυτον ο μεν επεσεν παρα την οδον και κατεπατηθη και τα πετεινα του ουρανου

κατεφαγεν αυτο ⁶ και ετερον επεσεν επι την πετραν και φυνεν εξηρανη δια το μη εχειν ικμαδα ⁷ και ετερον επεσεν εν μεσω των ακανθων και συμφυεισαι αι ακανθαι απεπνιξαν αυτο ⁸ και ετερον επεσεν εις την γην την αγαθην και φυνεν εποιησεν καρπον εκατονταπλασιονα ταυτα λεγων εφωνει ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ⁹ επηρωτων δε αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες τισ ειη η παραβολη αυτη ¹⁰ ο δε ειπεν υμιν δεδοται γνωσαι τα μυστηρια της βασιλειασ του θεου τοις δε λοιποισ εν παραβολαισ ινα βλεποντες μη βλεπωσιν και ακουοντες μη συνιωσιν ¹¹ εστιν δε αυτη η παραβολη ο σποροσ εστιν ο λογοσ του θεου ¹² οι δε παρα την οδον εισιν οι ακουοντες ειτα ερχεται ο διαβολοσ και αιρει τον λογον απο της καρδιασ αυτων ινα μη πιστευσαντες σωθωσιν ¹³ οι δε επι της πετρασ οι οταν ακουσωσιν μετα χαρασ δεχονται τον λογον και ουτοι ριζαν ουκ εχουσιν οι προσ καιρον πιστευουσιν και εν καιρω πειρασμου αφιστανται ¹⁴ το δε εις τασ ακανθασ πεσον ουτοι εισιν οι ακουσαντες και υπο μεριμνων και πλουτου και ηδωνων του βιου πορευομενοι συμπνιγονται και ου τελεσφορουσιν ¹⁵ το δε εν τη καλη γη ουτοι εισιν οιτινες εν καρδια καλη και αγαθη ακουσαντες τον λογον κατεχουσιν και καρποφορουσιν εν υπομονη ¹⁶ ουδεις δε λυχνον αφασ καλυπτει αυτον σκευει η υποκατω κλινησ τιθησιν αλλ επι λυχνιασ επιτιθησιν ινα οι εισπορευομενοι βλεπωσιν το φωσ ¹⁷ ου γαρ εστιν κρυπτον ο ου φανερον γενησεται ουδε αποκρυφον ο ου γνωσθησεται

και εις φανερον ελθη ¹⁸ βλεπετε ουν πωσ ακουετε οσ γαρ εαν εχη δοθησεται αυτω και οσ εαν μη εχη και ο δοκει εχειν αρθησεται απ αυτου ¹⁹ παρεγενοντο δε προσ αυτον η μητηρ και οι αδελφοι αυτου και ουκ ηδυναντο συντυχειν αυτω δια τον οχλον ²⁰ και απηγγελη αυτω λεγοντων η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εστηκασιν εξω ιδειν σε θελοντες ²¹ ο δε αποκριθεισ ειπεν προσ αυτοουσ μητηρ μου και αδελφοι μου ουτοι εισιν οι τον λογον του θεου ακουοντες και ποιουντες αυτον ²² και εγενετο εν μια των ημερων και αυτοσ ενεβη εις πλοιον και οι μαθηται αυτου και ειπεν προσ αυτοουσ διελθωμεν εις το περαν της λιμνησ και ανηχθησαν ²³ πλεοντων δε αυτων αφυπνωσεν και κατεβη λαιλαψ ανεμου εις την λιμνην και συνεπληρουοντο και εκινδυνευον ²⁴ προσελθοντες δε διηγειραν αυτον λεγοντες επιστατα επιστατα απολλυμεθα ο δε εγερθεισ επετιμησεν τω ανεμω και τω κλυδωνι του υδατοσ και επαυσαντο και εγενετο γαληνη ²⁵ ειπεν δε αυτοισ που εστιν η πιστισ υμων φοβηθεντες δε εθαυμασαν λεγοντες προσ αλληλουσ τισ αρα ουτοσ εστιν οτι και τοισ ανεμοισ επιτασσει και τω υδατι και υπακουουσιν αυτω ²⁶ και κατεπλευσαν εις την χωραν των γαδαρηνων ητισ εστιν αντιπεραν της γαλιλαιασ ²⁷ εξελθοντι δε αυτω επι την γην υπηνητησεν αυτω ανηρ τισ εκ της πολεωσ οσ ειχεν δαιμονια εκ χρονων ικανων και ιματιον ουκ ενεδιδυσκετο και εν οικια ουκ εμενεν αλλ εν τοισ μνημασιν ²⁸ ιδων δε τον ιησουν και ανακραξασ προσεπεσεν αυτω και φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι

και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου δεομαι σου μη με βασανιση ²⁹ παρηγγειλεν γαρ τω πνευματι τω ακαθαρτω εξελθειν απο του ανθρωπου πολλοις γαρ χρονοις συνηρπακει αυτον και εδεσμειτο αλυσεισιν και πεδαισ φυλασσομενοσ και διαρρησων τα δεσμα ηλαυνετο υπο του δαιμονοσ εισ τασ ερημους ³⁰ επηρωτησεν δε αυτον ο ιησουσ λεγων τι σοι εστιν ονομα ο δε ειπεν λεγων οτι δαιμονια πολλα εισηλθεν εισ αυτον ³¹ και παρεκαλει αυτον ινα μη επιταξη αυτοις εισ την αβυσσον απελθειν ³² ην δε εκει αγελη χοιρων ικανων βοσκομενων εν τω ορει και παρεκαλουν αυτον ινα επιτρεψη αυτοις εισ εκεινους εισελθειν και επετρεψεν αυτοις ³³ εξελθοντα δε τα δαιμονια απο του ανθρωπου εισηλθον εισ τουσ χοιρουσ και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εισ την λιμνην και απεπνιγη ³⁴ ιδοντες δε οι βοσκοντες το γεγενημενον εφυγον και απηγγειλαν εισ την πολιν και εισ τουσ αγρουσ ³⁵ εξηλθον δε ιδειν το γεγονοσ και ηλθον προσ τον ιησουν και ευρον καθημενον τον ανθρωπον αφ ου τα δαιμονια εξεληλυθει ιματισμενον και σωφρονουντα παρα τουσ ποδασ του ιησου και εφοβηθησαν ³⁶ απηγγειλαν δε αυτοις και οι ιδοντες πως εσωθη ο δαιμονισθεισ ³⁷ και ηρωτησαν αυτον απαν το πληθοσ της περιχωρου των γαδαρηνων απελθειν απ αυτων οτι φοβω μεγαλω συνειχοντο αυτοσ δε εμβασ εισ το πλοιον υπεστρεψεν ³⁸ εδεετο δε αυτου ο ανηρ αφ ου εξεληλυθει τα δαιμονια ειναι συν αυτω απελυσεν δε αυτον ο

ιησουσ λεγων ³⁹ υποστρεφε εισ τον οικον σου και διηγου οσα εποιησεν σοι ο θεοσ και απηλθεν καθ ολην την πολιν κηρυσσων οσα εποιησεν αυτω ο ιησουσ ⁴⁰ εγενετο δε εν τω υποστρεψαι τον ιησουν απεδεξατο αυτον ο οχλοσ ησαν γαρ παντες προσδοκωντες αυτον ⁴¹ και ιδου ηλθεν ανηρ ω ονομα ιαειροσ και αυτοσ αρχων της συναγωγησ υπηρχεν και πεσων παρα τουσ ποδασ του ιησου παρεκαλει αυτον εισελθειν εισ τον οικον αυτου ⁴² οτι θυγατηρ μονογενησ ην αυτω ωσ ετων δωδεκα και αυτη απεθνησκεν εν δε τω υπαγειν αυτον οι οχλοι συνεπνιγον αυτον ⁴³ και γυνη ουσα εν ρυσει αιματοσ απο ετων δωδεκα ητισ ιατροις προσαναλωσασα ολον τον βιον ουκ ισχυσεν υπ ουδενοσ θεραπευθηναι ⁴⁴ προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου και παραχρημα εστη η ρυσισ του αιματοσ αυτησ ⁴⁵ και ειπεν ο ιησουσ τισ ο αφαμενοσ μου αρνουμενων δε παντων ειπεν ο πετροσ και οι μετ αυτου επιστατα οι οχλοι συνεχουσιν σε και αποθλιβουσιν και λεγεισ τισ ο αφαμενοσ μου ⁴⁶ ο δε ιησουσ ειπεν ηψατο μου τισ εγω γαρ εγνωσ δυναμιν εξελθουσαν απ εμου ⁴⁷ ιδουσα δε η γυνη οτι ουκ ελαθεν τρεμουσα ηλθεν και προσπεσουσα αυτω δι ην αιτιαν ηψατο αυτου απηγγειλεν αυτω ενωπιον παντοσ του λαου και ωσ ιαθη παραχρημα ⁴⁸ ο δε ειπεν αυτη θαρσει θυγατερ η πιστισ σου σεσωκεν σε πορευου εισ ειρηνην ⁴⁹ ετι αυτου λαλουντοσ ερχεται τισ παρα του αρχισυναγωγου λεγων αυτω οτι τεθνηκεν η θυγατηρ σου μη σκυλλε τον διδασκαλον ⁵⁰ ο δε ιησουσ

ακουσας απεκριθη αυτω λεγων μη φοβου μονον πιστευε και σωθησεται ⁵¹ ελθων δε εισ την οικιαν ουκ αφηκεν εισελθειν ουδεναν ει μη πετρον και ιωαννην και ιακωβον και τον πατερα της παιδος και την μητερα ⁵² εκλαιον δε παντες και εκοπτοντο αυτην ο δε ειπεν μη κλαιετε ουκ απεθανεν αλλα καθευδει ⁵³ και κατεγελων αυτου ειδοτες οτι απεθανεν ⁵⁴ αυτοσ δε εκβαλων εξω παντας και κρατησας της χειροσ αυτης εφωνησεν λεγων η παισ εγειρου ⁵⁵ και επεστρεψεν το πνευμα αυτης και ανεστη παραχρημα και διαταξεν αυτη δοθηναι φαγειν ⁵⁶ και εξεσθησαν οι γονεισ αυτης ο δε παρηγγειλεν αυτοισ μηδενι ειπειν το γεγονοσ

9

¹ συγκαλεσαμενοσ δε τουσ δωδεκα εδωκεν αυτοισ δυναμιν και εξουσιαν επι παντα τα δαιμονια και νοσουσ θεραπευειν ² και απεστειλεν αυτοουσ κηρυσσειν την βασιλειαν του θεου και ιασθαι τουσ ασθενουντασ ³ και ειπεν προσ αυτοουσ μηδεν αιρετε εισ την οδον μητε ραβδουσ μητε πηραν μητε αρτον μητε αργυριον μητε ανα δυο χιτωνασ εχειν ⁴ και εισ ην αν οικιαν εισελθητε εκει μενετε και εκειθεν εξερχεσθε ⁵ και οσοι εαν μη δεξωνται υμασ εξερχομενοι απο της πολεωσ εκεινησ και τον κονιορτον απο των ποδων υμων αποτιναξατε εισ μαρτυριον επ αυτοουσ ⁶ εξερχομενοι δε διηρχοντο κατα τασ κωμασ ευαγγελιζομενοι και θεραπευοντεσ πανταχου ⁷ ηκουσεν δε ηρωδησ ο τετραρχησ τα γινομενα υπ αυτου παντα και διηπορει δια το λεγεσθαι υπο τινων οτι ιωαννησ εγηγερται εκ νεκρων ⁸ υπο τινων δε οτι

ηλιασ εφανεη αλλων δε οτι προφητησ εισ των αρχαιων ανεστη ⁹ και ειπεν ηρωδησ ιωαννην εγω απεκεφαλισα τισ δε εστιν ουτοσ περι ου εγω ακουω τοιαυτα και εξητει ιδειν αυτον ¹⁰ και υποστρεψαντεσ οι αποστολοι διηγησαντο αυτω οσα εποιησαν και παραλαβων αυτοουσ υπεχωρησεν κατ ιδιαν εισ τοπον ερημον πολεωσ καλουμενησ βηθσαιδαν ¹¹ οι δε οχλοι γνοντεσ ηκολουθησαν αυτω και δεξαμενοσ αυτοουσ ελαλει αυτοισ περι της βασιλειασ του θεου και τουσ χρειαν εχοντασ θεραπειασ ιατο ¹² η δε ημερα ηρξατο κλινειν προσελθοντεσ δε οι δωδεκα ειπον αυτω απολυσον τον οχλον ινα απελθοντεσ εισ τασ κυκλω κωμασ και τουσ αγρουσ καταλυσωσιν και ευρωσιν επισιτισμον οτι ωδε εν ερημω τοπω εσμεν ¹³ ειπεν δε προσ αυτοουσ δοτε αυτοισ υμεισ φαγειν οι δε ειπον ουκ εισιν ημιν πλειον η πεντε αρτοι και ιχθυεσ δυο ει μητι πορευθεντεσ ημεισ αγορασωμεν εισ παντα τον λαον τουτον βρωματα ¹⁴ ησαν γαρ ωσει ανδρεσ πεντακιςχιλιοι ειπεν δε προσ τουσ μαθητασ αυτου κατακλινατε αυτοουσ κλισιασ ανα πεντηκοντα ¹⁵ και εποιησαν ουτωσ και ανεκλιναν απαντασ ¹⁶ λαβων δε τουσ πεντε αρτουσ και τουσ δυο ιχθυασ αναβλεψασ εισ τον ουρανον ευλογησεν αυτοουσ και κατεκλασεν και εδιδου τοισ μαθηταισ παρατιθεναι τω οχλω ¹⁷ και εφαγον και εχορτασθησαν παντεσ και ηρθη το περισσευσαν αυτοισ κλασματων κοφινου δωδεκα ¹⁸ και εγενετο εν τω ειναι αυτον προσευχομενον καταμονασ συνησαν αυτω οι μαθηται και επηρωτησεν αυτοουσ λεγων τινα με λεγουσιν οι οχλοι

ειναι ¹⁹ οι δε αποκριθεντες ειπον ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν αλλοι δε οτι προφητησ τις των αρχαιων ανεστη ²⁰ ειπεν δε αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι αποκριθεις δε ο πετροσ ειπεν τον χριστον του θεου ²¹ ο δε επιτιμησας αυτοις παρηγγειλεν μηδενι ειπειν τουτο ²² ειπων οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα ανασθηναι ²³ ελεγεν δε προς παντας ει τις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι ²⁴ οσ γαρ εαν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην οσ δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ουτοσ σωσει αυτην ²⁵ τι γαρ ωφελειται ανθρωποσ κερδησας τον κοσμον ολον εαυτον δε απολεσας η ζημιωθεισ ²⁶ οσ γαρ αν παισυχυνη με και τουσ εμουσ λογουσ τουτον ο υιοσ του ανθρωπου παισυχυνησεται οταν ελθη εν τη δοξη αυτου και του πατροσ και των αγιων αγγελων ²⁷ λεγω δε υμιν αληθωσ εισιν τινεσ των ωδε εστωτων οι ου μη γευσωνται θανατου εωσ αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου ²⁸ εγενετο δε μετα τουσ λογουσ τουτουσ ωσει ημεραι οκτω και παραλαβων πετρον και ιωαννην και ιακωβον ανεβη εις το οροσ προσευξασθαι ²⁹ και εγενετο εν τω προσευχεσθαι αυτον το ειδοσ του προσωπου αυτου ετερον και ο ιματισμοσ αυτου λευκοσ εξαστραπτων ³⁰ και ιδου ανδρεσ δυο συνελαλουν αυτω οιτινεσ ησαν μωσης και ηλιασ ³¹ οι οφθεντεσ εν δοξη

ελεγον την εξοδον αυτου ην εμελλεν πληρουν εν ιερουσαλημ ³² ο δε πετροσ και οι συν αυτω ησαν βεβαρημενοι υπνω διαγρηγορησαντεσ δε ειδον την δοξαν αυτου και τουσ δυο ανδρασ τουσ συνεστωτασ αυτω ³³ και εγενετο εν τω διαχωριζεσθαι αυτοουσ απ αυτου ειπεν πετροσ προς τον ιησουν επιστατα καλον εστιν ημασ ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνασ τρεισ μιαν σοι και μιαν μωση και μιαν ηλια μη ειδωσ ο λεγει ³⁴ ταυτα δε αυτου λεγοντοσ εγενετο νεφελη και επεσκιασεν αυτοουσ εφοβηθησαν δε εν τω εκεινουσ εισελθειν εις την νεφελην ³⁵ και φωνη εγενετο εκ της νεφελησ λεγουσα ουτοσ εστιν ο υιοσ μου ο αγαπητοσ αυτου ακουετε ³⁶ και εν τω γενεσθαι την φωνην ευρεθη ο ιησουσ μονοσ και αυτοι εσιγησαν και ουδενι απηγγειλαν εν εκειναισ ταισ ημεραισ ουδενων εωρακασιν ³⁷ εγενετο δε εν τη εξησ ημερα κατελθοντων αυτων απο του ορουσ συνηντησεν αυτω οχλοσ πολυσ ³⁸ και ιδου ανηρ απο του οχλου ανεβοησεν λεγων διδασκαλε δεομαι σου επιβλεψαι επι τον υιον μου οτι μονογενησ εστιν μοι ³⁹ και ιδου πνευμα λαμβανει αυτον και εξαιφνησ κραζει και σπαρασσει αυτον μετα αφρου και μογισ αποχωρει απ αυτου συντριβον αυτον ⁴⁰ και εδεηθην των μαθητων σου ινα εκβαλωσιν αυτο και ουκ ηδυνηθησαν ⁴¹ αποκριθεις δε ο ιησουσ ειπεν ω γενεα απιστοσ και διεστραμμενη εωσ ποτε εσομαι προς υμασ και ανεξομαι υμων προσαγαγε τον υιον σου ωδε ⁴² ετι δε προσερχομενου αυτου ερρηξεν αυτον το δαιμονιον και συνεσπαραξεν επετιμησεν

δε ο ιησους τω πνευματι τω ακαθαρτω και ιασατο τον παιδα και απεδωκεν αυτον τω πατρι αυτου⁴³ εξεπλησσαντο δε παντες επι τη μεγαλειοτητι του θεου παντων δε θαυμαζοντων επι πασιν οιοσ εποιησεν ο ιησους ειπεν προς τους μαθητας αυτου⁴⁴ θεσθε υμεις εις τα ωτα υμων τους λογους τουτους ο γαρ υιος του ανθρωπου μελλει παραδιδωσθαι εις χειρας ανθρωπων⁴⁵ οι δε ηγνοουν το ρημα τουτο και ην παρακεκαλυμμενον απ αυτων ινα μη αισθωνται αυτο και εφοβουντο ερωτησαι αυτον περι του ρηματος τουτου⁴⁶ εισηλθεν δε διαλογισμος εν αυτοισ το τις αν ειη μειζων αυτων⁴⁷ ο δε ιησους ιδων τον διαλογισμον της καρδιας αυτων επιλαβομενος παιδιου εστησεν αυτο παρ εαυτω⁴⁸ και ειπεν αυτοισ οσ εαν δεξηται τουτο το παιδιον επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και οσ εαν εμε δεξηται δεχεται τον αποστειλαντα με ο γαρ μικροτερος εν πασιν υμιν υπαρχων ουτος εσται μεγας⁴⁹ αποκριθεις δε ο ιωαννης ειπεν επιστατα ειδομεν τινα επι τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει μεθ ημων⁵⁰ και ειπεν προς αυτον ο ιησους μη κωλυετε οσ γαρ ουκ εστιν καθ ημων υπερ ημων εστιν⁵¹ εγενετο δε εν τω συμπληρουσθαι τας ημερας της αναληψεως αυτου και αυτος το προσωπον αυτου εστηριξεν του πορευεσθαι εις ιερουσαλημ⁵² και απεστειλεν αγγελους προ προσωπου αυτου και πορευθεντες εισηλθον εις κωμην σαμαρειτων ωστε ετοιμασαι αυτω⁵³ και ουκ εδεξαντο αυτον οτι το προσωπον αυτου ην πορευομενον

εις ιερουσαλημ⁵⁴ ιδοντες δε οι μαθηται αυτου ιακωβος και ιωαννης ειπον κυριε θελεισ ειπωμεν πυρ καταβηναι απο του ουρανου και αναλωσαι αυτους ωσ και ηλιασ εποιησεν⁵⁵ στραφεις δε επετιμησεν αυτοισ και ειπεν ουκ οιδατε οιου πνευματος εστε υμεις⁵⁶ ο γαρ υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν ψυχας ανθρωπων απολεσαι αλλα σωσαι και επορευθησαν εις ετεραν κωμην⁵⁷ εγενετο δε πορευομενων αυτων εν τη οδω ειπεν τις προς αυτον ακολουθησω σοι οπου αν απερχη κυριε⁵⁸ και ειπεν αυτω ο ιησους αι αλωπεκες φωλεουσ εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεισ ο δε υιος του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη⁵⁹ ειπεν δε προς ετερον ακολουθει μοι ο δε ειπεν κυριε επιτρεψον μοι απελθοντι πρωτον θαψαι τον πατερα μου⁶⁰ ειπεν δε αυτω ο ιησους αφες τους νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους συ δε απελθων διαγγελλε την βασιλειαν του θεου⁶¹ ειπεν δε και ετερος ακολουθησω σοι κυριε πρωτον δε επιτρεψον μοι αποταξασθαι τοισ εις τον οικον μου⁶² ειπεν δε ο ιησους προς αυτον ουδεις επιβαλων την χειρα αυτου επ αροτρον και βλεπων εις τα οπισω ευθετος εστιν εις την βασιλειαν του θεου

10

¹ μετα δε ταυτα ανεδειξεν ο κυριος και ετερουσ εβδομηκοντα και απεστειλεν αυτους ανα δυο προ προσωπου αυτου εις πασαν πολιν και τοπον ου εμελλεν αυτοσ ερχεσθαι² ελεγεν ουν προς αυτους ο μεν θερισμος πολυσ οι δε εργαται ολιγοι

δειθητε ουν του κυριου του θερισμου οπως εκβαλη εργατας εις τον θερισμον αυτου³ υπαγετε ιδου εγω αποστελλω υμας ωσ αρνας εν μεσω λυκων⁴ μη βασταζετε βαλαντιον μη πηραν μηδε υποδηματα και μηδενα κατα την οδον ασπασθηθε⁵ εις ην δ αν οικιαν εισερχησθε πρωτον λεγετε ειρηνη τω οικω τουτω⁶ και εαν η εκει υιος ειρηνησ επαναπαυσεται επ αυτον η ειρηνη υμων ει δε μηγε εφ υμας ανακαμψει⁷ εν αυτη δε τη οικια μενετε εσθιοντες και πινοντες τα παρ αυτων αξιος γαρ ο εργατης του μισθου αυτου εστιν μη μεταβαινετε εξ οικιασ εις οικιαν⁸ και εις ην αν πολιν εισερχησθε και δεχωνται υμας εσθιετε τα παρατιθεμενα υμιν⁹ και θεραπευετε τους εν αυτη ασθενεισ και λεγετε αυτοισ ηγγικεν εφ υμας η βασιλεια του θεου¹⁰ εις ην δ αν πολιν εισερχησθε και μη δεχωνται υμας εξελθοντες εις τασ πλατειασ αυτησ ειπατε¹¹ και τον κονιορτον τον κολληθεντα ημιν εκ της πολεωσ υμων απομασσομεθα υμιν πλην τουτο γινωσκετε οτι ηγγικεν εφ υμας η βασιλεια του θεου¹² λεγω υμιν οτι σοδομοισ εν τη ημερα εκεινη ανεκτοτερον εσται η τη πολει εκεινη¹³ ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεισ αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω καθημεναι μετενοησαν¹⁴ πλην τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν τη κρισει η υμιν¹⁵ και συ καπερναουμ η εωσ του ουρανου υψωθεισα εωσ αδου καταβιβασθησθαι¹⁶ ο ακουων υμων εμου ακουει και ο αθетων υμασ εμε αθετει ο δε εμε αθетων

αθετει τον αποστειλαντα με¹⁷ υπεστρεψαν δε οι εβδομηκοντα μετα χαρασ λεγοντες κυριε και τα δαιμονια υποτασσειται ημιν εν τω ονοματι σου¹⁸ ειπεν δε αυτοισ εθεωρουν τον σαταναν ωσ αστραπην εκ του ουρανου πεσοντα¹⁹ ιδου διδωμι υμιν την εξουσιαν του πατειν επανω οφεων και σκορπιων και επι πασαν την δυναμιν του εχθρου και ουδεν υμασ ου μη αδικηση²⁰ πλην εν τουτω μη χαιρετε οτι τα πνευματα υμιν υποτασσειται χαιρετε δε οτι τα ονοματα υμων εγραφη εν τοισ ουρανοισ²¹ εν αυτη τη ωρα ηγαλλιασατο τω πνευματι ο ιησους και ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και τησ γησ οτι απεκρυψασ ταυτα απο σοφων και συνетων και απεκαλυψασ αυτα νηπιουσ ναι ο πατηρ οτι ουτωσ εγενετο ευδοκια εμπροσθεν σου²² και στραφεισ προσ τους μαθητασ ειπεν παντα μοι παρεδοθη υπο του πατροσ μου και ουδεις γινωσκει τισ εστιν ο υιοσ ει μη ο πατηρ και τισ εστιν ο πατηρ ει μη ο υιοσ και ω εαν βουληται ο υιοσ αποκαλυψαι²³ και στραφεισ προσ τους μαθητασ κατ ιδιαν ειπεν μακαριοι οι οφθαλμοι οι βλεποντες α βλεπετε²⁴ λεγω γαρ υμιν οτι πολλοι προφηται και βασιλεις ηθελησαν ιδειν α υμεισ βλεπετε και ουκ ειδον και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν²⁵ και ιδου νομικοσ τισ ανεστη εκπειραζων αυτον και λεγων διδασκαλε τι ποιησασ ζωην αιωνιον κληρονομησω²⁶ ο δε ειπεν προσ αυτον εν τω νομω τι γεγραπται πως αναγινωσκεισ²⁷ ο δε αποκριθεισ ειπεν αγαπησεισ κυριον τον θεον σου εξ ολησ τησ καρδιασ σου και εξ ολησ τησ

ψυχης σου και εξ ολης της ισχυος σου και εξ ολης της διανοιας σου και τον πλησιον σου ως σεαυτον ²⁸ ειπεν δε αυτω ορθωσ απεκριθησ τουτο ποιει και ζηση ²⁹ ο δε θελων δικαιουν εαυτον ειπεν προς τον ιησουν και τις εστιν μου πλησιον ³⁰ υπολαβων δε ο ιησους ειπεν ανθρωπος τις κατεβαινεν απο ιερουσαλημ εις ιεριχω και λησταισ περιεπεσεν οι και εκδυσαντες αυτον και πληγασ επιθεντες απηλθον αφεντες ημιθανη τυχανοντα ³¹ κατα συγκυριαν δε ιερευσ τις κατεβαινεν εν τη οδω εκεινη και ιδων αυτον αντιπαρηλθεν ³² ομοιωσ δε και λευιτησ γενομενοσ κατα τον τοπον ελθων και ιδων αντιπαρηλθεν ³³ σαμαρειτησ δε τις οδευων ηλθεν κατ αυτον και ιδων αυτον εσπλαγχνισθη ³⁴ και προσελθων κατεδησεν τα τραυματα αυτου επιχεων ελαιον και οινον επιβιβασασ δε αυτον επι το ιδιον κτηνοσ ηγαγεν αυτον εις πανδοχειον και επεμεληθη αυτου ³⁵ και επι την αυριον εξελθων εκβαλων δυο δηναρια εδωκεν τω πανδοχει και ειπεν αυτω επιμεληθητι αυτου και ο τι αν προσδαπανησησ εγω εν τω επανερχεσθαι με αποδωσω σοι ³⁶ τις ουν τουτων των τριων πλησιον δοκει σοι γεγονεναι του εμπεσοντοσ εισ τουσ ληστασ ³⁷ ο δε ειπεν ο ποιησασ το ελεοσ μετ αυτου ειπεν ουν αυτω ο ιησους πορευου και συ ποιει ομοιωσ ³⁸ εγενετο δε εν τω πορευεσθαι αυτουσ και αυτοσ εισηλθεν εισ κωμην τινα γυνη δε τις ονοματι μαρθα υπεδεξατο αυτον εισ τον οικον αυτησ ³⁹ και τηδε ην αδελφη καλουμενη μαρια η και

παρακαθισασα παρα τουσ ποδασ του ιησου ηκουεν τον λογον αυτου ⁴⁰ η δε μαρθα περιεσατο περι πολλην διακονιαν επιστασα δε ειπεν κυριε ου μελει σοι οτι η αδελφη μου μονην με κατελειπεν διακονειν ειπε ουν αυτη ινα μοι συναντιλαβηται ⁴¹ αποκριθεισ δε ειπεν αυτη ο ιησους μαρθα μαρθα μεριμνας και τυρβαζη περι πολλα ⁴² ενοσ δε εστιν χρεια μαρια δε την αγαθην μεριδα εξελεξατο ητισ ουκ αφαιρεθησεται απ αυτησ

11

¹ και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν τοπω τινη προσευχομενον ως επαυσατο ειπεν τις των μαθητων αυτου προς αυτον κυριε διδαξον ημασ προσευχεσθαι καθωσ και ιωαννησ εδιδαξεν τουσ μαθητασ αυτου ² ειπεν δε αυτοισ οταν προσευχησθε λεγετε πατερ ημων ο εν τοισ ουρανοισ αγιασθητω το ονομα σου ελθετω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα σου ως εν ουρανω και επι της γησ ³ τον αρτον ημων τον επιουσιον διδου ημιν το καθ ημεραν ⁴ και αφεσ ημιν τασ αμαρτιασ ημων και γαρ αυτοι αφιεμεν παντι οφειλοντι ημιν και μη εισενεγκησ ημασ εισ πειρασμον αλλα ρυσαι ημασ απο του πονηρου ⁵ και ειπεν προς αυτουσ τις εξ υμων εξει φιλον και πορευσεται προς αυτον μεσονυκτιου και ειπη αυτω φιλε χρησον μοι τρεις αρτουσ ⁶ επειδη φιλοσ παρεγενετο εξ οδου προς με και ουκ εχω ο παραθησω αυτω ⁷ κακεινοσ εσωθεν αποκριθεισ ειπη μη μοι κοπουσ παρεχε ηδη η θυρα κεκλεισται και τα παιδια μου μετ εμου εισ την κοιτην εισιν ου δυναμαι αναστασ δουναι σοι ⁸ λεγω υμιν ει και ου δωσει αυτω αναστασ δια το

είναι αυτού φίλον δια γε την
 αναιδειαν αυτού εγερθεὶς δώσει
 αὐτῷ ὅσον χρήζει ⁹ καὶ γὰρ ὑμῖν
 λέγω αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν
 ζητεῖτε καὶ εὐρήσετε κρούετε
 καὶ ἀνοίγησεται ὑμῖν ¹⁰ πᾶς
 γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ὁ
 ζητῶν εὐρίσκει καὶ τῷ κρούοντι
 ἀνοίγησεται ¹¹ τίνα δὲ ὑμῶν τὸν
 πατέρα αἰτήσει ὁ υἱὸς ἄρτον μὴ
 λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ ἢ καὶ ἰχθὺν
 μὴ ἀντι ἰχθυοσ ὄφιν ἐπιδώσει
 αὐτῷ ¹² ἢ καὶ εἰάν αἰτήσῃ ὧν
 μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον ¹³ εἰ
 οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπαρχόντες
 οἴδατε δόματα ἀγαθὰ δίδοναι
 τοῖς τέκνοις ὑμῶν πῶσω μᾶλλον
 ὁ πατήρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσει
 πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτούσιν αὐτὸν
¹⁴ καὶ ἡν ἐκβαλλῶν δαιμονίον καὶ
 αὐτὸ ἡν κῶφον ἐγένετο δὲ τοῦ
 δαιμονίου ἐξελθόντος ἐλάλησεν
 ὁ κῶφος καὶ ἐθαύμασαν οἱ
 ὄχλοι ¹⁵ τινεσ δὲ ἐξ αὐτῶν
 εἶπον ἐν βεελζεβουλ ἀρχόντι
 τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ
 δαιμονία ¹⁶ ἕτεροὶ δὲ πειραζόντες
 σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζήτουν
 ἐξ οὐρανοῦ ¹⁷ αὐτοσ δὲ εἶδωσ
 αὐτῶν τὰ διανοήματα εἶπεν
 αὐτοῖς πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἐαυτὴν
 διαμερισθεῖσα ἐρημoutai καὶ
 οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει ¹⁸ εἰ
 δὲ καὶ ὁ σατανασ ἐφ' ἐαυτὸν
 διμερισθῆ πῶσ σταθῆσεται
 ἡ βασιλεία αὐτοῦ ὅτι λέγετε
 ἐν βεελζεβουλ ἐκβάλλειν με
 τὰ δαιμονία ¹⁹ εἰ δὲ ἐγὼ ἐν
 βεελζεβουλ ἐκβάλλω τὰ δαιμονία
 οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν
 δια τοῦτο κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ
 ἐσονται ²⁰ εἰ δὲ ἐν δακτυλῷ
 θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμονία ἀρα
 ἐφθάσεν ἐφ' ὑμᾶσ ἡ βασιλεία
 τοῦ θεοῦ ²¹ ὅταν ὁ ἰσχυροσ
 καθωπλισμένος φυλάσῃ τὴν

ἐαυτοῦ αὐλὴν ἐν εἰρήνῃ ἐστὶν
 τὰ ὑπαρχόντα αὐτοῦ ²² ἐπὶ δὲ
 ὁ ἰσχυροτεροσ αὐτοῦ ἐπελθὼν
 νίκησῃ αὐτὸν τὴν πανοπλίαν
 αὐτοῦ αἶρει ἐφ' ἡ ἐπεποιθῆ καὶ
 τὰ σκυλα αὐτοῦ διαδίδωσιν ²³ ὁ
 μὴ ὧν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστὶν
 καὶ ὁ μὴ συναγὼν μετ' ἐμοῦ
 σκορπιζει ²⁴ ὅταν τὸ ἀκαθάρτον
 πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπο τοῦ ἀνθρώπου
 διέρχεται δι' ἀνυδρῶν τοπῶν
 ζητοῦν ἀναπαυσὶν καὶ μὴ
 εὐρίσκον λέγει ὑποστρεψῶ εἰσ
 τὸν οἶκον μου ὅθεν ἐξῆλθον ²⁵ καὶ
 ἐλθὼν εὐρίσκει σῆσαρωμένον καὶ
 κεκοσμημένον ²⁶ τότε πορευεται
 καὶ παραλαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα
 πνεύματα πονηροτερα ἐαυτοῦ
 καὶ ἐλθόντα κατοικεὶ ἐκεῖ καὶ
 γίνεται τὰ ἐσχάτα τοῦ ἀνθρώπου
 ἐκεῖνου χειρόνα τῶν πρώτων
²⁷ ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν
 ταῦτα ἐπᾶρασα τίσ γυνὴ φωνῆν
 ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ μακαρία
 ἡ κοιλία ἡ βαστάσασα σε καὶ
 μαστοὶ οὐσ ἐθῆλασασ ²⁸ αὐτοσ
 δὲ εἶπεν μὲν οὐγγε μακαριοὶ οἱ
 ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
 καὶ φυλάσσοντες αὐτὸν ²⁹ τῶν δὲ
 ὄχλων ἐπαθροίζομένων ἠρξάτο
 λέγειν ἡ γένεα αὐτῆ πονηρᾶ ἐστὶν
 σημεῖον ἐπιζητεῖ καὶ σημεῖον
 οὐ δοθήσεται αὐτῆ εἰ μὴ τὸ
 σημεῖον ἰωᾶ τοῦ προφήτου
³⁰ καθὼσ γὰρ ἐγένετο ἰωᾶσ
 σημεῖον τοῖς νινευῖταισ οὕτωσ
 ἐσταὶ καὶ ὁ υἱὸσ τοῦ ἀνθρώπου
 τῆ γένεα ταυτῆ ³¹ βασιλίσσα
 νοτοῦ ἐγερθήσεται ἐν τῆ κρίσει
 μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆσ γένεασ
 ταυτῆσ καὶ κατακρίνει αὐτοῦσ ὅτι
 ἦλθεν ἐκ τῶν περατῶν τῆσ γῆσ
 ἀκουσαὶ τὴν σοφίαν σολομῶνοσ
 καὶ ἰδοῦ πλείον σολομῶνοσ ὠδε
³² ἀνδρεσ νινεῦει ἀναστήσονταὶ
 ἐν τῆ κρίσει μετὰ τῆσ γένεασ
 ταυτῆσ καὶ κατακρίνουσιν αὐτὴν
 ὅτι μετενοῆσαν εἰσ τὸ κηρυγμά

ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε
³³ ουδεις δε λυχνον αφασ εις
 κρυπτην τιθησιν ουδε υπο τον
 μοδιον αλλ επι την λυχνιαν ινα
 οι εισπορευομενοι το φεγγος
 βλεπωσιν ³⁴ ο λυχνος του
 σωματος εστιν ο οφθαλμος οταν
 ουν ο οφθαλμος σου απλους η και
 ολον το σωμα σου φωτεινον εστιν
 επαν δε πονηρος η και το σωμα
 σου σκοτεινον ³⁵ σκοπει ουν μη το
 φως το εν σοι σκοτος εστιν ³⁶ ει
 ουν το σωμα σου ολον φωτεινον
 μη εχον τι μερος σκοτεινον εσται
 φωτεινον ολον ωσ οταν ο λυχνος
 τη αστραπη φωτιζη σε ³⁷ εν δε τω
 λαλησαι ηρωτα αυτον φαρισαιος
 τισ οπως αριστηση παρ αυτω
 εισελθων δε ανεπεσεν ³⁸ ο δε
 φαρισαιος ιδων εθαυμασεν οτι
 ου πρωτον εβαπτισθη προ του
 αριστου ³⁹ ειπεν δε ο κυριος προς
 αυτον νυν υμεις οι φαρισαιοι
 το εξωθεν του ποτηριου και
 του πινακος καθαριζετε το δε
 εσωθεν υμων γεμει αρπαγησ
 και πονηριασ ⁴⁰ αφρονες ουχ
 ο ποιησασ το εξωθεν και το
 εσωθεν εποιησεν ⁴¹ πλην τα
 ενοντα δοτε ελεημοσυνην και
 ιδου παντα καθαρα υμιν εστιν
⁴² αλλ ουαι υμιν τοις φαρισαιοις
 οτι αποδεκατουτε το ηδυοσμον
 και το πηγανον και παν λαχανον
 και παρερχεσθε την κρισιν και
 την αγαπην του θεου ταυτα
 εδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναι
⁴³ ουαι υμιν τοις φαρισαιοις οτι
 αγαπατε την πρωτοκαθεδριαν
 εν ταις συναγωγαις και τους
 ασπασμους εν ταις αγοραις
⁴⁴ ουαι υμιν γραμματαις και
 φαρισαιοις υποκριταις οτι εστε
 ωσ τα μνημεια τα αδηλα και οι
 ανθρωποι περιπατουντες επανω
 ουκ οιδασιν ⁴⁵ αποκριθεις δε
 τισ των νομικων λεγει αυτω

διδασκαλε ταυτα λεγων και
 ημας υβριζεισ ⁴⁶ ο δε ειπεν
 και υμιν τοις νομικοις ουαι
 οτι φορτιζετε τους ανθρωπους
 φορτια δυσβαστακτα και αυτοι
 ενι των δακτυλων υμων ου
 προσψαυετε τοις φορτιοις ⁴⁷ ουαι
 υμιν οτι οικοδομειτε τα μνημεια
 των προφητων οι δε πατερες
 υμων απεκτειναν αυτους ⁴⁸ αρα
 μαρτυρειτε και συνευδοκειτε
 τοις εργοις των πατερων υμων
 οτι αυτοι μεν απεκτειναν
 αυτους υμεις δε οικοδομειτε
 αυτων τα μνημεια ⁴⁹ δια τουτο
 και η σοφια του θεου ειπεν
 αποστελω εις αυτους προφητας
 και αποστολους και εξ αυτων
 αποκτενουσιν και εκδιωξουσιν
⁵⁰ ινα εκζητηθη το αιμα παντων
 των προφητων το εκχυνομενον
 απο καταβολησ κοσμου απο της
 γενεασ ταυτης ⁵¹ απο του αιματος
 αβελ εωσ του αιματος ζαχαριου
 του απολομενου μεταξυ του
 θυσιαστηριου και του οικου ναι
 λεγω υμιν εκζητηθησεται απο της
 γενεασ ταυτης ⁵² ουαι υμιν τοις
 νομικοις οτι ηρατε την κλειδα της
 γνωσεωσ αυτοι ουκ εισηλθετε και
 τους εισερχομενους εκωλυσατε
⁵³ λεγοντοσ δε αυτου ταυτα προς
 αυτους ηρξαντο οι γραμματαις
 και οι φαρισαιοι δεινωσ ενεχειν
 και αποστοματιζειν αυτον περι
 πλειονων ⁵⁴ ενεδρευοντες
 αυτον ζητουντες θηρευσαι τι
 εκ του στοματος αυτου ινα
 κατηγορησωσιν αυτου

12

¹ εν οισ επισυναχθεισων
 των μυριαδων του οχλου ωστε
 καταπατειν αλληλους ηρξατο
 λεγειν προς τους μαθητας αυτου
 πρωτον προσεχετε εαυτοις απο
 της ζυμησ των φαρισαιων ητις

2 οὐδὲν δὲ συγκαλυμμένον ἐστὶν ὁ οὐκ ἀποκαλυφθῆσεται καὶ κρυπτόν ὁ οὐ γινώσθησεται ³ ἀνθρώπων ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται καὶ ὁ πρὸς τὸ οὐσ ἐλάλησατε ἐν τοῖς ταμίαισι κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωματίων ⁴ λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτενομένων τὸ σῶμα καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἔχοντων περισσότερον τι ποιῆσαι ⁵ ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τινὰ φοβηθῆτε φοβηθῆτε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτείναι ἐξουσίαν ἔχοντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν καὶ λέγω ὑμῖν τούτον φοβηθῆτε ⁶ οὐχὶ πεντε στρούθια πωλεῖται ἀσσυρίων δύο καὶ ἐν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἐστὶν ἐπιλελησμένον ἐνωπίον τοῦ θεοῦ ⁷ ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πασαὶ ἠριθμῆνται μὴ οὖν φοβείσθε πολλῶν στρούθιων διαφερέτε ⁸ λέγω δὲ ὑμῖν πᾶσ ὅσ ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἐμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ⁹ ὁ δὲ ἀρνησάμενος με ἐνωπίον τῶν ἀνθρώπων ἀπαρνηθήσεται ἐνωπίον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ¹⁰ καὶ πᾶσ ὅσ εἶρει λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀφεθήσεται αὐτῷ τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται ¹¹ ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τι ἀπολογησῆσθε ἢ τι εἶπητε ¹² τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ δεῖ εἶπειν ¹³ εἶπεν δὲ τὸς αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄχλου διδάσκαλε εἶπε τῷ ἀδελφῷ μου μερισασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν

¹⁴ ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ἀνθρώπε τὸς με κατέστησεν δικαστὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς ¹⁵ εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς ὁρατε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὴ ἢ ζωῇ αὐτῷ ἐστὶν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ ¹⁶ εἶπεν δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς λέγων ἀνθρώπου τίνος πλουσίου εὐφορήσεν ἢ χώρα ¹⁷ καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων τί ποιήσω ὅτι οὐκ ἔχω πού συναξω τοὺς καρπούς μου ¹⁸ καὶ εἶπεν τούτο ποιήσω καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονα οἰκοδομήσω καὶ συναξω ἐκεῖ πάντα τὰ γενήματα μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου ¹⁹ καὶ ἐρωτῆ ψυχῆ μου ψυχὴ ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλὰ ἀναπαυοῦ φαγε πῖε εὐφραίνου ²⁰ εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς ἀφρον ταυτὴ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σου ἃ δὲ ἠτοίμασας τί νῆστι ²¹ οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ καὶ μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν ²² εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ διὰ τούτο ὑμῖν λέγω μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φαγήτε μὴ δὲ τῷ σωματὶ τί ἐνδύσῃσθε ²³ ἢ ψυχὴ πλείον ἐστὶν τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος ²⁴ κατανοήσατε τοὺς κοράκας ὅτι οὐ σπειροῦσιν οὐδὲ θερίζουσιν οἱσ οὐκ ἐστὶν ταμίον οὐδὲ ἀποθήκη καὶ ὁ θεὸς τρέφει αὐτοὺς πῶσ μαλλον ὑμεῖσ διαφερέτε τῶν πετεινῶν ²⁵ τὸς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθῆναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πηχὺν ἓνα ²⁶ εἰ οὖν οὐτε ἐλαχιστὸν δύνασθε τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε ²⁷ κατανοήσατε τὰ κρίνα πῶσ αὐξάνει οὐ κοπία οὐδὲ νηθεῖ λέγω δὲ ὑμῖν οὐδὲ σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δοξῇ αὐτοῦ περιεβαλέτο ὡς ἐν

τουτων ²⁸ ει δε τον χορτον εν τω αγρω σημερον οντα και αυριον εισ κλιβανον βαλλομενον ο θεος ουτως αμφιεννυσιν ποσω μαλλον υμας ολιγοπιστοι ²⁹ και υμεις μη ζητειτε τι φαγητε η τι πιητε και μη μετεωριζεσθε ³⁰ ταυτα γαρ παντα τα εθνη του κοσμου επιζητει υμων δε ο πατηρ οιδεν οτι χρηζετε τουτων ³¹ πλην ζητειτε την βασιλειαν του θεου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν ³² μη φοβου το μικρον ποιμνιον οτι ευδοκησεν ο πατηρ υμων δουναι υμιν την βασιλειαν ³³ πωλησατε τα υπαρχοντα υμων και δοτε ελεημοσυνην ποιησατε εαυτοις βαλαντια μη παλαιουμενα θησαυρον ανεκλειπτον εν τοις ουρανοις οπου κλεπτης ουκ εγγιζει ουδε σις διαφθειρει ³⁴ οπου γαρ εστιν ο θησαυρος υμων εκει και η καρδια υμων εσται ³⁵ εστωσαν υμων αι οσφυες περιεζωσμεναι και οι λυχνιοι καιομενοι ³⁶ και υμεις ομοιοι ανθρωποις προσδεχομενοις τον κυριον εαυτων ποτε αναλυση εκ των γαμων ινα ελθοντοσ και κρουσαντοσ ευθεωσ ανοιξωσιν αυτω ³⁷ μακαριοι οι δουλοι εκεινοι ουσ ελθων ο κυριος ευρησει γρηγορουντασ αμην λεγω υμιν οτι περιζωσεται και ανακλινει αυτοουσ και παρελθων διακονησει αυτοις ³⁸ και εαν ελθη εν τη δευτερα φυλακη και εν τη τριτη φυλακη ελθη και ευρη ουτως μακαριοι εισιν οι δουλοι εκεινοι ³⁹ τουτο δε γινωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης ποια ωρα ο κλεπτης ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν αφηκεν διορυγηναι τον οικον αυτου ⁴⁰ και υμεις ουν γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιοσ του ανθρωπου

ερχεται ⁴¹ ειπεν δε αυτω ο πετροσ κυριε προσ ημασ την παραβολην ταυτην λεγεισ η και προσ παντασ ⁴² ειπεν δε ο κυριος τισ αρα εστιν ο πιστοσ οικονομοσ και φρονιμοσ ον καταστησει ο κυριοσ επι της θεραπειασ αυτου του διδοναι εν καιρω το σιτομετριον ⁴³ μακαριοσ ο δουλοσ εκεινοσ ον ελθων ο κυριοσ αυτου ευρησει ποιουντα ουτως ⁴⁴ αληθωσ λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον ⁴⁵ εαν δε ειπη ο δουλοσ εκεινοσ εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριοσ μου ερχεσθαι και αρξηται τυπτειν τουσ παιδασ και τασ παιδισκασ εσθιειν τε και πινειν και μεθυσκεσθαι ⁴⁶ ηξει ο κυριοσ του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει και διχοτομησει αυτον και το μεροσ αυτου μετα των απιστων θησει ⁴⁷ εκεινοσ δε ο δουλοσ ο γνουσ το θελημα του κυριου εαυτου και μη ετοιμασασ μηδε ποιησασ προσ το θελημα αυτου δαρησεται πολλασ ⁴⁸ ο δε μη γνουσ ποιησασ δε αξια πληγων δαρησεται ολιγασ παντι δε ω εδοθη πολυ πολυ ζητηθησεται παρ αυτου και ω παρεθεντο πολυ περισσοτερον αιτησουσιν αυτον ⁴⁹ πυρ ηλθον βαλειν εισ την γην και τι θελω ει ηδη ανηφθη ⁵⁰ βαπτισμα δε εχω βαπτισθηναι και πωσ συνεχομαι εωσ ου τελεσθη ⁵¹ δοκειτε οτι ειρηνην παρεγενομην δουναι εν τη γη ουχι λεγω υμιν αλλ η διαμερισμον ⁵² εσονται γαρ απο του νυν πεντε εν οικω ενι διαμεμερισμενοι τρεισ επι δυσιν και δυο επι τρισιν ⁵³ διαμερισθησεται πατηρ επι υιω και υιοσ επι πατρι μητηρ επι θυγατρι και θυγατηρ επι μητρι πενθερα επι την νυμφην αυτης

και νυμφη επι την πενθεραν αυτησ ⁵⁴ ελεγεν δε και τοις οχλοις οταν ιδητε την νεφελην ανατελλουσαν απο δυσμων ευθεωσ λεγετε ομβρος ερχεται και γινεται ουτως ⁵⁵ και οταν νοτον πνεοντα λεγετε οτι καυσων εσται και γινεται ⁵⁶ υποκριται το προσωπον της γησ και του ουρανου οιδατε δοκιμαζειν τον δε καιρον τουτον πως ου δοκιμαζετε ⁵⁷ τι δε και αφ εαυτων ου κρινετε το δικαιον ⁵⁸ ως γαρ υπαγεισ μετα του αντιδικου σου επ αρχοντα εν τη οδω δος εργασιαν απηλλαχθαι απ αυτου μηποτε κατασυρη σε προσ τον κριτην και ο κριτης σε παραδω τω πρακτορι και ο πρακτωρ σε βαλη εις φυλακην ⁵⁹ λεγω σοι ου μη εξελθης εκειθεν εως ου και τον εσχατον λεπτον αποδωσ

13

1 παρησαν δε τινεσ εν αυτω τω καιρω απαγγελοντεσ αυτω περι των γαλιλαιων ων το αιμα πιλατοσ εμιξεν μετα των θυσιων αυτων ² και αποκριθεισ ο ιησουσ ειπεν αυτοις δοκειτε οτι οι γαλιλαιοι ουτοι αμαρτωλοι παρα παντασ τουσ γαλιλαιουσ εγενοντο οτι τοιαυτα πεπονθασι ³ ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντεσ ωσαυτωσ απολεισθε ⁴ η εκεινοι οι δεκα και οκτω εφ ουσ επεσεν ο πυργουσ εν τω σιλωαμ και απεκτεινεν αυτοουσ δοκειτε οτι ουτοι οφειλεται εγενοντο παρα παντασ ανθρωπουσ τουσ κατοικουντασ εν ιερουσαλημ ⁵ ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντεσ ομοιωσ απολεισθε ⁶ ελεγεν δε ταυτην την παραβολην συκην ειχεν τισ εν τω αμπελωνι αυτου πεφυτευμενην και ηλθεν ζητων καρπον εν αυτη

και ουχ ευρεν ⁷ ειπεν δε προσ τον αμπελουργον ιδου τρια ετη ερχομαι ζητων καρπον εν τη συκη ταυτη και ουχ ευρισκω εκκοψον αυτην ινα τι και την γην καταργει ⁸ ο δε αποκριθεισ λεγει αυτω κυριε αφεσ αυτην και τουτο το ετοσ εωσ οτου σκαψω περι αυτην και βαλω κοπρια ⁹ καν μεν ποιηση καρπον ει δε μηγε εις το μελλον εκκοψεισ αυτην ¹⁰ ην δε διδασκων εν μια των συναγωγων εν τοις σαββασι ¹¹ και ιδου γυνη ην πνευμα εχουσα ασθeneιασ ετη δεκα και οκτω και ην συγκυπτουσα και μη δυναμενη ανακυψαι εις το παντελεσ ¹² ιδων δε αυτην ο ιησουσ προσεφωνησεν και ειπεν αυτη γυναι απολελυσαι της ασθeneιασ σου ¹³ και επεθηκεν αυτη τασ χειρασ και παραχρημα ανωρθωθη και εδοξαζεν τον θεον ¹⁴ αποκριθεισ δε ο αρχισυναγωγουσ αγανακτων οτι τω σαββατω εθεραπευσεν ο ιησουσ ελεγεν τω οχλω εξ ημεραι εισιν εν αισ δει εργαζεσθαι εν ταυταισ ουν ερχομενοι θεραπευεσθε και μη τη ημερα του σαββατου ¹⁵ απεκριθη ουν αυτω ο κυριουσ και ειπεν υποκριται εκαστοσ υμων τω σαββατω ου λυει τον βουν αυτου η τον ονον απο της φατνησ και απαγαγων ποτιζει ¹⁶ ταυτην δε θυγατερα αβρααμ ουσαν ην εδησεν ο σατανασ ιδου δεκα και οκτω ετη ουκ εδει λυθηναι απο του δεσμου τουτου τη ημερα του σαββατου ¹⁷ και ταυτα λεγοντοσ αυτου κατησχυνοντο παντεσ οι αντικειμενοι αυτω και πασ ο οχλοσ εχαιρεν επι πασι τοις ενδοξοις τοις γινομενοις υπ αυτου ¹⁸ ελεγεν δε τινι ομοια εστιν η βασιλεια του θεου και τινι ομοιωσω αυτην ¹⁹ ομοια

εστιν κοκκω σιναπεωσ ον λαβων ανθρωπος εβαλεν εις κηπον εαυτου και ηυξησεν και εγενετο εις δενδρον μεγα και τα πετεινα του ουρανου κατεσκηνωσεν εν τοις κλαδοις αυτου ²⁰ παλιν ειπεν τινι ομοιωσω την βασιλειαν του θεου ²¹ ομοια εστιν ζυμη ην λαβουσα γυνη ενεκρυψεν εις αλευρου σατα τρια εωσ ου εζυμωθη ολον ²² και διεπορευετο κατα πολεις και κωμασ διδασκων και πορειαν ποιουμενοσ εις ιερουσαλημ ²³ ειπεν δε τισ αυτω κυριε ει ολιγοι οι σωζομενοι ο δε ειπεν προς αυτουσ ²⁴ αγωνιζεσθε εισελθειν δια της στενης πυλης οτι πολλοι λεγω υμιν ζητησουσιν εισελθειν και ουκ ισχυσουσιν ²⁵ αφ ου αν εγερθη ο οικοδεσποτησ και αποκλειση την θυραν και αρξησθε εξω εσταναι και κρουειν την θυραν λεγοντεσ κυριε κυριε ανοιξον ημιν και αποκριθεισ ερει υμιν ουκ οίδα υμασ ποθεν εστε ²⁶ τοτε αρξεσθε λεγειν εφαγομεν ενωπιον σου και επιομεν και εν ταισ πλαταιαισ ημων εδιδαξασ ²⁷ και ερει λεγω υμιν ουκ οίδα υμασ ποθεν εστε αποστητε απ εμου παντεσ οι εργαται της αδικιασ ²⁸ εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων οταν οψησθε αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και παντασ τουσ προφητασ εν τη βασιλεια του θεου υμασ δε εκβαλλομενουσ εξω ²⁹ και ηξουσιν απο ανατολων και δυσμων και βορρα και νοτου και ανακλιθησονται εν τη βασιλεια του θεου ³⁰ και ιδου εισιν εσχατοι οι εσονται πρωτοι και εισιν πρωτοι οι εσονται εσχατοι ³¹ εν αυτη τη ημερα προσηλθον τινεσ φαρισαιοι λεγοντεσ αυτω εξελθε και πορευου εντευθεν

οτι ηρωδησ θελει σε αποκτειναι ³² και ειπεν αυτοισ πορευθεντεσ ειπατε τη αλωπεκι ταυτη ιδου εκβαλλω δαιμονια και ιασεισ επιτελω σημερον και αυριον και τη τριτη τελειουμαι ³³ πλην δει με σημερον και αυριον και τη εχομενη πορευεσθαι οτι ουκ ενδεχεται προφητην απολεσθαι εξω ιερουσαλημ ³⁴ ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτενουσα τουσ προφητασ και λιθοβολουσα τουσ απεσταλμενουσ προσ αυτην ποσακισ ηθελησα επισυναξαι τα τεκνα σου ον τροπον ορνισ την εαυτησ νοσσιαν υπο τασ πτερυγασ και ουκ ηθελησατε ³⁵ ιδου αφιεται υμιν ο οικοσ υμων ερημοσ λεγω δε υμιν οτι ου μη με ιδητε εωσ αν ηξει οτε ειπητε ευλογημενοσ ο ερχομενοσ εν ονοματι κυριου

14

¹ και εγενετο εν τω ελθειν αυτον εις οικον τινουσ των αρχοντων των φαρισαιων σαββατω φαγειν αρτον και αυτοι ησαν παρατηρουμενοι αυτον ² και ιδου ανθρωποσ τισ ην υδρωπικοσ εμπροσθεν αυτου ³ και αποκριθεισ ο ιησουσ ειπεν προς τουσ νομικουσ και φαρισαιουσ λεγων ει εξεστιν τω σαββατω θεραπευειν ⁴ οι δε ησυχασαν και επιλαβομενοσ ιασατο αυτον και απελυσεν ⁵ και αποκριθεισ προς αυτουσ ειπεν τινουσ υμων υιοσ η βουσ εισ φρεαρ εμπεσειται και ουκ ευθεωσ ανασπασει αυτον εν τη ημερα του σαββατου ⁶ και ουκ ισχυσαν ανταποκριθηναι αυτω προς ταυτα ⁷ ελεγεν δε προς τουσ κεκλημενουσ παραβολην επεχων πωσ τασ πρωτοκλισιασ εξελεγοντο λεγων προς αυτουσ ⁸ οταν κληθησ υπο τινουσ εισ γαμουσ μη κατακλιθησ

εις την πρωτοκλισιαν μηποτε εντιμοτερος σου η κεκλημενος υπ αυτου ⁹ και ελθων ο σε και αυτον καλεσας ερει σοι δος τουτω τοπον και τοτε αρξη μετ αισχυνης τον εσχατον τοπον κατεχειν ¹⁰ αλλ οταν κληθησ πορευθεις αναπεσε εις τον εσχατον τοπον ινα οταν ελθη ο κεκληκωσ σε ειπη σοι φιλε προσαναβηθι ανωτερον τοτε εσται σοι δοξα ενωπιον των συνανακειμενων σοι ¹¹ οτι πασ ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται και ο ταπεινων εαυτον υψωθησεται ¹² ελεγεν δε και τω κεκληκοτι αυτον οταν ποιησ αριστον η δειπνον μη φωνει τουσ φιλουσ σου μηδε τουσ αδελφουσ σου μηδε τουσ συγγενεισ σου μηδε γειτονασ πλουσιουσ μηποτε και αυτοι σε αντικαλεσωσιν και γενηται σοι ανταποδομα ¹³ αλλ οταν ποιησ δοχην καλει πτωχουσ αναπηρουσ χωλουσ τυφλουσ ¹⁴ και μακαριοσ εση οτι ουκ εχουσιν ανταποδουναι σοι ανταποδοθησεται γαρ σοι εν τη αναστασει των δικαιων ¹⁵ ακουσασ δε τισ των συνανακειμενων ταυτα ειπεν αυτω μακαριοσ οσ φαγεται αριστον εν τη βασιλεια του θεου ¹⁶ ο δε ειπεν αυτω ανθρωποσ τισ εποησεν δειπνον μεγα και εκαλεσεν πολλουσ ¹⁷ και απεστειλεν τον δουλον αυτου τη ωρα του δειπνου ειπειν τοισ κεκλημενοισ ερχεσθε οτι ηδη ετοιμα εστιν παντα ¹⁸ και ηρξαντο απο μιασ παραιτεισθαι παντεσ ο πρωτοσ ειπεν αυτω αγρον ηγορασα και εχω αναγκην εξελθειν και ιδειν αυτον ερωτω σε εχε με παρητημενον ¹⁹ και ετεροσ ειπεν ζευγη βωων ηγορασα πεντε και πορευομαι δοκιμασαι αυτα ερωτω σε εχε με παρητημενον ²⁰ και ετεροσ ειπεν γυναικα εγημα

και δια τουτο ου δυναμαι ελθειν ²¹ και παραγενομενοσ ο δουλοσ εκεινοσ απηγγειλεν τω κυριω αυτου ταυτα τοτε οργισθεισ ο οικοδεσποτησ ειπεν τω δουλω αυτου εξελθε ταχεωσ εισ τασ πλατειασ και ρυμασ της πολεωσ και τουσ πτωχουσ και αναπηρουσ και χωλουσ και τυφλουσ εισαγαγε ωδε ²² και ειπεν ο δουλοσ κυριε γεγονεν ωσ επεταξασ και ετι τοποσ εστιν ²³ και ειπεν ο κυριοσ προσ τον δουλον εξελθε εισ τασ οδουσ και φραγμασ και αναγκασον εισελθειν ινα γεμισθη ο οικοσ μου ²⁴ λεγω γαρ υμιν οτι ουδεισ των ανδρων εκεινων των κεκλημενων γευσεται μου του δειπνου πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι ²⁵ συνεπορευοντο δε αυτω οχλοι πολλοι και στραφεισ ειπεν προσ αυτουσ ²⁶ ει τισ ερχεται προσ με και ου μισει τον πατερα αυτου και την μητερα και την γυναικα και τα τεκνα και τουσ αδελφουσ και τασ αδελφασ ετι δε και την εαυτου ψυχην ου δυναται μου μαθητησ ειναι ²⁷ και οστισ ου βασταζει τον σταυρον αυτου και ερχεται οπισω μου ου δυναται ειναι μου μαθητησ ²⁸ τισ γαρ εξ υμων ο θελων πυργον οικοδομησαι ουχι πρωτον καθισασ ψηφιζει την δαπανην ει εχει τα εισ απαρτισμον ²⁹ ινα μηποτε θεντοσ αυτου θεμελιον και μη ισχυοντοσ εκτελεσαι παντεσ οι θεωρουντεσ αρξωνται εμπαιζειν αυτω ³⁰ λεγοντεσ οτι ουτοσ ο ανθρωποσ ηρξατο οικοδομειν και ουκ ισχυσεν εκτελεσαι ³¹ η τισ βασιλευσ πορευομενοσ συμβαλειν ετερω βασιλει εισ πολεμον ουχι καθισασ πρωτον βουλευεται ει δυνατοσ εστιν εν δεκα χιλιασιν

απαντησαι τω μετα εικοσι χιλιαδων ερχομενω επ αυτον ³² ει δε μηγε ετι πορρω αυτου οντος πρεσβειαν αποστειλας ερωτα τα προσ ειρηνην ³³ ουτως ουν πασ εξ υμων οσ ουκ αποτασσεται πασιν τοις εαυτου υπαρχουσιν ου δυναται μου ειναι μαθητης ³⁴ καλον το αλας εαν δε το αλας μωρανθη εν τινι αρτυθησεται ³⁵ ουτε εις γην ουτε εις κοπριαν ευθετον εστιν εξω βαλλουσιν αυτο ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

15

1 ησαν δε εγγιζοντες αυτω παντες οι τελωναι και οι αμαρτωλοι ακουειν αυτου ² και διεγογγυζον οι φαρισαιοι και οι γραμματεισ λεγοντες οτι ουτος αμαρτωλουσ προσδεχεται και συνεσθιει αυτοις ³ ειπεν δε προσ αυτους την παραβολην ταυτην λεγων ⁴ τισ ανθρωποσ εξ υμων εχων εκατον προβατα και απολεσασ εν εξ αυτων ου καταλειπει τα ενενηκοντα εννεα εν τη ερημω και πορευεται επι το απολωλοσ εωσ ευρη αυτο ⁵ και ευρων επιτιθησιν επι τουσ ωμουσ εαυτου χαιρων ⁶ και ελθων εις τον οικον συγκαλει τουσ φιλουσ και τουσ γειτονασ λεγων αυτοισ συχαρητε μοι οτι ευρον το προβατον μου το απολωλοσ ⁷ λεγω υμιν οτι ουτως χαρα εσται εν τω ουρανω επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι η επι ενενηκοντα εννεα δικαιοισ οτινεσ ου χρειαν εχουσιν μετανοιασ ⁸ η τισ γυνη δραχμασ εχουσα δεκα εαν απολεση δραχμην μιαν ουχι απτει λυχνον και σαροι την οικιαν και ζητει επιμελωσ εωσ οτου ευρη ⁹ και ευρουσα συγκαλειται τασ φιλασ και τασ γειτονασ λεγουσα συχαρητε μοι οτι ευρον την

δραχμην ην απωλεσα ¹⁰ ουτως λεγω υμιν χαρα γινεται ενωπιον των αγγελων του θεου επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι ¹¹ ειπεν δε ανθρωποσ τισ ειχεν δυο υιουσ ¹² και ειπεν ο νεωτεροσ αυτων τω πατρι πατερ δοσ μοι το επιβαλλον μεροσ της ουσιασ και διειλεν αυτοισ τον βιον ¹³ και μετ ου πολλασ ημερασ συναγαγων απαντα ο νεωτεροσ υιοσ απεδημησεν εις χωραν μακραν και εκει διεσκορπισεν την ουσιαν αυτου ζων ασωτωσ ¹⁴ δαπανησαντοσ δε αυτου παντα εγενετο λιμοσ ισχυροσ κατα την χωραν εκεινην και αυτοσ ηρξατο υστερεισθαι ¹⁵ και πορευθεισ εκολληθη ενι των πολιτων της χωρασ εκεινησ και επεμψεν αυτον εις τουσ αγρουσ αυτου βοσκειν χοιρουσ ¹⁶ και επεθυμει γεμισαι την κοιλιαν αυτου απο των κερατιων ων ησθιον οι χοιροι και ουδεις εδιδου αυτω ¹⁷ εις εαυτον δε ελθων ειπεν ποσοι μισθιοι του πατροσ μου περισσευουσιν αρτων εγω δε λιμω απολλυμαι ¹⁸ αναστασ πορευσομαι προσ τον πατερα μου και ερω αυτω πατερ ημαρτον εις τον ουρανον και ενωπιον σου ¹⁹ και ουκετι ειμι αξιοσ κληθηναι υιοσ σου ποιησον με ωσ ενα των μισθιων σου ²⁰ και αναστασ ηλθεν προσ τον πατερα αυτου ετι δε αυτου μακραν απεχοντοσ ειδεν αυτον ο πατηρ αυτου και εσπλαγχνισθη και δραμων επεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και κατεφιλησεν αυτον ²¹ ειπεν δε αυτω ο υιοσ πατερ ημαρτον εις τον ουρανον και ενωπιον σου και ουκετι ειμι αξιοσ κληθηναι υιοσ σου ²² ειπεν δε ο πατηρ προσ τουσ δουλουσ αυτου εξενεγκατε την στολην την πρωτην και ενδυσατε αυτον

και δοτε δακτυλιον εις την χειρα αυτου και υποδηματα εις τους ποδας ²³ και ενεγκαντες τον μοσχον τον σιτευτον θυσατε και φαγοντες ευφρανθωμεν ²⁴ οτι ουτος ο υιος μου νεκρος ην και ανεζησεν και απολωλωσ ην και ευρεθη και ηρξαντο ευφραινεσθαι ²⁵ ην δε ο υιος αυτου ο πρεσβυτερος εν αγρω και ως ερχομενος ηγγισεν τη οικια ηκουσεν συμφωνιασ και χορων ²⁶ και προσκαλεσαμενος ενα των παιδων επυνθανετο τι ειη ταυτα ²⁷ ο δε ειπεν αυτω οτι ο αδελφος σου ηκει και εθυσεν ο πατηρ σου τον μοσχον τον σιτευτον οτι υγιαινοντα αυτον απελαβεν ²⁸ ωργισθη δε και ουκ ηθελεν εισελθειν ο ουν πατηρ αυτου εξελθων παρεκαλει αυτον ²⁹ ο δε αποκριθεις ειπεν τω πατρι ιδου τοςαυτα ετη δουλευω σοι και ουδεποτε εντολην σου παρηλθον και εμοι ουδεποτε εδωκασ εριφον ινα μετα των φιλων μου ευφρανθω ³⁰ οτε δε ο υιος σου ουτος ο καταφαγων σου τον βιον μετα πορνων ηλθεν εθυσασ αυτω τον μοσχον τον σιτευτον ³¹ ο δε ειπεν αυτω τεκνον συ παντοτε μετ εμου ει και παντα τα εμα σα εστιν ³² ευφρανθηναι δε και χαρηναι εδει οτι ο αδελφος σου ουτος νεκρος ην και ανεζησεν και απολωλωσ ην και ευρεθη

16

¹ ελεγεν δε και προσ τους μαθητας αυτου ανθρωπος τις ην πλουσιος οσ ειχεν οικονομον και ουτος διεβληθη αυτω ως διασκορπιζων τα υπαρχοντα αυτου ² και φωνησασ αυτον ειπεν αυτω τι τουτο ακουω περι σου αποδος τον λογον της οικονομιας

σου ου γαρ δυναση ετι οικονομειν ³ ειπεν δε εν εαυτω ο οικονομος τι ποιησω οτι ο κυριος μου αφαιρειται την οικονομιαν απ εμου σκαπτειν ουκ ισχυω επαιτειν αισχυνομαι ⁴ εγγνων τι ποιησω ινα οταν μετασταθω της οικονομιασ δεξωνται με εις τους οικους αυτων ⁵ και προσκαλεσαμενος ενα εκαστον των χρεωφειλετων του κυριου εαυτου ελεγεν τω πρωτω ποσον οφειλεις τω κυριω μου ⁶ ο δε ειπεν εκατον βατους ελαιου και ειπεν αυτω δεξαι σου το γραμμα και καθισασ ταχεωσ γραψον πεντηκοντα ⁷ επειτα ετερω ειπεν συ δε ποσον οφειλεις ο δε ειπεν εκατον κορους σιτου και λεγει αυτω δεξαι σου το γραμμα και γραψον ογδοηκοντα ⁸ και επηνεσεν ο κυριος τον οικονομον της αδικιασ οτι φρονιμωσ εποιησεν οτι οι υιοι του αιωνος τουτου φρονιμωτεροι υπερ τους υιουσ του φωτος εις την γενεαν την εαυτων εισιν ⁹ καγω υμιν λεγω ποιησατε εαυτοις φιλους εκ του μαμωνα της αδικιασ ινα οταν εκλιπητε δεξωνται υμασ εις τασ αιωνιουσ σκηνας ¹⁰ ο πιστος εν ελαχιστω και εν πολλω πιστος εστιν και ο εν ελαχιστω αδικος και εν πολλω αδικος εστιν ¹¹ ει ουν εν τω αδικω μαμωνα πιστοι ουκ εγενεσθε το αληθινον τις υμιν πιστευσει ¹² και ει εν τω αλλοτριω πιστοι ουκ εγενεσθε το υμετερον τις υμιν δωσει ¹³ ουδεις οικητησ δυναται δυσιν κυριοισ δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενος ανθεζεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν και μαμωνα ¹⁴ ηκουον δε ταυτα παντα και οι φαρισαιοι φιλαργυροι υπαρχοντες και

εξεμυκτηριζον αυτον ¹⁵ και ειπεν αυτοις υμεις εστε οι δικαιοουντες εαυτους ενωπιον των ανθρωπων ο δε θεος γινωσκει τας καρδιας υμων οτι το εν ανθρωποις υψηλον βδελυγμα ενωπιον του θεου ¹⁶ ο νομος και οι προφηται εωσιωαννου απο τοτε η βασιλεια του θεου ευαγγελιζεται και πας εις αυτην βιαζεται ¹⁷ ευκοπωτερον δε εστιν τον ουρανον και την γην παρελθειν η του νομου μιαν κεραιαν πεσειν ¹⁸ πας ο απολυων την γυναικα αυτου και γαμων ετεραν μοιχευει και πας ο απολελυμενην απο ανδρος γαμων μοιχευει ¹⁹ ανθρωπος δε τις ην πλουσιος και ενεδιδυσκετο πορφυραν και βυσσον ευφραινομενος καθ ημεραν λαμπρως ²⁰ πτωχος δε τις ην ονοματι λαζαρος ος εβεβλητο προσ τον πυλωνα αυτου ηλκωμενος ²¹ και επιθυμων χορτασθηναι απο των ψιχιων των πιπτοντων απο της τραπεζης του πλουσιου αλλα και οι κυνες ερχομενοι απελειχον τα ελκη αυτου ²² εγενετο δε αποθανειν τον πτωχον και απενεχθηναι αυτον υπο των αγγελων εις τον κολπον αβρααμ απεθανεν δε και ο πλουσιος και εταφη ²³ και εν τω αδη επαρας τους οφθαλμους αυτου υπαρχων εν βασανοις ορα τον αβρααμ απο μακροθεν και λαζαρον εν τοις κολποις αυτου ²⁴ και αυτος φωνησας ειπεν πατερ αβρααμ ελεησον με και πεμψον λαζαρον ινα βαψη το ακρον του δακτυλου αυτου υδατος και καταψυξη την γλωσσαν μου οτι οδυνωμαι εν τη φλογι ταυτη ²⁵ ειπεν δε αβρααμ τεκνον μνησθητι οτι απελαβες συ τα αγαθα σου εν τη ζωη σου

και λαζαρος ομοιωσ τα κακα νυν δε ωδε παρακαλειται συ δε οδυνασαι ²⁶ και επι πασιν τουτοις μεταξυ ημων και υμων χασμα μεγα εστηρικται οπως οι θελοντες διαβηναι ενθεν προς υμας μη δυνωνται μηδε οικειθεν προς ημας διαπερωσιν ²⁷ ειπεν δε ερωτω ουν σε πατερ ινα πεμψησ αυτον εις τον οικον του πατροσ μου ²⁸ εχω γαρ πεντε αδελφους οπως διαμαρτυρηται αυτοις ινα μη και αυτοι ελθωσιν εις τον τοπον τουτον της βασανου ²⁹ λεγει αυτω αβρααμ εχουσιν μωσea και τουσ προφητας ακουσατωσαν αυτων ³⁰ ο δε ειπεν ουχι πατερ αβρααμ αλλ εαν τις απο νεκρων πορευθη προσ αυτους μετανοησουσιν ³¹ ειπεν δε αυτω ει μωσεωσ και των προφητων ουκ ακουουσιν ουδε εαν τις εκ νεκρων αναστη πεισθησονται

17

¹ ειπεν δε προσ τουσ μαθητασ ανενδεκτον εστιν του μη ελθειν τα σκανδαλα ουαι δε δι ου ερχεται ² λυσιτελει αυτω ει μυλος ονικος περικειται περι τον τραχηλον αυτου και ερριπται εις την θαλασσαν η ινα σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων ³ προσεχετε εαυτοις εαν δε αμαρτη εις σε ο αδελφος σου επιτιμησον αυτω και εαν μετανοηση αφες αυτω ⁴ και εαν επτακις της ημερας αμαρτη εις σε και επτακις της ημερας επιστρεψη λεγων μετανω αφησεις αυτω ⁵ και ειπον οι αποστολοι τω κυριω προσθεσ ημιν πιστιν ⁶ ειπεν δε ο κυριος ει εχετε πιστιν ωσ κοκκον σιναπεωσ ελεγετε αν τη συκαμινω ταυτη εκριζωθητι και φυτευθητι εν τη θαλασση και υπηκουσεν αν υμιν ⁷ τισ δε εξ υμων δουλον εχων αροτριωντα η ποιμαινοντα

ος εισελθοντι εκ του αγρου ερει
 ευθεωσ παρελθων αναπεσε ⁸ αλλ
 ουχι ερει αυτω ετοιμασον τι
 δειπνησω και περιζωσαμενος
 διακονει μοι εωσ φαγω και πιω
 και μετα ταυτα φαγεσαι και
 πιεσαι συ ⁹ μη χαριν εχει τω
 δουλω εκεινω οτι εποιησεν τα
 διαταχθεντα ου δοκω ¹⁰ ουτωσ
 και υμεις οταν ποιησητε παντα
 τα διαταχθεντα υμιν λεγετε
 οτι δουλοι αχρειοι εσμεν οτι ο
 οφειλομεν ποιησαι πεποιηκαμεν
¹¹ και εγενετο εν τω πορευεσθαι
 αυτον εισ ιερουσαλημ και αυτοσ
 διηρχετο δια μεσου σαμαρειασ και
 γαλιλαιασ ¹² και εισερχομενου
 αυτου εισ τινα κωμην απηνητησαν
 αυτω δεκα λεπροι ανδρες οι
 εστησαν πορρωθεν ¹³ και αυτοι
 ηραν φωνην λεγοντες ιησου
 επιστατα ελεησον ημασ ¹⁴ και
 ιδων ειπεν αυτοισ πορευθεντες
 επιδειξατε εαυτουσ τοισ ιερευσιν
 και εγενετο εν τω υπαγειν αυτοουσ
 εκαθαρισθησαν ¹⁵ εισ δε εξ
 αυτων ιδων οτι ιαθη υπεστρεψεν
 μετα φωνησ μεγαλησ δοξαζων
 τον θεον ¹⁶ και επεσεν επι
 προσωπον παρα τουσ ποδασ αυτου
 ευχαριστων αυτω και αυτοσ ην
 σαμαρειτησ ¹⁷ αποκριθεισ δε
 ο ιησουσ ειπεν ουχι οι δεκα
 εκαθαρισθησαν οι δε εννεα που
¹⁸ ουχ ευρεθησαν υποστρεψαντες
 δουναι δοξαν τω θεω ει μη ο
 αλλογενησ ουτοσ ¹⁹ και ειπεν
 αυτω αναστασ πορευου η πιστισ
 σου σεσωκεν σε ²⁰ επερωτηθεισ
 δε υπο των φαρισαιων ποτε
 ερχεται η βασιλεια του θεου
 απεκριθη αυτοισ και ειπεν ουκ
 ερχεται η βασιλεια του θεου μετα
 παρατηρησεωσ ²¹ ουδε ερουσιν
 ιδου ωδε η ιδου εκει ιδου γαρ η
 βασιλεια του θεου εντοσ υμων
 εστιν ²² ειπεν δε προσ τουσ

μαθητασ ελευσονται ημεραι οτε
 επιθυμησετε μιαν των ημερων
 του υιου του ανθρωπου ιδειν και
 ουκ οψεσθε ²³ και ερουσιν υμιν
 ιδου ωδε η ιδου εκει μη απεληθε
 μηδε διωξητε ²⁴ ωσπερ γαρ η
 αστραπη η αστραπτουσα εκ της
 υπ ουρανον εισ την υπ ουρανον
 λαμπει ουτωσ εσται ο υιοσ του
 ανθρωπου εν τη ημερα αυτου
²⁵ πρωτον δε δει αυτον πολλα
 παθειν και αποδοκιμασθηναι απο
 της γενεασ ταυτησ ²⁶ και καθωσ
 εγενετο εν ταισ ημεραισ νωε
 ουτωσ εσται και εν ταισ ημεραισ
 του υιου του ανθρωπου ²⁷ ησθιον
 επινον εγαμουν εξεγαμιζοντο
 αχρι ησ ημερασ εισηλθεν νωε
 εισ την κιβωτον και ηλθεν ο
 κατακλυσμοσ και απωλεσεν
 απαντασ ²⁸ ομοιωσ και ωσ
 εγενετο εν ταισ ημεραισ λωτ
 ησθιον επινον ηγοραζον επωλουσ
 εφυτευουσ ωκοδομουσ ²⁹ η δε
 ημερα εξηλθεν λωτ απο σοδομων
 εβρεξεν πυρ και θειον απ ουρανου
 και απωλεσεν απαντασ ³⁰ κατα
 ταυτα εσται η ημερα ο υιοσ του
 ανθρωπου αποκαλυπτεται ³¹ εν
 εκεινη τη ημερα οσ εσται επι
 του δωματοσ και τα σκευη αυτου
 εν τη οικια μη καταβατω αραι
 αυτα και ο εν τω αγρω ομοιωσ
 μη επιστρεψατω εισ τα οπισω
³² μνημονευετε της γυναικοσ λωτ
³³ οσ εαν ζητηση την ψυχην αυτου
 σωσαι απολεσει αυτην και οσ
 εαν απολεση αυτην ζωογονησει
 αυτην ³⁴ λεγω υμιν ταυτη τη
 νυκτι εσονται δυο επι κλινησ
 μιασ εισ παραληφθησεται και
 ο ετεροσ αφεθησεται ³⁵ δυο
 εσονται αληθουσαι επι το αυτο
 μια παραληφθησεται και η
 ετερα αφεθησεται ³⁶ ³⁷ και
 αποκριθεντες λεγουσιν αυτω που
 κυριε ο δε ειπεν αυτοισ οπου το

σωμα εκει συναχθησονται οι αετοι

18

¹ ελεγεν δε και παραβολην αυτοις προς το δειν παντοτε προσευχεσθαι και μη εκκακειν ² λεγων κριτησ τισ ην εν τινι πολει τον θεον μη φοβουμενος και ανθρωπον μη εντρεπομενος ³ χηρα δε ην εν τη πολει εκεινη και ηρχετο προς αυτον λεγουσα εκδικησον με απο του αντιδικου μου ⁴ και ουκ ηθελησεν επι χρονον μετα δε ταυτα ειπεν εν εαυτω ει και τον θεον ου φοβουμαι και ανθρωπον ουκ εντρεπομαι ⁵ δια γε το παρεχειν μοι κοπον την χηραν ταυτην εκδικησω αυτην ινα μη εισ τελος ερχομενη υποπιαζη με ⁶ ειπεν δε ο κυριος ακουσατε τι ο κριτησ τησ αδικιασ λεγει ⁷ ο δε θεος ου μη ποιηση την εκδικησιν των εκλεκτων αυτου των βωντων προς αυτον ημερασ και νυκτοσ και μακροθυμων επ αυτοις ⁸ λεγω υμιν οτι ποιησει την εκδικησιν αυτων εν ταχει πλην ο υιοσ του ανθρωπου ελθων αρα ευρησει την πιστιν επι τησ γησ ⁹ ειπεν δε προς τινασ τουσ πεποιθοτασ εφ εαυτοις οτι εισιν δικαιοι και εξουθενουντασ τουσ λοιπουσ την παραβολην ταυτην ¹⁰ ανθρωποι δυο ανεβησαν εισ το ιερον προσευξασθαι ο εισ φαρισαιοσ και ο ετεροσ τελωνησ ¹¹ ο φαρισαιοσ σταθεισ προς εαυτον ταυτα προσηυχετο ο θεοσ ευχαριστω σοι οτι ουκ ειμι ωσπερ οι λοιποι των ανθρωπων αρπαγεσ αδικοι μοιχοι η και ωσ ουτοσ ο τελωνησ ¹² νηστευω δισ του σαββατου αποδεκατω παντα οσα κτωμαι ¹³ και ο τελωνησ μακροθεν εστωσ ουκ ηθελεν ουδε τουσ οφθαλμουσ

εισ τον ουρανον επαραι αλλ ετυπτεν εισ το στηθοσ αυτου λεγων ο θεοσ ιλασθητι μοι τω αμαρτωλω ¹⁴ λεγω υμιν κατεβη ουτοσ δεδικαιωμενοσ εισ τον οικον αυτου η γαρ εκεινοσ οτι πασ ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται ο δε ταπεινων εαυτον υψωθησεται ¹⁵ προσεφερον δε αυτω και τα βρεφη ινα αυτων απτηται ιδοντεσ δε οι μαθηται επετιμησαν αυτοις ¹⁶ ο δε ιηουσοσ προσκαλεσαμενοσ αυτα ειπεν αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με και μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου ¹⁷ αμην λεγω υμιν οσ εαν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ωσ παιδιον ου μη εισελθη εισ αυτην ¹⁸ και επηρωτησεν τισ αυτον αρχων λεγων διδασκαλε αγαθε τι ποιησασ ζων αιωνιον κληρονομησω ¹⁹ ειπεν δε αυτω ο ιηουσοσ τι με λεγεις αγαθον ουδεισ αγαθοσ ει μη εισ ο θεοσ ²⁰ τασ εντολασ οιδασ μη μοιχευσησ μη φονευσησ μη κλειψησ μη ψευδομαρτυρησησ τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου ²¹ ο δε ειπεν ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητοσ μου ²² ακουσασ δε ταυτα ο ιηουσοσ ειπεν αυτω ετι εν σοι λειπει παντα οσα εχεισ πωλησον και διαδοσ πτωχοισ και εξεισ θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι ²³ ο δε ακουσασ ταυτα περιλυποσ εγενετο ην γαρ πλουσιοσ σφοδρα ²⁴ ιδων δε αυτον ο ιηουσοσ περιλυπον γενομενον ειπεν πωσ δυσκολωσ οι τα χρηματα εχοντεσ εισελουσονται εισ την βασιλειαν του θεου ²⁵ ευκοπωτερον γαρ εστιν καμηλον δια τρυμαλιασ ραφιδοσ εισελθειν η πλουσιον εισ την βασιλειαν του θεου εισελθειν

26 ειπον δε οι ακουσαντες και τις δυναται σωθηναι 27 ο δε ειπεν τα αδυνατα παρα ανθρωποις δυνατα εστιν παρα τω θεω 28 ειπεν δε πετροσ ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι 29 ο δε ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι ουδεις εστιν οσ αφηκεν οικιαν η γονεις η αδελφους η γυναικα η τεκνα ενεκεν της βασιλειασ του θεου 30 οσ ου μη απολαβη πολλαπλασιονα εν τω καιρω τουτω και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζων αιωνιον 31 παραλαβων δε τουσ δωδεκα ειπεν προς αυτοουσ ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και τελεσθησεται παντα τα γεγραμμενα δια των προφητων τω υιω του ανθρωπου 32 παραδοθησεται γαρ τοις εθνεσιν και εμπαιχθησεται και υβρισθησεται και εμπτυσθησεται 33 και μαστιγωσαντες αποκτενουσιν αυτον και τη ημερα τη τριτη αναστησεται 34 και αυτοι ουδεν τουτων συνηκαν και ην το ρημα τουτο κεκρυμμενον απ αυτων και ουκ εγινωσκον τα λεγομενα 35 εγενετο δε εν τω εγγιζειν αυτον εις ιεριχω τυφλοσ τις εκαθητο παρα την οδον προσαιτων 36 ακουσασ δε οχλου διαπορευομενου επυθανετο τι ειη τουτο 37 απηγγειλαν δε αυτω οτι ιησουσ ο ναζωραιουσ παρερχεται 38 και εβοησεν λεγων ιησου υιε δαυιδ ελεησον με 39 και οι προαγοντες επετιμων αυτω ινα σιωπηση αυτοσ δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με 40 σταθεισ δε ο ιησουσ εκελευσεν αυτον αχθηναι προς αυτον εγγισαντοσ δε αυτου επηρωτησεν αυτον 41 λεγων τι σοι θελεισ ποιησω ο δε ειπεν κυριε ινα αναβλεψω 42 και ο ιησουσ

ειπεν αυτω αναβλεψον η πιστισ σου σεσωκεν σε 43 και παραχρημα ανεβλεψεν και ηκολουθει αυτω δοξαζων τον θεον και πασ ο λαοσ ιδων εδωκεν αινον τω θεω

19

1 και εισελθων διηρχετο την ιεριχω 2 και ιδου ανηρ ονοματι καλουμενοσ ζακχαιουσ και αυτοσ ην αρχιτελωνησ και ουτοσ ην πλουσιουσ 3 και εξητει ιδειν τον ιησουν τις εστιν και ουκ ηδυνατο απο του οχλου οτι τη ηλικια μικροσ ην 4 και προδραμων εμπροσθεν ανεβη επι συκομωραιαν ινα ιδη αυτον οτι εκεινησ εμελλεν διερχεσθαι 5 και ωσ ηλθεν επι τον τοπον αναβλεψασ ο ιησουσ ειδεν αυτον και ειπεν προς αυτον ζακχαιε σπευσασ καταβηθι σημερον γαρ εν τω οικω σου δει με μειναι 6 και σπευσασ κατεβη και υπεδεξατο αυτον χαιρων 7 και ιδοντες παντες διεγογγυζον λεγοντες οτι παρα αμαρτωλω ανδρι εισηλθεν καταλυσαι 8 σταθεισ δε ζακχαιουσ ειπεν προς τον κυριον ιδου τα ημιση των υπαρχοντων μου κυριε διδωμι τοις πτωχοις και ει τινοσ τι εσυκοφαντησα αποδιδωμι τετραπλουν 9 ειπεν δε προς αυτον ο ιησουσ οτι σημερον σωτηρια τω οικω τουτω εγενετο καθοτι και αυτοσ υιοσ αβρααμ εστιν 10 ηλθεν γαρ ο υιοσ του ανθρωπου ζητησαι και σωσαι το απολωλοσ 11 ακουοντων δε αυτων ταυτα προσθεισ ειπεν παραβολην δια το εγγυσ αυτον εινα ιερουσαλημ και δοκειν αυτοουσ οτι παραχρημα μελλει η βασιλεια του θεου αναφαινεσθαι 12 ειπεν ουν ανθρωποσ τις ευγενησ επορευθη εις χωραν μακραν λαβειν εαυτω βασιλειαν

και υποστρεψαι ¹³ καλεσασ δε δεκα δουλους εαυτου εδωκεν αυτοις δεκα μνας και ειπεν προς αυτοουσ πραγματευσασθε εως ερχομαι ¹⁴ οι δε πολιται αυτου εμισουν αυτον και απεστειλαν πρεσβειαν οπισω αυτου λεγοντες ου θελομεν τουτον βασιλευσαι εφ ημας ¹⁵ και εγενετο εν τω επανελθειν αυτον λαβοντα την βασιλειαν και ειπεν φωνηθηναι αυτω τουσ δουλους τουτους οισ εδωκεν το αργυριον ινα γνωτισ τι διεπραγματευσασατο ¹⁶ παρεγενετο δε ο πρωτος λεγων κυριε η μνα σου προσειργασατο δεκα μνας ¹⁷ και ειπεν αυτω ευ αγαθε δουλε οτι εν ελαχιστω πιστος εγενου ισθι εξουσιαν εχων επανω δεκα πολεων ¹⁸ και ηλθεν ο δευτερος λεγων κυριε η μνα σου εποιησεν πεντε μνας ¹⁹ ειπεν δε και τουτω και συ γινου επανω πεντε πολεων ²⁰ και ετερος ηλθεν λεγων κυριε ιδου η μνα σου ην ειχον αποκειμενην εν σουδαριω ²¹ εφοβουμην γαρ σε οτι ανθρωπος αυστηρος ει αιρεισ ο ουκ εθηκασ και θεριζεισ ο ουκ εσπειρασ ²² λεγει δε αυτω εκ του στοματος σου κρινω σε πονηρε δουλε ηδεις οτι εγω ανθρωπος αυστηρος ειμι αιρων ο ουκ εθηκα και θεριζων ο ουκ εσπειρα ²³ και δια τι ουκ εδωκασ το αργυριον μου επι τραπεζαν και εγω ελθων συν τοκω αν επραξα αυτο ²⁴ και τοις παρεστωσιν ειπεν αρατε απ αυτου την μναν και δοτε τω τασ δεκα μνας εχοντι ²⁵ και ειπον αυτω κυριε εχει δεκα μνας ²⁶ λεγω γαρ υμιν οτι παντι τω εχοντι δοθησεται απο δε του μη εχοντος και ο εχει αρθησεται απ αυτου ²⁷ πλην τουσ εχθρους μου εκεινουσ τουσ μη θελησαντας

με βασιλευσαι επ αυτοουσ αγαγετε ωδε και κατασφαξατε εμπροσθεν μου ²⁸ και ειπων ταυτα επορευετο εμπροσθεν αναβαινων εις ιεροσολυμα ²⁹ και εγενετο ωσ ηγγισεν εις βηθσφαγη και βηθανιαν προς το οροσ το καλουμενον ελαιων απεστειλεν δυο των μαθητων αυτου ³⁰ ειπων υπαγετε εις την κατεναντι κωμην εν η εισπορευομενοι ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεισ πωποτε ανθρωπων εκαθισεν λυσαντες αυτον αγαγετε ³¹ και εαν τισ υμασ ερωτα δια τι λυετε ουτωσ ερειτε αυτω οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει ³² απελθοντες δε οι απεσταλμενοι ευρον καθωσ ειπεν αυτοις ³³ λυοντων δε αυτων τον πωλον ειπον οι κυριοι αυτου προς αυτοουσ τι λυετε τον πωλον ³⁴ οι δε ειπον ο κυριος αυτου χρειαν εχει ³⁵ και ηγαγον αυτον προς τον ιησουν και επιρριψαντες εαυτων τα ιματια επι τον πωλον επεβιβασαν τον ιησουν ³⁶ πορευομενου δε αυτου υπεστρωννουσ τα ιματια αυτων εν τη οδω ³⁷ εγγιζοντος δε αυτου ηδη προς τη καταβασει του ορους των ελαιων ηρξαντο απαν το πληθος των μαθητων χαιροντες αινειν τον θεον φωνη μεγαλη περι πασων ων ειδον δυναμειων ³⁸ λεγοντες ευλογημενοσ ο ερχομενοσ βασιλευσ εν ονοματι κυριου ειρηνη εν ουρανω και δοξα εν υψιστοις ³⁹ και τινεσ των φαρισαιων απο του οχλου ειπον προς αυτον διδασκαλε επιτιμησον τοις μαθηταισ σου ⁴⁰ και αποκριθεισ ειπεν αυτοις λεγω υμιν οτι εαν ουτοι σιωπησωσιν οι λιθοι κεκραζονται ⁴¹ και ωσ ηγγισεν ιδων την πολιν εκλαυσεν επ αυτη ⁴² λεγων οτι ει εγνωσ και συ και γε εν τη ημερα σου

ταυτη τα προς ειρηνην σου νυν δε εκρυβη απο οφθαλμων σου ⁴³ οτι ηξουσιν ημεραι επι σε και περιβαλουσιν οι εχθροι σου χαρακα σοι και περικυκλωσουσιν σε και συνεξουσιν σε παντοθεν ⁴⁴ και εδαφιουσιν σε και τα τεκνα σου εν σοι και ουκ αφησουσιν εν σοι λιθον επι λιθω ανθων ουκ εγνωσ τον καιρον της επισκοπησ σου ⁴⁵ και εισελθων εισ το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουντας εν αυτω και αγοραζοντας ⁴⁶ λεγων αυτοις γεγραπται ο οικος μου οικος προσευχησ εστιν υμεις δε αυτον εποιησατε σπηλαιον ληστων ⁴⁷ και ην διδασκων το καθ ημεραν εν τω ιερω οι δε αρχιερεις και οι γραμματεισ εξητουσιν αυτον απολεσαι και οι πρωτοι του λαου ⁴⁸ και ουχ ευρισκον το τι ποιησωσιν ο λαοσ γαρ απασ εξεκρεματο αυτου ακουωσ

20

¹ και εγενετο εν μια των ημερων εκεινων διδασκοντοσ αυτου τον λαον εν τω ιερω και ευαγγελιζομενου επεστησαν οι ιερεις και οι γραμματεισ συν τοις πρεσβυτεροις ² και ειπον προς αυτον λεγοντεσ ειπε ημιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιεισ η τισ εστιν ο δουσ σοι την εξουσιαν ταυτην ³ αποκριθεισ δε ειπεν προς αυτοουσ ερωτησω υμασ καγω ενα λογον και ειπατε μοι ⁴ το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων ⁵ οι δε συνελογισαντο προς εαυτουσ λεγοντεσ οτι εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι ουκ επιστευσατε αυτω ⁶ εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων πασ ο λαοσ καταλιθασει ημασ πεπεισμενοσ γαρ εστιν ιωαννην προφητην ειναι ⁷ και απεκριθησαν μη

ειδεναι ποθεν ⁸ και ο ιησουσ ειπεν αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ⁹ ηρξατο δε προς τον λαον λεγειν την παραβολην ταυτην ανθρωποσ εφυτευσεν αμπελωνα και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν χρονουσ ικανουσ ¹⁰ και εν καιρω απεστειλεν προς τουσ γεωργουσ δουλον ινα απο του καρπου του αμπελωνοσ δωσιν αυτω οι δε γεωργοι δειραντεσ αυτον εξαπεστειλαν κενον ¹¹ και προσεθετο πεμψαι ετερον δουλον οι δε κακεινον δειραντεσ και ατιμασαντεσ εξαπεστειλαν κενον ¹² και προσεθετο πεμψαι τριτον οι δε και τουτον τραυματισαντεσ εξεβαλον ¹³ ειπεν δε ο κυριοσ του αμπελωνοσ τι ποιησω πεμψω τον υιον μου τον αγαπητον ιωωσ τουτον ιδοντεσ εντραπησονται ¹⁴ ιδοντεσ δε αυτον οι γεωργοι διελογιζοντο προς εαυτουσ λεγοντεσ ουτοσ εστιν ο κληρονομοσ δευτε αποκτεινωμεν αυτον ινα ημων γενηται η κληρονομια ¹⁵ και εκβαλοντεσ αυτον εξω του αμπελωνοσ απεκτειναν τι ουν ποιησει αυτοις ο κυριοσ του αμπελωνοσ ¹⁶ ελευσεται και απολεσει τουσ γεωργουσ τουτουσ και δωσει τον αμπελωνα αλλοις ακουσαντεσ δε ειπον μη γενοιτο ¹⁷ ο δε εμβλεψασ αυτοις ειπεν τι ουν εστιν το γεγραμμενον τουτο λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντεσ ουτοσ εγενηθη εισ κεφαλην γωνιασ ¹⁸ πασ ο πεσων επ εκεινον τον λιθον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικησει αυτον ¹⁹ και εξητησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεισ επιβαλειν επ αυτον τασ χειρασ εν αυτη τη ωρα και εφοβηθησαν

εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην ταυτην ειπεν ²⁰ και παρατηρησαντες απεστειλαν εγκαθετους υποκρινομενους εαυτους δικαιους ειναι ινα επιλαβωνται αυτου λογου εις το παραδουναι αυτον τη αρχη και τη εξουσια του ηγεμονου ²¹ και επηρωτησαν αυτον λεγοντες διδασκαλε οιδαμεν οτι ορθως λεγεις και διδασκεις και ου λαμβανεις προσωπον αλλ επι αληθειας την οδον του θεου διδασκεις ²² εξεστιν ημιν καισαρι φορον δουναι η ου ²³ κατανοησας δε αυτων την πανουργιαν ειπεν προς αυτους τι με πειραζετε ²⁴ επιδειξατε μοι δηναριον τινος εχει εικονα και επιγραφην αποκριθεντες δε ειπον καισαρος ²⁵ ο δε ειπεν αυτοις αποδοτε τοιουν τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω ²⁶ και ουκ ισχυσαν επιλαβεσθαι αυτου ρηματος εναντιον του λαου και θαυμασαντες επι τη αποκρισει αυτου εισησαν ²⁷ προσελθοντες δε τινες των σαδδουκαιων οι αντιλεγοντες αναστασιν μη ειναι επηρωτησαν αυτον ²⁸ λεγοντες διδασκαλε μωσησ εγραψεν ημιν εαν τινος αδελφος αποθανη εχων γυναικα και ουτος ατεκνος αποθανη ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου ²⁹ επτα ουν αδελφοι ησαν και ο πρωτος λαβων γυναικα απεθανεν ατεκνος ³⁰ και ελαβεν ο δευτερος την γυναικα και ουτος απεθανεν ατεκνος ³¹ και ο τριτος ελαβεν αυτην ωσαυτως ωσαυτως δε και οι επτα ου κατελιπον τεκνα και απεθανον ³² υστερον δε παντων απεθανεν και η γυνη ³³ εν τη ουν αναστασει τινος αυτων γινεται γυνη οι

γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα ³⁴ και αποκριθεισ ειπεν αυτοις ο ιησους οι υιοι του αιωνου τουτου γαμουσιν και εκγαμискονται ³⁵ οι δε καταξιωθεντες του αιωνου εκεινου τυχειν και της αναστασεως της εκ νεκρων ουτε γαμουσιν ουτε εκγαμιζονται ³⁶ ουτε γαρ αποθανειν επι δυνανται ισαγγελοι γαρ εισιν και υιοι εισιν του θεου της αναστασεως υιοι οντες ³⁷ οτι δε εγειρονται οι νεκροι και μωσησ εμηνυσεν επι της βατου ως λεγει κυριον τον θεον αβρααμ και τον θεον ισαακ και τον θεον ιακωβ ³⁸ θεος δε ουκ εστιν νεκρων αλλα ζωντων παντες γαρ αυτω ζωσιν ³⁹ αποκριθεντες δε τινες των γραμματεων ειπον διδασκαλε καλωσ ειπασ ⁴⁰ ουκετι δε ετολμων επερωταν αυτον ουδεν ⁴¹ ειπεν δε προς αυτους πως λεγουσιν τον χριστον υιον δαυιδ ειναι ⁴² και αυτος δαυιδ λεγει εν βιβλω ψαλμων ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου ⁴³ εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου ⁴⁴ δαυιδ ουν κυριον αυτον καλει και πως υιος αυτου εστιν ⁴⁵ ακουοντος δε παντος του λαου ειπεν τοις μαθηταις αυτου ⁴⁶ προσεχετε απο των γραμματεων των θελοντων περιπατειν εν στολαις και φιλονυτων ασπασμους εν ταις αγοραις και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαίς και πρωτοκλισιας εν τοις δειπνοις ⁴⁷ οι κατεσθιουσιν τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχονται ουτοι ληψονται περισσοτερον κριμα

21

1 αναβλεψας δε ειδεν τους βαλλοντας τα δωρα αυτων εις

το γαζοφυλακίον πλουσίους
 2 είδεν δε τινὰ καὶ χηρὰν
 πενιχρὰν βαλλούσαν ἐκεῖ δυο
 λεπτά 3 καὶ εἶπεν ἀληθῶς
 λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χηρὰ ἡ πτωχὴ
 αὕτη πλείον πάντων ἐβάλεν
 4 ἀπάντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ
 περισσευόντος αὐτοῖς ἐβάλον εἰς
 τὰ δῶρα τοῦ θεοῦ αὕτη δὲ ἐκ
 τοῦ ὑστερημάτος αὐτῆς ἀπάντα
 τὸν βίον ὃν εἶχεν ἐβάλεν 5 καὶ
 τινῶν λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ
 ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασιν
 κεκοσμηταὶ εἶπεν 6 ταῦτα ἀ
 θεωρεῖτε ἐλευσονται ἡμέραι
 ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος
 ἐπὶ λίθῳ ὅς οὐ καταλυθήσεται
 7 ἐπρωτήσαν δὲ αὐτὸν λέγοντες
 διδάσκαλε ποτε οὖν ταῦτα εἶσται
 καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ
 ταῦτα γίνεσθαι 8 ὁ δὲ εἶπεν
 βλέπετε μὴ πλανηθῆτε πολλοὶ
 γὰρ ἐλευσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι
 μου λέγοντες ὅτι ἐγὼ εἰμι καὶ ὁ
 καιρὸς ἤγγικεν μὴ οὖν πορευθῆτε
 ὀπίσω αὐτῶν 9 ὅταν δὲ ἀκουσῆτε
 πολέμους καὶ ἀκαταστασίας μὴ
 πτοηθῆτε δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι
 πρῶτον ἀλλ' οὐκ εὐθεὸς τὸ
 τέλος 10 τότε ἐλέγεν αὐτοῖς
 ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ
 βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν 11 σεισμοὶ
 τε μεγάλοι κατὰ τόπους καὶ
 λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἐσονται φοβητέρα
 τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ
 μεγάλα εἶσται 12 πρὸ δὲ τούτων
 πάντων ἐπιβαλουσὶν ἐφ' ὑμᾶς
 τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσιν
 παραδίδοντες εἰς συναγωγὰς
 καὶ φυλάκας ἀγομένους ἐπὶ
 βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἐνεκεν
 τοῦ ὀνόματος μου 13 ἀποβήσεται
 δὲ ὑμῖν εἰς μάρτυριον 14 θέσθε
 οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν
 μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι
 15 ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα

καὶ σοφίαν ἢ οὐ δύνησονται
 ἀντιπεῖν οὐδὲ ἀντιστηναὶ
 πάντες οἱ ἀντικείμενοί ὑμῖν
 16 παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπο
 γονεῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων
 καὶ ἀδελφῶν καὶ θανατώσουσιν
 ἐξ ὑμῶν 17 καὶ ἐσεσθε μισούμενοι
 ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομα μου
 18 καὶ θριξὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς
 ὑμῶν οὐ μὴ ἀπολήται 19 ἐν τῇ
 ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς
 ψυχὰς ὑμῶν 20 ὅταν δὲ ἴδητε
 κυκλούμενην ὑπὸ στρατοπέδων
 τὴν ἱερουσαλήμ τότε γινώτε ὅτι
 ἤγγικεν ἡ ἐρημώσις αὐτῆς 21 τότε
 οἱ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν
 εἰς τὰ ὄρη καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς
 ἐκχωρεῖτωσαν καὶ οἱ ἐν ταῖς
 χωραῖς μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς
 αὐτήν 22 ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως
 αὐταὶ εἰσὶν τοῦ πλησθῆναι
 πάντα τὰ γεγραμμένα 23 οὐαὶ
 δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ
 ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις
 ταῖς ἡμέραις εἶσται γὰρ ἀνάγκη
 μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὀργῆ
 ἐν τῷ λαῷ τούτῳ 24 καὶ
 πέσουνται στόματι μάχαιρας
 καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς
 πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἱερουσαλήμ
 εἶσται πατούμενη ὑπὸ ἐθνῶν
 ἀχρι πληρωθῶσιν καιροὶ ἐθνῶν
 25 καὶ εἶσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ
 καὶ σελήνῃ καὶ ἀστροῖς καὶ
 ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν
 ἐν ἀπορίᾳ ἠχούσης θαλάσσης
 καὶ σαλοῦ 26 ἀποψυχόντων
 ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ
 προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων
 τῆς οἰκουμένης αἱ γὰρ δυνάμεις
 τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται
 27 καὶ τότε οἴσονται τὸν υἱὸν
 τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν
 νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ
 δόξης πολλῆς 28 ἀρχομένων δὲ
 τούτων γίνεσθαι ἀνακύψατε καὶ

επαράτε τας κεφαλας υμων διοτι εγγιζει η απολυτρωσις υμων ²⁹ και ειπεν παραβολην αυτοις ιδετε την συκην και παντα τα δενδρα ³⁰ οταν προβαλωσιν ηδη βλεποντες αφ εαυτων γινωσκετε οτι ηδη εγγυσ το θερος εστιν ³¹ ουτως και υμεις οταν ιδητε ταυτα γινομενα γινωσκετε οτι εγγυσ εστιν η βασιλεια του θεου ³² αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη εως αν παντα γενηται ³³ ο ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν ³⁴ προσεχετε δε εαυτοις μηποτε βαρηθωσιν υμων αι καρδιαι εν κραιπαλη και μεθη και μεριμναισ βιωτικαισ και αιφνιδιοσ εφ υμασ επιστη η ημερα εκεινη ³⁵ ως παγιοσ γαρ επελευσεται επι παντασ τουσ καθημενουσ επι προσωπον πασησ τησ γησ ³⁶ αγρυπνειτε ουν εν παντι καιρω δεομενοι ινα καταξιωθητε εκφυγειν παντα τα μελλοντα γινεσθαι και σταθηναι εμπροσθεν του υιου του ανθρωπου ³⁷ ην δε τας ημερασ εν τω ιερω διδασκων τασ δε νυκτασ εξερχομενοσ ηυλιζετο εις το οροσ το καλουμενον ελαιων ³⁸ και πασ ο λαοσ ωρθριζεν προσ αυτον εν τω ιερω ακουειν αυτου

22

¹ ηγγιζεν δε η εορτη των αζυμων η λεγομενη πασχα ² και εζητουν οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ το πως ανελωσιν αυτον εφοβουντο γαρ τον λαον ³ εισηλθεν δε σατανας εις ιουδαν τον επικαλουμενον ισκαριωτην οντα εκ του αριθμου των δωδεκα ⁴ και απελθων συνελαλησεν τοισ αρχιερευσιν και στρατηγοισ το πως αυτον

παραδω αυτοισ ⁵ και εχαρησαν και συνεθεντο αυτω αργυριον δουναι ⁶ και εξωμολογησεν και εζητει ευκαιριαν του παραδουнай αυτον αυτοισ ατερ οχλου ⁷ ηλθεν δε η ημερα των αζυμων εν η εδει θυεσθαι το πασχα ⁸ και απεστειλεν πετρον και ιωαννην ειπων πορευθεντες ετοιμασατε ημιν το πασχα ινα φαγωμεν ⁹ οι δε ειπον αυτω που θελεισ ετοιμασομεν ¹⁰ ο δε ειπεν αυτοισ ιδου εισελθοντων υμων εις την πολιν συναντησει υμιν ανθρωποσ κεραμιον υδατοσ βασταζων ακολουθησατε αυτω εις την οικιαν ου εισπορευεται ¹¹ και ερειτε τω οικοδεσποτη τησ οικιασ λεγει σοι ο διδασκαλοσ που εστιν το καταλυμα οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω ¹² κακεινοσ υμιν δειξει ανωγειον μεγα εστρωμενον εκει ετοιμασατε ¹³ απελθοντες δε ευρον καθωσ ειρηκεν αυτοισ και ητοιμασαν το πασχα ¹⁴ και οτε εγενετο η ωρα ανεπεσεν και οι δωδεκα αποστολοι συν αυτω ¹⁵ και ειπεν προσ αυτουσ επιθυμια επεθυμησα τουτο το πασχα φαγειν μεθ υμων προ του με παθειν ¹⁶ λεγω γαρ υμιν οτι ουκετι ου μη φαγω εξ αυτου εωσ οτου πληρωθη εν τη βασιλεια του θεου ¹⁷ και δεξαμενοσ ποτηριον ευχαριστησασ ειπεν λαβετε τουτο και διαμερισατε εαυτοισ ¹⁸ λεγω γαρ υμιν οτι ου μη πιω απο του γεννηματοσ τησ αμπελου εωσ οτου η βασιλεια του θεου ελθη ¹⁹ και λαβων αρτον ευχαριστησασ εκλασεν και εδωκεν αυτοισ λεγων τουτο εστιν το σωμα μου το υπερ υμων διδομενον τουτο ποιειτε εις την εμην αναμνησιν ²⁰ ωσαυτωσ και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εν τω αιματι μου το

υπερ υμων εκχυνομενον ²¹ πλην ιδου η χειρ του παραδιδοντος με μετ εμου επι της τραπεζης ²² και ο μεν υιος του ανθρωπου πορευεται κατα το ωρισμενον πλην ουαι τω ανθρωπω εκεινω δι ου παραδιδεται ²³ και αυτοι ηρξαντο συζητειν προς εαυτους το τις αρα ειη εξ αυτων ο τουτο μελλων πρασσειν ²⁴ εγενετο δε και φιλονεικια εν αυτοις το τις αυτων δοκει ειναι μειζων ²⁵ ο δε ειπεν αυτοις οι βασιλεις των εθνων κυριεουσιν αυτων και οι εξουσιαζοντες αυτων ευεργεται καλουνται ²⁶ υμεις δε ουχ ουτως αλλ ο μειζων εν υμιν γενεσθω ωσ ο νεωτερος και ο ηγουμενος ωσ ο διακωνων ²⁷ τις γαρ μειζων ο ανακειμενος η ο διακωνων ουχι ο ανακειμενος εγω δε ειμι εν μεσω υμων ωσ ο διακωνων ²⁸ υμεις δε εστε οι διαμεμενηκοτες μετ εμου εν τοις πειρασμοις μου ²⁹ καγω διατιθεμαι υμιν καθως διεθετο μοι ο πατηρ μου βασιλειαν ³⁰ ινα εσθιητε και πινητε επι της τραπεζης μου και καθισεσθε επι θρονων κρινοντες τας δωδεκα φυλας του ισραηλ ³¹ ειπεν δε ο κυριος σιμων σιμων ιδου ο σατανας εξητησατο υμας του σνιασαι ωσ τον σιτον ³² εγω δε εδειθηθη περι σου ινα μη εκλιπη η πιστις σου και συ ποτε επιστρεψας στηριζον τους αδελφους σου ³³ ο δε ειπεν αυτω κυριε μετα σου ετοιμος ειμι και εισ φυλακην και εισ θανατον πορευεσθαι ³⁴ ο δε ειπεν λεγω σοι πετρε ου μη φωνηση σημερον αλεκτωρ πριν η τρις απαρνηση μη ειδεναι με ³⁵ και ειπεν αυτοις οτε απεστειλα υμας ατερ βαλαντιου και πηρας και υποδηματων μη τινος υστερησατε οι δε ειπον

ουθενος ³⁶ ειπεν ουν αυτοις αλλα νυν ο εχων βαλαντιον αρατω ομοιωσ και πηραν και ο μη εχων πωλησει το ιματιον αυτου και αγορασει μαχαιραν ³⁷ λεγω γαρ υμιν οτι επι τουτο το γεγραμμενον δει τελεσθηναι εν εμοι το και μετα ανομων ελογισθη και γαρ τα περι εμου τελος εχει ³⁸ οι δε ειπον κυριε ιδου μαχαιραι ωδε δυο ο δε ειπεν αυτοις ικανον εστιν ³⁹ και εξελθων επορευθη κατα το εθος εισ το ορος των ελαιων ηκολουθησαν δε αυτω και οι μαθηται αυτου ⁴⁰ γενομενος δε επι του τοπου ειπεν αυτοις προσευχεσθε μη εισελθειν εισ πειρασμον ⁴¹ και αυτοσ απεσπασθη απ αυτων ωσει λιθου βολην και θεισ τα γονατα προσηυχето ⁴² λεγων πατερ ει βουλει παρενεγκειν το ποτηριον τουτο απ εμου πλην μη το θελημα μου αλλα το σον γενεσθω ⁴³ ωφθη δε αυτω αγγελος απ ουρανου ενισχυων αυτον ⁴⁴ και γενομενος εν αγωνια εκτενεστερον προσηυχето εγενετο δε ο ιδρωσ αυτου ωσει θρομβοι αιματος καταβαινοντες επι την γην ⁴⁵ και αναστας απο της προσευχης ελθων προς τους μαθητας ευρεν αυτους κοιμωμενους απο της λυπης ⁴⁶ και ειπεν αυτοις τι καθευδετε ανασταντες προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εισ πειρασμον ⁴⁷ επι δε αυτου λαλουντος ιδου οχλος και ο λεγομενος ιουδασ εισ των δωδεκα προηρχετο αυτους και ηγγισεν τω ιησου φιλησαι αυτον ⁴⁸ ο δε ιησους ειπεν αυτω ιουδα φιληματι τον υιον του ανθρωπου παραδιδωσ ⁴⁹ ιδοντες δε οι περι αυτον το εσομενον ειπον αυτω κυριε ει παταξομεν εν μαχαιρα ⁵⁰ και επαταξεν εισ

τις εξ αυτων τον δουλον του αρχιερωσ και αφειλεν αυτου το ουσ το δεξιον ⁵¹ αποκριθεισ δε ο ιησους ειπεν εατε εωσ τουτου και αφαμενοσ του ωτιου αυτου ιασατο αυτον ⁵² ειπεν δε ο ιησους προσ τουσ παραγενομενουσ επ αυτον αρχιερεισ και στρατηγουσ του ιερου και πρεσβυτερουσ ωσ επι ληστην εξεληλυθατε μετα μαχαιρων και ξυλων ⁵³ καθ ημεραν οντοσ μου μεθ υμων εν τω ιερω ουκ εξετεινατε τασ χειρασ επ εμε αλλ αυτη υμων εστιν η ωρα και η εξουσια του σκοτουσ ⁵⁴ συλλαβοντεσ δε αυτον ηγαγον και εισηγαγον αυτον εισ τον οικον του αρχιερωσ ο δε πετροσ ηκολουθει μακροθεν ⁵⁵ αφαντων δε πυρ εν μεσω της αυλησ και συγκαθισαντων αυτων εκαθητο ο πετροσ εν μεσω αυτων ⁵⁶ ιδουσα δε αυτον παιδισκη τις καθημενον προσ το φωσ και ατενισασα αυτω ειπεν και ουτοσ συν αυτω ην ⁵⁷ ο δε ηρνησατο αυτον λεγων γυναι ουκ οίδα αυτον ⁵⁸ και μετα βραχυ ετεροσ ιδων αυτον εφη και συ εξ αυτων ει ο δε πετροσ ειπεν ανθρωπε ουκ ειμι ⁵⁹ και διαστασησ ωσει ωρασ μιασ αλλοσ τις δισχυριζετο λεγων επ αληθειασ και ουτοσ μετ αυτου ην και γαρ γαλιλαιοσ εστιν ⁶⁰ ειπεν δε ο πετροσ ανθρωπε ουκ οίδα ο λεγεισ και παραχρημα ετι λαλουντοσ αυτου εφωνησεν αλεκτωρ ⁶¹ και στραφεισ ο κυριοσ ενεβλεψεν τω πετρω και υπεμνησθη ο πετροσ του λογου του κυριου ωσ ειπεν αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι απαρνηση με τρισ ⁶² και εξελθων εξω ο πετροσ εκλαυσεν πικρωσ ⁶³ και οι ανδρεσ οι συνεχοντεσ τον ιησουν ενεπαιζον αυτω δεροντεσ ⁶⁴ και περικαλυψαντεσ αυτον

ετυπτον αυτου το προσωπον και επηρωτων αυτον λεγοντεσ προφητευσον τισ εστιν ο παισασ σε ⁶⁵ και ετερα πολλα βλασφημουντεσ ελεγον εισ αυτον ⁶⁶ και ωσ εγενετο ημερα συνηχθη το πρεσβυτεριον του λαου αρχιερεισ και γραμματεισ και ανηγαγον αυτον εισ το συνεδριον αυτων λεγοντεσ ⁶⁷ ει συ ει ο χριστοσ ειπε ημιν ειπεν δε αυτοισ εαν υμιν ειπω ου μη πιστευσητε ⁶⁸ εαν δε και ερωτησω ου μη αποκριθητε μοι η απολυσητε ⁶⁹ απο του νυν εσται ο υιοσ του ανθρωπου καθημενοσ εκ δεξιων της δυναμεωσ του θεου ⁷⁰ ειπον δε παντεσ συ ουν ει ο υιοσ του θεου ο δε προσ αυτοουσ εφη υμεισ λεγετε οτι εγω ειμι ⁷¹ οι δε ειπον τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυριασ αυτοι γαρ ηκουσαμεν απο του στοματοσ αυτου

23

¹ και ανασταν απαν το πληθοσ αυτων ηγαγον αυτον επι τον πιλατον ² ηρξαντο δε κατηγορειν αυτου λεγοντεσ τουτον ευρομεν διαστρεφοντα το εθνοσ και κωλυοντα καισαρι φορουσ διδοναι λεγοντα εαυτον χριστον βασιλεα ειναι ³ ο δε πιλατοσ επηρωτησεν αυτον λεγων συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ο δε αποκριθεισ αυτω εφη συ λεγεισ ⁴ ο δε πιλατοσ ειπεν προσ τουσ αρχιερεισ και τουσ οχλουσ ουδεν ευρισκω αιτιον εν τω ανθρωπω τουτω ⁵ οι δε επισχουν λεγοντεσ οτι ανασειει τον λαον διδασκων καθ ολησ της ιουδαιασ αρξαμενοσ απο της γαλιλαιασ εωσ ωδε ⁶ πιλατοσ δε ακουσασ γαλιλαιαν επηρωτησεν ει ο ανθρωποσ γαλιλαιοσ εστιν ⁷ και επιγνουσ οτι εκ της εξουσιασ

ηρωδου εστιν ανεπεμψεν αυτον προς ηρωδην οντα και αυτον εν ιεροσολυμοις εν ταυταις ταυσι ημεραις ⁸ ο δε ηρωδης ιδων τον ιησουν εχαρη λιαν ην γαρ θελων εξ ικανου ιδειν αυτον δια το ακουειν πολλα περι αυτου και ηλπιζεν τι σημειον ιδειν υπ αυτου γινομενον ⁹ επηρωτα δε αυτον εν λογοις ικανοις αυτοσ δε ουδεν απεκρινατο αυτω ¹⁰ εισηκεισαν δε οι αρχιεριοι και οι γραμματεισ ευτωνωσ κατηγορουντεσ αυτου ¹¹ εξουθενησασ δε αυτον ο ηρωδης συν τοις στρατευμασιν αυτου και εμπαιξασ περιβαλων αυτον εσθητα λαμπραν ανεπεμψεν αυτον τω πιλατω ¹² εγενοντο δε φιλοι ο τε πιλατοσ και ο ηρωδης εν αυτη τη ημερα μετ αλληλων προυπηρχον γαρ εν εχθρα οντεσ προς εαυτουσ ¹³ πιλατοσ δε συγκαλεσαμενοσ τουσ αρχιεριοισ και τουσ αρχοντασ και τον λαον ¹⁴ ειπεν προς αυτοουσ προσηνεγκατε μοι τον ανθρωπον τουτον ωσ αποστρεφοντα τον λαον και ιδου εγω ενωπιον υμων ανακρινασ ουδεν ευρον εν τω ανθρωπω τουτω αιτιον ων κατηγορειτε κατ αυτου ¹⁵ αλλ ουδε ηρωδης ανεπεμψα γαρ υμασ προς αυτον και ιδου ουδεν αξιον θανατου εστιν πεπραγμενον αυτω ¹⁶ παιδευσασ ουν αυτον απολυσω ¹⁷ αναγκην δε ειχεν απολυειν αυτοις κατα εορτην ενα ¹⁸ ανεκραξαν δε παμπληθει λεγοντεσ αιρε τουτον απολυσον δε ημιν βαραββαν ¹⁹ οστισ ην δια στασιν τινα γενομενην εν τη πολει και φονον βεβλημενοσ εισ φυλακην ²⁰ παλιν ουν ο πιλατοσ προσεφωνησεν θελων απολυσαι τον ιησουν ²¹ οι δε επεφωνουν λεγοντεσ σταυρωσον σταυρωσον

αυτον ²² ο δε τριτον ειπεν προς αυτοουσ τι γαρ κακον εποιησεν ουτοσ ουδεν αιτιον θανατου ευρον εν αυτω παιδευσασ ουν αυτον απολυσω ²³ οι δε επεκειντο φωναισ μεγαλαισ αιτουμενοι αυτον σταυρωθηναι και κατισχυον αι φωναι αυτων και των αρχιερων ²⁴ ο δε πιλατοσ επεκρινεν γενεσθαι το αιτημα αυτων ²⁵ απελυσεν δε τον δια στασιν και φονον βεβλημενον εισ την φυλακην ον ητουντο τον δε ιησουν παρεδωκεν τω θεληματι αυτων ²⁶ και ωσ απηγαγον αυτον επιλαβομενοι σιμωνοσ τινοσ κυρηναιου ερχομενου απ αγρου επεθηκαν αυτω τον σταυρον φερειν οπισθεν του ιησου ²⁷ ηκολουθει δε αυτω πολυ πληθοσ του λαου και γυναικων αι και εκοπτοντο και εθρηνουν αυτον ²⁸ στραφεισ δε προς αυτασ ο ιησουσ ειπεν θυγατερεσ ιερουσαλημ μη κλαιετε επ εμε πλην εφ εαυτασ κλαιετε και επι τα τεκνα υμων ²⁹ οτι ιδου ερχονται ημεραι εν αισ ερουσιν μακαριαι αι στεிரαι και κοιλιαι αι ουκ εγεννησαν και μαστοι οι ουκ εθηλασαν ³⁰ τοτε αρξονται λεγειν τοις ορεσιν πεσετε εφ ημασ και τοις βουνοις καλυψατε ημασ ³¹ οτι ει εν τω υγρω ξυλω ταυτα ποιουσιν εν τω ξηρω τι γενηται ³² ηγοντο δε και ετεροι δυο κακουργοι συν αυτω αναιρεθηναι ³³ και οτε απηλθον επι τον τοπον τον καλουμενον κρανιον εκει εσταυρωσαν αυτον και τουσ κακουργοουσ ον μεν εκ δεξιων ον δε εξ αριστερων ³⁴ ο δε ιησουσ ελεγεν πατερ αφεσ αυτοις ου γαρ οιδασιν τι ποιουσιν διαμεριζομενοι δε τα ιματια αυτου εβαλον κληρον ³⁵ και εισηκει ο λαοσ θεωρων

εξεμυκτηριζον δε και οι αρχοντες συν αυτοις λεγοντες αλλους εσωσεν σωσατω εαυτον ει ουτος εστιν ο χριστος ο του θεου εκλεκτος ³⁶ ενεπαιζον δε αυτω και οι στρατιωται προσερχομενοι και οξος προσφεροντες αυτω ³⁷ και λεγοντες ει συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων σωσον σεαυτον ³⁸ ην δε και επιγραφη γεγραμμενη επ αυτω γραμμασιν ελληνικοις και ρωμαικοις και εβραιοις ουτος εστιν ο βασιλευς των ιουδαιων ³⁹ εις δε των κρεμασθεντων κακουργων εβλασφημει αυτον λεγων ει συ ει ο χριστος σωσον σεαυτον και ημας ⁴⁰ αποκριθεισ δε ο ετερος επιτιμα αυτω λεγων ουδε φοβη συ τον θεον οτι εν τω αυτω κριματι ει ⁴¹ και ημεις μεν δικαιως αξια γαρ ων επραξαμεν απολαμβανομεν ουτος δε ουδεν αποπον επραξεν ⁴² και ελεγεν τω ιησου μνησθητι μου κυριε οταν ελθης εν τη βασιλεια σου ⁴³ και ειπεν αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι σημερον μετ εμου εση εν τω παραδεισω ⁴⁴ ην δε ωσει ωρα εκτη και σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εως ωρας ενατης ⁴⁵ και εσκοτισθη ο ηλιος και εσχισθη το καταπετασμα του ναου μεσον ⁴⁶ και φωνησας φωνη μεγαλη ο ιησους ειπεν πατερ εις χειρας σου παραθησομαι το πνευμα μου και ταυτα ειπων εξεπνευσεν ⁴⁷ ιδων δε ο εκατονταρχος το γενομενον εδοξασεν τον θεον λεγων οντως ο ανθρωπος ουτος δικαιος ην ⁴⁸ και παντες οι συμπαραγενομενοι οχλοι επι την θεωριαν ταυτην θεωρουντες τα γενομενα τυπτοντες εαυτων τα στηθη υπεστρεφον ⁴⁹ ειστηκεισαν δε παντες οι γνωστοι αυτου μακροθεν και γυναικες αι

συνακολουθησασαι αυτω απο της γαλιλαιας ορωσαι ταυτα ⁵⁰ και ιδου ανηρ ονοματι ιωσηφ βουλευτης υπαρχων ανηρ αγαθος και δικαιος ⁵¹ ουτος ουκ ην συγκατατεθειμενος τη βουλη και τη πραξει αυτων απο αριμαθειας πολεως των ιουδαιων ος και προσεδεχετο και αυτοσ την βασιλειαν του θεου ⁵² ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου ⁵³ και καθελων αυτο ενετυλιξεν αυτο σινδονι και εθηκεν αυτο εν μνηματι λαξευτω ου ουκ ην ουδεπω ουδεις κειμενος ⁵⁴ και ημερα ην παρασκευη σαββατον επεφωσκεν ⁵⁵ κατακολουθησασαι δε γυναικες αιτινες ησαν συνεληλυθιαι αυτω εκ της γαλιλαιας εθεασαντο το μνημειον και ωσ ετεθη το σωμα αυτου ⁵⁶ υποστρεψασαι δε ητοιμασαν αρωματα και μυρα και το μεν σαββατον ησυχασαν κατα την εντολην

24

1 τη δε μια των σαββατων ορθρου βαθεος ηλθον επι το μνημα φερουσαι α ητοιμασαν αρωματα και τινες συν αυταις ² ευρον δε τον λιθον αποκεκυλισμενον απο του μνημειου ³ και εισελθουσαι ουχ ευρον το σωμα του κυριου ιησου ⁴ και εγενετο εν τω διαπορεισθαι αυτας περι τουτου και ιδου ανδρες δυο επεστησαν αυταις εν εσθησεσιν αστραπτουσαις ⁵ εμφοβων δε γενομενων αυτων και κλινουσων το προσωπον εις την γην ειπον προς αυτας τι ζητειτε τον ζωντα μετα των νεκρων ⁶ ουκ εστιν ωδε αλλ ηγερθη μνησθητε ως ελαλησεν υμιν επι ων εν τη γαλιλαια ⁷ λεγων οτι δει τον υιον του

ανθρωπου παραδοθηναι εις χειρας ανθρωπων αμαρτων και σταυρωθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι ⁸ και εμνησθησαν των ρηματων αυτου ⁹ και υποστρεψασαι απο του μνημειου απηγγειλαν ταυτα παντα τοις ενδεκα και πασιν τοις λοιποις ¹⁰ ησαν δε η μαγδαληνη μαρια και ιωαννα και μαρια ιακωβου και αι λοιπαι συν αυταισ αι ελεγον προς τους αποστολους ταυτα ¹¹ και εφανησαν ενωπιον αυτων ωσει ληρος τα ρηματα αυτων και ηπιστουν αυταισ ¹² ο δε πετροσ αναστασ εδραμεν επι το μνημειον και παρακυψασ βλεπει τα οθονια κειμενα μονα και απηλθεν προς εαυτον θαυμαζων το γεγονοσ ¹³ και ιδου δυο εξ αυτων ησαν πορευομενοι εν αυτη τη ημερα εις κωμην απεχουσαν σταδιουσ εξηκοντα απο ιερουσαλημ η ονομα εμμαουσ ¹⁴ και αυτοι ωμιλουν προς αλληλους περι παντων των συμβεβηκοτων τουτων ¹⁵ και εγενετο εν τω ομιλειν αυτοουσ και συζητειν και αυτοσ ο ιηουσ εγγισασ συνεπορευετο αυτοισ ¹⁶ οι δε οφθαλμοι αυτων εκρατουντο του μη επιγνωναι αυτον ¹⁷ ειπεν δε προς αυτοουσ τινεσ οι λογοι ουτοι ουσ αντιβαλλετε προς αλληλους περιπατουντεσ και εστε σκυθρωποι ¹⁸ αποκριθεισ δε ο εισ ω ονομα κλεοπασ ειπεν προς αυτον συ μονοσ παροικεισ ιερουσαλημ και ουκ εγνωσ τα γενομενα εν αυτη εν ταισ ημεραισ ταυταισ ¹⁹ και ειπεν αυτοισ ποια οι δε ειπον αυτω τα περι ιησου του ναζωραιου οσ εγενετο ανηρ προφητησ δυνατοσ εν εργω και λογω εναντιον του θεου και παντοσ του λαου ²⁰ οπωσ τε

παρεδωκαν αυτον οι αρχιερεισ και οι αρχοντεσ ημων εις κριμα θανατου και εσταυρωσαν αυτον ²¹ ημεισ δε ηλπιζομεν οτι αυτοσ εστιν ο μελλων λυτρουσθαι τον ισραηλ αλλα γε συν πασιν τουτοισ τριτην ταυτην ημεραν αγει σημερον αφ ου ταυτα εγενετο ²² αλλα και γυναικεσ τινεσ εξ ημων εξεστησαν ημασ γενομεναι ορθριαι επι το μνημειον ²³ και μη ευρουσαι το σωμα αυτου ηλθον λεγουσαι και οπτασιαν αγγελων εωρακεναι οι λεγουσιν αυτον ζην ²⁴ και απηλθον τινεσ των συν ημιν επι το μνημειον και ευρον ουτωσ καθωσ και αι γυναικεσ ειπον αυτον δε ουκ ειδον ²⁵ και αυτοσ ειπεν προς αυτοουσ ω ανοητοι και βραδεισ τη καρδια του πιστευειν επι πασιν οισ ελαλησαν οι προφηται ²⁶ ουχι ταυτα εδει παθειν τον χριστον και εισελθειν εις την δοξαν αυτου ²⁷ και αρξαμενοσ απο μωσεωσ και απο παντων των προφητων διηρμηνευεν αυτοισ εν πασαισ ταισ γραφαισ τα περι εαυτου ²⁸ και ηγγισαν εις την κωμην ου επορευοντο και αυτοσ προσεποιειτο πορρωτερω πορευεσθαι ²⁹ και παρεβιασαντο αυτον λεγοντεσ μεινον μεθ ημων οτι προς εσπεραν εστιν και κεκλικεν η ημερα και εισηλθεν του μειναι συν αυτοισ ³⁰ και εγενετο εν τω κατακλιθηναι αυτον μετ αυτων λαβων τον αρτον ευλογησεν και κλασασ επεδιδου αυτοισ ³¹ αυτων δε διηνοιχθησαν οι οφθαλμοι και επεγνωσαν αυτον και αυτοσ αφαντοσ εγενετο απ αυτων ³² και ειπον προς αλληλους ουχι η καρδια ημων καιομενη ην εν ημιν ωσ ελαλει ημιν εν τη οδω και ωσ διηνοιγεν ημιν τασ γραφασ ³³ και ανασταντεσ αυτη τη ωρα

υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ και ευρον συνηθροισμενους τους ενδεκα και τους συν αυτοις ³⁴ λεγοντας οτι ηγερθη ο κυριος οντως και ωφθη σιμωνι ³⁵ και αυτοι εξηγουντο τα εν τη οδω και ωσ εγνωσθη αυτοις εν τη κλασει του αρτου ³⁶ ταυτα δε αυτων λαλουντων αυτοσ ο ιησους εστι εν μεσω αυτων και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν ³⁷ πτοηθεντες δε και εμφοβοι γενομενοι εδοκουν πνευμα θεωρειν ³⁸ και ειπεν αυτοις τι τεταραγμενοι εστε και δια τι διαλογισμοι αναβαινουσιν εν ταισ καρδιαισ υμων ³⁹ ιδετε τας χειρας μου και τους ποδας μου οτι αυτοσ εγω ειμι ψηλαφησατε με και ιδετε οτι πνευμα σαρκα και οστεα ουκ εχει καθωσ εμε θεωρειτε εχοντα ⁴⁰ και τουτο ειπων επεδειξεν αυτοις τας χειρας και τους ποδας ⁴¹ ετι δε απιστουντων αυτων απο της χαρασ και θαυμαζοντων ειπεν αυτοις εχετε τι βρωσιμον ενθαδε ⁴² οι δε επεδωκαν αυτω ιχθυοσ οπτου μεροσ και απο μελισσιου κηριου ⁴³ και λαβων ενωπιον αυτων εφαγεν ⁴⁴ ειπεν δε αυτοις ουτοι οι λογοι ουσ ελαλησα προσ υμασ ετι ων συν υμιν οτι δει πληρωθηναι παντα τα γεγραμμενα εν τω νομω μωσεωσ και προφηταισ και ψαλμοισ περι εμου ⁴⁵ τοτε διηνοιξεν αυτων τον γουν του συνιεναι τασ γραφασ ⁴⁶ και ειπεν αυτοις οτι ουτως γεγραπται και ουτως εδει παθειν τον χριστον και αναστηναι εκ νεκρων τη τριτη ημερα ⁴⁷ και κηρυχθηναι επι τω ονοματι αυτου μετανοιαν και αφεσιν αμαρτιων εις παντα τα εθνη αρξαμενον απο ιερουσαλημ ⁴⁸ υμεις δε εστε μαρτυρεσ τουτων ⁴⁹ και ιδου εγω αποστελλω την

επαγγελιαν του πατροσ μου εφ υμασ υμεις δε καθισατε εν τη πολει ιερουσαλημ εωσ ου ενδυσησθε δυναμιν εξ υψουσ ⁵⁰ εξηγαγεν δε αυτοσ εξω εωσ εις βηθανιαν και επαρασ τασ χειρασ αυτου ευλογησεν αυτοσ ⁵¹ και εγενετο εν τω ευλογειν αυτον αυτοσ διεστη απ αυτων και ανεφερετο εις τον ουρανον ⁵² και αυτοι προσκυνησαντες αυτον υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ μετα χαρασ μεγαλησ ⁵³ και ησαν δια παντοσ εν τω ιερω αινουντες και ευλογουντες τον θεον αμην

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

1 εν αρχη ην ο λογος και ο λογος ην προς τον θεον και θεος ην ο λογος 2 ουτος ην εν αρχη προς τον θεον 3 παντα δι αυτου εγενετο και χωρις αυτου εγενετο ουδε εν ο γεγονεν 4 εν αυτω ζωη ην και η ζωη ην το φως των ανθρωπων 5 και το φως εν τη σκοτια φαινει και η σκοτια αυτο ου κατελαβεν 6 εγενετο ανθρωπος απεσταλμενος παρα θεου ονομα αυτω ιωαννης 7 ουτος ηλθεν εις μαρτυριαν ινα μαρτυρηση περι του φωτος ινα παντες πιστευσωσιν δι αυτου 8 ουκ ην εκεινος το φως αλλ ινα μαρτυρηση περι του φωτος 9 ην το φως το αληθινον ο φωτιζει παντα ανθρωπον ερχομενον 2064 V-PNP-ASM εις τον κοσμον 10 εν τω κοσμω ην και ο κοσμος δι αυτου εγενετο και ο κοσμος αυτον ουκ εγνω 11 εις τα ιδια ηλθεν και οι ιδιοι αυτον ου παρελαβον 12 οσοι δε ελαβον αυτον εδωκεν αυτοις εξουσιαν τεκνα θεου γενεσθαι τοις πιστευουσιν εις το ονομα αυτου 13 οι ουκ εξ αιματων ουδε εκ θεληματος σαρκος ουδε εκ θεληματος ανδρος αλλ εκ θεου εγεννηθησαν 14 και ο λογος σαρξ εγενετο και εσκηνωσεν εν ημιν και εθεασαμεθα την δοξαν αυτου δοξαν ωσ μονογενους παρα πατρος πληρης χαριτος και αληθειας 15 ιωαννης μαρτυρει περι αυτου και κεκραγεν λεγων ουτος ην ον ειπον ο οπισω μου ερχομενος εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην 16 και εκ του πληρωματος αυτου ημεις παντες ελαβομεν και χαριν αντι χαριτος 17 οτι ο νομος

δια μωσεωσ εδοθη η χαρις και η αληθεια δια ιησου χριστου εγενετο 18 θεον ουδεις εωρακεν πωποτε ο μονογενης υιος ο ων εις τον κολπον του πατροσ εκεινος εξηγησατο 19 και αυτη εστιν η μαρτυρια του ιωαννου οτε απεστειλαν οι ιουδαιοι εξ ιεροσολυμων ιερεισ και λευιτασ ινα ερωτησωσιν αυτον συ τισ ει 20 και ωμολογησεν και ουκ ηρνησατο και ωμολογησεν οτι ουκ ειμι εγω ο χριστος 21 και ηρωτησαν αυτον τι ουν ηλιασ ει συ και λεγει ουκ ειμι ο προφητης ει συ και απεκριθη ου 22 ειπον ουν αυτω τισ ει ινα αποκρισιν δωμεν τοις πεμφασιν ημασ τι λεγεις περι σεαυτου 23 εφη εγω φωνη βοωντος εν τη ερημω ευθυνατε την οδον κυριου καθωσ ειπεν ησαιασ ο προφητης 24 και οι απεσταλμενοι ησαν εκ των φαρισαιων 25 και ηρωτησαν αυτον και ειπον αυτω τι ουν βαπτιζεις ει συ ουκ ει ο χριστος ουτε ηλιασ ουτε ο προφητης 26 απεκριθη αυτοις ο ιωαννης λεγων εγω βαπτιζω εν υδατι μεσοσ δε υμων εστηκεν ον υμεισ ουκ οιδατε 27 αυτοσ εστιν ο οπισω μου ερχομενοσ οσ εμπροσθεν μου γεγονεν ου εγω ουκ ειμι αξιοσ ινα λυσω αυτου τον ιμαντα του υποδηματος 28 ταυτα εν βηθανια εγενετο περαν του ιορδανου οπου ην ιωαννης βαπτιζων 29 τη επαυριον βλεπει τον ιησουν ερχομενον προς αυτον και λεγει ιδε ο αμνοσ του θεου ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου 30 ουτοσ εστιν περι ου εγω ειπον οπισω μου ερχεται ανηρ οσ εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτοσ μου ην 31 καγω ουκ ηδειν αυτον αλλ ινα φανερωθη τω ισραηλ δια τουτο ηλθον εγω εν τω υδατι βαπτιζων

32 και εμαρτυρησεν ιωαννης λεγων οτι τεθεαμαι το πνευμα καταβαινον ωσει περιστεραν εξ ουρανου και εμεινεν επ αυτον 33 καγω ουκ ηδειν αυτον αλλ ο πεμψασ με βαπτιζειν εν υδατι εκεινος μοι ειπεν εφ ον αν ιδησ το πνευμα καταβαινον και μενον επ αυτον ουτος εστιν ο βαπτιζων εν πνευματι αγιω 34 καγω εωρακα και μεμαρτυρηκα οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου 35 τη επαυριον παλιν ειστηκει ο ιωαννης και εκ των μαθητων αυτου δυο 36 και εμβλεψασ τω ιησου περιπατουντι λεγει ιδε ο αμνος του θεου 37 και ηκουσαν αυτου οι δυο μαθηται λαλουντος και ηκολουθησαν τω ιησου 38 στραφεις δε ο ιησους και θεασαμενος αυτους ακολουθουντας λεγει αυτοισ τι ζητειτε οι δε ειπον αυτω ραββι ο λεγεται ερμηνευομενον διδασκαλε που μενεις 39 λεγει αυτοισ ερχεσθε και ιδετε ηλθον και ειδον που μενει και παρ αυτω εμειναν την ημεραν εκεινην ωρα ην ωσ δεκατη 40 ην ανδρεας ο αδελφος σιμωνος πετρου εις εκ των δυο των ακουσαντων παρα ιωαννου και ακολουθησαντων αυτω 41 ευρισκει ουτος πρωτος τον αδελφον τον ιδιον σιμωνα και λεγει αυτω ευρηκαμεν τον μεσιαν ο εστιν μεθερμηνευομενον χριστος 42 και ηγαγεν αυτον προς τον ιησουν εμβλεψασ αυτω ο ιησους ειπεν συ ει σιμων ο υιος ιωνα συ κληθηση κηφασ ο ερμηνευεται πετρος 43 τη επαυριον ηθελησεν εξελθειν εις την γαλιλαιαν και ευρισκει φιλιππον και λεγει αυτω ο ιησους ακολουθει μοι 44 ην δε ο φιλιππος απο βηθσαιδα εκ της πολεως ανδρεου και πετρου 45 ευρισκει

φιλιππος τον ναθαναηλ και λεγει αυτω ον εγραψεν μωση εν τω νομω και οι προφηται ευρηκαμεν ιησουν τον υιον του ιωσηφ τον απο ναζαρετ 46 και ειπεν αυτω ναθαναηλ εκ ναζαρετ δυναται τι αγαθον ειναι λεγει αυτω φιλιππος ερχου και ιδε 47 ειδεν ο ιησους τον ναθαναηλ ερχομενον προς αυτον και λεγει περι αυτου ιδε αληθως ισραηλιτης εν ω δολος ουκ εστιν 48 λεγει αυτω ναθαναηλ ποθεν με γινωσκεις απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω προ του σε φιλιππον φωνησαι οντα υπο την συκην ειδον σε 49 απεκριθη ναθαναηλ και λεγει αυτω ραββι συ ει ο υιος του θεου συ ει ο βασιλευς του ισραηλ 50 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω οτι ειπον σοι ειδον σε υποκατω της συκης πιστευεις μειζω τουτων οφει 51 και λεγει αυτω αμην αμην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον ουρανον ανεωγοτα και τους αγγελους του θεου αναβαινοντας και καταβαινοντας επι τον υιον του ανθρωπου

2

1 και τη ημερα τη τριτη γαμος εγενετο εν κανα της γαλιλαιας και ην η μητηρ του ιησου εκει 2 εκληθη δε και ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τον γαμον 3 και υστερησαντος οινου λεγει η μητηρ του ιησου προς αυτον οινον ουκ εχουσιν 4 λεγει αυτη ο ιησους τι εμοι και σοι γυναι ουπω ηκει η ωρα μου 5 λεγει η μητηρ αυτου τοις διακονοις ο τι αν λεγη υμιν ποιησατε 6 ησαν δε εκει υδριαι λιθιναι εξ κειμεναι κατα τον καθαρισμον των ιουδαιων χωρουσαι ανα μετρητας δυο η τρεις 7 λεγει αυτοις ο ιησους γεμισατε τας

υδριας υδατος και εγεμισαν αυτας εως ανω ⁸ και λεγει αυτοις αντλησατε νυν και φερετε τω αρχιτρικλινω και ηνεγκαν ⁹ ως δε εγευσαστο ο αρχιτρικλινος το υδωρ οινον γεγενημενον και ουκ ηδει ποθεν εστιν οι δε διακονοι ηδεισαν οι ηντληκοτες το υδωρ φωνει τον νυμφιον ο αρχιτρικλινος ¹⁰ και λεγει αυτω πασ ανθρωπος πρωτον τον καλον οινον τιθησιν και οταν μεθυσθωσιν τοτε τον ελασσω συ τετηρηκασ τον καλον οινον εως αρτι ¹¹ ταυτην εποιησεν την αρχην των σημειων ο ιησους εν κανα της γαλιλαιας και εφανερωσεν την δοξαν αυτου και επιστευσαν εις αυτον οι μαθηται αυτου ¹² μετα τουτο κατεβη εις καπερναουμ αυτοσ και η μητηρ αυτου και οι αδελφοι αυτου και οι μαθηται αυτου και εκει εμειναν ου πολλασ ημερασ ¹³ και εγγυσ ην το πασχα των ιουδαιων και ανεβη εις ιεροσολυμα ο ιησους ¹⁴ και ευρεν εν τω ιερω τουσ πωλουντας βοασ και προβατα και περιστερασ και τουσ κερματιστας καθημενουσ ¹⁵ και ποιησασ φραγελλιον εκ σχοινιων παντασ εξεβαλεν εκ του ιερου τα τε προβατα και τουσ βοασ και των κολλυβιστων εξεχεεν το κερμα και τασ τραπεζασ ανεστρεψε ¹⁶ και τοισ τασ περιστερασ πωλουσιν ειπεν αρατε ταυτα εντευθεν μη ποιειτε τον οικον του πατροσ μου οικον εμποριου ¹⁷ εμνησθησαν δε οι μαθηται αυτου οτι γεγραμμενον εστιν ο ζηλοσ του οικου σου καταφαγεται με ¹⁸ απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και ειπον αυτω τι σημειον δεικνυεισ ημιν οτι ταυτα ποιεισ ¹⁹ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοισ λυσατε τον ναον

τουτον και εν τρισιν ημεραισ εγερω αυτον ²⁰ ειπον ουν οι ιουδαιοι τεσσαρακοντα και εξ ετεσιν ωκοδομηθη ο ναοσ ουτοσ και συ εν τρισιν ημεραισ εγερεισ αυτον ²¹ εκεινοσ δε ελεγεν περι του ναου του σωματοσ αυτου ²² οτε ουν ηγερθη εκ νεκρων εμνησθησαν οι μαθηται αυτου οτι τουτο ελεγεν και επιστευσαν τη γραφη και τω λογω ω ειπεν ο ιησους ²³ ως δε ην εν τοισ ιεροσολυμοισ εν τω πασχα εν τη εορτη πολλοι επιστευσαν εις το ονομα αυτου θεωρουντεσ αυτου τα σημεια α εποιει ²⁴ αυτοσ δε ο ιησους ουκ επιστευεν εαυτον αυτοισ δια το αυτον γινωσκειν παντασ ²⁵ και οτι ου χρειαν ειχεν ινα τισ μαρτυρησεν περι του ανθρωπου αυτοσ γαρ εγινωσκεν τι ην εν τω ανθρωπω

3

¹ ην δε ανθρωποσ εκ των φαρισαιων νικοδημοσ ονομα αυτω αρχων των ιουδαιων ² ουτοσ ηλθεν προσ αυτον νυκτοσ και ειπεν αυτω ραββι οιδαμεν οτι απο θεου εληλυθασ διδασκαλοσ ουδεισ γαρ ταυτα τα σημεια δυναται ποιειν α συ ποιεισ εαν μη η ο θεοσ μετ αυτου ³ απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτω αμην αμην λεγω σοι εαν μη τισ γεννηθη ανωθεν ου δυναται ιδειν την βασιλειαν του θεου ⁴ λεγει προσ αυτον ο νικοδημοσ πωσ δυναται ανθρωποσ γεννηθηναι γερωνων μη δυναται εις την κοιλιαν της μητροσ αυτου δευτερον εισελθειν και γεννηθηναι ⁵ απεκριθη ιησους αμην αμην λεγω σοι εαν μη τισ γεννηθη εξ υδατοσ και πνευματοσ ου δυναται εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου ⁶ το γεγεννημενον εκ της σαρκοσ

σαρξ ἐστὶν καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος πνεῦμα ἐστὶν ⁷ μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶπον σοὶ δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἀνωθεν ⁸ τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις ἀλλ' οὐκ οἶδας ποθεν ἐρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει οὕτως ἐστὶν πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματος ⁹ ἀπεκριθὴ νικοδημὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ πῶς δύναται ταῦτα γενεσθαι ¹⁰ ἀπεκριθὴ ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ σὺ εἶ ὁ διδασκαλὸς τοῦ ἰσραὴλ καὶ ταῦτα οὐ γίνωσκεις ¹¹ ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοὶ ὅτι ὁ οἶδαμεν λαλοῦμεν καὶ ὁ ἐωρακάμεν μαρτυροῦμεν καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε ¹² εἰ τὰ ἐπιγεία εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε πῶς εἰπῶ ὑμῖν τὰ ἐπουράνια πιστεύσετε ¹³ καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβὰς ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ ¹⁴ καὶ καθὼς μῶσης ὑψώσεν τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρημῷ οὕτως ὑψώθηναί δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ¹⁵ ἵνα πᾶς ὁ πιστευῶν εἰς αὐτὸν μὴ ἀποληταί ἀλλ' ἐχὴ ζωὴν αἰώνιον ¹⁶ οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν ἵνα πᾶς ὁ πιστευῶν εἰς αὐτὸν μὴ ἀποληταί ἀλλ' ἐχὴ ζωὴν αἰώνιον ¹⁷ οὐ γὰρ ἀπεστείλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρινῆ τὸν κόσμον ἀλλ' ἵνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ¹⁸ ὁ πιστευῶν εἰς αὐτὸν οὐ κρινεται ὁ δὲ μὴ πιστευῶν ἤδη κέκριται ὅτι μὴ πεπιστεύκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ ¹⁹ αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ κρίσις ὅτι τὸ φῶς ἐληλυθεν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἠγάπησαν οἱ ἀνθρώποι μᾶλλον τὸ σκοτὸς ἢ τὸ φῶς ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα ²⁰ πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσων μῖσει τὸ φῶς καὶ οὐκ ἐρχεται

πρὸς τὸ φῶς ἵνα μὴ ἐλεγχθῆ τὰ ἔργα αὐτοῦ ²¹ ὁ δὲ ποίων τὴν ἀληθειαν ἐρχεται πρὸς τὸ φῶς ἵνα φανερωθῆ αὐτοῦ τὰ ἔργα ὅτι ἐν θεῷ ἐστὶν εἰργασμένα ²² μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν ἰουδαϊαν γῆν καὶ ἐκεῖ διέτριβεν μετ' αὐτῶν καὶ ἐβαπτίζεν ²³ ἦν δὲ καὶ ἰωάννης βαπτίζων ἐν αἰῶνι ἐγγύς τοῦ σαλήμ ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο ²⁴ οὐπῶ γὰρ ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ ἰωάννης ²⁵ ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν ἰωάννου μετὰ ἰουδαίου περὶ καθαρῖσμου ²⁶ καὶ ἦλθον πρὸς τὸν ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ ραββὶ ὅς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ ἰορδάνου ὡς σὺ μεμαρτυρηκᾶς ἰδε οὗτος βαπτίζει καὶ πάντες ἐρχονται πρὸς αὐτὸν ²⁷ ἀπεκριθὴ ἰωάννης καὶ εἶπεν οὐ δύναται ἀνθρώπος λαμβάνειν οὐδὲν εἰ μὴ ἡ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ²⁸ αὐτοὶ ὑμεῖς μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ χριστὸς ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἐμπροσθεν ἐκείνου ²⁹ ὁ ἐχὼν τὴν νυμφὴν νυμφίος ἐστὶν ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου ὁ ἐστήκωσ καὶ ἀκούων αὐτοῦ χάρα χαιρεῖ διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου αὕτη οὖν ἡ χάρα ἡ ἐμὴ πεπληρωταί ³⁰ ἐκεῖνον δεῖ ἀυξάνειν ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι ³¹ ὁ ἀνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστὶν ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς ἐστὶν καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστὶν ³² καὶ ὁ ἐωράκεν καὶ ἠκούσεν τοῦτο μαρτυρεῖ καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει ³³ ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν ἐσφραγίσεν ὅτι ὁ θεὸς ἀληθὴς ἐστὶν ³⁴ ὃν γὰρ ἀπεστείλεν ὁ θεὸς τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ οὐ

γάρ εκ μετρου διδωσιν ο θεος το πνευμα ³⁵ ο πατηρ αγαπα τον υιον και παντα δεδωκεν εν τη χειρι αυτου ³⁶ ο πιστευων εις τον υιον εχει ζωην αιωνιον ο δε απειθων τω υιω ουκ οψεται ζωην αλλ η οργη του θεου μενει επ αυτον

4

¹ ωσ ουν εγνω ο κυριος οτι ηκουσαν οι φαρισαιοι οτι ιησους πλειονασ μαθητας ποιει και βαπτιζει η ιωαννης ² και τοιγε ιησους αυτος ουκ εβαπτιζεν αλλ οι μαθηται αυτου ³ αφηκεν την ιουδαιαν και απηλθεν εις την γαλιλαιαν ⁴ εδει δε αυτον διερχεσθαι δια της σαμαρειας ⁵ ερχεται ουν εις πολιν της σαμαρειας λεγομενην συχαρ πλησιον του χωριου ο εδωκεν ιακωβ ιωσηφ τω υιω αυτου ⁶ ην δε εκει πηγη του ιακωβ ο ουν ιησους κεκοπιακωσ εκ της οδοποριασ εκαθεζετο ουτωσ επι τη πηγη ωρα ην ωσει εκτη ⁷ ερχεται γυνη εκ της σαμαρειας αντλησαι υδωρ λεγει αυτη ο ιησους δος μοι πειν ⁸ οι γαρ μαθηται αυτου απεληλυθεισαν εις την πολιν ινα τροφασ αγορασωσιν ⁹ λεγει ουν αυτω η γυνη η σαμαρειτισ πως συ ιουδαιοσ ων παρ εμου πειν αιτεισ ουσης γυναικοσ σαμαρειτιδος ου γαρ συγχρωνται ιουδαιοι σαμαρειταισ ¹⁰ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη ει ηδεισ την δωρεαν του θεου και τισ εστιν ο λεγων σοι δος μοι πειν συ αν ητησασ αυτον και εδωκεν αν σοι υδωρ ζων ¹¹ λεγει αυτω η γυνη κυριε ουτε αντλημα εχεισ και το φρεαρ εστιν βαθυ ποθεν ουν εχεισ το υδωρ το ζων ¹² μη συ μειζων ει του πατροσ ημων ιακωβ οσ εδωκεν ημιν το φρεαρ

και αυτος εξ αυτου επιεν και οι υιοι αυτου και τα θρεμματα αυτου ¹³ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη πασ ο πινων εκ του υδατοσ τουτου διψησει παλιν ¹⁴ οσ δ αν πιη εκ του υδατοσ ου εγω δωσω αυτω ου μη διψηση εις τον αιωνα αλλα το υδωρ ο δωσω αυτω γενησεται εν αυτω πηγη υδατοσ αλλομενου εις ζωην αιωνιον ¹⁵ λεγει προσ αυτον η γυνη κυριε δος μοι τουτο το υδωρ ινα μη διψω μηδε ερχομαι ενθαδε αντλειν ¹⁶ λεγει αυτη ο ιησους υπαγε φωνησον τον ανδρα σου και ελθε ενθαδε ¹⁷ απεκριθη η γυνη και ειπεν ουκ εχω ανδρα λεγει αυτη ο ιησους καλωσ ειπασ οτι ανδρα ουκ εχω ¹⁸ πεντε γαρ ανδρασ εσχες και νυν ον εχεισ ουκ εστιν σου ανηρ τουτο αληθεσ ειρηκασ ¹⁹ λεγει αυτω η γυνη κυριε θεωρω οτι προφητησ ει συ ²⁰ οι πατερες ημων εν τω ορει τουτω προσεκυνησαν και υμεισ λεγετε οτι εν ιεροσολυμοισ εστιν ο τοποσ οπου δει προσκυνειν ²¹ λεγει αυτη ο ιησους γυναι πιστευσον μοι οτι ερχεται ωρα οτε ουτε εν τω ορει τουτω ουτε εν ιεροσολυμοισ προσκυνησετε τω πατρι ²² υμεισ προσκυνειτε ο ουκ οιδατε ημεισ προσκυνουμεν ο οιδαμεν οτι η σωτηρια εκ των ιουδαιων εστιν ²³ αλλ ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι αληθινοι προσκυνηται προσκυνησουσιν τω πατρι εν πνευματι και αληθεια και γαρ ο πατηρ τοιουτουσ ζητει τουσ προσκυνουντασ αυτον ²⁴ πνευμα ο θεοσ και τουσ προσκυνουντασ αυτον εν πνευματι και αληθεια δει προσκυνειν ²⁵ λεγει αυτω η γυνη οιδα οτι μεσιασ ερχεται ο λεγομενοσ χριστοσ οταν ελθη εκεινοσ αναγγελει ημιν παντα ²⁶ λεγει αυτη ο ιησους εγω ειμι

ο λαλων σοι ²⁷ και επι τουτω ηλθον οι μαθηται αυτου και εθαυμασαν οτι μετα γυναικος ελαλει ουδεις μεντοι ειπεν τι ζητεις η τι λαλεις μετ αυτης ²⁸ αφηκεν ουν την υδριαν αυτης η γυνη και απηλθεν εις την πολιν και λεγει τοις ανθρωποις ²⁹ δευτε ιδετε ανθρωπον ος ειπεν μοι παντα οσα εποιησα μητι ουτος εστιν ο χριστος ³⁰ εξηλθον εκ της πολεως και ηρχοντο προς αυτον ³¹ εν δε τω μεταξυ ηρωτων αυτον οι μαθηται λεγοντες ραββι φαγε ³² ο δε ειπεν αυτοις εγω βρωσιν εχω φαγειν ην υμεις ουκ οιδατε ³³ ελεγον ουν οι μαθηται προς αλληλους μη τισ ηνεγκεν αυτω φαγειν ³⁴ λεγει αυτοις ο ιησους εμον βρωμα εστιν ινα ποιω το θελημα του πεμψαντος με και τελειωσω αυτου το εργον ³⁵ ουχ υμεις λεγετε οτι ετι τετραμηνος εστιν και ο θερισμος ερχεται ιδου λεγω υμιν επαρατε τους οφθαλμους υμων και θεασασθε τας χωρας οτι λευκαι εισιν προς θερισμον ηδη ³⁶ και ο θεριζων μισθον λαμβανει και συναγει καρπον εις ζωην αιωνιον ινα και ο σπειρων ομου χαιρη και ο θεριζων ³⁷ εν γαρ τουτω ο λογος εστιν ο αληθινος οτι αλλος εστιν ο σπειρων και αλλος ο θεριζων ³⁸ εγω απεστειλα υμας θεριζειν ο ουχ υμεις κεκοπιακατε αλλοι κεκοπιακασιν και υμεις εις τον κοπον αυτων εισεληλυθατε ³⁹ εκ δε της πολεως εκεινης πολλοι επιστευσαν εις αυτον των σαμαρειτων δια τον λογον της γυναικος μαρτυρουσης οτι ειπεν μοι παντα οσα εποιησα ⁴⁰ ως ουν ηλθον προς αυτον οι σαμαρειται ηρωτων αυτον μειναι παρ αυτοις και εμεινεν εκει δυο ημερας ⁴¹ και πολλω πλειους

επιστευσαν δια τον λογον αυτου ⁴² τη τε γυναικι ελεγον οτι ουκετι δια την σην λαλιαν πιστευομεν αυτοι γαρ ακηκοαμεν και οίδαμεν οτι ουτος εστιν αληθως ο σωτηρ του κοσμου ο χριστος ⁴³ μετα δε τας δυο ημερας εξηλθεν εκειθεν και απηλθεν εις την γαλιλαιαν ⁴⁴ αυτος γαρ ο ιησους εμαρτυρησεν οτι προφητησ εν τη ιδια πατριδι τιμην ουκ εχει ⁴⁵ οτε ουν ηλθεν εις την γαλιλαιαν εδεξαντο αυτον οι γαλιλαιοι παντα εωρακοτες α εποιησεν εν ιεροσολυμοις εν τη εορτη και αυτοι γαρ ηλθον εις την εορτην ⁴⁶ ηλθεν ουν παλιν ο ιησους εις την κανα της γαλιλαιας οπου εποιησεν το υδωρ οινον και ην τισ βασιλικος ου ο υιος ησθενει εν καπερναουμ ⁴⁷ ουτος ακουσας οτι ιησους ηκει εκ της ιουδαιας εις την γαλιλαιαν απηλθεν προς αυτον και ηρωτα αυτον ινα καταβη και ιασηται αυτου τον υιον εμελλεν γαρ αποθνησκειν ⁴⁸ ειπεν ουν ο ιησους προς αυτον εαν μη σημεια και τερατα ιδητε ου μη πιστευσητε ⁴⁹ λεγει προς αυτον ο βασιλικος κυριε καταβηθι πριν αποθανειν το παιδιον μου ⁵⁰ λεγει αυτω ο ιησους πορευου ο υιος σου ζη και επιστευσεν ο ανθρωπος τω λογω ω ειπεν αυτω ο ιησους και επορευετο ⁵¹ ηδη δε αυτου καταβαινοντος οι δουλοι αυτου απηνητησαν αυτω και απηγγειλαν λεγοντες οτι ο παις σου ζη ⁵² επυθετο ουν παρ αυτων την ωραν εν η κομψοτερον εσχεν και ειπον αυτω οτι χθες ωραν εβδομην αφηκεν αυτον ο πυρετος ⁵³ εγνω ουν ο πατηρ οτι εν εκεινη τη ωρα εν η ειπεν αυτω ο ιησους οτι ο υιος σου ζη και επιστευσεν αυτοσ και η οικια αυτου ολη ⁵⁴ τουτο παλιν

δευτερον σημειον εποιησεν ο ιησους ελθων εκ της ιουδαιας εις την γαλιλαιαν

5

1 μετα ταυτα ην η εορτη των ιουδαιων και ανεβη ο ιησους εις ιεροσολυμα 2 εστιν δε εν τοις ιεροσολυμοις επι τη προβατικη κολυμβηθρα η επιλεγομενη εβραιστι βηθεσδα πεντε στοας εχουσα 3 εν ταυταις κατεκειτο πληθος πολυ των ασθενουντων τυφλων χωλων ξηρων εκδεχομενων την του υδατος κινησιν 4 αγγελος γαρ κατα καιρον κατεβαινεν εν τη κολυμβηθρα και εταρασσεν το υδωρ ο ουν πρωτος εμβασ μετα την ταραχην του υδατος υγιησ εγινετο ω δηποτε κατειχετο νοσηματι 5 ην δε τις ανθρωπος εκει τριακοντα οκτω ετη εχων εν τη ασθeneia 6 τουτον ιδων ο ιησους κατακειμενον και γνους οτι πολυν ηδη χρονον εχει λεγει αυτω θελεισ υγιησ γενεσθαι 7 απεκριθη αυτω ο ασθενων κυριε ανθρωπον ουκ εχω ινα οταν ταραχθη το υδωρ βαλη με εις την κολυμβηθραν εν ω δε ερχομαι εγω αλλοσ προ εμου καταβαινει 8 λεγει αυτω ο ιησους εγειραι αρων τον κραββατον σου και περιπατει 9 και ευθεωσ εγενετο υγιησ ο ανθρωπος και ηρεν τον κραββατον αυτου και περιεπατει ην δε σαββατον εν εκεινη τη ημερα 10 ελεγον ουν οι ιουδαιοι τω τεθεραπευμενω σαββατον εστιν ουκ εξεστιν σοι αραι τον κραββατον 11 απεκριθη αυτοις ο ποιησασ με υγιη εκεινοσ μοι ειπεν αρων τον κραββατον σου και περιπατει 12 ηρωτησαν ουν αυτον τις εστιν ο ανθρωπος ο ειπων

σοι αρων τον κραββατον σου και περιπατει 13 ο δε ιαθεισ ουκ ηδει τις εστιν ο γαρ ιησους εξενευσεν οχλου οντος εν τω τοπω 14 μετα ταυτα ευρισκει αυτον ο ιησους εν τω ιερω και ειπεν αυτω ιδε υγιησ γεγονασ μηκετι αμαρτανε ινα μη χειρον τι σοι γενηται 15 απηλθεν ο ανθρωπος και ανηγγειλεν τοις ιουδαιοις οτι ιησους εστιν ο ποιησασ αυτον υγιη 16 και δια τουτο εδιωκον τον ιησουν οι ιουδαιοι και εζητουν αυτον αποκτειναι οτι ταυτα εποιει εν σαββατω 17 ο δε ιησους απεκρινατο αυτοις ο πατηρ μου εωσ αρτι εργαζεται καγω εργαζομαι 18 δια τουτο ουν μαλλον εζητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι οτι ου μονον ελυεν το σαββατον αλλα και πατερα ιδιον ελεγεν τον θεον ισον εαυτον ποιων τω θεω 19 απεκρινατο ουν ο ιησους και ειπεν αυτοις αμην αμην λεγω υμιν ου δυναται ο υιοσ ποιειν αφ εαυτου ουδεν εαν μη τι βλεπη τον πατερα ποιουντα α γαρ αν εκεινοσ ποιη ταυτα και ο υιοσ ομοιωσ ποιει 20 ο γαρ πατηρ φιλει τον υιον και παντα δεικνυσιν αυτω α αυτοσ ποιει και μειζονα τουτων δειξει αυτω εργα ινα υμεισ θαυμαζητε 21 ωσπερ γαρ ο πατηρ εγειρει τουσ νεκρουσ και ζωοποιει ουτωσ και ο υιοσ ουσ θελει ζωοποιει 22 ουδε γαρ ο πατηρ κρινει ουδενα αλλα την κρισιν πασαν δεδωκεν τω υιω 23 ινα παντεσ τιμωσιν τον υιον καθωσ τιμωσιν τον πατερα ο μη τιμων τον υιον ου τιμα τον πατερα τον πεμψαντα αυτον 24 αμην αμην λεγω υμιν οτι ο τον λογον μου ακουων και πιστευων τω πεμψαντι με εχει ζωην αιωνιον και εις κρισιν ουκ ερχεται αλλα μεταβεβηκεν εκ του θανατου εις

την ζωην ²⁵ αμην αμην λεγω υμιν οτι ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι νεκροι ακουσονται της φωνης του υιου του θεου και οι ακουσαντες ζησονται ²⁶ ωσπερ γαρ ο πατηρ εχει ζωην εν εαυτω ουτως εδωκεν και τω υιω ζωην εχειν εν εαυτω ²⁷ και εξουσιαν εδωκεν αυτω και κρισιν ποιειν οτι υιος ανθρωπου εστιν ²⁸ μη θαυμαζετε τουτο οτι ερχεται ωρα εν η παντες οι εν τοις μνημειοις ακουσονται της φωνης αυτου ²⁹ και εκπορευσονται οι τα αγαθα ποιησαντες εις αναστασιν ζωης οι δε τα φαυλα πραξαντες εις αναστασιν κρισεως ³⁰ ου δυναμαι εγω ποιειν απ εμαυτου ουδεν καθως ακουω κρινω και η κρισις η εμη δικαια εστιν οτι ου ζητω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμψαντος με πατρος ³¹ εαν εγω μαρτυρω περι εμαυτου η μαρτυρια μου ουκ εστιν αληθης ³² αλλος εστιν ο μαρτυρων περι εμου και οιδα οτι αληθης εστιν η μαρτυρια ην μαρτυρει περι εμου ³³ υμεις απεσταλκατε προσ ιωαννην και μεμαρτυρηκεν τη αληθεια ³⁴ εγω δε ου παρα ανθρωπου την μαρτυριαν λαμβανω αλλα ταυτα λεγω ινα υμεις σωθητε ³⁵ εκεινος ην ο λυχνος ο καιομενος και φαινων υμεις δε ηθελησατε αγαλλιαθηναι προσ ωραν εν τω φωτι αυτου ³⁶ εγω δε εχω την μαρτυριαν μειζω του ιωαννου τα γαρ εργα α εδωκεν μοι ο πατηρ ινα τελειωσω αυτα αυτα τα εργα α εγω ποιω μαρτυρει περι εμου οτι ο πατηρ με απεσταλκεν ³⁷ και ο πεμψας με πατηρ αυτος μεμαρτυρηκεν περι εμου ουτε φωνην αυτου ακηκοατε πωποτε ουτε ειδος αυτου εωρακατε ³⁸ και τον λογον αυτου ουκ εχετε

μενοντα εν υμιν οτι ον απεστειλεν εκεινος τουτω υμεις ου πιστευετε ³⁹ ερευνατε 2045 V-PAI-2P τας γραφας οτι υμεις δοκειτε εν αυταις ζωην αιωνιον εχειν και εκειναι εισιν αι μαρτυρουσαι περι εμου ⁴⁰ και ου θελετε ελθειν προσ με ινα ζωην εχητε ⁴¹ δοξαν παρα ανθρωπων ου λαμβανω ⁴² αλλ εγνωκα υμας οτι την αγαπην του θεου ουκ εχετε εν εαυτοις ⁴³ εγω εληλυθα εν τω ονοματι του πατρος μου και ου λαμβανετε με εαν αλλος ελθη εν τω ονοματι τω ιδιω εκεινον ληψεσθε ⁴⁴ πως δυνασθε υμεις πιστευσαι δοξαν παρα αλληλων λαμβανοντες και την δοξαν την παρα του μονου θεου ου ζητειτε ⁴⁵ μη δοκειτε οτι εγω κατηγορησω υμων προσ τον πατερα εστιν ο κατηγορων υμων μωσης εις ον υμεις ηλπικατε ⁴⁶ ει γαρ επιστευετε μωση επιστευετε αν εμοι περι γαρ εμου εκεινος εγραψεν ⁴⁷ ει δε τοις εκεινου γραμμασιν ου πιστευετε πως τοις εμοις ρημασιν πιστευσετε

6

1 μετα ταυτα απηλθεν ο ιησους περαν της θαλασσης της γαλιλαιας της τιβεριαδος ² και ηκολουθει αυτω οχλος πολυς οτι εωρων αυτου τα σημεια α εποιει επι των ασθενουντων ³ ανηλθεν δε εις το οροσ ο ιησους και εκει εκαθητο μετα των μαθητων αυτου ⁴ ην δε εγγυσ το πασχα η εορτη των ιουδαιων ⁵ επαρας ουν ο ιησους τους οφθαλμους και θεασαμενος οτι πολυσ οχλος ερχεται προσ αυτον λεγει προσ τον φιλιππον ποθεν αγορασομεν αρτουσ ινα φαγωσιν αυτοι ⁶ τουτο δε ελεγεν πειραζων αυτον αυτος γαρ ηδει τι εμελλεν ποιειν ⁷ απεκριθη αυτω φιλιππος διακοσιων δηναριων αρτοι ουκ

αρκουσιν αυτοις ινα εκαστος αυτων βραχυ τι λαβη ⁸ λεγει αυτω εισ εκ των μαθητων αυτου ανδρεασ ο αδελφος σιμωνος πετρου ⁹ εστιν παιδαριον εν ωδε ο εχει πεντε αρτους κριθινους και δυο οψαρια αλλα ταυτα τι εστιν εισ τοσουτους ¹⁰ ειπεν δε ο ιησους ποιησατε τους ανθρωπους αναπεσειν ην δε χορτος πολυς εν τω τοπω ανεπεσον ουν οι ανδρες τον αριθμον ωσει πεντακιςχιλιοι ¹¹ ελαβεν δε τους αρτους ο ιησους και ευχαριστησας διεδωκεν τοις μαθηταις οι δε μαθηται τοις ανακειμενοις ομοιωσ και εκ των οψαριων οσον ηθελον ¹² ωσ δε ενεπλησθησαν λεγει τοις μαθηταις αυτου συναγαγετε τα περισσευσαντα κλασματα ινα μη τι αποληται ¹³ συνηγαγον ουν και εγεμισαν δωδεκα κοφινους κλασματων εκ των πεντε αρτων των κριθινων αεπερισσευσεν τοις βεβρωκοσιν ¹⁴ οι ουν ανθρωποι ιδοντες ο εποιησεν σημειον ο ιησους ελεγον οτι ουτος εστιν αληθωσ ο προφητης ο ερχομενος εισ τον κοσμον ¹⁵ ιησους ουν γνουσ οτι μελλουσιν ερχεσθαι και αρπαζειν αυτον ινα ποιησωσιν αυτον βασιλεα ανεχωρησεν εισ το οροσ αυτοσ μονοσ ¹⁶ ωσ δε οψια εγενετο κατεβησαν οι μαθηται αυτου επι την θαλασσαν ¹⁷ και εμβαντες εισ το πλοιον ηρχοντο περαν της θαλασσης εισ καπερναουμ και σκοτια ηδη εγεγονει και ουκ εληλυθει προσ αυτους ο ιησους ¹⁸ η τε θαλασσα ανεμου μεγαλου πνεοντος διηγειρετο ¹⁹ εληλακοτες ουν ωσ σταδιουσ εικοσι πεντε η τριακοντα θεωρουσιν τον ιησουν περιπατουντα επι της θαλασσης και εγγυσ του πλοιου γινομενον

και εφοβηθησαν ²⁰ ο δε λεγει αυτοις εγω ειμι μη φοβεισθε ²¹ ηθελον ουν λαβειν αυτον εισ το πλοιον και ευθεωσ το πλοιον εγενετο επι της γησ εισ ην υπηγον ²² τη επαυριον ο οχλοσ ο εστηκωσ περαν της θαλασσης ιδων οτι πλοιαριον αλλο ουκ ην εκει ει μη εν εκεινο εισ ο ενεβησαν οι μαθηται αυτου και οτι ου συνεισηλθεν τοις μαθηταις αυτου ο ιησους εισ το πλοιαριον αλλα μονοι οι μαθηται αυτου απηλθον ²³ αλλα δε ηλθεν πλοιαρια εκ τιβεριαδοσ εγγυσ του τοπου οπου εφαγον τον αρτον ευχαριστησαντοσ του κυριου ²⁴ οτε ουν ειδεν ο οχλοσ οτι ιησους ουκ εστιν εκει ουδε οι μαθηται αυτου ενεβησαν αυτοι εισ τα πλοια και ηλθον εισ καπερναουμ ζητουντες τον ιησουν ²⁵ και ευροντες αυτον περαν της θαλασσης ειπον αυτω ραββι ποτε ωδε γεγονασ ²⁶ απεκριθη αυτοις ο ιησους και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν ζητειτε με ουχ οτι ειδατε σημεια αλλ οτι εφαγατε εκ των αρτων και εχορτασθητε ²⁷ εργαζεσθε μη την βρωσιν την απολλυμενην αλλα την βρωσιν την μενουσαν εισ ζωην αιωνιον ην ο υιοσ του ανθρωπου υμιν δωσει τουτον γαρ ο πατηρ εσφραγισεν ο θεοσ ²⁸ ειπον ουν προσ αυτον τι ποιωμεν ινα εργαζωμεθα τα εργα του θεου ²⁹ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το εργον του θεου ινα πιστευσητε εισ ον απεστειλεν εκεινοσ ³⁰ ειπον ουν αυτω τι ουν ποιεισ συ σημειον ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν σοι τι εργαζη ³¹ οι πατερες ημων το μαννα εφαγον εν τη ερημω καθωσ εστιν γεγραμμενον αρτον εκ του ουρανου εδωκεν αυτοις φαγειν

32 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν ου μωσησ δεδωκεν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου αλλ ο πατηρ μου διδωσιν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου τον αληθινον 33 ο γαρ αρτος του θεου εστιν ο καταβαινων εκ του ουρανου και ζων διδουσ τω κοσμω 34 ειπον ουν προς αυτον κυριε παντοτε δος ημιν τον αρτον τουτον 35 ειπεν δε αυτοις ο ιησους εγω ειμι ο αρτος της ζωης ο ερχομενος προς με ου μη πειναση και ο πιστευων εις εμε ου μη διψηση πωποτε 36 αλλ ειπον υμιν οτι και εωρακατε με και ου πιστευετε 37 παν ο διδωσιν μοι ο πατηρ προς εμε ηξει και τον ερχομενον προς με ου μη εκβαλω εξω 38 οτι καταβεβηκα εκ του ουρανου ουχ ινα ποιω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμψαντος με 39 τουτο δε εστιν το θελημα του πεμψαντος με πατρος ινα παν ο δεδωκεν μοι μη απολεσω εξ αυτου αλλα αναστησω αυτο τη εσχατη ημερα 40 τουτο δε εστιν το θελημα του πεμψαντος με ινα πας ο θεωρων τον υιον και πιστευων εις αυτον εχη ζων αιωνιον και αναστησω αυτον εγω τη εσχατη ημερα 41 εγογγυζον ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι ειπεν εγω ειμι ο αρτος ο καταβας εκ του ουρανου 42 και ελεγον ουχ ουτος εστιν ιησους ο υιος ιωσηφ ου ημεις οίδαμεν τον πατερα και την μητερα πως ουν λεγει ουτος οτι εκ του ουρανου καταβεβηκα 43 απεκριθη ουν ο ιησους και ειπεν αυτοις μη γογγυζετε μετ αλληλων 44 ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη ο πατηρ ο πεμψας με ελκυση αυτον και εγω αναστησω αυτον εν τη εσχατη ημερα 45 εστιν γεγραμμενον εν τοις προφηταις και εσονται παντες διδακτοι θεου

πας ουν ο ακουων παρα του πατρος και μαθων ερχεται προς με 46 ουχ οτι τον πατερα τισ εωρακεν ει μη ο ων παρα του θεου ουτος εωρακεν τον πατερα 47 αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε εχει ζων αιωνιον 48 εγω ειμι ο αρτος της ζωης 49 οι πατερες υμων εφαγον το μαννα εν τη ερημω και απεθανον 50 ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του ουρανου καταβαινων ινα τισ εξ αυτου φαγη και μη αποθανη 51 εγω ειμι ο αρτος ο ζων ο εκ του ουρανου καταβας εαν τισ φαγη εκ τουτου του αρτου ζησεται εις τον αιωνα και ο αρτος δε ον εγω δωσω η σαρξ μου εστιν ην εγω δωσω υπερ της του κοσμου ζωης 52 εμαχοντο ουν προς αλληλους οι ιουδαιοι λεγοντες πως δυναται ουτος ημιν δουναι την σαρκα φαγειν 53 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν εαν μη φαγητε την σαρκα του υιου του ανθρωπου και πιητε αυτου το αιμα ουκ εχετε ζων εν εαυτοις 54 ο τρωγων μου την σαρκα και πιων μου το αιμα εχει ζων αιωνιον και εγω αναστησω αυτον τη εσχατη ημερα 55 η γαρ σαρξ μου αληθως εστιν βρωσις και το αιμα μου αληθως εστιν ποσις 56 ο τρωγων μου την σαρκα και πιων μου το αιμα εν εμοι μενει καγω εν αυτω 57 καθως απεστειλεν με ο ζων πατηρ καγω ζω δια τον πατερα και ο τρωγων με κακεινος ζησεται δι εμε 58 ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του ουρανου καταβας ου καθως εφαγον οι πατερες υμων το μαννα και απεθανον ο τρωγων τουτον τον αρτον ζησεται εις τον αιωνα 59 ταυτα ειπεν εν συναγωγη διδασκων εν καπερναουμ 60 πολλοι ουν ακουσαντες εκ των μαθητων αυτου ειπον σκληρος εστιν ουτος

ο λογος τις δυναται αυτου ακουειν ⁶¹ ειδωσ δε ο ιησους εν εαυτω οτι γογγυζουσιν περι τουτου οι μαθηται αυτου ειπεν αυτοις τουτο υμας σκανδαλιζει ⁶² εαν ουν θεωρητε τον υιον του ανθρωπου αναβαινοντα οπου ην το προτερον ⁶³ το πνευμα εστιν το ζωοποιουν η σαρξ ουκ ωφελει ουδεν τα ρηματα α εγω λαλω υμιν πνευμα εστιν και ζωη εστιν ⁶⁴ αλλ εισιν εξ υμων τινες οι ου πιστευουσιν ηδει γαρ εξ αρχης ο ιησους τινες εισιν οι μη πιστευοντες και τις εστιν ο παραδωσων αυτον ⁶⁵ και ελεγεν δια τουτο ειρηκα υμιν οτι ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του πατρος μου ⁶⁶ εκ τουτου πολλοι απηλθον των μαθητων αυτου εισ τα οπισω και ουκετι μετ αυτου περιεπατουν ⁶⁷ ειπεν ουν ο ιησους τοις δωδεκα μη και υμεις θελετε υπαγειν ⁶⁸ απεκριθη ουν αυτω σιμων πετρος κυριε προς τινα απελευσομεθα ρηματα ζωησ αιωνιου εχεις ⁶⁹ και ημεις πεπιστευκαμεν και εγνωκαμεν οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου του ζωντος ⁷⁰ απεκριθη αυτοις ο ιησους ουκ εγω υμας τους δωδεκα εξελεξαμην και εξ υμων εισ διαβολος εστιν ⁷¹ ελεγεν δε τον ιουδαν σιμωνος ισκαριωτην ουτος γαρ εμελλεν αυτον παραδιδουαι εισ ων εκ των δωδεκα

7

¹ και περιεπατει ο ιησους μετα ταυτα εν τη γαλιλαια ου γαρ ηθελεν εν τη ιουδαια περιπατειν οτι εξητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι ² ην δε εγγυσ η εορτη των ιουδαιων η σκηνοπηγια ³ ειπον ουν προσ αυτον οι αδελφοι

αυτου μεταβηθι εντευθεν και υπαγε εισ την ιουδαιαν ινα και οι μαθηται σου θεωρησωσιν τα εργα σου α ποιεις ⁴ ουδεις γαρ εν κρυπτω τι ποιει και ζητει αυτοσ εν παρρησια ειναι ει ταυτα ποιεις φανερωσον σεαυτον τω κοσμω ⁵ ουδε γαρ οι αδελφοι αυτου επιστευον εισ αυτον ⁶ λεγει ουν αυτοις ο ιησους ο καιρος ο εμοσ ουπω παρεστιν ο δε καιρος ο υμετερος παντοτε εστιν ετοιμος ⁷ ου δυναται ο κοσμος μισειν υμασ εμε δε μισει οτι εγω μαρτυρω περι αυτου οτι τα εργα αυτου πονηρα εστιν ⁸ υμεις αναβητε εισ την εορτην ταυτην εγω ουπω αναβαινω εισ την εορτην ταυτην οτι ο καιρος ο εμοσ ουπω πεπληρωται ⁹ ταυτα δε ειπων αυτοις εμεινεν εν τη γαλιλαια ¹⁰ ωσ δε ανεβησαν οι αδελφοι αυτου τοτε και αυτοσ ανεβη εισ την εορτην ου φανερωσ αλλ ωσ εν κρυπτω ¹¹ οι ουν ιουδαιοι εξητουν αυτον εν τη εορτη και ελεγον που εστιν εκεινοσ ¹² και γογγυσμοσ πολυσ περι αυτου ην εν τοις οχλοις οι μεν ελεγον οτι αγαθοσ εστιν αλλοι ελεγον ου αλλα πλανα τον οχλον ¹³ ουδεις μεντοι παρρησια ελαλει περι αυτου δια τον φοβον των ιουδαιων ¹⁴ ηδη δε της εορτης μεσουσησ ανεβη ο ιησους εισ το ιερον και εδιδασκεν ¹⁵ και εθαυμαζον οι ιουδαιοι λεγοντες πωσ ουτοσ γραμματα οιδεν μη μεμαθηκωσ ¹⁶ απεκριθη ουν αυτοις ο ιησους και ειπεν η εμη διδαχη ουκ εστιν εμη αλλα του πεμψαντοσ με ¹⁷ εαν τις θελη το θελημα αυτου ποιειν γνωσεται περι της διδαχησ ποτερον εκ του θεου εστιν η εγω απ εμαυτου λαλω ¹⁸ ο αφ εαυτου λαλων την δοξαν την ιδιαν ζητει ο δε ζητων την δοξαν του

πεμφαντος αυτον ουτος αληθης
 εστιν και αδικια εν αυτω ουκ
 εστιν ¹⁹ ου μωσησ δεδωκεν υμιν
 τον νομον και ουδεις εξ υμων
 ποιει τον νομον τι με ζητειτε
 αποκτειναι ²⁰ απεκριθη ο οχλος
 και ειπεν δαιμονιον εχεις τις
 σε ζητει αποκτειναι ²¹ απεκριθη
 ιησους και ειπεν αυτοις εν εργον
 εποιησα και παντες θαυμαζετε
²² δια τουτο μωσησ δεδωκεν
 υμιν την περιτομην ουχ οτι
 εκ του μωσεωσ εστιν αλλ εκ
 των πατερων και εν σαββατω
 περιτεμνεται ανθρωπον ²³ ει
 περιτομην λαμβανει ανθρωπος
 εν σαββατω ινα μη λυθη ο
 νομος μωσεωσ εμοι χολατε οτι
 ολον ανθρωπον υγιη εποιησα εν
 σαββατω ²⁴ μη κρινετε κατ οψιν
 αλλα την δικαιαν κρισιν κρινατε
²⁵ ελεγον ουν τινες εκ των
 ιεροσολυμιτων ουχ ουτος εστιν
 ον ζητουσιν αποκτειναι ²⁶ και
 ιδε παρρησια λαλει και ουδεν
 αυτω λεγουσιν μηποτε αληθωσ
 εγνωσαν οι αρχοντες οτι ουτος
 εστιν αληθωσ ο χριστος ²⁷ αλλα
 τουτον οιδαμεν ποθεν εστιν ο
 δε χριστος οταν ερχηται ουδεις
 γινωσκει ποθεν εστιν ²⁸ εκραξεν
 ουν εν τω ιερω διδασκων ο ιησους
 και λεγων καμε οιδατε και οιδατε
 ποθεν ειμι και απ εμαυτου ουκ
 εληλυθα αλλ εστιν αληθινος ο
 πεμφασ με ον υμεις ουκ οιδατε
²⁹ εγω οίδα αυτον οτι παρ αυτου
 ειμι κακεινος με απεστειλεν
³⁰ εζητουν ουν αυτον πιασαι
 και ουδεις επεβαλεν επ αυτον
 την χειρα οτι ουπω εληλυθει
 η ωρα αυτου ³¹ πολλοι δε εκ
 του οχλου επιστευσαν εισ αυτον
 και ελεγον οτι ο χριστος οταν
 ελθη μητι πλειονα σημεια τουτων
 ποιησει ων ουτος εποιησεν

³² ηκουσαν οι φαρισαιοι του
 οχλου γογγυζοντος περι αυτου
 ταυτα και απεστειλαν υπηρετας
 οι φαρισαιοι και οι αρχιερεισ ινα
 πιασωσιν αυτον ³³ ειπεν ουν ο
 ιησους ετι μικρον χρονον μεθ
 υμων ειμι και υπαγω προς τον
 πεμφαντα με ³⁴ ζητησετε με και
 ουχ ευρησετε και οπου ειμι εγω
 υμεις ου δυνασθε ελθειν ³⁵ ειπον
 ουν οι ιουδαιοι προς εαυτους
 που ουτος μελλει πορευεσθαι οτι
 ημεις ουχ ευρησομεν αυτον μη
 εις την διασποραν των ελληνων
 μελλει πορευεσθαι και διδασκειν
 τουσ ελληνας ³⁶ τις εστιν ουτος
 ο λογος ον ειπεν ζητησετε με και
 ουχ ευρησετε και οπου ειμι εγω
 υμεις ου δυνασθε ελθειν ³⁷ εν
 δε τη εσχατη ημερα τη μεγαλη
 της εορτης ειστηκει ο ιησους
 και εκραξεν λεγων εαν τις διψα
 ερχεσθω προς με και πινετω
³⁸ ο πιστευων εισ εμε καθωσ
 ειπεν η γραφη ποταμοι εκ της
 κοιλιασ αυτου ρευσουσιν υδατοσ
 ζωντοσ ³⁹ τουτο δε ειπεν περι του
 πνευματοσ ου εμελλον λαμβανειν
 οι πιστευοντες εισ αυτον ουπω
 γαρ ην πνευμα αγιον οτι ιησους
 ουδεπω εδοξασθη ⁴⁰ πολλοι ουν
 εκ του οχλου ακουσαντες τον
 λογον ελεγον ουτος εστιν αληθωσ
 ο προφητης ⁴¹ αλλοι ελεγον
 ουτος εστιν ο χριστος αλλοι
 ελεγον μη γαρ εκ της γαλιλαιασ
 ο χριστος ερχεται ⁴² ουχι η γραφη
 ειπεν οτι εκ του σπερματοσ δαυιδ
 και απο βηθλεεμ της κωμησ
 οπου ην δαυιδ ο χριστος ερχεται
⁴³ σχισμα ουν εν τω οχλω εγενετο
 δι αυτον ⁴⁴ τινες δε ηθελον εξ
 αυτων πιασαι αυτον αλλ ουδεις
 επεβαλεν επ αυτον τασ χειρασ
⁴⁵ ηλθον ουν οι υπηρεται προς
 τουσ αρχιερεισ και φαρισαιουσ
 και ειπον αυτοισ κεινοι δια τι ουκ
 ηγαγετε αυτον ⁴⁶ απεκριθησαν

οι υπηρεται ουδεποτε ουτως ελαλησεν ανθρωπος ως ουτος ο ανθρωπος ⁴⁷ απεκριθησαν ουν αυτοις οι φαρισαιοι μη και υμεις πεπλανησθε ⁴⁸ μη τις εκ των αρχοντων επιστευσεν εισ αυτον η εκ των φαρισαιων ⁴⁹ αλλ ο οχλος ουτος ο μη γινωσκων τον νομον επικαταρατοι εισιν ⁵⁰ λεγει νικοδημος προς αυτους ο ελθων νυκτος προς αυτον εισ ων εξ αυτων ⁵¹ μη ο νομος ημων κρινει τον ανθρωπον εαν μη ακουση παρ αυτου προτερον και γνω τι ποιει ⁵² απεκριθησαν και ειπον αυτω μη και συ εκ της γαλιλαιας ει ερευνησον και ιδε οτι προφητης εκ της γαλιλαιας ουκ εγηγγεραται ⁵³ και επορευθη εκαστος εισ τον οικον αυτου

8

¹ ιησους δε επορευθη εισ το ορος των ελαιων ² ορθρου δε παλιν παρεγενετο εισ το ιερον και πας ο λαος ηρχετο και καθισας εδιδασκεν αυτους ³ αγουσιν δε οι γραμματεις και οι φαρισαιοι προς αυτον γυναικα εν μοιχεια καταληφθεισαν και στησαντες αυτην εν μεσω ⁴ λεγουσιν αυτω πειραζοντες διδασκαλε αυτη η γυνη κατεληφθη επ αυτοφορω μοιχευομενη ⁵ εν δε τω νομω μωση ημιν ενετειλατο τας τοιαυτας λιθοβολεισθαι συ ουν τι λεγεις ⁶ τουτο δε ελεγον πειραζοντες αυτον ινα εχωσιν κατηγορειν αυτου ο δε ιησους κατω κυψασ τω δακτυλω εγραφεν εισ την γην μη προσποιουμενος ⁷ ως δε επεμενον ερωτωντες αυτον ανακυψας ειπεν προς αυτους ο αναμαρτητος υμων πρωτον επ αυτην τον λιθον βαλετω ⁸ και παλιν κατω κυψας εγραφεν εισ την γην

⁹ οι δε ακουσαντες και υπο της συνειδησεως ελεγχομενοι εξηρχοντο εισ καθ εισ αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων και κατελειφθη μονος ο ιησους και η γυνη εν μεσω ουσα ¹⁰ ανακυψας δε ο ιησους και μηδενα θεασαμενος πλην της γυναικος ειπεν αυτη που εισιν εκεινοι οι κατηγοροι σου ουδεις σε κατεκρινεν ¹¹ η δε ειπεν ουδεις κυριε ειπεν δε ο ιησους ουδε εγω σε κρινω πορευου και μηκετι αμαρτανε ¹² παλιν ουν αυτοις ο ιησους ελαλησεν λεγων εγω ειμι το φως του κοσμου ο ακολουθων εμοι ου μη περιπατηση εν τη σκοτια αλλ εξει το φως της ζωης ¹³ ειπον ουν αυτω οι φαρισαιοι συ περι σεαυτου μαρτυρεις η μαρτυρια σου ουκ εστιν αληθης ¹⁴ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις καν εγω μαρτυρω περι εμαυτου αληθης εστιν η μαρτυρια μου οτι οίδα ποθεν ηλθον και που υπαγω υμεις δε ουκ οιδατε ποθεν ερχομαι και που υπαγω ¹⁵ υμεις κατα την σαρκα κρινετε εγω ου κρινω ουδενα ¹⁶ και εαν κρινω δε εγω η κρισισ η εμη αληθης εστιν οτι μονος ουκ ειμι αλλ εγω και ο πεμφασ με πατηρ ¹⁷ και εν τω νομω δε τω υμετερω γεγραπται οτι δυο ανθρωπων η μαρτυρια αληθης εστιν ¹⁸ εγω ειμι ο μαρτυρων περι εμαυτου και μαρτυρει περι εμου ο πεμφασ με πατηρ ¹⁹ ελεγον ουν αυτω που εστιν ο πατηρ σου απεκριθη ιησους ουτε εμε οιδατε ουτε τον πατερα μου ει εμε ηδείτε και τον πατερα μου ηδείτε αν ²⁰ ταυτα ρηματα ελαλησεν ο ιησους εν τω γαζοφυλακιω διδασκων εν τω ιερω και ουδεις επιασεν αυτον οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου ²¹ ειπεν ουν παλιν αυτοις ο

ιησους εγω υπαγω και ζητησετε
 με και εν τη αμαρτια υμων
 αποθανεισθε οπου εγω υπαγω
 υμεις ου δυνασθε ελθειν²² ελεγον
 ουν οι ιουδαιοι μητι αποκτενει
 εαυτον οτι λεγει οπου εγω υπαγω
 υμεις ου δυνασθε ελθειν²³ και
 ειπεν αυτοις υμεις εκ των κατω
 εστε εγω εκ των ανω ειμι υμεις
 εκ του κοσμου τουτου εστε εγω
 ουκ ειμι εκ του κοσμου τουτου
²⁴ ειπον ουν υμιν οτι αποθανεισθε
 εν ταις αμαρτιας υμων εαν
 γαρ μη πιστευσητε οτι εγω ειμι
 αποθανεισθε εν ταις αμαρτιας
 υμων²⁵ ελεγον ουν αυτω συ
 τισ ει και ειπεν αυτοις ο ιησους
 την αρχην ο τι και λαλω υμιν
²⁶ πολλα εχω περι υμων λαλειν
 και κρινειν αλλ ο πεμψασ με
 αληθης εστιν καγω α ηκουσα παρ
 αυτου ταυτα λεγω εις τον κοσμον
²⁷ ουκ εγνωσαν οτι τον πατερα
 αυτοις ελεγεν²⁸ ειπεν ουν αυτοις
 ο ιησους οταν υψωσητε τον υιον
 του ανθρωπου τοτε γνωσεσθε οτι
 εγω ειμι και απ εμαυτου ποιω
 ουδεν αλλα καθως εδιδαξεν με
 ο πατηρ μου ταυτα λαλω²⁹ και
 ο πεμψασ με μετ εμου εστιν ουκ
 αφηκεν με μονον ο πατηρ οτι εγω
 τα αρεστα αυτω ποιω παντοτε
³⁰ ταυτα αυτου λαλουντος
 πολλοι επιστευσαν εις αυτον
³¹ ελεγεν ουν ο ιησους προς τους
 πεπιστευκοτας αυτω ιουδαιους
 εαν υμεις μεινητε εν τω λογω τω
 εμω αληθως μαθηται μου εστε
³² και γνωσεσθε την αληθειαν
 και η αληθεια ελευθερωσει
 υμας³³ απεκριθησαν αυτω
 σπερμα αβρααμ εσμεν και ουδενι
 δεδουλευκαμεν πωποτε πωσ συ
 λεγεις οτι ελευθεροι γενησεσθε
³⁴ απεκριθη αυτοις ο ιησους αμην
 αμην λεγω υμιν οτι πασ ο ποιων
 την αμαρτιαν δουλος εστιν της
 αμαρτιας³⁵ ο δε δουλος ου μενει

εν τη οικια εις τον αιωνα ο υιος
 μενει εις τον αιωνα³⁶ εαν ουν
 ο υιος υμας ελευθερωση οντως
 ελευθεροι εσεσθε³⁷ οίδα οτι
 σπερμα αβρααμ εστε αλλα ζητειτε
 με αποκτειναι οτι ο λογοσ ο εμοσ
 ου χωρει εν υμιν³⁸ εγω ο εωρακα
 παρα τω πατρι μου λαλω και υμεις
 ουν ο εωρακατε παρα τω πατρι
 υμων ποιειτε³⁹ απεκριθησαν και
 ειπον αυτω ο πατηρ ημων αβρααμ
 εστιν λεγει αυτοις ο ιησους ει
 τεκνα του αβρααμ ητε τα εργα
 του αβρααμ εποιειτε⁴⁰ νυν δε
 ζητειτε με αποκτειναι ανθρωπον
 οσ την αληθειαν υμιν λελαληκα
 ην ηκουσα παρα του θεου τουτο
 αβρααμ ουκ εποησεν⁴¹ υμεις
 ποιειτε τα εργα του πατροσ
 υμων ειπον ουν αυτω ημεις
 εκ πορνειας ου γεγεννημεθα
 ενα πατερα εχομεν τον θεον
⁴² ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ει
 ο θεοσ πατηρ υμων ην ηγαπατε
 αν εμε εγω γαρ εκ του θεου
 εξηλθον και ηκω ουδε γαρ απ
 εμαυτου εληλυθα αλλ εκεινοσ με
 απεστειλεν⁴³ δια τι την λαλιαν
 την εμην ου γινωσκετε οτι ου
 δυνασθε ακουειν τον λογον τον
 εμον⁴⁴ υμεις εκ του πατροσ του
 διαβολου εστε και τασ επιθυμιασ
 του πατροσ υμων θελετε ποιειν
 εκεινοσ ανθρωποκτονοσ ην απ
 αρχησ και εν τη αληθεια ουχ
 εστηκεν οτι ουκ εστιν αληθεια εν
 αυτω οταν λαλη το ψευδοσ εκ των
 ιδιων λαλει οτι ψευστησ εστιν και
 ο πατηρ αυτου⁴⁵ εγω δε οτι την
 αληθειαν λεγω ου πιστευετε μοι
⁴⁶ τισ εξ υμων ελεγει με περι
 αμαρτιασ ει δε αληθειαν λεγω
 δια τι υμεις ου πιστευετε μοι⁴⁷ ο
 ων εκ του θεου τα ρηματα του
 θεου ακουει δια τουτο υμεις ουκ
 ακουετε οτι εκ του θεου ουκ εστε
⁴⁸ απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι

και ειπον αυτω ου καλωσ λεγομεν ημεις οτι σαμαρειτησ ει συ και δαιμονιον εχεισ ⁴⁹ απεκριθη ιησους εγω δαιμονιον ουκ εχω αλλα τιμω τον πατερα μου και υμεις ατιμαζετε με ⁵⁰ εγω δε ου ζητω την δοξαν μου εστιν ο ζητων και κρινων ⁵¹ αμην αμην λεγω υμιν εαν τισ τον λογον τον εμον τηρηση θανατον ου μη θεωρηση εις τον αιωνα ⁵² ειπον ουν αυτω οι ιουδαιοι νυν εγνωκαμεν οτι δαιμονιον εχεισ αβρααμ απεθανεν και οι προφηται και συ λεγεις εαν τισ τον λογον μου τηρηση ου μη γευσηται θανατου εις τον αιωνα ⁵³ μη συ μειζων ει του πατροσ ημων αβρααμ οστισ απεθανεν και οι προφηται απεθανον τινα σεαυτον συ ποιεις ⁵⁴ απεκριθη ιησους εαν εγω δοξαζω εμαυτον η δοξα μου ουδεν εστιν εστιν ο πατηρ μου ο δοξαζων με ον υμεις λεγετε οτι θεοσ ημων εστιν ⁵⁵ και ουκ εγνωκατε αυτον εγω δε οιδα αυτον και εαν ειπω οτι ουκ οιδα αυτον εσομαι ομοιοσ υμων ψευστησ αλλ οιδα αυτον και τον λογον αυτου τηρω ⁵⁶ αβρααμ ο πατηρ υμων ηγαλλιασατο ινα ιδη την ημεραν την εμην και ειδεν και εχαρη ⁵⁷ ειπον ουν οι ιουδαιοι προσ αυτον πεντηκοντα ετη ουπω εχεισ και αβρααμ εωρακασ ⁵⁸ ειπεν αυτοισ ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν πριν αβρααμ γενεσθαι εγω ειμι ⁵⁹ ηραν ουν λιθουσ ινα βαλωσιν επ αυτον ιησους δε εκρυβη και εξηλθεν εκ του ιερου διελθων δια μεσου αυτων και παρηγεν ουτως

9

¹ και παραγων ειδεν ανθρωπον τυφλον εκ γενετησ ² και ηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντεσ ραββι τισ

ημαρτεν ουτοσ η οι γονεισ αυτου ινα τυφλοσ γεννηθη ³ απεκριθη ιησους ουτε ουτοσ ημαρτεν ουτε οι γονεισ αυτου αλλ ινα φανερωθη τα εργα του θεου εν αυτω ⁴ εμε δει εργαζεσθαι τα εργα του πεμψαντοσ με εωσ ημερα εστιν ερχεται νυξ οτε ουδεισ δυναται εργαζεσθαι ⁵ οταν εν τω κοσμω ω φωσ ειμι του κοσμου ⁶ ταυτα ειπων επτυσεν χαμαι και εποιησεν πηλον εκ του πτυσματοσ και επεχρισεν τον πηλον επι τουσ οφθαλμουσ του τυφλου ⁷ και ειπεν αυτω υπαγε νιψαι εις την κολυμβηθραν του σιλωαμ ο ερμηνευεται απεσταλμενοσ απηλθεν ουν και ενιψατο και ηλθεν βλεπων ⁸ οι ουν γειτονεσ και οι θεωρουντεσ αυτον το προτερον οτι τυφλοσ ην ελεγον ουχ ουτοσ εστιν ο καθημενοσ και προσαιτων ⁹ αλλοι ελεγον οτι ουτοσ εστιν αλλοι δε οτι ομοιοσ αυτω εστιν εκεινοσ ελεγεν οτι εγω ειμι ¹⁰ ελεγον ουν αυτω πως ανεωχθησαν σου οι οφθαλμοι ¹¹ απεκριθη εκεινοσ και ειπεν ανθρωποσ λεγομενοσ ιησους πηλον εποιησεν και επεχρισεν μου τουσ οφθαλμουσ και ειπεν μοι υπαγε εις την κολυμβηθραν του σιλωαμ και νιψαι απελθων δε και νιψαμενοσ ανεβλεψα ¹² ειπον ουν αυτω που εστιν εκεινοσ λεγει ουκ οιδα ¹³ αγουσιν αυτον προσ τουσ φαρισαιουσ τον ποτε τυφλον ¹⁴ ην δε σαββατον οτε τον πηλον εποιησεν ο ιησους και ανεωξεν αυτου τουσ οφθαλμουσ ¹⁵ παλιν ουν ηρωτων αυτον και οι φαρισαιοι πως ανεβλεψεν ο δε ειπεν αυτοισ πηλον επεθηκεν μου επι τουσ οφθαλμουσ και ενιψαμην και βλεπω ¹⁶ ελεγον ουν εκ των φαρισαιων τινεσ ουτοσ ο ανθρωποσ ουκ εστιν παρα

του θεου οτι το σαββατον ου τηρει αλλοι ελεγον πως δυναται ανθρωπος αμαρτωλος τοιαυτα σημεια ποιειν και σχισμα ην εν αυτοις ¹⁷ λεγουσιν τω τυφλω παλιν συ τι λεγεις περι αυτου οτι ηνοιξεν σου τους οφθαλμους ο δε ειπεν οτι προφητης εστιν ¹⁸ ουκ επιστευσαν ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι τυφλος ην και ανεβλεψεν εως οτου εφωνησαν τους γονεις αυτου του αναβλεψαντος ¹⁹ και ηρωτησαν αυτους λεγοντες ουτος εστιν ο υιος υμων ον υμεις λεγετε οτι τυφλος εγεννηθη πως ουν αρτι βλεπει ²⁰ απεκριθησαν δε αυτοις οι γονεις αυτου και ειπον οίδαμεν οτι ουτος εστιν ο υιος ημων και οτι τυφλος εγεννηθη ²¹ πως δε νυν βλεπει ουκ οίδαμεν η τις ηνοιξεν αυτου τους οφθαλμους ημεις ουκ οίδαμεν αυτος ηλικιαν εχει αυτον ερωτησατε αυτος περι εαυτου λαλησει ²² ταυτα ειπον οι γονεις αυτου οτι εφοβουντο τους ιουδαιους ηδη γαρ συνετεθειντο οι ιουδαιοι ινα εαν τις αυτον ομολογησει χριστον αποσυναγωγος γενηται ²³ δια τουτο οι γονεις αυτου ειπον οτι ηλικιαν εχει αυτον ερωτησατε ²⁴ εφωνησαν ουν εκ δευτερου τον ανθρωπον ος ην τυφλος και ειπον αυτω δος δοξαν τω θεω ημεις οίδαμεν οτι ο ανθρωπος ουτος αμαρτωλος εστιν ²⁵ απεκριθη ουν εκεινος και ειπεν ει αμαρτωλος εστιν ουκ οίδα εν οίδα οτι τυφλος ων αρτι βλεπω ²⁶ ειπον δε αυτω παλιν τι εποιησεν σοι πως ηνοιξεν σου τους οφθαλμους ²⁷ απεκριθη αυτοις ειπον υμιν ηδη και ουκ ηκουσατε τι παλιν θελετε ακουειν μη και υμεις θελετε αυτου μαθηται γενεσθαι ²⁸ ελοιδορησαν αυτον και ειπον

συ ει μαθητης εκεινου ημεις δε του μωσεως εσμεν μαθηται ²⁹ ημεις οίδαμεν οτι μωση λελαληκεν ο θεος τουτον δε ουκ οίδαμεν ποθεν εστιν ³⁰ απεκριθη ο ανθρωπος και ειπεν αυτοις εν γαρ τουτω θαυμαστον εστιν οτι υμεις ουκ οιδατε ποθεν εστιν και ανεωξεν μου τους οφθαλμους ³¹ οίδαμεν δε οτι αμαρτωλων ο θεος ουκ ακουει αλλ εαν τις θεοσεβησ η και το θελημα αυτου ποιη τουτου ακουει ³² εκ του αιωνος ουκ ηκουσθη οτι ηνοιξεν τις οφθαλμους τυφλου γεγεννημενου ³³ ει μη ην ουτος παρα θεου ουκ ηδυνατο ποιειν ουδεν ³⁴ απεκριθησαν και ειπον αυτω εν αμαρτιας συ εγεννηθησ ολος και συ διδασκεις ημας και εξεβαλον αυτον εξω ³⁵ ηκουσεν ο ιησους οτι εξεβαλον αυτον εξω και ευρων αυτον ειπεν αυτω συ πιστευεις εις τον υιον του θεου ³⁶ απεκριθη εκεινος και ειπεν και τις εστιν κυριε ινα πιστευσω εις αυτον ³⁷ ειπεν δε αυτω ο ιησους και εωρακας αυτον και ο λαλων μετα σου εκεινος εστιν ³⁸ ο δε εφη πιστευω κυριε και προσεκυνησεν αυτω ³⁹ και ειπεν ο ιησους εις κριμα εγω εις τον κοσμον τουτον ηλθον ινα οι μη βλεποντες βλεπωσιν και οι βλεποντες τυφλοι γενωνται ⁴⁰ και ηκουσαν εκ των φαρισαιων ταυτα οι οντες μετ αυτου και ειπον αυτω μη και ημεις τυφλοι εσμεν ⁴¹ ειπεν αυτοις ο ιησους ει τυφλοι ητε ουκ αν ειχετε αμαρτιαν νυν δε λεγετε οτι βλεπομεν η ουν αμαρτια υμων μενει

10

¹ αμην αμην λεγω υμιν ο μη εισερχομενος δια της θυρας

εις την αυλην των προβατων
 αλλα αναβαινων αλλαχοθεν
 εκεινος κλεπτησ εστιν και
 ληστησ ² ο δε εισερχομενοσ δια
 τησ θυρασ ποιμην εστιν των
 προβατων ³ τουτω ο θυρωροσ
 ανοιγει και τα προβατα τησ
 φωνησ αυτου ακουει και τα
 ιδια προβατα καλει κατ ονομα
 και εξαγει αυτα ⁴ και οταν τα
 ιδια προβατα εκβαλη εμπροσθεν
 αυτων πορευεται και τα προβατα
 αυτω ακολουθει οτι οιδασιν την
 φωνην αυτου ⁵ αλλοτριω δε ου μη
 ακολουθησωσιν αλλα φευξονται
 απ αυτου οτι ουκ οιδασιν των
 αλλοτριων την φωνην ⁶ ταυτην
 την παροιμιαν ειπεν αυτοισ ο
 ιησουσ εκεινοι δε ουκ εγνωσαν
 τινα ην α ελαλει αυτοισ ⁷ ειπεν
 ουν παλιν αυτοισ ο ιησουσ αμην
 αμην λεγω υμιν οτι εγω ειμι η
 θυρα των προβατων ⁸ παντεσ
 οσοι ηλθον κλεπται εισιν και
 λησται αλλ ουκ ηκουσαν αυτων
 τα προβατα ⁹ εγω ειμι η θυρα δι
 εμου εαν τισ εισελθη σωθησεται
 και εισελευσεται και εξελευσεται
 και νομην ευρησει ¹⁰ ο κλεπτησ
 ουκ ερχεται ει μη ινα κλειψη και
 θυση και απολεση εγω ηλθον ινα
 ζωην εχωσιν και περισσον εχωσιν
¹¹ εγω ειμι ο ποιμην ο καλοσ ο
 ποιμην ο καλοσ την ψυχην αυτου
 τιθησιν υπερ των προβατων ¹² ο
 μισθωτοσ δε και ουκ ων ποιμην
 ου ουκ εισιν τα προβατα ιδια
 θεωρει τον λυκον ερχομενον και
 αφησιν τα προβατα και φευγει
 και ο λυκοσ αρπαζει αυτα και
 σκορπιζει τα προβατα ¹³ ο δε
 μισθωτοσ φευγει οτι μισθωτοσ
 εστιν και ου μελει αυτω περι των
 προβατων ¹⁴ εγω ειμι ο ποιμην
 ο καλοσ και γινωσκω τα εμα
 και γινωσκομαι υπο των εμων

¹⁵ καθωσ γινωσκει με ο πατηρ
 καγω γινωσκω τον πατερα και
 την ψυχην μου τιθημι υπερ των
 προβατων ¹⁶ και αλλα προβατα
 εχω α ουκ εστιν εκ τησ αυλησ
 ταυτησ κακεινα με δει αγαγειν και
 τησ φωνησ μου ακουσουσιν και
 γενησεται μια ποιμνη εισ ποιμην
¹⁷ δια τουτω ο πατηρ με αγαπα
 οτι εγω τιθημι την ψυχην μου ινα
 παλιν λαβω αυτην ¹⁸ ουδεις αιρει
 αυτην απ εμου αλλ εγω τιθημι
 αυτην απ εμαυτου εξουσιαν
 εχω θειναι αυτην και εξουσιαν
 εχω παλιν λαβειν αυτην ταυτην
 την εντολην ελαβον παρα του
 πατροσ μου ¹⁹ σχισμα ουν παλιν
 εγενετο εν τοισ ιουδαιοισ δια
 τουσ λογουσ τουτουσ ²⁰ ελεγον
 δε πολλοι εξ αυτων δαιμονιον
 εχει και μαινεται τι αυτου ακουετε
²¹ αλλοι ελεγον ταυτα τα ρηματα
 ουκ εστιν δαιμονιζομενου μη
 δαιμονιον δυναται τυφλων
 οφθαλμουσ ανοιγειν ²² εγενετο
 δε τα εγκαινια εν ιεροσολυμοισ
 και χειμων ην ²³ και περιεπατει
 ο ιησουσ εν τω ιερω εν τη στοα
 σολομωνοσ ²⁴ εκυκλωσαν ουν
 αυτον οι ιουδαιοι και ελεγον
 αυτω εωσ ποτε την ψυχην
 ημων αιρεις ει συ ει ο χριστοσ
 ειπε ημιν παρρησια ²⁵ απεκριθη
 αυτοισ ο ιησουσ ειπον υμιν και
 ου πιστευετε τα εργα α εγω
 ποιω εν τω ονοματι του πατροσ
 μου ταυτα μαρτυρει περι εμου
²⁶ αλλ υμεισ ου πιστευετε ου
 γαρ εστε εκ των προβατων των
 εμων καθωσ ειπον υμιν ²⁷ τα
 προβατα τα εμα τησ φωνησ μου
 ακουει καγω γινωσκω αυτα και
 ακολουθουσιν μοι ²⁸ καγω ζωην
 αιωνιον διδωμι αυτοισ και ου
 μη απολωνται εισ τον αιωνα
 και ουχ αρπασει τισ αυτα εκ
 τησ χειροσ μου ²⁹ ο πατηρ μου

ος δεδωκεν μοι μειζων παντων
 εστιν και ουδεις δυναται αρπαζειν
 εκ της χειροσ του πατροσ μου
³⁰ εγω και ο πατηρ εν εσμεν
³¹ εβαστασαν ουν παλιν λιθουσ
 οι ιουδαιοι ινα λιθασωσιν αυτον
³² απεκριθη αυτοισ ο ιησουσ
 πολλα καλα εργα εδειξα υμιν εκ
 του πατροσ μου δια ποιον αυτων
 εργον λιθαζετε με ³³ απεκριθησαν
 αυτω οι ιουδαιοι λεγοντες περι
 καλου εργου ου λιθαζομεν σε
 αλλα περι βλασφημιασ και οτι
 συ ανθρωποσ ων ποιεισ σεαυτον
 θεον ³⁴ απεκριθη αυτοισ ο ιησουσ
 ουκ εστιν γεγραμμενον εν τω
 νομω υμων εγω ειπα θεοι εστε
³⁵ ει εκεινουσ ειπεν θεουσ προσ
 ουσ ο λογοσ του θεου εγενετο και
 ου δυναται λυθηναι η γραφη ³⁶ ον
 ο πατηρ ηγιασεν και απεστειλεν
 εισ τον κοσμον υμεισ λεγετε οτι
 βλασφημεισ οτι ειπον υιοσ του
 θεου ειμι ³⁷ ει ου ποιω τα εργα
 του πατροσ μου μη πιστευετε
 μοι ³⁸ ει δε ποιω καν εμοι μη
 πιστευητε τοισ εργοισ πιστευσατε
 ινα γνωτε και πιστευσητε οτι
 εν εμοι ο πατηρ καγω εν αυτω
³⁹ εζητουν ουν παλιν αυτον
 πιασαι και εξηλθεν εκ της χειροσ
 αυτων ⁴⁰ και απηλθεν παλιν
 περαν του ιορδανου εισ τον τοπον
 οπου ην ιωαννησ το πρωτον
 βαπτιζων και εμεινεν εκει ⁴¹ και
 πολλοι ηλθον προσ αυτον και
 ελεγον οτι ιωαννησ μεν σημειον
 εποιησεν ουδεν παντα δε οσα
 ειπεν ιωαννησ περι τουτου αληθη
 ην ⁴² και επιστευσαν πολλοι εκει
 εισ αυτον

11

¹ ην δε τισ ασθενων λαζαροσ
 απο βηθανιασ εκ της κωμησ
 μαριασ και μαρθασ της αδελφησ
 αυτησ ² ην δε μαρια η αλειψασα

τον κυριον μυρω και εκμαζασα
 τουσ ποδασ αυτου ταισ θριξιν
 αυτησ ησ ο αδελφοσ λαζαροσ
 ησθeneι ³ απεστειλαν ουν αι
 αδελφαι προσ αυτον λεγουσαι
 κυριε ιδε ον φιλεισ ασθeneι
⁴ ακουσασ δε ο ιησουσ ειπεν
 αυτη η ασθeneια ουκ εστιν προσ
 θανατον αλλ υπερ της δοξησ
 του θεου ινα δοξασθη ο υιοσ
 του θεου δι αυτησ ⁵ ηγαπα δε
 ο ιησουσ την μαρθαν και την
 αδελφην αυτησ και τον λαζαρον
⁶ ωσ ουν ηκουσεν οτι ασθeneι
 τοτε μεν εμεινεν εν ω ην τοπω
 δυο ημερασ ⁷ επειτα μετα τουτο
 λεγει τοισ μαθηταισ αγωμεν εισ
 την ιουδαιαν παλιν ⁸ λεγουσιν
 αυτω οι μαθηται ραββι νυν
 εζητουν σε λιθασαι οι ιουδαιοι
 και παλιν υπαγεισ εκει ⁹ απεκριθη
 ιησουσ ουχι δωδεκα εισιν ωραι
 τησ ημερασ εαν τισ περιπατη εν
 τη ημερα ου προσκοπτει οτι το
 φωσ του κοσμου τουτου βλεπει
¹⁰ εαν δε τισ περιπατη εν τη νυκτι
 προσκοπτει οτι το φωσ ουκ εστιν
 εν αυτω ¹¹ ταυτα ειπεν και μετα
 τουτο λεγει αυτοισ λαζαροσ ο
 φιλοσ ημων κεκοιμηται αλλα
 πορευομαι ινα εξυπνισω αυτον
¹² ειπον ουν οι μαθηται αυτου
 κυριε ει κεκοιμηται σωθησεται
¹³ ειρηκει δε ο ιησουσ περι του
 θανατου αυτου εκεινοι δε εδοξαν
 οτι περι της κοιμησεωσ του υπνου
 λεγει ¹⁴ τοτε ουν ειπεν αυτοισ
 ο ιησουσ παρρησια λαζαροσ
 απεθανεν ¹⁵ και χαιρω δι υμασ
 ινα πιστευσητε οτι ουκ ημην εκει
 αλλα αγωμεν προσ αυτον ¹⁶ ειπεν
 ουν θωμασ ο λεγομενοσ διδυμοσ
 τοισ συμμαθηταισ αγωμεν και
 ημεισ ινα αποθανωμεν μετ
 αυτου ¹⁷ ελθων ουν ο ιησουσ
 ευρεν αυτον τεσσαρασ ημερασ
 ηδη εχοντα εν τω μνημειω

18 ην δε η βηθανια εγγυσ των ιεροσολυμων ωσ απο σταδιων δεκαπεντε 19 και πολλοι εκ των ιουδαιων εληλυθεισαν προς τας περι μαρθαν και μαριαν ινα παραμυθησωνται αυτας περι του αδελφου αυτων 20 η ουν μαρθα ωσ ηκουσεν οτι ιησους ερχεται υπηνητησεν αυτω μαρια δε εν τω οικω εκαθεζετο 21 ειπεν ουν μαρθα προς τον ιησουν κυριε ει ησ ωδε ο αδελφος μου ουκ αν ετεθνηκει 22 αλλα και νυν οίδα οτι οσα αν αιτηση τον θεον δωσει σοι ο θεος 23 λεγει αυτη ο ιησους αναστησεται ο αδελφος σου 24 λεγει αυτω μαρθα οίδα οτι αναστησεται εν τη αναστασει εν τη εσχατη ημερα 25 ειπεν αυτη ο ιησους εγω ειμι η αναστασις και η ζωη ο πιστευων εις εμε καν αποθανη ζησεται 26 και πασ ο ζων και πιστευων εις εμε ου μη αποθανη εις τον αιωνα πιστευεις τουτο 27 λεγει αυτω ναι κυριε εγω πεπιστευκα οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου ο εις τον κοσμον ερχομενος 28 και ταυτα ειπουσα απηλθεν και εφωνησεν μαριαν την αδελφην αυτης λαθρα ειπουσα ο διδασκαλος παρεστιν και φωνει σε 29 εκεινη ωσ ηκουσεν εγειρεται ταχυ και ερχεται προς αυτον 30 ουπω δε εληλυθει ο ιησους εις την κωμην αλλ ην εν τω τοπω οπου υπηνητησεν αυτω η μαρθα 31 οι ουν ιουδαιοι οι οντες μετ αυτης εν τη οικια και παραμυθουμενοι αυτην ιδοντες την μαριαν οτι ταχεως ανεστη και εξηλθεν ηκολουθησαν αυτη λεγοντες οτι υπαγει εις το μνημειον ινα κλαυση εκει 32 η ουν μαρια ωσ ηλθεν οπου ην ο ιησους ιδουσα αυτον επεσεν αυτου εις τους ποδας λεγουσα αυτω κυριε ει

ησ ωδε ουκ αν απεθανεν μου ο αδελφος 33 ιησους ουν ωσ ειδεν αυτην κλαιουσαν και τους συνελθοντας αυτη ιουδαιους κλαιοντας ενεβριμησατο τω πνευματι και εταραξεν εαυτον 34 και ειπεν που τεθεικατε αυτον λεγουσιν αυτω κυριε ερχου και ιδε 35 εδακρυσεν ο ιησους 36 ελεγον ουν οι ιουδαιοι ιδε πως εφιλει αυτον 37 τινες δε εξ αυτων ειπον ουκ ηδυνατο ουτος ο ανοιξασ τους οφθαλμους του τυφλου ποιησαι ινα και ουτος μη αποθανη 38 ιησους ουν παλιν εμβριωμενος εν εαυτω ερχεται εις το μνημειον ην δε σπηλαιον και λιθος επεκειτο επ αυτω 39 λεγει ο ιησους αρατε τον λιθον λεγει αυτω η αδελφη του τεθνηκοτος μαρθα κυριε ηδη οζει τεταρταιος γαρ εστιν 40 λεγει αυτη ο ιησους ουκ ειπον σοι οτι εαν πιστευσωσ οψει την δοξαν του θεου 41 ηραν ουν τον λιθον ου ην ο τεθνηκωσ κειμενος ο δε ιησους ηρεν τους οφθαλμους αυω και ειπεν πατερ ευχαριστω σοι οτι ηκουσας μου 42 εγω δε ηδειν οτι παντοτε μου ακουεις αλλα δια τον οχλον τον περιεστωτα ειπον ινα πιστευσωσιν οτι συ με απεστειλας 43 και ταυτα ειπων φωνη μεγαλη εκραυγασεν λαζαρε δευρο εξω 44 και εξηλθεν ο τεθνηκωσ δεδεμενος τους ποδας και τας χειρας κειριασις και η οψις αυτου σουδαριω περιεδεδετο λεγει αυτοις ο ιησους λυσατε αυτον και αφετε υπαγειν 45 πολλοι ουν εκ των ιουδαιων οι ελθοντες προς την μαριαν και θεασαμενοι α εποιησεν ο ιησους επιστευσαν εις αυτον 46 τινες δε εξ αυτων απηλθον προς τους φαρισαιους και ειπον αυτοις α εποιησεν ο ιησους 47 συνηγαγον

ουν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι συνεδριον και ελεγον τι ποιουμεν οτι ουτος ο ανθρωπος πολλα σημεια ποιει ⁴⁸ εαν αφωμεν αυτον ουτως παντες πιστευσουσιν εις αυτον και ελευσονται οι ρωμαιοι και αρουσιν ημων και τον τοπον και το εθνος ⁴⁹ εις δε τις εξ αυτων καιαφασ αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου ειπεν αυτοις υμεις ουκ οιδατε ουδεν ⁵⁰ ουδε διαλογιζεσθε οτι συμφερει ημιν ινα εις ανθρωπος αποθανη υπερ του λαου και μη ολον το εθνος αποληται ⁵¹ τουτο δε αφ εαυτου ουκ ειπεν αλλα αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου προεφητευσεν οτι εμελλεν ιησους αποθνησκειν υπερ του εθνους ⁵² και ουχ υπερ του εθνους μονον αλλ ινα και τα τεκνα του θεου τα διεσκορπισμενα συναγαγη εις εν ⁵³ απ εκεινησ ουν της ημερας συνεβουλευσαντο ινα αποκτεινωσιν αυτον ⁵⁴ ιησους ουν ουκετι παρρησια περιεπατει εν τοις ιουδαιοις αλλα απηλθεν εκειθεν εις την χωραν εγγυς της ερημου εις εφραιμ λεγομενην πολιν κακει διετριβεν μετα των μαθητων αυτου ⁵⁵ ην δε εγγυς το πασχα των ιουδαιων και ανεβησαν πολλοι εις ιεροσολυμα εκ της χωρας προ του πασχα ινα αγνισωσιν εαυτους ⁵⁶ εξητουν ουν τον ιησουν και ελεγον μετ αλληλων εν τω ιερω εστηκοτες τι δοκει υμιν οτι ου μη ελθη εις την εορτην ⁵⁷ δεδωκεισαν δε και οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι εντολην ινα εαν τις γνω που εστιν μηνυση οπως πιασωσιν αυτον

12

¹ ο ουν ιησους προ εξ ημερων του πασχα ηλθεν εις βηθανιαν οπου ην λαζαρος ο τεθνηκωσ ον ηγειρεν εκ νεκρων ² εποιησαν ουν

αυτω δειπνον εκει και η μαρθα διηκονει ο δε λαζαρος εις ην των ανακειμενων συν αυτω ³ η ουν μαρια λαβουσα λιτραν μυρου ναρδου πιστικησ πολυτιμου ηλειψεν τους ποδας του ιησου και εξεμαξεν ταισ θριξιν αυτησ τους ποδας αυτου η δε οικια επληρωθη εκ της οσμης του μυρου ⁴ λεγει ουν εις εκ των μαθητων αυτου ιουδας σιμωνος ισκαριωτησ ο μελλων αυτον παραδιδοναι ⁵ δια τι τουτο το μυρον ουκ επραθη τριακοσιων δηναριων και εδοθη πτωχοις ⁶ ειπεν δε τουτο ουχ οτι περι των πτωχων εμελεν αυτω αλλ οτι κλεπτησ ην και το γλωσσοκομον ειχεν και τα βαλλομενα εβασταζεν ⁷ ειπεν ουν ο ιησους αφες αυτην εις την ημεραν του ενταφιασμου μου τετηρηκεν αυτο ⁸ τους πτωχουσ γαρ παντοτε εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε ⁹ εγνω ουν οχλος πολυς εκ των ιουδαιων οτι εκει εστιν και ηλθον ου δια τον ιησουν μονον αλλ ινα και τον λαζαρον ιδωσιν ον ηγειρεν εκ νεκρων ¹⁰ εβουλευσαντο δε οι αρχιερεις ινα και τον λαζαρον αποκτεινωσιν ¹¹ οτι πολλοι δι αυτον υπηγον των ιουδαιων και επιστευον εις τον ιησουν ¹² τη επαυριον οχλος πολυς ο ελθων εις την εορτην ακουσαντες οτι ερχεται ιησους εις ιεροσολυμα ¹³ ελαβον τα βαια των φοινικων και εξηλθον εις υπαντησιν αυτω και εκραζον ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου βασιλευσ του ισραηλ ¹⁴ ευρων δε ο ιησους οναριον εκαθισεν επ αυτο καθωσ εστιν γεγραμμενον ¹⁵ μη φοβου θυγατερ σιων ιδου ο βασιλευσ σου ερχεται καθημενος επι πωλον

ονου ¹⁶ ταυτα δε ουκ εγνωσαν
 οι μαθηται αυτου το πρωτον
 αλλ οτε εδοξασθη ιησους τοτε
 εμνησθησαν οτι ταυτα ην επ αυτω
 γεγραμμενα και ταυτα εποιησαν
 αυτω ¹⁷ εμαρτυρει ουν ο οχλος
 ο ων μετ αυτου οτε τον λαζαρον
 εφωνησεν εκ του μνημειου και
 ηγειρεν αυτον εκ νεκρων ¹⁸ δια
 τουτο και υπηνητησεν αυτω ο
 οχλος οτι ηκουσεν τουτο αυτον
 πεποιηκεναι το σημειον ¹⁹ οι ουν
 φαρισαιοι ειπον προς εαυτους
 θεωρειτε οτι ουκ ωφελειτε
 ουδεν ιδε ο κοσμος οπισω
 αυτου απηλθεν ²⁰ ησαν δε τινες
 ελληνες εκ των αναβαινοντων
 ινα προσκυνησωσιν εν τη εορτη
²¹ ουτοι ουν προσηλθον φιλιππω
 τω απο βηθσαιδα της γαλιλαιας
 και ηρωτων αυτον λεγοντες
 κυριε θελομεν τον ιησουν ιδειν
²² ερχεται φιλιππος και λεγει
 τω ανδρεα και παλιν ανδρεας
 και φιλιππος λεγουσιν τω ιησου
²³ ο δε ιησους απεκρινατο αυτοις
 λεγων εληλυθεν η ωρα ινα
 δοξασθη ο υιος του ανθρωπου
²⁴ αμην αμην λεγω υμιν εαν μη
 ο κοκκος του σιτου πεσων εις
 την γην αποθανη αυτοσ μονοσ
 μενει εαν δε αποθανη πολυν
 καρπον φερει ²⁵ ο φιλων την
 ψυχην αυτου απολεσει αυτην και
 ο μισων την ψυχην αυτου εν τω
 κοσμω τουτω εις ζωην αιωνιον
 φυλαξει αυτην ²⁶ εαν εμοι
 διακονη τισ εμοι ακολουθειτω και
 οπου ειμι εγω εκει και ο διακονοσ
 ο εμοσ εσται και εαν τισ εμοι
 διακονη τιμησει αυτον ο πατηρ
²⁷ νυν η ψυχη μου τεταρακται
 και τι ειπω πατερ σωσον με
 εκ της ωρας ταυτης αλλα δια
 τουτο ηλθον εις την ωραν ταυτην
²⁸ πατερ δοξασον σου το ονομα
 ηλθεν ουν φωνη εκ του ουρανου

και εδοξασα και παλιν δοξασω ²⁹ ο
 ουν οχλος ο εστωσ και ακουσασ
 ελεγεν βροντην γεγονεναι αλλοι
 ελεγον αγγελοσ αυτω λελαληκεν
³⁰ απεκριθη ιησους και ειπεν ου
 δι εμε αυτη η φωνη γεγονεν αλλα
 δι υμασ ³¹ νυν κρισισ εστιν του
 κοσμου τουτου νυν ο αρχων του
 κοσμου τουτου εκβληθησεται εξω
³² καγω εαν υψωθω εκ της γησ
 παντασ ελκυσω προσ εμαυτον
³³ τουτο δε ελεγεν σημαινων ποιω
 θανατω εμελλεν αποθνησκειν
³⁴ απεκριθη αυτω ο οχλος ημεισ
 ηκουσαμεν εκ του νομου οτι ο
 χριστοσ μενει εις τον αιωνα και
 πως συ λεγεισ διει υψωθηναι τον
 υιον του ανθρωπου τισ εστιν
 ουτοσ ο υιοσ του ανθρωπου
³⁵ ειπεν ουν αυτοις ο ιησους
 ετι μικρον χρονον το φωσ μεθ
 υμων εστιν περιπατειτε εωσ το
 φωσ εχετε ινα μη σκοτια υμασ
 καταλαβη και ο περιπατων εν
 τη σκοτια ουκ οιδεν που υπαγει
³⁶ εωσ το φωσ εχετε πιστευετε
 εις το φωσ ινα υιοι φωτοσ
 γενησθε ταυτα ελαλησεν ο ιησους
 και απελθων εκρυβη απ αυτων
³⁷ τοσαυτα δε αυτου σημεια
 πεποιηκοτοσ εμπροσθεν αυτων
 ουκ επιστευον εις αυτον ³⁸ ινα
 ο λογοσ ησαιου του προφητου
 πληρωθη ον ειπεν κυριε τισ
 επιστευσεν τη ακοη ημων και ο
 βραχιων κυριου τινι απεκαλυφθη
³⁹ δια τουτο ουκ ηδυναντο
 πιστευειν οτι παλιν ειπεν ησαιασ
⁴⁰ τετυφλωκεν αυτων τουσ
 οφθαλμουσ και πεπωρωκεν
 αυτων την καρδιαν ινα μη ιδωσιν
 τοισ οφθαλμοις και νοησωσιν
 τη καρδια και επιστραφωσιν και
 ιασωμαι αυτοουσ ⁴¹ ταυτα ειπεν
 ησαιασ οτε ειδεν την δοξαν αυτου
 και ελαλησεν περι αυτου ⁴² ομωσ
 μεντοι και εκ των αρχοντων

πολλοι επιστευσαν εις αυτον
 αλλα δια τουσ φαρισαιουσ ουχ
 ωμολογουν ινα μη αποσυναγωγοι
 γενωνται ⁴³ ηγαπησαν γαρ την
 δοξαν των ανθρωπων μαλλον
 ηπερ την δοξαν του θεου
⁴⁴ ιησους δε εκραξεν και ειπεν
 ο πιστευων εις εμε ου πιστευει
 εις εμε αλλ εις τον πεμψαντα
 με ⁴⁵ και ο θεωρων εμε θεωρει
 τον πεμψαντα με ⁴⁶ εγω φωσ εις
 τον κοσμον εληλυθα ινα πασ ο
 πιστευων εις εμε εν τη σκοτια μη
 μεινη ⁴⁷ και εαν τισ μου ακουση
 των ρηματων και μη πιστευση
 εγω ου κρινω αυτον ου γαρ ηλθον
 ινα κρινω τον κοσμον αλλ ινα
 σωσω τον κοσμον ⁴⁸ ο αθетων
 εμε και μη λαμβανων τα ρηματα
 μου εχει τον κρινοντα αυτον ο
 λογος ον ελαλησα εκεινοσ κρινει
 αυτον εν τη εσχατη ημερα ⁴⁹ οτι
 εγω εξ εμαυτου ουκ ελαλησα αλλ
 ο πεμψασ με πατηρ αυτοσ μοι
 εντολην εδωκεν τι ειπω και τι
 λαλησω ⁵⁰ και οιδα οτι η εντολη
 αυτου ζωη αιωνιοσ εστιν α ουν
 λαλω εγω καθωσ ειρηκεν μοι ο
 πατηρ ουτωσ λαλω

13

¹ προ δε της εορτης του πασχα
 ειδωσ ο ιησους οτι εληλυθεν
 αυτου η ωρα ινα μεταβη εκ
 του κοσμου τουτου προσ τον
 πατερα αγαπησασ τουσ ιδιουσ
 τουσ εν τω κοσμω εις τελοσ
 ηγαπησεν αυτουσ ² και δειπνου
 γενομενου του διαβολου ηδη
 βεβληκοτοσ εις την καρδιαν
 ιουδα σιμωνοσ ισκαριωτου ινα
 αυτον παραδω ³ ειδωσ ο ιησους
 οτι παντα δεδωκεν αυτω ο πατηρ
 εις τασ χειρασ και οτι απο θεου
 εξηλθεν και προσ τον θεον υπαγει
⁴ εγειρεται εκ του δειπνου και
 τιθησιν τα ιματια και λαβων

λεντιον διεζωσεν εαυτον ⁵ ειτα
 βαλλει υδωρ εις τον νιπτηρα
 και ηρξατο νιπτειν τουσ ποδασ
 των μαθητων και εκμασσειν
 τω λεντιω ω ην διεζωσμενοσ
⁶ ερχεται ουν προσ σιμωνα πετρον
 και λεγει αυτω εκεινοσ κυριε
 συ μου νιπτεισ τουσ ποδασ
⁷ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω
 ο εγω ποιω συ ουκ οιδασ αρτι
 γνωση δε μετα ταυτα ⁸ λεγει αυτω
 πετροσ ου μη νιψησ τουσ ποδασ
 μου εις τον αιωνα απεκριθη αυτω
 ο ιησους εαν μη νιψω σε ουκ
 εχεισ μεροσ μετ εμου ⁹ λεγει
 αυτω σιμων πετροσ κυριε μη τουσ
 ποδασ μου μονον αλλα και τασ
 χειρασ και την κεφαλην ¹⁰ λεγει
 αυτω ο ιησους ο λελουμενοσ
 ου χρειαν εχει η τουσ ποδασ
 νιψασθαι αλλ εστιν καθαροσ
 ολοσ και υμεισ καθαροι εστε
 αλλ ουχι παντεσ ¹¹ ηδει γαρ τον
 παραδιδοντα αυτον δια τουτο
 ειπεν ουχι παντεσ καθαροι εστε
¹² οτε ουν ενιψεν τουσ ποδασ
 αυτων και ελαβεν τα ιματια αυτου
 αναπεσων παλιν ειπεν αυτοισ
 γνωσκετε τι πεποιηκα υμιν
¹³ υμεισ φωνειτε με ο διδασκαλοσ
 και ο κυριοσ και καλωσ λεγετε
 ειμι γαρ ¹⁴ ει ουν εγω ενιψα
 υμων τουσ ποδασ ο κυριοσ και ο
 διδασκαλοσ και υμεισ οφειλετε
 αλληλων νιπτειν τουσ ποδασ
¹⁵ υποδειγμα γαρ εδωκα υμιν
 ινα καθωσ εγω εποησα υμιν και
 υμεισ ποιητε ¹⁶ αμην αμην λεγω
 υμιν ουκ εστιν δουλοσ μειζων του
 κυριου αυτου ουδε αποστολοσ
 μειζων του πεμψαντοσ αυτον
¹⁷ ει ταυτα οιδατε μακαριοι
 εστε εαν ποιητε αυτα ¹⁸ ου περι
 παντων υμων λεγω εγω οιδα
 οουσ εξελεξαμην αλλ ινα η γραφη
 πληρωθη ο τρωγων μετ εμου τον

αρτον επηρεν επ εμε την πτερναν αυτου ¹⁹ απ αρτι λεγω υμιν προ του γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε οτι εγω ειμι ²⁰ αμην αμην λεγω υμιν ο λαμβανων εαν τινα πεμψω εμε λαμβανει ο δε εμε λαμβανων λαμβανει τον πεμψαντα με ²¹ ταυτα ειπων ο ιησους εταραχθη τω πνευματι και εμαρτυρησεν και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με ²² εβλεπον ουν εις αλληλους οι μαθηται απορουμενοι περι τινος λεγει ²³ ην δε ανακειμενος εις των μαθητων αυτου εν τω κολπω του ιησου ον ηγαπα ο ιησους ²⁴ νευει ουν τουτω σιμων πετροσ πυθεσθαι τισ αν ειη περι ου λεγει ²⁵ επιπεσων δε εκεινος ουτωσ επι το στηθος του ιησου λεγει αυτω κυριε τισ εστιν ²⁶ αποκρινεται ο ιησους εκεινος εστιν ω εγω βαψασ το ψωμιον επιδωσω και εμβαψασ το ψωμιον διδωσιν ιουδα σιμωνος ισκαριωτη ²⁷ και μετα το ψωμιον τοτε εισηλθεν εις εκεινον ο σατανας λεγει ουν αυτω ο ιησους ο ποιεις ποιησον ταχιον ²⁸ τουτο δε ουδεις εγνω των ανακειμενων προσ τι ειπεν αυτω ²⁹ τινεσ γαρ εδοκουν επει το γλωσσοκομον ειχεν ο ιουδας οτι λεγει αυτω ο ιησους αγορασον ων χρειαν εχομεν εις την εορτην η τοις πτωχοις ινα τι δω ³⁰ λαβων ουν το ψωμιον εκεινος ευθεωσ εξηλθεν ην δε νυξ ³¹ οτε εξηλθεν λεγει ο ιησους νυν εδοξασθη ο υιοσ του ανθρωπου και ο θεοσ εδοξασθη εν αυτω ³² ει ο θεοσ εδοξασθη εν αυτω και ο θεοσ δοξασει αυτον εν εαυτω και ευθυσ δοξασει αυτον ³³ τεκνια ετι μικρον μεθ υμων ειμι ζητησετε με και καθωσ ειπον τοις ιουδαιιοις οτι οπου υπαγω

εγω υμεισ ου δυνασθε ελθειν και υμιν λεγω αρτι ³⁴ εντολην καινην διδωμι υμιν ινα αγαπατε αλληλους καθωσ ηγαπησα υμασ ινα και υμεισ αγαπατε αλληλους ³⁵ εν τουτω γνωσονται παντεσ οτι εμοι μαθηται εστε εαν αγαπην εχητε εν αλληλοις ³⁶ λεγει αυτω σιμων πετροσ κυριε που υπαγεισ απεκριθη αυτω ο ιησους οπου υπαγω ου δυνασαι μοι νυν ακολουθησαι υστερον δε ακολουθησεισ μοι ³⁷ λεγει αυτω πετροσ κυριε δια τι ου δυναμαι σοι ακολουθησαι αρτι την ψυχην μου υπερ σου θησω ³⁸ απεκριθη αυτω ο ιησους την ψυχην σου υπερ εμου θησεισ αμην αμην λεγω σοι ου μη αλεκτωρ φωνηση εωσ ου απαρνηση με τρισ

14

1 μη ταρασσεσθω υμων η καρδια πιστευετε εις τον θεον και εις εμε πιστευετε ² εν τη οικια του πατροσ μου μοναι πολλαι εισιν ει δε μη ειπον αν υμιν πορευομαι ετοιμασαι τοπον υμιν ³ και εαν πορευθω ετοιμασω υμιν τοπον παλιν ερχομαι και παραληψομαι υμασ προσ εμαυτον ινα οπου ειμι εγω και υμεισ ητε ⁴ και οπου εγω υπαγω οιδατε και την οδον οιδατε ⁵ λεγει αυτω θωμασ κυριε ουκ οίδαμεν που υπαγεισ και πως δυναμεθα την οδον ειδειναι ⁶ λεγει αυτω ο ιησους εγω ειμι η οδος και η αληθεια και η ζωη ουδεις ερχεται προσ τον πατερα ει μη δι εμου ⁷ ει εγνωκειτε με και τον πατερα μου εγνωκειτε αν και απ αρτι γινωσκετε αυτον και εωρακατε αυτον ⁸ λεγει αυτω φιλιπποσ κυριε δειξον ημιν τον πατερα και αρκει ημιν ⁹ λεγει αυτω ο ιησους τοσουτον χρονον μεθ υμων ειμι και ουκ εγνωκασ με

φιλιππε ο εωρακωσ εμε εωρακεν τον πατερα και πως συ λεγεισ δειξον ημιν τον πατερα ¹⁰ ου πιστευεισ οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι εστιν τα ρηματα α εγω λαλω υμιν απ εμαυτου ου λαλω ο δε πατηρ ο εν εμοι μενων αυτοσ ποιει τα εργα ¹¹ πιστευετε μοι οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι ει δε μη δια τα εργα αυτα πιστευετε μοι ¹² αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εισ εμε τα εργα α εγω ποιω κακεινοσ ποιησει και μειζονα τουτων ποιησει οτι εγω προσ τον πατερα μου πορευομαι ¹³ και ο τι αν αιτησητε εν τω ονοματι μου τουτο ποιησω ινα δοξασθη ο πατηρ εν τω υιω ¹⁴ εαν τι αιτησητε με εν τω ονοματι μου εγω ποιησω ¹⁵ εαν αγαπατε με τασ εντολασ τασ εμασ τηρησατε ¹⁶ και εγω ερωτησω τον πατερα και αλλον παρακλητον δωσει υμιν ινα μενη μεθ υμων εισ τον αιωνα ¹⁷ το πνευμα τησ αληθειας ο ο κοσμοσ ου δυναται λαβειν οτι ου θεωρει αυτο ουδε γινωσκει αυτο υμεισ δε γινωσκετε αυτο οτι παρ υμιν μενει και εν υμιν εσται ¹⁸ ουκ αφησω υμασ ορφανουσ ερχομαι προσ υμασ ¹⁹ ετι μικρον και ο κοσμοσ με ουκετι θεωρει υμεισ δε θεωρειτε με οτι εγω ζω και υμεισ ζησεσθε ²⁰ εν εκεινη τη ημερα γνωσεσθε υμεισ οτι εγω εν τω πατρι μου και υμεισ εν εμοι και εγω εν υμιν ²¹ ο εχων τασ εντολασ μου και τηρων αυτασ εκεινοσ εστιν ο αγαπων με ο δε αγαπων με αγαπηθησεται υπο του πατροσ μου και εγω αγαπησω αυτον και εμφανισω αυτω εμαυτον ²² λεγει αυτω ιουδασ ουχ ο ισκαριωτησ κυριε και τι γεγονεν οτι ημιν μελλεισ εμφανιζειν σεαυτον και ουχι τω κοσμω ²³ απεκριθη ιησουσ και ειπεν αυτω εαν τισ

αγαπα με τον λογον μου τηρησει και ο πατηρ μου αγαπησει αυτον και προσ αυτον ελευσομεθα και μονην παρ αυτω ποιησομεν ²⁴ ο μη αγαπων με τουσ λογουσ μου ου τηρει και ο λογοσ ον ακουετε ουκ εστιν εμοσ αλλα του πεμφαντοσ με πατροσ ²⁵ ταυτα λελαληκα υμιν παρ υμιν μενων ²⁶ ο δε παρακλητοσ το πνευμα το αγιον ο πεμψει ο πατηρ εν τω ονοματι μου εκεινοσ υμασ διδαξει παντα και υπομνησει υμασ παντα α ειπον υμιν ²⁷ ειρηνην αφιημι υμιν ειρηνην την εμην διδωμι υμιν ου καθωσ ο κοσμοσ διδωσιν εγω διδωμι υμιν μη ταρασσεσθω υμων η καρδια μηδε δειλιατω ²⁸ ηκουσατε οτι εγω ειπον υμιν υπαγω και ερχομαι προσ υμασ ει ηγαπατε με εχαρητε αν οτι ειπον πορευομαι προσ τον πατερα οτι ο πατηρ μου μειζων μου εστιν ²⁹ και νυν ειρηκα υμιν πριν γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε ³⁰ ουκετι πολλα λαλησω μεθ υμων ερχεται γαρ ο του κοσμου αρχων και εν εμοι ουκ εχει ουδεν ³¹ αλλ ινα γνω ο κοσμοσ οτι αγαπω τον πατερα και καθωσ ενετειλατο μοι ο πατηρ ουτωσ ποιω εγειρεσθε αγωμεν εντευθεν

15

¹ εγω ειμι η αμπελοσ η αληθινη και ο πατηρ μου ο γεωργοσ εστιν ² παν κλημα εν εμοι μη φερων καρπον αιρει αυτο και παν το καρπον φερων καθαιρει αυτο ινα πλειονα καρπον φερη ³ ηδη υμεισ καθαροι εστε δια τον λογον ον λελαληκα υμιν ⁴ μεινατε εν εμοι καγω εν υμιν καθωσ το κλημα ου δυναται καρπον φερειν αφ εαυτου εαν μη μεινη εν τη αμπελω ουτωσ ουδε υμεισ εαν μη εν εμοι μεινητε ⁵ εγω ειμι η αμπελοσ υμεισ τα

κλήματα ο μενων εν εμοι καγω εν αυτω ουτος φερει καρπον πολυν οτι χωρισ εμου ου δυνασθε ποιειν ουδεν ⁶ εαν μη τισ μεινη εν εμοι εβληθη εξω ωσ το κλημα και εξηρανθη και συναγουσιν αυτα και εισ το πυρ βαλλουσιν και καιεται ⁷ εαν μεινητε εν εμοι και τα ρηματα μου εν υμιν μεινη ο εαν θελητε αιτησεσθε και γενησεται υμιν ⁸ εν τουτω εδοξασθη ο πατηρ μου ινα καρπον πολυν φερητε και γενησεσθε εμοι μαθηται ⁹ καθωσ ηγαπησεν με ο πατηρ καγω ηγαπησα υμασ μεινατε εν τη αγαπη τη εμη ¹⁰ εαν τασ εντολασ μου τηρησητε μενειτε εν τη αγαπη μου καθωσ εγω τασ εντολασ του πατροσ μου τηρηηκα και μενω αυτου εν τη αγαπη ¹¹ ταυτα λελαληκα υμιν ινα η χαρα η εμη εν υμιν μεινη και η χαρα υμων πληρωθη ¹² αυτη εστιν η εντολη η εμη ινα αγαπατε αλληλουσ καθωσ ηγαπησα υμασ ¹³ μειζονα ταυτησ αγαπην ουδεις εχει ινα τισ την ψυχην αυτου θη υπερ των φιλων αυτου ¹⁴ υμεισ φιλοι μου εστε εαν ποιητε οσα εγω εντελλομαι υμιν ¹⁵ ουκετι υμασ λεγω δουλουσ οτι ο δουλοσ ουκ οιδεν τι ποιει αυτου ο κυριοσ υμασ δε ειρηκα φιλουσ οτι παντα ακηκουσα παρα του πατροσ μου εγνωρισα υμιν ¹⁶ ουχ υμεισ με εξελεξασθε αλλ εγω εξελεξαμην υμασ και εθηκα υμασ ινα υμεισ υπαγητε και καρπον φερητε και ο καρποσ υμων μενη ινα ο τι αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δω υμιν ¹⁷ ταυτα εντελλομαι υμιν ινα αγαπατε αλληλουσ ¹⁸ ει ο κοσμοσ υμασ μισει γινωσκετε **1097 V-PAI-2P** οτι εμε πρωτον υμων μεμισηκεν ¹⁹ ει εκ του κοσμου ητε ο κοσμοσ αν το ιδιον εφιλει οτι δε εκ

του κοσμου ουκ εστε αλλ εγω εξελεξαμην υμασ εκ του κοσμου δια τουτο μισει υμασ ο κοσμοσ ²⁰ μνημονευετε του λογου ου εγω ειπον υμιν ουκ εστιν δουλοσ μειζων του κυριου αυτου ει εμε εδιωξαν και υμασ διωξουσιν ει τον λογον μου ετηρησαν και τον υμετερον τηρησουσιν ²¹ αλλα ταυτα παντα ποιησουσιν υμιν δια το ονομα μου οτι ουκ οιδασιν τον πεμφαντα με ²² ει μη ηλθον και ελαλησα αυτοισ αμαρτιαν ουκ ειχον νυν δε προφασιν ουκ εχουσιν περι της αμαρτιασ αυτων ²³ ο εμε μισων και τον πατερα μου μισει ²⁴ ει τα εργα μη εποιησα εν αυτοισ ακουεισ αλλοσ πεποηκεν αμαρτιαν ουκ ειχον νυν δε και εωρακασιν και μεμισηκασιν και εμε και τον πατερα μου ²⁵ αλλ ινα πληρωθη ο λογοσ ο γεγραμμενοσ εν τω νομω αυτων οτι εμισησαν με δωρεαν ²⁶ οταν δε ελθη ο παρακλητοσ ον εγω πεμφω υμιν παρα του πατροσ το πνευμα της αληθειας ο παρα του πατροσ εκπορευεται εκεινοσ μαρτυρησει περι εμου ²⁷ και υμεισ δε μαρτυρειτε οτι απ αρχησ μετ εμου εστε

16

¹ ταυτα λελαληκα υμιν ινα μη σκανδαλισθητε ² αποσυναγωγουσ ποιησουσιν υμασ αλλ ερχεται ωρα ινα πασ ο αποκτεινασ υμασ δοξη λατρειαν προσφερειν τω θεω ³ και ταυτα ποιησουσιν οτι ουκ εγνωσαν τον πατερα ουδε εμε ⁴ αλλα ταυτα λελαληκα υμιν ινα οταν ελθη η ωρα μνημονευητε αυτων οτι εγω ειπον υμιν ταυτα δε υμιν εξ αρχησ ουκ ειπον οτι μεθ υμων ημην ⁵ νυν δε υπαγω προς τον πεμφαντα με και ουδεις εξ υμων ερωτα με που υπαγεισ

6 αλλ οτι ταυτα λελαληκα υμιν η λυπη πεπληρωκεν υμων την καρδιαν 7 αλλ εγω την αληθειαν λεγω υμιν συμφερει υμιν ινα εγω απελθω εαν γαρ εγω μη απελθω ο παρακλητος ουκ ελευσεται προσ υμας εαν δε πορευθω πεμψω αυτον προσ υμας 8 και ελθων εκεινος ελεγξει τον κοσμον περι αμαρτιας και περι δικαιοσυνης και περι κρισεως 9 περι αμαρτιας μεν οτι ου πιστευουσιν εις εμε 10 περι δικαιοσυνης δε οτι προσ τον πατερα μου υπαγω και ουκετι θεωρειτε με 11 περι δε κρισεως οτι ο αρχων του κοσμου τουτου κεκριται 12 ετι πολλα εχω λεγειν υμιν αλλ ου δυνασθε βασταζειν αρτι 13 οταν δε ελθη εκεινος το πνευμα της αληθειας οδηγησει υμας εις πασαν την αληθειαν ου γαρ λαλησει αφ εαυτου αλλ οσα αν ακουση λαλησει και τα ερχομενα αναγγελει υμιν 14 εκεινος εμε δοξασει οτι εκ του εμου ληφεται και αναγγελει υμιν 15 παντα οσα εχει ο πατηρ εμα εστιν δια τουτο ειπον οτι εκ του εμου λαμβανει και αναγγελει υμιν 16 μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με οτι υπαγω προσ τον πατερα 17 ειπον ουν εκ των μαθητων αυτου προσ αλληλους τι εστιν τουτο ο λεγει ημιν μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με και οτι εγω υπαγω προσ τον πατερα 18 ελεγον ουν τουτο τι εστιν ο λεγει το μικρον ουκ οιδαμεν τι λαλει 19 εγνω ουν ο ιησους οτι ηθελον αυτον ερωταν και ειπεν αυτοις περι τουτου ζητειτε μετ αλληλων οτι ειπον μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με 20 αμην αμην λεγω υμιν οτι

κλαυσετε και θρηνησετε υμεις ο δε κοσμος χαρησεται υμεις δε λυπηθησεσθε αλλ η λυπη υμων εις χαραν γενησεται 21 η γυνη οταν τικτη λυπην εχει οτι ηλθεν η ωρα αυτης οταν δε γεννηση το παιδιον ουκετι μνημονευει της θλιψεως δια την χαραν οτι εγεννηθη ανθρωπος εις τον κοσμον 22 και υμεις ουν λυπην μεν νυν εχετε παλιν δε οψομαι υμας και χαρησεται υμων η καρδια και την χαραν υμων ουδεις αιρει αφ υμων 23 και εν εκεινη τη ημερα εμε ουκ ερωτησετε ουδεν αμην αμην λεγω υμιν οτι οσα αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δωσει υμιν 24 εως αρτι ουκ ητησατε ουδεν εν τω ονοματι μου αιτειτε και ληψεσθε ινα η χαρα υμων η πεπληρωμενη 25 ταυτα εν παροιμιαισ λελαληκα υμιν αλλ ερχεται ωρα οτε ουκετι εν παροιμιαισ λαλησω υμιν αλλα παρρησια περι του πατρος αναγγελω υμιν 26 εν εκεινη τη ημερα εν τω ονοματι μου αιτησεσθε και ου λεγω υμιν οτι εγω ερωτησω τον πατερα περι υμων 27 αυτος γαρ ο πατηρ φιλει υμας οτι υμεις εμε πεφιληκατε και πεπιστευκατε οτι εγω παρα του θεου εξηλθον 28 εξηλθον παρα του πατρος και εληλυθα εις τον κοσμον παλιν αφιημι τον κοσμον και πορευομαι προσ τον πατερα 29 λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ιδε νυν παρρησια λαλεισ και παροιμιαν ουδεμιαν λεγεις 30 νυν οιδαμεν οτι οιδασ παντα και ου χρειαν εχεις ινα τισ σε ερωτα εν τουτω πιστευομεν οτι απο θεου εξηλθεσ 31 απεκριθη αυτοις ο ιησους αρτι πιστευετε 32 ιδου ερχεται ωρα και νυν εληλυθεν ινα σκορπισθητε

εκάστος εἰς τὰ ἴδια καὶ ἐμεῖς μόνον ἀφήτε καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος ὅτι ὁ πατήρ μετ' ἐμοῦ ἐστὶν 33 ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἐχῆτε ἐν τῷ κόσμῳ θλιψὶν ἔχετε ἀλλὰ θαρσεῖτε ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον

17

1 ταῦτα ἐλάλησεν ὁ ἰησοῦς καὶ ἐπῆρεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπεν πατέρ ἐληλύθει ἡ ὥρα δοξάσῃ σου τὸν υἱὸν ἵνα καὶ ὁ υἱὸς σου δοξάσῃ σε 2 καθὼς ἐδώκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκὸς ἵνα πάντες ὁ δέδωκας αὐτῷ δώσει αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον 3 αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ ἵνα γίνωσκωσιν σε τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας ἰησοῦν χριστὸν 4 ἐγὼ σε ἐδοξάσα ἐπὶ τῆς γῆς τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὁ δέδωκας μοι ἵνα ποιήσω 5 καὶ νῦν δοξάσῃ με σὺ πατέρ παρα σεαυτῷ τῆς δόξης ἣν εἶχον πρὸ τοῦ κόσμου εἶναι παρα σοὶ 6 ἐφανερώσα σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκας μοι ἐκ τοῦ κόσμου σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας καὶ τὸν λόγον σου τηρήκασιν 7 νῦν ἐγνώκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκας μοι παρα σοῦ ἐστὶν 8 ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκας μοι δέδωκα αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ ἐλάβον καὶ ἐγνώσαν ἀληθῶς ὅτι παρα σοῦ ἐξήλθον καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σὺ με ἀπέστειλας 9 ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ σὺ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκας μοι ὅτι σοὶ εἰσὶν 10 καὶ τὰ ἐμα πάντα ὅσα ἐστὶν καὶ τὰ ἐμα καὶ δεδοξασμαὶ ἐν αὐτοῖς 11 καὶ οὐκετι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶν καὶ ἐγὼ πρὸς σε ἐρχομαι πατέρ ἅγιε τηρήσον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματι σου ὡς δέδωκας μοι ἵνα ὡσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς 12 ὅτε

ἡμῖν μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματι σου οὓς δέδωκας μοι ἐφυλάξα καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ 13 νῦν δὲ πρὸς σε ἐρχομαι καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἐχωσιν τὴν χάραν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς 14 ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτοὺς ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου 15 οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἀρῆσιν αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου ἀλλ' ἵνα τηρήσῃ αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ 16 ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶν καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμὶ 17 ἁγιάσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ὁ λόγος ὁ σὸς ἀληθεία ἐστὶν 18 καθὼς ἐμε ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον καγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον 19 καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἑμαυτὸν ἵνα καὶ αὐτοὶ ὡσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ 20 σὺ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμε 21 ἵνα πάντες ἐν ὡσιν καθὼς σὺ πατέρ ἐν ἐμοὶ καγὼ ἐν σοὶ ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ὡσιν ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σὺ με ἀπέστειλας 22 καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκας μοι δέδωκα αὐτοῖς ἵνα ὡσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἐν ἐσμεν 23 ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοὶ ἵνα ὡσιν τετελειωμένοι εἰς ἐν καὶ ἵνα γίνωσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σὺ με ἀπέστειλας καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμε ἠγάπησας 24 πατέρ οὓς δέδωκας μοι θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κακεῖνοι ὡσιν μετ' ἐμοῦ ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν ἐδώκας μοι ὅτι ἠγάπησας με πρὸ καταβολῆς κόσμου 25 πατέρ δικαίε καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἐγνώ ἐγὼ δὲ σε ἐγνων καὶ οὗτοι

εγνώσαν ότι συ με απεστείλας²⁶ και εγνώρισα αυτοίς το όνομα σου και γνώρισω ίνα η αγάπη ην ηγαπήσας με εν αυτοίς η καγω εν αυτοίς

18

1 ταυτα ειπων ο ιησους εξηλθεν συν τοις μαθηταις αυτου περαν του χειμαρρου των κεδρων οπου ην κηπος εις ον εισηλθεν αυτος και οι μαθηται αυτου² ηδει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον τον τοπον οτι πολλακις συνηχθη ο ιησους εκει μετα των μαθητων αυτου³ ο ουν ιουδας λαβων την σπειραν και εκ των αρχιερων και φαρισαιων υπηρετας ερχεται εκει μετα φανων και λαμπαδων και οπλων⁴ ιησους ουν ειδως παντα τα ερχομενα επ αυτον εξελθων ειπεν αυτοις τινα ζητειτε⁵ απεκριθησαν αυτω ιησουν τον ναζωραιον λεγει αυτοις ο ιησους εγω ειμι ειστηκει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον μετ αυτων⁶ ωσ ουν ειπεν αυτοις οτι εγω ειμι απηλθον εις τα οπισω και επεσον χαμαι⁷ παλιν ουν αυτους επηρωτησεν τινα ζητειτε οι δε ειπον ιησουν τον ναζωραιον⁸ απεκριθη ιησους ειπον υμιν οτι εγω ειμι ει ουν εμε ζητειτε αφετε τουτους υπαγειν⁹ ίνα πληρωθη ο λογος ον ειπεν οτι ος δεδωκας μοι ουκ απωλεσα εξ αυτων ουδεν¹⁰ σιμων ουν πετρος εχων μαχαιραν ειλκυσεν αυτην και επαισεν τον του αρχιερωσ δουλον και απεκοψεν αυτου το ωτιον το δεξιον ην δε ονομα τω δουλω μαλχος¹¹ ειπεν ουν ο ιησους τω πετρω βαλε την μαχαιραν εις την θηκην το ποτηριον ο δεδωκεν μοι ο πατηρ ου μη πιω αυτο¹² η ουν σπειρα και ο χιλιαρχος και οι υπηρεται των

ιουδαιων συνελαβον τον ιησουν και εδησαν αυτον¹³ και απηγαγον αυτον προς ανναν πρωτον ην γαρ πενθερος του καιαφα οσ ην αρχιερευς του ενιαυτου εκεινου¹⁴ ην δε καιαφας ο συμβουλευσας τοις ιουδαιοις οτι συμφερει ενα ανθρωπον απολεσθαι υπερ του λαου¹⁵ ηκολουθει δε τω ιησου σιμων πετρος και ο αλλος μαθητησ ο δε μαθητησ εκεινος ην γνωστος τω αρχιερει και συνεισηλθεν τω ιησου εις την αυλην του αρχιερωσ¹⁶ ο δε πετρος ειστηκει προς τη θυρα εξω εξηλθεν ουν ο μαθητησ ο αλλος οσ ην γνωστος τω αρχιερει και ειπεν τη θυρωρω και εισηγαγεν τον πετρον¹⁷ λεγει ουν η παιδισκη η θυρωρος τω πετρω μη και συ εκ των μαθητων ει του ανθρωπου τουτου λεγει εκεινος ουκ ειμι¹⁸ ειστηκεισαν δε οι δουλοι και οι υπηρεται ανθρακιαν πεποικότες οτι ψυχος ην και εθερμαινοντο ην δε μετ αυτων ο πετρος εστωσ και θερμαινομενος¹⁹ ο ουν αρχιερευς ηρωτησεν τον ιησουν περι των μαθητων αυτου και περι της διδαχης αυτου²⁰ απεκριθη αυτω ο ιησους εγω παρρησια ελαλησα τω κοσμω εγω παντοτε εδιδαξα εν συναγωγη και εν τω ιερω οπου παντοτε οι ιουδαιοι συνερχονται και εν κρυπτω ελαλησα ουδεν²¹ τι με επερωτας επερωτησον τουσ ακηκοοτας τι ελαλησα αυτοις ιδε ουτοι οιδασιν α ειπον εγω²² ταυτα δε αυτου ειποντοσ εις των υπηρετων παρεστηκωσ εδωκεν ραπισμα τω ιησου ειπων ουτωσ αποκρινη τω αρχιερει²³ απεκριθη αυτω ο ιησους ει κακωσ ελαλησα μαρτυρησον περι του κακου ει δε καλωσ τι με δερεισ²⁴ απεστειλεν αυτον ο

αννας δεδεμενον προς καιαφαν τον αρχιερα ²⁵ ην δε σιμων πετροσ εστωσ και θερμαινομενος ειπον ουν αυτω μη και συ εκ των μαθητων αυτου ει ηρνησατο ουν εκεινος και ειπεν ουκ ειμι ²⁶ λεγει εις εκ των δουλων του αρχιερεωσ συγγενησ ων ου απεκοψεν πετροσ το ωτιον ουκ εγω σε ειδον εν τω κηπω μετ αυτου ²⁷ παλιν ουν ηρνησατο ο πετροσ και ευθεωσ αλεκτωρ εφωνησεν ²⁸ αγουσιν ουν τον ιησουν απο του καιαφα εις το πραιτωριον ην δε πρωι και αυτοι ουκ εισηλθον εις το πραιτωριον ινα μη μιανθωσιν αλλ ινα φαγωσιν το πασχα ²⁹ εξηλθεν ουν ο πιλατοσ προσ αυτουσ και ειπεν τινα κατηγοριαν φερετε κατα του ανθρωπου τουτου ³⁰ απεκριθησαν και ειπον αυτω ει μη ην ουτοσ κακοποιοσ ουκ αν σοι παρεδωκαμεν αυτον ³¹ ειπεν ουν αυτοισ ο πιλατοσ λαβετε αυτον υμεισ και κατα τον νομον υμων κρινατε αυτον ειπον ουν αυτω οι ιουδαιοι ημιν ουκ εξεστιν αποκτειναι ουδενα ³² ινα ο λογοσ του ιησου πληρωθη ον ειπεν σημαινων ποιω θανατω εμελλεν αποθνησκειν ³³ εισηλθεν ουν εις το πραιτωριον παλιν ο πιλατοσ και εφωνησεν τον ιησουν και ειπεν αυτω συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ³⁴ απεκριθη αυτω ο ιησουσ αφ εαυτου συ τουτο λεγεις η αλλοι σοι ειπον περι εμου ³⁵ απεκριθη ο πιλατοσ μητι εγω ιουδαιοσ ειμι το εθνοσ το σον και οι αρχιερεισ παρεδωκαν σε εμοι τι εποιησασ ³⁶ απεκριθη ιησουσ η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εκ του κοσμου τουτου ει εκ του κοσμου τουτου ην η βασιλεια η εμη οι υπηρεται αν οι εμοι ηγωνιζοντο ινα μη παραδοθω τοισ ιουδαιοισ νυν δε η βασιλεια η εμη ουκ εστιν

εντευθεν ³⁷ ειπεν ουν αυτω ο πιλατοσ ουκουν βασιλευσ ει συ απεκριθη ιησουσ συ λεγεις οτι βασιλευσ ειμι εγω εγω εις τουτο γεγεννημαι και εις τουτο εληλυθα εις τον κοσμον ινα μαρτυρησω τη αληθεια πασ ο ων εκ της αληθειας ακουει μου της φωνησ ³⁸ λεγει αυτω ο πιλατοσ τι εστιν αληθεια και τουτο ειπων παλιν εξηλθεν προσ τουσ ιουδαιοουσ και λεγει αυτοισ εγω ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω εν αυτω ³⁹ εστιν δε συνηθεια υμιν ινα ενα υμιν απολυσω εν τω πασχα βουλεσθε ουν υμιν απολυσω τον βασιλεα των ιουδαιων ⁴⁰ εκραυγασαν ουν παλιν παντεσ λεγοντεσ μη τουτον αλλα τον βαραββαν ην δε ο βαραββασ ληστησ

19

¹ τοτε ουν ελαβεν ο πιλατοσ τον ιησουν και εμαστιγωσεν ² και οι στρατιωται πλεξαντεσ στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν αυτου τη κεφαλη και ιματιον πορφυρουν περιεβαλον αυτον ³ και ελεγον χαιρε ο βασιλευσ των ιουδαιων και εδιδουν αυτω ραπισματα ⁴ εξηλθεν ουν παλιν εξω ο πιλατοσ και λεγει αυτοισ ιδε αγω υμιν αυτον εξω ινα γνωτε οτι εν αυτω ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω ⁵ εξηλθεν ουν ο ιησουσ εξω φορων τον ακανθινον στεφανον και το πορφυρουν ιματιον και λεγει αυτοισ ιδε ο ανθρωποσ ⁶ οτε ουν ειδον αυτον οι αρχιερεισ και οι υπηρεται εκραυγασαν λεγοντεσ σταυρωσον σταυρωσον αυτον λεγει αυτοισ ο πιλατοσ λαβετε αυτον υμεισ και σταυρωσατε εγω γαρ ουχ ευρισκω εν αυτω αιτιαν ⁷ απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι ημεισ νομον εχομεν και κατα τον νομον ημων οφειλει

αποθανειν οτι εαυτον υιον θεου
 εποιησεν ⁸ οτε ουν ηκουσεν ο
 πιλατος τουτον τον λογον μαλλον
 εφοβηθη ⁹ και εισηλθεν εις το
 πραιτωριον παλιν και λεγει τω
 ιησου ποθεν ει συ ο δε ιησους
 αποκρισιν ουκ εδωκεν αυτω
¹⁰ λεγει ουν αυτω ο πιλατος εμοι
 ου λαλεις ουκ οιδασ οτι εξουσιαν
 εχω σταυρωσαι σε και εξουσιαν
 εχω απολυσαι σε ¹¹ απεκριθη
 ιησους ουκ ειχες εξουσιαν
 ουδεμιαν κατ εμου ει μη ην σοι
 δεδομενον ανωθεν δια τουτο
 ο παραδιδουσ με σοι μειζονα
 αμαρτιαν εχει ¹² εκ τουτου εξητει
 ο πιλατος απολυσαι αυτον οι δε
 ιουδαιοι εκραζον λεγοντες εαν
 τουτον απολυσης ουκ ει φιλος
 του καισαρος πας ο βασιλευς
 εαυτον ποιων αντιλεγει τω
 καισαρι ¹³ ο ουν πιλατος ακουσας
 τουτον τον λογον ηγαγεν εξω
 τον ιησουν και εκαθισεν επι του
 βηματος εις τοπον λεγομενον
 λιθοστρωτον εβραιστι δε γαββαθα
¹⁴ ην δε παρασκευη του πασχα
 ωρα δε ωσει εκτη και λεγει
 τοις ιουδαιοις ιδε ο βασιλευς
 υμων ¹⁵ οι δε εκραυγασαν αρων
 αρων σταυρωσον αυτον λεγει
 αυτοις ο πιλατος τον βασιλευς
 υμων σταυρωσω απεκριθησαν οι
 αρχιερεις ουκ εχομεν βασιλευς
 ει μη καισαρα ¹⁶ τοτε ουν
 παρεδωκεν αυτον αυτοις ινα
 σταυρωθη παρελαβον δε τον
 ιησουν και ηγαγον ¹⁷ και
 βασταζων τον σταυρον αυτου
 εξηλθεν εις τοπον λεγομενον
 κρανιου τοπον ος λεγεται
 εβραιστι γολγοθα ¹⁸ οπου αυτον
 εσταυρωσαν και μετ αυτου
 αλλους δυο εντευθεν και
 εντευθεν μεσον δε τον ιησουν
¹⁹ εγραψεν δε και τιτλον ο

πιλατος και εθηκεν επι του
 σταυρου ην δε γεγραμμενον
 ιησους ο ναζωραιος ο βασιλευς
 των ιουδαιων ²⁰ τουτον ουν τον
 τιτλον πολλοι ανεγνωσαν των
 ιουδαιων οτι εγγυσ ην ο τοπος της
 πολεωσπου εσταυρωθη ο ιησους
 και ην γεγραμμενον εβραιστι
 ελληνιστι ρωμαιοστι ²¹ ελεγον
 ουν τω πιλατω οι αρχιερεις των
 ιουδαιων μη γραφε ο βασιλευς
 των ιουδαιων αλλ οτι εκεινος
 ειπεν βασιλευς ειμι των ιουδαιων
²² απεκριθη ο πιλατος ο γεγραφα
 γεγραφα ²³ οι ουν στρατιωται οτε
 εσταυρωσαν τον ιησουν ελαβον
 τα ιματια αυτου και εποιησαν
 τεσσαρα μερη εκαστω στρατιωτη
 μερος και τον χιτωνα ην δε ο
 χιτων αραφος εκ των ανωθεν
 υφαντος δι ολου ²⁴ ειπον ουν
 προς αλληλους μη σχισωμεν
 αυτον αλλα λαχωμεν περι αυτου
 τινος εσται ινα η γραφη πληρωθη
 η λεγουσα διεμερισαντο τα
 ιματια μου εαυτοις και επι τον
 ιματισμον μου εβαλον κληρον
 οι μεν ουν στρατιωται ταυτα
 εποιησαν ²⁵ ειστηκεισαν δε παρα
 τω σταυρω του ιησου η μητηρ
 αυτου και η αδελφη της μητρος
 αυτου μαρια η του κλωπα και
 μαρια η μαγδαληνη ²⁶ ιησους ουν
 ιδων την μητερα και τον μαθητην
 παρεστωτα ον ηγαπα λεγει τη
 μητρι αυτου γυναι ιδου ο υιος
 σου ²⁷ ειτα λεγει τω μαθητη ιδου
 η μητηρ σου και απ εκεινησ της
 ωρας ελαβεν ο μαθητης αυτην
 εις τα ιδια ²⁸ μετα τουτο ιδων ο
 ιησους οτι παντα ηδη τετελεσται
 ινα τελειωθη η γραφη λεγει
 διψω ²⁹ σκευος ουν εκειτο οξους
 μεστον οι δε πλησαντες σπογγον
 οξους και υσωπω περιθεντες
 προσηνεγκαν αυτου τω στοματι
³⁰ οτε ουν ελαβεν το οξος ο

ιησους ειπεν τετελεσται και κλινασ την κεφαλην παρεδωκεν το πνευμα ³¹ οι ουν ιουδαιοι ινα μη μεινη επι του σταυρου τα σωματα εν τω σαββατω επει παρασκευη ην ην γαρ μεγαλη η ημερα εκεινου του σαββατου ηρωτησαν τον πιλατον ινα κατεαγωσιν αυτων τα σκελη και αρθωσιν ³² ηλθον ουν οι στρατιωται και του μεν πρωτου κατεαξαν τα σκελη και του αλλου του συσταυρωθεντος αυτω ³³ επι δε τον ιησουν ελθοντες ως ειδον αυτον ηδη τεθνηκοτα ου κατεαξαν αυτου τα σκελη ³⁴ αλλ εις των στρατιωτων λογχη αυτου την πλευραν ενυξεν και ευθεως εξηλθεν αιμα και υδωρ ³⁵ και ο εωρακωσ μεμαρτυρηκεν και αληθινη εστιν αυτου η μαρτυρια κακεινος οιδεν οτι αληθη λεγει ινα υμεις πιστευσητε ³⁶ εγενετο γαρ ταυτα ινα η γραφη πληρωθη οστων ου συντριβησεται απ αυτου ³⁷ και παλιν ετερα γραφη λεγει οψονται εις ον εξεκεντησαν ³⁸ μετα ταυτα ηρωτησεν τον πιλατον ιωσηφ ο απο αριμαθαιασιων μαθητης του ιησου κεκρυμμενος δε δια τον φοβον των ιουδαιων ινα αρη το σωμα του ιησου και επιτρεψεν ο πιλατος ηλθεν ουν και ηρεν το σωμα του ιησου ³⁹ ηλθεν δε και νικοδημος ο ελθων προς τον ιησουν νυκτος το πρωτον φερων μιγμα σμυρνης και αλοησ ως λιτρασ εκατον ⁴⁰ ελαβον ουν το σωμα του ιησου και εδησαν αυτο εν οθονιοις μετα των αρωματων καθως εθος εστιν τοις ιουδαιοις ενταφιαζειν ⁴¹ ην δε εν τω τοπω οπου εσταυρωθη κηπος και εν τω κηπω μνημειον καινον εν ω ουδεπω ουδεις ετεθη

⁴² εκει ουν δια την παρασκευην των ιουδαιων οτι εγγυσ ην το μνημειον εθηκαν τον ιησουν

20

¹ τη δε μια των σαββατων μαρια η μαγδαλινη ερχεται πρωι σκοτιασ ετι ουσης εις το μνημειον και βλεπει τον λιθον ηρμενον εκ του μνημειου ² τρεχει ουν και ερχεται προς σιμωνα πετρον και προς τον αλλον μαθητην ον εφιλει ο ιησους και λεγει αυτοις ηραν τον κυριον εκ του μνημειου και ουκ οίδαμεν που εθηκαν αυτον ³ εξηλθεν ουν ο πετρος και ο αλλος μαθητης και ηρχοντο εις το μνημειον ⁴ ετρεχον δε οι δυο ομου και ο αλλος μαθητης προεδραμεν ταχιον του πετρου και ηλθεν πρωτος εις το μνημειον ⁵ και παρακυψασ βλεπει κειμενα τα οθονια ου μεντοι εισηλθεν ⁶ ερχεται ουν σιμων πετρος ακολουθων αυτω και εισηλθεν εις το μνημειον και θεωρει τα οθονια κειμενα ⁷ και το σουδαριον ο ην επι της κεφαλης αυτου ου μετα των οθονιων κειμενον αλλα χωρις εντετυλιγμενον εις ενα τοπον ⁸ τοτε ουν εισηλθεν και ο αλλος μαθητης ο ελθων πρωτος εις το μνημειον και ειδεν και επιστευσεν ⁹ ουδεπω γαρ ηδεισαν την γραφην οτι δει αυτον εκ νεκρων αναστηναι ¹⁰ απηλθον ουν παλιν προς εαυτους οι μαθηται ¹¹ μαρια δε ειστηκει προς το μνημειον κλαιουσα εξω ως ουν εκλαιεν παρεκυψεν εις το μνημειον ¹² και θεωρει δυο αγγελους εν λευκοις καθεζομενους ενα προς τη κεφαλη και ενα προς τοις ποσιν οπου εκειτο το σωμα του ιησου ¹³ και λεγουσιν αυτη εκεινοι γυναι τι κλαιεις λεγει

αυτοισ οτι ηραν τον κυριον μου και ουκ οίδα που εθηκαν αυτον ¹⁴ και ταυτα ειπουσα εστραφη εις τα οπισω και θεωρει τον ιησουν εστωτα και ουκ ηδει οτι ιησους εστιν ¹⁵ λεγει αυτη ο ιησους γυναι τι κλαιεις τινα ζητεις εκεινη δοκουσα οτι ο κηπουρος εστιν λεγει αυτω κυριε ει συ εβαστασας αυτον ειπε μοι που εθηκασ αυτον καγω αυτον αρω ¹⁶ λεγει αυτη ο ιησους μαρια στραφεισα εκεινη λεγει αυτω ραββουνι ο λεγεται διδασκαλε ¹⁷ λεγει αυτη ο ιησους μη μου απτου ουπω γαρ αναβεβηκα προς τον πατερα μου πορευου δε προς τους αδελφους μου και ειπε αυτοισ αναβαινω προς τον πατερα μου και πατερα υμων και θεον μου και θεον υμων ¹⁸ ερχεται μαρια η μαγδαλινη απαγγελουσα τοισ μαθηταισ οτι εωρακεν τον κυριον και ταυτα ειπεν αυτη ¹⁹ ουσης ουν οψιασ τη ημερα εκεινη τη μια των σαββατων και των θυρων κεκλεισμενων οπου ησαν οι μαθηται συνηγμενοι δια τον φοβον των ιουδαιων ηλθεν ο ιησους και εστη εις το μεσον και λεγει αυτοισ ειρηνη υμιν ²⁰ και τουτο ειπων εδειξεν αυτοισ τας χειρας και την πλευραν αυτου εχαρησαν ουν οι μαθηται ιδοντες τον κυριον ²¹ ειπεν ουν αυτοισ ο ιησους παλιν ειρηνη υμιν καθωσ απεσταλκεν με ο πατηρ καγω πεμπω υμασ ²² και τουτο ειπων ενεφυσησεν και λεγει αυτοισ λαβετε πνευμα αγιον ²³ αν τινων αφητε τας αμαρτιασ αφιενται αυτοισ αν τινων κρατητε κεκρατηνται ²⁴ θωμασ δε εις εκ των δωδεκα ο λεγομενοσ διδυμοσ ουκ ην μετ αυτων οτε ηλθεν ο ιησους ²⁵ ελεγον ουν αυτω οι αλλοι μαθηται εωρακαμεν τον

κυριον ο δε ειπεν αυτοισ εαν μη ιδω εν ταισ χειρσιν αυτου τον τυπον των ηλων και βαλω τον δακτυλον μου εις τον τυπον των ηλων και βαλω την χειρα μου εις την πλευραν αυτου ου μη πιστευσω ²⁶ και μεθ ημερασ οκτω παλιν ησαν εσω οι μαθηται αυτου και θωμασ μετ αυτων ερχεται ο ιησους των θυρων κεκλεισμενων και εστη εις το μεσον και ειπεν ειρηνη υμιν ²⁷ ειτα λεγει τω θωμα φερε τον δακτυλον σου ωδε και ιδε τασ χειρασ μου και φερε την χειρα σου και βαλε εις την πλευραν μου και μη γινου απιστοσ αλλα πιστοσ ²⁸ και απεκριθη θωμασ και ειπεν αυτω ο κυριοσ μου και ο θεοσ μου ²⁹ λεγει αυτω ο ιησους οτι εωρακασ με πεπιστευκασ μακαριοι οι μη ιδοντες και πιστευσαντες ³⁰ πολλα μεν ουν και αλλα σημεια εποιησεν ο ιησους ενωπιον των μαθητων αυτου α ουκ εστιν γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω ³¹ ταυτα δε γεγραπται ινα πιστευσητε οτι ιησους εστιν ο χριστοσ ο υιοσ του θεου και ινα πιστευοντες ζωην εχητε εν τω ονοματι αυτου

21

¹ μετα ταυτα εφανερωσεν εαυτον παλιν ο ιησους τοισ μαθηταισ επι της θαλασσης της τιβεριαδος εφανερωσεν δε ουτωσ ² ησαν ομου σιμων πετροσ και θωμασ ο λεγομενοσ διδυμοσ και ναθαναηλ ο απο κανα της γαλιλαιασ και οι του ζεβεδαιου και αλλοι εκ των μαθητων αυτου δυο ³ λεγει αυτοισ σιμων πετροσ υπαγω αλιευειν λεγουσιν αυτω ερχομεθα και ημεισ συν σοι εξηλθον και ενεβησαν εις το πλοιον ευθυσ και εν εκεινη τη

νυκτι επιασαν ουδεν ⁴ πρωιασ δε ηδη γενομενης εστη ο ιησους εις τον αιγιαλον ου μεντοι ηδεισαν οι μαθηται οτι ιησους εστιν ⁵ λεγει ουν αυτοις ο ιησους παιδια μη τι προσφαγιον εχετε απεκριθησαν αυτω ου ⁶ ο δε ειπεν αυτοις βαλετε εις τα δεξια μερη του πλοιου το δικτυον και ευρησετε εβαλον ουν και ουκετι αυτο ελκυσαι ισχυσαν απο του πληθους των ιχθυων ⁷ λεγει ουν ο μαθητης εκεινος ον ηγαπα ο ιησους τω πετρω ο κυριος εστιν σιμων ουν πετροσ ακουσας οτι ο κυριος εστιν τον επενδυτην διεζωσατο ην γαρ γυμνος και εβαλεν εαυτον εις την θαλασσαν ⁸ οι δε αλλοι μαθηται τω πλοιαριω ηλθον ου γαρ ησαν μακραν απο της γησ αλλ ως απο πηχων διακοσιων συροντες το δικτυον των ιχθυων ⁹ ως ουν απεβησαν εις την γην βλεπουσιν ανθρακιαν κειμενην και οψαριον επικειμενον και αρτον ¹⁰ λεγει αυτοις ο ιησους ενεγκατε απο των οψαριων ων επιασατε νυν ¹¹ ανεβη σιμων πετροσ και ειλκυσεν το δικτυον επι της γησ μεστον ιχθυων μεγαλων εκατον πεντηκοντα τριων και τοσούτων οντων ουκ εσχισθη το δικτυον ¹² λεγει αυτοις ο ιησους δευτε αριστησατε ουδεις δε ετολμα των μαθητων εξετασαι αυτον συ τις ει ειδοτες οτι ο κυριος εστιν ¹³ ερχεται ουν ο ιησους και λαμβανει τον αρτον και διδωσιν αυτοις και το οψαριον ομοιως ¹⁴ τουτο ηδη τριτον εφανερωθη ο ιησους τοις μαθηταις αυτου εγερθεις εκ νεκρων ¹⁵ οτε ουν ηριστησαν λεγει τω σιμωνι πετρω ο ιησους σιμων ιωνα αγαπασ με πλειον τουτων **3778 D-GPM** λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδασ οτι φιλω σε λεγει αυτω βοσκε τα

αρνια μου ¹⁶ λεγει αυτω παλιν δευτερον σιμων ιωνα αγαπασ με λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδασ οτι φιλω σε λεγει αυτω ποιμαινε τα προβατα μου ¹⁷ λεγει αυτω το τριτον σιμων ιωνα φιλεισ με ελυπηθη ο πετροσ οτι ειπεν αυτω το τριτον φιλεισ με και ειπεν αυτω κυριε συ παντα οιδασ συ γινωσκεις οτι φιλω σε λεγει αυτω ο ιησους βοσκε τα προβατα μου ¹⁸ αμην αμην λεγω σοι οτε ησ νεωτερος εξωννυεσ σεαυτον και περιεπατεισ οπου ηθελεσ οταν δε γηρασησ εκτενεισ τασ χειρασ σου και αλλοσ σε ζωσει και οισει οπου ου θελεισ ¹⁹ τουτο δε ειπεν σημαινων ποιω θανατω δοξασει τον θεον και τουτο ειπων λεγει αυτω ακολουθει μοι ²⁰ επιστραφεισ δε ο πετροσ βλεπει τον μαθητην ον ηγαπα ο ιησους ακολουθουντα οσ και ανεπεσεν εν τω δειπνω επι το στηθος αυτου και ειπεν κυριε τις εστιν ο παραδιδουσ σε ²¹ τουτον ιδων ο πετροσ λεγει τω ιησου κυριε ουτοσ δε τι ²² λεγει αυτω ο ιησους εαν αυτον θελω μενειν εωσ ερχομαι τι προσ σε συ ακολουθει μοι ²³ εξηλθεν ουν ο λογοσ ουτοσ εις τουσ αδελφουσ οτι ο μαθητης εκεινος ουκ αποθνησκει και ουκ ειπεν αυτω ο ιησους οτι ουκ αποθνησκει αλλ εαν αυτον θελω μενειν εωσ ερχομαι τι προσ σε ²⁴ ουτοσ εστιν ο μαθητης ο μαρτυρων περι τουτων και γραφασ ταυτα και οίδαμεν οτι αληθησ εστιν η μαρτυρια αυτου ²⁵ εστιν δε και αλλα πολλα οσα εποιησεν ο ιησους ατινα εαν γραφηται καθ εν ουδε αυτον οιμαι τον κοσμον χωρησαι τα γραφομενα βιβλια αμην

ΠΡΑΞΕΙΣ

1 τον μεν πρωτον λογον
 εποιησαμην περι παντων ω
 θεοφιλε ων ηρξατο ο ιησους
 ποιειν τε και διδασκειν 2 αχρι
 ησ ημερας εντειλαμενος τοις
 αποστολοις δια πνευματος
 αγιου ους εξελεξατο ανεληφθη
 3 οισ και παρεστησεν εαυτον
 ζωντα μετα το παθειν αυτον εν
 πολλοις τεκμηριοις δι ημερων
 τεσσαρακοντα οπτανομενος
 αυτοις και λεγων τα περι
 της βασιλειας του θεου 4 και
 συναλιζομενος παρηγγειλεν
 αυτοις απο ιεροσολυμων μη
 χωριζεσθαι αλλα περιμενειν
 την επαγγελιαν του πατρος ην
 ηκουσατε μου 5 οτι ιωαννης
 μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε
 βαπτισθησεσθε εν πνευματι
 αγιω ου μετα πολλας ταυτας
 ημερας 6 οι μεν ουν συνελθοντες
 επηρωτων αυτον λεγοντες
 κυριε ει εν τω χρονω τουτω
 αποκαθιστανεις την βασιλειαν
 τω ισραηλ 7 ειπεν δε προς αυτους
 ουχ υμων εστιν γνωμαι χρονους
 η καιρους ους ο πατηρ εθετο εν
 τη ιδια εξουσια 8 αλλα ληψεσθε
 δυναμιν επελθοντος του αγιου
 πνευματος εφ υμας και εσεσθε μοι
 μαρτυρες εν τε ιερουσαλημ και
 εν παση τη ιουδαια και σαμαρεια
 και εως εσχατου της γης 9 και
 ταυτα ειπων βλεποντων αυτων
 επηρθη και νεφελη υπελαβεν
 αυτον απο των οφθαλμων αυτων
 10 και ως ατενιζοντες ησαν
 εις τον ουρανον πορευομενου
 αυτου και ιδου ανδρες δυο
 παρειστηκεισαν αυτοις εν
 εσθητι λευκη 11 οι και ειπον
 ανδρες γαλιλαιοι τι εστηκατε

εμβλεποντες εις τον ουρανον
 ουτος ο ιησους ο αναληφθεισ
 αφ υμων εις τον ουρανον ουτως
 ελευσεται ον τροπον εθεασασθε
 αυτον πορευομενον εις τον
 ουρανον 12 τοτε υπεστρεψαν
 εις ιερουσαλημ απο ορους
 του καλουμενου ελαιωνος
 ο εστιν εγγυσ ιερουσαλημ
 σαββατου εχον οδον 13 και
 οτε εισηλθον ανεβησαν εις το
 υπερων ου ησαν καταμενοντες
 ο τε πετρος και ιακωβος και
 ιωαννης και ανδreas φιλιππος
 και θωμας βαρθολομαιος και
 ματθαιος ιακωβος αλφαιου και
 σιμων ο ζηλωτης και ιουδας
 ιακωβου 14 ουτοι παντες ησαν
 προσκαρτερουντες ομοθυμαδον
 τη προσευχη και τη δεησει συν
 γυναιξιν και μαρια τη μητρι του
 ιησου και συν τοις αδελφοις
 αυτου 15 και εν ταις ημεραις
 ταυταις αναστας πετρος εν μεσω
 των μαθητων ειπεν ην τε οχλος
 ονοματων επι το αυτο ως εκατον
 εικοσι 16 ανδρες αδελφοι εδει
 πληρωθηναι την γραφην ταυτην
 ην προειπεν το πνευμα το αγιον
 δια στοματος δαυιδ περι ιουδα
 του γενομενου οδηγου τοις
 συλλαβουσιν τον ιησουν 17 οτι
 κατηριθμημενος ην συν ημιν και
 ελαχεν τον κληρον της διακονιας
 ταυτης 18 ουτος μεν ουν εκτησατο
 χωριον εκ μισθου της αδικιας
 και πρηνης γενομενος ελακησεν
 μεσος και εξεχυθη παντα τα
 σπλαγχνα αυτου 19 και γνωστον
 εγενετο πασιν τοις κατοικουσιν
 ιερουσαλημ ωστε κληθηναι το
 χωριον εκεινο τη ιδια διαλεκτω
 αυτων ακελδαμα τουτ εστιν
 χωριον αιματος 20 γεγραπται γαρ
 εν βιβλω ψαλμων γεννηθητω η
 επαυλις αυτου ερημος και μη
 εστω ο κατοικων εν αυτη και την

επισκοπην αυτου λαβοι ετερος
 21 δει ουν των συνελθοντων ημιν
 ανδρων εν παντι χρονω εν ω
 εισηλθεν και εξηλθεν εφ ημας
 ο κυριος ιησους 22 αρξαμενος
 απο του βαπτισματος ιωαννου
 εως της ημερας ης ανεληφθη αφ
 ημων μαρτυρα της αναστασεως
 αυτου γενεσθαι συν ημιν ενα
 τουτων 23 και εστησαν δυο ιωσηφ
 τον καλουμενον βαρσαβαν ος
 επεκληθη ιουστος και μαθθιαν
 24 και προσευξαμενοι ειπον συ
 κυριε καρδιογνωστα παντων
 αναδειξον ον εξελεξω εκ τουτων
 των δυο ενα 25 λαβειν τον
 κληρον της διακονιας ταυτης και
 αποστολησ εξ ης παρεβη ιουδας
 πορευθηναι εις τον τοπον τον
 ιδιον 26 και εδωκαν κληρους
 αυτων και επεσεν ο κληρος επι
 μαθθιαν και συγκατεψηφισθη
 μετα των ενδεκα αποστολων

2

1 και εν τω συμπληρουσθαι
 την ημεραν της πενητηκοστης
 ησαν απαντες ομοθυμαδον επι
 το αυτο 2 και εγενετο αφνω
 εκ του ουρανου ηχος ωσπερ
 φερομενης πνοης βιαιας και
 επληρωσεν ολον τον οικον ου
 ησαν καθημενοι 3 και ωφθησαν
 αυτοις διαμεριζομεναι γλωσσαι
 ωσει πυρος εκαθισεν τε εφ ενα
 εκαστον αυτων 4 και επλησθησαν
 απαντες πνευματος αγιου και
 ηρξαντο λαλειν ετεραις γλωσσαις
 καθως το πνευμα εδιδου αυτοις
 αποφθεγγεσθαι 5 ησαν δε
 εν ιερουσαλημ κατοικουντες
 ιουδαιοι ανδρες ευλαβεις απο
 παντος εθνους των υπο τον
 ουρανον 6 γενομενης δε της
 φωνης ταυτης συνηλθεν το
 πληθος και συνεχυθη οτι ηκουον
 εις εκαστος τη ιδια διαλεκτω

λαλουντων αυτων 7 εξισταντο
 δε παντες και εθαυμαζον
 λεγοντες προσ αλληλους ουκ
 ιδου παντες ουτοι εισιν οι
 λαλουντες γαλιλαιοι 8 και
 πως ημεις ακουομεν εκαστος
 τη ιδια διαλεκτω ημων εν η
 εγεννηθημεν 9 παρθοι και μηδοι
 και ελαμιται και οι κατοικουντες
 την μεσοποταμιαν ιουδαιαν τε
 και καππαδοκιαν ποντον και
 την ασιαν 10 φρυγιαν τε και
 παμφυλιαν αιγυπτον και τα μερη
 της λιβυης της κατα κυρηνην
 και οι επιδημουντες ρωμαιοι
 ιουδαιοι τε και προσηλυτοι
 11 κρητες και αραβες ακουομεν
 λαλουντων αυτων ταις ημετεραις
 γλωσσαις τα μεγαλεια του θεου
 12 εξισταντο δε παντες και
 διηπορουν αλλος προς αλλον
 λεγοντες τι αν θελοι τουτο εινα
 13 ετεροι δε χλευαζοντες ελεγον
 οτι γλευκουσ μεμεστωμενοι εισιν
 14 σταθεισ δε πετροσ συν τοις
 ενδεκα επηρεν την φωνην αυτου
 και απεφθεγγατο αυτοις ανδρες
 ιουδαιοι και οι κατοικουντες
 ιερουσαλημ απαντες τουτο υμιν
 γνωστον εστω και ενωτισασθε τα
 ρηματα μου 15 ου γαρ ως υμεις
 υπολαμβανετε ουτοι μεθουσιν
 εστιν γαρ ωρα τριτη της ημερας
 16 αλλα τουτο εστιν το ειρημενον
 δια του προφητου ιωηλ 17 και
 εσται εν ταις εσχαταις ημεραις
 λεγει ο θεος εκχεω απο του
 πνευματος μου επι πασαν σαρκα
 και προφητεουσουσιν οι υιοι
 υμων και αι θυγατερες υμων
 και οι νεανισκοι υμων ορασεισ
 οψονται και οι πρεσβυτεροι
 υμων ενυπνια ενυπνιασθησονται
 18 και γε επι τους δουλους
 μου και επι τας δουλας μου εν
 ταις ημεραις εκειναις εκχεω
 απο του πνευματος μου και

προφητευσουσιν ¹⁹ και δωσω τερατα εν τω ουρανω ανω και σημεια επι της γης κατω αιμα και πυρ και ατμιδα καπνου ²⁰ ο ηλιος μεταστραφησεται εις σκοτος και η σεληνη εις αιμα πριν η ελθειν την ημεραν κυριου την μεγαλην και επιφανη ²¹ και εσται πασ οσ αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται ²² ανδρες ισραηλιται ακουσατε τους λογους τουτους ιησουν τον ναζωραιον ανδρα απο του θεου αποδεδειγμενον εις υμασ δυναμεσιν και τερασιν και σημειοισ οισ εποιησεν δι αυτου ο θεος εν μεσω υμων καθωσ και αυτοι οιδατε ²³ τουτον τη ωρισμενη βουλη και προγνωσει του θεου εκδοτον λαβοντες δια χειρων ανομων προσπηξαντες ανειλετε ²⁴ ον ο θεος ανεστησεν λυσασ τασ ωδινασ του θανατου καθοτι ουκ ην δυνατον κρατεισθαι αυτον υπ αυτου ²⁵ δαυιδ γαρ λεγει εις αυτον προρωμην τον κυριον ενωπιον μου δια παντοσ οτι εκ δεξιων μου εστιν ινα μη σαλευθω ²⁶ δια τουτο ευφρανθη η καρδια μου και ηγαλλιασατο η γλωσσα μου ετι δε και η σαρξ μου κατασκηνωσει επελπιδι ²⁷ οτι ουκ εγκαταλειψεισ την ψυχην μου εις αδου ουδε δωσεισ τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν ²⁸ εγνωρισασ μοι οδουσ ζωησ πληρωσεισ με ευφροσυνησ μετα του προσωπου σου ²⁹ ανδρες αδελφοι εξον ειπειν μετα παρρησιασ προσ υμασ περι του πατριαρχου δαυιδ οτι και ετελευτησεν και εταφη και το μνημα αυτου εστιν εν ημιν αχρι της ημερασ ταυτησ ³⁰ προφητησ ουν υπαρχων και ειδωσ οτι ορκω ωμοσεν αυτω ο θεος εκ καρπου της οσφυοσ αυτου το κατα σαρκα αναστησειν τον χριστον καθισαι

επι του θρονου αυτου ³¹ προιδων ελαλησεν περι της αναστασεωσ του χριστου οτι ου κατελειφθη η ψυχη αυτου εις αδου ουδε η σαρξ αυτου ειδεν διαφθοραν ³² τουτον τον ιησουν ανεστησεν ο θεοσ ου παντεσ ημεισ εσμεν μαρτυρεσ ³³ τη δεξια ουν του θεου υψωθεισ την τε επαγγελιαν του αγιου πνευματοσ λαβων παρα του πατροσ εξεχεεν τουτο ο νυν υμεισ βλεπετε και ακουετε ³⁴ ου γαρ δαυιδ ανεβη εις τουσ ουρανοουσ λεγει δε αυτοσ ειπεν ο κυριοσ τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου ³⁵ εωσ αν θω τουσ εχθροουσ σου υποποδιον των ποδων σου ³⁶ ασφαλωσ ουν γινωσκετω πασ οικοσ ισραηλ οτι και κυριον και χριστον αυτον ο θεοσ εποιησεν τουτον τον ιησουν ον υμεισ εσταυρωσατε ³⁷ ακουσαντες δε κατενυγησαν τη καρδια ειπον τε προσ τον πετρον και τουσ λοιπουσ αποστολουσ τι ποιησομεν ανδρες αδελφοι ³⁸ πετροσ δε εφη προσ αυτοουσ μετανοησατε και βαπτισθητω εκαστοσ υμων επι τω ονοματι ιησου χριστου εις αφεσιν αμαρτιων και ληψεσθε την δωρεαν του αγιου πνευματοσ ³⁹ υμιν γαρ εστιν η επαγγελια και τοισ τεκνοισ υμων και πασιν τοισ εις μακραν οσουσ αν προσκαλεσηται κυριοσ ο θεοσ ημων ⁴⁰ ετεροισ τε λογοισ πλειοσιν διεμαρτυρετο και παρεκαλει λεγων σωθητε απο της γενεασ της σκολιασ ταυτησ ⁴¹ οι μεν ουν ασμενωσ αποδεξαμενοι τον λογον αυτου εβαπτισθησαν και προσετεθησαν τη ημερα εκεινη ψυχαι ωσει τρισχιλιαι ⁴² ησαν δε προσκαρτερουντεσ τη διδαχη των αποστολων και τη κοινωνια και τη κλασει του αρτου και ταισ προσευχαισ

43 εγενετο δε παση ψυχη φοβος
 πολλα τε τερατα και σημεια
 δια των αποστολων εγινετο
 44 παντες δε οι πιστευοντες ησαν
 επι το αυτο και ειχον απαντα
 κοινα 45 και τα κτηματα και
 τας υπαρξεις επιπρασκον και
 διεμεριζον αυτα πασιν καθοτι αν
 τις χρεϊαν ειχεν 46 καθ ημεραν τε
 προσκαρτερουντες ομοθυμαδον
 εν τω ιερω κλωντες τε κατ οικον
 αρτον μετελαμβανον τροφησ
 εν αγαλλιασει και αφελοτητι
 καρδιασ 47 αιουντες τον θεον
 και εχοντες χαριν προσ ολον
 τον λαον ο δε κυριος προσετιθει
 τους σωζομενους καθ ημεραν τη
 εκκλησια

3

1 επι το αυτο δε πετροσ και
 ιωαννης ανεβαινον εισ το ιερον
 επι την ωραν της προσευχησ
 την ενατην 2 και τις ανηρ
 χωλοσ εκ κοιλιασ μητροσ αυτου
 υπαρχων εβασταζετο ον ετιθουν
 καθ ημεραν προσ την θυραν του
 ιερου την λεγομενην ωραιαν του
 αιτειν ελεημοσυνην παρα των
 εισπορευομενων εισ το ιερον
 3 οσ ιδων πετρον και ιωαννην
 μελλοντασ εισιεναι εισ το ιερον
 ηρωτα ελεημοσυνην 4 ατενισασ δε
 πετροσ εισ αυτον συν τω ιωαννη
 ειπεν βλειψον εισ ημασ 5 ο δε
 επειχεν αυτοισ προσδοκων τι παρ
 αυτων λαβειν 6 ειπεν δε πετροσ
 αργυριον και χρυσιον ουχ υπαρχει
 μοι ο δε εχω τουτο σοι διδωμι
 εν τω ονοματι ιησου χριστου του
 ναζωραιου εγειραι και περιπατει
 7 και πιασασ αυτον της δεξιασ
 χειροσ ηγειρεν παραχημα δε
 εστερεωθησαν αυτου αι βασεισ
 και τα σφυρα 8 και εξαλλομενοσ
 εστη και περιεπατει και εισηλθεν
 συν αυτοισ εισ το ιερον περιπατων

και αλλομενοσ και αιων τον
 θεον 9 και ειδεν αυτον πασ ο λαοσ
 περιπατουντα και αιουντα τον
 θεον 10 επεγινωσκον τε αυτον οτι
 ουτοσ ην ο προσ την ελεημοσυνην
 καθημενοσ επι τη ωραια πυλη
 του ιερου και επλησθησαν
 θαμβουσ και εκστασεωσ επι τω
 συμβεβηκοτι αυτω 11 κρατουντοσ
 δε του ιαθεντοσ χωλου τον
 πετρον και ιωαννην συνεδραμεν
 προσ αυτοσ πασ ο λαοσ επι τη
 στοα τη καλουμενη σολομωντοσ
 εκθαμβοι 12 ιδων δε πετροσ
 απεκρινατο προσ τον λαον ανδρεσ
 ισραηλιται τι θαυμαζετε επι
 τουτω η ημιν τι ατενιζετε ωσ ιδια
 δυναμει η ευσεβεια πεποηκοσιν
 του περιπατειν αυτον 13 ο θεοσ
 αβρααμ και ισαακ και ιακωβ ο
 θεοσ των πατερων ημων εδοξασεν
 τον παιδα αυτου ιησουν ον υμεισ
 μεν παρεδωκατε και ηρνησασθε
 αυτον κατα προσωπον πιλατου
 κριναντοσ εκεινου απολυειν
 14 υμεισ δε τον αγιον και δικαιον
 ηρνησασθε και ητησασθε ανδρα
 φονεα χαρισθηναι υμιν 15 τον δε
 αρχηγον της ζωησ απεκτεινατε
 ον ο θεοσ ηγειρεν εκ νεκρων
 ου ημεισ μαρτυρεσ εσμεν 16 και
 επι τη πιστει του ονοματοσ
 αυτου τουτον ον θεωρειτε και
 οйдаτε εστερεωσεν το ονομα
 αυτου και η πιστισ η δι αυτου
 εδωκεν αυτω την ολοκληριαν
 ταυτην απεναντι παντων υμων
 17 και νυν αδελφοι οйда οτι κατα
 αγνοιαν επραξατε ωπερ και οι
 αρχοντεσ υμων 18 ο δε θεοσ α
 προκατηγγειλεν δια στοματοσ
 παντων των προφητων αυτου
 παθειν τον χριστον επληρωσεν
 ουτωσ 19 μετανοησατε ουν και
 επιστρεψατε εισ το εξαλειφθηναι
 υμων τασ αμαρτιασ οπωσ αν

ελθωσιν καιροι αναψυξεωσ απο προσωπου του κυριου ²⁰ και αποστειλη τον προκεχειρισμενον υμιν χριστον ιησουν ²¹ ον δει ουρανον μεν δεξασθαι αχρι χρονων αποκαταστασεωσ παντων ων ελαλησεν ο θεοσ δια στοματοσ παντων των αγιων αυτου προφητων απ αιωνοσ ²² μωσισ μεν γαρ προσ τουσ πατερασ ειπεν οτι προφητην υμιν αναστησει κυριοσ ο θεοσ ημων εκ των αδελφων υμων ωσ εμε αυτου ακουσεσθε κατα παντα οσα αν λαληση προσ υμασ ²³ εσται δε πασα ψυχη ητισ εαν μη ακουση του προφητου εκεινου εξολοθρευθησεται εκ του λαου ²⁴ και παντεσ δε οι προφηται απο σαμουηλ και των καθεξησ οσοι ελαλησαν και κατηγγειλαν τασ ημερασ ταυτασ ²⁵ υμεισ εστε υιοι των προφητων και της διαθηκης ησ διεθετο ο θεοσ προσ τουσ πατερασ ημων λεγων προσ αβρααμ και εν τω σπερματι σου ενευλογηθησονται πασαι αι πατριαι της γησ ²⁶ υμιν πρωτον ο θεοσ αναστησασ τον παιδα αυτου ιησουν απεστειλεν αυτον ευλογουντα υμασ εν τω αποστρεφειν εκαστον απο των πονηριων υμων

4

¹ λαλουντων δε αυτων προσ τον λαον επεστησαν αυτοισ οι ιερεισ και ο στρατηγοσ του ιερου και οι σαδδουκαιοι ² διαπονουμενοι δια το διδασκειν αυτοουσ τον λαον και καταγγελλειν εν τω ιησου την αναστασιν των νεκρων ³ και επεβαλον αυτοισ τασ χειρασ και εθεντο εισ τηρησιν εισ την αυριον ην γαρ εσπερα ηδη ⁴ πολλοι δε των ακουσαντων τον λογον επιστευσαν και εγεννηθη

ο αριθμοσ των ανδρων ωσει χιλιαδεσ πεντε ⁵ εγενετο δε επι την αυριον συναχθηναι αυτων τουσ αρχοντασ και πρεσβυτερουσ και γραμματεισ εισ ιερουσαλημ ⁶ και ανναν τον αρχιερα και καιαφαν και ιωαννην και αλεξανδρον και οσοι ησαν εκ γενουσ αρχιερατικου ⁷ και στησαντεσ αυτοουσ εν μεσω επυνθανοντο εν ποια δυναμει η εν ποιω ονοματι εποιησατε τουτο υμεισ ⁸ τοτε πετροσ πλησθεισ πνευματοσ αγιου ειπεν προσ αυτουσ αρχοντεσ του λαου και πρεσβυτεροι του ισραηλ ⁹ ει ημεισ σημερον ανακρινομεθα επι ευεργεσια ανθρωπου ασθενουσ εν τινι 5101 I-DSN ουτοσ σεσωσται ¹⁰ γνωστον εστω πασιν υμιν και παντι τω λαω ισραηλ οτι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου ον υμεισ εσταυρωσατε ον ο θεοσ ηγειρεν εκ νεκρων εν τουτω ουτοσ παρεστηκεν ενωπιον υμων υγιησ ¹¹ ουτοσ εστιν ο λιθοσ ο εξουθενηθεισ υφ υμων των οικοδομουντων ο γενομενοσ εισ κεφαλην γωνιασ ¹² και ουκ εστιν εν αλλω ουδενι η σωτηρια ουτε γαρ ονομα εστιν ετερον το δεδομενον εν ανθρωποισ εν ω δει σωθηναι ημασ ¹³ θεωρουντεσ δε την του πετρου παρρησιαν και ιωαννου και καταλαβομενοι οτι ανθρωποι αγραμματοι εισιν και ιδιωται εθαυμαζον επειγινωσκον τε αυτοουσ οτι συν τω ιησου ησαν ¹⁴ τον δε ανθρωπον βλεποντεσ συν αυτοισ εστωτα τον τεθεραπευμενον ουδεν ειχον αντειπειν ¹⁵ κελευσαντεσ δε αυτοουσ εξω του συνεδριου απελθειν συνεβαλλον προσ αλληλουσ ¹⁶ λεγοντεσ τι ποιησομεν τοισ ανθρωποισ τουτοισ οτι μεν γαρ γνωστον σημειον γεγονεν δι αυτων πασιν

τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ φανερον και ου δυναμεθα αρνησασθαι ¹⁷ αλλ ινα μη επι πλειον διανεμηθη εις τον λαον απειλη απειλησομεθα αυτοις μηκετι λαλειν επι τω ονοματι τουτω μηδενι ανθρωπων ¹⁸ και καλεσαντες αυτοουσ παρηγγειλαν αυτοις το καθολου μη φθεγγεσθαι μηδε διδασκειν επι τω ονοματι του ιησου ¹⁹ ο δε πετρος και ιωαννησ αποκριθεντες προς αυτοουσ ειπον ει δικαιον εστιν ενωπιον του θεου υμων ακουειν μαλλον η του θεου κρινατε ²⁰ ου δυναμεθα γαρ ημεις α ειδομεν και ηκουσαμεν μη λαλειν ²¹ οι δε προσαπειλησαμενοι απελυσαν αυτοουσ μηδεν ευρισκοντες το πως κολασονται αυτοουσ δια τον λαον οτι παντες εδοξαζον τον θεον επι τω γεγονοτι ²² ετων γαρ ην πλειονων τεσσαρακοντα ο ανθρωπος εφ ον εγεγονει το σημειον τουτο της ιασεωσ ²³ απολυθεντες δε ηλθον προς τουσ ιδιουσ και απηγγειλαν οσα προς αυτοουσ οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι ειπον ²⁴ οι δε ακουσαντες ομοθυμαδον ηραν φωνην προς τον θεον και ειπον δεσποτα συ ο θεος ο ποιησασ τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις ²⁵ ο δια στοματος δαυιδ παιδος σου ειπων ινα τι εφρυαξαν εθνη και λαοι εμελετησαν κενα ²⁶ παρεστησαν οι βασιλεις της γησ και οι αρχοντες συνηχθησαν επι το αυτο κατα του κυριου και κατα του χριστου αυτου ²⁷ συνηχθησαν γαρ επ αληθειας επι τον αγιον παιδα σου ιησουν ον εχρισασ ηρωδης τε και ποντιουσ πιλατοσ συν εθνεσιν και λαοις ισραηλ ²⁸ ποιησαι οσα η χειρ σου και η βουλη σου προωρισεν γενεσθαι

²⁹ και τα νυν κυριε επιδε επι τασ απειλασ αυτων και δοσ τοις δουλοις σου μετα παρρησιασ πασησ λαλειν τον λογον σου ³⁰ εν τω την χειρα σου εκτεινειν σε εις ιασιν και σημεια και τερατα γινεσθαι δια του ονοματος του αγιου παιδος σου ιησου ³¹ και δεηθεντων αυτων εσαλευθη ο τοπος εν ω ησαν συνηγμενοι και επλησθησαν απαντες πνευματος αγιου και ελαλουν τον λογον του θεου μετα παρρησιασ ³² του δε πληθουσ των πιστευσαντων ην η καρδια και η ψυχη μια και ουδε εις τι των υπαρχοντων αυτων ελεγεν ιδιον ειναι αλλ ην αυτοις απαντα κοινα ³³ και μεγαλη δυναμει απεδιδουν το μαρτυριον οι αποστολοι της αναστασεωσ του κυριου ιησου χαρισ τε μεγαλη ην επι παντασ αυτοουσ ³⁴ ουδε γαρ ενδεησισ υπηρχεν εν αυτοις οσοι γαρ κτητορες χωριων η οικιων υπηρχον πωλουντες εφερον τασ τιμασ των πιπρασκομενων ³⁵ και ετιθουν παρα τουσ ποδασ των αποστολων διεδιδοδο δε εκαστω καθοτι αν τισ χρειαν ειχεν ³⁶ ιωσησ δε ο επικληθεισ βαρναβασ απο των αποστολων ο εστιν μεθερμηνευομενον υιοσ παρακλησεωσ λευιτησ κυπριοσ τω γενει ³⁷ υπαρχοντοσ αυτω αγρου πωλησασ ηνεγκεν το χρημα και εθηκεν παρα τουσ ποδασ των αποστολων

5

¹ ανηρ δε τισ ανανιασ ονοματι συν σαπφειρη τη γυναικι αυτου επωλησεν κτημα ² και ενοσφισατο απο της τιμησ συνειδυιασ και της γυναικοσ αυτου και ενεγκασ μεροσ τι παρα τουσ ποδασ των αποστολων εθηκεν ³ ειπεν δε πετροσ ανανια δια τι επληρωσεν ο σατανας

την καρδιαν σου ψευσασθαι σε το πνευμα το αγιον και νοσφισασθαι σε απο της τιμησ του χωριου ⁴ ουχι μενον σοι εμενεν και πραθεν εν τη ση εξουσια υπηρχεν τι οτι εθου εν τη καρδια σου το πραγμα τουτο ουκ εψευσω ανθρωποισ αλλα τω θεω ⁵ ακουων δε ο ανανιασ τουσ λογουσ τουτουσ πεσων εξεψυξεν και εγενετο φοβοσ μεγασ επι παντασ τουσ ακουοντασ ταυτα ⁶ ανασταντεσ δε οι νεωτεροι συνεστειλαν αυτον και εξενεγκαντεσ εθαψαν ⁷ εγενετο δε ωσ ωρων τριων διαστημα και η γυνη αυτου μη ειδυια το γεγονοσ εισηλθεν ⁸ απεκριθη δε αυτη ο πετροσ ειπε μοι ει τοσουτου το χωριον απεδοσθε η δε ειπεν ναι τοσουτου ⁹ ο δε πετροσ ειπεν προσ αυτην τι οτι συνεφωνηθη υμιν πειρασαι το πνευμα κυριου ιδου οι ποδεσ των θαψαντων τον ανδρα σου επι τη θυρα και εξοισουσιν σε ¹⁰ επεσεν δε παραχρημα παρα τουσ ποδασ αυτου και εξεψυξεν εισελθοντεσ δε οι νεανισκοι ευρον αυτην νεκραν και εξενεγκαντεσ εθαψαν προσ τον ανδρα αυτησ ¹¹ και εγενετο φοβοσ μεγασ εφ ολην την εκκλησιαν και επι παντασ τουσ ακουοντασ ταυτα ¹² δια δε των χειρων των αποστολων εγινετο σημεια και τερατα εν τω λαω πολλα και ησαν ομοθυμαδον απαντεσ εν τη στοα σολομωντοσ ¹³ των δε λοιπων ουδεις ετολμα κολλασθαι αυτοισ αλλ εμεγαλυνεν αυτοουσ ο λαοσ ¹⁴ μαλλον δε προσετιθεντο πιστευοντεσ τω κυριω πληθη ανδρων τε και γυναικων ¹⁵ ωστε κατα τασ πλατειασ εκφερειν τουσ ασθενεισ και τιθεναι επι κλινων και κραββατων ινα ερχομενου

πετρου καν η σκια επισκιαση τινι αυτων ¹⁶ συνηρχετο δε και το πληθοσ των περιξ πολεων εισ ιερουσαλημ φεροντεσ ασθενεισ και οχλουμενουσ υπο πνευματων ακαθαρτων οιτινεσ εθεραπευοντο απαντεσ ¹⁷ αναστασ δε ο αρχιερευσ και παντεσ οι συν αυτω η ουσα αιρεσισ των σαδδουκαιων επλησθησαν ζηλου ¹⁸ και επεβαλον τασ χειρασ αυτων επι τουσ αποστολουσ και εθεντο αυτοουσ εν τηρησει δημοσια ¹⁹ αγγελοσ δε κυριου δια της νυκτοσ ηνοιξεν τασ θυρασ της φυλακησ εξαγαγων τε αυτοουσ ειπεν ²⁰ πορευεσθε και σταθεντεσ λαλειτε εν τω ιερω τω λαω παντα τα ρηματα της ζωησ ταυτησ ²¹ ακουσαντεσ δε εισηλθον υπο τον ορθρον εισ το ιερον και εδιδασκον παραγενομενοσ δε ο αρχιερευσ και οι συν αυτω συνεκαλεσαν το συνεδριον και πασαν την γερουσιαν των υιων ισραηλ και απεστειλαν εισ το δεσμωτηριον αθηναι αυτοουσ ²² οι δε υπηρεται παραγενομενοι ουχ ευρον αυτοουσ εν τη φυλακη αναστρεψαντεσ δε απηγγειλαν ²³ λεγοντεσ οτι το μεν δεσμωτηριον ευρομεν κεκλεισμενον εν παση ασφαλεια και τουσ φυλακασ εστωτασ προ των θυρων ανοιξαντεσ δε εσω ουδενα ευρομεν ²⁴ ωσ δε ηκουσαν τουσ λογουσ τουτουσ ο τε ιερευσ και ο στρατηγοσ του ιερου και οι αρχιερεισ διηπορουν περι αυτων τι αν γενοιτο τουτο ²⁵ παραγενομενοσ δε τισ απηγγειλεν αυτοισ οτι ιδου οι ανδρεσ ουσ εθεσθε εν τη φυλακη εισιν εν τω ιερω εστωτεσ και διδασκοντεσ τον λαον ²⁶ τοτε απελθων ο στρατηγοσ συν τοισ υπηρεταιισ ηγαγεν αυτοουσ

ου μετα βιασ εφοβουντο γαρ τον λαον ινα μη λιθασθωσιν 27 αγαγοντες δε αυτους εστησαν εν τω συνεδριω και επηρωτησεν αυτους ο αρχιερευς 28 λεγων ου παραγγελια παρηγγειλαμεν υμιν μη διδασκειν επι τω ονοματι τουτω και ιδου πεπληρωκατε την ιερουσαλημ της διδαχης υμων και βουλεσθε επαγαγειν εφ ημας το αιμα του ανθρωπου τουτου 29 αποκριθεισ δε πετροσ και οι αποστολοι ειπον πειθαρχειν δει θεω μαλλον η ανθρωποισ 30 ο θεοσ των πατερων ημων ηγειρεν ιησουν ον υμεισ διεχειρισασθε κρεμασαντες επι ξυλου 31 τουτον ο θεοσ αρχηγον και σωτηρα υψωσεν τη δεξια αυτου δουναι μετανοιαν τω ισραηλ και αφεσιν αμαρτιων 32 και ημεισ εσμεν αυτου μαρτυρες των ρηματων τουτων και το πνευμα δε το αγιον ο εδωκεν ο θεοσ τοις πειθαρχουσιν αυτω 33 οι δε ακουοντες διεπριοντο και εβουλευοντο ανελιν αυτους 34 αναστας δε τισ εν τω συνεδριω φαρισαιοσ ονοματι γαμαλιηλ νομοδιδασκαλοσ τιμιοσ παντι τω λαω εκελευσεν εξω βραχυ τι τουσ αποστολουσ ποιησαι 35 ειπεν τε προσ αυτουσ ανδρες ισραηλιται προσεχετε εαυτοισ επι τοις ανθρωποισ τουτοισ τι μελλετε πρασσειν 36 προ γαρ τουτων των ημερων ανεστη θευδασ λεγων ειναι τινα εαυτον ω προσεκληθη αριθμοσ ανδρων ωσει τετρακοσιων οσ ανηρεθη και παντες οσοι επειθοντο αυτω διελυθησαν και εγενοντο εισ ουδεν 37 μετα τουτον ανεστη ιουδασ ο γαλιλαιοσ εν ταισ ημεραισ της απογραφησ και απεστησεν λαον ικανον οπισω

αυτου κακεινοσ απωλετο και παντες οσοι επειθοντο αυτω διεσκορπισθησαν 38 και τα νυν λεγω υμιν αποστητε απο των ανθρωπων τουτων και εασατε αυτουσ οτι εαν η εξ ανθρωπων η βουλη η το εργον τουτο καταλυθησεται 39 ει δε εκ θεου εστιν ου δυνασθε καταλυσαι αυτο μηποτε και θεομαχοι ευρεθητε 40 επεισθησαν δε αυτω και προσκαλεσαμενοι τουσ αποστολουσ δειραντες παρηγγειλαν μη λαλειν επι τω ονοματι του ιησου και απελυσαν αυτουσ 41 οι μεν ουν επορευοντο χαιροντες απο προσωπου του συνεδριου οτι υπερ του ονοματοσ του ιησου κατηξιωθησαν ατιμασθησαι 42 πασαν τε ημεραν εν τω ιερω και κατ οικον ουκ επαυοντο διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι ιησουν τον χριστον

6

1 εν δε ταισ ημεραισ ταυταισ πληθυνοντων των μαθητων εγενετο γογγυσμοσ των ελληνιστων προσ τουσ εβραιουσ οτι παρεθεωρουντο εν τη διακονια τη καθημερινη αι χηραι αυτων 2 προσκαλεσαμενοι δε οι δωδεκα το πληθοσ των μαθητων ειπον ουκ αρεστον εστιν ημασ καταλειψαντασ τον λογον του θεου διακονειν τραπεζαισ 3 επισκεψασθε ουν αδελφοι ανδρασ εξ υμων μαρτυρουμενουσ επτα πληρεισ πνευματοσ αγιου και σοφιασ ουσ καταστησωμεν επι της χρειασ ταυτησ 4 ημεισ δε τη προσευχη και τη διακονια του λογου προσκαρτερησομεν 5 και ηρεσεν ο λογοσ ενωπιον παντοσ του πληθοσ και εξελεξαντο στεφανον ανδρα πληρησ πιστεωσ και πνευματοσ

αγιου και φιλιππον και προχορον και νικανορα και τιμωνα και παρμεναν και νικολαον προσηλυτον αντιοχεια ⁶ ους εστησαν ενωπιον των αποστολων και προσευξαμενοι επεθηκαν αυτοις τας χειρας ⁷ και ο λογος του θεου ηυξανεν και επληθυνετο ο αριθμος των μαθητων εν ιερουσαλημ σφοδρα πολυς τε οχλος των ιερων υπηκουον τη πιστει ⁸ στεφανος δε πληρης πιστεωσ και δυναμεωσ εποιει τερατα και σημεια μεγαλα εν τω λαω ⁹ ανεστησαν δε τινες των εκ της συναγωγης της λεγομενης λιβερτινων και κυρηναιων και αλεξανδρεων και των απο κιλικιασ και ασιασ συζητουντες τω στεφανω ¹⁰ και ουκ ισχυον αντιστηναι τη σοφια και τω πνευματι ω ελαλει ¹¹ τοτε υπεβαλον ανδρασ λεγοντας οτι ακηκοαμεν αυτου λαλουντος ρηματα βλασφημα εισ μωσην και τον θεον ¹² συνεκινησαν τε τον λαον και τουσ πρεσβυτερουσ και τουσ γραμματεισ και επισταντες συνηρπασαν αυτον και ηγαγον εισ το συνεδριον ¹³ εστησαν τε μαρτυρας ψευδεις λεγοντας ο ανθρωπος ουτοσ ου παυεται ρηματα βλασφημα λαλων κατα του τοπου του αγιου και του νομου ¹⁴ ακηκοαμεν γαρ αυτου λεγοντος οτι ιησους ο ναζωραιουσ ουτοσ καταλυσει τον τοπον τουτον και αλλαξει τα εθη α παρεδωκεν ημιν μωσησ ¹⁵ και ατενισαντες εισ αυτον απαντες οι καθεζομενοι εν τω συνεδριω ειδον το προσωπον αυτου ωσει προσωπον αγγελου

7

¹ ειπεν δε ο αρχιερευσ ει ara ταυτα ουτωσ εχει ² ο δε εφη ανδρες αδελφοι και πατερεσ

ακουσατε ο θεοσ της δοξης ωφθη τω πατρι ημων αβρααμ οντι εν τη μεσοποταμια πριν η κατοικησαι αυτον εν χαρραν ³ και ειπεν προς αυτον εξελθε εκ της γησ σου και εκ της συγγενειας σου και δευρο εισ γην ην αν σοι δειξω ⁴ τοτε εξελθων εκ γησ χαλδαιων κατωκησεν εν χαρραν κακειθεν μετα το αποθανειν τον πατερα αυτου μετωκισεν αυτον εισ την γην ταυτην εισ ην υμεισ νυν κατοικειτε ⁵ και ουκ εδωκεν αυτω κληρονομιαν εν αυτη ουδε βημα ποδοσ και επηγγειλατο δουναι αυτω εισ κατασχεσιν αυτην και τω σπερματι αυτου μετ αυτον ουκ οντοσ αυτω τεκνου ⁶ ελαλησεν δε ουτωσ ο θεοσ οτι εσται το σπερμα αυτου παροικον εν γη αλλοτρια και δουλωσουσιν αυτο και κακωσουσιν ετη τετρακοσια ⁷ και το εθνοσ ω εαν δουλευσωσιν κρινω εγω ειπεν ο θεοσ και μετα ταυτα εξελευσονται και λατρευσουσιν μοι εν τω τοπω τουτω ⁸ και εδωκεν αυτω διαθηκην περιτομησ και ουτωσ εγεννησεν τον ισαακ και περιετεμεν αυτον τη ημερα τη ογδοη και ο ισαακ τον ιακωβ και ο ιακωβ τουσ δωδεκα πατριαρχασ ⁹ και οι πατριαρχαι ζηλωσαντες τον ιωσηφ απεδοντο εισ αιγυπτον και ην ο θεοσ μετ αυτου ¹⁰ και εξειλετο αυτον εκ πασων των θλιψεων αυτου και εδωκεν αυτω χαριν και σοφιαν εναντιον φαraw βασιλεωσ αιγυπτου και κατεστησεν αυτον ηγουμενον επ αιγυπτον και ολον τον οικον αυτου ¹¹ ηλθεν δε λιμοσ εφ ολην την γην αιγυπτου και χανααν και θλιψισ μεγαλη και ουχ ευρισκον χορτασματα οι πατερεσ ημων ¹² ακουσασ δε ιακωβ οντα σιτα εν αιγυπτω εξαπεστειλεν τουσ πατερασ ημων πρωτον ¹³ και εν

τω δευτερω ανεγνωρισθη ιωσηφ τοις αδελφοις αυτου και φανερον εγενετο τω φαραω το γενος του ιωσηφ ¹⁴ αποστειλασ δε ιωσηφ μετεκαλεσατο τον πατερα αυτου ιακωβ και πασαν την συγγενειαν εν ψυχαισ εβδομηκοντα πεντε ¹⁵ κατεβη δε ιακωβ εις αιγυπτον και ετελευτησεν αυτος και οι πατερες ημων ¹⁶ και μετετεθησαν εις συχεμ και ετεθησαν εν τω μνηματι ο ωνησατο αβρααμ τιμησ αργυριου παρα των υιων εμμορ του συχεμ ¹⁷ καθωσ δε ηγγιζεν ο χρονος της επαγγελιασ ησ ωμοσεν ο θεοσ τω αβρααμ ηυξησεν ο λαοσ και επληθυνθη εν αιγυπτω ¹⁸ αχρι ου ανεστη βασιλευσ ετεροσ οσ ουκ ηδει τον ιωσηφ ¹⁹ ουτοσ κατασοφισαμενοσ το γενος ημων εκακωσεν τουσ πατερασ ημων του ποιειν εκθητα τα βρεφη αυτων εισ το μη ζωογονεισθαι ²⁰ εν ω καιρω εγεννηθη μωσησ και ην ασειοσ τω θεω οσ ανετραφη μηνασ τρεισ εν τω οικω του πατροσ ²¹ εκτεθεντα δε αυτον ανειλετο η θυγατηρ φαραω και ανεθρεψατο αυτον εαυτη εισ υιον ²² και επαιδευθη μωσησ παση σοφια αιγυπτιων ην δε δυνατοσ εν λογοισ και εργοισ ²³ ωσ δε επληρουτο αυτω τεσσαρακονταετησ χρονοσ ανεβη επι την καρδιαν αυτου επισκεψασθαι τουσ αδελφουσ αυτου τουσ υιουσ ισραηλ ²⁴ και ιδων τινα αδικουμενον ημυνατο και εποιησεν εκδικησιν τω καταπονουμενω παταξασ τον αιγυπτιον ²⁵ ενομιζεν δε συνιεναι τουσ αδελφουσ αυτου οτι ο θεοσ δια χειροσ αυτου διδωσιν αυτοισ σωτηριαν οι δε ου συνηκαν ²⁶ τη τε επιουση ημερα ωφθη αυτοισ μαχομενοισ και συνηλασεν

αυτουσ εισ ειρηνην ειπων ανδρεσ αδελφοι εστε υμεισ ινα τι αδικειτε αλληλουσ ²⁷ ο δε αδικων τον πλησιον απωσατο αυτον ειπων τισ σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην εφ ημασ ²⁸ μη ανελειν με συ θελεισ ον τροπον ανειλεσ χθεσ τον αιγυπτιον ²⁹ εφυγεν δε μωσησ εν τω λογω τουτω και εγενετο παροικοσ εν γη μαδιαμ ου εγεννησεν υιουσ δυο ³⁰ και πληρωθεντων ετων τεσσαρακοντα ωφθη αυτω εν τη ερημω του ορουσ σινα αγγελοσ κυριου εν φλογι πυροσ βατου ³¹ ο δε μωσησ ιδων εθαυμαζεν το οραμα προσερχομενου δε αυτου κατανοησαι εγενετο φωνη κυριου προσ αυτον ³² εγω ο θεοσ των πατερων σου ο θεοσ αβρααμ και ο θεοσ ισαακ και ο θεοσ ιακωβ εντρομοσ δε γενομενοσ μωσησ ουκ ετολμα κατανοησαι ³³ ειπεν δε αυτω ο κυριοσ λυσον το υποδημα των ποδων σου ο γαρ τοποσ εν ω εστηκασ γη αγια εστιν ³⁴ ιδων ειδον την κακωσιν του λαου μου του εν αιγυπτω και του στεναγμου αυτων ηκουσα και κατεβην εξελεσθαι αυτοουσ και νυν δευρο αποστειλω σε εισ αιγυπτον ³⁵ τουτον τον μωσην ον ηρνησαντο ειποντεσ τισ σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην τουτον ο θεοσ αρχοντα και λυτρωτην απεστειλεν εν χειρι αγγελου του οφθεντοσ αυτω εν τη βατω ³⁶ ουτοσ εξηγαγεν αυτοουσ ποιησασ τερατα και σημεια εν γη αιγυπτω και εν ερυθρα θαλασση και εν τη ερημω ετη τεσσαρακοντα ³⁷ ουτοσ εστιν ο μωσησ ο ειπων τοισ υιοισ ισραηλ προφητην υμιν αναστησει κυριοσ ο θεοσ ημων εκ των αδελφων υμων ωσ εμε ³⁸ ουτοσ εστιν ο γενομενοσ εν τη εκκλησια εν

τη ερημω μετα του αγγελου του λαλουντος αυτω εν τω ορει σινα και των πατερων ημων οσ εδεξατο λογον ζωντα δουναι ημιν ³⁹ ω ουκ ηθελησαν υπηκοοι γενεσθαι οι πατερες ημων αλλ απωσαντο και εστραφησαν τη καρδια αυτων εις αιγυπτον ⁴⁰ ειποντες τω ααρων ποιησον ημιν θεουσ οι προπορευονται ημων ο γαρ μωσησ ουτος οσ εξηγαγεν ημασ εκ γησ αιγυπτου ουκ οίδαμεν τι γεγονεν αυτω ⁴¹ και εμοσχοποιησαν εν ταισ ημεραισ εκειναισ και ανηγαγον θυσιαν τω ειδωλω και ευφραινοντο εν τοις εργοις των χειρων αυτων ⁴² εστρεψεν δε ο θεος και παρεδωκεν αυτοουσ λατρευειν τη στρατια του ουρανου καθωσ γεγραπται εν βιβλω των προφητων μη σφαγια και θυσιασ προσηνεγκατε μοι ετη τεσσαρακοντα εν τη ερημω οικουσ ισραηλ ⁴³ και ανελαβετε την σκηνην του μολοχ και το αστρον του θεου υμων ρεμφαν τουσ τυπουσ ουσ εποιησατε προσκυνειν αυτοιουσ και μετοικιω υμασ επεκεινα βαβυλωνου ⁴⁴ η σκηνη του μαρτυριου ην τοιουσ πατρασιν ημων εν τη ερημω καθωσ διεταξατο ο λαλων τω μωση ποιησαι αυτην κατα τον τυπον ον εωρακει ⁴⁵ ην και εισηγαγον διαδεξαμενοι οι πατερες ημων μετα ιησου εν τη κατασχεσει των εθνων ων εξωσεν ο θεος απο προσωπου των πατερων ημων εωσ των ημερων δαυιδ ⁴⁶ οσ ευρεν χαριν ενωπιον του θεου και ητησατο ευρειν σκηνωμα τω θεω ιακωβ ⁴⁷ σολομων δε ωκοδομησεν αυτω οικον ⁴⁸ αλλ ουχ ο υψιστος εν χειροποιητοισ ναοιουσ κατοικει καθωσ ο προφητης λεγει ⁴⁹ ο ουρανοσ μοι θρονοσ

η δε γη υποποδιον των ποδων μου ποιον οικον ωκοδομησετε μοι λεγει κυριοσ η τισ τοποσ τησ καταπαυσεωσ μου ⁵⁰ ουχι η χειρ μου εποιησεν ταυτα παντα ⁵¹ σκληροτραχηλοι και απεριτμητοι τη καρδια και τοιουσ ωσιν υμεισ αιει τω πνευματι τω αγιω αντιπιπτετε ωσ οι πατερες υμων και υμεισ ⁵² τινα των προφητων ουκ εδιωξαν οι πατερες υμων και απεκτειναν τουσ προκαταγγειλαντασ περι τησ ελευσεωσ του δικαιου ου νυν υμεισ προδοται και φονεισ γεγενησθε ⁵³ οιτινεσ ελαβετε τον νομον εισ διαταγασ αγγελων και ουκ εφυλαξατε ⁵⁴ ακουοντεσ δε ταυτα διεπριοντο ταισ καρδιαιουσ αυτων και εβρυχον τουσ οδοντασ επ αυτον ⁵⁵ υπαρχων δε πληρησ πνευματοσ αγιου ατενισασ εισ τον ουρανον ειδεν δοξαν θεου και ιησουν εστωτα εκ δεξιων του θεου ⁵⁶ και ειπεν ιδου θεωρω τουσ ουρανοουσ ανεωγμενοουσ και τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων εστωτα του θεου ⁵⁷ κραξαντεσ δε φωνη μεγαλη συνεσchon τα ωτα αυτων και ωρμησαν ομοθυμαδον επ αυτον ⁵⁸ και εκβαλοντεσ εξω τησ πολεωσ ελιθοβολουν και οι μαρτυρεσ απεθεντο τα ιματια παρα τουσ ποδασ νεανιου καλουμενου σαυλου ⁵⁹ και ελιθοβολουν τον στεφανον επικαλουμενον και λεγοντα κυριε ιησου δεξαι το πνευμα μου ⁶⁰ θεισ δε τα γονατα εκραξεν φωνη μεγαλη κυριε μη στησησ αυτοιουσ την αμαρτιαν ταυτην και τουτο ειπων εκοιμηθη

8

1 σαυλοσ δε ην συνευδοκων τη αναηρεσει αυτου εγενετο δε εν εκεινη τη ημερα διωγμοσ

μεγας επι την εκκλησιαν την εν ιεροσολυμοις παντες δε διεσπαρησαν κατα τας χωρας της ιουδαιας και σαμαρειας πλην των αποστολων ² συνεκομισαν δε τον στεφανον ανδρες ευλαβεις και εποιησαντο κοπετον μεγαν επ αυτω ³ σαυλος δε ελυμαινετο την εκκλησιαν κατα τους οικους εισπορευομενος συρων τε ανδρας και γυναικας παρεδιδου εις φυλακην ⁴ οι μεν ουν διασπαρηντες δηλθον ευαγγελιζομενοι τον λογον ⁵ φιλιππος δε κατελθων εις πολιν της σαμαρειας εκηρυσσεν αυτοις τον χριστον ⁶ προσειχον τε οι οχλοι τοις λεγομενοις υπο του φιλιππου ομοθυμαδον εν τω ακουειν αυτους και βλεπειν τα σημεια α εποιει ⁷ πολλων γαρ των εχοντων πνευματα ακαθαρτα βωνντα φωνη μεγαλη εξηρχετο πολλοι δε παραλελυμενοι και χωλοι εθεραπευθησαν ⁸ και εγενετο χαρα μεγαλη εν τη πολει εκεινη ⁹ ανηρ δε τις ονοματι σιμων προυπηρχεν εν τη πολει μαγευων και εξιστων το εθνος της σαμαρειας λεγων ειναι τινα εαυτον μεγαν ¹⁰ ω προσειχον απο μικρου εως μεγαλου λεγοντες ουτος εστιν η δυναμις του θεου η μεγαλη ¹¹ προσειχον δε αυτω δια το ικανω χρονω ταις μαγειαις εξεστακεναι αυτους ¹² οτε δε επιστευσαν τω φιλιππω ευαγγελιζομενω τα περι της βασιλειας του θεου και του ονοματος ιησου χριστου εβαπτιζοντο ανδρες τε και γυναικες ¹³ ο δε σιμων και αυτος επιστευσεν και βαπτισθεισ ην προσκαρτερων τω φιλιππω θεωρων τε δυναμεις και σημεια γινομενα εξιστατο ¹⁴ ακουσαντες

δε οι εν ιεροσολυμοις αποστολοι οτι δεδεκται η σαμαρεια τον λογον του θεου απεστειλαν προς αυτους τον πετρον και ιωαννην ¹⁵ οιτινες καταβαντες προσηυξαντο περι αυτων οπως λαβωσιν πνευμα αγιον ¹⁶ ουπω γαρ ην επ ουδενι αυτων επιπετωκος μονον δε βεβαπτισμενοι υπηρχον εις το ονομα του χριστου ιησου ¹⁷ τοτε επετιθουν τας χειρας επ αυτους και ελαμβανον πνευμα αγιον ¹⁸ θεασαμενος δε ο σιμων οτι δια της επιθεσεως των χειρων των αποστολων διδοται το πνευμα το αγιον προσηνεγκεν αυτοις χρηματα ¹⁹ λεγων δοτε καμοι την εξουσιαν ταυτην ινα ω εαν επιθω τας χειρας λαμβανη πνευμα αγιον ²⁰ πετρος δε ειπεν προς αυτον το αργυριον σου συν σοι ειη εις απωλειαν οτι την δωρεαν του θεου ενομισας δια χρηματων κτασθαι ²¹ ουκ εστιν σοι μερισ ουδε κληροσ εν τω λογω τουτω η γαρ καρδια σου ουκ εστιν ευθεια ενωπιον του θεου ²² μετανοησον ουν απο της κακιας σου ταυτης και δεηθητι του θεου ει αρα αφεθησεται σοι η επινοια της καρδιας σου ²³ εις γαρ χολην πικριας και συνδεσμον αδικιας ορω σε οντα ²⁴ αποκριθεισ δε ο σιμων ειπεν δεηθητε υμεις υπερ εμου προς τον κυριον οπως μηδεν επελθη επ εμε ων ειρηκατε ²⁵ οι μεν ουν διαμαρτυραμενοι και λαλησαντες τον λογον του κυριου υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ πολλας τε κωμας των σαμαρειτων ευηγγελισαντο ²⁶ αγγελος δε κυριου ελαλησεν προς φιλιππον λεγων αναστηθι και πορευου κατα μεσημβριαν επι την οδον την καταβαινουσαν

απο ιερουσαλημ εισ γαζαν αυτη
 εστιν ερημος ²⁷ και αναστας
 επορευθη και ιδου ανηρ αιθιοψ
 ευνουχος δυναστησ κανδακησ
 τησ βασιλισησ αιθιοπων οσ
 ην επι πασησ τησ γαζησ αυτησ
 οσ εληλυθει προσκυνησων εισ
 ιερουσαλημ ²⁸ ην τε υποστρεφων
 και καθημενοσ επι του αρματοσ
 αυτου και ανεγινωσκεν τον
 προφητην ησαιαν ²⁹ ειπεν δε το
 πνευμα τω φιλιππω προσελθε
 και κολληθητι τω αρματι τουτω
³⁰ προσδραμων δε ο φιλιπποσ
 ηκουσεν αυτου αναγινωσκοντοσ
 τον προφητην ησαιαν και ειπεν
 αρα γε γινωσκεισ α αναγινωσκεισ
³¹ ο δε ειπεν πωσ γαρ αν
 δυναιμην εαν μη τισ οδηγηση
 με παρεκαλεσεν τε τον φιλιππον
 αναβαντα καθισαι συν αυτω
³² η δε περιοχη τησ γραφησ
 ην ανεγινωσκεν ην αυτη ωσ
 προβατον επι σφαγην ηχθη
 και ωσ αμνοσ εναντιον του
 κειροντοσ αυτον αφωνοσ ουτωσ
 οσ ανοιγει το στομα αυτου ³³ εν
 τη ταπεινωσει αυτου η κρισισ
 αυτου ηρθη την δε γενεαν αυτου
 τισ διηγησεται οτι αιρεται απο τησ
 γησ η ζωη αυτου ³⁴ αποκριθεισ
 δε ο ευνουχοσ τω φιλιππω ειπεν
 δεομαι σου περι τινοσ ο προφητησ
 λεγει τουτο περι εαυτου η περι
 ετερου τινοσ ³⁵ ανοιξασ δε ο
 φιλιπποσ το στομα αυτου και
 αρξαμενοσ απο τησ γραφησ
 ταυτησ ευηγγελισατο αυτω τον
 ιησουν ³⁶ ωσ δε επορευοντο
 κατα την οδον ηλθον επι τι
 υδωρ και φησιν ο ευνουχοσ ιδου
 υδωρ τι κωλυει με βαπτισθηναι
³⁷ ³⁸ και εκελευσεν στηναι το
 αρμα και κατεβησαν αμφοτεροι
 εισ το υδωρ ο τε φιλιπποσ και
 ο ευνουχοσ και εβαπτισεν αυτον
³⁹ οτε δε ανεβησαν εκ του υδατοσ

πνευμα κυριου ηρπασεν τον
 φιλιππον και οσκ ειδεν αυτον
 οσκετι ο ευνουχοσ επορευετο
 γαρ την οδον αυτου χαιρων
⁴⁰ φιλιπποσ δε ευρεθη εισ αζωτον
 και διερχομενοσ ευηγγελιζετο
 τασ πολεισ πασασ εωσ του ελθειν
 αυτον εισ καισαρειαν

9

¹ ο δε σαυλοσ ετι εμπνεων
 απειλησ και φονου εισ τουσ
 μαθητασ του κυριου προσελθων
 τω αρχιερει ² ητησατο παρ αυτου
 επιστολασ εισ δαμασκον προσ
 τασ συναγωγασ οπωσ εαν τινασ
 ευρη τησ οδου οντασ ανδρασ
 τε και γυναιकाσ δεδεμενουσ
 αγαγη εισ ιερουσαλημ ³ εν
 δε τω πορευεσθαι εγενετο
 αυτον εγγιζειν τη δαμασκω και
 εξαιφνησ περιηστραψεν αυτον
 φωσ απο του ουρανου ⁴ και
 πεσων επι την γην ηκουσεν
 φωνην λεγουσαν αυτω σαουλ
 σαουλ τι με διωκεισ ⁵ ειπεν δε
 τισ ει κυριε ο δε κυριοσ ειπεν
 εγω ειμι ιησουσ ον συ διωκεισ
⁶ αλλα αναστηθι και εισελθε
 εισ την πολιν και λαληθησεται
 σοι τι σε δει ποιειν ⁷ οι δε
 ανδρεσ οι συνοδευοντεσ αυτω
 ειστηκεισσαν ενεοι ακουοντεσ
 μεν τησ φωνησ μηδενα δε
 θεωρουντεσ ⁸ ηγερθη δε ο σαυλοσ
 απο τησ γησ ανεωγμενων τε
 των οφθαλμων αυτου ουδενα
 εβλεπεν χειραγωγουντεσ δε
 αυτον εισηγαγον εισ δαμασκον
⁹ και ην ημερασ τρεισ μη
 βλεπων και οσκ εφαγεν ουδε
 επιεν ¹⁰ ην δε τισ μαθητησ εν
 δαμασκω ονοματι ανανιασ και
 ειπεν προσ αυτον ο κυριοσ εν
 οραματι ανανια ο δε ειπεν ιδου
 εγω κυριε ¹¹ ο δε κυριοσ προσ
 αυτον αναστασ πορευθητι επι

την ρυμην την καλουμενην ευθειαν και ζητησον εν οικια ιουδα σαυλον ονοματι ταρσεα ιδου γαρ προσευχεται ¹² και ειδεν εν οραματι ανδρα ονοματι ανανιαν εισελθοντα και επιθεντα αυτω χειρα οπως αναβλεψη ¹³ απεκριθη δε ανανιασ κυριε ακηκοα απο πολλων περι του ανδρου τουτου οσα κακα εποιησεν τοις αγιοις σου εν ιερουσαλημ ¹⁴ και ωδε εχει εξουσιαν παρα των αρχιερων δησαι παντας τους επικαλουμενους το ονομα σου ¹⁵ ειπεν δε προς αυτον ο κυριος πορευου οτι σκευος εκλογησ μοι εστιν ουτος του βαστασαι το ονομα μου ενωπιον εθνων και βασιλεων υιων τε ισραηλ ¹⁶ εγω γαρ υποδειξω αυτω οσα δει αυτον υπερ του ονοματος μου παθειν ¹⁷ απηλθεν δε ανανιασ και εισηλθεν εις την οικιαν και επιθεισ επ αυτον τας χειρας ειπεν σαουλ αδελφε ο κυριος απεσταλκεν με ο οφθεις σοι εν τη οδω η ηρχου οπως αναβλεψησ και πλησθησ πνευματος αγιου ¹⁸ και ευθεωσ απεπεσον απο των οφθαλμων αυτου ωσει λεπιδες ανεβλεψεν τε και αναστας εβαπτισθη ¹⁹ και λαβων τροφην ενισχυσεν εγενετο δε ο σαυλος μετα των εν δαμασκω μαθητων ημερας τινασ ²⁰ και ευθεωσ εν ταις συναγωγαις εκηρυσσεν τον χριστον οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου ²¹ εξισταντο δε παντες οι ακουοντες και ελεγον ουχ ουτος εστιν ο πορθησας εν ιερουσαλημ τους επικαλουμενους το ονομα τουτου και ωδε εις τουτο εληλυθεν ινα δεδεμενους αυτους αγαγη επι τους αρχιερεις ²² σαυλος δε μαλλον ενεδυναμουτο και συνεχυνεν τους ιουδαιους τους

κατοικουντας εν δαμασκω συμβιβαζων οτι ουτος εστιν ο χριστος ²³ ωσ δε επληρουντο ημεραι ικαναι συνεβουλευσαντο οι ιουδαιοι ανελιν αυτον ²⁴ εγνωσθη δε τω σαυλω η επιβουλη αυτων παρετηρουν τε τας πυλασ ημερας τε και νυκτος οπως αυτον ανελωσιν ²⁵ λαβοντες δε αυτον οι μαθηται νυκτος καθηκαν δια του τειχουσ χαλασαντες εν σπυριδι ²⁶ παραγενομενος δε ο σαυλος εν ιερουσαλημ επειρατο κολλασθαι τοις μαθηταις και παντες εφοβουντο αυτον μη πιστευοντες οτι εστιν μαθητης ²⁷ βαρναβας δε επιλαβομενος αυτον ηγαγεν προς τους αποστολους και διηγησατο αυτοις πως εν τη οδω ειδεν τον κυριον και οτι ελαλησεν αυτω και πως εν δαμασκω επαρρησιασατο εν τω ονοματι του ιησου ²⁸ και ην μετ αυτων εισπορευομενος εις ιερουσαλημ και παρρησιαζομενος εν τω ονοματι του κυριου ιησου ²⁹ ελαλει τε και συνεζητει προς τους ελληνιστας οι δε επεχειρουν αυτον ανελιν ³⁰ επιγνοντες δε οι αδελφοι κατηγαγον αυτον εις καισαρειαν και εξαπεστειλαν αυτον εις ταρσον ³¹ αι μεν ουν εκκλησιαι καθ ολης της ιουδαιας και γαλιλαιας και σαμαρειας ειχον ειρηνην οικοδομουμεναι και πορευομεναι τω φοβω του κυριου και τη παρακλησει του αγιου πνευματος επληθυνοντο ³² εγενετο δε πετρον διερχομενον δια παντων κατελθειν και προς τους αγιους τους κατοικουντας λυδδαν ³³ ευρεν δε εκει ανθρωπον τινα αινεαν ονοματι εξ ετων οκτω κατακειμενον επι κραββατω οσ ην παραλελυμενος ³⁴ και ειπεν αυτω ο πετροσ αινεα ιαται σε ιησους ο χριστος αναστηθι και

στρωσον σεαυτω και ευθεωσ ανεστη³⁵ και ειδον αυτον παντες οι κατοικουντες λυδδαν και τον ασσαρωνα οιτινες επεστρεψαν επι τον κυριον³⁶ εν ιοπη δε τις ην μαθητρια ονοματι ταβηθα η διερμηνευομενη λεγεται δορκασ αυτη ην πληρης αγαθων εργαων και ελεημοσυνων ων εποιει³⁷ εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις ασθενησασαν αυτην αποθανειν λουσαντες δε αυτην εθηκαν εν υπερω³⁸ εγγυς δε ουσης λυδδης τη ιοπη οι μαθηται ακουσαντες οτι πετρος εστιν εν αυτη απεστειλαν προς αυτον παρακαλουντες μη οκνησαι διελθειν εως αυτων³⁹ αναστας δε πετρος συνηλθεν αυτοις ον παραγενομενον ανηγαγον εις το υπερων και παρεστησαν αυτω πασαι αι χηραι κλαιουσαι και επιδεικνυμεναι χιτωνας και ιματια οσα εποιει μετ αυτων οσα η δορκασ⁴⁰ εκβαλων δε εξω παντας ο πετρος θεισ τα γονατα προσηξατο και επιστρεψας προς το σωμα ειπεν ταβηθα ανασθηθι η δε ηνοιξεν τους οφθαλμους αυτης και ιδουσα τον πετρον ανεκαθισεν⁴¹ δους δε αυτη χειρα ανεστησεν αυτην φωνησας δε τους αγιους και τας χηρας παρεστησεν αυτην ζωσαν⁴² γνωστον δε εγενετο καθ ολησ της ιοπησ και πολλοι επιστευσαν επι τον κυριον⁴³ εγενετο δε ημερας ικανας μειναι αυτον εν ιοπη παρα τινι σιμωνι βυρσει

10

1 ανηρ δε τις ην εν καισαρεια ονοματι κορνηλιος εκατονταρχης εκ σπειρης της καλουμενης ιταλικης² ευσεβης και φοβουμενος τον θεον συν παντι τω οικω αυτου ποιων τε ελεημοσυνας πολλας τω λαω και

δεομενος του θεου δια παντος³ ειδεν εν οραματι φανερωσ ωσει ωραν ενατην της ημερας αγγελον του θεου εισελθοντα προς αυτον και ειποντα αυτω κορνηλιε⁴ ο δε ατενισας αυτω και εμφοβος γενομενος ειπεν τι εστιν κυριε ειπεν δε αυτω αι προσευχαι σου και αι ελεημοσυναι σου ανεβησαν εις μνημοσυνον ενωπιον του θεου⁵ και νυν πεμψον εις ιοπην ανδρας και μεταπεμψαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον⁶ ουτος ξενιζεται παρα τινι σιμωνι βυρσει ω εστιν οικια παρα θαλασσαν⁷ ωσ δε απηλθεν ο αγγελος ο λαλων τω κορνηλιω φωνησας δυο των οικετων αυτου και στρατιωτην ευσεβη των προσκατεροντων αυτω⁸ και εξηγησαμενος αυτοις απαντα απεστειλεν αυτοις εις την ιοπην⁹ τη δε επαυριον οδοιπορουτων εκεινων και τη πολει εγγιζοντων ανεβη πετρος επι το δωμα προσευξασθαι περι ωραν εκτην¹⁰ εγενετο δε προσπεινος και ηθελεν γευσασθαι παρασκευαζοντων δε εκεινων επεπεσεν επ αυτον εκστασις¹¹ και θεωρει τον ουρανον ανεωγμενον και καταβαινον επ αυτον σκευος τι ωσ οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαις δεδεμενον και καθιεμενον επι της γης¹² εν ω υπηρχεν παντα τα τετραποδα της γης και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου¹³ και εγενετο φωνη προς αυτον αναστας πετρε θυσον και φαγε¹⁴ ο δε πετρος ειπεν μηδαμωσ κυριε οτι ουδεποτε εφαγον παν κοινον η ακαθαρτον¹⁵ και φωνη παλιν εκ δευτερου προς αυτον α ο θεος εκαθαρισεν συ μη κοινου¹⁶ τουτο δε εγενετο επι τρις και παλιν ανεληφθη το σκευος εις τον ουρανον¹⁷ ωσ δε

εν εαυτω διηπορει ο πετροσ τι αν ειη το οραμα ο ειδεν και ιδου οι ανδρες οι απεσταλμενοι απο του κορνηλιου διερωτησαντες την οικιαν σιμωνος επεστησαν επι τον πυλωνα ¹⁸ και φωνησαντες επυνθανοντο ει σιμων ο επικαλουμενος πετροσ ενθαδε ξενιζεται ¹⁹ του δε πετρου διενθυμουμενου περι του οραματος ειπεν αυτω το πνευμα ιδου ανδρες ζητουςιν σε ²⁰ αλλα αναστας καταβηθι και πορευου συν αυτοις μηδεν διακρινομενος διοτι εγω απεσταλκα αυτους ²¹ καταβας δε πετροσ προς τους ανδρας ειπεν ιδου εγω ειμι ον ζητειτε τισ η αιτια δι ην παρεστε ²² οι δε ειπον κορνηλιος εκατονταρχησ ανηρ δικαιοσ και φοβουμενος τον θεον μαρτυρουμενος τε υπο ολου του εθνουσ των ιουδαιων εχρηματισθη υπο αγγελου αγιου μεταπεμφασθαι σε εις τον οικον αυτου και ακουσαι ρηματα παρα σου ²³ εισκαλεσαμενος ουν αυτους εξενισεν τη δε επαυριον ο πετροσ εξηλθεν συν αυτοις και τινεσ των αδελφων των απο ιοππησ συνηλθον αυτω ²⁴ και τη επαυριον εισηλθον εις την καισαρειαν ο δε κορνηλιος ην προσδοκων αυτους συγκαλεσαμενος τους συγγενεισ αυτου και τους αναγκαιουσ φιλουσ ²⁵ ωσ δε εγενετο του εισελθειν τον πετρον συναντησασ αυτω ο κορνηλιος πεσων επι τους ποδας προσεκυνησεν ²⁶ ο δε πετροσ αυτον ηγειρεν λεγων αναστηθι καγω αυτοσ ανθρωποσ ειμι ²⁷ και συνομιλων αυτω εισηλθεν και ευρισκει συνεληλυθοτασ πολλουσ ²⁸ εφη τε προς αυτους υμεισ επιστασθε ωσ αθεμιτον εστιν

ανδρι ιουδαιω κολλασθαι η προσερχεσθαι αλλοφυλω και εμοι ο θεοσ εδειξεν μηδενα κοινον η ακαθαρτον λεγειν ανθρωπον ²⁹ διο και αναντιρρητωσ ηλθον μεταπεμφθεισ πυνθανομαι ουν τινη λογω μετεπεμφασθε με ³⁰ και ο κορνηλιος εφη απο τεταρτησ ημερασ μεχρι ταυτησ τησ ωρασ ημην νηστευων και την ενατην ωραν προσευχομενοσ εν τω οικω μου και ιδου ανηρ εστη ενωπιον μου εν εσθητι λαμπρα ³¹ και φησιν κορνηλιε εισηκουσθη σου η προσευχη και αι ελεημοσυναι σου εμνησθησαν ενωπιον του θεου ³² πεμφσων ουν εις ιοππην και μετακαλεσαι σιμωνα οσ επικαλειται πετροσ ουτοσ ξενιζεται εν οικια σιμωνος βυρσεωσ παρα θαλασσαν οσ παραγενομενοσ λαλησει σοι ³³ εξαυτησ ουν επεμψα προς σε συ τε καλωσ εποιησασ παραγενομενοσ νυν ουν παντεσ ημεισ ενωπιον του θεου παρεσμεν ακουσαι παντα τα προστεταγμενα σοι υπο του θεου ³⁴ ανοιξασ δε πετροσ το στομα ειπεν επ αληθειας καταλαμβανομαι οτι ουκ εστιν προσωποληπτησ ο θεοσ ³⁵ αλλ εν παντι εθνει ο φοβουμενοσ αυτον και εργαζομενοσ δικαιοσυνην δεκτοσ αυτω εστιν ³⁶ τον λογον ον απεστειλεν τοις υιοις ισραηλ ευαγγελιζομενοσ ειρηνην δια ιησου χριστου ουτοσ εστιν παντων κυριοσ ³⁷ υμεισ οιδατε το γενομενον ρημα καθ ολησ τησ ιουδαιασ αρξαμενον απο τησ γαλιλαιασ μετα το βαπτισμα ο εκηρυξεν ιωαννησ ³⁸ ιησουν τον απο ναζαρετ ωσ εχρισεν αυτον ο θεοσ πνευματι αγιω και δυναμει οσ διηλθεν ευεργετων και ιωμενοσ παντασ τους

καταδυναστευομενους υπο του διαβολου οτι ο θεος ην μετ αυτου ³⁹ και ημεις εσμεν μαρτυρες παντων ων εποιησεν εν τε τη χωρα των ιουδαιων και εν ιερουσαλημ ον και ανειλον κρεμασαντες επι ξυλου ⁴⁰ τουτον ο θεος ηγειρεν τη τριτη ημερα και εδωκεν αυτον εμφανη γενεσθαι ⁴¹ ου παντι τω λαω αλλα μαρτυσιν τοις προκεχειροτονημενοις υπο του θεου ημιν οιτινες συνεφαγομεν και συνεπιομεν αυτω μετα το αναστηναι αυτον εκ νεκρων ⁴² και παρηγγειλεν ημιν κηρυξαι τω λαω και διαμαρτυρασθαι οτι αυτοσ εστιν ο ωρισμενος υπο του θεου κριτησ ζωντων και νεκρων ⁴³ τουτω παντες οι προφηται μαρτυρουσιν αφεσιν αμαρτιων λαβειν δια του ονοματος αυτου παντα τον πιστευοντα εις αυτον ⁴⁴ ετι λαλουντοσ του πετρου τα ρηματα ταυτα επεπεσεν το πνευμα το αγιον επι παντας τουσ ακουοντασ τον λογον ⁴⁵ και εξεστησαν οι εκ περιτομησ πιστοι οσοι συνηλθον τω πετρω οτι και επι τα εθνη η δωρεα του αγιου πνευματος εκκεχυται ⁴⁶ ηκουον γαρ αυτων λαλουντων γλωσσαισ και μεγαλυννοντων τον θεον τοτε απεκριθη ο πετροσ ⁴⁷ μητι το υδωρ κωλυσαι δυναται τισ του μη βαπτισθηναι τουτουσ οιτινες το πνευμα το αγιον ελαβον καθωσ και ημεις ⁴⁸ προσεταξεν τε αυτουσ βαπτισθηναι εν τω ονοματι του κυριου τοτε ηρωτησαν αυτον επιμειναι ημερασ τινασ

11

1 ηκουσαν δε οι αποστολοι και οι αδελφοι οι οντες κατα την ιουδαιαν οτι και τα εθνη εδεξαντο τον λογον του θεου ² και οτε ανεβη πετροσ εις

ιεροσολυμα διεκρινοντο προς αυτον οι εκ περιτομησ ³ λεγοντες οτι προς ανδρασ ακροβυστιαν εχοντασ εισηλθεσ και συνεφαγεσ αυτοισ ⁴ αρξαμενοσ δε ο πετροσ εξετιθετο αυτοισ καθεξησ λεγων ⁵ εγω ημην εν πολει ιοπηη προσευχομενοσ και ειδον εν εκστασει οραμα καταβαινον σκευοσ τι ωσ οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαισ καθιεμενην εκ του ουρανου και ηλθεν αχρι εμου ⁶ εις ην ατενισασ κατενοουν και ειδον τα τετραποδα της γησ και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου ⁷ ηκουσα δε φωνησ λεγουσησ μοι αναστασ πετρε θυσον και φαγε ⁸ ειπον δε μηδαμωσ κυριε οτι παν κοινον η ακαθαρτον ουδεποτε εισηλθεν εις το στομα μου ⁹ απεκριθη δε μοι φωνη εκ δευτερου εκ του ουρανου α ο θεοσ εκαθαρισεν συ μη κοινου ¹⁰ τουτο δε εγενετο επι τρισ και παλιν ανεσπασθη απαντα εις τον ουρανον ¹¹ και ιδου εξαυτησ τρεις ανδρες επεστησαν επι την οικιαν εν η ημην απεσταλμενοι απο καισαρειασ προς με ¹² ειπεν δε μοι το πνευμα συνελθειν αυτοισ μηδεν διακρινομενον ηλθον δε συν εμοι και οι εξ αδελφοι ουτοι και εισηλθομεν εις τον οικον του ανδροσ ¹³ απηγγειλεν τε ημιν πως ειδεν τον αγγελον εν τω οικω αυτου σταθεντα και ειποντα αυτω αποστειλον εις ιοπηην ανδρασ και μεταπεμψαι σιμωνω τον επικαλουμενον πετρον ¹⁴ οσ λαλησει ρηματα προς σε εν οισ σωθηση συ και πασ ο οικοσ σου ¹⁵ εν δε τω αρξασθαι με λαλειν επεπεσεν το πνευμα το αγιον επ αυτουσ ωσπερ και εφημασ εν αρχη ¹⁶ εμνησθην δε του ρηματοσ κυριου ωσ ελεγεν

ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω ¹⁷ ει ουν την ισην δωρεαν εδωκεν αυτοις ο θεος ωσ και ημιν πιστευσασιν επι τον κυριον ιησουν χριστον εγω δε τισ ημην δυνατος κωλυσαι τον θεον ¹⁸ ακουσαντες δε ταυτα ησυχασαν και εδοξαζον τον θεον λεγοντες αρα γε και τοις εθνεσιν ο θεος την μετανοιαν εδωκεν εισ ζωην ¹⁹ οι μεν ουν διασπαρεντες απο της θλιψεως της γενομενης επι στεφανω διηλθον εως φοινικησ και κυπρου και αντιοχειασ μηδενι λαλουντες τον λογον ει μη μονον ιουδαιοις ²⁰ ησαν δε τινες εξ αυτων ανδρες κυπριοι και κυρηναιοι οιτινες εισελθοντες εισ αντιοχειαν ελαλουν προς τους ελληνιστασ ευαγγελιζομενοι τον κυριον ιησουν ²¹ και ην χειρ κυριου μετ αυτων πολυσ τε αριθμοσ πιστευσασ επεστρεψεν επι τον κυριον ²² ηκουσθη δε ο λογοσ εισ τα ωτα της εκκλησιασ της εν ιεροσολυμοισ περι αυτων και εξαπεστειλαν βαρναβαν διελθειν εωσ αντιοχειασ ²³ οσ παραγενομενοσ και ιδων την χαριν του θεου εχαρη και παρεκαλει παντασ τη προθεσει της καρδιασ προσμενειν τω κυριω ²⁴ οτι ην ανηρ αγαθοσ και πληρησ πνευματοσ αγιου και πιστεωσ και προσετηθη οχλοσ ικανοσ τω κυριω ²⁵ εξηλθεν δε εισ ταρσον ο βαρναβασ αναζητησαι σαυλον ²⁶ και ευρων ηγαγεν αυτον εισ αντιοχειαν εγενετο δε αυτοουσ ενιαυτον ολον συναχθηναι τη εκκλησια και διδαξαι οχλον ικανον χρηματισαι τε πρωτον εν αντιοχεια τους μαθητασ χριστιανουσ ²⁷ εν ταυταισ δε ταισ ημεραισ κατηλθον

απο ιεροσολυμων προφηται εισ αντιοχειαν ²⁸ αναστασ δε εισ εξ αυτων ονοματι αγαβοσ εσημανεν δια του πνευματοσ λιμον μεγαν μελλειν εσεσθαι εφ ολην την οικουμενην οστισ και εγενετο επι κλαυδιου καισαροσ ²⁹ των δε μαθητων καθωσ ευπορειτο τισ ωρισαν εκαστοσ αυτων εισ διακονιαν πεμψαι τοις κατοικουσιν εν τη ιουδαια αδελφοισ ³⁰ ο και εποιησαν αποστειλαντες προς τους πρεσβυτερουσ δια χειροσ βαρναβα και σαυλου

12

¹ κατ εκεινον δε τον καιρον επεβαλεν ηρωδησ ο βασιλευσ τασ χειρασ κακωσαι τινασ των απο της εκκλησιασ ² ανειλεν δε ιακωβον τον αδελφον ιωαννου μαχαιρα ³ και ιδων οτι αρεστον εστιν τοις ιουδαιοισ προσεθετο συλλαβειν και πετρον ησαν δε αι ημεραι των αζυμων ⁴ ον και πιασασ εθετο εισ φυλακην παραδουσ τεσσαρσιν τετραδιοισ στρατιωτων φυλασσειν αυτον βουλομενοσ μετα το πασχα αναγαγειν αυτον τω λαω ⁵ ο μεν ουν πετροσ ετηρειτο εν τη φυλακη προσευχη δε ην εκτενησ γινομενη υπο της εκκλησιασ προς τον θεον υπερ αυτου ⁶ οτε δε εμελλεν αυτον προαγειν ο ηρωδησ τη νυκτι εκεινη ην ο πετροσ κοιμωμενοσ μεταξυ δυο στρατιωτων δεδεμενοσ αλυσεσιν δυσιν φυλακεσ τε προ της θυρασ ετηρουν την φυλακην ⁷ και ιδου αγγελοσ κυριου επεστη και φωσ ελαμψεν εν τω οικηματι παταξασ δε την πλευραν του πετρου ηγειρεν αυτον λεγων αναστα εν ταχει και εξεπεσον αυτου αι

αλυσεισ εκ των χειρων ⁸ ειπεν τε ο αγγελος προσ αυτον περιζωσαι και υποδησαι τα σανδαλια σου εποιησεν δε ουτως και λεγει αυτω περιβαλου το ιματιον σου και ακολουθει μοι ⁹ και εξελθων ηκολουθει αυτω και ουκ ηδει οτι αληθεσ εστιν το γινομενον δια του αγγελου εδοκει δε οραμα βλεπειν ¹⁰ διελθοντες δε πρωτην φυλακην και δευτερην ηλθον επι την πυλην την σιδηραν την φερουσαν εις την πολιν ητισ αυτοματη ηνοιχθη αυτοισ και εξελθοντες προηλθον ρυμην μιαν και ευθεωσ απεστη ο αγγελος απ αυτου ¹¹ και ο πετροσ γενομενοσ εν εαυτω ειπεν νυν οίδα αληθωσ οτι εξαπεστειλεν κυριοσ τον αγγελον αυτου και εξειλετο με εκ χειροσ ηρωδου και πασησ τησ προσδοκιασ του λαου των ιουδαιων ¹² συνιδων τε ηλθεν επι την οικιαν μαριασ τησ μητροσ ιωαννου του επικαλουμενου μαρκου ου ησαν ικανοι συνηθροισμενοι και προσευχομενοι ¹³ κρουσαντοσ δε του πετρου την θυραν του πυλωνοσ προσηλθεν παιδισκη υπακουσαι ονοματι ροδη ¹⁴ και επιγνουςα την φωνην του πετρου απο τησ χαρασ ουκ ηνοιξεν τον πυλωνα εισδραμουσα δε απηγγειλεν εσταναι τον πετρον προ του πυλωνοσ ¹⁵ οι δε προσ αυτην ειπον μαινη η δε δισχυριζετο ουτως εχειν οι δε ελεγον ο αγγελοσ αυτου εστιν ¹⁶ ο δε πετροσ επεμενεν κρουων ανοιξαντες δε ειδον αυτον και εξεστησαν ¹⁷ κατασεισασ δε αυτοισ τη χειρι σιγαν διηγησατο αυτοισ πως ο κυριοσ αυτον εξηγαγεν εκ τησ φυλακησ ειπεν δε απαγγειλατε ιακωβω και τοισ

αδελφοισ ταυτα και εξελθων επορευθη εις ετερον τοπον ¹⁸ γενομενησ δε ημερασ ην ταραχοσ ουκ ολιγοσ εν τοισ στρατιωταισ τι αρα ο πετροσ εγενετο ¹⁹ ηρωδησ δε επιζητησασ αυτον και μη ευρων ανακρινασ τουσ φυλακασ εκελευσεν απαχθηναι και κατελθων απο τησ ιουδαιασ εις την καισαρειαν διετριβεν ²⁰ ην δε ο ηρωδησ θυμομαχων τυριοισ και σιδωνιοισ ομοθυμαδον δε παρησαν προσ αυτον και πεισαντες βλαστον τον επι του κοιτωνοσ του βασιλεωσ ητουντο ειρηνην δια το τρεφεσθαι αυτων την χωραν απο τησ βασιλικησ ²¹ τακτη δε ημερα ο ηρωδησ ενδυσαμενοσ εσθητα βασιλικην και καθισασ επι του βηματοσ εδημηγορει προσ αυτοουσ ²² ο δε δημοσ επεφωνει φωνη θεου και ουκ ανθρωπου ²³ παραχρημα δε επαταξεν αυτον αγγελοσ κυριου ανθων ουκ εδωκεν δοξαν τω θεω και γενομενοσ σκωληκοβρωτοσ εξειψυξεν ²⁴ ο δε λογοσ του θεου ηυξανεν και επληθυνετο ²⁵ βαρναβασ δε και σαυλοσ υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ πληρωσαντες την διακονιαν συμπαραλαβοντες και ιωαννην τον επικληθεντα μαρκον

13

¹ ησαν δε τινεσ εν αντιοχεια κατα την ουσαν εκκλησιαν προφηται και διδασκαλοι ο τε βαρναβασ και συμεων ο καλουμενοσ νιγερ και λουκιοσ ο κυρηναιοσ μαναην τε ηρωδου του τετραρχου συντροφοσ και σαυλοσ ² λειτουργουντων δε αυτων τω κυριω και νηστεουντων ειπεν το πνευμα το αγιον αφορισατε δη μοι τον βαρναβαν και τον σαυλον

εισ το εργον ο προσκεκλημαι
 αυτους ³ τοτε νηστευσαντες και
 προσευξαμενοι και επιθεντες τας
 χειρας αυτοις απελευσαν ⁴ ουτοι
 μεν ουν εκπεμφθεντες υπο του
 πνευματος του αγιου κατηλθον
 εισ την σελευκειαν εκειθεν δε
 απελευσαν εισ την κυπρον
⁵ και γενομενοι εν σαλαμινι
 κατηγγελλον τον λογον του
 θεου εν ταις συναγωγαις των
 ιουδαιων ειχον δε και ιωαννην
 υπηρετην ⁶ διελθοντες δε την
 νησον αχρι παφου ευρον τινα
 μαγον ψευδοπροφητην ιουδαιον
 ω ονομα βαριησους ⁷ ος ην συν τω
 ανθυπατω σεργιω παυλω ανδρι
 συνετω ουτος προσκαλεσαμενος
 βαρναβαν και σαυλον επεζητησεν
 ακουσαι τον λογον του θεου
⁸ ανθιστατο δε αυτοις ελυμας ο
 μαγος ουτως γαρ μεθερμηνευεται
 το ονομα αυτου ζητων διαστρεψαι
 τον ανθυπατον απο της πιστεως
⁹ σαυλος δε ο και παυλος
 πλησθεις πνευματος αγιου και
 ατενισας εισ αυτον ¹⁰ ειπεν ω
 πληρης παντος δολου και πασης
 ραδιουργιας υιε διαβολου εχθρε
 πασης δικαιοσυνης ου παυση
 διαστρεφων τας οδους κυριου
 τας ευθειας ¹¹ και νυν ιδου χειρ
 κυριου επι σε και εση τυφος μη
 βλεπων τον ηλιον αχρι καιρου
 παραχρημα δε επεπεσεν επ αυτον
 αχλυσ και σκοτος και περιαγων
 εξητει χειραγωγους ¹² τοτε
 ιδων ο ανθυπατος το γεγονος
 επιστευσεν εκπληροσομενος
 επι τη διδαχη του κυριου
¹³ αναχθεντες δε απο της παφου
 οι περι τον παυλον ηλθον εισ
 περγην της παμφυλιας ιωαννης
 δε αποχωρησας απ αυτων
 υπεστρεψεν εισ ιεροσολυμα
¹⁴ αυτοι δε διελθοντες απο

της περγης παρεγενοντο εισ
 αντιοχειαν της πισιδιας και
 εισελθοντες εισ την συναγωγην
 τη ημερα των σαββατων εκαθισαν
¹⁵ μετα δε την αναγνωσιν
 του νομου και των προφητων
 απεστειλαν οι αρχισυναγωγοι
 προς αυτους λεγοντες ανδρες
 αδελφοι ει εστιν λογος εν υμιν
 παρακλησεως προς τον λαον
 λεγετε ¹⁶ αναστας δε παυλος και
 κατασεισας τη χειρι ειπεν ανδρες
 ισραηλιται και οι φοβουμενοι τον
 θεον ακουσατε ¹⁷ ο θεος του λαου
 τουτου εξελεξατο τους πατερας
 ημων και τον λαον υψωσεν
 εν τη παροικια εν γη αιγυπτω
 και μετα βραχιονος υψηλου
 εξηγαγεν αυτους εξ αυτης ¹⁸ και
 ως τεσσαρακονταετη χρονον
 ετροποφορησεν αυτους εν τη
 ερημω ¹⁹ και καθελων εθνη επτα
 εν γη χανααν κατεκληρονομησεν
 αυτοις την γην αυτων ²⁰ και μετα
 ταυτα ως ετεσιν τετρακοσιοις
 και πενητηκοντα εδωκεν κριτας
 εως σαμουηλ του προφητου
²¹ κακειθεν ητησαντο βασιλεια
 και εδωκεν αυτοις ο θεος τον
 σαουλ υιον κισ ανδρα εκ φυλης
 βενιαμιν ετη τεσσαρακοντα
²² και μεταστησας αυτον ηγειρεν
 αυτοις τον δαυιδ εισ βασιλεια
 ω και ειπεν μαρτυρησας ευρον
 δαυιδ τον του ιεσσαι ανδρα
 κατα την καρδιαν μου ος
 ποιησει παντα τα θεληματα
 μου ²³ τουτου ο θεος απο
 του σπερματος κατ επαγγελιαν
 ηγαγεν τω ισραηλ σωτηριαν
²⁴ προκηρυξαντος ιωαννου προ
 προσωπου της εισοδου αυτου
 βαπτισμα μετανοιας τω ισραηλ
²⁵ ως δε επληρου ο ιωαννης τον
 δρομον ελεγεν τινα με υπονοειτε
 ειναι ουκ ειμι εγω αλλ ιδου
 ερχεται μετ εμε ου ουκ ειμι αξιοσ

το υποδήμα των ποδων λυσαι
 26 ανδρες αδελφοι υιοι γενουσ
 αβρααμ και οι εν υμιν φοβουμενοι
 τον θεον υμιν ο λογος της
 σωτηριασ ταυτησ απεσταλη 27 οι
 γαρ κατοικουντες εν ιερουσαλημ
 και οι αρχοντες αυτων τουτον
 αγνοησαντες και τασ φωνασ
 των προφητων τασ κατα παν
 σαββατον αναγινωσκομενας
 κριναντες επληρωσαν 28 και
 μηδεμιαν αιτιαν θανατου
 ευροντες ητησαντο πιλατον
 αναιρεθηναι αυτον 29 ωσ δε
 ετελεσαν παντα τα περι αυτου
 γεγραμμενα καθελοντες απο του
 ξυλου εθηκαν εις μνημειον 30 ο
 δε θεοσ ηγειρεν αυτον εκ νεκρων
 31 οσ ωφθη επι ημερασ πλειουσ
 τοισ συναναβασιν αυτω απο
 της γαλιλαιασ εις ιερουσαλημ
 οιτινεσ εισιν μαρτυρεσ αυτου
 προσ τον λαον 32 και ημεισ
 υμασ ευαγγελιζομεθα την
 προσ τουσ πατερασ επαγγελιαν
 γενομενην οτι ταυτην ο θεοσ
 εκπεπληρωκεν τοισ τεκνοισ
 αυτων ημιν αναστησασ ιησουν
 33 ωσ και εν τω ψαλμω τω
 δευτερω γεγραπται υιοσ μου ει συ
 εγω σημερον γεγεννηκα σε 34 οτι
 δε ανεστησεν αυτον εκ νεκρων
 μηκετι μελλοντα υποστρεφειν
 εις διαφθοραν ουτωσ ειρηκεν
 οτι δωσω υμιν τα οσια δαυιδ
 τα πιστα 35 διο και εν ετερω
 λεγει ου δωσεισ τον οσιον σου
 ιδειν διαφθοραν 36 δαυιδ μεν
 γαρ ιδια γενεα υπηρετησασ τη
 του θεου βουλη εκοιμηθη και
 προσετεθη προσ τουσ πατερασ
 αυτου και ειδεν διαφθοραν
 37 ον δε ο θεοσ ηγειρεν ουκ
 ειδεν διαφθοραν 38 γνωστον
 ουν εστω υμιν ανδρες αδελφοι
 οτι δια τουτου υμιν αφεσισ

αμαρτιων καταγγελλεται 39 και
 απο παντων ων ουκ ηδυνηθητε εν
 τω νομω μουσεωσ δικαιωθηται
 εν τουτω πασ ο πιστευων
 δικαιουται 40 βλεπετε ουν μη
 επελθη εφ υμασ το ειρημενον
 εν τοισ προφηταισ 41 ιδετε οι
 καταφρονηται και θαυμασατε
 και αφανισθητε οτι εργον εγω
 εργαζομαι εν ταισ ημεραισ υμων
 ο ου μη πιστευσητε εαν τισ
 εκδιηγηται υμιν 42 εξιοντων δε
 εκ της συναγωγησ των ιουδαιων
 παρεκαλουν τα εθνη εις το
 μεταξυ σαββατον λαληθηναι
 αυτοισ τα ρηματα 43 λυθεισησ
 δε της συναγωγησ ηκολουθησαν
 πολλοι των ιουδαιων και των
 σεβομενων προσηλυτων τω
 παυλω και τω βαρναβα οιτινεσ
 προσλαλουντες επειθον αυτοουσ
 επιμενειν τη χαριτι του θεου 44 τω
 τε ερχομενω σαββατω σχεδον
 πασα η πολισ συνηχθη ακουσαι
 τον λογον του θεου 45 ιδοντες
 δε οι ιουδαιοι τουσ οχλουσ
 επλησθησαν ζηλου και αντελεγον
 τοισ υπο του παυλου λεγομενοισ
 αντιλεγοντες και βλασφημουντες
 46 παρρησιασαμενοι δε ο παυλοσ
 και ο βαρναβασ ειπον υμιν ην
 αναγκαιον πρωτον λαληθηναι
 τον λογον του θεου επειδη δε
 απωθεισθε αυτον και ουκ αξιουσ
 κρινετε εαυτουσ της αιωνιου
 ζωησ ιδου στρεφομεθα εις τα εθνη
 47 ουτωσ γαρ εντεταλται ημιν ο
 κυριοσ τεθεικα σε εις φωσ εθνων
 του ειναι σε εις σωτηριαν εωσ
 εσχατου της γησ 48 ακουοντα δε
 τα εθνη εχαιρεν και εδοξαζον τον
 λογον του κυριου και επιστευσαν
 οσοι ησαν τεταγμενοι εις ζωνη
 αιωνιον 49 διεφερετο δε ο λογος
 του κυριου δι ολησ της χωρασ
 50 οι δε ιουδαιοι παρωτρυναν
 τασ σεβομενας γυναιकाσ και τασ

ευσχημονας και τους πρωτους της πολεωσ και επηγειραν διωγμον επι τον παυλον και τον βαρναβαν και εξεβαλον αυτους απο των οριων αυτων ⁵¹ οι δε εκτιναξαμενοι τον κονιορτον των ποδων αυτων επ αυτους ηλθον εισ ικονιον ⁵² οι δε μαθηται επληρουντο χαρασ και πνευματος αγιου

14

¹ εγενετο δε εν ικονιω κατα το αυτο εισελθειν αυτους εισ την συναγωγην των ιουδαιων και λαλησαι ουτως ωστε πιστευσαι ιουδαιων τε και ελληνων πολυ πληθος ² οι δε απειθουντες ιουδαιοι επηγειραν και εκακωσαν τας ψυχασ των εθνων κατα των αδελφων ³ ικανον μεν ουν χρονον διετριψαν παρρησιαζομενοι επι τω κυριω τω μαρτυρουντι τω λογω της χαριτος αυτου διδοντι σημεια και τερατα γινεσθαι δια των χειρων αυτων ⁴ εσχισθη δε το πληθος της πολεωσ και οι μεν ησαν συν τοις ιουδαιοις οι δε συν τοις αποστολοις ⁵ ωσ δε εγενετο ορμη των εθνων τε και ιουδαιων συν τοις αρχουσιν αυτων υβρισαι και λιθοβολησαι αυτους ⁶ συνιδοντες κατεφυγον εισ τας πολεις της λυκαονιασ λυστραν και δερβην και την περιχωρον ⁷ κακει ησαν ευαγγελιζομενοι ⁸ και τισ ανηρ εν λυστροις αδυνατος τοις ποσιν εκαθητο χωλος εκ κοιλιασ μητροσ αυτου υπαρχων οσ ουδεποτε περιπεπατηκει ⁹ ουτοσ ηκουσεν του παυλου λαλουντοσ οσ ατενισασ αυτω και ιδων οτι πιστιν εχει του σωθηναι ¹⁰ ειπεν μεγαλη τη φωνη αναστηθι επι τουσ ποδασ σου ορθωσ και ηλλετο και

περιεπατει ¹¹ οι δε οχλοι ιδοντες ο εποησεν ο παυλοσ επηραν την φωνην αυτων λυκαονιστι λεγοντεσ οι θεοι ομοιωθεντεσ ανθρωποισ κατεβησαν προς ημασ ¹² εκαλουν τε τον μεν βαρναβαν δια τον δε παυλον ερμην επειδη αυτοσ ην ο ηγουμενοσ του λογου ¹³ ο δε ιερευσ του διοσ του οντοσ προ της πολεωσ αυτων ταυρουσ και στεμματα επι τουσ πυλωνασ ενεγκασ συν τοις οχλοις ηθελεν θυειν ¹⁴ ακουσαντεσ δε οι αποστολοι βαρναβασ και παυλοσ διαρρηξαντεσ τα ιματια αυτων εισεπηδησαν εισ τον οχλον κραζοντεσ ¹⁵ και λεγοντεσ ανδρεσ τι ταυτα ποιειτε και ημεισ ομοιοπαθεισ εσμεν υμιν ανθρωποι ευαγγελιζομενοι υμασ απο τουτων των ματαιων επιστρεφειν επι τον θεον τον ζωντα οσ εποησεν τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις ¹⁶ οσ εν ταισ παρωχημεναισ γενεαισ ειασεν παντα τα εθνη πορευεσθαι ταισ οδοις αυτων ¹⁷ καιτοιγε ουκ αμαρτυρον εαυτον αφηκεν αγαθοποιων ουρανοθεν υμιν υετουσ διδουσ και καιρουσ καρποφορουσ εμπιπλων τροφησ και ευφροσυνησ τασ καρδιασ ημων ¹⁸ και ταυτα λεγοντεσ μολισ κατεπαυσαν τουσ οχλουσ του μη θυειν αυτοις ¹⁹ επηλθον δε απο αντιοχειασ και ικονιου ιουδαιοι και πεισαντεσ τουσ οχλουσ και λιθασαντεσ τον παυλον εσυρον εξω της πολεωσ νομισαντεσ αυτον τεθναναι ²⁰ κυκλωσαντων δε αυτον των μαθητων αναστασ εισηλθεν εισ την πολιν και τη επαυριον εξηλθεν συν τω βαρναβα εισ δερβην ²¹ ευαγγελισαμενοι τε την πολιν εκεινην και μαθητευσαντεσ

ικανους υπεστρεψαν εις την λυστραν και ικονιον και αντιοχειαν ²² επιστηριζοντες τας ψυχας των μαθητων παρακαλουντες εμμενειν τη πιστει και οτι δια πολλων θλιψεων δει ημας εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου ²³ χειροτονησαντες δε αυτοις πρεσβυτερουσ και εκκλησιαν προσευξαμενοι μετα νηστειων παρεθεντο αυτοσ τω κυριω εις ον πεπιστευκεισαν ²⁴ και διελθοντες την πισιδιαν ηλθον εις παμφυλιαν ²⁵ και λαλησαντες εν περγη τον λογον κατεβησαν εις ατταλειαν ²⁶ κακειθεν απελευσαν εις αντιοχειαν οθεν ησαν παραδεδομενοι τη χαριτι του θεου εις το εργον ο επληρωσαν ²⁷ παραγενομενοι δε και συναγαγοντες την εκκλησιαν ανηγγειλαν οσα εποιησεν ο θεος μετ αυτων και οτι ηνοιξεν τοις εθνεσιν θυραν πιστεωσ ²⁸ διετριβον δε εκει χρονον ουκ ολιγον συν τοις μαθηταισ

15

¹ και τινεσ κατελθοντες απο της ιουδαιασ εδιδασκον τουσ αδελφουσ οτι εαν μη περιτεμνησθε τω εθει μωσσεωσ ου δυνασθε σωθηναι ² γενομενησ ουν στασεωσ και ζητησεωσ ουκ ολιγησ τω παυλω και τω βαρναβα προσ αυτοουσ εταξαν αναβαινειν παυλον και βαρναβαν και τινασ αλλουσ εξ αυτων προσ τουσ αποστολουσ και πρεσβυτερουσ εις ιερουσαλημ περι του ζητηματοσ τουτου ³ οι μεν ουν προπεμφθεντες υπο της εκκλησιασ διηρχοντο την φοινικην και σαμαρειαν εκδιηγουμενοι την επιστροφην των εθνων και εποιουν

χαραν μεγαλην πασιν τοις αδελφοισ ⁴ παραγενομενοι δε εις ιερουσαλημ απεδεχθησαν υπο της εκκλησιασ και των αποστολων και των πρεσβυτερων ανηγγειλαν τε οσα ο θεος εποιησεν μετ αυτων ⁵ εξανεστησαν δε τινεσ των απο της αιρεσεωσ των φαρισαιων πεπιστευκοτεσ λεγοντες οτι δει περιτεμνειν αυτοουσ παραγγελλειν τε τηρειν τον νομον μωσσεωσ ⁶ συνηχθησαν δε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι ιδειν περι του λογου τουτου ⁷ πολλησ δε συζητησεωσ γενομενησ αναστασ πετροσ ειπεν προσ αυτοουσ ανδρεσ αδελφοι υμεισ επιστασθε οτι αφ ημερων αρχαιων ο θεος εν ημιν εξελεξατο δια του στοματοσ μου ακουσαι τα εθνη τον λογον του ευαγγελιου και πιστευσαι ⁸ και ο καρδιογνωσθησ θεοσ εμαρτυρησεν αυτοισ δουσ αυτοισ το πνευμα το αγιον καθωσ και ημιν ⁹ και ουδεν διεκρινεν μεταξυ ημων τε και αυτων τη πιστει καθαρισασ τασ καρδιασ αυτων ¹⁰ νυν ουν τι πειραζετε τον θεον επιθειναι ζυγον επι τον τραχηλον των μαθητων ον ουτε οι πατερεσ ημων ουτε ημεισ ισχυσαμεν βαστασαι ¹¹ αλλα δια της χαριτοσ του κυριου ιησου πιστευομεν σωθηναι καθ ον τροπον κακεινοι ¹² εσιγησεν δε παν το πληθοσ και ηκουον βαρναβα και παυλου εξηγουμενων οσα εποιησεν ο θεοσ σημεια και τερατα εν τοις εθνεσιν δι αυτων ¹³ μετα δε το σιγησαι αυτοουσ απεκριθη ιακωβοσ λεγων ανδρεσ αδελφοι ακουσατε μου ¹⁴ συμεων εξηγησατο καθωσ πρωτον ο θεοσ επεσκεψατο λαβειν εξ εθνων λαον επι τω ονοματι αυτου ¹⁵ και τουτω συμφωνουσιν οι λογοι

των προφητων καθως γεγραπται
 16 μετα ταυτα αναστρεψω και ανοικοδομησω την σκηνην δαυιδ την πεπτωκυιαν και τα κατεσκαμμενα αυτης ανοικοδομησω και ανορθωσω αυτην 17 οπως αν εκζητησωσιν οι καταλοιποι των ανθρωπων τον κυριον και παντα τα εθνη εφ ους επικεκληται το ονομα μου επ αυτους λεγει κυριος ο ποιων ταυτα παντα 18 γνωστα απ αιωνος εστιν τω θεω παντα τα εργα αυτου 19 διο εγω κρινω μη παρενοχλειν τοις απο των εθνων επιστρεφουσιν επι τον θεον 20 αλλα επιστειλαι αυτοις του απεχεσθαι απο των αλισγηματων των ειδωλων και της πορνειας και του πνικτου και του αιματος 21 μωυσησ γαρ εκ γενεων αρχαιων κατα πολιν τους κηρυσσοντας αυτον εχει εν ταις συναγωγαις κατα παν σαββατον αναγινωσκομενος 22 τοτε εδοξεν τοις αποστολοις και τοις πρεσβυτεροις συν ολη τη εκκλησια εκλεξαμενους ανδρας εξ αυτων πεμψαι εις αντιοχειαν συν παυλω και βαρναβα ιουδαν τον επικαλουμενον βαρσαββαν και σιλαν ανδρας ηγουμενους εν τοις αδελφοις 23 γραψαντες δια χειροσ αυτων ταδε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι και οι αδελφοι τοις κατα την αντιοχειαν και συριαν και κιλικιαν αδελφοις τοις εξ εθνων χαιρειν 24 επειδη ηκουσαμεν οτι τινεσ εξ ημων εξελθοντες εταραξαν υμασ λογοις ανασκευαζοντες τας ψυχασ υμων λεγοντες περιτεμνεσθαι και τηρειν τον νομον οισ ου διεστειλαμεθα 25 εδοξεν ημιν γενομενοις ομοθυμαδον εκλεξαμενους ανδρας πεμψαι προσ υμασ συν τοις αγαπητοις

ημων βαρναβα και παυλω
 26 ανθρωποις παραδεδωκοσιν τας ψυχασ αυτων υπερ του ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου 27 απεσταλκαμεν ουν ιουδαν και σιλαν και αυτους δια λογου απαγγελοντας τα αυτα 28 εδοξεν γαρ τω αγιω πνευματι και ημιν μηδεν πλεον επιτιθεσθαι υμιν βαρος πλην των επαναγκεσ τουτων 29 απεχεσθαι ειδωλοθυτων και αιματος και πνικτου και πορνειας εξ ων διατηρουντες εαυτους ευ πραξετε ερρωσθε 30 οι μεν ουν απολυθεντες ηλθον εις αντιοχειαν και συναγαγοντες το πληθος επεδωκαν την επιστολην 31 αναγνοντες δε εχαρησαν επι τη παρακλησει 32 ιουδας τε και σιλασ και αυτοι προφηται οντες δια λογου πολλου παρεκαλεσαν τους αδελφους και επεστηριξαν 33 ποιησαντες δε χρονον απελυθησαν μετ ειρηνησ απο των αδελφων προσ τους αποστολους 34 35 παυλος δε και βαρναβασ διετριβον εν αντιοχεια διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι μετα και ετερων πολλων τον λογον του κυριου 36 μετα δε τινασ ημερας ειπεν παυλος προσ βαρναβαν επιστρεψαντες δη επισκεψωμεθα τους αδελφους ημων κατα πασαν πολιν εν αις κατηγγειλαμεν τον λογον του κυριου πως εχουσιν 37 βαρναβασ δε εβουλευσατο συμπαραλαβειν τον ιωαννην τον καλουμενον μαρκον 38 παυλος δε ηξιου τον αποstanta απ αυτων απο παμφυλιασ και μη συνελθοντα αυτοις εις το εργον μη συμπαραλαβειν τουτον 39 εγενετο ουν παροξυσμος ωστε αποχωρισθηναι αυτους απ αλληλων τον τε βαρναβαν

παραλαβοντα τον μαρκον εκπλευσαι εις κυπρον ⁴⁰ παυλος δε επιλεξαμενος σιλαν εξηλθεν παραδοθεισ τη χαριτι του θεου υπο των αδελφων ⁴¹ διηρχετο δε την συριαν και κιλικιαν επιστηριζων τας εκκλησιας

16

¹ κατηντησεν δε εις δερβην και λυστραν και ιδου μαθητης τισ ην εκει ονοματι τιμοθεος υιος γυναικος τινος ιουδαιας πιστης πατρος δε ελληνοσ ² οσ εμαρτυρειτο υπο των εν λυστροισ και ικονιω αδελφων ³ τουτον ηθελησεν ο παυλος συν αυτω εξελθειν και λαβων περιετεμεν αυτον δια τουσ ιουδαιουσ τουσ οντασ εν τοισ τοποισ εκεινοισ ηδεισαν γαρ απαντεσ τον πατερα αυτου οτι ελλην υπηρχεν ⁴ ωσ δε διεπορευοντο τασ πολεισ παρεδιδουν αυτοισ φυλασσειν τα δογματα τα κεκριμενα υπο των αποστολων και των πρεσβυτερων των εν ιερουσαλημ ⁵ αι μεν ουν εκκλησιαι εστερευοντο τη πιστει και επερισσευον τω αριθμω καθ ημεραν ⁶ διελθοντεσ δε την φρυγιαν και την γαλατικην χωραν κωλυθεντεσ υπο του αγιου πνευματοσ λαλησαι τον λογον εν τη ασια ⁷ ελθοντεσ κατα την μυσιαν επειραζον κατα την βιθυνιαν πορευεσθαι και ουκ ειασεν αυτοουσ το πνευμα ⁸ παρελθοντεσ δε την μυσιαν κατεβησαν εις τρωαδα ⁹ και οραμα δια της νυκτοσ ωφθη τω παυλω ανηρ τισ ην μακεδων εστωσ παρακαλων αυτον και λεγων διαβασ εις μακεδονιαν βοηθησον ημιν ¹⁰ ωσ δε το οραμα ειδεν ευθεωσ εξητησαμεν εξελθειν εις την μακεδονιαν

συμβιβαζοντεσ οτι προσκεκληται ημασ ο κυριοσ ευαγγελισασθαι αυτοουσ ¹¹ αναχθεντεσ ουν απο της τρωαδοσ ευθυδρομησαμεν εις σαμοθρακην τη τε επιουση εις νεαπολιν ¹² εκειθεν τε εις φιλιππουσ ητισ εστιν πρωτη της μεριδοσ της μακεδονιασ πολισ κολωνεια ημεν δε εν αυτη τη πολει διατριβοντεσ ημερασ τινασ ¹³ τη τε ημερα των σαββατων εξηλθομεν εξω της πολεωσ παρα ποταμον ου ενομιζετο προσευχη ειναι και καθισαντεσ ελαλουμεν ταισ συνελθουσαισ γυναιξιν ¹⁴ και τισ γυνη ονοματι λυδια πορφυροπωλισ πολεωσ θυατειρων σεβομενη τον θεον ηκουεν ησ ο κυριοσ διηνοιξεν την καρδιαν προσεχειν τοισ λαλουμενοισ υπο του παυλου ¹⁵ ωσ δε εβαπτισθη και ο οικοσ αυτησ παρεκαλεσεν λεγουσα ει κεκρικατε με πιστην τω κυριω ειναι εισελθοντεσ εις τον οικον μου μεινατε και παρεβιασατο ημασ ¹⁶ εγενετο δε πορευομενων ημων εις προσευχην παιδισκην τινα εχουσαν πνευμα πυθωνοσ απαντησαι ημιν ητισ εργασιαν πολλην παρειχεν τοισ κυριοισ αυτησ μαντευομενη ¹⁷ αυτη κατακολουθησασα τω παυλω και ημιν εκραζεν λεγουσα ουτοι οι ανθρωποι δουλοι του θεου του υψιστου εισιν οιτινεσ καταγγελλουσιν ημιν οδον σωτηριασ ¹⁸ τουτο δε εποιει επι πολλασ ημερασ διαπονηθεισ δε ο παυλοσ και επιστρεψασ τω πνευματι ειπεν παραγγελλω σοι εν τω ονοματι ιησου χριστου εξελθειν απ αυτησ και εξηλθεν αυτη τη ωρα ¹⁹ ιδοντεσ δε οι κυριοι αυτησ οτι εξηλθεν η ελπισ της εργασιασ αυτων επιλαβομενοι τον παυλον και

τον σιλαν ειλικυσαν εις την αγοραν επι τους αρχοντας 20 και προσαγαγοντες αυτους τοις στρατηγοις ειπον ουτοι οι ανθρωποι εκταρασσουν ημων την πολιν ιουδαιοι υπαρχοντες 21 και καταγγελλουσιν εθη α ουκ εξεστιν ημιν παραδεχεσθαι ουδε ποιειν ρωμαιοις ουσιν 22 και συνεπεστη ο οχλος κατ αυτων και οι στρατηγοι περιρρηξαντες αυτων τα ιματια εκελευον ραβδιζειν 23 πολλας τε επιθεντες αυτοις πληγασ εβαλον εις φυλακην παραγγειλαντες τω δεσμοφυλακι ασφαλωσ τηρειν αυτους 24 ος παραγγελιαν τοιαυτην ειληφωσ εβαλεν αυτους εις την εσωτεραν φυλακην και τους ποδας αυτων ησφαλισατο εις το ξυλον 25 κατα δε το μεσονυκτιον παυλος και σιλασ προσευχομενοι υμνου τον θεον επηκρωντο δε αυτων οι δεσμιοι 26 αφνω δε σεισμος εγενετο μεγασ ωστε σαλευθηναι τα θεμελια του δεσμοτηριου ανεωχθησαν τε παραχρημα αι θυραι πασαι και παντων τα δεσμα ανεθη 27 εξυπνωσ δε γενομενοσ ο δεσμοφυλαξ και ιδων ανεωγμενασ τασ θυρασ της φυλακησ σπασαμενοσ μαχαιραν εμελλεν εαυτον αναιρειν νομιζων εκπεφυγεναι τους δεσμιουσ 28 εφωνησεν δε φωνη μεγαλη ο παυλοσ λεγων μηδεν πραξησ σεαυτω κακον απαντες γαρ εσμεν ενθαδε 29 αιτησασ δε φωτα εισεπηδησεν και εντρομοσ γενομενοσ προσεπεσεν τω παυλω και τω σιλα 30 και προαγαγων αυτους εξω εφη κυριοι τι με δει ποιειν ινα σωθω 31 οι δε ειπον πιστευσον επι τον κυριον ιησουν χριστον και σωθησιν συ

και ο οικοσ σου 32 και ελαλησαν αυτω τον λογον του κυριου και πασιν τοις εν τη οικια αυτου 33 και παραλαβων αυτους εν εκεινη τη ωρα της νυκτοσ ελουσεν απο των πληγων και εβαπτισθη αυτοσ και οι αυτου παντες παραχρημα 34 αναγαγων τε αυτους εις τον οικον αυτου παρεθηκεν τραπεζαν και ηγαλλιατο πανοικι πεπιστευκωσ τω θεω 35 ημερασ δε γενομενησ απεστειλαν οι στρατηγοι τους ραβδουχοουσ λεγοντες απολυσον τους ανθρωπουσ εκεινουσ 36 απηγγειλεν δε ο δεσμοφυλαξ τους λογουσ τουτουσ προσ τον παυλον οτι απεσταλκασιν οι στρατηγοι ινα απολυθητε νυν ουν εξελθοντες πορευεσθε εν ειρηνη 37 ο δε παυλοσ εφη προσ αυτους δειραντες ημασ δημοσια ακατακριτουσ ανθρωπουσ ρωμαιοουσ υπαρχοντασ εβαλον εις φυλακην και νυν λαθρα ημασ εκβαλλουσιν ου γαρ αλλα ελθοντες αυτοι εξαγαγετωσαν 38 ανηγγειλαν δε τοις στρατηγοις οι ραβδουχοι τα ρηματα ταυτα και εφοβηθησαν ακουσαντες οτι ρωμαιοι εισιν 39 και ελθοντες παρεκαλεσαν αυτους και εξαγαγοντες ηρωτων εξελθειν της πολεωσ 40 εξελθοντες δε εκ της φυλακησ εισηλθον προσ την λυδιαν και ιδοντες τους αδελφουσ παρεκαλεσαν αυτους και εξηλθον

17

1 διοδευσαντες δε την αμφιπολιν και απολλωνιαν ηλθον εις θεσσαλονικην οπου ην η συναγωγη των ιουδαιων 2 κατα δε το ειωθοσ τω παυλω εισηλθεν προσ αυτους και επι σαββατα τρια διελεξατο αυτοις

απο των γραφων ³ διανοιγων και παρατιθεμενος οτι τον χριστον εδει παθειν και αναστηναι εκ νεκρων και οτι ουτος εστιν ο χριστος ιησους ον εγω καταγγελλω υμιν ⁴ και τινες εξ αυτων επεισθησαν και προσεκληρωθησαν τω παυλω και τω σιλα των τε σεβομενων ελληνων πολυ πληθος γυναικων τε των πρωτων ουκ ολιγαι ⁵ προσλαβομενοι δε οι ιουδαιοι οι απειθουντες των αγοραιων τινασ ανδρας πονηρους και οχλοποιησαντες εθορυβουν την πολιν επισταντες τε τη οικια ιασονος εζητουν αυτους αγαγειν εις τον δημον ⁶ μη ευροντες δε αυτους εσυρον τον ιασονα και τινασ αδελφους επι τους πολιταρχασ βοωντες οτι οι την οικουμενην αναστατωσαντες ουτοι και ενθαδε παρεισιν ⁷ ους υποδεδεκται ιασων και ουτοι παντες απεναντι των δογματων καισαρος πρασσουσιν βασιλευα λεγοντες ετερον ειναι ιησουν ⁸ εταραξαν δε τον οχλον και τους πολιταρχασ ακουοντας ταυτα ⁹ και λαβοντες το ικανον παρα του ιασονος και των λοιπων απελυσαν αυτους ¹⁰ οι δε αδελφοι ευθεως δια της νυκτος εξεπεμφαν τον τε παυλον και τον σιλαν εις βεροιαν οιτινες παραγενομενοι εις την συναγωγην απησαν των ιουδαιων ¹¹ ουτοι δε ησαν ευγενεστεροι των εν θεσσαλονικη οιτινες εδεξαντο τον λογον μετα πασης προθυμιας το καθ ημεραν ανακρινοντες τας γραφασ ει εχοι ταυτα ουτως ¹² πολλοι μεν ουν εξ αυτων επιστευσαν και των ελληνιδων γυναικων των ευσημονων και ανδρων ουκ ολιγοι ¹³ ως δε εγνωσαν οι απο

της θεσσαλονικης ιουδαιοι οτι και εν τη βεροια κατηγγελη υπο του παυλου ο λογος του θεου ηλθον κακει σαλευοντες τους οχλους ¹⁴ ευθεως δε τοτε τον παυλον εξαπεστειλαν οι αδελφοι πορευεσθαι ως επι την θαλασσαν υπεμενον δε ο τε σιλας και ο τιμοθεος εκει ¹⁵ οι δε καθιστωντες τον παυλον ηγαγον αυτον εως αθηνων και λαβοντες εντολην προς τον σιλαν και τιμοθεον ινα ως ταχιστα ελθωσιν προς αυτον εξησαν ¹⁶ εν δε ταις αθηναις εκδεχομενου αυτους του παυλου παρωξυνετο το πνευμα αυτου εν αυτω θεωρουντι κατειδωλον ουσαν την πολιν ¹⁷ διελεγετο μεν ουν εν τη συναγωγη τοις ιουδαιοις και τοις σεβομενοις και εν τη αγορα κατα πασαν ημεραν προς τους παρατυγχανοντας ¹⁸ τινες δε και των επικουρειων και των στοικων φιλοσοφων συνεβαλλον αυτω και τινες ελεγον τι αν θελοι ο σπερμολογος ουτος λεγειν οι δε ξενων δαιμονιων δοκει καταγγελευς ειναι οτι τον ιησουν και την αναστασιν ευηγγελιζετο ¹⁹ επιλαβομενοι τε αυτου επι τον αρειον παγον ηγαγον λεγοντες δυναμεθα γνωναι τις η καινη αυτη η υπο σου λαλουμενη διδαχη ²⁰ ξενιζοντα γαρ τινα εισφερεις εις τας ακοας ημων βουλομεθα ουν γνωναι τι αν θελοι ταυτα ειναι ²¹ αθηναιοι δε παντες και οι επιδημουντες ξενοι εις ουδεν ετερον ευκαιρουν η λεγειν τι και ακουειν καινοτερον ²² σταθεις δε ο παυλος εν μεσω του αρειου παγου εφη ανδρες αθηναιοι κατα παντα ως δεισιδαιμονεστερους υμας θεωρω ²³ διερχομενος γαρ και αναθεωρων τα σεβασματα

υμων ευρον και βωμον εν ω επεγεγραπτο αγνωστω θεω ον ουν αγνοουντες ευσεβειτε τουτον εγω καταγγελλω υμιν ²⁴ ο θεος ο ποιησας τον κοσμον και παντα τα εν αυτω ουτος ουρανου και γης κυριος υπαρχων ουκ εν χειροποιητοις ναοις κατοικει ²⁵ ουδε υπο χειρων ανθρωπων θεραπευεται προσδεομενος τινος αυτοσ διδουσ πασιν ζωην και πνοην κατα παντα ²⁶ εποιησεν τε εξ ενος αιματος παν εθνος ανθρωπων κατοικειν επι παν το προσωπον της γης ορισασ προστεταγμενουσ καιρουσ και τασ οροθεσιασ της κατοικιασ αυτων ²⁷ ζητειν τον κυριον ει αρα γε ψηλαφησειαν αυτον και ευροιεν και γε ου μακραν απο ενουσ εκαστου ημων υπαρχοντα ²⁸ εν αυτω γαρ ζωμεν και κινουμεθα και εσμεν ωσ και τινεσ των καθ υμασ ποιητων ειρηκασιν του γαρ και γενοσ εσμεν ²⁹ γενοσ ουν υπαρχοντεσ του θεου ουκ οφειλομεν νομιζειν χρυσω η αργυρω η λιθω χαραγματι τεχνησ και ενθυμησεωσ ανθρωπου το θειον ειναι ομοιον ³⁰ τουσ μεν ουν χρονουσ της αγνοιασ υπεριδων ο θεοσ τα νυν παραγγελλει τοισ ανθρωποισ πασιν πανταχου μετανοειν ³¹ διοτι εστησεν ημεραν εν η μελλει κρινειν την οικουμενην εν δικαιοσυνη εν ανδρι ω ωρισεν πιστιν παρασχων πασιν αναστησασ αυτον εκ νεκρων ³² ακουσαντεσ δε αναστασιν νεκρων οι μεν εχλευαζον οι δε ειπον ακουσομεθα σου παλιν περι τουτου ³³ και ουτωσ ο παυλοσ εξηλθεν εκ μεσου αυτων ³⁴ τινεσ δε ανδρεσ κολληθεντεσ αυτω επιστευσαν εν οισ και διονυσιουσ ο αρεοπαγιτησ και γυνη ονοματι δαμαρισ και ετεροι συν αυτοισ

18

¹ μετα δε ταυτα χωρισθεισ ο παυλοσ εκ των αθηνων ηλθεν εισ κορινθον ² και ευρων τινα ιουδαιον ονοματι ακυλαν ποντικον τω γενει προσφατωσ εληλυθοτα απο της ιταλιασ και πρισκιλλαν γυναικα αυτου δια το τεταχεναι κλαυδιον χωριζεσθαι παντασ τουσ ιουδαιουσ εκ της ρωμησ προσηλθεν αυτοισ ³ και δια το ομοτεχνον ειναι εμεμεν παρ αυτοισ και ειργαζετο ησαν γαρ σκηνοποιοι την τεχνην ⁴ διελεγετο δε εν τη συναγωγη κατα παν σαββατον επειθεν τε ιουδαιουσ και ελληνασ ⁵ ωσ δε κατηλθον απο της μακεδονιασ ο τε σιλασ και ο τιμοθεοσ συνειχετο τω πνευματι ο παυλοσ διαμαρτυρομενοσ τοισ ιουδαιοισ τον χριστον ιησουν ⁶ αντιτασσομενων δε αυτων και βλασφημουντων εκτιναξαμενοσ τα ιματια ειπεν προσ αυτοουσ το αιμα υμων επι την κεφαλην υμων καθαροσ εγω απο του νυν εισ τα εθνη πορευσομαι ⁷ και μεταβασ εκειθεν ηλθεν εισ οικιαν τινουσ ονοματι ιουστου σεβομενου τον θεον ου η οικια ην συνομορουσα τη συναγωγη ⁸ κρισποσ δε ο αρχισυναγωγοσ επιστευσεν τω κυριω συν ολω τω οικω αυτου και πολλοι των κορινθιων ακουοντεσ επιστευον και εβαπτιζοντο ⁹ ειπεν δε ο κυριοσ δι οραματοσ εν νυκτι τω παυλω μη φοβου αλλα λαλει και μη σιωπησησ ¹⁰ διοτι εγω ειμι μετα σου και ουδεις επιθησεται σοι του κακωσαι σε διοτι λαοσ εστιν μοι πολυσ εν τη πολει ταυτη ¹¹ εκαθισεν τε ενιαυτον και μηνασ εξ διδασκων εν αυτοισ τον λογον του θεου ¹² γαλλιωνοσ δε ανθυπατευοντοσ της αρχαιασ κατεπεστησαν ομοθυμαδον οι

ιουδαιοι τω παυλω και ηγαγον αυτον επι το βημα ¹³ λεγοντες οτι παρα τον νομον ουτος αναπειθει τους ανθρωπους σεβεσθαι τον θεον ¹⁴ μελλοντος δε του παυλου ανοιγειν το στομα ειπεν ο γαλλιων προσ τους ιουδαιους ει μεν ουν ην αδικημα τι η ραδιουργημα πονηρον ω ιουδαιοι κατα λογον αν ηνεσχομην υμων ¹⁵ ει δε ζητημα εστιν περι λογου και ονοματων και νομου του καθ υμας οψεσθε αυτοι κριτησ γαρ εγω τουτων ου βουλομαι ειναι ¹⁶ και απηλασεν αυτους απο του βηματος ¹⁷ επιλαβομενοι δε παντες οι ελληνες σωσθενην τον αρχισυναγωγον ετυπτον εμπροσθεν του βηματος και ουδεν τουτων τω γαλλιωνι εμελλεν ¹⁸ ο δε παυλος ετι προσμεινας ημερας ικανασ τοις αδελφοις αποταξαμενος εξεπλει εις την συριαν και συν αυτω πρισκιλλα και ακυλασ κειραμενος την κεφαλην εν κεγχραισ ειχεν γαρ ευχην ¹⁹ κατηντησεν δε εις εφεσον και εκεινους κατελιπεν αυτου αυτοσ δε εισελθων εις την συναγωγην διελεχθη τοις ιουδαιοις ²⁰ ερωτωντων δε αυτων επι πλειονα χρονον μιναι παρ αυτοις ουκ επενευσεν ²¹ αλλ απεταξατο αυτοις ειπων δει με παντωσ την εορτην την ερχομενην ποιησαι εις ιεροσολυμα παλιν δε ανακαμψω προσ υμασ του θεου θελοντος ανηχθη απο της εφεσου ²² και κατελθων εις καισαρειαν αναβασ και ασπασαμενος την εκκλησιαν κατεβη εις αντιοχειαν ²³ και ποιησασ χρονον τινα εξηλθεν διερχομενος καθεξησ την γαλατικην χωραν και φρυγιαν επιστηριζων παντασ τουσ μαθητασ ²⁴ ιουδαιοσ δε τισ

απολλωσ ονοματι αλεξανδρευσ τω γενει ανηρ λογιουσ κατηντησεν εις εφεσον δυνατοσ ων εν ταισ γραφαισ ²⁵ ουτοσ ην κατηχημενος την οδον του κυριου και ζεων τω πνευματι ελαλει και εδιδασκεν ακριβωσ τα περι του κυριου επισταμενος μονον το βαπτισμα ιωαννου ²⁶ ουτοσ τε ηρξατο παρρησιαζεσθαι εν τη συναγωγη ακουσαντες δε αυτου ακυλασ και πρισκιλλα προσελαβοντο αυτον και ακριβεστερον αυτω εξεθεντο την του θεου οδον ²⁷ βουλομενου δε αυτου διελθειν εις την αχαιαν προτρεψαμενοι οι αδελφοι εγραψαν τοις μαθηταισ αποδεξασθαι αυτον οσ παραγενομενοσ συνεβαλετο πολυ τοις πεπιστευκοσιν δια της χαριτοσ ²⁸ ευτονωσ γαρ τοις ιουδαιοις διακατηλεγχετο δημοσια επιδεικνυσ δια των γραφων ειναι τον χριστον ιησουν

19

¹ εγενετο δε εν τω τον απολλω ειναι εν κορινθω παυλον διελθοντα τα ανωτερακια μερη ελθειν εις εφεσον και ευρων τινασ μαθητασ ² ειπεν προσ αυτουσ ει πνευμα αγιον ελαβετε πιστευσαντες οι δε ειπον προσ αυτον αλλ ουδε ει πνευμα αγιον εστιν ηκουσαμεν ³ ειπεν τε προσ αυτουσ εις τι ουν εβαπτισθητε οι δε ειπον εις το ιωαννου βαπτισμα ⁴ ειπεν δε παυλοσ ιωαννησ μεν εβαπτισεν βαπτισμα μετανοιασ τω λαω λεγων εις τον ερχομενον μετ αυτον ινα πιστευσωσιν τουτ εστιν εις τον χριστον ιησουν ⁵ ακουσαντες δε εβαπτισθησαν εις το ονομα του κυριου ιησου ⁶ και επιθεντοσ αυτοις του παυλου τασ χειρασ ηλθεν το πνευμα το αγιον επ αυτουσ ελαλουν

τε γλωσσαισ και προφητεουν
 7 ησαν δε οι παντες ανδρες ωσει
 δεκαδυο 8 εισελθων δε εις την
 συναγωγην επαρρησιαζετο επι
 μηνασ τρεις διαλεγομενος και
 πειθων τα περι της βασιλειασ του
 θεου 9 ωσ δε τινες εσκληρυνοντο
 και ηπειθουν κακολογουντες
 την οδον ενωπιον του πληθους
 αποστασ απ αυτων αφωρισεν
 τους μαθητας καθ ημεραν
 διαλεγομενος εν τη σχολη
 τυραννου τινος 10 τουτο δε
 εγενετο επι ετη δυο ωστε παντας
 τους κατοικουντας την ασιαν
 ακουσαι τον λογον του κυριου
 ιησου ιουδαιουσ τε και ελληνας
 11 δυναμεις τε ου τασ τυχουσασ
 εποιει ο θεος δια των χειρων
 παυλου 12 ωστε και επι τους
 ασθενουντας επιφερεσθαι απο
 του χρωτος αυτου σουδαρια η
 σιμικινθια και απαλλασσεσθαι
 απ αυτων τασ νοσους τα τε
 πνευματα τα πονηρα εξερχεσθαι
 απ αυτων 13 επεχειρησαν δε
 τινες απο των περιερχομενων
 ιουδαιων εξορκιστων ονομαζειν
 επι τους εχοντας τα πνευματα
 τα πονηρα το ονομα του κυριου
 ιησου λεγοντες ορκιζομεν υμασ
 τον ιησουν ον ο παυλος κηρυσσει
 14 ησαν δε τινες υιοι σκευα
 ιουδαιου αρχιερεωσ επτα οι τουτο
 ποιουντες 15 αποκριθεν δε το
 πνευμα το πονηρον ειπεν τον
 ιησουν γινωσκω και τον παυλον
 επισταμαι υμεις δε τινες εστε
 16 και εφαλλομενος επ αυτους
 ο ανθρωπος εν ω ην το πνευμα
 το πονηρον και κατακυριευσαν
 αυτων ισχυσεν κατ αυτων ωστε
 γυμνους και τετραυματισμενους
 εκφυγειν εκ του οικου εκεινου
 17 τουτο δε εγενετο γνωστον
 πασιν ιουδαιοισ τε και ελλησιν
 τοισ κατοικουσιν την εφεσον
 και επεπεσεν φοβος επι παντας

αυτους και εμεγαλυνετο το
 ονομα του κυριου ιησου
 18 πολλοι τε των πεπιστευκοτων
 ηρχοντο εξομολογουμενοι και
 αναγγελλοντες τασ πραξεισ
 αυτων 19 ικανοι δε των
 τα περιεργα πραξαντων
 συνενεγκαντες τασ βιβλουσ
 κατεκαιον ενωπιον παντων
 και συνεψηφισαν τασ τιμασ
 αυτων και ευρον αργυριου
 μυριαδας πεντε 20 ουτωσ κατα
 κρατοσ ο λογοσ του κυριου
 ηυξανεν και ισχυεν 21 ωσ
 δε επληρωθη ταυτα εθετο ο
 παυλοσ εν τω πνευματι διελθων
 την μακεδονιαν και αχαιαν
 πορευεσθαι εις ιερουσαλημ ειπων
 οτι μετα το γενεσθαι με εκει δει
 με και ρωμην ιδειν 22 αποστειλασ
 δε εις την μακεδονιαν δυο των
 διακονουντων αυτω τιμοθεον και
 εραστον αυτοσ επεσχεν χρονον
 εις την ασιαν 23 εγενετο δε κατα
 τον καιρον εκεινον ταραχοσ ουκ
 ολιγοσ περι της οδου 24 δημητριουσ
 γαρ τισ ονοματι αργυροκοποσ
 ποιων ναουσ αργυρουσ αρτεμιδοσ
 παρειχετο τοισ τεχνιταισ εργασιαν
 ουκ ολιγην 25 ουσ συναθροισασ
 και τουσ περι τα τοιαυτα εργατασ
 ειπεν ανδρες επιστασθε οτι εκ
 ταυτησ της εργασιασ η ευπορια
 ημων εστιν 26 και θεωρειτε και
 ακουετε οτι ου μονον εφεσου
 αλλα σχεδον πασησ της ασιασ ο
 παυλοσ ουτοσ πεισασ μετεστησεν
 ικανον οχλον λεγων οτι ουκ εισιν
 θεοι οι δια χειρων γινομενοι
 27 ου μονον δε τουτο κινδυνευει
 ημιν το μεροσ εις απελεγμον
 ελθειν αλλα και το της μεγαλησ
 θεασ ιερουσ αρτεμιδοσ εις ουθεν
 λογισθηναι μελλειν δε και
 καθαιρεισθαι την μεγαλειοτητα
 αυτησ ην ολη η ασια και η
 οικουμενη σεβεται 28 ακουσαντες
 δε και γενομενοι πληρεις θυμου

εκραζον λεγοντες μεγαλη η αρτεμις εφεσιων ²⁹ και επλησθη η πολις ολη της συγχυσεως ωρμησαν τε ομοθυμαδον εις το θεατρον συναρπασαντες γαιον και αρισταρχον μακεδονας συνεκδημους παυλου ³⁰ του δε παυλου βουλομενου εισελθειν εις τον δημον ουκ ειων αυτον οι μαθηται ³¹ τινες δε και των ασιαρχων οντες αυτω φιλοι πεμψαντες προς αυτον παρεκαλουν μη δουναι εαυτον εις το θεατρον ³² αλλοι μεν ουν αλλο τι εκραζον ην γαρ η εκκλησια συγκεχυμενη και οι πλειους ουκ ηδεισαν τινος ενεκεν συνεληλυθεισαν ³³ εκ δε του οχλου προεβιβασαν αλεξανδρον προβαλοντων αυτον των ιουδαιων ο δε αλεξανδρος κατασεισας την χειρα ηθελεν απολογεισθαι τω δημω ³⁴ επιγνοντες δε οτι ιουδαιος εστιν φωνη εγενετο μια εκ παντων ωσ επι ωρας δυο κραζοντων μεγαλη η αρτεμις εφεσιων ³⁵ κατασειλας δε ο γραμματευσ τον οχλον φησιν ανδρες εφεσιοι τισ γαρ εστιν ανθρωπος ος ου γινωσκει την εφεσιων πολιν νεωκορον ουσαν της μεγαλης θεας αρτεμιδος και του διοπετους ³⁶ αναντιρρητων ουν οντων τουτων δεον εστιν υμας κατεσταλμενους υπαρχειν και μηδεν προπετες πρασσειν ³⁷ ηγαγετε γαρ τους ανδρας τουτους ουτε ιεροσυλους ουτε βλασφημουντας την θεον υμων ³⁸ ει μεν ουν δημητριος και οι συν αυτω τεχνιται εχουσιν προς τινα λογον αγοραιοι αγωνται και ανθυπατοι εισιν εγκαλειτωσαν αλληλοις ³⁹ ει δε τι περι ετερων επιζητειτε εν τη εννομω

εκκλησια επιλυθησεται ⁴⁰ και γαρ κινδυνευομεν εγκαλεισθαι στασεωσ περι της σημερον μηδενος αιτιου υπαρχοντος περι ου ου δυνησομεθα δουναι λογον της συστροφης ταυτης ⁴¹ και ταυτα ειπων απελυσεν την εκκλησιαν

20

1 μετα δε το παυσασθαι τον θορυβον προσκαλεσαμενος ο παυλος τους μαθητας και ασπασαμενος εξηλθεν πορευθηναι εις την μακεδονιαν 2 διελθων δε τα μερη εκεινα και παρακαλεσας αυτους λογω πολλω ηλθεν εις την ελλαδα 3 ποιησας τε μηνασ τρεις γενομενησ αυτω επιβουλησ υπο των ιουδαιων μελλοντι αναγεσθαι εις την συριαν εγενετο γνωμη του υποστρεφειν δια μακεδονιασ ⁴ συνειπετο δε αυτω αχρι της ασιασ σωπατροσ βεροιοιασ θεσσαλονικεων δε αρισταρχοσ και σεκουνδοσ και γαιοσ δερβαιοσ και τιμοθεοσ ασιανοι δε τυχικοσ και τροφιμοσ 5 ουτοι προσελθοντες εμενον ημασ εν τρωαδι ⁶ ημεις δε εξεπλευσαμεν μετα τασ ημερας των αζυμων απο φιλιππων και ηλθομεν προς αυτους εις την τρωαδα αχρι ημερων πεντε ου διετριψαμεν ημερασ επτα ⁷ εν δε τη μια των σαββατων συνηγμενων των μαθητων κλασαι αρτον ο παυλοσ διελεγετο αυτοιοσ μελλων εξιεναι τη επαυριον παρετεινεν τε τον λογον μεχρι μεσονυκτιου ⁸ ησαν δε λαμπαδες ικαναι εν τω υπερω ου ημεν συνηγμενοι ⁹ καθημενοσ δε τισ νεανιασ ονοματι ευτυχοσ επι της θυριδοσ καταφερομενοσ

υπνω βαθει διαλεγομενου του παυλου επι πλειον κατενεχθεισ απο του υπνου επεσεν απο του τριστευου κατω και ηρθη νεκρος ¹⁰ καταβασ δε ο παυλος επεπεσεν αυτω και συμπεριλαβων ειπεν μη θορυβεισθε η γαρ ψυχη αυτου εν αυτω εστιν ¹¹ αναβασ δε και κλασασ αρτον και γευσαμενος εφ ικανον τε ομιλησασ αχρι αυγησ ουτως εξηλθεν ¹² ηγαγον δε τον παιδα ζωντα και παρεκληθησαν ου μετριωσ ¹³ ημεις δε προσελθοντες επι το πλοιον ανηχθημεν εισ την ασσον εκειθεν μελλοντες αναλαμβανειν τον παυλον ουτως γαρ ην διατεταγμενος μελλων αυτος πεζευειν ¹⁴ ωσ δε συνεβαλεν ημιν εισ την ασσον αναλαβοντες αυτον ηλθομεν εισ μιτυληνην ¹⁵ κακειθεν αποπλευσαντες τη επιουση κατηντησαμεν αντικρυχιου τη δε ετερα παρεβαλομεν εισ σαμον και μειναντες εν τρωγυλλιω τη εχομενη ηλθομεν εισ μιλητον ¹⁶ εκρινεν γαρ ο παυλος παραπλευσαι την εφesson οπωσ μη γενηται αυτω χρονοτριβησαι εν τη ασια εσπευδεν γαρ ει δυνατον ην αυτω την ημεραν της πεντηκοστησ γενεσθαι εισ ιεροσολυμα ¹⁷ απο δε της μιλητου πεμψασ εισ εφesson μετεκαλεσατο τους πρεσβυτερουσ της εκκλησιασ ¹⁸ ωσ δε παρεγενοντο προσ αυτον ειπεν αυτοισ υμεις επιστασθε απο πρωτησ ημερασ αφ ησ επεβην εισ την ασιαν πωσ μεθ υμων τον παντα χρονον εγενομην ¹⁹ δουλευων τω κυριω μετα πασης ταπεινοφροσυνησ και πολλων δακρυων και πειρασμων των συμβαντων μοι εν ταισ επιβουλαισ των ιουδαιων ²⁰ ωσ ουδεν υπεστειλαμην των

συμφερωντων του μη αναγγειλαι υμιν και διδαξαι υμασ δημοσια και κατ οικουσ ²¹ διαμαρτυρομενοσ ιουδαιοισ τε και ελλησιν την εισ τον θεον μετανοιαν και πιστιν την εισ τον κυριον ημων ιησουν ²² και νυν ιδου εγω δεδεμενοσ τω πνευματι πορευομαι εισ ιερουσαλημ τα εν αυτη συναντησοντα μοι μη ειδωσ ²³ πλην οτι το πνευμα το αγιον κατα πολιν διαμαρτυρεται λεγον οτι δεσμα με και θλιψεισ μενουσιν ²⁴ αλλ ουδενοσ λογον ποιουμαι ουδε εχω την ψυχην μου τιμιαν εμαυτω ωσ τελειωσαι τον δρομον μου μετα χαρασ και την διακονιαν ην ελαβον παρα του κυριου ιησου διαμαρτυρασθαι το ευαγγελιον της χαριτοσ του θεου ²⁵ και νυν ιδου εγω οйда οτι ουκετι οψεσθε το προσωπον μου υμεις παντες εν οισ διηλθον κηρυσσων την βασιλειαν του θεου ²⁶ διοτι μαρτυρομαι υμιν εν τη σημερον ημερα οτι καθαροσ εγω απο του αιματοσ παντων ²⁷ ου γαρ υπεστειλαμην του μη αναγγειλαι υμιν πασαν την βουλην του θεου ²⁸ προσεχετε ουν εαυτοισ και παντι τω ποιμνιω εν ω υμασ το πνευμα το αγιον εθετο επισκοπουσ ποιμαινειν την εκκλησιαν του κυριου και θεου ην περιεποιησατο δια του ιδιου αιματοσ ²⁹ εγω γαρ οйда τουτο οτι εισελευσονται μετα την αφιξιν μου λυκοι βαρεισ εισ υμασ μη φειδομενοι του ποιμνιου ³⁰ και εξ υμων αυτων αναστησονται ανδρεσ λαλουντες διεστραμμενα του αποσπαν τους μαθητασ οπισω αυτων ³¹ διο γρηγορειτε μνημονευοντες οτι τριετιαν νυκτα και ημεραν ουκ επαυσαμην μετα δακρυων νουθητων ενα εκαστον ³² και τα

νυν παρατιθεμαι υμας αδελφοι τω θεω και τω λογω της χαριτος αυτου τω δυναμενω εποικοδομησαι και δουναι υμιν κληρονομιαν εν τοις ηγιασμενοις πασιν ³³ αργυριου η χρυσιου η ιματισμου ουδενος επεθυμησα ³⁴ αυτοι γινωσκετε οτι ταις χρεiais μου και τοις ουσιν μετ' εμου υπηρετησαν αι χειρες αυται ³⁵ παντα υπεδειξα υμιν οτι ουτως κοπιωντας δει αντιλαμβανεσθαι των ασθενουντων μνημονευειν τε των λογων του κυριου ιησου οτι αυτος ειπεν μακαριον εστιν μαλλον διδοναι η λαμβανειν ³⁶ και ταυτα ειπων θεις τα γονατα αυτου συν πασιν αυτοις προσηξατο ³⁷ ικανος δε εγενετο κλαυθμος παντων και επιπεσοντες επι τον τραχηλον του παυλου κατεφιλουν αυτον ³⁸ οδυνωμενοι μαλιστα επι τω λογω ω ειρηκει οτι ουκετι μελλουσιν το προσωπον αυτου θεωρειν προεπεμπον δε αυτον εις το πλοιον

21

¹ ωσ δε εγενετο αναχθηναι ημας αποσπασθεντας απ αυτων ευθυδρομησαντες ηλθομεν εις την κων τη δε εξησ εις την ροδον κακειθεν εις παταρα ² και ευροντες πλοιον διαπερων εις φοινικην επιβαντες ανηχθημεν ³ αναφανεντες δε την κυπρον και καταλιποντες αυτην ευωνυμον επλεομεν εις συριαν και κατηχθημεν εις τυρον εκεισε γαρ ην το πλοιον αποφορτιζομενον τον γομον ⁴ και ανευροντες μαθητας επεμειναμεν αυτου ημερας επτα οιτινες τω παυλω ελεγον δια του πνευματος μη αναβαινειν εις ιερουσαλημ ⁵ οτε δε εγενετο ημας εξαρτισαι τας

ημερας εξελθοντες επορευομεθα προπεμποντων ημας παντων συν γυναιξιν και τεκνοις εωσ εξω της πολεωσ και θεντες τα γονατα επι τον αιγιαλον προσηξαμεθα ⁶ και ασπασαμενοι αλληλους επεβημεν εις το πλοιον εκεινοι δε υπεστρεψαν εις τα ιδια ⁷ ημεις δε τον πλουν διανυσαντες απο τυρου κατηνησαμεν εις πτολεμειδα και ασπασαμενοι τουσ αδελφουσ εμειναμεν ημεραν μιαν παρ αυτοις ⁸ τη δε επαυριον εξελθοντες οι περι τον παυλον ηλθον εις καισαρειαν και εισελθοντες εις τον οικον φιλιππου του ευαγγελιστου οντοσ εκ των επτα εμειναμεν παρ αυτω ⁹ τουτω δε ησαν θυγατερες παρθενoi τεσσαρες προφητεουσai ¹⁰ επιμενοντων δε ημων ημερας πλειουσ κατηλθεν τισ απο της ιουδαιασ προφητης ονοματι αγαβος ¹¹ και ελθων προς ημας και αρασ την ζωνην του παυλου δησασ τε αυτου τουσ ποδας και τας χειρας ειπεν ταδε λεγει το πνευμα το αγιον τον ανδρα ου εστιν η ζωνη αυτη ουτως δησουσιν εν ιερουσαλημ οι ιουδαιοι και παραδωσουσιν εις χειρας εθνων ¹² ωσ δε ηκουσαμεν ταυτα παρεκαλουμεν ημεις τε και οι εντοπιοι του μη αναβαινειν αυτον εις ιερουσαλημ ¹³ απεκριθη τε ο παυλοσ τι ποιειτε κλαιοντες και συνθρυπτοντες μου την καρδιαν εγω γαρ ου μονον δεθηναι αλλα και αποθανειν εις ιερουσαλημ ετοιμωσ εχω υπερ του ονοματος του κυριου ιησου ¹⁴ μη πειθομενου δε αυτου ησυχασαμεν ειποντες το θελημα του κυριου γενεσθω ¹⁵ μετα δε τας ημερας ταυτας επισκευασαμενοι ανεβαινομεν εις ιερουσαλημ ¹⁶ συνηλθον δε και

των μαθητων απο καισαρειας συν ημιν αγωντες παρ ω ξενισθωμεν μνασωνι τινι κυπριω αρχαιω μαθητη¹⁷ γενομενων δε ημων εισ ιεροσολυμα ασμενωσ εδεξαντο ημασ οι αδελφοι¹⁸ τη δε επιουση εισηει ο παυλος συν ημιν προσ ιακωβον παντες τε παρεγενοντο οι πρεσβυτεροι¹⁹ και ασπασαμενοσ αυτοουσ εξηγειτο καθ εν εκαστον ων εποιησεν ο θεοσ εν τοισ εθνεσιν δια της διακονιασ αυτου²⁰ οι δε ακουσαντες εδοξαζον τον κυριον ειποντες αυτω θεωρεισ αδελφε ποσαι μυριαδεσ εισιν ιουδαιων των πεπιστευκοτων και παντες ζηλωται του νομου υπαρχουσιν²¹ κατηχηθησαν δε περι σου οτι αποστασιαν διδασκεισ απο μωυσεωσ τουσ κατα τα εθνη παντασ ιουδαιουσ λεγων μη περιτεμνειν αυτοουσ τα τεκνα μηδε τοισ εθεσιν περιπατειν²² τι ουν εστιν παντωσ δει πληθοσ συνελθειν ακουσσονται γαρ οτι εληλυθασ²³ τουτο ουν ποιησον ο σοι λεγομεν εισιν ημιν ανδρεσ τεσσαρεσ ευχην εχοντες εφ εαυτων²⁴ τουτουσ παραλαβων αγνισθητι συν αυτοισ και δαπανησον επ αυτοισ ινα ξυρησωνται την κεφαλην και γνωσιν παντες οτι ων κατηχηνται περι σου ουδεν εστιν αλλα στοιχεισ και αυτοσ τον νομον φυλασσων²⁵ περι δε των πεπιστευκοτων εθνων ημεισ επεστειλαμεν κριναντες μηδεν τοιουτον τηρειν αυτοουσ ει μη φυλασσεσθαι αυτοουσ το τε ειδωλοθυτον και το αιμα και πνικτον και πορνειαν²⁶ τοτε ο παυλοσ παραλαβων τουσ ανδρασ τη εχομενη ημερα συν αυτοισ αγνισθεισ εισηει εισ το ιερον διαγγελων την εκπληρωσιν

των ημερων του αγνισμου εωσ ου προσηνεχθη υπερ ενοσ εκαστου αυτων η προσφορα²⁷ ωσ δε εμελλον αι επτα ημεραι συντελεισθαι οι απο της ασιασ ιουδαιοι θεασαμενοι αυτον εν τω ιερω συνεχεον παντα τον οχλον και επεβαλον τασ χειρασ επ αυτον²⁸ κραζοντες ανδρεσ ισραηλιται βοθηειτε ουτοσ εστιν ο ανθρωποσ ο κατα του λαου και του νομου και του τοπου τουτου παντασ πανταχου διδασκων επι τε και ελληνασ εισηγαγεν εισ το ιερον και κεκοινωκεν τον αγιον τοπον τουτον²⁹ ησαν γαρ εωρακοτεσ τροφιμον τον εφεσιον εν τη πολει συν αυτων ον ενομιζον οτι εισ το ιερον εισηγαγεν ο παυλοσ³⁰ εκινηθη τε η πολισ ολη και εγενετο συνδρομη του λαου και επιλαβομενοι του παυλου ειλκον αυτον εξω του ιερου και ευθεωσ εκλεισθησαν αι θυραι³¹ ζητουντων δε αυτον αποκτειναι ανεβη φασισ τω χιλιαρχω της σπειρησ οτι ολη συγκεχυται ιερουσαλημ³² οσ εξαυτησ παραλαβων στρατιωτασ και εκατονταρχουσ κατεδραμεν επ αυτοουσ οι δε ιδοντες τον χιλιαρχον και τουσ στρατιωτασ επαυσαντο τυπτοντες τον παυλον³³ εγγισασ δε ο χιλιαρχοσ επελαβετο αυτου και εκελευσεν δεθηναι αλυσεσιν δυσιν και επυνθανετο τισ ανειη και τι εστιν πεποιηκωσ³⁴ αλλοι δε αλλο τι εβων εν τω οχλω μη δυναμενοσ δε γνωσαι το ασφαλεσ δια τον θορυβον εκελευσεν αγεσθαι αυτον εισ την παρεμβολην³⁵ οτε δε εγενετο επι τουσ αναβαθμουσ συνεβη βασταζεσθαι αυτον υπο των στρατιωτων δια την βιαν του οχλου³⁶ ηκολουθει γαρ το πληθοσ του λαου κραζον αιρε

αυτον ³⁷ μελλων τε εισαγεσθαι εισ την παρεμβολην ο παυλος λεγει τω χιλιαρχω ει εξεστιν μοι ειπειν προς σε ο δε εφη ελληνιστι γινωσκεισ ³⁸ ουκ αρα συ ει ο αιγυπτιος ο προ τουτων των ημερων αναστατωσασ και εξαγαγων εισ την ερημον τουσ τετρακισχιλιουσ ανδρασ των σικαριων ³⁹ ειπεν δε ο παυλος εγω ανθρωπος μεν ειμι ιουδαιος ταρσευσ της κιλικιασ ουκ ασημου πολεωσ πολιτησ δεομαι δε σου επιτρεψον μοι λαλησαι προς τον λαον ⁴⁰ επιτρεψαντοσ δε αυτου ο παυλος εστωσ επι των αναβαθμων κατεσεισεν τη χειρι τω λαω πολλησ δε σιγησ γενομενησ προσεφωνει τη εβραιδι διαλεκτω λεγων

22

¹ ανδρεσ αδελφοι και πατερεσ ακουσατε μου της προσ υμασ νυνι απολογιασ ² ακουσαντεσ δε οτι τη εβραιδι διαλεκτω προσεφωνει αυτοισ μαλλον παρεσχον ησυχιαν και φησιν ³ εγω μεν ειμι ανηρ ιουδαιος γεγεννημενοσ εν ταρσω της κιλικιασ ανατεθραμμενοσ δε εν τη πολει ταυτη παρα τουσ ποδασ γαμαλιηλ πεπαιδευμενοσ κατα ακριβειαν του πατρωου νομου ζηλωτησ υπαρχων του θεου καθωσ παντεσ υμεισ εστε σημερον ⁴ οσ ταυτην την οδον εδιωξα αχρι θανατου δεσμευων και παραδιδουσ εισ φυλακασ ανδρασ τε και γυναικασ ⁵ ωσ και ο αρχιερευσ μαρτυρει μοι και παν το πρεσβυτεριον παρ ων και επιστολασ δεξαμενοσ προς τουσ αδελφουσ εισ δαμασκον επορευομην αξων και τουσ εκεισε οντασ δεδεμενουσ εισ ιερουσαλημ ινα τιμωρηθωσιν ⁶ εγενετο δε μοι πορευομενω

και εγγιζοντι τη δαμασκω περι μεσημβριαν εξαιφνησ εκ του ουρανου περιαστραψαι φωσ ικανον περι εμε ⁷ επεσα τε εισ το εδαφος και ηκουσα φωνησ λεγουσησ μοι σαουλ σαουλ τι με διωκεισ ⁸ εγω δε απεκριθην τισ ει κυριε ειπεν τε προς με εγω ειμι ιησουσ ο ναζωραιουσ ον συ διωκεισ ⁹ οι δε συν εμοι οντεσ το μεν φωσ εθεασαντο και εμφοβοι εγενοντο την δε φωνην ουκ ηκουσαν του λαλουντοσ μοι ¹⁰ ειπον δε τι ποιησω κυριε ο δε κυριουσ ειπεν προς με αναστασ πορευου εισ δαμασκον κακει σοι λαληθησεται περι παντων ων τετακται σοι ποιησαι ¹¹ ωσ δε ουκ ενεβλεπον απο της δοξησ του φωτοσ εκεινου χειραγωγουμενοσ υπο των συνοντων μοι ηλθον εισ δαμασκον ¹² ανανιασ δε τισ ανηρ ευσεβησ κατα τον νομον μαρτυρουμενοσ υπο παντων των κατοικουντων ιουδαιων ¹³ ελθων προς με και επιστασ ειπεν μοι σαουλ αδελφε αναβλεψον καγω αυτη τη ωρα ανεβλεψα εισ αυτον ¹⁴ ο δε ειπεν ο θεοσ των πατερων ημων προεχειρισατο σε γνωνα το θελημα αυτου και ιδειν τον δικαιον και ακουσαι φωνην εκ του στοματοσ αυτου ¹⁵ οτι εση μαρτυσ αυτω προς παντασ ανθρωπουσ ων εωρακασ και ηκουσασ ¹⁶ και νυν τι μελλεισ αναστασ βαπτισαι και απολυσαι τασ αμαρτιασ σου επικαλεσαμενοσ το ονομα του κυριου ¹⁷ εγενετο δε μοι υποστρεψαντι εισ ιερουσαλημ και προσευχομενου μου εν τω ιερω γενεσθαι με εν εκστασει ¹⁸ και ιδειν αυτον λεγοντα μοι σπευσον και εξελθε εν ταχει εξ ιερουσαλημ διοτι ου παραδεξονται σου την μαρτυριαν περι εμου ¹⁹ καγω

ειπον κυριε αυτοι επιστανται οτι εγω ημην φυλακιζων και δερων κατα τασ συναγωγασ τουσ πιστευοντασ επι σε ²⁰ και οτε εξεχειτο το αιμα στεφανου του μαρτυροσ σου και αυτοσ ημην εφεστωσ και συνευδοκων τη αναιρεσει αυτου φυλασσωσ τα ιματια των αναιρουντων αυτον ²¹ και ειπεν προς με πορευου οτι εγω εισ εθνη μακραν εξαποστελω σε ²² ηκουον δε αυτου αχρι τουτου του λογου και επηραν την φωνην αυτων λεγοντεσ αιρε απο τησ γησ τον τοιουτον ου γαρ καθηκεν αυτον ζην ²³ κραζοντων δε αυτων και ριπτουντων τα ιματια και κονιορτον βαλλοντων εισ τον αερα ²⁴ εκελευσεν αυτον ο χιλιαρχοσ αγεσθαι εισ την παρεμβολην ειπων μαστιζιν ανεταζεσθαι αυτον ινα επιγνω δι ην αιτιαν ουτωσ επεφωνουν αυτω ²⁵ ωσ δε προτεινεν αυτον τοισ ιμασιν ειπεν προς τον εστωτα εκατονταρχον ο παυλοσ ει ανθρωπον ρωμαιοσ και ακατακριτον εξεστιν υμιν μαστιζειν ²⁶ ακουσασ δε ο εκατονταρχοσ προσελθων απηγγειλεν τω χιλιαρχω λεγων ορα τι μελλεισ ποιειν ο γαρ ανθρωποσ ουτοσ ρωμαιοσ εστιν ²⁷ προσελθων δε ο χιλιαρχοσ ειπεν αυτω λεγε μοι ει συ ρωμαιοσ ει ο δε εφη ναι ²⁸ απεκριθη τε ο χιλιαρχοσ εγω πολλου κεφαλαιου την πολιτειαν ταυτην εκτησαμην ο δε παυλοσ εφη εγω δε και γεγεννημαι ²⁹ ευθεωσ ουν απεστησαν απ αυτου οι μελλοντεσ αυτον ανεταζειν και ο χιλιαρχοσ δε εφοβηθη επιγνουσ οτι ρωμαιοσ εστιν και οτι ην αυτον δεδεκωσ ³⁰ τη δε επαυριον βουλομενοσ γγνωαι το ασφαλεσ το τι κατηγορειται παρα των

ιουδαιων ελυσεν αυτον απο των δεσμων και εκελευσεν ελθειν τουσ αρχιερεισ και ολον το συνεδριον αυτων και καταγαγων τον παυλον εστησεν εισ αυτουσ

23

¹ ατενισασ δε ο παυλοσ τω συνεδριω ειπεν ανδρεσ αδελφοι εγω παση συνειδησει αγαθη πεπολιτευμαι τω θεω αχρι ταυτησ τησ ημερασ ² ο δε αρχιερευσ ανανιασ επεταξεν τοισ παρεστωσιν αυτω τυπτειν αυτου το στομα ³ τοτε ο παυλοσ προς αυτον ειπεν τυπτειν σε μελλει ο θεοσ τοιχε κεκονιαμενε και συ καθη κρινων με κατα τον νομον και παρανομων κελυεισ με τυπτεσθαι ⁴ οι δε παρεστωτεσ ειπον τον αρχιερεα του θεου λοιδορεισ ⁵ εφη τε ο παυλοσ ουκ ηδειν αδελφοι οτι εστιν αρχιερευσ γεγραπται γαρ αρχοντα του λαου σου ουκ ερεισ κακωσ ⁶ γνουσ δε ο παυλοσ οτι το εν μεροσ εστιν σαδδουκαιων το δε ετερον φαρισαιων εκραζεν εν τω συνεδριω ανδρεσ αδελφοι εγω φαρισαιοσ ειμι υιοσ φαρισαιου περι ελπιδοσ και αναστασεωσ νεκρων εγω κρινομαι ⁷ τουτο δε αυτου λαλησαντοσ εγενετο στασισ των φαρισαιων και εσχισθη το πληθοσ ⁸ σαδδουκαιοι μεν γαρ λεγουσιν μη ειναι αναστασιν μηδε αγγελον μητε πνευμα φαρισαιοι δε ομολογουσιν τα αμφοτερα ⁹ εγενετο δε κραυγη μεγαλη και ανασταντεσ οι γραμματεισ του μερουσ των φαρισαιων διεμαχοντο λεγοντεσ ουδεν κακον ευρισκομεν εν τω ανθρωπω τουτω ει δε πνευμα ελαλησεν αυτω η αγγελοσ μη θεομαχωμεν ¹⁰ πολλησ δε γενομενησ στασεωσ ευλαβηθεισ

ο χιλιάρχος μη διασπασθῆ ο παυλὸς ὑπ' αὐτῶν ἐκέλευσεν τὸ στρατευμα καταβῆναι καὶ ἀρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσου αὐτῶν ἀγῆν τε εἰς τὴν παρεμβολὴν ¹¹ τῆ δὲ ἐπιουσῆ νυκτὶ ἐπίστασ αὐτῷ ὁ κυρίος εἶπεν θάρσει παυλε ὡς γὰρ διεμαρτύρω τὰ περὶ ἐμοῦ εἰς ἱερουσαλὴμ οὕτως σε δεῖ καὶ εἰς ῥωμὴν μαρτυρῆσαι ¹² γενομένης δὲ ἡμέρας ποιήσαντες τινες τῶν ἰουδαίων συστροφῆν ἀνεθεματίσαν ἑαυτοὺς λέγοντες μὴτε φαγεῖν μὴτε πῖναι ἕως οὐ ἀποκτείνωσιν τὸν παυλὸν ¹³ ἦσαν δὲ πλείους τεσσαράκοντα οἱ ταύτην τὴν συνωμοσίαν πεποιηκότες ¹⁴ οἱ τινες προσελθόντες τοῖς ἀρχιερεῦσιν καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπον ἀναθεματὶ ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοὺς μὴδεὸς γευσασθαι ἕως οὐ ἀποκτείνωμεν τὸν παυλὸν ¹⁵ νῦν οὖν ὑμεῖς ἐμφανίσατε τῷ χιλιάρχῳ σὺν τῷ συνεδρίῳ ὡς ὡς αὐτὸν καταγάγῃ πρὸς ὑμᾶς ὡς μέλλοντα διαγίνωσκεῖν ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ ἡμεῖς δὲ πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτὸν εἰσὶν ἐτοιμοὶ ἐσμεν τοῦ ἀνελεῖν αὐτὸν ¹⁶ ἀκούσας δὲ ὁ υἱὸς τῆς ἀδελφῆς παυλοῦ τὸ ἐνεδρὸν παραγενομένου καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπηγγείλεν τῷ παυλῷ ¹⁷ προσκαλεσάμενος δὲ ὁ παυλὸς ἕνα τῶν ἑκατονταρχῶν ἐφῆ τὸν νεανίαν τούτον ἀπαγάγε πρὸς τὸν χιλιάρχον ἔχει γὰρ τι ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ ¹⁸ ὁ μὲν οὖν παραλαβὼν αὐτὸν ἠγάγεν πρὸς τὸν χιλιάρχον καὶ φησὶν ὁ δεσμιὸς παυλὸς προσκαλεσάμενος με ἠρώτησεν τούτον τὸν νεανίαν ἀγαγεῖν πρὸς σε ἔχοντα τι λαλῆσαι σοὶ ¹⁹ ἐπιλαβομένου δὲ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ὁ χιλιάρχος

καὶ ἀναχωρήσας κατ' ἰδίαν ἐπυνθάνετο τί ἐστὶν ὁ ἔχεις ἀπαγγεῖλαι μοι ²⁰ εἶπεν δὲ ὅτι οἱ ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαι σε ὡς ὡς αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον καταγάγῃς τὸν παυλὸν ὡς μέλλοντα τι ἀκριβέστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ ²¹ σὺ οὖν μὴ πεισθῆς αὐτοῖς ἐνεδρευοῦσιν γὰρ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν ἄνδρες πλείους τεσσαράκοντα οἱ τινες ἀνεθεματίσαν ἑαυτοὺς μὴτε φαγεῖν μὴτε πῖναι ἕως οὐ ἀνέλωσιν αὐτὸν καὶ νῦν ἐτοιμοὶ εἰσὶν προσδεχομένοι τὴν ἀπὸ σου ἐπαγγελίαν ²² ὁ μὲν οὖν χιλιάρχος ἀπέλυσεν τὸν νεανίαν ἀπαγγεῖλας μὴδὲν ἐκλαλῆσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφανίσας πρὸς με ²³ καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν ἑκατονταρχῶν εἶπεν εἰποιμασάτε στρατιώτας διακοσίους ὡς ὡς πορευθῶσιν ἕως καισαρείας καὶ ἰππεῖς ἑβδομηκοντα καὶ δεξιολάβους διακοσίους ἀπὸ τρίτης ὥρας τῆς νυκτὸς ²⁴ κτήνῃ τε παραστήσαι ἵνα ἐπιβίβασαντες τὸν παυλὸν διασωσῶσιν πρὸς φηλίκᾳ τὸν ἡγεμόνα ²⁵ γράψας ἐπιστολὴν περιέχουσαν τὸν τύπον τούτου ²⁶ κλαυδίου λυσίας τῷ κρατιστῷ ἡγεμονί φηλίκῃ χαιρεῖν ²⁷ τὸν ἄνδρα τούτου συλληφθέντα ὑπὸ τῶν ἰουδαίων καὶ μέλλοντα ἀναιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν ἐπίστασ σὺν τῷ στρατευματὶ ἐξείλομην αὐτὸν μάθων ὅτι ῥωμαῖος ἐστὶν ²⁸ βουλομένου δὲ γνῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκαλοῦν αὐτῷ κατήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν ²⁹ ὃν εὐρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν μὴδὲν ἀξίον θανάτου ἢ δεσμῶν ἐγκλήμα ἔχοντα ³⁰ μὴνυθεῖσθαι δὲ μοι ἐπιβούλῃς εἰς τὸν ἄνδρα μέλλειν

εσσεσθαι υπο των ιουδαιων εξαυτησ επεμψα προσ σε παραγγειλασ και τοισ κατηγοροισ λεγειν τα προσ αυτον επι σου ερρωσο ³¹ οι μεν ουν στρατιωται κατα το διατεταγμενον αυτοισ αναλαβοντες τον παυλον ηγαγον δια τησ νυκτοσ εισ την αντιπατριδα ³² τη δε επαυριον εασαντες τουσ ιππεισ πορευεσθαι συν αυτω υπεστρεψαν εισ την παρεμβολην ³³ οιτινεσ εισελθοντες εισ την καισαρειαν και αναδοντες την επιστολην τω ηγεμονι παρεστησαν και τον παυλον αυτω ³⁴ αναγνουσ δε ο ηγεμων και επερωτησασ εκ ποιασ επαρχιασ εστιν και πυθομενοσ οτι απο κιλικιασ ³⁵ διακουσομαι σου εφη οταν και οι κατηγοροι σου παραγενωνται εκελευσεν τε αυτον εν τω πραιτωριω ηρωδου φυλασσεσθαι

24

¹ μετα δε πεντε ημερασ κατεβη ο αρχιερευσ ανανιασ μετα των πρεσβυτερων και ρητοροσ τερτυλλου τινοσ οιτινεσ ενεφανισαν τω ηγεμονι κατα του παυλου ² κληθεντοσ δε αυτου ηρξατο κατηγορειν ο τερτυλλοσ λεγων πολλησ ειρηνησ τυχανοντες δια σου και κατορθωματων γινομενων τω εθνει τουτω δια τησ σησ προνοιασ ³ παντη τε και πανταχου αποδεχομεθα κρατιστε φηλιξ μετα πασησ ευχαριστιασ ⁴ ινα δε μη επι πλειον σε εγκοπτω παρακαλω ακουσαι σε ημων συντομωσ τη ση επιεικεια ⁵ ευροντες γαρ τον ανδρα τουτον λοιμον και κινουντα στασιν πασιν τοισ ιουδαιοισ τοισ κατα την οικουμενην πρωτοστατην τε τησ των ναζωραιων αιρεσεωσ ⁶ οσ και

το ιερον επειρασεν βεβηλωσα ον και εκρατησαμεν ⁷ ⁸ παρ ου δυνηση αυτοσ ανακρινασ περι παντων τουτων επιγνωαιων ημεισ κατηγορουμεν αυτου ⁹ συνεπεθεντο δε και οι ιουδαιοι φασκοντες ταυτα ουτωσ εχειν ¹⁰ απεκριθη δε ο παυλοσ νευσαντοσ αυτω του ηγεμονοσ λεγειν εκ πολλων ετων οντα σε κριτην τω εθνει τουτω επισταμενοσ ευθυμοτερον τα περι εμαυτου απολογουμαι ¹¹ δυναμενου σου γνωναι οτι ου πλειουσ εισιν μοι ημεραι δεκαδυο αφ ησ ανεβην προσκυνησων εν ιερουσαλημ ¹² και ουτε εν τω ιερω ευρον με προσ τινα διαλεγομενον η επισυστασιν ποιουντα οχλου ουτε εν ταισ συναγωγαισ ουτε κατα την πολιν ¹³ ουτε παραστησαι με δυνανται περι ων νυν κατηγορουσιν μου ¹⁴ ομολογω δε τουτο σοι οτι κατα την οδον ην λεγουσιν αιρεσιν ουτωσ λατρευω τω πατρω θεω πιστευων πασιν τοισ κατα τον νομον και τοισ προφηταισ γεγραμμενοισ ¹⁵ ελπιδα εχων εισ τον θεον ην και αυτοι ουτοι προσδεχονται αναστασιν μελλειν εσσεσθαι νεκρων δικαιων τε και αδικων ¹⁶ εν τουτω δε αυτοσ ασκω απροσκοπον συνειδησιν εχων προσ τον θεον και τουσ ανθρωπουσ δια παντοσ ¹⁷ δι ετων δε πλειωνων παρεγενομην ελεημοσυνασ ποιησων εισ το εθνοσ μου και προσφορασ ¹⁸ εν οισ ευρον με ηγνισμενον εν τω ιερω ου μετα οχλου ουδε μετα θορυβου τινεσ απο τησ ασιασ ιουδαιοι ¹⁹ ουσ δει επι σου παρειναι και κατηγορειν ει τι εχοιεν προσ με ²⁰ η αυτοι ουτοι ειπατωσαν τι ευρον εν εμοι αδικημα σταντοσ μου επι

του συνεδριου ²¹ η περι μιας ταυτης φωνης ησ εκραξα εστωσ εν αυτοις οτι περι αναστασεωσ νεκρων εγω κρινομαι σημερον υφ υμων ²² ακουσασ δε ταυτα ο φηλιξ ανεβαλετο αυτους ακριβεστερον ειδωσ τα περι της οδου ειπων οταν λυσιασ ο χλιαρχοσ καταβη διαγνωσομαι τα καθ υμασ ²³ διαταξαμενοσ τε τω εκατονταρχη τηρεισθαι τον παυλον εχειν τε ανεσιν και μηδενα κωλυειν των ιδιων αυτου υπηρετειν η προσερχεσθαι αυτω ²⁴ μετα δε ημερασ τινασ παραγενομενοσ ο φηλιξ συν δρουσιλλη τη γυναικι ουση ιουδαια μετεπεμψατο τον παυλον και ηκουσεν αυτου περι της εισ χριστον πιστεωσ ²⁵ διαλεγομενου δε αυτου περι δικαιοσυνησ και εγκρατειασ και του κριματοσ του μελλοντοσ εσεσθαι εμφοβοσ γενομενοσ ο φηλιξ απεκριθη το νυν εχον πορευου καιρον δε μεταλαβων μετακαλεσομαι σε ²⁶ αμα και ελπιζων οτι χρηματα δοθησεται αυτω υπο του παυλου οπωσ λυση αυτον διο και πυκνοτερον αυτον μεταπεμπομενοσ ωμιλει αυτω ²⁷ διετιασ δε πληρωθεισησ ελαβεν διαδοχον ο φηλιξ πορκιον φηστον θελων τε χαριτασ καταθεσθαι τοις ιουδαιοις ο φηλιξ κατελιπεν τον παυλον δεδεμενον

25

¹ φηστοσ ουν επιβασ τη επαρχια μετα τρεισ ημερασ ανεβη εισ ιεροσολυμα απο καισαρειασ ² ενεφανισαν δε αυτω ο αρχιερευσ και οι πρωτοι των ιουδαιων κατα του παυλου και παρεκαλουν αυτον ³ αιτουμενοι χαριν κατα αυτου οπωσ μεταπεμψηται αυτον εισ ιερουσαλημ ενεδραν

ποιουντεσ ανελειν αυτον κατα την οδον ⁴ ο μεν ουν φηστοσ απεκριθη τηρεισθαι τον παυλον εν καισαρεια εαυτον δε μελλειν εν ταχει εκπορευεσθαι ⁵ οι ουν δυνατοι εν υμιν φησιν συγκαταβαντεσ ει τι εστιν εν τω ανδρι τουτω κατηγορειτωσαν αυτου ⁶ διατριψασ δε εν αυτοις ημερασ πλειουσ η δεκα καταβασ εισ καισαρειαν τη επαυριον καθισασ επι του βηματοσ εκελευσεν τον παυλον αχθηναι ⁷ παραγενομενου δε αυτου περιεστησαν οι απο ιεροσολυμων καταβεβηκοτεσ ιουδαιοι πολλα και βαρεα αιτιωματα φεροντεσ κατα του παυλου α ουκ ισχυον αποδειξαι ⁸ απολογουμενου αυτου οτι ουτε εισ τον νομον των ιουδαιων ουτε εισ το ιερον ουτε εισ καισαρα τι ημαρτον ⁹ ο φηστοσ δε τοις ιουδαιοις θελων χαριν καταθεσθαι αποκριθεισ τω παυλω ειπεν θελεισ εισ ιεροσολυμα αναβασ εκει περι τουτων κρινεσθαι επ εμου ¹⁰ ειπεν δε ο παυλοσ επι του βηματοσ καισαροσ εστωσ ειμι ου με δει κρινεσθαι ιουδαιουσ ουδεν ηδικησα ωσ και συ καλλιον επιγινωσκεισ ¹¹ ει μεν γαρ αδικω και αξιον θανατου πεπραχα τι ου παραιτουμαι το αποθανειν ει δε ουδεν εστιν ων ουτοι κατηγορουσιν μου ουδεις με δυναται αυτοις χαρισασθαι καισαρα επικαλουμαι ¹² τοτε ο φηστοσ συλλαλησασ μετα του συμβουλιου απεκριθη καισαρα επικεκλησαι επι καισαρα πορευση ¹³ ημερων δε διαγενομενων τινων αγριππασ ο βασιλευσ και βερνικη κατηντησαν εισ καισαρειαν ασπασαμενοι τον φηστον ¹⁴ ωσ δε πλειουσ ημερασ διετριβεν εκει ο φηστοσ τω βασιλει ανεθετο τα κατα

τον παυλον λεγων ανηρ τις εστιν καταλελειμμενος υπο φηλικος δεσμιος ¹⁵ περι ου γενομενου μου εισ ιεροσολυμα ενεφανισαν οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων αιτουμενοι κατ αυτου δικην ¹⁶ προσ ους απεκριθην οτι ουκ εστιν εθος ρωμαιοις χαριζεσθαι τινα ανθρωπον εισ απωλειαν πριν η ο κατηγορουμενος κατα προσωπον εχοι τους κατηγορους τοπον τε απολογιας λαβοι περι του εγκληματος ¹⁷ συνελθοντων ουν αυτων ενθαδε αναβολην μηδεμιαν ποιησαμενος τη εξησ καθισασ επι του βηματος εκελευσα αχθηναι τον ανδρα ¹⁸ περι ου σταθεντες οι κατηγοροι ουδεμιαν αιτιαν επεφερον ων υπενουουν εγω ¹⁹ ζητηματα δε τινα περι της ιδιας δεισιδαιμονιας ειχον προσ αυτον και περι τινος ιησου τεθνηκοτος ον εφασκεν ο παυλος ζην ²⁰ απορουμενος δε εγω την περι τουτου ζητησιν ελεγον ει βουλοιτο πορευεσθαι εισ ιερουσαλημ κακει κρινεσθαι περι τουτων ²¹ του δε παυλου επικαλεσαμενου τηρηθηναι αυτον εισ την του σεβαστου διαγνωσιν εκελευσα τηρεισθαι αυτον εωσ ου πεμφω αυτον προσ καισαρα ²² αγριππασ δε προσ τον φηστον εφη εβουλομην και αυτος του ανθρωπου ακουσαι ο δε αυριον φησιν ακουση αυτου ²³ τη ουν επαυριον ελθοντος του αγριππα και της βερνικης μετα πολλης φαντασιας και εισελθοντων εισ το ακροατηριον συν τε τοις χιλιαρχοις και ανδρασιν τοις κατ εξοχην ουσιν της πολεωσ και κελευσαντος του φηστου ηχηθη ο παυλος ²⁴ και φησιν ο φηστος αγριππα βασιλευ

και παντες οι συμπαροντες ημιν ανδρες θεωρειτε τουτον περι ου παν το πληθος των ιουδαιων ενετυχον μοι εν τε ιεροσολυμοις και ενθαδε επιβωντες μη δειν ζην αυτον μηκετι ²⁵ εγω δε καταλαβομενος μηδεν αξιον θανατου αυτον πεπραχεναι και αυτου δε τουτου επικαλεσαμενου τον σεβαστον εκρινα πεμπειν αυτον ²⁶ περι ου ασφαλεσ τι γραψαι τω κυριω ουκ εχω διο προηγαγον αυτον εφ υμων και μαλιστα επι σου βασιλευ αγριππα οπως της ανακρισεωσ γενομενης σχω τι γραψαι ²⁷ αλογον γαρ μοι δοκει πεμποντα δεσμιον μη και τασ κατ αυτου αιτιασ σημαναι

26

1 αγριππασ δε προσ τον παυλον εφη επιτρεπεται σοι υπερ σεαυτου λεγειν τοτε ο παυλος απελογειτο εκτεινας την χειρα ² περι παντων ων εγκαλουμαι υπο ιουδαιων βασιλευ αγριππα ηγημαι εμαυτον μακαριον επι σου μελλων απολογεισθαι σημερον ³ μαλιστα γνωστην οντα σε παντων των κατα ιουδαιουσ ηθων τε και ζητηματων διο δεομαι σου μακροθυμωσ ακουσαι μου ⁴ την μεν ουν βιωσιν μου την εκ νεοτητος την απ αρχησ γενομενην εν τω εθνει μου εν ιεροσολυμοις ιασιν παντες οι ιουδαιοι ⁵ προγινωσκοντες με ανωθεν εαν θελωσιν μαρτυρειν οτι κατα την ακριβεστατην αιρεσιν της ημετερασ θρησκειασ εξησα φαρισαιος ⁶ και νυν επ ελπιδι της προσ τους πατερας επαγγελιασ γενομενης υπο του θεου εστηκα κρινομενος ⁷ εισ ην το δωδεκαφυλον ημων εν εκτεινεια νυκτα και ημεραν λατρευον ελπίζει καταντησαι

περι ης ελπιδος εγκαλουμαι βασιλευ αγριππα υπο ιουδαιων⁸ τι απιστον κρινεται παρ υμιν ει ο θεος νεκρους εγειρει⁹ εγω μεν ουν εδοξα εμαυτω προσ το ονομα ιησου του ναζωραιου δειν πολλα εναντια πραξαι¹⁰ ο και εποιησα εν ιεροσολυμοις και πολλους των αγιων εγω φυλακαις κατεκλεισα την παρα των αρχιερων εξουσιαν λαβων αναιρουμενων τε αυτων κατηνεγκα ψηφον¹¹ και κατα πασας τας συναγωγας πολλακις τιμωρων αυτους ηναγκαζον βλασφημειν περισσως τε εμμαινομενος αυτοις εδιωκον εως και εις τας εξω πολεις¹² εν οις και πορευομενος εις την δαμασκον μετ εξουσιας και επιτροπης της παρα των αρχιερων¹³ ημερας μεσησ κατα την οδον ειδον βασιλευ ουρανοθεν υπερ την λαμπροτητα του ηλιου περιλαμψαν με φως και τους συν εμοι πορευομενους¹⁴ παντων δε καταπεσοντων ημων εις την γην ηκουσα φωνην λαλουσαν προσ με και λεγουσαν τη εβραϊδι διαλεκτω σαουλ σαουλ τι με διωκεισ σκληρον σοι προσ κεντρα λακτιζειν¹⁵ εγω δε ειπον τισ ει κυριε ο δε ειπεν εγω ειμι ιησους ον συ διωκεισ¹⁶ αλλα ανασθηθι και στηθι επι τους ποδας σου εις τουτο γαρ ωφθην σοι προχειρισασθαι σε υπηρετην και μαρτυρα ων τε ειδεσ ων τε οφθησομαι σοι¹⁷ εξαιρουμενος σε εκ του λαου και των εθνων εις ους εγω σε αποστελλω¹⁸ ανοιξαι οφθαλμους αυτων του υποστρεψαι απο σκοτους εις φως και της εξουσιας του σατανα επι τον θεον του λαβειν αυτους αφεσιν αμαρτιων και κληρον εν τοις ηγιασμενοις πιστει τη εις εμε¹⁹ οθεν βασιλευ αγριππα ουκ

εγενομην απειθησ τη ουρανω οπτασια²⁰ αλλα τοις εν δαμασκω πρωτον και ιεροσολυμοις εις πασαν τε την χωραν της ιουδαιας και τοις εθνεσιν απαγγελων μετανοειν και επιστρεφειν επι τον θεον αξια της μετανοιας εργα πρασσοντας²¹ ενεκα τουτων οι ιουδαιοι με συλλαβομενοι εν τω ιερω επειρωντο διαχειρισασθαι²² επικουριασ ουν τυχων της παρα του θεου αχρι της ημερας ταυτης εστηκα μαρτυρομενος μικρω τε και μεγαλω ουδεν εκτος λεγων ων τε οι προφηται ελαλησαν μελλοντων γινεσθαι και μωυσης²³ ει παθητος ο χριστος ει πρωτος εξ αναστασεωσ νεκρων φως μελλει καταγγελλειν τω λαω και τοις εθνεσιν²⁴ ταυτα δε αυτου απολογουμενου ο φηστος μεγαλη τη φωνη εφη μαινη παυλε τα πολλα σε γραμματα εις μανιαν περιτρεπει²⁵ ο δε ου μαινομαι φησιν κρατιστε φηστε αλλα αληθειας και σωφροσυνης ρηματα αποφθεγγομαι²⁶ επισταται γαρ περι τουτων ο βασιλευσ προσ ον και παρρησιαζομενος λαλω λανθανειν γαρ αυτον τι τουτων ου πειθομαι ουδεν ου γαρ εν γωνια πεπραγμενον τουτο²⁷ πιστευεισ βασιλευ αγριππα τοις προφηταις οίδα οτι πιστευεισ²⁸ ο δε αγριππασ προσ τον παυλον εφη εν ολιγω με πειθεισ χριστιανον γενεσθαι²⁹ ο δε παυλος ειπεν ευξαιμην αν τω θεω και εν ολιγω και εν πολλω ου μονον σε αλλα και παντας τους ακουοντας μου σημερον γενεσθαι τοιουτουσ οποιουσ καγω ειμι παρεκτος των δεσμων τουτων³⁰ και ταυτα ειποντος αυτου ανεστη ο βασιλευσ και ο ηγεμων η τε βερνικη και οι

συγκαθημενοι αυτοις ³¹ και αναχωρησαντες ελαλουν προς αλληλους λεγοντες οτι ουδεν θανατου αξιον η δεσμων πρασσει ο ανθρωπος ουτος ³² αγριππασ δε τω φηστω εφη απολελυσθαι εδυνατο ο ανθρωπος ουτος ει μη επεκεκλητο καισαρα

27

¹ ωσ δε εκριθη του αποπλειν ημασ εις την ιταλιαν παρεδιδουν τον τε παυλον και τινασ ετερουσ δεσμωτασ εκατονταρχη ονοματι ιουλιω σπειρησ σεβαστησ ² επιβαντες δε πλοιω αδραμυττηνω μελλοντες πλειν τουσ κατα την ασιαν τοπουσ ανηχθημεν οντοσ συν ημιν αρισταρχου μακεδονοσ θεσσαλονικεωσ ³ τη τε ετερα κατηχθημεν εις σιδωνα φιλανθρωπωσ τε ο ιουλιουσ τω παυλω χρησημενοσ επετρεψεν προς τουσ φιλουσ πορευθεντα επιμελειασ τυχειν ⁴ κακειθεν αναχθεντες υπεπλευσαμεν την κυπρον δια το τουσ ανεμουσ εινα εναντιουσ ⁵ το τε πελαγοσ το κατα την κιλικιαν και παμφυλιαν διαπλευσαντες κατηλθομεν εισ μυρα της λυκιασ ⁶ κακει ευρων ο εκατονταρχοσ πλοιον αλεξανδρινον πλεον εις την ιταλιαν ενεβιβασεν ημασ εισ αυτο ⁷ εν ικαναισ δε ημεραισ βραδυπλουυντες και μολισ γενομενοι κατα την κνιδον μη προσεωντοσ ημασ του ανεμου υπεπλευσαμεν την κρητην κατα σαλμωνην ⁸ μολισ τε παραλεγομενοι αυτην ηλθομεν εισ τοπον τινα καλουμενον καλουσ λιμενασ ω εγγυσ ην πολισ λασαια ⁹ ικανου δε χρονου διαγενομενου και οντοσ ηδη

επισφαλουσ του πλοοσ δια το και την νηστειαν ηδη παρεληλυθεναι παρηνει ο παυλοσ ¹⁰ λεγων αυτοισ ανδρεσ θεωρω οτι μετα υβρεωσ και πολλησ ζημιασ ου μονον του φορτιου και του πλοιου αλλα και των ψυχων ημων μελλειν εσεσθαι τον πλουν ¹¹ ο δε εκατονταρχησ τω κυβερνητη και τω ναυκληρω επειθετο μαλλον η τοισ υπο του παυλου λεγομενοισ ¹² ανευθετου δε του λιμενοσ υπαρχοντοσ προς παραχειμασιαν οι πλειουσ εθεντο βουλην αναχθηναι κακειθεν ειπωσ δυναιντο κατανησαντες εισ φοινικα παραχειμασαι λιμενα της κρητησ βλεποντα κατα λιβα και κατα χωρον ¹³ υποπνευσαντοσ δε νοτου δοξαντες της προθεσεωσ κεκρατηκεναι αραντες ασσον παρελεγοντο την κρητην ¹⁴ μετ ου πολυ δε εβαλεν κατ αυτησ ανεμοσ τυφωνικοσ ο καλουμενοσ ευροκλυδων ¹⁵ συναρπασθεντοσ δε του πλοιου και μη δυναμενου αυτοφθαλμειν τω ανεμω επιδοντες εφερομεθα ¹⁶ νησιον δε τι υποδραμοντες καλουμενον κλαυδην μολισ ισχυσαμεν περικρατεισ γενεσθαι της σκαφησ ¹⁷ ην αραντες βοηθειαισ εχρωντο υποζωννυντες το πλοιον φοβουμενοι τε μη εις την συρτην εκπεσωσιν χαλασαντες το σκευοσ ουτωσ εφεροντο ¹⁸ σφοδρωσ δε χειμαζομενων ημων τη εξησ εκβολην εποιουντο ¹⁹ και τη τριτη αυτοχειρεσ την σκευην του πλοιου ερριψαμεν ²⁰ μητε δε ηλιου μητε αστρων επιφαινοντων επι πλειονασ ημερασ χειμωννοσ τε ουκ ολιγου επικειμενου λοιπον περιηρειτο πασα ελπισ του σωζεσθαι ημασ ²¹ πολλησ δε αστιασ υπαρχουσησ

τότε σταθεις ο παυλος εν
 μεσω αυτων ειπεν εδει μεν
 ω ανδρες πειθαρχησαντας μοι
 μη αναγεσθαι απο της κρητης
 κερδισαι τε την υβριν ταυτην
 και την ζημιαν ²² και τα νυν
 παραινω υμας ευθυμειν αποβολη
 γαρ ψυχης ουδεμια εσται εξ υμων
 πλην του πλοιου ²³ παρεστη γαρ
 μοι ταυτη τη νυκτι αγγελος του
 θεου ου ειμι ω και λατρευω
²⁴ λεγων μη φοβου παυλε καισαρι
 σε δει παραστηναι και ιδου
 κεχαρισται σοι ο θεος παντας
 τους πλεοντας μετα σου ²⁵ διο
 ευθυμειτε ανδρες πιστευω γαρ
 τω θεω οτι ουτως εσται καθ
 ον τροπον λελαληται μοι ²⁶ εισ
 νησον δε τινα δει ημας εκπεσειν
²⁷ ωσ δε τεσσαρεσκαιδεκατη νυξ
 εγενετο διαφορομενων ημων
 εν τω αδρια κατα μεσον της
 νυκτος υπενοουν οι ναυται
 προσαγειν τινα αυτοις χωραν
²⁸ και βολισαντες ευρον οργυιας
 εικοσι βραχυ δε διαστησαντες
 και παλιν βολισαντες ευρον
 οργυιας δεκαπεντε ²⁹ φοβουμενοι
 τε μηπως εισ τραχεις τοπους
 εκπεσωμεν εκ πρυμνης ριψαντες
 αγκυρας τεσσαρας ηυχοντο
 ημεραν γενεσθαι ³⁰ των δε
 ναυτων ζητούντων φυγειν εκ
 του πλοιου και χαλασαντων
 την σκαφην εισ την θαλασσαν
 προφασει ωσ εκ πρωρας
 μελλοντων αγκυρας εκτεινειν
³¹ ειπεν ο παυλος τω εκατονταρχη
 και τοις στρατιωταις εαν μη
 ουτοι μεινωσιν εν τω πλοιω
 υμεις σωθηται ου δυνασθε
³² τότε οι στρατιωται απεκοψαν
 τα σχοινια της σκαφης και
 ειασαν αυτην εκπεσειν ³³ αχρι
 δε ου ημελλεν ημερα γινεσθαι
 παρεκαλει ο παυλος απαντας
 μεταλαβειν τροφησ λεγων

τεσσαρεσκαιδεκατην σημερον
 ημεραν προσδοκωντες ασιτοι
 διατελειτε μηδεν προσλαβομενοι
³⁴ διο παρακαλω υμας
 προσλαβειν τροφησ τουτο γαρ
 προσ της υμετερας σωτηριας
 υπαρχει ουδενοσ γαρ υμων θριξ
 εκ της κεφαλης πεσειται ³⁵ ειπων
 δε ταυτα και λαβων αρτον
 ευχαριστησεν τω θεω ενωπιον
 παντων και κλασασ ηρξατο
 εσθειν ³⁶ ευθυμοι δε γενομενοι
 παντες και αυτοι προσελαβοντο
 τροφησ ³⁷ ημεν δε εν τω
 πλοιω αι πασαι ψυχαι διακοσiai
 εβδομηκοντα εξ ³⁸ κορεσθεντες
 δε της τροφησ εκουφιζον το
 πλοιον εκβαλλομενοι τον σιτον
 εισ την θαλασσαν ³⁹ οτε δε ημερα
 εγενετο την γην ουκ επεγινωσκον
 κολπον δε τινα κατενοουν εχοντα
 αιγιαλον εισ ον εβουλευσαντο ει
 δυνατον εξωσαι το πλοιον ⁴⁰ και
 τας αγκυρας περιελοντες ειων
 εισ την θαλασσαν αμα ανεντες
 τας ζευκτηριας των πηδαλιων
 και επαραντες τον αρτεμονα
 τη πνευση κατειχον εισ τον
 αιγιαλον ⁴¹ περιπεσοντες δε εισ
 τοπον διθαλασσον επωκειλαν
 την ναυν και η μεν πρωρα
 ερεισασα εμεινεν ασαλευτοσ
 η δε πρυμνα ελυετο υπο της
 βιας των κυματων ⁴² των δε
 στρατιωτων βουλη εγενετο ινα
 τουσ δεσμωτας αποκτεινωσιν μη
 τισ εκκολυμβησας διαφυγη ⁴³ ο
 δε εκατονταρχοσ βουλομενοσ
 διασωσαι τον παυλον εκωλυσεν
 αυτουσ του βουληματοσ
 εκελευσεν τε τουσ δυναμενουσ
 κολυμβαν απορριψαντας
 πρωτουσ επι την γην εξιεναι
⁴⁴ και τουσ λοιπουσ ουσ μεν επι
 σανισιν ουσ δε επι τινων των απο
 του πλοιου και ουτως εγενετο
 παντας διασωθηται επι την γην

28

1 και διασωθέντες τότε επεγνώσαν ότι μελιτή η νησος καλεῖται 2 οἱ δὲ βαρβαροὶ παρεῖχον οὐ τὴν τυχούσαν φιλανθρωπῆν ἡμῖν ἀναψάντες γὰρ πυρὰν προσελάβοντο πάντας ἡμᾶς διὰ τὸν ὑετὸν τὸν ἐφεστῶτα καὶ διὰ τὸ ψυχρὸς 3 συστρεφάντος δὲ τοῦ παύλου φρυγανῶν πλῆθος καὶ ἐπιθέντος ἐπὶ τὴν πυρὰν ἐχιδνά ἐκ τῆς θερμῆς διεξελθούσα καθήψεν τῆς χειρὸς αὐτοῦ 4 ὥς δὲ εἶδον οἱ βαρβαροὶ κρεμαμένον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους πάντως φόνευσ ἐστὶν ὁ ἀνθρώπος οὗτος ὃν διασωθέντα ἐκ τῆς θαλάσσης ἡ δίκη ζῆν οὐκ εἶασεν 5 ὁ μὲν οὖν ἀποτιναξάσας τὸ θηρίον εἰς τὸ πῦρ ἐπάθεν οὐδὲν κακὸν 6 οἱ δὲ προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πιμπρασθαι ἢ καταπιπτεῖν ἀφῶν νεκρῶν ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκῶντων καὶ θεωρούντων μὴδὲν ἀποπνῆσαι εἰς αὐτὸν γίνομενον μεταβαλλόμενοι ἔλεγον θεὸν αὐτὸν εἶναι 7 ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑπῆρχεν χωρία τῷ πρῶτῳ τῆς νησοῦ ὀνομασίᾳ ποπλίῳ ὃς ἀναδεξάμενος ἡμᾶς τρεῖς ἡμέρας φιλοφρονῶς ἐξένισεν 8 ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ ποπλίου πυρετοῖς καὶ δυσεντερία συνεχόμενον κατακεῖσθαι πρὸς ὃν ὁ παῦλος εἰσελθὼν καὶ προσευξάμενος ἐπιθείσας τὰς χεῖρας αὐτῷ ἰασάτο αὐτὸν 9 τούτου οὖν γενομένου καὶ οἱ λοιποὶ οἱ ἔχοντες ἀσθενείας ἐν τῇ νησῷ προσήρχοντο καὶ ἐθεραπεύοντο 10 οἱ καὶ πολλοὶς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς καὶ ἀναγομνοῖς ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν 11 μετὰ

δὲ τρεῖς μῆνας ἤκθημεν ἐν πλοῖω παρακεχειμακότη ἐν τῇ νησῷ ἀλεξάνδρινω παρασημῷ διοσκουροῖς 12 καὶ καταχθέντες εἰς συρακούσας ἐπεμείναμεν ἡμέρας τρεῖς 13 ὅθεν περιελθόντες κατήνησαμεν εἰς ῥηγίον καὶ μετὰ μίαν ἡμέραν ἐπιγενομένου νότου δευτέραιοι ἤλθομεν εἰς ποτιόλους 14 οὗ εὐροντες ἀδελφούς παρεκλήθημεν ἐπ' αὐτοῖς ἐπιμείναι ἡμέρας ἑπτὰ καὶ οὕτως εἰς τὴν ῥωμὴν ἤλθομεν 15 κακειθεν οἱ ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν ἐξήλθον εἰς ἀπαντήσιν ἡμῖν ἀχρὶ ἀππίου φοροῦ καὶ τριῶν ταβερνῶν οὓς ἰδὼν ὁ παῦλος εὐχαρίστησας τῷ θεῷ ἔλαβεν θάρσος 16 ὅτε δὲ ἤλθομεν εἰς ῥωμὴν ὁ ἑκατοντάρχος παρέδωκεν τοὺς δεσμίους τῷ στρατοπεδάρχῃ τῷ δὲ παύλῳ ἐπέτραπῃ μένειν καθ' ἑαυτὸν σὺν τῷ φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιωτῇ 17 ἐγένετο δὲ μετὰ ἡμέρας τρεῖς συγκαλεσασθαι τὸν παῦλον τοὺς ὄντας τῶν ἰουδαίων πρῶτους συνελθόντων δὲ αὐτῶν ἔλεγεν πρὸς αὐτοὺς ἀνδρῶν ἀδελφοὶ ἐγὼ οὐδὲν ἐναντίον ποιήσας τῷ λαῷ ἢ τοῖς ἐθεσίς τοις πατρωοῖς δεσμίους ἐξ ἱεροσολύμων παρέδοθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν ῥωμαίων 18 οἵτινες ἀνακρίναντες με ἐβούλοντο ἀπολῦσαι διὰ τὸ μῆδεμίαν αἰτίαν θανάτου ὑπαρχειν ἐν ἐμοί 19 ἀντιλεγόντων δὲ τῶν ἰουδαίων ἠναγκάσθη ἐπικαλεσασθαι καίσαρα οὐχ ὥς τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι κατηγορησάμενος 20 διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλήσαι ἐνεκεν γὰρ τῆς ἐλπίδος τοῦ ἰσραὴλ τὴν ἀλύσιν ταύτην περικείμεαι

21 οι δε προς αυτον ειπον ημεις ουτε γραμματα περι σου εδεξαμεθα απο της ιουδαιας ουτε παραγενομενος τις των αδελφων απηγγειλεν η ελαλησεν τι περι σου πονηρον 22 αξιουμεν δε παρα σου ακουσαι α φρονεις περι μεν γαρ της αιρεσεως ταυτης γνωστον εστιν ημιν οτι πανταχου αντιλεγεται 23 ταξαμενοι δε αυτω ημεραν ηκον προς αυτον εις την ξενιαν πλειονες οισ εξετιθετο διαμαρτυρομενος την βασιλειαν του θεου πειθων τε αυτους τα περι του ιησου απο τε του νομου μωυσεως και των προφητων απο πρωι εως εσπερας 24 και οι μεν επειθοντο τοις λεγομενοις οι δε ηπιστουν 25 ασυμφωνοι δε οντες προς αλληλους απελυοντο ειποντος του παυλου ρημα εν οτι καλως το πνευμα το αγιον ελαλησεν δια ησαιου του προφητου προς τους πατερας ημων 26 λεγον πορευθητι προς τον λαον τουτον και ειπον ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε 27 επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτους 28 γνωστον ουν εστω υμιν οτι τοις εθνεσιν απεσταλη το σωτηριον του θεου αυτοι και ακουσονται 29 και ταυτα αυτου ειποντος απηλθον οι ιουδαιοι πολλην εχοντες εν εαυτοις συζητησιν 30 εμεινεν δε ο παυλος διετιαν ολην εν ιδιω μισθωματι και απεδεχετο παντας τους εισπορευομενους προς αυτον 31 κηρυσσων την βασιλειαν του θεου και διδασκων τα περι του κυριου ιησου χριστου

μετα πασης παρηρησιας ακωλυτως

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

¹ παυλος δουλος ιησου χριστου κλητος αποστολος αφωρισμενος εισ ευαγγελιον θεου ² ο προεπηγγειλατο δια των προφητων αυτου εν γραφαις αγιας ³ περι του υιου αυτου του γενομενου εκ σπερματος δαυιδ κατα σαρκα ⁴ του ορισθεντος υιου θεου εν δυναμει κατα πνευμα αγιωσυνησ εξ αναστασεως νεκρων ιησου χριστου του κυριου ημων ⁵ δι ου ελαβομεν χαριν και αποστολην εισ υπακοην πιστεως εν πασιν τοις εθνεσιν υπερ του ονοματος αυτου ⁶ εν οις εστε και υμεις κλητοι ιησου χριστου ⁷ πασιν τοις ουσιν εν ρωμη αγαπητοις θεου κλητοις αγιοις χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ⁸ πρωτον μεν ευχαριστω τω θεω μου δια ιησου χριστου υπερ παντων υμων οτι η πιστις υμων καταγγελλεται εν ολω τω κοσμω ⁹ μαρτυς γαρ μου εστιν ο θεος ω λατρευω εν τω πνευματι μου εν τω ευαγγελιω του υιου αυτου ως αδιαλειπτως μνειαν υμων ποιουμεν ¹⁰ παντοτε επι των προσευχων μου δεομενος ει πως ηδη ποτε ευοδωθησομαι εν τω θεληματι του θεου ελθειν προς υμας ¹¹ επιποθω γαρ ιδειν υμας ινα τι μεταδω χαρισμα υμιν πνευματικον εισ το στηριχθηναι υμας ¹² τουτο δε εστιν συμπαρακληθηναι εν υμιν δια της εν αλληλοις πιστεως υμων τε και εμου ¹³ ου θελω δε υμας αγνοειν αδελφοι οτι πολλακις προεθεμην ελθειν προς υμας και εκωλυθην αχρι του δευρο ινα τινα καρπον σχω

και εν υμιν καθως και εν τοις λοιποισ εθνεσιν ¹⁴ ελλησιν τε και βαρβαροις σοφοις τε και ανοητοις οφειλετησ ειμι ¹⁵ ουτως το κατ εμε προθυμον και υμιν τοις εν ρωμη ευαγγελισασθαι ¹⁶ ου γαρ επαισχυνομαι το ευαγγελιον του χριστου δυναμις γαρ θεου εστιν εισ σωτηριαν παντι τω πιστευοντι ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι ¹⁷ δικαιοσυνη γαρ θεου εν αυτω αποκαλυπτεται εκ πιστεως εισ πιστιν καθως γεγραπται ο δε δικαιος εκ πιστεως ζησεται ¹⁸ αποκαλυπτεται γαρ οργη θεου απ ουρανου επι πασαν ασεβειαν και αδικιαν ανθρωπων των την αληθειαν εν αδικια κατεχοντων ¹⁹ διοτι το γνωστον του θεου φανερον εστιν εν αυτοις ο γαρ θεος αυτοις εφανερωσεν ²⁰ τα γαρ αορατα αυτου απο κτισεως κοσμου τοις ποιημασιν νοουμενα καθοραται η τε αιδιος αυτου δυναμις και θειοτησ εισ το ειναι αυτοις αναπολογητους ²¹ διοτι γνοντες τον θεον ουχ ως θεον εδοξασαν η ευχαριστησαν αλλ εματαιωθησαν εν τοις διαλογισμοις αυτων και εσκοτισθη η ασυνετος αυτων καρδια ²² φασκοντες ειναι σοφοι εμωρανθησαν ²³ και ηλλαξαν την δοξαν του αφθαρτου θεου εν ομοιωματι εικονος φθαρτου ανθρωπου και πετεινων και τετραποδων και ερπετων ²⁴ διο και παρεδωκεν αυτοις ο θεος εν ταις επιθυμιας των καρδιων αυτων εισ ακαθαρσιαν του ατιμαζεσθαι τα σωματα αυτων εν εαυτοις ²⁵ οιτινες μετηλλαξαν την αληθειαν του θεου εν τω ψευδει και εσεβασθησαν και ελατρευσαν τη κτισει παρα τον κτισαντα οσ εστιν ευλογητος εισ τουσ αιωνασ αμην ²⁶ δια

τουτο παρεδωκεν αυτους ο θεος εις παθη ατιμιασ αι τε γαρ θηλειαι αυτων μετηλλαξαν την φυσικην χρησην εις την παρα φυσιν ²⁷ ομοιωσ τε και οι αρρενεσ αφεντεσ την φυσικην χρησην της θηλειασ εξεκαυθησαν εν τη ορεξει αυτων εις αλληλους αρσενεσ εν αρσενσιν την ασχημοσυνην κατεργαζομενοι και την αντιμισθιαν ην εδει της πλανησ αυτων εν εαυτοισ απολαμβανοντεσ ²⁸ και καθωσ ουκ εδοκιμασαν τον θεον εχειν εν επιγνωσει παρεδωκεν αυτους ο θεος εις αδοκιμον νουν ποιειν τα μη καθηκοντα ²⁹ πεπληρωμενουσ παση αδικια πορνεια πονηρια πλεονεξια κακια μεστουσ φθονου φονου εριδοσ δολου κακοηθειασ ψιθυριστασ ³⁰ καταλαλουσ θεοστυγεισ υβριστασ υπερηφανουσ αλαζονασ εφευρετασ κακων γονευσιν απειθεισ ³¹ ασυνετουσ ασυνθετουσ αστοργουσ ασπονδουσ ανελημονασ ³² οτινεσ το δικαιωμα του θεου επιγνωντεσ οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντεσ αξιοι θανατου εισιν ου μονον αυτα ποιουσιν αλλα και συνευδοκουσιν τοισ πρασσουσιν

2

¹ διο αναπολογητοσ ει ω ανθρωπε πασ ο κρινων εν ω γαρ κρινεισ τον ετερον σεαυτον κατακρινεισ τα γαρ αυτα πρασσεισ ο κρινων ² οιδαμεν δε οτι το κριμα του θεου εστιν κατα αληθειαν επι τουσ τα τοιαυτα πρασσοντασ ³ λογιζη δε τουτο ω ανθρωπε ο κρινων τουσ τα τοιαυτα πρασσοντασ και ποιων αυτα οτι συ εκφευξη το κριμα του θεου ⁴ η του πλουτου της χρηστοτητοσ αυτου και της ανοχησ και της μακροθυμιασ καταφρονεισ αγνων οτι το

χρηστον του θεου εις μετανοιαν σε αγει ⁵ κατα δε την σκληροτητα σου και αμετανοητον καρδιαν θησαυριζεισ σεαυτω οργην εν ημερα οργησ και αποκαλυψεωσ και δικαιοκρισιασ του θεου ⁶ οσ αποδωσει εκαστω κατα τα εργα αυτου ⁷ τοισ μεν καθ υπομονην εργου αγαθου δοξαν και τιμην και αφθαρσιν ζητουσιν ζων αιωνιον ⁸ τοισ δε εξ εριθειασ και απειθουσιν μεν τη αληθεια πειθομενοισ δε τη αδικια θυμοσ και οργη ⁹ θλιψισ και στενοχωρια επι πασαν ψυχην ανθρωπου του κατεργαζομενου το κακον ιουδαιου τε πρωτον και ελληνοσ ¹⁰ δοξα δε και τιμη και ειρηνη παντι τω εργαζομενω το αγαθον ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι ¹¹ ου γαρ εστιν προσωποληψια παρα τω θεω ¹² οσοι γαρ ανομωσ ημαρτον ανομωσ και απολουνται και οσοι εν νομω ημαρτον δια νομου κριθησονται ¹³ ου γαρ οι ακροαται του νομου δικαιοι παρα τω θεω αλλ οι ποιηται του νομου δικαιωθησονται ¹⁴ οταν γαρ εθνη τα μη νομον εχοντα φυσει τα του νομου ποιη ουτοι νομον μη εχοντεσ εαυτοισ εισιν νομοσ ¹⁵ οτινεσ ενδεικνυνται το εργον του νομου γραπτον εν ταισ καρδιαισ αυτων συμμαρτυρουσησ αυτων της συνειδησεωσ και μεταξυ αλληλων των λογισμων κατηγορουντων η και απολογουμενων ¹⁶ εν ημερα οτε κρινει ο θεοσ τα κρυπτα των ανθρωπων κατα το ευαγγελιον μου δια ιησου χριсту ¹⁷ ιδε συ ιουδαιοσ επονομαζη και επαναπαυη τω νομω και καυχασαι εν θεω ¹⁸ και γινωσκεισ το θελημα και δοκιμαζεισ τα διαφεροντα κατηχουμενοσ εκ του

νομου ¹⁹ πεποιθασ τε σεαυτον οδηγον ειναι τυφλων φωσ των εν σκοτει ²⁰ παιδευτην αφρονων διδασκαλον νηπιων εχοντα την μορφωσιν της γνωσεωσ και της αληθειασ εν τω νομω ²¹ ο ουν διδασκων ετερον σεαυτον ου διδασκεισ ο κηρυσσων μη κλεπτειν κλεπτεισ ²² ο λεγων μη μοιχευειν μοιχευεισ ο βδελυσσομενοσ τα ειδωλα ιεροσυλεισ ²³ οσ εν νομω καυχασαι δια της παραβασεωσ του νομου τον θεον ατιμαζεισ ²⁴ το γαρ ονομα του θεου δι υμασ βλασφημειται εν τοισ εθνεσιν καθωσ γεγραπται ²⁵ περιτομη μεν γαρ ωφελει εαν νομον πρασσησ εαν δε παραβατησ νομου ησ η περιτομη σου ακροβυστια γεγονεν ²⁶ εαν ουν η ακροβυστια τα δικαιωματα του νομου φυλασση ουχι η ακροβυστια αυτου εισ περιτομην λογισθησεται ²⁷ και κρινει η εκ φυσεωσ ακροβυστια τον νομον τελουσα σε τον δια γραμματοσ και περιτομησ παραβατην νομου ²⁸ ου γαρ ο εν τω φανερω ιουδαιοσ εστιν ουδε η εν τω φανερω εν σαρκι περιτομη ²⁹ αλλ ο εν τω κρυπτω ιουδαιοσ και περιτομη καρδιασ εν πνευματι ου γραμματι ου ο επαινοσ ουκ εξ ανθρωπων αλλ εκ του θεου

3

¹ τι ουν το περισσον του ιουδαιου η τισ η ωφελεια της περιτομησ ² πολυ κατα παντα τροπον πρωτον μεν γαρ οτι επιστευθησαν τα λογια του θεου ³ τι γαρ ει ηπιστησαν τινεσ μη η απιστια αυτων την πιστιν του θεου καταργησει ⁴ μη γενοιτο γινεσθω δε ο θεοσ αληθησ πασ δε ανθρωποσ ψευστησ καθωσ

γεγραπται οπωσ αν δικαιωθησ εν τοισ λογοισ σου και νικησησ εν τω κρινεσθαι σε ⁵ ει δε η αδικια ημων θεου δικαιοσυνην συνιστησιν τι ερουμεν μη αδικοσ ο θεοσ ο επιφερων την οργην κατα ανθρωπον λεγω ⁶ μη γενοιτο επει πωσ κρινει ο θεοσ τον κοσμον ⁷ ει γαρ η αληθεια του θεου εν τω εμω ψευσματι επερισσευσεν εισ την δοξαν αυτου τι ετι καγω ωσ αμαρτωλοσ κρινομαι ⁸ και μη καθωσ βλασφημουμεθα και καθωσ φασιν τινεσ ημασ λεγειν οτι ποιησωμεν τα κακα ινα ελθη τα αγαθα ων το κριμα ενδικον εστιν ⁹ τι ουν προεχομεθα ου παντωσ προητιασαμεθα γαρ ιουδαιουσ τε και ελληνασ παντασ υφ αμαρτιαν ειναι ¹⁰ καθωσ γεγραπται οτι ουκ εστιν δικαιοσ ουδε εισ ¹¹ ουκ εστιν ο συνιων ουκ εστιν ο εκζητων τον θεον ¹² παντεσ εξεκλιναν αμα ηχρειωθησαν ουκ εστιν ποιων χρηστοτητα ουκ εστιν εωσ ενοσ ¹³ ταφοσ ανεωγμενοσ ο λαρυγξ αυτων ταισ γλωσσαισ αυτων εδολιουσαν ιοσ ασπιδων υπο τα χειλη αυτων ¹⁴ ων το στομα αρασ και πικριασ γεμει ¹⁵ οξεισ οι ποδεσ αυτων εκχεαι αιμα ¹⁶ συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταισ οδοισ αυτων ¹⁷ και οδον ειρηνησ ουκ εγνωσαν ¹⁸ ουκ εστιν φοβοσ θεου απεναντι των οφθαλμων αυτων ¹⁹ οίδαμεν δε οτι οσα ο νομοσ λεγει τοισ εν τω νομω λαλει ινα παν στομα φραγη και υποδικοσ γενηται πασ ο κοσμοσ τω θεω ²⁰ διοτι εξ εργων νομου ου δικαιωθησεται πασα σαρξ ενωπιον αυτου δια γαρ νομου επιγνωσισ αμαρτιασ ²¹ νυνι δε χωρισ νομου δικαιοσυνη θεου πεφανερωται μαρτυρουμενη υπο

του νομου και των προφητων
 22 δικαιοσυνη δε θεου δια πιστεωσ
 ιησου χριστου εισ παντας και
 επι παντας τους πιστευοντας ου
 γαρ εστιν διαστολη 23 παντες γαρ
 ημαρτον και υστερουνται της
 δοξης του θεου 24 δικαιουμενοι
 δωρεαν τη αυτου χαριτι δια της
 απολυτρωσεωσ της εν χριστω
 ιησου 25 ον προεθετο ο θεος
 ιλαστηριον δια της πιστεωσ εν
 τω αυτου αιματι εισ ενδειξιν
 της δικαιοσυνης αυτου δια την
 παρεσιν των προγεγονοτων
 αμαρτηματων 26 εν τη ανοχη
 του θεου προσ ενδειξιν της
 δικαιοσυνης αυτου εν τω νυν
 καιρω εισ το ειναι αυτον δικαιον
 και δικαιουντα τον εκ πιστεωσ
 ιησου 27 που ουν η καυχησις
 εξεκλεισθη δια ποιου νομου
 των εργαων ουχι αλλα δια νομου
 πιστεωσ 28 λογιζομεθα ουν πιστει
 δικαιουσθαι ανθρωπον χωρισ
 εργαων νομου 29 η ιουδαιων ο θεος
 μονον ουχι δε και εθνων ναι και
 εθνων 30 επειπερ εισ ο θεος οσ
 δικαιωσει περιτομην εκ πιστεωσ
 και ακροβυστιαν δια της πιστεωσ
 31 νομον ουν καταργουμεν δια
 της πιστεωσ μη γενοιτο αλλα
 νομον ιστωμεν

4

1 τι ουν ερουμεν αβρααμ τον
 πατερα ημων ευρηκεναι κατα
 σαρκα 2 ει γαρ αβρααμ εξ εργαων
 εδικαιωθη εχει καυχημα αλλ ου
 προσ τον θεον 3 τι γαρ η γραφη
 λεγει επιστευσεν δε αβρααμ
 τω θεω και ελογισθη αυτω εισ
 δικαιοσυνην 4 τω δε εργαζομενω
 ο μισθος ου λογιζεται κατα χαριν
 αλλα κατα οφειλημα 5 τω δε μη
 εργαζομενω πιστευοντι δε επι τον
 δικαιουντα τον ασεβη λογιζεται
 η πιστις αυτου εισ δικαιοσυνην

6 καθαπερ και δαυιδ λεγει τον
 μακαρισμον του ανθρωπου ω
 ο θεος λογιζεται δικαιοσυνην
 χωρισ εργαων 7 μακαριοι ων
 αφεθησαν αι ανομιαι και ων
 επεκαλυφθησαν αι αμαρτιαι
 8 μακαριος ανηρ ω ου μη
 λογισηται κυριος αμαρτιαν
 9 ο μακαρισμος ουν ουτος επι
 την περιτομην η και επι την
 ακροβυστιαν λεγομεν γαρ οτι
 ελογισθη τω αβρααμ η πιστις
 εισ δικαιοσυνην 10 πωσ ουν
 ελογισθη εν περιτομη οντι η εν
 ακροβυστια ουκ εν περιτομη αλλ
 εν ακροβυστια 11 και σημειον
 ελαβεν περιτομησ σφραγιδα
 της δικαιοσυνης της πιστεωσ
 της εν τη ακροβυστια εισ το
 ειναι αυτον πατερα παντων των
 πιστευοντων δι ακροβυστιας
 εισ το λογισθηναι και αυτοισ
 την δικαιοσυνην 12 και πατερα
 περιτομησ τοισ ουκ εκ περιτομησ
 μονον αλλα και τοισ στοιχουσιν
 τοισ ιχνεσιν της πιστεωσ της
 εν τη ακροβυστια του πατροσ
 ημων αβρααμ 13 ου γαρ δια νομου
 η επαγγελια τω αβρααμ η τω
 σπερματι αυτου το κληρονομον
 αυτον ειναι του κοσμου αλλα δια
 δικαιοσυνης πιστεωσ 14 ει γαρ οι
 εκ νομου κληρονομοι κεκενωται
 η πιστις και καθηρηται η
 επαγγελια 15 ο γαρ νομοσ οργην
 κατεργαζεται ου γαρ ουκ εστιν
 νομοσ ουδε παραβασις 16 δια
 τουτο εκ πιστεωσ ινα κατα
 χαριν εισ το ειναι βεβαιαν την
 επαγγελιαν παντι τω σπερματι
 ου τω εκ του νομου μονον
 αλλα και τω εκ πιστεωσ αβρααμ
 οσ εστιν πατηρ παντων ημων
 17 καθωσ γεγραπται οτι πατερα
 πολλων εθνων τεθεικα σε
 κατεγαντι ου επιστευσεν θεου
 του ζωοποιουντοσ τους νεκρουσ
 και καλουντοσ τα μη οντα ωσ

οντα ¹⁸ ος παρ ελπιδα επ ελπιδι επιστευσεν εισ το γενεσθαι αυτον πατερα πολλων εθνων κατα το ειρημενον ουτως εσται το σπερμα σου ¹⁹ και μη ασθενησας τη πιστει ου κατενοησεν το εαυτου σωμα ηδη νενεκρωμενον εκατονταετησ που υπαρχων και την νεκρωσιν της μητρασ σαρρασ ²⁰ εισ δε την επαγγελιαν του θεου ου διεκριθη τη απιστια αλλ ενεδυναμωθη τη πιστει δουσ δοξαν τω θεω ²¹ και πληροφορηθεις οτι ο επηγγελται δυνατος εστιν και ποιησαι ²² διο και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην ²³ ουκ εγραφη δε δι αυτον μονον οτι ελογισθη αυτω ²⁴ αλλα και δι ημασ οισ μελλει λογιζεσθαι τοισ πιστευουσιν επι τον εγειραντα ιησουν τον κυριον ημων εκ νεκρων ²⁵ ος παρεδοθη δια τα παραπτωματα ημων και ηγερθη δια την δικαιοσιν ημων

5

¹ δικαιοθεντες ουν εκ πιστεωσ ειρηνην εχομεν προσ τον θεον δια του κυριου ημων ιησου χριστου ² δι ου και την προσαγωγην εσηκαμεν τη πιστει εισ την χαριν ταυτην εν η εστηκαμεν και καυχωμεθα επ ελπιδι της δοξης του θεου ³ ου μονον δε αλλα και καυχωμεθα εν ταισ θλιψεσιν ειδοτες οτι η θλιψις υπομονην κατεργαζεται ⁴ η δε υπομονη δοκιμην η δε δοκιμη ελπιδα ⁵ η δε ελπισ ου καταισχυνει οτι η αγαπη του θεου εκκεχυται εν ταισ καρδιαισ ημων δια πνευματος αγιου του δοθεντος ημιν ⁶ ετι γαρ χριστος οντων ημων ασθενων κατα καιρον υπερ ασεβων απεθανεν ⁷ μολις γαρ υπερ δικιου τισ αποθανειται υπερ γαρ του αγαθου ταχα τισ και τολμα αποθανειν

⁸ συνιστησιν δε την εαυτου αγαπην εισ ημασ ο θεος οτι ετι αμαρτωλων οντων ημων χριστος υπερ ημων απεθανεν ⁹ πολλω ουν μαλλον δικαιοθεντες νυν εν τω αιματι αυτου σωθησομεθα δι αυτου απο της οργης ¹⁰ ει γαρ εχθροι οντες κατηλλαγημεν τω θεω δια του θανατου του υιου αυτου πολλω μαλλον καταλλαγεντες σωθησομεθα εν τη ζωη αυτου ¹¹ ου μονον δε αλλα και καυχωμενοι εν τω θεω δια του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου νυν την καταλλαγην ελαβομεν ¹² δια τουτο ωσπερ δι ενος ανθρωπου η αμαρτια εισ τον κοσμον εισηλθεν και δια της αμαρτιασ ο θανατος και ουτως εισ παντας ανθρωπουσ ο θανατος διηλθεν εφ ω παντες ημαρτον ¹³ αχρι γαρ νομου αμαρτια ην εν κοσμω αμαρτια δε ουκ ελλογεται μη οντος νομου ¹⁴ αλλ εβασιλευσεν ο θανατος απο αδαμ μεχρι μωυσεωσ και επι τουσ μη αμαρτησαντας επι τω ομοιωματι της παραβασεωσ αδαμ ος εστιν τυπος του μελλοντος ¹⁵ αλλ ουχ ωσ το παραπτωμα ουτως και το χαρισμα ει γαρ τω του ενος παραπτωματος οι πολλοι απεθανον πολλω μαλλον η χαρις του θεου και η δωρεα εν χαριτι τη του ενος ανθρωπου ιησου χριστου εισ τουσ πολλουσ επερισσευσεν ¹⁶ και ουχ ωσ δι ενος αμαρτησαντος το δωρημα το μεν γαρ κριμα εξ ενος εισ κατακριμα το δε χαρισμα εκ πολλων παραπτωματος εισ δικαιομα ¹⁷ ει γαρ τω του ενος παραπτωματος ο θανατος εβασιλευσεν δια του ενος πολλω μαλλον οι την περισσειαν της χαριτος και της δωρεασ της δικαιοσυνης λαμβανοντες εν ζωη βασιλευσουσιν δια του ενος

ιησου χριστου ¹⁸ αρα ουν ωσ δι ενος παραπτωματος εισ παντας ανθρωπουσ εισ κατακριμα ουτωσ και δι ενος δικαιωματος εισ παντας ανθρωπουσ εισ δικαιωσιν ζωησ ¹⁹ ωσπερ γαρ δια της παρακοησ του ενος ανθρωπου αμαρτωλοι κατεσταθησαν οι πολλοι ουτωσ και δια της υπακοησ του ενος δικαιοι κατασταθησονται οι πολλοι ²⁰ νομοσ δε παρεισηλθεν ινα πλεοναση το παραπτωμα ου δε επλεονασεν η αμαρτια υπερεπερισσευσεν η χαρισ ²¹ ινα ωσπερ εβασιλευσεν η αμαρτια εν τω θανατω ουτωσ και η χαρισ βασιλευση δια δικαιοσυνησ εισ ζωνη αιωνιον δια ιησου χριστου του κυριου ημων

6

¹ τι ουν ερουμεν επιμενομεν τη αμαρτια ινα η χαρισ πλεοναση ² μη γενοιτο οιτινεσ απεθανομεν τη αμαρτια πωσ ετι ζησομεν εν αυτη ³ η αγνοειτε οτι οσοι εβαπτισθημεν εισ χριστον ιησουν εισ τον θανατον αυτου εβαπτισθημεν ⁴ συνεταφημεν ουν αυτω δια του βαπτισματος εισ τον θανατον ινα ωσπερ ηγερθη χριστοσ εκ νεκρων δια της δοξησ του πατροσ ουτωσ και ημεισ εν καινοτητι ζωησ περιπατησωμεν ⁵ ει γαρ συμφυτοι γεγοναμεν τω ομοιωματι του θανατου αυτου αλλα και της αναστασεωσ εσομεθα ⁶ τουτο γινωσκοντεσ οτι ο παλαιοσ ημων ανθρωποσ συνεσταυρωθη ινα καταργηθη το σωμα της αμαρτιασ του μηκετι δουλευειν ημασ τη αμαρτια ⁷ ο γαρ αποθανων δεδικαιωται απο της αμαρτιασ ⁸ ει δε απεθανομεν συν χριστω πιστευομεν οτι και συζησομεν αυτω ⁹ ειδοτεσ οτι

χριστοσ εγερθεισ εκ νεκρων ουκετι αποθνησκει θανατοσ αυτου ουκετι κυριευει ¹⁰ ο γαρ απεθανεν τη αμαρτια απεθανεν εφπαξ ο δε ζη ζη τω θεω ¹¹ ουτωσ και υμεισ λογιζεσθε εαυτουσ νεκρουσ μεν ειναι τη αμαρτια ζωντασ δε τω θεω εν χριστω ιησου τω κυριω ημων ¹² μη ουν βασιλευετω η αμαρτια εν τω θνητω υμων σωματι εισ το υπακουειν αυτη εν ταισ επιθυμιαισ αυτου ¹³ μηδε παριστανετε τα μελη υμων οπλα αδικιασ τη αμαρτια αλλα παραστησατε εαυτουσ τω θεω ωσ εκ νεκρων ζωντασ και τα μελη υμων οπλα δικαιοσυνησ τω θεω ¹⁴ αμαρτια γαρ υμων ου κυριευσει ου γαρ εστε υπο νομον αλλ υπο χαριν ¹⁵ τι ουν αμαρτησομεν οτι ουκ εσμεν υπο νομον αλλ υπο χαριν μη γενοιτο ¹⁶ ουκ οιδατε οτι ω παριστανετε εαυτουσ δουλουσ εισ υπακοην δουλοι εστε ω υπακουετε ητοι αμαρτιασ εισ θανατον η υπακοησ εισ δικαιοσυνην ¹⁷ χαρισ δε τω θεω οτι ητε δουλοι της αμαρτιασ υπηκουσατε δε εκ καρδιασ εισ ον παρεδοθητε τυπον διδαχησ ¹⁸ ελευθερωθεντεσ δε απο της αμαρτιασ εδουλωθητε τη δικαιοσυνη ¹⁹ ανθρωπινον λεγω δια την ασθeneian της σαρκοσ υμων ωσπερ γαρ παρεστησατε τα μελη υμων δουλα τη ακαθαρσια και τη ανομια εισ την ανομιαν ουτωσ νυν παραστησατε τα μελη υμων δουλα τη δικαιοσυνη εισ αγιασμον ²⁰ οτε γαρ δουλοι ητε της αμαρτιασ ελευθεροι ητε τη δικαιοσυνη ²¹ τινα ουν καρπον ειχετε τοτε εφ οισ νυν επαισχυνεσθε το γαρ τελοσ εκεινων θανατοσ ²² νυνη δε ελευθερωθεντεσ απο της

αμαρτιασ δουλωθεντες δε τω θεω εχετε τον καρπον υμων εισ αγιασμον το δε τελος ζωην αιωνιον ²³ τα γαρ οψωνια της αμαρτιασ θανατος το δε χαρισμα του θεου ζωη αιωνιος εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

7

1 η αγνοειτε αδελφοι γινωσκουσιν γαρ νομον λαλω οτι ο νομος κυριευει του ανθρωπου εφ' οσον χρονον ζη ² η γαρ υπανδρος γυνη τω ζωντι ανδρι δεδεται νομω εαν δε αποθανη ο ανηρ κατηγορηται απο του νομου του ανδρος ³ αρα ουν ζωντος του ανδρος μοιχαλις χρηματισει εαν γενηται ανδρι ετερω εαν δε αποθανη ο ανηρ ελευθερα εστιν απο του νομου του μη ειναι αυτην μοιχαλιδα γενομενην ανδρι ετερω ⁴ ωστε αδελφοι μου και υμεις εθανατωθητε τω νομω δια του σωματος του χριστου εισ το γενεσθαι υμας ετερω τω εκ νεκρων εγερθεντι ινα καρποφορησωμεν τω θεω ⁵ οτε γαρ ημεν εν τη σαρκι τα παθηματα των αμαρτιων τα δια του νομου ενεργειτο εν τοις μελεσιν ημων εισ το καρποφορησαι τω θανατω ⁶ νυνι δε κατηγορηθημεν απο του νομου αποθανοντες εν ω κατειχομεθα ωστε δουλευειν ημας εν καινοτητι πνευματος και ου παλαιοτητι γραμματος ⁷ τι ουν ερουμεν ο νομος αμαρτια μη γενοιτο αλλα την αμαρτιαν ουκ εγνων ει μη δια νομου την τε γαρ επιθυμιαν ουκ ηδειν ει μη ο νομος ελεγεν ουκ επιθυμησεις ⁸ αφορμην δε λαβουσα η αμαρτια δια της εντολης κατεργασατο εν εμοι πασαν επιθυμιαν χωρισ γαρ νομου αμαρτια νεκρα ⁹ εγω δε εζων χωρισ νομου ποτε ελθουσης

δε της εντολης η αμαρτια ανεζησεν εγω δε απεθανον ¹⁰ και ευρεθη μοι η εντολη η εισ ζωην αυτη εισ θανατον ¹¹ η γαρ αμαρτια αφορμην λαβουσα δια της εντολης εξηπατησεν με και δι αυτης απεκτεινεν ¹² ωστε ο μεν νομος αγιος και η εντολη αγια και δικαια και αγαθη ¹³ το ουν αγαθον εμοι γεγονεν θανατος μη γενοιτο αλλα η αμαρτια ινα φανη αμαρτια δια του αγαθου μοι κατεργαζομενη θανατον ινα γενηται καθ' υπερβολην αμαρτωλος η αμαρτια δια της εντολης ¹⁴ οίδαμεν γαρ οτι ο νομος πνευματικος εστιν εγω δε σαρκικος ειμι πεπραμενος υπο την αμαρτιαν ¹⁵ ο γαρ κατεργαζομαι ου γινωσκω ου γαρ ο θελω τουτο πρασσω αλλ ο μισω τουτο ποιω ¹⁶ ει δε ο ου θελω τουτο ποιω συμφημι τω νομω οτι καλος ¹⁷ νυνι δε ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια ¹⁸ οίδα γαρ οτι ουκ οικει εν εμοι τουτ εστιν εν τη σαρκι μου αγαθον το γαρ θελειν παρακειται μοι το δε κατεργαζεσθαι το καλον ουχ ευρισκω ¹⁹ ου γαρ ο θελω ποιω αγαθον αλλ ο ου θελω κακον τουτο πρασσω ²⁰ ει δε ο ου θελω εγω τουτο ποιω ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια ²¹ ευρισκω αρα τον νομον τω θελοντι εμοι ποιειν το καλον οτι εμοι το κακον παρακειται ²² συνηδομαι γαρ τω νομω του θεου κατα τον εσω ανθρωπον ²³ βλεπω δε ετερον νομον εν τοις μελεσιν μου αντιστρατευομενον τω νομω του νοου μου και αιχμαλωτιζοντα με τω νομω της αμαρτιασ τω οντι εν τοις μελεσιν μου ²⁴ ταλαιπωρος

εγω ανθρωπος τισ με ρυσεται εκ του σωματος του θανατου τουτου ²⁵ ευχαριστω τω θεω δια ιησου χριστου του κυριου ημων αρα ουν αυτοσ εγω τω μεν νοι δουλευω νομω θεου τη δε σαρκι νομω αμαρτιασ

8

¹ ουδεν αρα νυν κατακριμα τοισ εν χριστω ιησου μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα ² ο γαρ νομοσ του πνευματος της ζωησ εν χριστω ιησου ηλευθερωσεν με απο του νομου της αμαρτιασ και του θανατου ³ το γαρ αδυνατον του νομου εν ω ησθενει δια της σαρκος ο θεοσ τον εαυτου υιον πεμψασ εν ομοιωματι σαρκος αμαρτιασ και περι αμαρτιασ κατεκρινεν την αμαρτιαν εν τη σαρκι ⁴ ινα το δικαιομα του νομου πληρωθη εν ημιν τοισ μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα ⁵ οι γαρ κατα σαρκα οντεσ τα της σαρκος φρονουσιν οι δε κατα πνευμα τα του πνευματος ⁶ το γαρ φρονημα της σαρκος θανατοσ το δε φρονημα του πνευματος ζωη και ειρηνη ⁷ διοτι το φρονημα της σαρκος εχθρα εισ θεον τω γαρ νομω του θεου ουχ υποτασεται ουδε γαρ δυναται ⁸ οι δε εν σαρκι οντεσ θεω αρεσαι ου δυνανται ⁹ υμεισ δε ουκ εστε εν σαρκι αλλ εν πνευματι ειπερ πνευμα θεου οικει εν υμιν ει δε τισ πνευμα χριστου ουκ εχει ουτοσ ουκ εστιν αυτου ¹⁰ ει δε χριστοσ εν υμιν το μεν σωμα νεκρον δια αμαρτιαν το δε πνευμα ζωη δια δικαιοσυνην ¹¹ ει δε το πνευμα του εγειραντοσ ιησουν εκ νεκρων οικει εν υμιν ο εγειρασ τον χριστον εκ νεκρων ζωοποιησει και τα θνητα σωματα υμων δια το ενοικουν αυτου

πνευμα εν υμιν ¹² αρα ουν αδελφοι οφειλεται εσμεν ου τη σαρκι του κατα σαρκα ζην ¹³ ει γαρ κατα σαρκα ζητε μελλετε αποθνησκειν ει δε πνευματι τασ πραξεισ του σωματοσ θανατουτε ζησεσθε ¹⁴ οσοι γαρ πνευματι θεου αγονται ουτοι εισιν υιοι θεου ¹⁵ ου γαρ ελαβετε πνευμα δουλειασ παλιν εισ φοβον αλλ ελαβετε πνευμα υιοθεσιασ εν ω κραζομεν αββα ο πατηρ ¹⁶ αυτο το πνευμα συμμαρτυρει τω πνευματι ημων οτι εσμεν τεκνα θεου ¹⁷ ει δε τεκνα και κληρονομοι κληρονομοι μεν θεου συγκληρονομοι δε χριστου ειπερ συμπασχομεν ινα και συνδοξασθωμεν ¹⁸ λογιζομαι γαρ οτι ουκ αξια τα παθηματα του νυν καιρου προσ την μελλουσαν δοξαν αποκαλυφθηναι εισ ημασ ¹⁹ η γαρ αποκαραδοκια της κτισεωσ την αποκαλυψιν των υιων του θεου απεκδεχεται ²⁰ τη γαρ ματαιιοτητι η κτισιο υπεταγη ουχ εκουσα αλλα δια τον υποταξαντα επ ελπιδι ²¹ οτι και αυτη η κτισιο ελευθερωθησεται απο της δουλειασ της φθορασ εισ την ελευθεριαν της δοξησ των τεκνων του θεου ²² οιδαμεν γαρ οτι πασα η κτισιο συστεναζει και συνωδινει αχρι του νυν ²³ ου μονον δε αλλα και αυτοι την απαρχην του πνευματοσ εχοντεσ και ημεισ αυτοι εν εαυτοισ στεναζομεν υιοθεσιαν απεκδεχομενοι την απολυτρωσιν του σωματοσ ημων ²⁴ τη γαρ ελπιδι εσωθημεν ελπισ δε βλεπομενη ουκ εστιν ελπισ ο γαρ βλεπει τισ τι και ελπιζει ²⁵ ει δε ο ου βλεπομεν ελπιζομεν δι υπομονησ απεκδεχομεθα ²⁶ ωσαυτωσ δε και

το πνευμα συναντιλαμβάνεται ταισ ασθενειαισ ημων το γαρ τι προσευξομεθα καθο δει ουκ οιδαμεν αλλ αυτο το πνευμα υπερεντυγχανει υπερ ημων στεναγμοισ αλαλητοισ ²⁷ ο δε ερευνων τασ καρδιασ οιδεν τι το φρονημα του πνευματοσ οτι κατα θεον εντυγχανει υπερ αγιων ²⁸ οιδαμεν δε οτι τοισ αγαπωσιν τον θεον παντα **3956 A-APN** συνεργει εισ αγαθον τοισ κατα προθεσιν κλητοισ ουσιν ²⁹ οτι οσ προεγνω και προωρισεν συμμορφουσ της εικονοσ του υιου αυτου εισ το ειναι αυτον πρωτοτοκον εν πολλοισ αδελφοισ ³⁰ οσ δε προωρισεν τουτουσ και εκαλεσεν και οσ εκαλεσεν τουτουσ και εδικαιωσεν οσ δε εδικαιωσεν τουτουσ και εδοξασεν ³¹ τι ουν ερουμεν προσ ταυτα ει ο θεοσ υπερ ημων τισ καθ ημων ³² οσ γε του ιδιου υιου ουκ εφεισατο αλλ υπερ ημων παντων παρεδωκεν αυτον πωσ ουχι και συν αυτω τα παντα ημιν χαρισεται ³³ τισ εγκαλεσει κατα εκλεκτων θεου θεοσ ο δικαιων ³⁴ τισ ο κατακρινων χριστοσ ο αποθανων μαλλον δε και εγερθεισ οσ και εστιν εν δεξια του θεου οσ και εντυγχανει υπερ ημων ³⁵ τισ ημασ χωρισει απο της αγαπησ του χριστου θλιψισ η στενοχωρια η διωγμοσ η λιμοσ η γυμνοτησ η κινδυνοσ η μαχαιρα ³⁶ καθωσ γεγραπται οτι ενεκεν σου θανατουμεθα ολην την ημεραν ελογισθημεν ωσ προβατα σφαγησ ³⁷ αλλ εν τουτοισ πασιν υπερνικωμεν δια του αγαπησαντοσ ημασ ³⁸ πεπεισμαι γαρ οτι ουτε θανατοσ ουτε ζωη ουτε αγγελοι ουτε αρχαι ουτε δυναμεισ ουτε ενεστωτα ουτε μελλοντα ³⁹ ουτε υψωμα ουτε βαθοσ ουτε τισ κτισισ ετερα

δυνησεται ημασ χωρισαι απο της αγαπησ του θεου της εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

9

¹ αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι συμμαρτυρουση μοι της συνειδησεωσ μου εν πνευματι αγιω ² οτι λυπη μοι εστιν μεγαλη και αδιαλειπτοσ οδυνη τη καρδια μου ³ ευχομην γαρ αυτοσ εγω αναθεμα ειναι απο του χριστου υπερ των αδελφων μου των συγγενων μου κατα σαρκα ⁴ οιτινεσ εισιν ισραηλιται ων η υιοθεσια και η δοξα και αι διαθηκαι και η νομοθεσια και η λατρεία και αι επαγγελια ⁵ ων οι πατερεσ και εξ ων ο χριστοσ το κατα σαρκα ο ων επι παντων θεοσ ευλογητοσ εισ τουσ αιωνασ αμην ⁶ ουχ οιον δε οτι εκπεπτωκεν ο λογοσ του θεου ου γαρ παντεσ οι εξ ισραηλ ουτοι ισραηλ ⁷ ουδ οτι εισιν σπερμα αβρααμ παντεσ τεκνα αλλ εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα ⁸ τουτ εστιν ου τα τεκνα της σαρκοσ ταυτα τεκνα του θεου αλλα τα τεκνα της επαγγελιασ λογιζεται εισ σπερμα ⁹ επαγγελιασ γαρ ο λογοσ ουτοσ κατα τον καιρον τουτον ελευσομαι και εσται τη σαρρα υιοσ ¹⁰ ου μονον δε αλλα και ρεβεκκα εξ ενοσ κοιτην εχουσα ισαακ του πατροσ ημων ¹¹ μηπω γαρ γεννηθεντων μηδε πραξαντων τι αγαθον η κακον ινα η κατ εκλογην προθεσισ του θεου μενη ουκ εξ εργαων αλλ εκ του καλουντοσ ¹² ερρηθη αυτη οτι ο μειζων δουλευσει τω ελασσони ¹³ καθωσ γεγραπται τον ιακωβ ηγαπησα τον δε ησαυ εμισησα ¹⁴ τι ουν ερουμεν μη αδικια παρα τω θεω μη γενοιτο ¹⁵ τω γαρ μωυση

λεγει ελεησω ον αν ελεω και οικτειρησω ον αν οικτειρω¹⁶ αρα ουν ου του θελοντος ουδε του τρεχοντος αλλα του ελεουντος θεου¹⁷ λεγει γαρ η γραφη τω φαραω οτι εισ αυτο τουτο εξηγειρα σε οπως ενδειξωμαι εν σοι την δυναμιν μου και οπως διαγγελη το ονομα μου εν παση τη γη¹⁸ αρα ουν ον θελει ελεει ον δε θελει σκληρυνει¹⁹ ερεισ ουν μοι τι ετι μεμφεται τω γαρ βουληματι αυτου τισ ανθεστηκεν²⁰ μενουνγε ω ανθρωπε συ τισ ει ο ανταποκρινομενος τω θεω μη ερει το πλασμα τω πλασαντι τι με εποιησας ουτως²¹ η ουκ εχει εξουσιαν ο κεραμευσ του πηλου εκ του αυτου φυραματος ποιησαι ο μεν εισ τιμην σκευος ο δε εισ ατιμιαν²² ει δε θελων ο θεος ενδειξασθαι την οργην και γνωρισαι το δυνατον αυτου ηνεγκεν εν πολλη μακροθυμια σκευη οργησ κατηρτισμενα εισ απωλειαν²³ και ινα γνωριση τον πλουτον της δοξης αυτου επι σκευη ελεουσ α προητοιμασεν εισ δοξαν²⁴ ουσ και εκαλεσεν ημας ου μονον εξ ιουδαιων αλλα και εξ εθνων²⁵ ωσ και εν τω ωσηε λεγει καλεσω τον ου λαον μου λαον μου και την ουκ ηγαπημενην ηγαπημενην²⁶ και εσται εν τω τοπω ου ερρηθη αυτοις ου λαος μου υμεις εκει κληθησονται υιοι θεου ζωντος²⁷ ησαια δε κραζει υπερ του ισραηλ εαν η ο αριθμος των υιων ισραηλ ωσ η αμμος της θαλασσης το καταλειμμα σωθησεται²⁸ λογον γαρ συντελων και συντεμνων εν δικαιοσυνη οτι λογον συντεμνημενον ποιησει κυριος επι της γης²⁹ και καθως προειρηκεν ησαια ει μη κυριος

σαβαωθ εγκατελιπεν ημιν σπερμα ωσ σοδομα αν εγενηθημεν και ωσ γομορρα αν ωμοιωθημεν³⁰ τι ουν ερουμεν οτι εθνη τα μη διωκοντα δικαιοσυνην κατελαβεν δικαιοσυνην δικαιοσυνην δε την εκ πιστεωσ³¹ ισραηλ δε διωκων νομον δικαιοσυνης εισ νομον δικαιοσυνης ουκ εφθασεν³² δια τι οτι ουκ εκ πιστεωσ αλλ ωσ εξ εργαων νομου προσεκοψαν γαρ τω λιθω του προσκομματος³³ καθωσ γεγραπται ιδου τιθημι εν σιων λιθον προσκομματος και πετραν σκανδαλου και πασ ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνθησεται

10

1 αδελφοι η μεν ευδοκια της εμης καρδιας και η δεησις η προς τον θεον υπερ του ισραηλ εστιν εισ σωτηριαν² μαρτυρω γαρ αυτοις οτι ζηλον θεου εχουσιν αλλ ου κατ επιγνωσιν³ αγνοουντες γαρ την του θεου δικαιοσυνην και την ιδιαν δικαιοσυνην ζητουντες στησαι τη δικαιοσυνη του θεου ουχ υπεταγησαν⁴ τελος γαρ νομου χριστος εισ δικαιοσυνην παντι τω πιστευοντι⁵ μωυσις γαρ γραφει την δικαιοσυνην την εκ του νομου οτι ο ποιησας αυτα ανθρωπος ζησεται εν αυτοις⁶ η δε εκ πιστεωσ δικαιοσυνη ουτως λεγει μη ειπης εν τη καρδια σου τισ αναβησεται εισ τον ουρανον τουτ εστιν χριστον καταγαγειν⁷ η τισ καταβησεται εισ την αβυσσον τουτ εστιν χριστον εκ νεκρων αναγαγειν⁸ αλλα τι λεγει εγγυσ σου το ρημα εστιν εν τω στοματι σου και εν τη καρδια σου τουτ εστιν το ρημα της πιστεωσ ο κηρυσσομεν⁹ οτι εαν ομολογησης εν τω

στοματι σου κυριον ιησουν και πιστευσησ εν τη καρδια σου οτι ο θεος αυτον ηγειρεν εκ νεκρων σωθηση ¹⁰ καρδια γαρ πιστευεται εις δικαιοσυνην στοματι δε ομολογεται εις σωτηριαν ¹¹ λεγει γαρ η γραφη πασ ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται ¹² ου γαρ εστιν διαστολη ιουδαιου τε και ελληνοσ ο γαρ αυτοσ κυριοσ παντων πλουτων εις παντασ τουσ επικαλουμενουσ αυτον ¹³ πασ γαρ οσ αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται ¹⁴ πωσ ουν επικαλεσονται εις ον ουκ επιστευσαν πωσ δε πιστευουσιν ου ουκ ηκουσαν πωσ δε ακουσουσιν χωρισ κηρυσσοντοσ ¹⁵ πωσ δε κηρυξουσιν εαν μη αποσταλωσιν καθωσ γεγραπται ωσ ωραιοι οι ποδεσ των ευαγγελιζομενων ειρηνην των ευαγγελιζομενων τα αγαθα ¹⁶ αλλ ου παντεσ υπηκουσαν τω ευαγγελιω ησαιασ γαρ λεγει κυριε τισ επιστευσεν τη ακοη ημων ¹⁷ αρα η πιστισ εξ ακοησ η δε ακοη δια ρηματοσ θεου ¹⁸ αλλα λεγω μη ουκ ηκουσαν μενουγγε εισ πασαν την γην εξηλθεν ο φθογγοσ αυτων και εισ τα περατα τησ οικουμενησ τα ρηματα αυτων ¹⁹ αλλα λεγω μη ουκ εγνω ισραηλ πρωτοσ μωυσησ λεγει εγω παραζηλωσω υμασ επ ουκ εθνει επι εθνει ασυνετω παροργιω υμασ ²⁰ ησαιασ δε αποτολμα και λεγει ευρεθην τοισ εμε μη ζητουσιν εμφανησ εγενομην τοισ εμε μη επερωτωσιν ²¹ προσ δε τον ισραηλ λεγει ολην την ημεραν εξεπετασα τασ χειρασ μου προσ λαον απειθουντα και αντιλεγοντα

11

¹ λεγω ουν μη απωσατο ο θεοσ τον λαον αυτου μη γενοιτο

και γαρ εγω ισραηλιτησ ειμι εκ σπερματοσ αβρααμ φυλησ βενιαμιν ² ουκ απωσατο ο θεοσ τον λαον αυτου ον προεγνω η ουκ οιδατε εν ηλια τι λεγει η γραφη ωσ εντυγχανει τω θεω κατα του ισραηλ λεγων ³ κυριε τουσ προφητασ σου απεκτειναν και τα θυσιαστηρια σου κατεσκαψαν καγω υπλειφθην μονοσ και ζητουσιν την ψυχην μου ⁴ αλλα τι λεγει αυτω ο χρηματισμοσ κατελιπον εμαυτω επτακιςχιλιουσ ανδρασ οιτινεσ ουκ εκαμψαν γονυ τη βααλ ⁵ ουτωσ ουν και εν τω νυν καιρω λειμμα κατ εκλογην χαριτοσ γεγονεν ⁶ ει δε χαριτι ουκετι εξ εργων επει η χαρισ ουκετι γινεται χαρισ ει δε εξ εργων ουκετι εστιν χαρισ επει το εργον ουκετι εστιν εργον ⁷ τι ουν ο επιζητει ισραηλ τουτο ουκ επετυχεν η δε εκλογη επετυχεν οι δε λοιποι επωρωθησαν ⁸ καθωσ γεγραπται εδωκεν αυτοισ ο θεοσ πνευμα κατανυξεωσ οφθαλμουσ του μη βλεπειν και ωτα του μη ακουειν εωσ τησ σημερον ημερασ ⁹ και δαυιδ λεγει γενηθητω η τραπεζα αυτων εισ παγίδα και εισ θηραν και εισ σκανδαλον και εισ ανταποδομα αυτοισ ¹⁰ σκοτισθητωσαν οι οφθαλμοι αυτων του μη βλεπειν και τον νωτον αυτων δια παντοσ συγκαμψον ¹¹ λεγω ουν μη επταισαν ινα πεσωσιν μη γενοιτο αλλα τω αυτων παραπτωματι η σωτηρια τοισ εθνεσιν εισ το παραζηλωσαι αυτοουσ ¹² ει δε το παραπτωμα αυτων πλουτοσ κοσμου και το ηττημα αυτων πλουτοσ εθνων ποσω μαλλον το πληρωμα αυτων ¹³ υμιν γαρ λεγω τοισ εθνεσιν εφ οσον μεν ειμι εγω εθνων αποστολοσ την

διακονιαν μου δοξαζω ¹⁴ ει πως παραζηλωσω μου την σαρκα και σωσω τινασ εξ αυτων ¹⁵ ει γαρ η αποβολη αυτων καταλλαγη κοσμου τισ η προσληψισ ει μη ζωη εκ νεκρων ¹⁶ ει δε η απαρχη αγια και το φυραμα και ει η ριζα αγια και οι κλαδοι ¹⁷ ει δε τινεσ των κλαδων εξεκλασθησαν συ δε αγριελαιος ων ενεκεντριστησ εν αυτοισ και συγκοινωνος της ριζησ και της πισοτητοσ της ελαιασ εγενου ¹⁸ μη κατακαυχω των κλαδων ει δε κατακαυχασαι ου συ την ριζαν βασταζεισ αλλ η ριζα σε ¹⁹ ερεισ ουν εξεκλασθησαν κλαδοι ινα εγω εγκεντριθω ²⁰ καλωσ τη απιστια εξεκλασθησαν συ δε τη πιστει εστηκασ μη υψηλοφρονει αλλα φοβου ²¹ ει γαρ ο θεοσ των κατα φυσιν κλαδων ουκ εφεισατο μηπωσ ουδε σου φεισεται ²² ιδε ουν χρηστοτητα και αποτομιαν θεου επι μεν τουσ πεσοντασ αποτομιαν επι δε σε χρηστοτητα εαν επιμεινισ τη χρηστοτητι επει και συ εκκοπησ ²³ και εκεινοι δε εαν μη επιμεινωσιν τη απιστια εγκεντρισθησονται δυνατοσ γαρ ο θεοσ εστιν παλιν εγκεντρισαι αυτοουσ ²⁴ ει γαρ συ εκ της κατα φυσιν εξεκοπησ αγριελαιου και παρα φυσιν ενεκεντριστησ εισ καλλιελαιον ποσω μαλλον ουτοι οι κατα φυσιν εγκεντρισθησονται τη ιδια ελαια ²⁵ ου γαρ θελω υμασ αγνοειν αδελφοι το μυστηριον τουτο ινα μη ητε παρ εαυτοισ φρονιμοι οτι πωρωσισ απο μερουσ τω ισραηλ γεγονεν αχρι ου το πληρωμα των εθνων εισελθη ²⁶ και ουτωσ πασ ισραηλ σωθησεται καθωσ γεγραπται ηξει εκ σιων ο ρυομενοσ και αποστρεψει ασεβειασ απο ιακωβ ²⁷ και αυτη αυτοισ η παρ εμου

διαθηκη οταν αφελωμαι τασ αμαρτιασ αυτων ²⁸ κατα μεν το ευαγγελιον εχθροι δι υμασ κατα δε την εκλογην αγαπητοι δια τουσ πατερασ ²⁹ αμεταμελητα γαρ τα χαρισματα και η κλησισ του θεου ³⁰ ωσπερ γαρ και υμεισ ποτε ηπειθησατε τω θεω νυν δε ηληθητε τη τουτων απειθεια ³¹ ουτωσ και ουτοι νυν ηπειθησαν τω υμετερω ελεει ινα και αυτοι εληθωσιν ³² συνεκλεισεν γαρ ο θεοσ τουσ παντασ εισ απειθειαν ινα τουσ παντασ ελεησ ³³ ω βαθοσ πλουτου και σοφιασ και γνωσεωσ θεου ωσ ανεξερευνητα τα κριματα αυτου και ανεξιχνιαστοι αι οδοι αυτου ³⁴ τισ γαρ εγνω νουν κυριου η τισ συμβουλοσ αυτου εγενετο ³⁵ η τισ προεδωκεν αυτω και ανταποδοθησεται αυτω ³⁶ οτι εξ αυτου και δι αυτου και εισ αυτον τα παντα αυτω η δοξα εισ τουσ αιωνασ αμην

12

¹ παρακαλω ουν υμασ αδελφοι δια των οικτιρμων του θεου παραστησαι τα σωματα υμων θυσιαν ζωσαν αγιαν ευαρεστον τω θεω την λογικην λατρειαν υμων ² και μη συσχηματιζεσθαι τω αιωνι τουτω αλλα μεταμορφουσθαι τη ανακαινωσει του νοουσ υμων εισ το δοκιμαζειν υμασ τι το θελημα του θεου το αγαθον και ευαρεστον και τελειον ³ λεγω γαρ δια της χαριτοσ της δοθεισησ μοι παντι τω οντι εν υμιν μη υπερφρονειν παρ ο δει φρονειν αλλα φρονειν εισ το σωφρονειν εκαστω ωσ ο θεοσ εμερισεν μετρον πιστεωσ ⁴ καθαπερ γαρ εν ενι σωματι μελη πολλα εχομεν τα δε μελη παντα ου την αυτην εχει πραξιν

5 ουτως οι πολλοι εν σωμα εσμεν εν χριστω ο δε καθ εις αλληλων μελη ⁶ εχοντες δε χαρισματα κατα την χαριν την δοθεισαν ημιν διαφορα ειτε προφητειαν κατα την αναλογιαν της πιστεωσ ⁷ ειτε διακονιαν εν τη διακονια ειτε ο διδασκων εν τη διδασκαλια ⁸ ειτε ο παρακαλων εν τη παρακλησει ο μεταδιδουσ εν απλοτητι ο προισταμενος εν σπουδη ο ελεων εν ιλαροτητι ⁹ η αγαπη ανυποκριτος αποστυγουντες το πονηρον κολλωμενοι τω αγαθω ¹⁰ τη φιλαδελφια εις αλληλουσ φιλοστοργοι τη τιμη αλληλουσ προηγουμενοι ¹¹ τη σπουδη μη οκνηροι τω πνευματι ζεοντες τω κυριω δουλευοντες ¹² τη ελπιδι χαιροντες τη θλιψει υπομενοντες τη προσευχη προσκαρτεροντες ¹³ ταισ χρειαισ των αγιων κοινωνουντες την φιλοξενιαν διωκοντες ¹⁴ ευλογειτε τουσ διωκοντασ υμασ ευλογειτε και μη καταρασθε ¹⁵ χαιρειν μετα χαιροντων και κλαιειν μετα κλαιοντων ¹⁶ το αυτο εις αλληλουσ φρονουντες μη τα υψηλα φρονουντες αλλα τοισ ταπεινοισ συναπαγομενοι μη γινεσθε φρονιμοι παρ εαυτοισ ¹⁷ μηδενι κακον αντι κακου αποδιδοντες προνοουμενοι καλα ενωπιον παντων ανθρωπων ¹⁸ ει δυνατον το εξ υμων μετα παντων ανθρωπων ειρηνευοντες ¹⁹ μη εαυτουσ εκδικουντες αγαπητοι αλλα δοτε τοπον τη οργη γεγραπται γαρ εμοι εκδικησισ εγω ανταποδωσω λεγει κυριοσ ²⁰ εαν ουν πεινα ο εχθροσ σου ψωμιζε αυτον εαν διψα ποτιζε αυτον τουτο γαρ ποιων ανθρακασ πυροσ σωρευσεισ επι την κεφαλην αυτου ²¹ μη νικω υπο του κακου αλλα

νικα εν τω αγαθω το κακον

13

1 πασα ψυχη εξουσιασ υπερεχουσαισ υποτασσεσθω ου γαρ εστιν εξουσια ει μη υπο θεου αι δε ουσαι εξουσιαι υπο του θεου τεταγμεναι εισιν ² ωστε ο αντιτασσομενοσ τη εξουσια τη του θεου διαταγη ανθεστηκεν οι δε ανθεστηκοτεσ εαυτοισ κριμα ληφονται ³ οι γαρ αρχοντεσ ουκ εισιν φοβοσ των αγαθων εργαων αλλα των κακων θελεισ δε μη φοβεισθαι την εξουσιαν το αγαθον ποιει και εξεισ επαινον εξ αυτησ ⁴ θεου γαρ διακονοσ εστιν σοι εις το αγαθον εαν δε το κακον ποιησ φοβου ου γαρ εικη την μαχαιραν φορει θεου γαρ διακονοσ εστιν εκδικοσ εις οργην τω το κακον πρασσοντι ⁵ διο αναγκη υποτασσεσθαι ου μονον δια την οργην αλλα και δια την συνειδησιν ⁶ δια τουτο γαρ και φοροσ τελειτε λειτουργοι γαρ θεου εισιν εις αυτο τουτο προσκαρτεροντες ⁷ αποδοτε ουν πασιν τασ οφειλασ τω τον φορον τον φορον τω το τελοσ το τελοσ τω τον φορον τον φορον τω την τιμην την τιμην ⁸ μηδενι μηδεν οφειλετε ει μη το αγαπαν αλληλουσ ο γαρ αγαπων τον ετερον νομον πεπληρωκεν ⁹ το γαρ ου μοιχευσεισ ου φονευσεισ ου κλεψεισ ουκ επιθυμησεισ και ει τισ ετερα εντολη εν τουτω τω λογω ανακεφαλαιουται εν τω αγαπησεισ τον πλησιον σου ωσ σεαυτον ¹⁰ η αγαπη τω πλησιον κακον ουκ εργαζεται πληρωμα ουν νομου η αγαπη ¹¹ και τουτο ειδοτεσ τον καιρον οτι ωρα ημασ ηδη εξ υπνου εγερθηναι νυν γαρ εγγυτερον ημων η σωτηρια

η οτε επιστευσαμεν ¹² η νυξ προεκοψεν η δε ημερα ηγγικεν αποθωμεθα ουν τα εργα του σκοτους και ενδυσωμεθα τα οπλα του φωτος ¹³ ωσ εν ημερα ευσημονωσ περιπατησωμεν μη κωμοισ και μεθαισ μη κοιταισ και ασελγειαισ μη εριδι και ζηλω ¹⁴ αλλ ενδυσασθε τον κυριον ιησουν χριστον και της σαρκος προνοιαν μη ποιεισθε εις επιθυμιασ

14

¹ τον δε ασθενουντα τη πιστει προσλαμβανεσθε μη εις διακρισεισ διαλογισμων ² οσ μεν πιστευει φαγειν παντα ο δε ασθενων λαχανα εσθιει ³ ο εσθιων τον μη εσθιοντα μη εξουθενειτω και ο μη εσθιων τον εσθιοντα μη κρινετω ο θεοσ γαρ αυτον προσελαβετο ⁴ συ τισ ει ο κρινων αλλοτριον οικετην τω ιδιω κυριω στηκει η πιπτει σταθησεται δε δυνατοσ γαρ εστιν ο θεοσ στησαι αυτον ⁵ οσ μεν κρινει ημεραν παρ ημεραν οσ δε κρινει πασαν ημεραν εκαστοσ εν τω ιδιω νοι πληροφορεισθω ⁶ ο φρονων την ημεραν κυριω φρονει και ο μη φρονων την ημεραν κυριω ου φρονει και ο εσθιων κυριω εσθιει ευχαριστηει γαρ τω θεω και ο μη εσθιων κυριω ουκ εσθιει και ευχαριστηει τω θεω ⁷ ουδεισ γαρ ημων εαυτω ζη και ουδεισ εαυτω αποθνησκει ⁸ εαν τε γαρ ζωμεν τω κυριω ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν τω κυριω αποθνησκομεν εαν τε ουν ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν του κυριου εσμεν ⁹ εις τουτο γαρ χριστοσ και απεθανεν και ανεστη και εξησεν ινα και νεκρων και ζωντων κυριευση ¹⁰ συ δε τι κρινεισ τον αδελφον σου η και

συ τι εξουθενεισ τον αδελφον σου παντεσ γαρ παραστησομεθα τω βηματι του χριστου ¹¹ γεγραπται γαρ ζω εγω λεγει κυριοσ οτι εμοι καμψει παν γονυ και πασα γλωσσα εξομολογησεται τω θεω ¹² αρα ουν εκαστοσ ημων περι εαυτου λογον δωσει τω θεω ¹³ μηκετι ουν αλληλουσ κρινωμεν αλλα τουτο κρινατε μαλλον το μη τιθена προσκομμα τω αδελφω η σκανδαλον ¹⁴ οйда και πεπεισμα εν κυριω ιησου οτι ουδεν κοινον δι αυτου ει μη τω λογιζομενω τι κοινον ειναι εκεινω κοινον ¹⁵ ει δε δια βρωμα ο αδελφοσ σου λυπειται ουκετι κατα αγαπην περιπατεισ μη τω βρωματι σου εκεινον απολλυε υπερ ου χριστοσ απεθανεν ¹⁶ μη βλασφημεισθω ουν υμων το αγαθον ¹⁷ ου γαρ εστιν η βασιλεια του θεου βρωσισ και ποσισ αλλα δικαιοσυνη και ειρηνη και χαρα εν πνευματι αγιω ¹⁸ ο γαρ εν τουτοισ δουλευων τω χριστω ευαρεστοσ τω θεω και δοκιμοσ τοισ ανθρωποισ ¹⁹ αρα ουν τα της ειρηνησ διωκωμεν και τα της οικοδομησ της εισ αλληλουσ ²⁰ μη ενεκεν βρωματοσ καταλυε το εργον του θεου παντα μεν καθαρα αλλα κακον τω ανθρωπω τω δια προσκομματοσ εσθιοντι ²¹ καλον το μη φαγειν κρεα μηδε πιειν οινον μηδε εν ω ο αδελφοσ σου προσκοπτει η σκανδαλιζεται η ασθενει ²² συ πιστιν εχεισ κατα σεαυτον εχε ενωπιον του θεου μακαριοσ ο μη κρινων εαυτον εν ω δοκιμαζει ²³ ο δε διακρινομενοσ εαν φαγη κατακεκριται οτι ουκ εκ πιστεωσ παν δε ο ουκ εκ πιστεωσ αμαρτια εστιν ²⁴ τω δε δυναμενω υμασ στηριξαι κατα το ευαγγελιον μου και το κηρυγμα ιησου χριστου κατα αποκαλυψιν μυστηριου

χρονοις αιωνιοις σεσιγημενου
 25 φανερωθεντος δε νυν δια
 τε γραφων προφητικων κατ
 επιταγην του αιωνιου θεου εισ
 υπακοην πιστεωσ εισ παντα τα
 εθνη γνωρισθεντος²⁶ μονω σοφω
 θεω δια ιησου χριστου ω η δοξα
 εισ τους αιωνας αμην

15

1 οφειλομεν δε ημεις οι
 δυνατοι τα ασθενηματα των
 αδυνατων βασταζειν και μη
 εαυτοις αρεσκειν² εκαστος
 ημων τω πλησιον αρεσκετω
 εισ το αγαθον προσ οικοδομην
³ και γαρ ο χριστος ουχ εαυτω
 ηρεσεν αλλα καθωσ γεγραπται
 οι ονειδισμοι των ονειδιζοντων
 σε επεπεσον επ εμε⁴ οσα γαρ
 προεγραφη εισ την ημετεραν
 διδασκαλιαν προεγραφη ινα
 δια της υπομονησ και δια της
 παρακλησεωσ των γραφων την
 ελπιδα εχωμεν⁵ ο δε θεος της
 υπομονησ και της παρακλησεωσ
 δωη υμιν το αυτο φρονειν εν
 αλληλοις κατα χριστον ιησουν
⁶ ινα ομοθυμαδον εν ενι στοματι
 δοξαζητε τον θεον και πατερα
 του κυριου ημων ιησου χριστου
⁷ διο προσλαμβανεσθε αλληλους
 καθωσ και ο χριστος προσελαβετο
 υμασ εισ δοξαν θεου⁸ λεγω
 δε χριστον ιησουν διακονον
 γεγενησθαι περιτομησ υπερ
 αληθειασ θεου εισ το βεβαιωσαι
 τασ επαγγελιασ των πατερων⁹ τα
 δε εθνη υπερ ελεουσ δοξασαι
 τον θεον καθωσ γεγραπται δια
 τουτο εξομολογησομαι σοι εν
 εθνεσιν και τω ονοματι σου ψαλω
¹⁰ και παλιν λεγει ευφρανθητε
 εθνη μετα του λαου αυτου
¹¹ και παλιν αινειτε τον κυριον
 παντα τα εθνη και επαινεσατε
 αυτον παντες οι λαοι¹² και

παλιν ησαιασ λεγει εσται η ριζα
 του ιεσσαι και ο ανισταμενος
 αρχειν εθνων επ αυτω εθνη
 ελπιουσιν¹³ ο δε θεος της ελπιδοσ
 πληρωσαι υμασ πασησ χαρασ και
 ειρηνησ εν τω πιστευειν εισ το
 περισσευειν υμασ εν τη ελπιδι
 εν δυναμει πνευματοσ αγιου
¹⁴ πεπεισμαι δε αδελφοι μου και
 αυτοσ εγω περι υμων οτι και
 αυτοι μεστοι εστε αγαθωσυνησ
 πεπληρωμενοι πασησ γνωσεωσ
 δυναμενοι και αλλουσ νουθετειν
¹⁵ τολμηροτερον δε εγραψα
 υμιν αδελφοι απο μερουσ ωσ
 επαναμιμησκων υμασ δια την
 χαριν την δοθεισαν μοι υπο του
 θεου¹⁶ εισ το ειναι με λειτουργον
 ιησου χριστου εισ τα εθνη
 ιερουργουντα το ευαγγελιον του
 θεου ινα γενηται η προσφορα των
 εθνων ευπροσδεκτοσ ηγιασμενη
 εν πνευματι αγιω¹⁷ εχω ουν
 καυχησιν εν χριστω ιησου τα
 προσ τον θεον¹⁸ ου γαρ τολμησω
 λαλειν τι ων ου κατειργασατο
 χριστοσ δι εμου εισ υπακοην
 εθνων λογω και εργω¹⁹ εν
 δυναμει σημειων και τερατων
 εν δυναμει πνευματοσ θεου
 ωστε με απο ιερουσαλημ και
 κυκλω μεχρι του ιλλυρικου
 πεπληρωκεναι το ευαγγελιον
 του χριστου²⁰ ουτωσ δε
 φιλοτιμουμενον ευαγγελιζεσθαι
 ουχ οπου ωνομασθη χριστοσ
 ινα μη επ αλλοτριον θεμελιον
 οικοδομω²¹ αλλα καθωσ
 γεγραπται οισ ουκ ανηγγελη
 περι αυτου οψονται και οι ουκ
 ακηκοασιν συνησουσιν²² διο και
 ενεκοπτομην τα πολλα του ελθειν
 προσ υμασ²³ νυνι δε μηκετι
 τοπον εχων εν τοισ κλιμασιν
 τουτοισ επιποθιαν δε εχων του
 ελθειν προσ υμασ απο πολλων

ετων ²⁴ ως εαν πορευωμαι εις την σπανιαν ελευσομαι προς υμας ελπίζω γαρ διαπορευομενος θεασασθαι υμας και υφ υμων προπεμφθηναι εκει εαν υμων πρωτον απο μερουσ εμπλησθω ²⁵ νυνη δε πορευομαι εις ιερουσαλημ διακονων τοις αγιοις ²⁶ ευδοκησαν γαρ μακεδονια και αχαια κοινωνιαν τινα ποιησασθαι εις τουσ πτωχοουσ των αγιων των εν ιερουσαλημ ²⁷ ευδοκησαν γαρ και οφειλεται αυτων εισιν ει γαρ τοις πνευματικοις αυτων εκοινωνησαν τα εθνη οφειλουσιν και εν τοις σαρκικοις λειτουργησαι αυτοις ²⁸ τουτο ουν επιτελεσασ και σφραγισαμενος αυτοις τον καρπον τουτον απελευσομαι δι υμων εις την σπανιαν ²⁹ οίδα δε οτι ερχομενος προς υμας εν πληρωματι ευλογιασ του ευαγγελιου του χριστου ελευσομαι ³⁰ παρακαλω δε υμας αδελφοι δια του κυριου ημων ιησου χριστου και δια της αγαπισ του πνευματος συναγωνιασθαι μοι εν ταισ προσευχαισ υπερ εμου προς τον θεον ³¹ ινα ρυσθω απο των απειθουντων εν τη ιουδαια και ινα η διακονια μου η εις ιερουσαλημ ευπροσδεκτος γενηται τοις αγιοις ³² ινα εν χαρα ελθω προς υμας δια θεληματος θεου και συναναπαυσωμαι υμιν ³³ ο δε θεοσ της ειρηνης μετα παντων υμων αμην

16

¹ συνιστημι δε υμιν φοιβην την αδελφην ημων ουσαν διακονον της εκκλησιασ της εν κεγχραισ ² ινα αυτην προσδεξησθε εν κυριω αξιωσ των αγιων και παραστητε αυτη εν ω αν υμων χρηζη πραγματι και γαρ αυτη

προστατισ πολλων εγενηθη και αυτου εμου ³ ασπασασθε πρισκαν και ακυλαν τουσ συνεργουσ μου εν χριστω ιησου ⁴ οιτινεσ υπερ της ψυχησ μου τον εαυτων τραχηλον υπεθηκαν οισ ουκ εγω μονοσ ευχαριστω αλλα και πασαι αι εκκλησιαι των εθνων ⁵ και την κατ οικον αυτων εκκλησιαν ασπασασθε επαινετον τον αγαπητον μου οσ εστιν απαρχη της αχαιασ εις χριστον ⁶ ασπασασθε μαριαμ ητισ πολλα εκοπιασεν εις ημασ ⁷ ασπασασθε ανδρονικον και ιουνιαν τουσ συγγενεισ μου και συναιχμαλωτουσ μου οιτινεσ εισιν επισημοι εν τοις αποστολοις οι και προ εμου γεγονασιν εν χριστω ⁸ ασπασασθε αμπλιαν τον αγαπητον μου εν κυριω ⁹ ασπασασθε ουρβανον τον συνεργον ημων εν χριστω και σταχυν τον αγαπητον μου ¹⁰ ασπασασθε απελλην τον δοκιμον εν χριστω ασπασασθε τουσ εκ των αριστοβουλου ¹¹ ασπασασθε ηρωδιωνα τον συγγενη μου ασπασασθε τουσ εκ των ναρκισσου τουσ οντασ εν κυριω ¹² ασπασασθε τρυφαιναν και τρυφωσαν τασ κοπιωσασ εν κυριω ασπασασθε περσιδα την αγαπητην ητισ πολλα εκοπιασεν εν κυριω ¹³ ασπασασθε ρουφον τον εκλεκτον εν κυριω και την μητερα αυτου και εμου ¹⁴ ασπασασθε ασυγκριτον φλεγοντα ερμαν πατροβαν ερμην και τουσ συν αυτοις αδελφουσ ¹⁵ ασπασασθε φιλολογον και ιουλιαν νηρεα και την αδελφην αυτου και ολυμπαν και τουσ συν αυτοις παντασ αγιουσ ¹⁶ ασπασασθε αλληλουσ εν φιληματι αγιω ασπαζονται υμασ αι εκκλησιαι του χριστου

17 παρακαλω δε υμασ αδελφοι σκοπειν τουσ τασ διχοστασιασ και τα σκανδαλα παρα την διδαχην ην υμεισ εμαθετε ποιουντας και εκκλινατε απ αυτων 18 οι γαρ τοιουτοι τω κυριω ημων ιησου χριστω ου δουλευουσιν αλλα τη εαυτων κοιλια και δια της χρηστολογιασ και ευλογιασ εξαπατωσιν τασ καρδιασ των ακακων 19 η γαρ υμων υπακοη εισ παντασ αφικετο χαιρω ουν το εφ υμιν θελω δε υμασ σοφουσ μεν εινα εισ το αγαθον ακεραιουσ δε εισ το κακον 20 ο δε θεοσ της ειρηνησ συντριψει τον σαταναν υπο τουσ ποδασ υμων εν ταχει η χαρισ του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων 21 ασπαζονται υμασ τιμοθεοσ ο συνεργοσ μου και λουκιοσ και ιασων και σωσιπατροσ οι συγγενεισ μου 22 ασπαζομαι υμασ εγω τερτιοσ ο γραψασ την επιστολην εν κυριω 23 ασπαζεται υμασ γαιοσ ο ξενοσ μου και της εκκλησιασ ολησ ασπαζεται υμασ εραστοσ ο οικονομοσ της πολεωσ και κουαρτοσ ο αδελφοσ 24 η χαρισ του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄

1 παυλος κλητος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και σωσθηνης ο αδελφος 2 τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω ηγιασμενοις εν χριστω ιησου κλητοις αγιοις συν πασιν τοις επικαλουμενοις το ονομα του κυριου ημων ιησου χριστου εν παντι τοπω αυτων τε και ημων 3 χαρισ υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου 4 ευχαριστω τω θεω μου παντοτε περι υμων επι τη χαριτι του θεου τη δοθειση υμιν εν χριστω ιησου 5 οτι εν παντι επλουτισθητε εν αυτω εν παντι λογω και παση γνωσει 6 καθως το μαρτυριον του χριστου εβεβαιωθη εν υμιν 7 ωστε υμας μη υστερεισθαι εν μηδενι χαρισματι απεκδεχομενους την αποκαλυψιν του κυριου ημων ιησου χριστου 8 ος και βεβαιωσει υμας εως τελους ανεγκλητους εν τη ημερα του κυριου ημων ιησου χριστου 9 πιστος ο θεος δι ου εκληθητε εις κοινωνιαν του υιου αυτου ιησου χριστου του κυριου ημων 10 παρακαλω δε υμας αδελφοι δια του ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου ινα το αυτο λεγητε παντες και μη η εν υμιν σχισματα ητε δε κατηρτισμενοι εν τω αυτω νοι και εν τη αυτη γνωμη 11 εδηλωθη γαρ μοι περι υμων αδελφοι μου υπο των χλοησ οτι εριδες εν υμιν εισιν 12 λεγω δε τουτο οτι εκαστος υμων λεγει εγω μεν ειμι παυλου εγω δε απολλω εγω δε κηφα εγω δε χριστου 13 μεμερισται ο χριστος μη παυλος εσταυρωθη υπερ υμων η εις το ονομα παυλου εβαπτισθητε 14 ευχαριστω τω

θεω οτι ουδενα υμων εβαπτισα ει μη κρισπον και γαιον 15 ινα μη τισ ειπη οτι εις το εμον ονομα εβαπτισα 16 εβαπτισα δε και τον στεφανα οικον λοιπον ουκ οίδα ει τινα αλλον εβαπτισα 17 ου γαρ απεστειλεν με χριστος βαπτιζειν αλλ ευαγγελιζεσθαι ουκ εν σοφια λογου ινα μη κενωθη ο σταυρος του χριστου 18 ο λογος γαρ ο του σταυρου τοις μεν απολλυμενοις μωρια εστιν τοις δε σωζομενοις ημιν δυναμις θεου εστιν 19 γεγραπται γαρ απολω την σοφιαν των σοφων και την συνεσιν των συνετων αθετησω 20 που σοφος που γραμματευσ που συζητητης του αιωνος τουτου ουχι εμωρανεν ο θεος την σοφιαν του κοσμου τουτου 21 επειδη γαρ εν τη σοφια του θεου ουκ εγνω ο κοσμος δια της σοφιας τον θεον ευδοκησεν ο θεος δια της μωριας του κηρυγματος σωσαι τους πιστευοντας 22 επειδη και ιουδαιοι σημειον αιτουσιν και ελληνες σοφιαν ζητουσιν 23 ημεις δε κηρυσσομεν χριστον εσταυρωμενον ιουδαιοις μεν σκανδαλον ελλησιν δε μωριαν 24 αυτοις δε τοις κλητοις ιουδαιοις τε και ελλησιν χριστον θεου δυναμιν και θεου σοφιαν 25 οτι το μωρον του θεου σοφωτερον των ανθρωπων εστιν και το ασθενες του θεου ισχυροτερον των ανθρωπων εστιν 26 βλεπετε γαρ την κλησιν υμων αδελφοι οτι ου πολλοι σοφοι κατα σαρκα ου πολλοι δυνατοι ου πολλοι ευγενεις 27 αλλα τα μωρα του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα τους σοφους καταισχυνη και τα ασθενη του κοσμου εξελεξατο ο θεος ινα καταισχυνη τα ισχυρα 28 και τα αγενη του κοσμου και τα εξουθνημενα εξελεξατο

ο θεος και τα μη οντα ινα τα οντα καταργηση ²⁹ οπως μη καυχησηται πασα σαρξ ενωπιον του θεου ³⁰ εξ αυτου δε υμεις εστε εν χριστω ιησου ος εγενηθη ημιν σοφια απο θεου δικαιοσυνη τε και αγιασμος και απολυτρωσις ³¹ ινα καθως γεγραπται ο καυχωμενος εν κυριω καυχασθω

2

¹ καγω ελθων προς υμας αδελφοι ηλθον ου καθ υπεροχην λογου η σοφιασ καταγγελλων υμιν το μαρτυριον του θεου ² ου γαρ εκρινα του ειδεναι τι εν υμιν ει μη ιησουν χριστον και τουτον εσταυρωμενον ³ και εγω εν ασθενεια και εν φοβω και εν τρομω πολλω εγενομην προς υμας ⁴ και ο λογος μου και το κηρυγμα μου ουκ εν πειθοισ ανθρωπινης σοφιασ λογοισ αλλ εν αποδειξει πνευματος και δυναμεωσ ⁵ ινα η πιστις υμων μη η εν σοφια ανθρωπων αλλ εν δυναμει θεου ⁶ σοφιαν δε λαλουμεν εν τοισ τελειοισ σοφιαν δε ου του αιωνοσ τουτου ουδε των αρχοντων του αιωνοσ τουτου των καταργουμενων ⁷ αλλα λαλουμεν σοφιαν θεου εν μυστηριω την αποκεκρυμμενην ην προωρισεν ο θεος προ των αιωνων εις δοξαν ημων ⁸ ην ουδεις των αρχοντων του αιωνοσ τουτου εγνωκεν ει γαρ εγνωσαν ουκ αν τον κυριον της δοξης εσταυρωσαν ⁹ αλλα καθως γεγραπται α οφθαλμοσ ουκ ειδεν και ουσ ουκ ηκουσεν και επι καρδιαν ανθρωπου ουκ ανεβη α ητοιμασεν ο θεοσ τοισ αγαπωσιν αυτον ¹⁰ ημιν δε ο θεοσ απεκαλυψεν δια του πνευματος αυτου το γαρ πνευμα παντα ερευνα και τα βαθη του θεου ¹¹ τισ γαρ οιδεν ανθρωπων τα

του ανθρωπου ει μη το πνευμα του ανθρωπου το εν αυτω ουτως και τα του θεου ουδεις οιδεν ει μη το πνευμα του θεου ¹² ημεις δε ου το πνευμα του κοσμου ελαβομεν αλλα το πνευμα το εκ του θεου ινα ειδωμεν τα υπο του θεου χαρισθεντα ημιν ¹³ α και λαλουμεν ουκ εν διδακτοισ ανθρωπινησ σοφιασ λογοισ αλλ εν διδακτοισ πνευματος αγιου πνευματικοισ ⁴¹⁵² A-DPN πνευματικα συγκρινοντες ¹⁴ ψυχικοσ δε ανθρωποσ ου δεχεται τα του πνευματος του θεου μωρια γαρ αυτω εστιν και ου δυναται γνωναι οτι πνευματικωσ ανακρινεται ¹⁵ ο δε πνευματικοσ ανακρινει μεν παντα αυτοσ δε υπ ουδενοσ ανακρινεται ¹⁶ τισ γαρ εγνω νουν κυριου οσ συμβιβασει αυτον ημεις δε νουν χριστου εχομεν

3

¹ και εγω αδελφοι ουκ ηδυνηθην υμιν λαλησαι ωσ πνευματικοισ αλλ ωσ σαρκικοισ ωσ νηπιοισ εν χριστω ² γαλα υμασ εποτισα και ου βρωμα ουπω γαρ εδυνασθε αλλ ουτε ετι νυν δυνασθε ³ ετι γαρ σαρκικοι εστε οπου γαρ εν υμιν ζηλοσ και ερισ και διχοστασιαι ουχι σαρκικοι εστε και κατα ανθρωπον περιπατειτε ⁴ οταν γαρ λεγη τισ εγω μεν ειμι παυλου ετεροσ δε εγω απολλω ουχι σαρκικοι εστε ⁵ τισ ουν εστιν παυλοσ τισ δε απολλωσ αλλ η διακονοι δι ων επιστευσατε και εκαστω ωσ ο κυριοσ εδωκεν ⁶ εγω εφυτευσα απολλωσ εποτισεν αλλ ο θεοσ ηυξανεν ⁷ ωστε ουτε ο φυτευων εστιν τι ουτε ο ποτιζων αλλ ο αυξανων θεοσ ⁸ ο φυτευων δε και ο ποτιζων

εν εισιν εκαστος δε τον ιδιον μισθον ληψεται κατα τον ιδιον κοπον ⁹ θεου γαρ εσμεν συνεργοι θεου γεωργιον θεου οικοδομη εστε ¹⁰ κατα την χαριν του θεου την δοθεισαν μοι ως σοφος αρχιτεκτων θεμελιον τεθεικα αλλος δε εποικοδομει εκαστος δε βλεπετω πως εποικοδομει ¹¹ θεμελιον γαρ αλλον ουδεις δυναται θειναι παρα τον κειμενον ος εστιν ιησους χριστος ¹² ει δε τις εποικοδομει επι τον θεμελιον τουτον χρυσον αργυρον λιθους τιμιους ξυλα χορτον καλαμην ¹³ εκαστου το εργον φανερον γενησεται η γαρ ημερα δηλωσει οτι εν πυρι αποκαλυπτεται και εκαστου το εργον οποιον εστιν το πυρ δοκιμασει ¹⁴ ει τινος το εργον μενει ο εποικοδομησεν μισθον ληψεται ¹⁵ ει τινος το εργον κατακαησεται ζημιωθησεται αυτοσ δε σωθησεται ουτως δε ως δια πυρος ¹⁶ ουκ οιδατε οτι νασ θεου εστε και το πνευμα του θεου οικει εν υμιν ¹⁷ ει τις τον ναον του θεου φθειρει φθειρει τουτον ο θεος ο γαρ νασ του θεου αγιος εστιν οιτινες εστε υμεις ¹⁸ μηδεις εαυτον εξαπατατω ει τις δοκει σοφος ειναι εν υμιν εν τω αιωνι τουτω μωρος γενεσθω ινα γενηται σοφος ¹⁹ η γαρ σοφια του κοσμου τουτου μωρια παρα τω θεω εστιν γεγραπται γαρ ο δρασσομενος τους σοφους εν τη πανουργια αυτων ²⁰ και παλιν κυριος γινωσκει τους διαλογισμους των σοφων οτι εισιν ματαιοι ²¹ ωστε μηδεις καυχασθω εν ανθρωποισ παντα γαρ υμων εστιν ²² ειτε παυλος ειτε απολλωσ ειτε κηφασ ειτε κοσμος ειτε ζωη ειτε θανατος ειτε ενεστωτα ειτε μελλοντα παντα

υμων εστιν ²³ υμεις δε χριστου χριστος δε θεου

4

¹ ουτως ημασ λογιζεσθω ανθρωπος ως υπηρετας χριστου και οικονομους μυστηριων θεου ² ο δε λοιπον ζητειται εν τοισ οικονομοισ ινα πιστος τις ευρεθη ³ εμοι δε εισ ελαχιστον εστιν ινα υφ υμων ανακριθω η υπο ανθρωπινησ ημερας αλλ ουδε εμαυτον ανακρινω ⁴ ουδεν γαρ εμαυτω συνοιδα αλλ ουκ εν τουτω δεδικαιωμαι ο δε ανακρινων με κυριος εστιν ⁵ ωστε μη προ καιρου τι κρινετε εως αν ελθη ο κυριος ος και φωτισει τα κρυπτα του σκοτους και φανερωσει τας βουλασ των καρδιων και τοτε ο επαίνος γενησεται εκαστω απο του θεου ⁶ ταυτα δε αδελφοι μετεσχηματισα εισ εμαυτον και απολλω δι υμασ ινα εν ημιν μαθητε το μη υπερ ο γεγραπται φρονειν ινα μη εισ υπερ του ενος φυσιουσθε κατα του ετερου ⁷ τις γαρ σε διακρινει τι δε εχεισ ο ουκ ελαβεσ ει δε και ελαβεσ τι καυχασαι ως μη λαβων ⁸ ηδη κεκορεσμενοι εστε ηδη επλουτησατε χωρισ ημων εβασιλευσατε και οφελον γε εβασιλευσατε ινα και ημεις υμιν συμβασιλευσωμεν ⁹ δοκω γαρ οτι ο θεος ημασ τους αποστολους εσχατους απεδειξεν ως επιθανατιουσ οτι θεατρον εγενηθημεν τω κοσμω και αγγελοισ και ανθρωποισ ¹⁰ ημεις μωροι δια χριστον υμεις δε φρονιμοι εν χριστω ημεις ασθενεισ υμεις δε ισχυροι υμεις ενδοξοι ημεις δε ατιμοι ¹¹ αχρητησ αρτιωρασ και πεινωμεν και διψωμεν και γυμνητευομεν και

κολαφιζομεθα και αστατουμεν
 12 και κοπιωμεν εργαζομενοι
 ταισ ιδιαισ χερσιν λοιδορουμενοι
 ευλογουμεν διωκομενοι
 ανεχομεθα 13 βλασφημουμενοι
 παρακαλουμεν ωσ περικαθαρματα
 του κοσμου εγενηθημεν παντων
 περιψημα εωσ αρτι 14 ουκ
 εντρεπων υμασ γραφω ταυτα αλλ
 ωσ τεκνα μου αγαπητα νουθετω
 15 εαν γαρ μυριουσ παιδαγωγουσ
 εχητε εν χριστω αλλ ου πολλουσ
 πατερασ εν γαρ χριστω ιησου
 δια του ευαγγελιου εγω υμασ
 εγεννησα 16 παρακαλω ουν υμασ
 μιμηται μου γινεσθε 17 δια τουτο
 επεμψα υμιν τιμοθεον οσ εστιν
 τεκνον μου αγαπητον και πιστον
 εν κυριω οσ υμασ αναμνησει τασ
 οδουσ μου τασ εν χριστω καθωσ
 πανταχου εν παση εκκλησια
 διδασκω 18 ωσ μη ερχομενου
 δε μου προς υμασ εφυσιωθησαν
 τινεσ 19 ελευσομαι δε ταχεωσ
 προς υμασ εαν ο κυριος θεληση
 και γνωσομαι ου τον λογον των
 πεφυσιωμενων αλλα την δυναμιν
 20 ου γαρ εν λογω η βασιλεια του
 θεου αλλ εν δυναμει 21 τι θελετε
 εν ραβδω ελθω προς υμασ η εν
 αγαπη πνευματι τε πραοτητοσ

5

1 ολωσ ακουεται εν υμιν
 πορνεια και τοιαυτη πορνεια ητισ
 ουδε εν τοισ εθνεσιν ονομαζεται
 ωστε γυναικα τινα του πατροσ
 εχειν 2 και υμεισ πεφυσιωμενοι
 εστε και ουχι μαλλον επενησατε
 ινα εξαρθη εκ μεσου υμων ο το
 εργον τουτο ποιησασ 3 εγω μεν
 γαρ ωσ απων τω σωματι παρων
 δε τω πνευματι ηδη κεκρικα
 ωσ παρων τον ουτωσ τουτο
 κατεργασαμενον 4 εν τω ονοματι
 του κυριου ημων ιησου χριστου
 συναχθεντων υμων και του

εμου πνευματοσ συν τη δυναμει
 του κυριου ημων ιησου χριστου
 5 παραδουναι τον τοιουτον τω
 σατανα εισ ολεθρον της σαρκοσ
 ινα το πνευμα σωθη εν τη ημερα
 του κυριου ιησου 6 ου καλον το
 καυχημα υμων ουκ οιδατε οτι
 μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι
 7 εκκαθαρατε την παλαιαν ζυμην
 ινα ητε νεον φυραμα καθωσ εστε
 αζυμοι και γαρ το πασχα ημων
 υπερ ημων ετυθη χριστοσ 8 ωστε
 εορταζωμεν μη εν ζυμη παλαια
 μηδε εν ζυμη κακιασ και πονηριασ
 αλλ εν αζυμοισ ειλικρινειασ και
 αληθειασ 9 εγραφα υμιν εν τη
 επιστολη μη συναναμιγνυσθαι
 πορνοισ 10 και ου παντωσ τοισ
 πορνοισ του κοσμου τουτου η
 τοισ πλεονεκταισ η αρπαξιν η
 ειδωλολατραισ επει οφειλετε αρα
 εκ του κοσμου εξελθειν 11 νυν δε
 εγραφα υμιν μη συναναμιγνυσθαι
 εαν τισ αδελφοσ ονομαζομενοσ
 η πορνοσ η πλεονεκτησ η
 ειδωλολατρησ η λοιδοροσ η
 μεθυσοσ η αρπαξ τω τοιουτω μηδε
 συνεσθιειν 12 τι γαρ μοι και τουσ
 εξω κρινειν ουχι τουσ εσω υμεισ
 κρινετε 13 τουσ δε εξω ο θεοσ
 κρινει και εξαρειτε τον πονηρον
 εξ υμων αυτων

6

1 τολμα τισ υμων πραγμα εχων
 προς τον ετερον κρινεσθαι επι
 των αδικων και ουχι επι των
 αγιων 2 ουκ οιδατε οτι οι αγιοι
 τον κοσμον κρινουσιν και ει εν
 υμιν κρινεται ο κοσμοσ αναξιοι
 εστε κριτηριων ελαχιστων 3 ουκ
 οιδατε οτι αγγελουσ κρινουμεν
 μητι γε βιωτικα 4 βιωτικα μεν
 ουν κριτηρια εαν εχητε τουσ
 εξουθενημενουσ εν τη εκκλησια
 τουτουσ καθιζετε 5 προς εντροπην

υμιν λεγω ουτως ουκ ενι εν υμιν σοφος ουδε εις ος δυνησεται διακριναι ανα μεσον του αδελφου αυτου ⁶ αλλα αδελφος μετα αδελφου κρινεται και τουτο επι απιστων ⁷ ηδη μεν ουν ολωσ ητηημα υμιν εστιν οτι κριματα εχετε μεθ εαυτων δια τι ουχι μαλλον αδικεισθε δια τι ουχι μαλλον αποστερεισθε ⁸ αλλα υμεις αδικειτε και αποστερειτε και ταυτα αδελφου ⁹ η ουκ οιδατε οτι αδικοι βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν μη πλανασθε ουτε πορνοι ουτε ειδωλολατραι ουτε μοιχοι ουτε μαλακοι ουτε αρσενοκοιται ¹⁰ ουτε πλεονεκται ουτε κλεπται ουτε μεθυσοι ου λοιδοροι ουχ αρπαγεσ βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν ¹¹ και ταυτα τινεσ ητε αλλα απελουσασθε αλλα ηγιασθητε αλλ εδικαιωθητε εν τω ονοματι του κυριου ιησου και εν τω πνευματι του θεου ημων ¹² παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ ουκ εγω εξουσιασθησομαι υπο τινος ¹³ τα βρωματα τη κοιλια και η κοιλια τοισ βρωμασιν ο δε θεοσ και ταυτην και ταυτα καταργησει το δε σωμα ου τη πορνεια αλλα τω κυριω και ο κυριοσ τω σωματι ¹⁴ ο δε θεοσ και τον κυριον ηγειρεν και ημασ εξεγερει δια τησ δυναμεωσ αυτου ¹⁵ ουκ οιδατε οτι τα σωματα υμων μελη χριστου εστιν αρασ ουν τα μελη του χριστου ποιησω πορνησ μελη μη γενοιτο ¹⁶ ουκ οιδατε οτι ο κολλωμενοσ τη πορνη εν σωμα εστιν εσονται γαρ φησιν οι δυο εις σαρκα μιαν ¹⁷ ο δε κολλωμενοσ τω κυριω εν πνευμα εστιν ¹⁸ φευγετε την πορνειαν παν αμαρτημα ο εαν ποιηση ανθρωποσ εκτοσ του

σωματοσ εστιν ο δε πορνευων εις το ιδιον σωμα αμαρτανει ¹⁹ η ουκ οιδατε οτι το σωμα υμων ναοσ του εν υμιν αγιου πνευματοσ εστιν ου εχετε απο θεου και ουκ εστε εαυτων ²⁰ ηγορασθητε γαρ τιμησ δοξασατε δη τον θεον εν τω σωματι υμων και εν τω πνευματι υμων ατινα εστιν του θεου

7

¹ περι δε ων εγραψατε μοι καλον ανθρωπω γυναικοσ μη απτεσθαι ² δια δε τασ πορνειασ εκαστοσ την εαυτου γυναικα εχετω και εκαστη τον ιδιον ανδρα εχετω ³ τη γυναικι ο ανηρ την οφειλομενην ευνοιαν αποδιδοτω ομοιωσ δε και η γυνη τω ανδρι ⁴ η γυνη του ιδιου σωματοσ ουκ εξουσιαζει αλλ ο ανηρ ομοιωσ δε και ο ανηρ του ιδιου σωματοσ ουκ εξουσιαζει αλλ η γυνη ⁵ μη αποστερειτε αλληλουσ ει μητι αν εκ συμφωνου προσ καιρον ινα σχολαζητε τη νησθεια και τη προσευχη και παλιν επι το αυτο συνερησθε ινα μη πειραζη υμασ ο σατανασ δια την ακρασιαν υμων ⁶ τουτο δε λεγω κατα συγγνωμην ου κατ επιταγην ⁷ θελω γαρ παντασ ανθρωπουσ εινα ιωσ και εμαυτον αλλ εκαστοσ ιδιον χαρισμα εχει εκ θεου οσ μεν ουτως οσ δε ουτως ⁸ λεγω δε τοισ αγαμοισ και ταισ χηραισ καλον αυτοισ εστιν εαν μεινωσιν ιωσ καγω ⁹ ει δε ουκ εγκρατευονται γαμησατωσαν κρεισσον γαρ εστιν γαμησαι η πυρουσθαι ¹⁰ τοισ δε γεγαμηκοσιν παραγγελλω ουκ εγω αλλ ο κυριοσ γυναικα απο ανδροσ μη χωρισθηναι ¹¹ εαν δε και χωρισθη μενετω αγαμοσ η τω ανδρι καταλλαγητω και ανδρα γυναικα μη αφιεναι ¹² τοισ δε λοιποισ εγω λεγω ουχ ο κυριοσ ει

τις αδελφους γυναικα εχει απιστον και αυτη συνευδοκει οικειν μετ αυτου μη αφιετω αυτην ¹³ και γυνη ητις εχει ανδρα απιστον και αυτοσ συνευδοκει οικειν μετ αυτησ μη αφιετω αυτον ¹⁴ ηγιασται γαρ ο ανηρ ο απιστοσ εν τη γυναικι και ηγιασται η γυνη η απιστοσ εν τω ανδρι επει αρα τα τεκνα υμων ακαθαρτα εστιν νυν δε αγια εστιν ¹⁵ ει δε ο απιστοσ χωριζεται χωριζεσθω ου δεδουλωται ο αδελφοσ η η αδελφη εν τοις τοιουτοις εν δε ειρηνη κεκληκεν ημασ ο θεοσ ¹⁶ τι γαρ οιδασ γυναι ει τον ανδρα σωσεισ η τι οιδασ ανερ ει την γυναικα σωσεισ ¹⁷ ει μη εκαστω ωσ εμερισεν ο θεοσ εκαστον ωσ κεκληκεν ο κυριοσ ουτωσ περιπατειτω και ουτωσ εν ταισ εκκλησιαισ πασαισ διατασσομαι ¹⁸ περιτεμνημενοσ τις εκληθη μη επισπασθω εν ακροβυστια τις εκληθη μη περιτεμνεσθω ¹⁹ η περιτομη ουδεν εστιν και η ακροβυστια ουδεν εστιν αλλα τηρησισ εντολων θεου ²⁰ εκαστοσ εν τη κλησει η εκληθη εν ταυτη μενετω ²¹ δουλοσ εκληθησ μη σοι μελετω αλλ ει και δυνασαι ελευθεροσ γενεσθαι μαλλον χρησαι ²² ο γαρ εν κυριω κληθεισ δουλοσ απελευθεροσ κυριου εστιν ομοιωσ και ο ελευθεροσ κληθεισ δουλοσ εστιν χριστου ²³ τιμησ ηγορασθητε μη γινεσθε δουλοι ανθρωπων ²⁴ εκαστοσ εν ω εκληθη αδελφοι εν τουτω μενετω παρα θεω ²⁵ περι δε των παρθενων επιταγην κυριου ουκ εχω γνωμην δε διδωμι ωσ ηλημενοσ υπο κυριου πιστοσ ειναι ²⁶ νομιζω ουν τουτο καλον υπαρχειν δια την ενεστωσαν αναγκην οτι καλον ανθρωπω το

ουτωσ ειναι ²⁷ δεδεσαι γυναικι μη ζητει λυσιν λελυσαι απο γυναικοσ μη ζητει γυναικα ²⁸ εαν δε και γημησ ουχ ημαρτεσ και εαν γημη η παρθενοσ ουχ ημαρτεν θλιψιν δε τη σαρκι εξουσιν οι τοιουτοι εγω δε υμων φειδομαι ²⁹ τουτο δε φημι αδελφοι ο καιροσ συνεσταλμενοσ το λοιπον εστιν ινα και οι εχοντεσ γυναικασ ωσ μη εχοντεσ ωσι ³⁰ και οι κλαιοντεσ ωσ μη κλαιοντεσ και οι χαιροντεσ ωσ μη χαιροντεσ και οι αγοραζοντεσ ωσ μη κατεχοντεσ ³¹ και οι χρωμενοι τω κοσμω τουτω ωσ μη καταχρωμενοι παραγει γαρ το σχημα του κοσμου τουτου ³² θελω δε υμασ αμεριμνουσ ειναι ο αγαμοσ μεριμνα τα του κυριου πωσ αρεσει τω κυριω ³³ ο δε γαμησασ μεριμνα τα του κοσμου πωσ αρεσει τη γυναικι ³⁴ μεμερισται και η γυνη και η παρθενοσ η αγαμοσ μεριμνα τα του κυριου ινα η αγια και σωματι και πνευματι η δε γαμησασα μεριμνα τα του κοσμου πωσ αρεσει τω ανδρι ³⁵ τουτο δε προσ το υμων αυτων συμφερον λεγω ουχ ινα βροχον υμιν επιβαλω αλλα προσ το ευσχημον και ευπροσεδρον τω κυριω απερισπαστωσ ³⁶ ει δε τις ασχημονειν επι την παρθενον αυτου νομιζει εαν η υπερακμοσ 5230 A-NSM και ουτωσ οφειλει γινεσθαι ο θελει ποιειτω ουχ αμαρτανει γαμειτωσαν ³⁷ οσ δε εστηκεν εδραιοσ εν τη καρδια μη εχων αναγκην εξουσιαν δε εχει περι του ιδιου θεληματοσ και τουτο κεκρικεν εν τη καρδια αυτου του τηρειν την εαυτου παρθενον καλωσ ποιει ³⁸ ωστε και ο εκγαμιζων καλωσ ποιει ο δε μη εκγαμιζων κρεισσον ποιει ³⁹ γυνη δεδεεται νομω εφ οσον

χρονον ζη ο ανηρ αυτησ εαν δε και κοιμηθη ο ανηρ ελευθερα εστιν ω θελει γαμηθηναι μονον εν κυριω ⁴⁰ μακαριωτερα δε εστιν εαν ουτωσ μεινη κατα την εμην γνωμην δοκω δε καγω πνευμα θεου εχειν

8

¹ περι δε των ειδωλοθυτων οίδαμεν οτι παντες γνωσιν εχομεν η γνωσις φυσιοι η δε αγαπη οικοδομει ² ει δε τισ δοκει ειδεναι τι ουδεπω ουδεν εγνωκεν καθωσ δει γνωμαι ³ ει δε τισ αγαπα τον θεον ουτοσ εγνωσται υπ αυτου ⁴ περι της βρωσεωσ ουν των ειδωλοθυτων οίδαμεν οτι ουδεν ειδωλον εν κοσμω και οτι ουδεις θεοσ ετεροσ ει μη εις ⁵ και γαρ ειπερ εισιν λεγομενοι θεοι ειτε εν ουρανω ειτε επι γησ ωσπερ εισιν θεοι πολλοι και κυριοι πολλοι ⁶ αλλ ημιν εις θεοσ ο πατηρ εξ ου τα παντα και ημεις εις αυτον και εις κυριοσ ιησουσ χριστοσ δι ου τα παντα και ημεις δι αυτου ⁷ αλλ ουκ εν πασιν η γνωσις τινεσ δε τη συνειδησει του ειδωλου εωσ αρτι ωσ ειδωλοθυτον εσθιουσιν και η συνειδησισ αυτων ασθενησ ουσα μολυνεται ⁸ βρωμα δε ημασ ου παριστησιν τω θεω ουτε γαρ εαν φαγωμεν περισσευομεν ουτε εαν μη φαγωμεν υστερουμεθα ⁹ βλεπετε δε μηπωσ η εξουσια υμων αυτη προσκομμα γενηται τοισ ασθενουσιν ¹⁰ εαν γαρ τισ ιδη σε τον εχοντα γνωσιν εν ειδωλειω κατακειμενον ουχι η συνειδησισ αυτου ασθενουσ οντοσ οικοδομηθησεται εις το τα ειδωλοθυτα εσθιειν ¹¹ και απολειται ο ασθενων αδελφοσ επι τη ση γνωσει δι ου χριστοσ απεθανεν ¹² ουτωσ

δε αμαρτανοντεσ εις τουσ αδελφουσ και τυπτοντεσ αυτων την συνειδησιν ασθενουσαν εις χριστον αμαρτανετε ¹³ διοπερ ει βρωμα σκανδαλιζει τον αδελφον μου ου μη φαγω κρεα εις τον αιωνα ινα μη τον αδελφον μου σκανδαλισω

9

¹ ουκ ειμι αποστολοσ ουκ ειμι ελευθεροσ ουχι ιησουν χριστον τον κυριον ημων εωρακα ου το εργον μου υμεις εστε εν κυριω ² ει αλλοισ ουκ ειμι αποστολοσ αλλα γε υμιν ειμι η γαρ σφραγισ της εμης αποστολησ υμεις εστε εν κυριω ³ η εμη απολογια τοισ εμε ανακρινουσιν αυτη εστιν ⁴ μη ουκ εχομεν εξουσιαν φαγειν και πιειν ⁵ μη ουκ εχομεν εξουσιαν αδελφην γυναικα περιαγειν ωσ και οι λοιποι αποστολοι και οι αδελφοι του κυριου και κηφασ ⁶ η μονοσ εγω και βαρναβασ ουκ εχομεν εξουσιαν του μη εργαζεσθαι ⁷ τισ στρατευεται ιδιοισ οψωνιοισ ποτε τισ φυτευει αμπελωνα και εκ του καρπου αυτου ουκ εσθiei η τισ ποιμαινει ποιμνην και εκ του γαλακτοσ της ποιμνησ ουκ εσθiei ⁸ μη κατα ανθρωπον ταυτα λαλω η ουχι και ο νομοσ ταυτα λεγει ⁹ εν γαρ τω μωυσεωσ νομω γεγραπται ου φιμωσεισ βουν αλωωντα μη των βοων μελει τω θεω ¹⁰ η δι ημασ παντωσ λεγει δι ημασ γαρ εγραφη οτι επ ελπιδι οφειλει ο αροτριων αροτριαν και ο αλων της ελπιδοσ αυτου μετεχειν επ ελπιδι ¹¹ ει ημεις υμιν τα πνευματικα εσπειραμεν μεγα ει ημεις υμων τα σαρκικα θερισομεν ¹² ει αλλοι της εξουσιασ υμων μετεχουσιν ου μαλλον ημεις αλλ ουκ εχρησαμεθα τη εξουσια

ταυτη αλλα παντα στεγομεν
 ινα μη εγκοπην τινα δωμεν
 τω ευαγγελιω του χριστου
 13 ουκ οιδατε οτι οι τα ιερα
 εργαζομενοι εκ του ιερου
 εσθιουσιν οι τω θυσιαστηριω
 προσεδρευοντες τω θυσιαστηριω
 συμεριζονται 14 ουτως και
 ο κυριος διεταξεν τοις το
 ευαγγελιον καταγγελλουσιν εκ
 του ευαγγελιου ζην 15 εγω δε
 ουδενι εχρησαμην τουτων ουκ
 εγραψα δε ταυτα ινα ουτως
 γενηται εν εμοι καλον γαρ μοι
 μαλλον αποθανειν η το καυχημα
 μου ινα τισ κενωση 16 εαν
 γαρ ευαγγελιζωμαι ουκ εστιν
 μοι καυχημα αναγκη γαρ μοι
 επικειται ουαι δε μοι εστιν εαν
 μη ευαγγελιζωμαι 17 ει γαρ εκων
 τουτο πρασσω μισθον εχω ει δε
 ακων οικονομιαν πεπιστευμαι
 18 τισ ουν μοι εστιν ο μισθος
 ινα ευαγγελιζομενος αδαπανον
 θησω το ευαγγελιον του χριστου
 εις το μη καταχρησασθαι τη
 εξουσια μου εν τω ευαγγελιω
 19 ελευθερος γαρ ων εκ παντων
 πασιν εμαυτον εδουλωσα ινα
 τους πλειονας κερδησω 20 και
 εγενομην τοις ιουδαιοις ως
 ιουδαιος ινα ιουδαιους κερδησω
 τοις υπο νομον ως υπο νομον ινα
 τους υπο νομον κερδησω 21 τοις
 ανομοις ως ανομος μη ων ανομος
 θεω αλλ εννομος χριστω ινα
 κερδησω ανομους 22 εγενομην
 τοις ασθενεσις ως ασθενης ινα
 τους ασθενεις κερδησω τοις
 πασιν γεγονα τα παντα ινα
 παντως τινασ σωσω 23 τουτο
 δε ποιω δια το ευαγγελιον ινα
 συγκοινωνος αυτου γενωμαι
 24 ουκ οιδατε οτι οι εν σταδιω
 τρεχοντες παντες μεν τρεχουσιν
 εις δε λαμβανει το βραβειον
 ουτως τρεχετε ινα καταλαβητε

25 πασ δε ο αγωνιζομενος παντα
 εγκρατευεται εκεινοι μεν ουν
 ινα φθαρτον στεφανον λαβωσιν
 ημεις δε αφθαρτον 26 εγω τοιουν
 ουτως τρεχω ως ουκ αδηλωσ
 ουτως πυκτευω ως ουκ αερα
 δερων 27 αλλ υπωπιαζω μου το
 σωμα και δουλαγωγω μηπως
 αλλοις κηρυξασ αυτοσ αδοκιμος
 γενωμαι

10

1 ου θελω δε υμασ αγνοειν
 αδελφοι οτι οι πατερεσ ημων
 παντες υπο την νεφελην ησαν και
 παντες δια της θαλασσης διηλθον
 2 και παντες εις τον μωυσην
 εβαπτισαντο εν τη νεφελη και
 εν τη θαλασση 3 και παντες
 το αυτο βρωμα πνευματικον
 εφαγον 4 και παντες το αυτο πομα
 πνευματικον επιον επινον γαρ
 εκ πνευματικησ ακολουθουσης
 πετρασ η δε πετρα ην ο χριστος
 5 αλλ ουκ εν τοις πλειοσιν αυτων
 ευδοκησεν ο θεος κατεστρωθησαν
 γαρ εν τη ερημω 6 ταυτα δε τυποι
 ημων εγενηθησαν εις το μη ειναι
 ημασ επιθυμητασ κακων καθωσ
 κακεινοι επεθυμησαν 7 μηδε
 ειδωλολατραι γινεσθε καθωσ
 τινεσ αυτων ωσπερ γεγραπται
 εκαθισεν ο λαοσ φαγειν και πιειν
 και ανεστησαν παιζειν 8 μηδε
 πορνευωμεν καθωσ τινεσ αυτων
 επορνευσαν και επεσον εν μια
 ημερα εικοσι τρεις χιλιαδεσ 9 μηδε
 εκπειραζωμεν τον χριστον καθωσ
 και τινεσ αυτων επειρασαν και
 υπο των οφειων απωλοντο 10 μηδε
 γογγυζετε καθωσ και τινεσ αυτων
 εγογγυσαν και απωλοντο υπο
 του ολοθρευτου 11 ταυτα δε
 παντα τυποι συνεβαινον εκεινοισ
 εγραφη δε προς νουθεσιαν
 ημων εις ουσ τα τελη των
 αιωνων κατηντησεν 12 ωστε ο

δοκων εσταναι βλεπετω μη πεση
 13 πειρασμος υμας ουκ ειληφεν ει
 μη ανθρωπινοσ πιστοσ δε ο θεοσ
 οσ ουκ εασει υμασ πειρασθηναι
 υπερ ο δυνασθε αλλα ποιησει συν
 τω πειρασμω και την εκβασιν
 του δυνασθαι υμασ υπενεγκειν
 14 διοπερ αγαπητοι μου φευγετε
 απο της ειδωλολατρειας 15 ωσ
 φρονιμοισ λεγω κρινατε υμεισ ο
 φημι 16 το ποτηριον της ευλογιασ
 ο ευλογουμεν ουχι κοινωνια του
 αιματοσ του χριστου εστιν τον
 αρτον ον κλωμεν ουχι κοινωνια
 του σωματοσ του χριστου εστιν
 17 οτι εισ αρτοσ εν σωμα οι
 πολλοι εσμεν οι γαρ παντεσ εκ του
 ενοσ αρτου μετεχομεν 18 βλεπετε
 τον ισραηλ κατα σαρκα ουχι οι
 εσθιοντεσ τασ θυσιασ κοινωνοι
 του θυσιαστηριου εισιν 19 τι ουν
 φημι οτι ειδωλον τι εστιν η οτι
 ειδωλοθυτον τι εστιν 20 αλλ
 οτι α θυει τα εθνη δαιμονιοισ
 θυει και ου θεω ου θελω δε
 υμασ κοινωνουσ των δαιμονιων
 γινεσθαι 21 ου δυνασθε ποτηριον
 κυριου πινειν και ποτηριον
 δαιμονιων ου δυνασθε τραπεζησ
 κυριου μετεχειν και τραπεζησ
 δαιμονιων 22 η παραζηλουμεν
 τον κυριον μη ισχυροτεροι αυτου
 εσμεν 23 παντα μοι εξεστιν αλλ
 ου παντα συμφερει παντα μοι
 εξεστιν αλλ ου παντα οικοδομει
 24 μηδεις το εαυτου ζητειτω αλλα
 το του ετερου εκαστοσ 25 παν το
 εν μακελλω πωλουμενον εσθιετε
 μηδεν ανακρινοντεσ δια την
 συνειδησιν 26 του γαρ κυριου η
 γη και το πληρωμα αυτησ 27 ει
 δε τισ καλει υμασ των απιστων
 και θελετε πορευεσθαι παν το
 παρατιθεμενον υμιν εσθιετε
 μηδεν ανακρινοντεσ δια την
 συνειδησιν 28 εαν δε τισ υμιν
 ειπη τουτο ειδωλοθυτον εστιν μη

εσθιετε δι εκεινον τον μηνυσαντα
 και την συνειδησιν του γαρ κυριου
 η γη και το πληρωμα αυτησ
 29 συνειδησιν δε λεγω ουχι την
 εαυτου αλλα την του ετερου ινα
 τι γαρ η ελευθερια μου κρινεται
 υπο αλλησ συνειδησεωσ 30 ει εγω
 χαριτι μετεχω τι βλασφημουμαι
 υπερ ου εγω ευχαριστω 31 ειτε
 ουν εσθιετε ειτε πινετε ειτε τι
 ποιειτε παντα εισ δοξαν θεου
 ποιειτε 32 απροσκοποι γινεσθε
 και ιουδαιοισ και ελλησιν και τη
 εκκλησια του θεου 33 καθωσ καγω
 παντα πασιν αρεσκω μη ζητων το
 εμαυτου συμφερον αλλα το των
 πολλων ινα σωθωσιν

11

1 μιμηται μου γινεσθε καθωσ
 καγω χριστου 2 επαινω δε υμασ
 αδελφοι οτι παντα μου μεμνησθε
 και καθωσ παρεδωκα υμιν τασ
 παραδοσεισ κατεχετε 3 θελω
 δε υμασ ειδεναι οτι παντοσ
 ανδροσ η κεφαλη ο χριστοσ
 εστιν κεφαλη δε γυναικοσ ο
 ανηρ κεφαλη δε χριστου ο θεοσ
 4 πασ ανηρ προσευχομενοσ η
 προφητεωων κατα κεφαλησ εχων
 καταισχυνει την κεφαλην αυτου
 5 πασα δε γυνη προσευχομενη η
 προφητεουσα ακατακαλυπτω
 τη κεφαλη καταισχυνει την
 κεφαλην εαυτησ εν γαρ εστιν
 και το αυτο τη εξυρημενη 6 ει
 γαρ ου κατακαλυπτεται γυνη
 και κειρασθω ει δε αισχρον
 γυναικι το κειρασθαι η ξυρασθαι
 κατακαλυπτεσθω 7 ανηρ μεν γαρ
 ουκ οφειλει κατακαλυπτεσθαι
 την κεφαλην εικων και δοξα θεου
 υπαρχων γυνη δε δοξα ανδροσ
 εστιν 8 ου γαρ εστιν ανηρ εκ
 γυναικοσ αλλα γυνη εξ ανδροσ
 9 και γαρ ουκ εκτισθη ανηρ δια

την γυναίκα αλλά γυνη δια τον ανδρα ¹⁰ δια τουτο οφειλει η γυνη εξουσιαν εχειν επι της κεφαλης δια τους αγγελους ¹¹ πλην ουτε ανηρ χωρισ γυναικος ουτε γυνη χωρισ ανδρος εν κυριω ¹² ωσπερ γαρ η γυνη εκ του ανδρος ουτως και ο ανηρ δια της γυναικος τα δε παντα εκ του θεου ¹³ εν υμιν αυτοις κρινατε πρεπον εστιν γυναικα ακατακαλυπτον τω θεω προσευχεσθαι ¹⁴ η ουδε αυτη η φυσισ διδασκει υμας οτι ανηρ μεν εαν κομα ατιμια αυτω εστιν ¹⁵ γυνη δε εαν κομα δοξα αυτη εστιν οτι η κομη αντι περιβολαιου δεδοται ¹⁶ ει δε τισ δοκει φιλονεικος ειναι ημεις τοιαυτην συνηθειαν ουκ εχομεν ουδε αι εκκλησιαι του θεου ¹⁷ τουτο δε παραγγελλων ουκ επαινω οτι ουκ εισ το κρειττον αλλ εισ το ηττον συνερχεσθε ¹⁸ πρωτον μεν γαρ συνερχομενων υμων εν εκκλησια ακουω σχισματα εν υμιν υπαρχειν και μερος τι πιστευω ¹⁹ δει γαρ και αιρεσεις εν υμιν ειναι ινα οι δοκιμοι φανεροι γενωνται εν υμιν ²⁰ συνερχομενων ουν υμων επι το αυτο ουκ εστιν κυριακον δειπνον φαγειν ²¹ εκαστος γαρ το ιδιον δειπνον προλαμβανει εν τω φαγειν και ος μεν πεινα ος δε μεθυει ²² μη γαρ οικιας ουκ εχετε εισ το εσθιειν και πινειν η της εκκλησιας του θεου καταφρονειτε και καταισχυντε τους μη εχοντας τι υμιν ειπω επαινεσω υμας εν τουτω ουκ επαινω ²³ εγω γαρ παρελαβον απο του κυριου ο και παρεδωκα υμιν οτι ο κυριος ιησους εν τη νυκτι η παρεδιδοτο ελαβεν αρτον ²⁴ και ευχαριστησας εκλασεν και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο μου εστιν το σωμα το υπερ υμων κλωμενον τουτο ποιεите εισ την εμην αναμνησιν ²⁵ ωσαυτως

και το ποτηριον μετα το δειψησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εστιν εν τω εμω αιματι τουτο ποιεите οσακισ αν πινητε εισ την εμην αναμνησιν ²⁶ οσακισ γαρ αν εσθιητε τον αρτον τουτον και το ποτηριον τουτο πινητε τον θανατον του κυριου καταγγελλετε αχρι ου αν ελθη ²⁷ ωστε ος αν εσθιη τον αρτον τουτον η πινη το ποτηριον του κυριου αναξιωσ του κυριου ενοχος εσται του σωματος και του αιματος του κυριου ²⁸ δοκιμαζετω δε ανθρωπος εαυτον και ουτως εκ του αρτου εσθιετω και εκ του ποτηριου πινετω ²⁹ ο γαρ εσθιων και πινων αναξιωσ κριμα εαυτω εσθιει και πινει μη διακρινων το σωμα του κυριου ³⁰ δια τουτο εν υμιν πολλοι ασθενεισ και αρρωστοι και κοιμωνται ικανοι ³¹ ει γαρ εαυτους διεκρινομεν ουκ αν εκρινομεθα ³² κρινομενοι δε υπο κυριου παιδευομεθα ινα μη συν τω κοσμω κατακριθωμεν ³³ ωστε αδελφοι μου συνερχομενοι εισ το φαγειν αλληλους εκδεχεσθε ³⁴ ει δε τισ πεινα εν οικω εσθιετω ινα μη εισ κριμα συνερχησθε τα δε λοιπα ωσ αν ελθω διαταξομαι

12

1 περι δε των πνευματικων αδελφοι ου θελω υμας αγνοειν ² οιδατε οτι οτε εθνη ητε προσ τα ειδωλα τα αφωνα ωσ αν ηγεσθε απαγομενοι ³ διο γνωριζω υμιν οτι ουδεις εν πνευματι θεου λαλων λεγει αναθεμα ιησουν και ουδεις δυναται ειπειν κυριον ιησουν ει μη εν πνευματι αγιω ⁴ διαιρεσεις δε χαρισματων εισιν το δε αυτο πνευμα ⁵ και διαιρεσεις διακονιων εισιν και ο αυτοσ κυριος ⁶ και διαιρεσεις

ενεργημάτων εισιν ο δε αυτοσ εστιν θεοσ ο ενεργων τα παντα εν πασιν ⁷ εκαστω δε διδοται η φανερωσισ του πνευματοσ προσ το συμφερον ⁸ ω μεν γαρ δια του πνευματοσ διδοται λογοσ σοφιασ αλλω δε λογοσ γνωσεωσ κατα το αυτο πνευμα ⁹ ετερω δε πιστισ εν τω αυτω πνευματι αλλω δε χαρισματα ιαματων εν τω αυτω πνευματι ¹⁰ αλλω δε ενεργηματα δυναμειων αλλω δε προφητεια αλλω δε διακρισεισ πνευματων ετερω δε γενη γλωσσων αλλω δε ερμηνεια γλωσσων ¹¹ παντα δε ταυτα ενεργει το εν και το αυτο πνευμα διαιρουν ιδια εκαστω καθωσ βουλεται ¹² καθαπερ γαρ το σωμα εν εστιν και μελη εχει πολλα παντα δε τα μελη του σωματοσ του ενοσ πολλα οντα εν εστιν σωμα ουτωσ και ο χριστοσ ¹³ και γαρ εν ενι πνευματι ημεισ παντεσ εισ εν σωμα εβαπτισθημεν ειτε ιουδαιοι ειτε ελληνεσ ειτε δουλοι ειτε ελευθεροι και παντεσ εισ εν πνευμα εποτισθημεν ¹⁴ και γαρ το σωμα ουκ εστιν εν μελοσ αλλα πολλα ¹⁵ εαν ειπη ο πουσ οτι ουκ ειμι χειρ ουκ ειμι εκ του σωματοσ ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματοσ ¹⁶ και εαν ειπη το ουσ οτι ουκ ειμι οφθαλμοσ ουκ ειμι εκ του σωματοσ ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματοσ ¹⁷ ει ολον το σωμα οφθαλμοσ που η ακοη ει ολον ακοη που η σφρησισ ¹⁸ νυνι δε ο θεοσ εθετο τα μελη εν εκαστον αυτων εν τω σωματι καθωσ ηθελησεν ¹⁹ ει δε ην τα παντα εν μελοσ που το σωμα ²⁰ νυν δε πολλα μεν μελη εν δε σωμα ²¹ ου δυναται δε ο οφθαλμοσ ειπειν τη χειρι χρεϊαν σου ουκ εχω η παλιν η κεφαλη τοισ ποσιν χρεϊαν υμων ουκ εχω ²² αλλα πολλω μαλλον

τα δοκουντα μελη του σωματοσ ασθενεστερα υπαρχειν αναγκαια εστιν ²³ και α δοκουμεν ατιμοτερα ειναι του σωματοσ τουτοισ τιμην περισσοτεραν περιτιθεμεν και τα ασχημονα ημων ευσχημοσυνην περισσοτεραν εχει ²⁴ τα δε ευσχημονα ημων ου χρεϊαν εχει αλλ ο θεοσ συνεκερασεν το σωμα τω υστερουντι περισσοτεραν δουσ τιμην ²⁵ ινα μη η σχισματα εν τω σωματι αλλα το αυτο υπερ αλληλων μεριμνωσιν τα μελη ²⁶ και ειτε πασχει εν μελοσ συμπασχει παντα τα μελη ειτε δοξαζεται εν μελοσ συγχειρει παντα τα μελη ²⁷ υμεισ δε εστε σωμα χριστου και μελη εκ μερουσ ²⁸ και ουσ μεν εθετο ο θεοσ εν τη εκκλησια πρωτον αποστολοουσ δευτερον προφητασ τριτον διδασκαλοουσ επειτα δυναμεισ ειτα χαρισματα ιαματων αντιληψεισ κυβερνησεισ γενη γλωσσων ²⁹ μη παντεσ αποστολοι μη παντεσ προφηται μη παντεσ διδασκαλοι μη παντεσ δυναμεισ ³⁰ μη παντεσ χαρισματα εχουσιν ιαματων μη παντεσ γλωσσαισ λαλοουσιν μη παντεσ διερμηνευουσιν ³¹ ζηλουτε δε τα χαρισματα τα κρειττονα και ετι καθ υπερβολην οδον υμιν δεικνυμι

13

¹ εαν ταισ γλωσσαισ των ανθρωπων λαλω και των αγγελων αγαπην δε μη εχω γεγωνα χαλκοσ ηχων η κυμβαλον αλαλαζον ² και εαν εχω προφητειαν και ειδω τα μυστηρια παντα και πασαν την γνωσιν και εαν εχω πασαν την πιστιν ωστε ορη μεθιστανειν αγαπην δε μη εχω ουθεν ειμι ³ και εαν ψωμισω παντα τα υπαρχοντα

μου και εαν παραδω το σωμα μου ινα καυθησωμαι αγαπην δε μη εχω ουδεν ωφελουμαι ⁴ η αγαπη μακροθυμει χρηστευεται η αγαπη ου ζηλοι η αγαπη ου περπερευεται ου φυσιουται ⁵ ουκ ασχημονει ου ζητει τα εαυτησ ου παροξυνεται ου λογιζεται το κακον ⁶ ου χαιρει επι τη αδικια συγχαιρει δε τη αληθεια ⁷ παντα στεγει παντα πιστευει παντα ελπιζει παντα υπομενει ⁸ η αγαπη ουδεποτε εκπιπτει ειτε δε προφητεια καταργηθησονται ειτε γλωσσαι παυσονται ειτε γνωσισ καταργηθησεται ⁹ εκ μερουσ δε γινωσκομεν και εκ μερουσ προφητευομεν ¹⁰ οταν δε ελθη το τελειον τοτε το εκ μερουσ καταργηθησεται ¹¹ οτε ημην νηπιουσ ωσ νηπιουσ ελαλουν ωσ νηπιουσ εφρονουν ωσ νηπιουσ ελογιζομην οτε δε γεγωνα ανηρ κατηγορηκα τα του νηπιου ¹² βλεπομεν γαρ αρτι δι εσοπτρου εν αινιγματι τοτε δε προσωπον προσ προσωπον αρτι γινωσκω εκ μερουσ τοτε δε επιγνωσομαι καθωσ και επεγνωσθην ¹³ νυνι δε μενει πιστισ ελπισ αγαπη τα τρια ταυτα μειζων δε τουτων η αγαπη

14

¹ διωκετε την αγαπην ζηλουτε δε τα πνευματικα μαλλον δε ινα προφητευητε ² ο γαρ λαλων γλωσση ουκ ανθρωποισ λαλει αλλα τω θεω ουδεις γαρ ακουει πνευματι δε λαλει μυστηρια ³ ο δε προφητευων ανθρωποισ λαλει οικοδομην και παρακλησιν και παραμυθιαν ⁴ ο λαλων γλωσση εαυτον οικοδομει ο δε προφητευων εκκλησιαν οικοδομει ⁵ θελω δε παντασ υμασ λαλειν γλωσσαισ μαλλον

δε ινα προφητευητε μειζων γαρ ο προφητευων η ο λαλων γλωσσαισ εκτοσ ει μη διερμηνευει ινα η εκκλησια οικοδομην λαβη ⁶ νυνι δε αδελφοι εαν ελθω προσ υμασ γλωσσαισ λαλων τι υμασ ωφελησω εαν μη υμιν λαλησω η εν αποκαλυψει η εν γνωσει η εν προφητεια η εν διδαχη ⁷ ομωσ τα αψυχα φωνην διδοντα ειτε αυλοσ ειτε κιθαρα εαν διαστολην τοισ φθογγοισ μη διδω πωσ γνωσθησεται το αυλουμενον η το κιθαριζομενον ⁸ και γαρ εαν αδηλον φωνην σαλπιγξ δω τισ παρασκευασεται εισ πολεμον ⁹ ουτωσ και υμεισ δια της γλωσσησ εαν μη ευσημον λογον δωτε πωσ γνωσθησεται το λαλουμενον εσεσθε γαρ εισ αερα λαλουντεσ ¹⁰ τοσαυτα ει τυχοι γενη φωνων εστιν εν κοσμω και ουδεν αυτων αφωνων ¹¹ εαν ουν μη ειδω την δυναμιν της φωνησ εσομαι τω λαλουντι βαρβαροσ και ο λαλων εν εμοι βαρβαροσ ¹² ουτωσ και υμεισ επει ζηλωται εστε πνευματων προσ την οικοδομην της εκκλησιασ ζητειτε ινα περισσευητε ¹³ διοπερ ο λαλων γλωσση προσευχεσθω ινα διερμηνευη ¹⁴ εαν γαρ προσευχωμαι γλωσση το πνευμα μου προσευχεται ο δε νοουσ μου ακαρποσ εστιν ¹⁵ τι ουν εστιν προσευξομαι τω πνευματι προσευξομαι δε και τω νοι ψαλω τω πνευματι ψαλω δε και τω νοι ¹⁶ επει εαν ευλογησησ τω πνευματι ο αναπληρων τον τοπον του ιδιωτου πωσ ερει το αμην επι τη ση ευχαριστια επειδη τι λεγεισ ουκ οιδεν ¹⁷ συ μεν γαρ καλωσ ευχαριστεισ αλλ ο ετεροσ ουκ οικοδομειται ¹⁸ ευχαριστω τω θεω μου παντων υμων μαλλον

γλωσσαισ λαλων ¹⁹ αλλ εν εκκλησια θελω πεντε λογουσ δια του νοου μου λαλησαι ινα και αλλουσ κατηχησω η μυριουσ λογουσ εν γλωσση ²⁰ αδελφοι μη παιδια γινεσθε ταισ φρεσιν αλλα τη κακια νηπιαζετε ταισ δε φρεσιν τελειοι γινεσθε ²¹ εν τω νομω γεγραπται οτι εν ετερογλωσσοισ και εν χειλεσιν ετεροισ λαλησω τω λαω τουτω και ουδ ουτωσ εισακουσονται μου λεγει κυριοσ ²² ωστε αι γλωσσαι εισ σημειον εισιν ου τοισ πιστευουσιν αλλα τοισ απιστοισ η δε προφητεια ου τοισ απιστοισ αλλα τοισ πιστευουσιν ²³ εαν ουν συνελθη η εκκλησια ολη επι το αυτο και παντεσ γλωσσαισ λαλωσιν εισελθωσιν δε ιδιωται η απιστοι ουκ ερουσιν οτι μαινεσθε ²⁴ εαν δε παντεσ προφητεωσιν εισελθη δε τισ απιστοσ η ιδιωτησ ελεγχεται υπο παντων ανακρινεται υπο παντων ²⁵ και ουτωσ τα κρυπτα τησ καρδιασ αυτου φανερα γινεται και ουτωσ πεσων επι προσωπον προσκυνησει τω θεω απαγγελων οτι ο θεοσ οντωσ εν υμιν εστιν ²⁶ τι ουν εστιν αδελφοι οταν συνερχησθε εκαστοσ υμων ψαλμον εχει διδαχην εχει γλωσσαν εχει αποκαλυψιν εχει ερμηνειαν εχει παντα προσ οικοδομην γινεσθω ²⁷ ειτε γλωσση τισ λαλει κατα δυο η το πλειστον τρεις και ανα μεροσ και εισ διερμηνευετω ²⁸ εαν δε μη η διερμηνευτησ σιγατω εν εκκλησια εαυτω δε λαλειτω και τω θεω ²⁹ προφηται δε δυο η τρεις λαλειτωσαν και οι αλλοι διακρινετωσαν ³⁰ εαν δε αλλω αποκαλυφθη καθημενω ο πρωτοσ σιγατω ³¹ δυνασθε γαρ καθ ενα παντεσ προφητευν ινα παντεσ μανθανωσιν και

παντεσ παρακαλωνται ³² και πνευματα προφητων προφηταισ υποτασεται ³³ ου γαρ εστιν ακαταστασιασ ο θεοσ αλλα ειρηνησ ωσ εν πασαισ ταισ εκκλησαισ των αγιων ³⁴ αι γυναικεισ υμων εν ταισ εκκλησαισ σιγατωσαν ου γαρ επιτετραπται αυταισ λαλειν αλλ υποτασσεσθαι καθωσ και ο νομοσ λεγει ³⁵ ει δε τι μαθειν θελουσιν εν οικω τουσ ιδιουσ ανδρασ επερωτατωσαν αισχρον γαρ εστιν γυναιξιν εν εκκλησια λαλειν ³⁶ η αφ υμων ο λογοσ του θεου εξηλθεν η εισ υμασ μονουσ κατηντησεν ³⁷ ει τισ δοκει προφητησ ειναι η πνευματικοσ επιγινωσκετω α γραφω υμιν οτι κυριου εισιν εντολαι ³⁸ ει δε τισ αγνοει αγνοειτω ³⁹ ωστε αδελφοι ζηλουτε το προφητευνειν και το λαλειν γλωσσαισ μη κωλυετε ⁴⁰ παντα ευσημονωσ και κατα ταξιν γινεσθω

15

1 γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον ο ευηγγελισαμην υμιν ο και παρελαβετε εν ω και εστηκατε ² δι ου και σωζεσθε τινι λογω ευηγγελισαμην υμιν ει κατεχετε εκτοσ ει μη εικη επιστευσατε ³ παρεδωκα γαρ υμιν εν πρωτοισ ο και παρελαβον οτι χριστοσ απεθανεν υπερ των αμαρτιων ημων κατα τασ γραφασ ⁴ και οτι εταφη και οτι εγηγερται τη τριτη ημερα κατα τασ γραφασ ⁵ και οτι ωφθη κηφα ειτα τοισ δωδεκα ⁶ επειτα ωφθη επανω πεντακοσιοισ αδελφοισ εφαπαξ εξ ων οι πλειουσ μενουσιν εωσ αρτι τινεσ δε και εκοιμηθησαν ⁷ επειτα ωφθη ιακωβω ειτα τοισ αποστολοισ πασιν ⁸ εσχατον δε παντων ωσπερι τω εκτρωματι

ωφθη καμοι ⁹ εγω γαρ ειμι ο ελαχιστος των αποστολων ου ουκ ειμι ικανος καλεισθαι αποστολος διοτι εδιωξα την εκκλησιαν του θεου ¹⁰ χαριτι δε θεου ειμι ο ειμι και η χαρις αυτου η εις εμε ου κενη εγενηθη αλλα περισσοτερον αυτων παντων εκοπιασα ουκ εγω δε αλλ η χαρις του θεου η συν εμοι ¹¹ ειτε ουν εγω ειτε εκεινοι ουτως κηρυσσομεν και ουτως επιστευσατε ¹² ει δε χριστος κηρυσσεται οτι εκ νεκρων εγηγερται πως λεγουσιν τινεσ εν υμιν οτι αναστασις νεκρων ουκ εστιν ¹³ ει δε αναστασις νεκρων ουκ εστιν ουδε χριστος εγηγερται ¹⁴ ει δε χριστος ουκ εγηγερται κενον αρα το κηρυγμα ημων κενη δε και η πιστις υμων ¹⁵ ευρισκομεθα δε και ψευδομαρτυρες του θεου οτι εμαρτυρησαμεν κατα του θεου οτι ηγειρεν τον χριστον ον ουκ ηγειρεν ειπερ αρα νεκροι ουκ εγειρονται ¹⁶ ει γαρ νεκροι ουκ εγειρονται ουδε χριστος εγηγερται ¹⁷ ει δε χριστος ουκ εγηγερται ματαια η πιστις υμων ετι εστε εν ταισ αμαρτιαισ υμων ¹⁸ αρα και οι κοιμηθεντες εν χριστω απωλοντο ¹⁹ ει εν τη ζωη ταυτη ηλπικότεσ εσμεν εν χριστω μονον ελεεινότεροι παντων ανθρωπων εσμεν ²⁰ νυνι δε χριστος εγηγερται εκ νεκρων απαρχη των κεκοιμημενων εγενετο ²¹ επειδη γαρ δι ανθρωπου ο θανατος και δι ανθρωπου αναστασις νεκρων ²² ωσπερ γαρ εν τω αδαμ παντες αποθνησκουσιν ουτως και εν τω χριστω παντες ζωοποιηθησονται ²³ εκαστος δε εν τω ιδιω ταγματι απαρχη χριστος επειτα οι του χριστου εν τη παρουσια αυτου ²⁴ ειτα το τελος οταν παραδω την βασιλειαν τω θεω και πατρι

οταν καταργηση πασαν αρχην και πασαν εξουσιαν και δυναμιν ²⁵ δει γαρ αυτον βασιλευειν αχρι ου αν θη παντασ τουσ εχθρουσ υπο τουσ ποδας αυτου ²⁶ εσχατος εχθρος καταργειται ο θανατος ²⁷ παντα γαρ υπεταξεν υπο τουσ ποδας αυτου οταν δε ειπη οτι παντα υποτετακται δηλον οτι εκτος του υποταξαντοσ αυτω τα παντα ²⁸ οταν δε υποταγη αυτω τα παντα τοτε και αυτοσ ο υιοσ υποταγησεται τω υποταξαντι αυτω τα παντα ινα η ο θεοσ τα παντα εν πασιν ²⁹ επει τι ποιησουσιν οι βαπτιζομενοι υπερ των νεκρων ει ολωσ νεκροι ουκ εγειρονται τι και βαπτιζονται υπερ των νεκρων ³⁰ τι και ημεισ κινδυνευομεν πασαν ωραν ³¹ καθ ημεραν αποθνησκω νη την υμετεραν καυχησιν ην εχω εν χριστω ιησου τω κυριω ημων ³² ει κατα ανθρωπον εθηριομαχησα εν εφεσω τι μοι το οφελος ει νεκροι ουκ εγειρονται φαγωμεν και πιωμεν αυριον γαρ αποθνησκομεν ³³ μη πλανασθε φθειρουσιν ηθη χρηστα ομιλιαι κακαι ³⁴ εκνηψατε δικαιωσ και μη αμαρτανετε αγνωσιαν γαρ θεου τινεσ εχουσιν προσ εντροπην υμιν λεγω ³⁵ αλλ ερει τισ πως εγειρονται οι νεκροι ποιω δε σωματι ερχονται ³⁶ αφρον συ ο σπειρεισ ου ζωοποιειται εαν μη αποθανη ³⁷ και ο σπειρεισ ου το σωμα το γενησομενον σπειρεισ αλλα γυμνον κοκκον ει τυχοι σιτου η τινοσ των λοιπων ³⁸ ο δε θεοσ αυτω διδωσιν σωμα καθωσ ηθελησεν και εκαστω των σπερματων το ιδιον σωμα ³⁹ ου πασα σαρξ η αυτη σαρξ αλλα αλλη μεν ανθρωπων αλλη δε σαρξ κτηνων αλλη δε ιχθυων αλλη δε πτηνων ⁴⁰ και σωματα επουρανια

και σωματα επιγεια αλλ ετερα μεν η των επουρανιων δοξα ετερα δε η των επιγειων ⁴¹ αλλη δοξα ηλιου και αλλη δοξα σεληνησ και αλλη δοξα αστερων αστηρ γαρ αστερος διαφερεν εν δοξη ⁴² ουτως και η αναστασις των νεκρων σπειρεται εν φθορα εγειρεται εν αφθαρσια ⁴³ σπειρεται εν ατιμια εγειρεται εν δοξη σπειρεται εν ασθενεια εγειρεται εν δυναμει ⁴⁴ σπειρεται σωμα ψυχικον εγειρεται σωμα πνευματικον εστιν σωμα ψυχικον και εστιν σωμα πνευματικον ⁴⁵ ουτως και γεγραπται εγενετο ο πρωτος ανθρωπος αδαμ εις ψυχην ζωσαν ο εσχατος αδαμ εις πνευμα ζωοποιουν ⁴⁶ αλλ ου πρωτον το πνευματικον αλλα το ψυχικον επειτα το πνευματικον ⁴⁷ ο πρωτος ανθρωπος εκ γησ χοικος ο δευτερος ανθρωπος ο κυριος εξ ουρανου ⁴⁸ οιος ο χοικος τοιουτοι και οι χοικοι και οιος ο επουρανιος τοιουτοι και οι επουρανιοι ⁴⁹ και καθωσ εφορεσαμεν την εικονα του χοικου φορεσωμεν και την εικονα του επουρανιου ⁵⁰ τουτο δε φημι αδελφοι οτι σαρξ και αιμα βασιλειαν θεου κληρονομησαι ου δυνανται ουδε η φθορα την αφθαρσιαν κληρονομει ⁵¹ ιδου μυστηριον υμιν λεγω παντες μεν ου κοιμηθησομεθα παντες δε αλλαγησομεθα ⁵² εν ατομω εν ριπη οφθαλμου εν τη εσχατη σαλπγγι σαλπισει γαρ και οι νεκροι εγερθησονται αφθαρτοι και ημεις αλλαγησομεθα ⁵³ δει γαρ το φθαρτον τουτο ενδυσασθαι αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσασθαι αθανασιαν ⁵⁴ οταν δε το φθαρτον τουτο ενδυσηται αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσηται αθανασιαν τοτε γενησεται ο λογος ο γεγραμμενος

κατεποθη ο θανατος εις νικος ⁵⁵ που σου θανατε το κεντρον που σου αδη το νικος ⁵⁶ το δε κεντρον του θανατου η αμαρτια η δε δυναμισ της αμαρτιασ ο νομος ⁵⁷ τω δε θεω χαρισ τω διδοντι ημιν το νικος δια του κυριου ημων ιησου χριστου ⁵⁸ ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εδραιοι γινεσθε αμετακινητοι περισσευοντες εν τω εργω του κυριου παντοτε ειδοτες οτι ο κοπος υμων ουκ εστιν κενος εν κυριω

16

1 περι δε της λογιασ της εις τους αγιουσ ωσπερ διαταξα ταισ εκκλησιαισ της γαλατιασ ουτως και υμεις ποιησατε ² κατα μιαν σαββατων εκαστος υμων παρ εαυτω τιθετω θησαυριζων ο τι αν ευοδωται ινα μη οταν ελθω τοτε λογιαι γινωνται ³ οταν δε παραγενωμαι ουσ εαν δοκιμασητε δι επιστολων τουτους πεμψω απενεγκειν την χαριν υμων εις ιερουσαλημ ⁴ εαν δε η αξιον του καμε πορευεσθαι συν εμοι πορευσονται ⁵ ελευσομαι δε προς υμασ οταν μακεδονιαν διελθω μακεδονιαν γαρ διερχομαι ⁶ προς υμασ δε τυχον παραμενω η και παραχειμασω ινα υμεις με προπεμψητε ου εαν πορευωμαι ⁷ ου θελω γαρ υμασ αρτι εν παροδω ιδειν ελπιζω δε χρονον τινα επιμειναι προς υμασ εαν ο κυριος επιτρηη ⁸ επιμενω δε εν εφεσω εωσ της πεντηκοστησ ⁹ θυρα γαρ μοι ανεωγεν μεγαλη και ενεργησ και αντικειμενοι πολλοι ¹⁰ εαν δε ελθη τιμοθεοσ βλεπετε ινα αφοβωσ γενηται προς υμασ το γαρ εργον κυριου εργαζεται ωσ και εγω ¹¹ μη τισουν αυτον εξουθενηση προπεμψατε δε αυτον εν ειρηνη ινα ελθη προς

με εκδεχομαι γαρ αυτον μετα των αδελφων ¹² περι δε απολλω του αδελφου πολλα παρεκαλεσα αυτον ινα ελθη προς υμασ μετα των αδελφων και παντως ουκ ην θελημα ινα νυν ελθη ελευσεται δε οταν ευκαιρηση ¹³ γρηγορειτε στηκετε εν τη πιστει ανδριζεσθε κραταιουσθε ¹⁴ παντα υμων εν αγαπη γινεσθω ¹⁵ παρακαλω δε υμασ αδελφοι οιδατε την οικιαν στεφανα οτι εστιν απαρχη της αχαιασ και εις διακονιαν τοις αγιοις εταξαν εαυτους ¹⁶ ινα και υμεισ υποτασσησθε τοις τοιουτοις και παντι τω συνεργουντι και κοπιωντι ¹⁷ χαιρω δε επι τη παρουσια στεφανα και φουρτουνατου και αχαικου οτι το υμων υστερημα ουτοι ανεπληρωσαν ¹⁸ ανεπαυσαν γαρ το εμον πνευμα και το υμων επιγινωσκετε ουν τους τοιουτους ¹⁹ ασπαζονται υμασ αι εκκλησιαι της ασιασ ασπαζονται υμασ εν κυριω πολλα ακυλασ και πρισκιλλα συν τη κατ οικον αυτων εκκλησια ²⁰ ασπαζονται υμασ οι αδελφοι παντεσ ασπασασθε αλληλουσ εν φιληματι αγιω ²¹ ο ασπασμοσ τη εμη χειρι παυλου ²² ει τισ ου φιλει τον κυριον ιησουν χριστον ητω αναθεμα μαραν αθα ²³ η χαρισ του κυριου ιησου χριστου μεθ υμων ²⁴ η αγαπη μου μετα παντων υμων εν χριστω ιησου αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω συν τοις αγιοις πασιν τοις ουσιν εν ολη τη αχαια 2 χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου 3 ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ των οικτιρων και θεος πασης παρακλησεως 4 ο παρακαλων ημας επι παση τη θλιψει ημων εισ το δυνασθαι ημας παρακαλειν τους εν παση θλιψει δια της παρακλησεως ης παρακαλουμεθα αυτοι υπο του θεου 5 οτι καθως περισσευει τα παθηματα του χριστου εισ ημας ουτως δια του χριστου περισσευει και η παρακλησις ημων 6 ειτε δε θλιβομεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας της ενεργουμενης εν υπομονη των αυτων παθηματων ων και ημεις πασχομεν και η ελπις ημων βεβαια υπερ υμων ειτε παρακαλουμεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας 7 ειδοτες οτι ωσπερ κοινωνοι εστε των παθηματων ουτως και της παρακλησεως 8 ου γαρ θελομεν υμας αγνοειν αδελφοι υπερ της θλιψεως ημων της γενομενης ημιν εν τη ασια οτι καθ υπερβολην εβαρηθημεν υπερ δυναμιν ωστε εξαπορηθηναι ημας και του ζην 9 αλλα αυτοι εν εαυτοις το αποκριμα του θανατου εσηκαμεν ινα μη πεποιθοτες ωμεν εφ εαυτοις αλλ επι τω θεω τω εγειροντι τους νεκρους 10 ος εκ τηλικουτου θανατου ερρυσατο ημας και ρυεται εισ ον

ηλπικαμεν οτι και ετι ρυεται 11 συνυπουργουντων και υμων υπερ ημων τη δεησει ινα εκ πολλων προσωπων το εισ ημας χαρισμα δια πολλων ευχαριστηθη υπερ υμων 12 η γαρ καυχησις ημων αυτη εστιν το μαρτυριον της συνειδησεως ημων οτι εν απλοτητι και ειλικρινεια θεου ουκ εν σοφια σαρκικη αλλ εν χαριτι θεου ανεστραφημεν εν τω κοσμω περισσοτερωσ δε προς υμας 13 ου γαρ αλλα γραφομεν υμιν αλλ η α αναγινωσκετε η και επιγινωσκετε ελπίζω δε οτι και εωσ τελουσ επιγνωσεσθε 14 καθωσ και επεγνωτε ημας απο μερουσ οτι καυχημα υμων εσμεν καθαπερ και υμεις ημων εν τη ημερα του κυριου ιησου 15 και ταυτη τη πεποιθησει εβουλομην ελθειν προς υμας το προτερον ινα δευτεραν χαριν εχητε 16 και δι υμων διελθειν εισ μακεδονιαν και παλιν απο μακεδονιασ ελθειν προς υμας και υφ υμων προπεμφθηναι εισ την ιουδαιαν 17 τουτο ουν βουλευομενοσ μητι αρα τη ελαφρια εχρησαμην η α βουλευομαι κατα σαρκα βουλευομαι ινα η παρ εμοι το ναι ναι και το ου ου 18 πιστοσ δε ο θεοσ οτι ο λογοσ ημων ο προς υμασ ουκ εγενετο ναι και ου 19 ο γαρ του θεου υιοσ ιησουσ χριστοσ ο εν υμιν δι ημων κηρυχθεισ δι εμου και σιλουανου και τιμοθεου ουκ εγενετο ναι και ου αλλα ναι εν αυτω γεγονεν 20 οσαι γαρ επαγγελιασ θεου εν αυτω το ναι και εν αυτω το αμην τω θεω προς δοξαν δι ημων 21 ο δε βεβαιων ημασ συν υμιν εισ χριστον και χρισασ ημασ θεοσ 22 ο και σφραγισαμενοσ ημασ και δουσ τον αρραβωνα

του πνευματος εν ταισ καρδιαισ ημων ²³ εγω δε μαρτυρα τον θεον επικαλουμαι επι την εμην ψυχην οτι φειδομενος υμων ουκετι ηλθον εις κορινθον ²⁴ ουχ οτι κυριευομεν υμων της πιστεωσ αλλα συνεργοι εσμεν της χαρασ υμων τη γαρ πιστει εσθηκατε

2

¹ εκρινα δε εμαυτω τουτο το μη παλιν εν λυπη προς υμασ ελθειν ² ει γαρ εγω λυπω υμασ και τισ εστιν ο ευφραινων με ει μη ο λυπουμενος εξ εμου ³ και εγραψα υμιν τουτο αυτο ινα μη ελθων λυπην εχω αφ ων εδει με χαιρειν πεποιθωσ επι παντασ υμασ οτι η εμη χαρα παντων υμων εστιν ⁴ εκ γαρ πολλησ θλιψεωσ και συνοχησ καρδιασ εγραψα υμιν δια πολλων δακρυων ουχ ινα λυπηθητε αλλα την αγαπην ινα γνωτε ην εχω περισσοτερωσ εις υμασ ⁵ ει δε τισ λελυπηκεν ουκ εμε λελυπηκεν αλλα απο μερουσ ινα μη επιβαρω παντασ υμασ ⁶ ικανον τω τοιουτω η επιτιμια αυτη η υπο των πλειονων ⁷ ωστε τουναντιον μαλλον υμασ χαρισασθαι και παρακαλεσαι μηπωσ τη περισσοτερα λυπη καταποθη ο τοιουτοσ ⁸ διο παρακαλω υμασ κυρωσαι εις αυτον αγαπην ⁹ εις τουτο γαρ και εγραψα ινα γνω την δοκιμην υμων ει εις παντα υπηκοοι εστε ¹⁰ ω δε τι χαριζεσθε και εγω και γαρ εγω ει τι κεχαρισμαι ω κεχαρισμαι δι υμασ εν προσωπω χριστου ¹¹ ινα μη πλεονεκτηθωμεν υπο του σατανα ου γαρ αυτου τα νοηματα αγνοουμεν ¹² ελθων δε εις την τρωαδα εις το ευαγγελιον του χριστου και θυρασ μοι ανεωγμενησ εν κυριω ¹³ ουκ

εσχηκα ανεσιν τω πνευματι μου τω μη ευρειν με τιτον τον αδελφον μου αλλα αποταξαμενοσ αυτοισ εξηλθον εις μακεδονιαν ¹⁴ τω δε θεω χαρισ τω παντοτε θριαμβευοντι ημασ εν τω χριστω και την οσμην της γνωσεωσ αυτου φανερουντι δι ημων εν παντι τοπω ¹⁵ οτι χριστου ευωδια εσμεν τω θεω εν τοισ σωζομενοισ και εν τοισ απολλυμενοισ ¹⁶ οισ μεν οσμη θανατου εις θανατον οισ δε οσμη ζωησ εις ζωην και προσ ταυτα τισ ικανοσ ¹⁷ ου γαρ εσμεν ωσ οι λοιποι κατηλευοντεσ τον λογον του θεου αλλ ωσ εξ ειλικρινειας αλλ ωσ εκ θεου κατενωπιον του θεου εν χριστω λαλουμεν

3

¹ αρχομεθα παλιν εαυτουσ συνιστανειν ει μη χρηζομεν ωσ τινεσ συστατικων επιστολων προς υμασ η εξ υμων συστατικων ² η επιστολη ημων υμεισ εστε εγγεγραμμενη εν ταισ καρδιαισ ημων γινωσκομενη και αναγινωσκομενη υπο παντων ανθρωπων ³ φανερουμενοι οτι εστε επιστολη χριστου διακονηθεισα υφ ημων εγγεγραμμενη ου μελανι αλλα πνευματι θεου ζωντοσ ουκ εν πλαξιν λιθιναισ αλλ εν πλαξιν καρδιαισ σαρκιναισ ⁴ πεποιθησιν δε τοιαυτην εχομεν δια του χριστου προς τον θεον ⁵ ουχ οτι ικανοι εσμεν αφ εαυτων λογισασθαι τι ωσ εξ εαυτων αλλ η ικανοτησ ημων εκ του θεου ⁶ οσ και ικανωσεν ημασ διακονουσ καινησ διαθηκησ ου γραμματοσ αλλα πνευματοσ το γαρ γραμμα αποκτενει το δε πνευμα ζωοποιει ⁷ ει δε η διακονια του θανατου εν γραμμασιν εντετυπωμενη εν

λιθοις εγεννηθη εν δοξη ωστε μη δυνασθαι ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το προσωπον μωυσεωσ δια την δοξαν του προσωπου αυτου την καταργουμενην ⁸ πωσ ουχι μαλλον η διακονια του πνευματοσ εσται εν δοξη ⁹ ει γαρ η διακονια της κατακρισεωσ δοξα πολλω μαλλον περισσευει η διακονια της δικαιοσυνης εν δοξη ¹⁰ και γαρ ου δεδοξασται το δεδοξασμενον εν τω τω μερει ενεκεν της υπερβαλλουσης δοξης ¹¹ ει γαρ το καταργουμενον δια δοξης πολλω μαλλον το μενον εν δοξη ¹² εχοντες ουν τοιαυτην ελπιδα πολλη παρρησια χρωμεθα ¹³ και ου καθαπερ μωυσησ ετιθει καλυμμα επι το προσωπον εαυτου προς το μη ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το τελος του καταργουμενου ¹⁴ αλλ επωρωθη τα νοηματα αυτων αχρι γαρ της σημερον το αυτο καλυμμα επι τη αναγνωσει της παλαιας διαθηκης μενει μη ανακαλυπτομενον ο τι εν χριστω καταργειται ¹⁵ αλλ εωσ σημερον ηνικα αναγιγνωσκειται μωυσησ καλυμμα επι την καρδιαν αυτων κειται ¹⁶ ηνικα δ αν επιστρεψη προς κυριον περιαιρειται το καλυμμα ¹⁷ ο δε κυριος το πνευμα εστιν ου δε το πνευμα κυριου εκει ελευθερια ¹⁸ ημεις δε παντες ανακεκαλυμμενω προσωπω την δοξαν κυριου κατοπτριζομενοι την αυτην εικονα μεταμορφουμεθα απο δοξης εις δοξαν καθαπερ απο κυριου πνευματοσ

4

¹ δια τουτο εχοντες την διακονιαν ταυτην καθωσ ηληθημεν ουκ εκκακουμεν ² αλλα απειπαμεθα τα κρυπτα

της αισχυνης μη περιπατουντες εν πανουργια μηδε δολουντες τον λογον του θεου αλλα τη φανερωσει της αληθειας συνιστωντες εαυτους προς πασαν συνειδησιν ανθρωπων ενωπιον του θεου ³ ει δε και εστιν κεκαλυμμενον το ευαγγελιον ημων εν τοις απολλυμενοις εστιν κεκαλυμμενον ⁴ εν οις ο θεος του αιωνος τουτου ετυφλωσεν τα νοηματα των απιστων εις το μη αυγασαι αυτοις τον φωτισμον του ευαγγελιου της δοξης του χριστου οσ εστιν εικων του θεου ⁵ ου γαρ εαυτους κηρυσσομεν αλλα χριστον ιησουν κυριον εαυτους δε δουλους υμων δια ιησουν ⁶ οτι ο θεος ο ειπων εκ σκοτους φως λαμψαι οσ ελαμψεν εν ταις καρδιας ημων προς φωτισμον της γνωσεωσ της δοξης του θεου εν προσωπω ιησου χριστου ⁷ εχομεν δε τον θησαυρον τουτον εν οστρακινοις σκευεσιν ινα η υπερβολη της δυναμειωσ η του θεου και μη εξ ημων ⁸ εν παντι θλιβομενοι αλλ ου στενοχωρουμενοι απορουμενοι αλλ ουκ εξαπορουμενοι ⁹ διωκομενοι αλλ ουκ εγκαταλειπομενοι καταβαλλομενοι αλλ ουκ απολλυμενοι ¹⁰ παντοτε την νεκρωσιν του κυριου ιησου εν τω σωματι περιφεροντες ινα και η ζωη του ιησου εν τω σωματι ημων φανερωθη ¹¹ αι γαρ ημεις οι ζωντες εις θανατον παραδιδομεθα δια ιησουν ινα και η ζωη του ιησου φανερωθη εν τη θνητη σαρκι ημων ¹² ωστε ο μεν θανατος εν ημιν ενεργειται η δε ζωη εν υμιν ¹³ εχοντες δε το αυτο πνευμα της πιστεωσ κατα το γεγραμμενον επιστευσα διο ελαλησα και ημεις πιστευομεν διο και λαλουμεν

14 ειδοτεσ οτι ο εγειρασ τον κυριον ιησουν και ημασ δια ιησου εγερει και παραστησει συν υμιν 15 τα γαρ παντα δι υμασ ινα η χαρισ πλεονασασα δια των πλειονων την ευχαριστιαν περισσευση εισ την δοξαν του θεου 16 διο ουκ εκκακουμεν αλλ ει και ο εξω ημων ανθρωποσ διαφθειρεται αλλ ο εσωθεν ανακαινουται ημερα και ημερα 17 το γαρ παραυτικα ελαφρον της θλιψεωσ ημων καθ υπερβολην εισ υπερβολην αιωνιον βαροσ δοξησ κατεργαζεται ημιν 18 μη σκοπουντων ημων τα βλεπομενα αλλα τα μη βλεπομενα τα γαρ βλεπομενα προσκαιρα τα δε μη βλεπομενα αιωνια

5

1 οιδαμεν γαρ οτι εαν η επιγειοσ ημων οικια του σκηνουσ καταλυθη οικοδομην εκ θεου εχομεν οικιαν αχειροποιητον αιωνιον εν τοισ ουρανοισ 2 και γαρ εν τουτω στεναζομεν το οικητηριον ημων το εξ ουρανου επενδυσασθαι επιποθουντεσ 3 ειγε και ενδυσαμενοι ου γυμνοι ευρεθησομεθα 4 και γαρ οι οντεσ εν τω σκηνει στεναζομεν βαρουμενοι εφ ω ου θελομεν εκδυσασθαι αλλ επενδυσασθαι ινα καταποθη το θνητον υπο της ζωησ 5 ο δε κατεργασαμενοσ ημασ εισ αυτο τουτο θεοσ ο και δουσ ημιν τον αρραβωνα του πνευματοσ 6 θαρρουντεσ ουν παντοτε και ειδοτεσ οτι ενδημουντεσ εν τω σωματι εκδημουμεν απο του κυριου 7 δια πιστεωσ γαρ περιπατουμεν ου δια ειδουσ 8 θαρρουμεν δε και ευδοκουμεν μαλλον εκδημησαι εκ του σματοσ και ενδημησαι προσ τον κυριον

9 διο και φιλοτιμουμεθα ειτε ενδημουντεσ ειτε εκδημουντεσ ευαρεστοι αυτω ειναι 10 τουσ γαρ παντασ ημασ φανερωθηναι δει εμπροσθεν του βηματοσ του χριστου ινα κομισηται εκαστοσ τα δια του σματοσ προσ α επραξεν ειτε αγαθον ειτε κακον 11 ειδοτεσ ουν τον φοβον του κυριου ανθρωποσ πειθομεν θεω δε πεφανερωμεθα ελπιζω δε και εν ταισ συνειδησεσιν υμων πεφανερωσθαι 12 ου γαρ παλιν εαυτοσ συνιστανομεν υμιν αλλα αφορμην διδοντεσ υμιν καυχηματοσ υπερ ημων ινα εχητε προσ τουσ εν προσωπω καυχωμενοουσ και ου καρδια 13 ειτε γαρ εξεστημεν θεω ειτε σωφρονουμεν υμιν 14 η γαρ αγαπη του χριστου συνεχει ημασ κριναντασ τουτο οτι ει εισ υπερ παντων απεθανεν αρα οι παντεσ απεθανον 15 και υπερ παντων απεθανεν ινα οι ζωντεσ μηκετι εαυτοισ ζωσιν αλλα τω υπερ αυτων αποθανοντι και εγερθεντι 16 ωστε ημεισ απο του νυν ουδενα οιδαμεν κατα σαρκα ει δε και εγνωκαμεν κατα σαρκα χριστον αλλα νυν ουκετι γινωσκομεν 17 ωστε ει τισ εν χριστω καινη κτισισ τα αρχαια παρηληθεν ιδου γεγονεν καινα τα παντα 18 τα δε παντα εκ του θεου του καταλλαξαντοσ ημασ εαυτω δια ιησου χριστου και δοντοσ ημιν την διακονιαν της καταλλαγησ 19 ωσ οτι θεοσ ην εν χριστω κοσμον καταλασσων εαυτω μη λογιζομενοσ αυτοισ τα παραπτωματα αυτων και θεμενοσ εν ημιν τον λογον της καταλλαγησ 20 υπερ χριστου ουν πρεσβευομεν ωσ του θεου παρακαλουντοσ δι ημων δεομεθα υπερ χριστου καταλλαγητε τω

θεω ²¹ τον γαρ μη γνοντα
αμαρτιαν υπερ ημων αμαρτιαν
εποιησεν ινα ημεις γενωμεθα
δικαιοσυνη θεου εν αυτω

6

¹ συνεργουντες δε και
παρακαλουμεν μη εισ κενον
την χαριν του θεου δεξασθαι
υμας ² λεγει γαρ καιρω δεκτω
επηκουσα σου και εν ημερα
σωτηριας εβοηθησα σοι ιδου νυν
καιρος ευπροσδεκτος ιδου νυν
ημερα σωτηριας ³ μηδεμιαν εν
μηδενι διδοντες προσκοπην ινα
μη μωμηθη η διακονια ⁴ αλλ
εν παντι συνιστωντες εαυτους
ωσ θεου διακονοι εν υπομονη
πολλη εν θλιψεσιν εν αναγκαις
εν στενοχωριας ⁵ εν πληγαις
εν φυλακαις εν ακαταστασιας
εν κοποις εν αγρυπνιας εν
νηστειας ⁶ εν αγνοτητι εν γνωσει
εν μακροθυμια εν χρηστοτητι
εν πνευματι αγιω εν αγαπη
ανυποκριτω ⁷ εν λογω αληθειας
εν δυναμει θεου δια των οπλων
της δικαιοσυνης των δεξιων
και αριστερων ⁸ δια δοξης
και ατιμιας δια δυσφημιας
και ευφημιας ωσ πλανοι και
αληθεις ⁹ ωσ αγνοουμενοι
και επιγινωσκομενοι ωσ
αποθνησκοντες και ιδου ζωμεν
ωσ παιδευομενοι και μη
θανατουμενοι ¹⁰ ωσ λυπουμενοι
αι δε χαιροντες ωσ πτωχοι
πολλους δε πλουτιζοντες ωσ
μηδεν εχοντες και παντα
κατεχοντες ¹¹ το στομα ημων
ανεωγεν προς υμας κορινθιοι
η καρδια ημων πεπλατυνται
¹² ου στενοχωρεισθε εν ημιν
στενοχωρεισθε δε εν τοις
σπλαγχνοις υμων ¹³ την δε αυτην
αντιμισθιαν ωσ τεκνοις λεγω
πλατυνητε και υμεις ¹⁴ μη

γινεσθε ετεροζυγουντες απιστοις
τις γαρ μετοχη δικαιοσυνη και
ανομια τις δε κοινωνια φωτι προς
σκοτος ¹⁵ τις δε συμφωνησις
χριστω προς βελιαρ η τις μερισ
πιστω μετα απιστου ¹⁶ τις δε
συγκαταθεσις ναω θεου μετα
ειδωλων υμεις γαρ ναος θεου
εστε ζωντος καθωσ ειπεν ο θεος
οτι ενοικησω εν αυτοις και
εμπεριπατησω και εσομαι αυτων
θεος και αυτοι εσονται μοι λαος
¹⁷ διο εξελθετε εκ μεσου αυτων
και αφορισθητε λεγει κυριος και
ακαθαρτου μη απτεσθε καγω
εισδεξομαι υμας ¹⁸ και εσομαι
υμιν εισ πατερα και υμεις εσεσθε
μοι εισ υιους και θυγατερας λεγει
κυριος παντοκρατωρ

7

¹ ταυτας ουν εχοντες
τας επαγγελιας αγαπητοι
καθαρισωμεν εαυτους απο
παντος μολυσμου σαρκος
και πνευματος επιτελουντες
αγιωσυνην εν φοβω θεου
² χωρησατε ημας ουδενα
ηδικησαμεν ουδενα εφθειραμεν
ουδενα επλεονεκτησαμεν ³ ου
προς κατακρισιν λεγω προειρηκα
γαρ οτι εν ταις καρδιας ημων
εστε εισ το συναποθανειν και
συζην ⁴ πολλη μοι παρρησια προς
υμας πολλη μοι καυχησις υπερ
υμων πεπληρωμαι τη παρακλησει
υπερπερισσευομαι τη χαρα επι
παση τη θλιψει ημων ⁵ και γαρ
ελθοντων ημων εισ μακεδονιαν
ουδεμιαν εσχηκεν ανεσιν η σαρξ
ημων αλλ εν παντι θλιβομενοι
εξωθεν μαχαι εσωθεν φοβοι ⁶ αλλ
ο παρακαλων τους ταπεινους
παρακαλεσεν ημας ο θεος εν τη
παρουσια τιτου ⁷ ου μονον δε εν
τη παρουσια αυτου αλλα και εν
τη παρακλησει η παρεκληθη εφ

υμιν αναγγελων ημιν την υμων
 επιποθησιν τον υμων οδυρμον
 τον υμων ζηλον υπερ εμου ωστε
 με μαλλον χαρηναι ⁸ οτι ει και
 ελυπησα υμας εν τη επιστολη ου
 μεταμελομαι ει και μετεμελομην
 βλεπω γαρ οτι η επιστολη εκεινη
 ει και προς ωραν ελυπησεν υμας
⁹ νυν χαιρω ουχ οτι ελυπηθητε
 αλλ οτι ελυπηθητε εις μετανοιαν
 ελυπηθητε γαρ κατα θεον ινα εν
 μηδενι ζημιωθητε εξ ημων ¹⁰ η
 γαρ κατα θεον λυπη μετανοιαν
 εις σωτηριαν αμεταμελητον
 κατεργαζεται η δε του κοσμου
 λυπη θανατον κατεργαζεται
¹¹ ιδου γαρ αυτο τουτο το κατα
 θεον λυπηθηναι υμας ποσην
 κατειργασατο υμιν σπουδην αλλα
 απολογιαν αλλα αγανακτησιν
 αλλα φοβον αλλα επιποθησιν
 αλλα ζηλον αλλα εκδικησιν
 εν παντι συνεστησατε εαυτους
 αγνους ειναι εν τω πραγματι
¹² αρα ει και εγραψα υμιν ουχ
 εινεκεν του αδικησαντος ουδε
 εινεκεν του αδικηθεντος αλλ
 εινεκεν του φανερωθηναι την
 σπουδην υμων την υπερ ημων
 προς υμας ενωπιον του θεου
¹³ δια τουτο παρακεκλημεθα
 επι δε τη παρακλησει υμων
 περισσοτερωσ μαλλον εχαρημεν
 επι τη χαρα τιτου οτι αναπεπαυται
 το πνευμα αυτου απο παντων
 υμων ¹⁴ οτι ει τι αυτω υπερ υμων
 κεκαυχημαι ου κατησχυνθην αλλ
 ωσ παντα εν αληθεια ελαλησαμεν
 υμιν ουτως και η καυχησις ημων
 η επι τιτου αληθεια εγενηθη
¹⁵ και τα σπλαγχνα αυτου
 περισσοτερωσ εις υμας εστιν
 αναμνησκομενου την παντων
 υμων υπακοην ωσ μετα φοβου και
 τρομου εδεξασθε αυτον ¹⁶ χαιρω
 οτι εν παντι θαρρω εν υμιν

8

¹ γνωριζομεν δε υμιν αδελφοι
 την χαριν του θεου την
 δεδομενην εν ταισ εκκλησιαισ της
 μακεδονιασ ² οτι εν πολλη δοκιμη
 θλιψεω η περισσεια της χαρασ
 αυτων και η κατα βαθουσ πτωχεια
 αυτων επερισσευσεν εις τον
 πλουτον της απλοτητοσ αυτων
³ οτι κατα δυναμιν μαρτυρω
 και υπερ δυναμιν αυθαιρετοι
⁴ μετα πολλησ παρακλησεωσ
 δεομενοι ημων την χαριν και
 την κοινωνιαν της διακονιασ
 της εις τουσ αγιουσ ⁵ και ου
 καθωσ ηλπισαμεν αλλ εαυτους
 εδωκαν πρωτον τω κυριω και
 ημιν δια θεληματοσ θεου ⁶ εις
 το παρακαλεσαι ημασ τιτον ινα
 καθωσ προενηρξατο ουτωσ και
 επιτελεση εις υμασ και την χαριν
 ταυτην ⁷ αλλ ωσπερ εν παντι
 περισσευετε πιστει και λογω και
 γνωσει και παση σπουδη και τη
 εξ υμων εν ημιν αγαπη ινα και
 εν ταυτη τη χαριτι περισσευητε
⁸ ου κατ επιταγην λεγω αλλα
 δια της ετερων σπουδησ και το
 της υμετερασ αγαπησ γνησιον
 δοκιμαζων ⁹ γινωσκετε γαρ την
 χαριν του κυριου ημων ιησου
 χριστου οτι δι υμασ επτωχευσεν
 πλουσιουσ ινα υμεισ τη εκεινου
 πτωχεια πλουτησητε ¹⁰ και
 γνωμην εν τουτω διδωμι τουτο
 γαρ υμιν συμφερει οιτινεσ ου
 μονον το ποιησαι αλλα και
 το θελειν προενηρξασθε απο
 περυσι ¹¹ νυνι δε και το ποιησαι
 επιτελεσατε οπωσ καθαπερ η
 προθυμια του θελειν ουτωσ και
 το επιτελεσαι εκ του εχειν ¹² ει
 γαρ η προθυμια προκειται καθο
 εαν εχη τισ ευπροσδεκτοσ ου
 καθο ουκ εχει ¹³ ου γαρ ινα
 αλλοισ ανεσισ υμιν δε θλιψισ
 αλλ εξ ισοτητοσ εν τω νυν

καιρω το υμων περισσευμα εις το εκεινων υστερημα ¹⁴ ινα και το εκεινων περισσευμα γενηται εις το υμων υστερημα οπως γενηται ισοτησ ¹⁵ καθωσ γεγραπται ο το πολυ ουκ επλεονασεν και ο το ολιγον ουκ ηλαττονησεν ¹⁶ χαρις δε τω θεω τω διδοντι την αυτην σπουδην υπερ υμων εν τη καρδια τιτου ¹⁷ οτι την μεν παρακλησιν εδεξατο σπουδαιοτερος δε υπαρχων αυθαιρετος εξηλθεν προς υμασ ¹⁸ συνεπεμψαμεν δε μετ αυτου τον αδελφον ου ο επαиноσ εν τω ευαγγελιω δια πασων των εκκλησιων ¹⁹ ου μονον δε αλλα και χειροτονηθεισ υπο των εκκλησιων συνεκδημοσ ημων συν τη χαριτι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων προς την αυτου του κυριου δοξαν και προθυμιαν ημων ²⁰ στελλομενοι τουτο μη τισ ημασ μωμησηται εν τη αδροτητι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων ²¹ προνοουμενοι καλα ου μονον ενωπιον κυριου αλλα και ενωπιον ανθρωπων ²² συνεπεμψαμεν δε αυτοισ τον αδελφον ημων ον εδοκιμασαμεν εν πολλοισ πολλακισ σπουδαιον οντα νυνι δε πολυ σπουδαιοτερον πεποιθησει πολλη τη εις υμασ ²³ ειτε υπερ τιτου κοινωνοσ εμοσ και εις υμασ συνεργοσ ειτε αδελφοι ημων αποστολοι εκκλησιων δοξα χριστου ²⁴ την ουν ενδειξιν της αγαπησ υμων και ημων καυχησεωσ υπερ υμων εις αυτοουσ ενδειξασθε εις προσωπον των εκκλησιων

9

¹ περι μεν γαρ της διακονιασ της εις τουσ αγιουσ περισσον μοι εστιν το γραφειν υμιν ² οιδα γαρ την προθυμιαν υμων ην υπερ

υμων καυχωμαι μακεδοσιν οτι αχαια παρεσκευασται απο περυσι και ο εξ υμων ζηλοσ ηρεθισεν τουσ πλειονασ ³ επεμψα δε τουσ αδελφουσ ινα μη το καυχημα ημων το υπερ υμων κενωθη εν τω μερει τουτω ινα καθωσ ελεγον παρεσκευασμενοι ητε ⁴ μηπωσ εαν ελθωσιν συν εμοι μακεδονεσ και ευρωσιν υμασ απαρασκευαστουσ καταισχυνημεν ημεισ ινα μη λεγωμεν υμεισ εν τη υποστασει ταυτη της καυχησεωσ ⁵ αναγκαιον ουν ηγησαμην παρακαλεσαι τουσ αδελφουσ ινα προελθωσιν εις υμασ και προκαταρτισωσιν την προκατηγγελημενην ευλογιαν υμων ταυτην ετοιμην ειναι ουτωσ ωσ ευλογιαν και μη ωσ πλεονεξιαν ⁶ τουτο δε ο σπειρων φειδομενωσ φειδομενωσ και θερισει και ο σπειρων επ ευλογιαισ επ ευλογιαισ και θερισει ⁷ εκαστοσ καθωσ προαιρειται τη καρδια μη εκ λυπησ η εξ αναγκησ ιλαρον γαρ δοτην αγαπα ο θεοσ ⁸ δυνατοσ δε ο θεοσ πασαν χαριν περισσευσαι εις υμασ ινα εν παντι παντοτε πασαν αυταρκειαν εχοντεσ περισσευητε εις παν εργον αγαθον ⁹ καθωσ γεγραπται εσκορπισεν εδωκεν τοισ πενησιν η δικαιοσυνη αυτου μενει εις τον αιωνα ¹⁰ ο δε επιχορηγων σπερμα τω σπειροντι και αρτον εις βρωσιν χορηγησαι και πληθυναι τον σπορον υμων και αυξησαι τα γενηματα της δικαιοσυνησ υμων ¹¹ εν παντι πλουτιζομενοι εις πασαν απλοτητα ητισ κατεργαζεται δι ημων ευχαριστιαν τω θεω ¹² οτι η διακονια της λειτουργιασ ταυτησ ου μονον εστιν προσαναπληρουσα τα υστερηματα των αγιων αλλα

και περισσευουσα δια πολλων ευχαριστιων τω θεω ¹³ δια της δοκιμης της διακονιας ταυτης δοξαζοντες τον θεον επι τη υποταγη της ομολογιας υμων εις το ευαγγελιον του χριστου και απλοτητι της κοινωνιας εις αυτους και εις παντας ¹⁴ και αυτων δεησει υπερ υμων επιποθουντων υμας δια την υπερβαλλουσαν χαριν του θεου εφ υμιν ¹⁵ χαρις δε τω θεω επι τη ανεκδιγητω αυτου δωρεα

10

¹ αυτοσ δε εγω παυλωσ παρακαλω υμασ δια της πραοτητοσ και επιεικιασ του χριστου οσ κατα προσωπον μεν ταπεινοσ εν υμιν απων δε θαρρω εισ υμασ ² δεομαι δε το μη παρων θαρρησαι τη πεποιθησει η λογιζομαι τολμησαι επι τινασ τουσ λογιζομενουσ ημασ ωσ κατα σαρκα περιπατουντασ ³ εν σαρκι γαρ περιπατουντεσ ου κατα σαρκα στρατευομεθα ⁴ τα γαρ οπλα της στρατειασ ημων ου σαρκικα αλλα δυνατα τω θεω προσ καθαιρεσιν οχυρωματων ⁵ λογισμουσ καθαιρουντεσ και παν υψωμα επαιρομενον κατα της γνωσεωσ του θεου και αιχμαλωτιζοντεσ παν νοημα εισ την υπακοην του χριστου ⁶ και εν ετοιμω εχοντεσ εκδικησαι πασαν παρακοην οταν πληρωθη υμων η υπακοη ⁷ τα κατα προσωπον βλεπετε ει τισ πεποιθεν εαυτω χριστου ειναι τουτο λογιζεσθω παλιν αφ εαυτου οτι καθωσ αυτοσ χριστου ουτωσ και ημεισ χριστου ⁸ εαν τε γαρ και περισσοτερον τι καυχησωμαι περι της εξουσιασ ημων ησ εδωκεν ο κυριοσ ημιν εισ οικοδομην και ουκ εισ καθαιρεσιν υμων ουκ

αισχυνησομαι ⁹ ινα μη δοξωσ αν εκφοβειν υμασ δια των επιστολων ¹⁰ οτι αι μεν επιστολαι φησιν βαρειαι και ισχυραι η δε παρουσία του σωματοσ ασθενησ και ο λογοσ εξουθενημενοσ ¹¹ τουτο λογιζεσθω ο τοιουτοσ οτι οιοι εσμεν τω λογω δι επιστολων αποντεσ τοιουτοι και παροντεσ τω εργω ¹² ου γαρ τολμωμεν εγκριναι η συγκριναι εαυτουσ τισιν των εαυτουσ συνιστανοντων αλλα αυτοι εν εαυτοισ εαυτουσ μετρουντεσ και συγκρινοντεσ εαυτουσ εαυτοισ ου συνιουσιν ¹³ ημεισ δε ουχι εισ τα αμετρα καυχησομεθα αλλα κατα το μετρον του κανονοσ ου εμερισεν ημιν ο θεοσ μετρον εφικεσθαι αχρι και υμων ¹⁴ ου γαρ ωσ μη εφικνουμενοι εισ υμασ υπερεκτεινομεν εαυτουσ αχρι γαρ και υμων εφθασαμεν εν τω ευαγγελιω του χριστου ¹⁵ ουκ εισ τα αμετρα καυχωμενοι εν αλλοτριοισ κοποισ ελπιδα δε εχοντεσ αυξανομενησ της πιστεωσ υμων εν υμιν μεγαλυνθηναι κατα τον κανονα ημων εισ περισσειαν ¹⁶ εισ τα υπερεκεινα υμων ευαγγελισασθαι ουκ εν αλλοτριω κανονι εισ τα ετοιμα καυχησασθαι ¹⁷ ο δε καυχωμενοσ εν κυριω καυχασθω ¹⁸ ου γαρ ο εαυτον συνιστων εκεινοσ εστιν δοκιμοσ αλλ ον ο κυριοσ συνιστησιν

11

¹ οφελον ανειχεσθε μου μικρον τη αφροσυνη αλλα και ανεχεσθε μου ² ζηλω γαρ υμασ θεου ζηλω ηρμοσαμην γαρ υμασ ενι ανδρι παρθενον αγνην παραστησαι τω χριστω ³ φοβουμαι δε μηπωσ ωσ ο οφιοσ ευαν εξηπατησεν εν τη πανουργια αυτου ουτωσ φθαρη τα νοηματα υμων απο

της απλοτητος της εις τον χριστον ⁴ ει μεν γαρ ο ερχομενος αλλον ιησουν κηρυσσει ον ουκ εκηρυξαμεν η πνευμα ετερον λαμβανετε ο ουκ ελαβετε η ευαγγελιον ετερον ο ουκ δεξασθε καλωσ ηνειχεσθε ⁵ λογιζομαι γαρ μηδεν υστερηκεναι των υπερ λιαν αποστολων ⁶ ει δε και ιδιωτησ τω λογω αλλ ου τη γνωσει αλλ εν παντι φανερωθεντες εν πασιν εις υμασ ⁷ η αμαρτιαν εποιησα εμαυτον ταπεινων ινα υμεισ υψωθητε οτι δωρεαν το του θεου ευαγγελιον ευηγγελισαμην υμιν ⁸ αλλασ εκκλησιασ εσυλησα λαβων οψωνιον προσ την υμων διακονιαν ⁹ και παρων προσ υμασ και υστερηθεισ ου κατεναρκησα ουδενοσ το γαρ υστερημα μου προσανεπληρωσαν οι αδελφοι ελθοντες απο μακεδονιασ και εν παντι αβαρη υμιν εμαυτον ετηρησα και τηρησω ¹⁰ εστιν αληθεια χριστου εν εμοι οτι η καυχησισ αυτη ου φραγησεται εισ εμε εν τοισ κλιμασιν της αχαιιασ ¹¹ δια τι οτι ουκ αγαπω υμασ ο θεοσ οιδεν ¹² ο δε ποιω και ποιησω ινα εκκοψω την αφορμην των θελοντων αφορμην ινα εν ω καυχωνται ευρεθωσιν καθωσ και ημεισ ¹³ οι γαρ τοιουτοι ψευδαποστολοι εργαται δολιοι μετασχηματιζομενοι εισ αποστολουσ χριστου ¹⁴ και ου θαυμαστον αυτοσ γαρ ο σατανασ μετασχηματιζεται εισ αγγελον φωτοσ ¹⁵ ου μεγα ουν ει και οι διακονοι αυτου μετασχηματιζονται ωσ διακονοι δικαιοσυνησ ων το τελοσ εσται κατα τα εργα αυτων ¹⁶ παλιν λεγω μη τισ με δοξη αφρονα ειναι ει δε μηγε καν ωσ αφρονα δεξασθε με ινα καγω μικρον

τι καυχησωμαι ¹⁷ ο λαλω ου λαλω κατα κυριον αλλ ωσ εν αφροσυνη εν ταυτη τη υποστασει της καυχησεωσ ¹⁸ επει πολλοι καυχωνται κατα την σαρκα καγω καυχησομαι ¹⁹ ηδεωσ γαρ ανεχεσθε των αφρωνων φρονιμοι οντες ²⁰ ανεχεσθε γαρ ει τισ υμασ καταδουλοι ει τισ κατεσθει ει τισ λαμβανει ει τισ επαιρεται ει τισ υμασ εισ προσωπον δερει ²¹ κατα ατιμιαν λεγω ωσ οτι ημεισ ησθενησαμεν εν ω δ αν τισ τολμα εν αφροσυνη λεγω τολμω καγω ²² εβραιοι εισιν καγω ισραηλιται εισιν καγω σπερμα αβρααμ εισιν καγω ²³ διακονοι χριστου εισιν παραφρωνων λαλω υπερ εγω εν κοποισ περισσοτερωσ εν πληγαισ υπερβαλλοντωσ εν φυλακαισ περισσοτερωσ εν θανατοισ πολλακισ ²⁴ υπο ιουδαιων πεντακισ τεσσαρακοντα παρα μιαν ελαβον ²⁵ τρισ εραβδισθην απαξ ελιθασθην τρισ εναυαγησα νυχθημερον εν τω βυθω πεποιηκα ²⁶ οδοιποριαισ πολλακισ κινδουνοισ ποταμων κινδουνοισ ληστων κινδουνοισ εκ γενουσ κινδουνοισ εξ εθνων κινδουνοισ εν πολει κινδουνοισ εν ερημια κινδουνοισ εν θαλασση κινδουνοισ εν ψευδαδελφοισ ²⁷ εν κοπω και μοχθω εν αγρυπνιαισ πολλακισ εν λιμω και διψει εν νηστειαισ πολλακισ εν ψυχει και γυμνοτητι ²⁸ χωρισ των παρεκτοσ η επισυστασισ μου η καθ ημεραν η μεριμνα πασων των εκκλησιων ²⁹ τισ ασθeneι και ουκ ασθενω τισ σκανδαλιζεται και ουκ εγω πυρουμαι ³⁰ ει καυχασθαι δει τα της ασθενειασ μου καυχησομαι ³¹ ο θεοσ και πατηρ του κυριου ιησου χριστου οιδεν ο ων ευλογητοσ εισ τουσ αιωνασ οτι ου ψευδομαι ³² εν

δαμασκω ο εθναρχης αρετα του βασιλεωσ εφρουρει την δαμασκηνων πολιν πιασαι με θελων ³³ και δια θυριδος εν σαργανη εξαλασθην δια του τειχουσ και εξεφυγον τας χειρας αυτου

12

1 καυχασθαι δη ου συμφερει μοι ελευσομαι γαρ εις οπτασιασ και αποκαλυψει κυριου ² οίδα ανθρωπον εν χριστω προ ετων δεκατεσσαρων ειτε εν σωματι ουκ οίδα ειτε εκτοσ του σωματοσ ουκ οίδα ο θεοσ οιδεν αρπαγεντα τον τοιουτον εωσ τριτου ουρανου ³ και οίδα τον τοιουτον ανθρωπον ειτε εν σωματι ειτε εκτοσ του σωματοσ ουκ οίδα ο θεοσ οιδεν ⁴ οτι ηρπαγη εις τον παραδεισον και ηκουσεν αρρητα ρηματα α ουκ εξον ανθρωπω λαλησαι ⁵ υπερ του τοιουτου καυχησομαι υπερ δε εμαυτου ου καυχησομαι ει μη εν ταισ ασθeneιαισ μου ⁶ εαν γαρ θελησω καυχησασθαι ουκ εσομαι αφρων αληθειαν γαρ ερω φειδομαι δε μη τισ εις εμε λογισηται υπερ ο βλεπει με η ακουει τι εξ εμου ⁷ και τη υπερβολη των αποκαλυψεων ινα μη υπεραιρωμαι εδοθη μοι σκολοψ τη σαρκι αγγελοσ σαταν ινα με κολαφιζη ινα μη υπεραιρωμαι ⁸ υπερ τουτου τρισ τον κυριον παρεκαλεσα ινα αποστη απ εμου ⁹ και ειρηκεν μοι αρκει σοι η χαρισ μου η γαρ δυναμισ μου εν ασθeneια τελειουται ηδιστα ουν μαλλον καυχησομαι εν ταισ ασθeneιαισ μου ινα επισκηνωση επ εμε η δυναμισ του χριστου ¹⁰ διο ευδοκω εν ασθeneιαισ εν υβρεσιν εν αναγκαισ εν διωγμοισ εν στενοχωριαισ υπερ χριστου οταν

γαρ ασθενω τοτε δυνατοσ ειμι ¹¹ γεγωνα αφρων καυχωμενοσ υμεισ με ηναγκασατε εγω γαρ ωφειλον υφ υμων συνιστασθαι ουδεν γαρ υστερησα των υπερλιαν αποστολων ει και ουδεν ειμι ¹² τα μεν σημεια του αποστολου κατειργασθη εν υμιν εν παση υπομονη εν σημειοισ και τερασιν και δυναμεσιν ¹³ τι γαρ εστιν ο ηττηθητε υπερ τασ λοιπασ εκκλησιασ ει μη οτι αυτοσ εγω ουκατεναρκησα υμων χαρισασθε μοι την αδικιαν ταυτην ¹⁴ ιδου τριτον ετοιμωσ εχω ελθειν προς υμασ και ουκαταναρκησω υμων ου γαρ ζητω τα υμων αλλα υμασ ου γαρ οφειλει τα τεκνα τοισ γονευσιν θησαυριζειν αλλ οι γονεισ τοισ τεκνοισ ¹⁵ εγω δε ηδιστα δαπανησω και εκδαπανηθησομαι υπερ των ψυχων υμων ει και περισσοτερωσ υμασ αγαπων ηττον αγαπωμαι ¹⁶ εστω δε εγω ουκατεβαρησα υμασ αλλ υπαρχων πανουργοσ δολω υμασ ελαβον ¹⁷ μη τινα ων απεσταλκα προς υμασ δι αυτου επλεονεκτησα υμασ ¹⁸ παρεκαλεσα τιτον και συναπεστείλα τον αδελφον μητι επλεονεκτησεν υμασ τιτοσ ου τω αυτω πνευματι περιεπαθησαμεν ου τοισ αυτοισ ιχνεσιν ¹⁹ παλιν δοκειτε οτι υμιν απολογουμεθα κατενωπιον του θεου εν χριστω λαλουμεν τα δε παντα αγαπητοι υπερ της υμων οικοδομησ ²⁰ φοβουμαι γαρ μηπωσ ελθων ουχοιουσ θελω ευρω υμασ καγω ευρεθω υμιν οιον ου θελετε μηπωσ ερεισ ζηλοι θυμοι εριθειαι καταλαλια ψιθυρισμοι φυσιωσεισ ακαταστασια ²¹ μη παλιν ελθοντα με ταπεινωσει ο θεοσ μου προς υμασ και πενθησω πολλουσ των προημαρτηκοτων και μη μετανοησαντων επι τη

ακαθαρσια και πορνεια και
ασελγεια η επραξαν

13

¹ τριτον τουτο ερχομαι προς
υμασ επι στοματος δυο μαρτυρων
και τριων σταθησεται παν ρημα
² προειρηκα και προλεγω ωσ
παρων το δευτερον και απων
νυν γραφω τοις προημαρτηκοσιν
και τοις λοιποισ πασιν οτι εαν
ελθω εις το παλιν ου φεισομαι
³ επει δοκιμην ζητειτε του εν
εμοι λαλουντος χριστου οσ εις
υμασ ουκ ασθενει αλλα δυνατει
εν υμιν ⁴ και γαρ ει εσταυρωθη εξ
ασθενειας αλλα ζη εκ δυναμεωσ
θεου και γαρ ημεις ασθενουμεν
εν αυτω αλλα ζησομεθα συν
αυτω εκ δυναμεωσ θεου εις υμασ
⁵ εαυτουσ πειραζετε ει εστε εν
τη πιστει εαυτουσ δοκιμαζετε η
ουκ επιγινωσκετε εαυτουσ οτι
ιησουσ χριστουσ εν υμιν εστιν ει
μητι αδοκιμοι εστε ⁶ ελπιζω δε
οτι γνωσεσθε οτι ημεις ουκ εσμεν
αδοκιμοι ⁷ ευχομαι δε προς τον
θεον μη ποιησαι υμασ κακον
μηδεν ουχ ινα ημεις δοκιμοι
φανωμεν αλλ ινα υμεις το καλον
ποιητε ημεις δε ωσ αδοκιμοι ωμεν
⁸ ου γαρ δυναμεθα τι κατα της
αληθειας αλλ υπερ της αληθειας
⁹ χαιρομεν γαρ οταν ημεις
ασθενωμεν υμεις δε δυνατοι
ητε τουτο δε και ευχομεθα την
υμων καταρτισιν ¹⁰ δια τουτο
ταυτα απων γραφω ινα παρων
μη αποτομωσ χρησωμαι κατα
την εξουσιαν ην εδωκεν μοι
ο κυριουσ εις οικοδομην και
ουκ εις καθαιρεσιν ¹¹ λοιπον
αδελφοι χαιρετε καταρτιζεσθε
παρακαλεισθε το αυτο φρονειτε
ειρηνευετε και ο θεουσ της αγαπησ
και ειρηνησ εσται μεθ υμων
¹² ασπασασθε αλληλουσ εν αγιω

φιληματι ¹³ ασπαζονται υμασ οι
αγιοι παντεσ ¹⁴ η χαρισ του κυριου
ιησου χριστου και η αγαπη του
θεου και η κοινωνια του αγιου
πνευματουσ μετα παντων υμων
αμην

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

1 παυλος αποστολος ουκ απ ανθρωπων ουδε δι ανθρωπου αλλα δια ιησου χριστου και θεου πατροσ του εγειραντοσ αυτον εκ νεκρων ² και οι συν εμοι παντεσ αδελφοι ταισ εκκλησιαισ της γαλατιασ ³ χαρισ υμιν και ειρηνη απο θεου πατροσ και κυριου ημων ιησου χριστου ⁴ του δοντοσ εαυτον περι των αμαρτιων ημων οπωσ εξεληται ημασ εκ του ενεστωτοσ αιωνοσ πονηρου κατα το θελημα του θεου και πατροσ ημων ⁵ ω η δοξα εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην ⁶ θαυμαζω οτι ουτωσ ταχεωσ μετατιθεσθε απο του καλεσαντοσ υμασ εν χαριτι χριστου εισ ετερον ευαγγελιον ⁷ ο ουκ εστιν αλλο ει μη τινεσ εισιν οι ταρασσοντεσ υμασ και θελοντεσ μεταστρεψαι το ευαγγελιον του χριστου ⁸ αλλα και εαν ημεισ η αγγελοσ εξ ουρανου ευαγγελιζηται υμιν παρ ο ευηγγελισαμεθα υμιν αναθεμα εστω ⁹ ωσ προειρηκαμεν και αρτι παλιν λεγω ει τισ υμασ ευαγγελιζεται παρ ο παρελαβετε αναθεμα εστω ¹⁰ αρτι γαρ ανθρωπουσ πειθω η τον θεον η ζητω ανθρωποισ αρεσκειν ει γαρ ετι ανθρωποισ ηρεσκον χριστου δουλοσ ουκ αν ημην ¹¹ γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον το ευαγγελισθεν υπ εμου οτι ουκ εστιν κατα ανθρωπον ¹² ουδε γαρ εγω παρα ανθρωπου παρελαβον αυτο ουτε εδιδαχθην αλλα δι αποκαλυψεωσ ιησου χριστου ¹³ ηκουσατε γαρ την εμην αναστροφην ποτε εν τω ιουδαισμω οτι καθ υπερβολην εδιωκον την εκκλησιαν του

θεου και επορθουν αυτην ¹⁴ και προεκοπτον εν τω ιουδαισμω υπερ πολλουσ συνηλικιωτασ εν τω γενει μου περισσοτερωσ ζηλωτησ υπαρχων των πατρικων μου παραδοσεων ¹⁵ οτε δε ευδοκησεν ο θεοσ ο αφορισασ με εκ κοιλιασ μητροσ μου και καλεσασ δια της χαριτοσ αυτου ¹⁶ αποκαλυψαι τον υιον αυτου εν εμοι ινα ευαγγελιζωμαι αυτον εν τοισ εθνεσιν ευθεωσ ου προσανεθεμην σαρκι και αιματι ¹⁷ ουδε ανηλθον εισ ιεροσολυμα προσ τουσ προ εμου αποστολουσ αλλα απηλθον εισ αραβιαν και παλιν υπεστρεψα εισ δαμασκον ¹⁸ επειτα μετα ετη τρια ανηλθον εισ ιεροσολυμα ιστορησαι πετρον και επεμεινα προσ αυτον ημερασ δεκαπεντε ¹⁹ ετερον δε των αποστολων ουκ ειδον ει μη ιακωβον τον αδελφον του κυριου ²⁰ α δε γραφω υμιν ιδου ενωπιον του θεου οτι ου ψευδομαι ²¹ επειτα ηλθον εισ τα κλιματα της συριασ και της κιλικιασ ²² ημην δε αγνοουμενοσ τω προσωπω ταισ εκκλησιαισ της ιουδαιασ ταισ εν χριστω ²³ μονον δε ακουοντεσ ησαν οτι ο διωκων ημασ ποτε νυν ευαγγελιζεται την πιστιν ην ποτε επορθει ²⁴ και εδοξαζον εν εμοι τον θεον

2

1 επειτα δια δεκατεσσαρων ετων παλιν ανεβην εισ ιεροσολυμα μετα βαρναβα συμπαραλαβων και τιτον ² ανεβην δε κατα αποκαλυψιν και ανεθεμην αυτοισ το ευαγγελιον ο κηρυσσω εν τοισ εθνεσιν κατ ιδιαν δε τοισ δοκουσιν μηπωσ εισ κενον τρεχω η εδραμον ³ αλλ ουδε τιτοσ ο συν εμοι ελληνων ηναγκασθη

περιτμηθηναι ⁴ δια δε τους παρεισακτους ψευδαδελφους οτινες παρεισηλθον κατασκοπησαι την ελευθεριαν ημων ην εχομεν εν χριστω ιησου ινα ημας καταδουλωσωνται ⁵ οιοσ ουδε προς ωραν ειξαμεν τη υποταγη ινα η αληθεια του ευαγγελιου διαμεινη προς υμας ⁶ απο δε των δοκουντων ειναι τι οποιοι ποτε ησαν ουδεν μοι διαφερει προσωπον θεοσ ανθρωπου ου λαμβανει εμοι γαρ οι δοκουντες ουδεν προσανεθεντο ⁷ αλλα τουναντιον ιδοντες οτι πεπιστευμαι το ευαγγελιον της ακροβυστιασ καθωσ πετροσ της περιτομησ ⁸ ο γαρ ενεργησασ πετρω εισ αποστολην της περιτομησ ενηργησεν και εμοι εισ τα εθνη ⁹ και γνοντες την χαριν την δοθεισαν μοι ιακωβοσ και κηφασ και ιωαννησ οι δοκουντες στυλοι ειναι δεξιασ εδωκαν εμοι και βαρναβα κοινωνιασ ινα ημεις μεν εισ τα εθνη αυτοι δε εισ την περιτομην ¹⁰ μονον των πτωχων ινα μνημονευωμεν ο και εσπουδασα αυτο τουτο ποιησαι ¹¹ οτε δε ηλθεν πετροσ εισ αντιοχειαν κατα προσωπον αυτω αντεστην οτι κατεγνωσμενοσ ην ¹² προ του γαρ ελθειν τινασ απο ιακωβου μετα των εθνων συνησθιεν οτε δε ηλθον υπεστελλεν και αφωριζεν εαυτον φοβουμενοσ τουσ εκ περιτομησ ¹³ και συνυπεκριθησαν αυτω και οι λοιποι ιουδαιοι ωστε και βαρναβασ συναπηχη αυτων τη υποκρισει ¹⁴ αλλ οτε ειδον οτι ουκ ορθοδοδουσιν προς την αληθειαν του ευαγγελιου ειπον τω πετρω εμπροσθεν παντων ει συ ιουδαιοσ υπαρχων εθνικωσ ζησ και ουκ ιουδαικωσ τι τα εθνη αναγκαζεισ ιουδαιζειν

¹⁵ ημεις φυσει ιουδαιοι και ουκ εξ εθνων αμαρτωλοι ¹⁶ ειδοτεσ οτι ου δικαιουται ανθρωποσ εξ εργαων νομου εαν μη δια πιστεωσ ιησου χριστου και ημεις εισ χριστον ιησουν επιστευσαμεν ινα δικαιωθωμεν εκ πιστεωσ χριστου και ουκ εξ εργαων νομου διοτι ου δικαιωθησεται εξ εργαων νομου πασα σαρξ ¹⁷ ει δε ζητουντες δικαιωθηναι εν χριστω ευρεθημεν και αυτοι αμαρτωλοι αρα χριστοσ αμαρτιασ διακονοσ μη γενοιτο ¹⁸ ει γαρ α κατελυσα ταυτα παλιν οικοδομω παραβατην εμαυτον συνιστημι ¹⁹ εγω γαρ δια νομου νομω απεθανον ινα θεω ζησω ²⁰ χριστω συνεσταυρωμα ζω δε ουκετι εγω ζη δε εν εμοι χριστοσ ο δε νυν ζω εν σαρκι εν πιστει ζω τη του υιου του θεου του αγαπησαντοσ με και παραδοντοσ εαυτον υπερ εμου ²¹ ουκ αθετω την χαριν του θεου ει γαρ δια νομου δικαιοσυνη αρα χριστοσ δωρεαν απεθανεν

3

¹ ω ανοητοι γαλαται τισ υμασ εβασκανεν τη αληθεια μη πειθεσθαι οιοσ κατ οφθαλμοσ ιησουσ χριστοσ προεγραφη εν υμιν εσταυρωμενοσ ² τουτο μονον θελω μαθειν αφ υμων εξ εργαων νομου το πνευμα ελαβετε η εξ ακοησ πιστεωσ ³ ουτωσ ανοητοι εστε εναρξαμενοι πνευματι νυν σαρκι επιτελεισθε ⁴ τοσαυτα επαθετε εικη ειγε και εικη ⁵ ο ουν επιχορηγων υμιν το πνευμα και ενεργων δυναμεισ εν υμιν εξ εργαων νομου η εξ ακοησ πιστεωσ ⁶ καθωσ αβρααμ επιστευσεν τω θεω και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην ⁷ γινωσκετε 1097 V-PAI-2P αρα οτι οι εκ

πιστεωσ ουτοι εισιν υιοι αβρααμ
 8 προιδουσα δε η γραφη οτι εκ
 πιστεωσ δικαιοι τα εθνη ο θεοσ
 προευηγγελισατο τω αβρααμ
 οτι ενευλογηθησονται εν σοι
 παντα τα εθνη 9 ωστε οι εκ
 πιστεωσ ευλογουνται συν τω
 πιστω αβρααμ 10 οσοι γαρ εξ
 εργων νομου εισιν υπο καταραν
 εισιν γεγραπται γαρ επικαταρατοσ
 πασ οσ ουκ εμμενει εν πασιν τοις
 γεγραμμενοις εν τω βιβλιω του
 νομου του ποιησαι αυτα 11 οτι
 δε εν νομω ουδεις δικαιουται
 παρα τω θεω δηλον οτι ο δικαιοσ
 εκ πιστεωσ ζησεται 12 ο δε
 νομοσ ουκ εστιν εκ πιστεωσ
 αλλ ο ποιησασ αυτα ανθρωποσ
 ζησεται εν αυτοις 13 χριστοσ
 ημασ εξηγορασεν εκ της καταρασ
 του νομου γενομενοσ υπερ
 ημων καταρα γεγραπται γαρ
 επικαταρατοσ πασ ο κρεμαμενοσ
 επι ξυλου 14 ινα εισ τα εθνη η
 ευλογια του αβρααμ γενηται εν
 χριστω ιησου ινα την επαγγελιαν
 του πνευματοσ λαβωμεν δια
 της πιστεωσ 15 αδελφοι κατα
 ανθρωπον λεγω ομωσ ανθρωπου
 κεκυρωμενην διαθηκην ουδεις
 αθετει η επιδιατασσεται 16 τω δε
 αβρααμ ερρηθησαν αι επαγγελιαι
 και τω σπερματι αυτου ου λεγει
 και τοις σπερμασιν ωσ επι πολλων
 αλλ ωσ εφ ενοσ και τω σπερματι
 σου οσ εστιν χριστοσ 17 τουτο δε
 λεγω διαθηκην προκεκυρωμενην
 υπο του θεου εισ χριστον ο μετα
 ετη τετρακοσια και τριακοντα
 γεγονωσ νομοσ ουκ ακυροι εισ
 το καταργησαι την επαγγελιαν
 18 ει γαρ εκ νομου η κληρονομια
 ουκετι εξ επαγγελιασ τω δε
 αβρααμ δι επαγγελιασ κεχαρισται
 ο θεοσ 19 τι ουν ο νομοσ των
 παραβασεων χαριν προσετεθη
 αχρι ου ελθη το σπερμα ω

επηγγελται διαταγεισ δι αγγελων
 εν χειρι μεσιτου 20 ο δε μεσιτησ
 ενοσ ουκ εστιν ο δε θεοσ εισ
 εστιν 21 ο ουν νομοσ κατα
 των επαγγελιων του θεου μη
 γενοιτο ει γαρ εδοθη νομοσ ο
 δυναμενοσ ζωοποιησαι οντωσ αν
 εκ νομου ην η δικαιοσυνη 22 αλλα
 συνεκλεισεν η γραφη τα παντα
 υπο αμαρτιαν ινα η επαγγελια
 εκ πιστεωσ ιησου χριστου δοθη
 τοις πιστευουσιν 23 προ του δε
 ελθειν την πιστιν υπο νομον
 εφρουρουμεθα συγκεκλεισμενοι
 εισ την μελλουσαν πιστιν
 αποκαλυφθηναι 24 ωστε ο νομοσ
 παιδαγωγοσ ημων γεγονεν
 εισ χριστον ινα εκ πιστεωσ
 δικαιωθωμεν 25 ελθουσησ δε της
 πιστεωσ ουκετι υπο παιδαγωγον
 εσμεν 26 παντεσ γαρ υιοι θεου
 εστε δια της πιστεωσ εν χριστω
 ιησου 27 οσοι γαρ εισ χριστον
 εβαπτισθητε χριστον ενεδυσασθε
 28 ουκ ενι ιουδαιοσ ουδε ελλην
 ουκ ενι δουλοσ ουδε ελευθεροσ
 ουκ ενι αρσεν και θηλυ παντεσ
 γαρ υμεισ εισ εστε εν χριστω
 ιησου 29 ει δε υμεισ χριστου αρα
 του αβρααμ σπερμα εστε και κατ
 επαγγελιαν κληρονομοι

4

1 λεγω δε εφ οσον χρονον ο
 κληρονομοσ νηπιοσ εστιν ουδεν
 διαφερει δουλου κυριοσ παντων
 ων 2 αλλα υπο επιτροπουσ
 εστιν και οικονομουσ αχρι της
 προθεσμιασ του πατροσ 3 ουτωσ
 και ημεισ οτε ημεν νηπιιοι
 υπο τα στοιχεια του κοσμου
 ημεν δεδουλωμενοι 4 οτε δε
 ηλθεν το πληρωμα του χρονου
 εξαπεστειλεν ο θεοσ τον υιον
 αυτου γενομενον εκ γυναικοσ
 γενομενον υπο νομον 5 ινα τουσ
 υπο νομον εξαγοραση ινα την

υιοθεσιαν απολαβωμεν ⁶ οτι δε εστε υιοι εξαπεστειλεν ο θεος το πνευμα του υιου αυτου εις τας καρδιας υμων κραζον αββα ο πατηρ ⁷ ωστε ουκετι ει δουλος αλλ υιος ει δε υιος και κληρονομος θεου δια χριστου ⁸ αλλα τοτε μεν ουκ ειδοτεσ θεον εδουλευσατε τοις μη φυσει ουσιν θεοις ⁹ νυν δε γνοντες θεον μαλλον δε γνωσθεντες υπο θεου πως επιστρεφετε παλιν επι τα ασθηνη και πτωχα στοιχεια οισ παλιν ανωθεν δουλευειν θελετε ¹⁰ ημερασ παρατηρεισθε και μηνασ και καιρους και ενιαυτους ¹¹ φοβουμαι υμασ μηπως εικη κεκοπιακα εις υμασ ¹² γινεσθε ωσ εγω οτι καγω ωσ υμεισ αδελφοι δεομαι υμων ουδεν με ηδικησατε ¹³ οιδατε δε οτι δι ασθενειαν της σαρκος ευηγγελισαμην υμιν το προτερον ¹⁴ και τον πειρασμον μου τον εν τη σαρκι μου ουκ εξουθενησατε ουδε εξεπτυσατε αλλ ωσ αγγελον θεου εδεξασθε με ωσ χριστον ιησουν ¹⁵ τισ ουν ην ο μακαρισμος υμων μαρτυρω γαρ υμιν οτι ει δυνατον τουσ οφθαλμουσ υμων εξορυξαντες αν εδωκατε μοι ¹⁶ ωστε εχθροσ υμων γεγωνα αληθευων υμιν ¹⁷ ζηλουσιν υμασ ου καλωσ αλλα εκκλεισαι υμασ θελουσιν ινα αυτουσ ζηλουτε ¹⁸ καλον δε το ζηλουσθαι εν καλω παντοτε και μη μονον εν τω παρειναι με προσ υμασ ¹⁹ τεκνια μου ουσ παλιν ωδινω αχρι ου μορφωθη χριστοσ εν υμιν ²⁰ ηθελον δε παρειναι προσ υμασ αρτι και αλλαξαι την φωνην μου οτι απορουμαι εν υμιν ²¹ λεγετε μοι οι υπο νομον θελοντες ειναι τον νομον ουκ ακουετε ²² γεγραπται γαρ οτι αβρααμ δυο υιουσ εσχεν ενα εκ της παιδισκησ και ενα

εκ της ελευθερασ ²³ αλλ ο μεν εκ της παιδισκησ κατα σαρκα γεγεννηται ο δε εκ της ελευθερασ δια της επαγγελιασ ²⁴ ατινα εστιν αλληγορουμενα αυται γαρ εισιν δυο διαθηκαι μια μεν απο ορουσ σινα εις δουλειαν γεννωσα ητισ εστιν αγαρ ²⁵ το γαρ αγαρ σινα οροσ εστιν εν τη αραβια συστοιχει δε τη νυν ιερουσαλημ δουλευει δε μετα των τεκνων αυτησ ²⁶ η δε ανω ιερουσαλημ ελευθερα εστιν ητισ εστιν μητηρ παντων ημων ²⁷ γεγραπται γαρ ευφρανθητι στειρα η ου τικτουσα ρηξον και βοησον η ουκ ωδινουσα οτι πολλα τα τεκνα της ερημου μαλλον η της εχουσησ τον ανδρα ²⁸ ημεισ δε αδελφοι κατα ισαακ επαγγελιασ τεκνα εσμεν ²⁹ αλλ ωσπερ τοτε ο κατα σαρκα γεννηθεισ εδιωκεν τον κατα πνευμα ουτωσ και νυν ³⁰ αλλα τι λεγει η γραφη εκβαλε την παιδισκην και τον υιον αυτησ ου γαρ μη κληρονομησ ο υιοσ της παιδισκησ μετα του υιου της ελευθερασ ³¹ αρα αδελφοι ουκ εσμεν παιδισκησ τεκνα αλλα της ελευθερασ

5

¹ τη ελευθερια ουν η χριστοσ ημασ ηλευθερωσεν στηκετε και μη παλιν ζυγω δουλειασ ενεχεσθε ² ιδε εγω παυλοσ λεγω υμιν οτι εαν περιτεμνησθε χριστοσ υμασ ουδεν ωφελησει ³ μαρτυρομαι δε παλιν παντι ανθρωπω περιτεμνομενω οτι οφειλετησ εστιν ολον τον νομον ποιησαι ⁴ κατηρηγηθε απο του χριστου οιτινεσ εν νομω δικαιοσθε της χαριτοσ εξεπεσατε ⁵ ημεισ γαρ πνευματι εκ πιστεωσ ελπιδα δικαιοσυνησ απεκδεχομεθα ⁶ εν γαρ χριστω

ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα πιστις δι αγαπης ενεργουμενη ⁷ ετρεχετε καλωσ τισ υμασ ενεκοψεν τη αληθεια μη πειθεσθαι ⁸ η πεισμονη ουκ εκ του καλουντος υμασ ⁹ μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι ¹⁰ εγω πεποιθα εις υμασ εν κυριω οτι ουδεν αλλο φρονησετε ο δε ταρασσων υμασ βαστασει το κριμα οστις αν η ¹¹ εγω δε αδελφοι ει περιτομην ετι κηρυσσω τι ετι διωκομαι αρα κατηγορηται το σκανδαλον του σταυρου ¹² οφελον και αποκοφονται οι αναστατουντες υμασ ¹³ υμεις γαρ επ ελευθερια εκληθητε αδελφοι μονον μη την ελευθεριαν εις αφορμην τη σαρκι αλλα δια της αγαπης δουλευετε αλληλοις ¹⁴ ο γαρ πασ νομος εν ενι λογω πληρουται εν τω αγαπησεισ τον πλησιον σου ωσ εαυτον ¹⁵ ει δε αλληλους δακνετε και κατεσθιετε βλεπετε μη υπο αλληλων αναλωθητε ¹⁶ λεγω δε πνευματι περιπατειτε και επιθυμιαν σαρκος ου μη τελεσητε ¹⁷ η γαρ σαρξ επιθυμει κατα του πνευματος το δε πνευμα κατα της σαρκος ταυτα δε αντικειται αλληλοις ινα μη α αν θελητε ταυτα ποιητε ¹⁸ ει δε πνευματι αγεσθε ουκ εστε υπο νομον ¹⁹ φανερα δε εστιν τα εργα της σαρκος ατινα εστιν μοιχεια πορνεια ακαθαρσια ασελγεια ²⁰ ειδωλολατρεια φαρμακεια εχθραι ερεισ ζηλοι θυμοι εριθειαι διχοστασιαι αιρεσεισ ²¹ φθονοι φονοι μεθαι κωμοι και τα ομοια τουτοις α προλεγω υμιν καθωσ και προειπον οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντες βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν ²² ο δε καρπος του πνευματος εστιν αγαπη χαρα

ειρηνη μακροθυμια χρηστοτησ αγαθωσυνη πιστις ²³ πραοτησ εγκρατεια κατα των τοιουτων ουκ εστιν νομος ²⁴ οι δε του χριστου την σαρκα εσταυρωσαν συν τοισ παθημασιν και ταισ επιθυμιασ ²⁵ ει ζωμεν πνευματι πνευματι και στοιχωμεν ²⁶ μη γινωμεθα κενοδοξοι αλληλουσ προκαλουμενοι αλληλοισ φθονουντες

6

¹ αδελφοι εαν και προληφθη ανθρωπος εν τινι παραπτωματι υμεις οι πνευματικοι καταρτιζετε τον τοιουτον εν πνευματι πραοτητοσ σκοπων σεαυτον μη και συ πειρασθης ² αλληλων τα βαρη βασταζετε και ουτωσ αναπληρωσατε τον νομον του χριστου ³ ει γαρ δοκει τισ εινα τι μηδεν ων εαυτον φρεναπατα ⁴ το δε εργον εαυτου δοκιμαζετω εκαστοσ και τοτε εις εαυτον μονον το καυχημα εξει και ουκ εις τον ετερον ⁵ εκαστοσ γαρ το ιδιον φορτιον βαστασει ⁶ κοινωνειτω δε ο κατηχουμενοσ τον λογον τω κατηχουντι εν πασιν αγαθοισ ⁷ μη πλανασθε θεοσ ου μυκτηριζεται ο γαρ εαν σπειρη ανθρωποσ τουτο και θερισει ⁸ οτι ο σπειρων εις την σαρκα εαυτου εκ της σαρκος θερισει φθοραν ο δε σπειρων εις το πνευμα εκ του πνευματος θερισει ζωην αιωνιον ⁹ το δε καλον ποιουντες μη εκκακωμεν καιρω γαρ ιδιω θερισομεν μη εκλυομενοι ¹⁰ αρα ουν ωσ καιρον εχομεν εργαζωμεθα το αγαθον προσ παντασ μαλιστα δε προσ τουσ οικειουσ της πιστεωσ ¹¹ ιδετε πληκοισ υμιν γραμμασιν εγραψα τη εμη χειρι ¹² οσοι θελουσιν ευπροσωπησαι εν σαρκι ουτοι αναγκαζουσιν υμασ

περιτεμνεσθαι μονον ινα μη τω
σταυρω του χριστου διωκωνται
13 ουδε γαρ οι περιτετμημενοι
αυτοι νομον φυλασσουν αλλα
θελουσιν υμας περιτεμνεσθαι ινα
εν τη υμετερα σαρκι καυχησωνται
14 εμοι δε μη γενοιτο καυχασθαι ει
μη εν τω σταυρω του κυριου ημων
ιησου χριστου δι ου εμοι κοσμος
εσταυρωται καγω τω κοσμω 15 εν
γαρ χριστω ιησου ουτε περιτομη
τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα
καινη κτισισ 16 και οσοι τω κανονι
τουτω στοιχησουσιν ειρηνη επ
αυτους και ελεος και επι τον
ισραηλ του θεου 17 του λοιπου
κοπους μοι μηδεις παρεχετεω εγω
γαρ τα στιγματα του κυριου ιησου
εν τω σωματι μου βασταζω 18 η
χαρις του κυριου ημων ιησου
χριστου μετα του πνευματος
υμων αδελφοι αμην

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου τοις αγιοις τοις ουσιν εν εφεσω και πιστοις εν χριστω ιησου ² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο ευλογησας ημας εν παση ευλογια πνευματικη εν τοις επουρανοις εν χριστω ⁴ καθως εξελεξατο ημας εν αυτω προ καταβολησ κοσμου ειναι ημας αγιουσ και αμωμους κατενωπιον αυτου εν αγαπη ⁵ προορισας ημας εις υιοθεσιαν δια ιησου χριστου εις αυτον κατα την ευδοκιαν του θεληματος αυτου ⁶ εις επαινον δοξησ της χαριτος αυτου εν η εχαριτωσεν ημας εν τω ηγαπημενω ⁷ εν ω εχομεν την απολυτρωσιν δια του αιματος αυτου την αφεσιν των παραπτωματος κατα τον πλουτον της χαριτος αυτου ⁸ ησ επερισευσεν εις ημας εν παση σοφια και φρονησει ⁹ γνωρισας ημιν το μυστηριον του θεληματος αυτου κατα την ευδοκιαν αυτου ην προεθετο εν αυτω ¹⁰ εις οικονομιαν του πληρωματος των καιρων ανακεφαλαιωσασθαι τα παντα εν τω χριστω τα επι τοις ουρανοις και τα επι της γης ¹¹ εν αυτω εν ω και εκληρωθημεν προορισθεντες κατα προθεσιν του τα παντα ενεργουντος κατα την βουλην του θεληματος αυτου ¹² εις το ειναι ημας εις επαινον δοξησ αυτου τους προηλπικοτας εν τω χριστω ¹³ εν ω και υμεις ακουσαντες τον λογον της αληθειας το ευαγγελιον της σωτηριασ υμων εν ω και

πιστευσαντες εσφραγισθητε τω πνευματι της επαγγελιασ τω αγιω ¹⁴ οσ εστιν αρραβων της κληρονομιασ ημων εις απολυτρωσιν της περιποιησεωσ εις επαινον της δοξησ αυτου ¹⁵ δια τουτο καγω ακουσας την καθ υμασ πιστιν εν τω κυριω ιησου και την αγαπην την εις παντας τους αγιουσ ¹⁶ ου παυομαι ευχαριστων υπερ υμων μνειαν υμων ποιουμενοσ επι των προσευχων μου ¹⁷ ινα ο θεοσ του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ της δοξησ δωη υμιν πνευμα σοφιασ και αποκαλυψεωσ εν επιγνωσει αυτου ¹⁸ πεφωτισμενουσ τους οφθαλμουσ της καρδιασ υμων εις το ειδεναι υμασ τισ εστιν η ελπισ της κλησεωσ αυτου και τισ ο πλουτοσ της δοξησ της κληρονομιασ αυτου εν τοις αγιοις ¹⁹ και τι το υπερβαλλον μεγαθοσ της δυναμεωσ αυτου εις ημασ τουσ πιστευοντασ κατα την ενεργειαν του κρατουσ της ισχυοσ αυτου ²⁰ ην ενηργησεν εν τω χριστω εγειρασ αυτον εκ των νεκρων και εκαθισεν εν δεξια αυτου εν τοις επουρανοις ²¹ υπερανω πασησ αρχησ και εξουσιασ και δυναμεωσ και κυριοτητοσ και παντοσ ονοματοσ ονομαζομενου ου μονον εν τω αιωνι τουτω αλλα και εν τω μελλοντι ²² και παντα υπεταξεν υπο τουσ ποδασ αυτου και αυτον εδωκεν κεφαλην υπερ παντα τη εκκλησια ²³ ητισ εστιν το σωμα αυτου το πληρωμα του τα παντα εν πασιν πληρουμενου

2

¹ και υμασ οντασ νεκρουσ τοις παραπτωμασιν και ταισ αμαρτιαισ ² εν αισ ποτε περιεπατησατε κατα τον αιωνα του κοσμου τουτου

κατα τον αρχοντα της εξουσιας του αερος του πνευματος του νυν ενεργουντος εν τοις υιοις της απειθειας ³ εν οισ και ημεις παντες ανεστραφημεν ποτε εν ταις επιθυμιας της σαρκος ημων ποιουντες τα θεληματα της σαρκος και των διανοιων και ημεν τεκνα φυσει οργησ ωσ και οι λοιποι ⁴ ο δε θεος πλουσιων εν ελεει δια την πολλην αγαπην αυτου ην ηγαπησεν ημας ⁵ και οντας ημας νεκρους τοις παραπτωμασιν συνεζωοποιησεν τω χριστω χαριτι εστε σεσωσμενοι ⁶ και συνηγειρεν και συνεκαθισεν εν τοις επουρανιοις εν χριστω ιησου ⁷ ινα ενδειξηται εν τοις αιωσιν τοις επερχομενοις τον υπερβαλλοντα πλουτον της χαριτος αυτου εν χρηστοτητι εφ ημας εν χριστω ιησου ⁸ τη γαρ χαριτι εστε σεσωσμενοι δια της πιστεωσ και τουτο ουκ εξ υμων θεου το δωρον ⁹ ουκ εξ εργαων ινα μη τισ καυχησηται ¹⁰ αυτου γαρ εσμεν ποιημα κτισθεντες εν χριστω ιησου επι εργαοις αγαθοις οισ προητοιμασεν ο θεος ινα εν αυτοις περιπατησωμεν ¹¹ διο μνημονευετε οτι υμεις ποτε τα εθνη εν σαρκι οι λεγομενοι ακροβυστια υπο της λεγομενης περιτομησ εν σαρκι χειροποιητου ¹² οτι ητε εν τω καιρω εκεινω χωρις χριστου απηλλοτριωμενοι της πολιτειας του ισραηλ και ξενοι των διαθηκων της επαγγελιασ ελπιδα μη εχοντες και αθεοι εν τω κοσμω ¹³ νυν δε εν χριστω ιησου υμεις οι ποτε οντες μακραν εγγυσ εγενηθητε εν τω αιματι του χριστου ¹⁴ αυτος γαρ εστιν η ειρηνη ημων ο ποιησας τα αμφοτερα εν και το μεσοτοιχον του φραγμου λυσας ¹⁵ την εχθραν εν τη σαρκι αυτου τον νομον των εντολων εν

δογμασιν καταργησας ινα τουσ δυο κτιση εν εαυτω εις ενα καινον ανθρωπον ποιων ειρηνην ¹⁶ και αποκαταλλαξη τουσ αμφοτερουσ εν ενι σωματι τω θεω δια του σταυρου αποκτεινας την εχθραν εν αυτω ¹⁷ και ελθων ευηγγελισατο ειρηνην υμιν τοις μακραν και τοις εγγυσ ¹⁸ οτι δι αυτου εχομεν την προσαγωγην οι αμφοτεροι εν ενι πνευματι προς τον πατερα ¹⁹ αρα ουν ουκετι εστε ξενοι και παροικοι αλλα συμπολιται των αγιων και οικειοι του θεου ²⁰ εποικοδομηθεντες επι τω θεμελιω των αποστολων και προφητων οντος ακρογωνιαιου αυτου ιησου χριστου ²¹ εν ω πασα οικοδομη συναρμολογουμενη αυξει εις ναον αγιον εν κυριω ²² εν ω και υμεις συνοικοδομεισθε εις κατοικητηριον του θεου εν πνευματι

3

1 τουτου χαριν εγω παυλοσ ο δεσμιουσ του χριστου ιησου υπερ υμων των εθνων ² ειγε ηκουσατε την οικονομιαν της χαριτος του θεου της δοθεισης μοι εις υμασ ³ οτι κατα αποκαλυψιν εγνωρισεν μοι το μυστηριον καθωσ προεγραφα εν ολιγω ⁴ προς οδυνασθε αναγνωσκοντες νοησαι την συνεσιν μου εν τω μυστηριω του χριστου ⁵ ο ετεραισ γενεαισ ουκ εγνωρισθη τοις υιοις των ανθρωπων ωσ νυν απεκαλυφθη τοις αγιοις αποστολοισ αυτου και προφηταισ εν πνευματι ⁶ εινα τα εθνη συγκληρονομα και συσωμα και συμμετοχα της επαγγελιασ αυτου εν τω χριστω δια του ευαγγελιου ⁷ ου εγενομην διακονοσ κατα την δωρεαν της χαριτος του θεου την δοθεισαν μοι κατα την

ενεργειαν της δυναμεως αυτου
 8 εμοι τω ελαχιστοτερω παντων
 αγιων εδοθη η χαρις αυτη εν
 τοις εθνεσιν ευαγγελισασθαι
 τον ανεξιχνιαστον πλουτον του
 χριστου 9 και φωτισαι παντας
 τισ η οικονομια του μυστηριου
 του αποκεκρυμμενου απο των
 αιωνων εν τω θεω τω τα παντα
 κτισαντι δια ιησου χριστου
 10 ινα γνωρισθη νυν ταισ αρχαισ
 και ταισ εξουσαισ εν τοις
 επουρανοις δια της εκκλησιας
 η πολυποικιλος σοφια του θεου
 11 κατα προθεσιν των αιωνων
 ην εποησεν εν χριστω ιησου τω
 κυριω ημων 12 εν ω εχομεν την
 παρρησιαν και την προσαγωγην
 εν πεποιθησει δια της πιστεως
 αυτου 13 διο αιτουμαι μη εκκακειν
 εν ταισ θλιψεσιν μου υπερ υμων
 ητις εστιν δοξα υμων 14 τουτου
 χαριν καμπτω τα γονατα μου
 προσ τον πατερα του κυριου
 ημων ιησου χριστου 15 εξ ου
 πασα πατρια εν ουρανοις και
 επι γης ονομαζεται 16 ινα δωη
 υμιν κατα τον πλουτον της δοξης
 αυτου δυναμει κραταιωθηναι δια
 του πνευματος αυτου εις τον
 εσω ανθρωπον 17 κατοικησαι
 τον χριστον δια της πιστεως εν
 ταισ καρδιαις υμων 18 εν αγαπη
 ερριζωμενοι και τεθεμελιωμενοι
 ινα εξισχυσητε καταλαβεσθαι συν
 πασιν τοις αγιοις τι το πλατος
 και μηκος και βαθος και υψος
 19 γνωναι τε την υπερβαλλουσαν
 της γνωσεως αγαπην του χριστου
 ινα πληρωθητε εις παν το
 πληρωμα του θεου 20 τω δε
 δυναμενω υπερ παντα ποιησαι
 υπερ εκπερισσου ων αιτουμεθα
 η νοουμεν κατα την δυναμιν την
 ενεργουμενην εν ημιν 21 αυτω η
 δοξα εν τη εκκλησια εν χριστω
 ιησου εις πασας τας γενεας του

αιωνος των αιωνων αμην

4

1 παρακαλω ουν υμας
 εγω ο δεσμιος εν κυριω
 αξιως περιπατησαι της
 κλησεως ης εκληθητε 2 μετα
 πασης ταπεινοφροσυνης και
 πραοτητος μετα μακροθυμιας
 ανεχομενοι αλληλων εν αγαπη
 3 σπουδαζοντες τηρειν την
 ενοτητα του πνευματος εν τω
 συνδεσμω της ειρηνης 4 εν
 σωμα και εν πνευμα καθως
 και εκληθητε εν μια ελπιδι της
 κλησεως υμων 5 εις κυριος μια
 πιστις εν βαπτισμα 6 εις θεος
 και πατηρ παντων ο επι παντων
 και δια παντων και εν πασιν
 ημιν 7 ενι δε εκαστω ημων εδοθη
 η χαρις κατα το μετρον της
 δωρεας του χριστου 8 διο λεγει
 αναβας εις υψος ηχημαλωτευσεν
 αιχημαλωσιαν και εδωκεν δοματα
 τοις ανθρωποις 9 το δε ανεβη
 τι εστιν ει μη οτι και κατεβη
 πρωτον εις τα κατωτερα μερη
 της γης 10 ο καταβας αυτοσ
 εστιν και ο αναβας υπερανω
 παντων των ουρανων ινα
 πληρωση τα παντα 11 και αυτοσ
 εδωκεν τουσ μεν αποστολους
 τουσ δε προφητας τουσ δε
 ευαγγελιστας τουσ δε ποιμενας
 και διδασκαλους 12 προσ τον
 καταρτισμον των αγιων εις εργον
 διακονιας εις οικοδομην του
 σωματος του χριστου 13 μεχρι
 καταντησωμεν οι παντες εις την
 ενοτητα της πιστεως και της
 επιγνωσεως του υιου του θεου
 εις ανδρα τελειον εις μετρον
 ηλικιας του πληρωματος του
 χριστου 14 ινα μηκετι ωμεν
 νηπιοι κλυδωνιζομενοι και
 περιφερομενοι παντι ανεμω
 της διδασκαλιας εν τη κυβεια
 των ανθρωπων εν πανουργια

προς την μεθοδειαν της πλανης
 15 αληθευοντες δε εν αγαπη
 αυξησωμεν εις αυτον τα παντα ος
 εστιν η κεφαλη ο χριστος 16 εξ ου
 παν το σωμα συναρμολογουμενον
 και συμβιβαζομενον δια παση
 αφησ της επιχορηγιασ κατ
 ενεργειαν εν μετρω ενος εκαστου
 μερουσ την αυξησιν του σωματος
 ποιειται εις οικοδομην εαυτου
 εν αγαπη 17 τουτο ουν λεγω και
 μαρτυρομαι εν κυριω μηκετι υμασ
 περιπατειν καθωσ και τα λοιπα
 εθνη περιπατει εν ματαιοτητι του
 νοου αυτων 18 εσκοτισμενοι τη
 διανοια οντες απηλλοτριωμενοι
 της ζωησ του θεου δια την
 αγνοιαν την ουσαν εν αυτοισ
 δια την πωρωσιν της καρδιασ
 αυτων 19 οιτινεσ απηληγκοτεσ
 εαυτουσ παρεδωκαν τη ασελγεια
 εις εργασιαν ακαθαρσιασ πασησ
 εν πλεονεξια 20 υμεισ δε ουχ
 ουτωσ εμαθετε τον χριστον 21 ειγε
 αυτον ηκουσατε και εν αυτω
 εδιδαχθητε καθωσ εστιν αληθεια
 εν τω ιησου 22 αποθεσθαι υμασ
 κατα την προτεραν αναστροφην
 τον παλαιον ανθρωπον τον
 φθειρομενον κατα τασ επιθυμιασ
 της απατησ 23 ανανουσθαι δε τω
 πνευματι του νοου υμων 24 και
 ενδυσασθαι τον καινον ανθρωπον
 τον κατα θεον κτισθεντα εν
 δικαιοσυνη και οσιοτητι της
 αληθειασ 25 διο αποθεμενοι
 το ψευδος λαλειτε αληθειαν
 εκαστοσ μετα του πλησιον
 αυτου οτι εσμεν αλληλων μελη
 26 οργιζεσθε και μη αμαρτανετε
 ο ηλιουσ μη επιδυετω επι τω
 παροργισμω υμων 27 μηδε διδοτε
 τοπον τω διαβολω 28 ο κλεπτων
 μηκετι κλεπτετω μαλλον δε
 κοπιατω εργαζομενοσ το αγαθον
 ταισ χερσιν ινα εχη μεταδιδοναι
 τω χρειαν εχοντι 29 πασ λογουσ

σαπρος εκ του στοματος υμων μη
 εκπορευεσθω αλλ ει τισ αγαθοσ
 προς οικοδομην της χρειασ ινα
 δω χαριν τοισ ακουουσιν 30 και
 μη λυπειτε το πνευμα το αγιον
 του θεου εν ω εσφραγισθητε εις
 ημεραν απολυτρωσεωσ 31 πασα
 πικρια και θυμοσ και οργη
 και κραυγη και βλασφημια
 αρθητω αφ υμων συν παση
 κακια 32 γινεσθε δε εις αλληλουσ
 χρηστοι ευσπλαγχνοι χαριζομενοι
 εαυτοισ καθωσ και ο θεοσ εν
 χριστω εχαρισατο ημιν

5

1 γινεσθε ουν μιμηται του
 θεου ωσ τεκνα αγαπητα 2 και
 περιπατειτε εν αγαπη καθωσ και
 ο χριστοσ ηγαπησεν ημασ και
 παρεδωκεν εαυτον υπερ ημων
 προσφοραν και θυσιαν τω θεω
 εις οσμην ευωδιασ 3 πορνεια δε
 και πασα ακαθαρσια η πλεονεξια
 μηδε ονομαζεσθω εν υμιν καθωσ
 πρεπει αγιοισ 4 και αισχροτησ
 και μωρολογια η ευτραπελια
 τα ουκ ανηκοντα αλλα μαλλον
 ευχαριστια 5 τουτο γαρ εστε
 γινωσκοντεσ οτι πασ πορνοσ
 η ακαθαρτοσ η πλεονεκτησ οσ
 εστιν ειδωλολατρησ ουκ εχει
 κληρονομιαν εν τη βασιλεια
 του χριστου και θεου 6 μηδεισ
 υμασ απατατω κενοισ λογοισ
 δια ταυτα γαρ ερχεται η οργη
 του θεου επι τουσ υιοσ της
 απειθειασ 7 μη ουν γινεσθε
 συμμετοχοι αυτων 8 ητε γαρ ποτε
 σκοτοσ νυν δε φωσ εν κυριω
 ωσ τεκνα φωτοσ περιπατειτε 9 ο
 γαρ καρποσ του πνευματοσ εν
 παση αγαθωσυνη και δικαιοσυνη
 και αληθεια 10 δοκιμαζοντεσ
 τι εστιν ευαρεστον τω κυριω
 11 και μη συγκοινωνειτε τοισ
 εργοισ τοισ ακαρποισ του σκοτουσ

μαλλον δε και ελεγχετε ¹² τα γαρ κρυφη γινομενα υπ αυτων αισχρον εστιν και λεγειν ¹³ τα δε παντα ελεγχομενα υπο του φωτος φανερουται παν γαρ το φανερουμενον φως εστιν ¹⁴ διο λεγει εγειρε ο καθευδων και αναστα εκ των νεκρων και επιφανσει σοι ο χριστος ¹⁵ βλεπετε ουν πως ακριβως περιπατειτε μη ως ασοφοι αλλ ως σοφοι ¹⁶ εξαγοραζομενοι τον καιρον οτι αι ημεραι πονηραι εισιν ¹⁷ δια τουτο μη γινεσθε αφρονες αλλα συνιεντες τι το θελημα του κυριου ¹⁸ και μη μεθυσκεσθε οινω εν ω εστιν ασωτια αλλα πληρουσθε εν πνευματι ¹⁹ λαλουντες εαυτοις ψαλμοις και υμνοις και ωδαις πνευματικαις αδοντες και ψαλλοντες εν τη καρδια υμων τω κυριω ²⁰ ευχαριστουντες παντοτε υπερ παντων εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου τω θεω και πατρι ²¹ υποτασσομενοι αλληλοις εν φοβω χριστου ²² αι γυναικες τοις ιδιοις ανδρασιν υποτασσεσθε ως τω κυριω ²³ οτι ανηρ εστιν κεφαλη της γυναικος ως και ο χριστος κεφαλη της εκκλησιας και αυτος εστιν σωτηρ του σωματος ²⁴ αλλ ωσπερ η εκκλησια υποτασεται τω χριστω ουτως και αι γυναικες τοις ιδιοις ανδρασιν εν παντι ²⁵ οι ανδρες αγαπατε τας γυναικας εαυτων καθως και ο χριστος ηγαπησεν την εκκλησιαν και εαυτον παρεδωκεν υπερ αυτης ²⁶ ινα αυτην αγιαση καθαρισας τω λουτρω του υδατος εν ρηματι ²⁷ ινα παραστηση αυτην εαυτω ενδοξον την εκκλησιαν μη εχουσαν σπilon η ρυτιδα η τι των τοιουτων αλλ ινα η αγια και αμωμος ²⁸ ουτως οφειλουσιν

οι ανδρες αγαπαν τας εαυτων γυναικας ως τα εαυτων σωματα ο αγαπων την εαυτου γυναικα εαυτον αγαπα ²⁹ ουδεις γαρ ποτε την εαυτου σαρκα εμισησεν αλλ εκτρεφει και θαλπει αυτην καθως και ο κυριος την εκκλησιαν ³⁰ οτι μελη εσμεν του σωματος αυτου εκ της σαρκος αυτου και εκ των οστεων αυτου ³¹ αντι τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ³² το μυστηριον τουτο μεγα εστιν εγω δε λεγω εις χριστον και εις την εκκλησιαν ³³ πλην και υμεις οι καθ ενα εκαστος την εαυτου γυναικα ουτως αγαπατω ως εαυτον η δε γυνη ινα φοβηται τον ανδρα

6

¹ τα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν υμων εν κυριω τουτο γαρ εστιν δικαιον ² τιμα τον πατερα σου και την μητερα ητις εστιν εντολη πρωτη εν επαγγελια ³ ινα ευ σοι γενηται και εση μακροχροnios επι της γης ⁴ και οι πατερες μη παροργιζετε τα τεκνα υμων αλλ εκτρεφετε αυτα εν παιδεια και νουθεσια κυριου ⁵ οι δουλοι υπακουετε τοις κυριοις κατα σαρκα μετα φοβου και τρομου εν απλοτητι της καρδιας υμων ως τω χριστω ⁶ μη κατ οφθαλμοδουλειαν ως ανθρωπαρεςκοι αλλ ως δουλοι του χριστου ποιουντες το θελημα του θεου εκ ψυχης ⁷ μετ ευνοιας δουλευοντες ως τω κυριω και ουκ ανθρωποισ ⁸ ειδοτες οτι ο εαν τι εκαστος ποιηση αγαθον τουτο κομιεται παρα του κυριου ειτε δουλος ειτε ελευθερος ⁹ και οι κυριοι τα αυτα ποιειτε προς αυτους ανιεντες την απειλην

ειδοτες οτι και υμων αυτων ο κυριος εστιν εν ουρανοισ και προσωποληψια ουκ εστιν παρ αυτω ¹⁰ το λοιπον αδελφοι μου ενδυναμουσθε εν κυριω και εν τω κρατει της ισχυος αυτου ¹¹ ενδυσασθε την πανοπλιαν του θεου προσ το δυνασθαι υμασ στηναι προσ τασ μεθοδεις του διαβολου ¹² οτι ουκ εστιν ημιν η παλη προσ αιμα και σαρκα αλλα προσ τασ αρχασ προσ τασ εξουσιασ προσ τουσ κοσμοκρατορασ του σκοτουσ του αιωνοσ τουτου προσ τα πνευματικα της πονηριασ εν τοισ επουρανοιοισ ¹³ δια τουτο αναλαβετε την πανοπλιαν του θεου ινα δυνηθητε αντιστηναι εν τη ημερα τη πονηρα και απαντα κατεργασαμενοι στηναι ¹⁴ στητε ουν περιζωσαμενοι την οσφυν υμων εν αληθεια και ενδυσασμενοι τον θωρακα της δικαιοσυνησ ¹⁵ και υποδησασμενοι τουσ ποδασ εν ετοιμασια του ευαγγελιου της ειρηνησ ¹⁶ επι πασιν αναλαβοντες τον θυρεον της πιστεωσ εν ω δυνησεσθε παντα τα βελη του πονηρου τα πεπυρωμενα σβεσαι ¹⁷ και την περικεφαλαιαν του σωτηριου δεξασθαι και την μαχαιραν του πνευματοσ ο εστιν ρημα θεου ¹⁸ δια πασησ προσευχησ και δεησεωσ προσευχομενοι εν παντι καιρω εν πνευματι και εισ αυτο τουτο αγρυπνουντες εν παση προσκαρτερησει και δεησει περι παντων των αγιων ¹⁹ και υπερ εμου ινα μοι δοθη λογοσ εν ανοιξει του στοματοσ μου εν παρρησια γνωρισαι το μυστηριον του ευαγγελιου ²⁰ υπερ ου πρεσβευω εν αλυσει ινα εν αυτω παρρησιασωμαι ωσ δει με λαλησαι ²¹ ινα δε ειδητε και υμεισ τα κατ εμε τι πρασσω παντα υμιν γνωρισει τυχικοσ ο αγαπητοσ

αδελφοσ και πιστοσ διακονοσ εν κυριω ²² ον επεμψα προσ υμασ εισ αυτο τουτο ινα γνωτε τα περι ημων και παρακαλεση τασ καρδιασ υμων ²³ ειρηνη τοισ αδελφοισ και αγαπη μετα πιστεωσ απο θεου πατροσ και κυριου ιησου χριστου ²⁴ η χαρισ μετα παντων των αγαπωντων τον κυριον ημων ιησουν χριστον εν αφθαρσια αμην

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

1 παυλος και τιμοθεος δουλοι ιησου χριστου πασιν τοις αγιοις εν χριστω ιησου τοις ουσιν εν φιλιπποισ συν επισκοποις και διακονοις² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου³ ευχαριστω τω θεω μου επι παση τη μνεια υμων⁴ παντοτε εν παση δεησει μου υπερ παντων υμων μετα χαρασ την δεησιν ποιουμενος⁵ επι τη κοινωνια υμων εισ το ευαγγελιον απο πρωτης ημερας αχρι του νυν⁶ πεποιθωσ αυτο τουτο οτι ο εναρξαμενος εν υμιν εργον αγαθον επιτελεσει αχρι ημερας χριστου ιησου⁷ καθωσ εστιν δικαιον εμοι τουτο φρονειν υπερ παντων υμων δια το εχειν με εν τη καρδια υμασ εν τε τοις δεσμοις μου και εν τη απολογια και βεβαιωσει του ευαγγελιου συγκοινωνουσ μου της χαριτοσ παντασ υμασ οντασ⁸ μαρτυσ γαρ μου εστιν ο θεοσ ωσ επιποθω παντασ υμασ εν σπλαγχνοις ιησου χριστου⁹ και τουτο προσευχομαι ινα η αγαπη υμων ετι μαλλον και μαλλον περισσευη εν επιγνωσει και παση αισθησει¹⁰ εισ το δοκιμαζειν υμασ τα διαφεροντα ινα ητε ειλικρινεισ και απροσκοποι εισ ημεραν χριστου¹¹ πεπληρωμενοι καρπων δικαιοσυνης των δια ιησου χριστου εισ δοξαν και επαινων θεου¹² γινωσκειν δε υμασ βουλομαι αδελφοι οτι τα κατ εμε μαλλον εισ προκοπην του ευαγγελιου εληλυθεν¹³ ωστε τουσ δεσμουσ μου φανερουσ εν χριστω γενεσθαι εν ολω τω πραιτωριω και τοις λοιποισ

πασιν¹⁴ και τουσ πλειονασ των αδελφων εν κυριω πεποιθοτασ τοις δεσμοις μου περισσοτερωσ τουλμαν αφοβωσ τον λογον λαλειν¹⁵ τινεσ μεν και δια φθονον και εριν τινεσ δε και δι ευδοκιαν τον χριστον κηρυσσουσιν¹⁶ οι μεν εξ εριθειας τον χριστον καταγγελλουσιν ουχ αγνωσ οιομενοι θλιψιν επιφερειν τοις δεσμοις μου¹⁷ οι δε εξ αγαπησ ειδοτεσ οτι εισ απολογιαν του ευαγγελιου κειμαι¹⁸ τι γαρ πλην παντι τροπω ειτε προφασει ειτε αληθεια χριστοσ καταγγελλεται και εν τουτω χαιρω αλλα και χαρησομαι¹⁹ οιδα γαρ οτι τουτο μοι αποβησεται εισ σωτηριαν δια της υμων δεησεωσ και επιχορηγιασ του πνευματοσ ιησου χριστου²⁰ κατα την αποκαραδοκιαν και ελπιδα μου οτι εν ουδενι αισχυνθησομαι αλλ εν παση παρρησια ωσ παντοτε και νυν μεγαλυνησεται χριστοσ εν τω σωματι μου ειτε δια ζωησ ειτε δια θανατου²¹ εμοι γαρ το ζην χριστοσ και το αποθανειν κερδοσ²² ει δε το ζην εν σαρκι τουτο μοι καρποσ εργου και τι αιρησομαι ου γνωριζω²³ συνεχομαι δε εκ των δυο την επιθυμιαν εχων εισ το αναλυσαι και συν χριστω ειναι πολλω μαλλον κρεισσον²⁴ το δε επιμενειν εν τη σαρκι αναγκαιοτερον δι υμασ²⁵ και τουτο πεποιθωσ οιδα οτι μενω και συμπαραμενω πασιν υμιν εισ την υμων προκοπην και χαραν της πιστεωσ²⁶ ινα το καυχημα υμων περισσευη εν χριστω ιησου εν εμοι δια της εμης παρουσιασ παλιν προσ υμασ²⁷ μονον αξιωσ του ευαγγελιου του χριστου πολιτευεσθε ινα ειτε ελθων και ιδων υμασ ειτε απων ακουσω τα περι υμων οτι στηκετε εν ενι

πνευματι μια ψυχη συναθλωντες τη πιστει του ευαγγελιου ²⁸ και μη πτυρομενοι εν μηδενι υπο των αντικειμενων ητισ αυτοισ μεν εστιν ενδειξις απωλειας υμιν δε σωτηριας και τουτο απο θεου ²⁹ οτι υμιν εχαρισθη το υπερ χριστου ου μονον το εισ αυτον πιστευειν αλλα και το υπερ αυτου πασχειν ³⁰ τον αυτον αγωνα εχοντες οιον ειδετε εν εμοι και νυν ακουετε εν εμοι

2

¹ ει τις ουν παρακλησις εν χριστω ει τι παραμυθιον αγαπησ ει τις κοινωνια πνευματος ει τις σπλαγχνα και οικτιρμοι ² πληρωσατε μου την χαραν ινα το αυτο φρονητε την αυτην αγαπην εχοντες συμψυχοι το εν φρονουντες ³ μηδεν κατα εριθειαν η κενοδοξιαν αλλα τη ταπεινοφροσυνη αλληλους ηγουμενοι υπερεχοντας εαυτων ⁴ μη τα εαυτων εκαστος σκοπειτε αλλα και τα ετερων εκαστος ⁵ τουτο γαρ φρονεισθω εν υμιν ο και εν χριστω ιησου ⁶ ος εν μορφη θεου υπαρχων ουχ αρπαγμαν ηγησατο το ειναι ισα θεω ⁷ αλλ εαυτον εκενωσεν μορφην δουλου λαβων εν ομοιωματι ανθρωπων γενομενος ⁸ και σχηματι ευρεθεισ ως ανθρωπος εταπεινωσεν εαυτον γενομενος υπηκοος μεχρι θανατου θανατου δε σταυρου ⁹ διο και ο θεος αυτον υπερυψωσεν και εχαρισατο αυτω ονομα το υπερ παν ονομα ¹⁰ ινα εν τω ονοματι ιησου παν γονυ καμψη επουρανιων και επιγειων και καταχθονιων ¹¹ και πασα γλωσσα εξομολογησεται οτι κυριος ιησους χριστος εισ δοξαν θεου πατρος ¹² ωστε αγαπητοι μου καθως παντοτε υπηκουσατε μη ως εν τη παρουσια μου μονον

αλλα νυν πολλω μαλλον εν τη απουσια μου μετα φοβου και τρομου την εαυτων σωτηριαν κατεργαζεσθε ¹³ ο θεος γαρ εστιν ο ενεργων εν υμιν και το θελειν και το ενεργειν υπερ της ευδοκias ¹⁴ παντα ποιειτε χωρισ γογγυσμων και διαλογισμων ¹⁵ ινα γενησθε αμεμπτοι και ακεραιοι τεκνα θεου αμωμητα εν μεσω γενεας σκολιας και διεστραμμενης εν οισ φαινεσθε ως φωστηρες εν κοσμω ¹⁶ λογον ζωης επεχοντες εισ καυχημα εμοι εισ ημεραν χριστου οτι ουκ εισ κενον εδραμον ουδε εισ κενον εκοπιασα ¹⁷ αλλ ει και σπενδομαι επι τη θυσια και λειτουργια της πιστεωσ υμων χαιρω και συγχαιρω πασιν υμιν ¹⁸ το δ αυτο και υμεις χαιρετε και συγχαιρετε μοι ¹⁹ ελπιζω δε εν κυριω ιησου τιμοθεον ταχεωσ πεμψαι υμιν ινα καγω ευψυχω γνους τα περι υμων ²⁰ ουδενα γαρ εχω ισοψυχον οστις γνησιωσ τα περι υμων μεριμνησει ²¹ οι παντες γαρ τα εαυτων ζητουσιν ου τα χριστου ιησου ²² την δε δοκιμην αυτου γινωσκετε οτι ως πατρι τεκνον συν εμοι εδουλευσεν εισ το ευαγγελιον ²³ τουτον μεν ουν ελπιζω πεμψαι ως αν απιδω τα περι εμε εξαυτης ²⁴ πεποιθα δε εν κυριω οτι και αυτος ταχεωσ ελευσομαι ²⁵ αναγκαιον δε ηγησαμην επαφροδιτον τον αδελφον και συνεργον και συστρατιωτην μου υμων δε αποστολον και λειτουργον της χρειας μου πεμψαι προς υμας ²⁶ επειδη επιποθων ην παντας υμας και αδημονων διοτι ηκουσατε οτι ησθηνησεν ²⁷ και γαρ ησθηνησεν παραπλησιον θανατω αλλα ο θεος αυτον ηλεησεν ουκ αυτον δε μονον

αλλα και εμε ινα μη λυπην επι λυπην σχω²⁸ σπουδαιοτερωσ ουν επεμψα αυτον ινα ιδοντες αυτον παλιν χαρητε καγω αλυποτερωσ ω²⁹ προσδεχεσθε ουν αυτον εν κυριω μετα πασης χαρας και τουσ τοιουτουσ εντιμουσ εχετε³⁰ οτι δια το εργον του χριστου μεχρι θανατου ηγγισεν παραβουλευσαμενοσ τη ψυχη ινα αναπληρωση το υμων υστερημα της προσ με λειτουργιασ

3

¹ το λοιπον αδελφοι μου χαιρετε εν κυριω τα αυτα γραφειν υμιν εμοι μεν ουκ οκνηρον υμιν δε ασφαλεσ² βλεπετε τουσ κυνασ βλεπετε τουσ κακουσ εργατασ βλεπετε την κατατομην³ ημεισ γαρ εσμεν η περιτομη οι πνευματι θεου λατρευοντες και καυχωμενοι εν χριστω ιησου και ουκ εν σαρκι πεποιθητεσ⁴ καιπερ εγω εχων πεποιθησιν και εν σαρκι ει τισ δοκει αλλοσ πεποιθεναι εν σαρκι εγω μαλλον⁵ περιτομη οκταημεροσ εκ γενουσ ισραηλ φυλησ βενιαμιν εβραιοσ εξ εβραιων κατα νομον φαρισαιοσ⁶ κατα ζηλον διωκων την εκκλησιαν κατα δικαιοσυνην την εν νομω γενομενοσ αμεμπτοσ⁷ αλλ ατινα ην μοι κερδη ταυτα ηγημαι δια τον χριστον ζημιαν⁸ αλλα μεν ουν και ηγουμαι παντα ζημιαν ειναι δια το υπερεχον της γνωσεωσ χριστου ιησου του κυριου μου δι ον τα παντα εξημιωθην και ηγουμαι σκυβαλα ειναι ινα χριστον κερδησω⁹ και ευρεθω εν αυτω μη εχων εμην δικαιοσυνην την εκ νομου αλλα την δια πιστεωσ χριστου την εκ θεου δικαιοσυνην επι τη πιστει¹⁰ του γνωναι αυτον και την δυναμιν

της αναστασεωσ αυτου και την κοινωνιαν των παθηματων αυτου συμμορφουμενοσ τω θανατω αυτου¹¹ ει πως καταντησω εις την εξαναστασιν των νεκρων¹² ουχ οτι ηδη ελαβον η ηδη τετελειωμαι διωκω δε ει και καταλαβω εφ ω και κατεληφθην υπο του χριστου ιησου¹³ αδελφοι εγω εμαυτον ου λογιζομαι κατειληφεναι εν δε τα μεν οπισω επιλανθανομενοσ τοισ δε εμπροσθεν επεκτεινομενοσ¹⁴ κατα σκοπον διωκω επι το βραβειον της ανω κλησεωσ του θεου εν χριστω ιησου¹⁵ οσοι ουν τελειοι τουτο φρονωμεν και ει τι ετερωσ φρονειτε και τουτο ο θεοσ υμιν αποκαλυψει¹⁶ πλην εισ ο εφθασαμεν τω αυτω στοιχειν κανονι το αυτο φρονειν¹⁷ συμμιμηται μοι γινεσθε αδελφοι και σκοπειτε τουσ ουτωσ περιπατουντασ καθωσ εχετε τυπον ημασ¹⁸ πολλοι γαρ περιπατουσιν ουσ πολλακισ ελεγον υμιν νυν δε και κλαιων λεγω τουσ εχθρουσ του σταυρου του χριστου¹⁹ ων το τελοσ απωλεια ων ο θεοσ η κοιλια και η δοξα εν τη αισχυνη αυτων οι τα επιγεια φρονουντες²⁰ ημων γαρ το πολιτευμα εν ουρανοισ υπαρχει εξ ου και σωτηρα απεκδεχομεθα κυριον ιησουν χριστον²¹ οσ μετασχηματισει το σωμα της ταπεινωσεωσ ημων εις το γενεσθαι αυτο συμμορφον τω σωματι της δοξησ αυτου κατα την ενεργειαν του δυνασθαι αυτον και υποταξαι εαυτω τα παντα

4

¹ ωστε αδελφοι μου αγαπητοι και επιποθητοι χαρα και στεφανοσ μου ουτωσ στηκετε εν κυριω αγαπητοι² ευοδιαν

παρακαλω και συντυχην παρακαλω το αυτο φρονειν εν κυριω ³ ναι ερωτω και σε συζυγε γνησιε συλλαμβανου αυταισ αιτινεσ εν τω ευαγγελιω συνηθλησαν μοι μετα και κλημεντοσ και των λοιπων συνεργων μου ων τα ονοματα εν βιβλω ζωησ ⁴ χαιρετε εν κυριω παντοτε παλιν ερω χαιρετε ⁵ το επιεικεσ υμων γνωσθητω πασιν ανθρωποισ ο κυριοσ εγγυσ ⁶ μηδεν μεριμνατε αλλ εν παντι τη προσευχη και τη δεησει μετα ευχαριστιασ τα αιτηματα υμων γνωριζεσθω προσ τον θεον ⁷ και η ειρηνη του θεου η υπερεχουσα παντα νουν φρουρησει τασ καρδιασ υμων και τα νοηματα υμων εν χριστω ιησου ⁸ το λοιπον αδελφοι οσα εστιν αληθη οσα σεμνα οσα δικαια οσα αγνα οσα προσφιλη οσα ευφημα ει τισ αρετη και ει τισ επαиноσ ταυτα λογιζεσθε ⁹ α και εμαθετε και παρελαβετε και ηκουσατε και ειδετε εν εμοι ταυτα πρασσετε και ο θεοσ της ειρηνησ εσται μεθ υμων ¹⁰ εχαρην δε εν κυριω μεγαλωσ οτι ηδη ποτε ανεθαλετε το υπερ εμου φρονειν εφ ω και εφρονειτε ηκαιρεισθε δε ¹¹ ουχ οτι καθ υστερησιν λεγω εγω γαρ εμαθον εν οισ ειμι αυταρκησ εινα ¹² οιδα και ταπεινουσθαι οιδα και περισσευειν εν παντι και εν πασιν μεμνημαι και χορταζεσθαι και πειναν και περισσευειν και υστερεισθαι ¹³ παντα ισχυω εν τω ενδυναμουντι με χριστω ¹⁴ πλην καλωσ εποιησατε συγκοινωνησαντεσ μου τη θλιψει ¹⁵ οιδατε δε και υμεισ φιλιππησιοι οτι εν αρχη του ευαγγελιου οτε εξηλθον απο μακεδονιασ ουδεμια μοι εκκλησια εκοινωνησεν εισ λογον δοσεωσ και ληψεωσ ει

μη υμεισ μονοι ¹⁶ οτι και εν θεσσαλονικη και απαξ και δισ εισ την χρειαν μοι επεμψατε ¹⁷ ουχ οτι επιζητω το δομα αλλ επιζητω τον καρπον τον πλεοναζοντα εισ λογον υμων ¹⁸ απεχω δε παντα και περισσευω πεπληρωμαι δεξαμενοσ παρα επαφροδιτου τα παρ υμων οσμην ευωδιασ θυσιαν δεκτην ευαρεστον τω θεω ¹⁹ ο δε θεοσ μου πληρωσει πασαν χρειαν υμων κατα τον πλουτον αυτου εν δοξη εν χριστω ιησου ²⁰ τω δε θεω και πατρι ημων η δοξα εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην ²¹ ασπασασθε παντα αγιον εν χριστω ιησου ασπαζονται υμασ οι συν εμοι αδελφοι ²² ασπαζονται υμασ παντεσ οι αγιοι μαλιστα δε οι εκ της καισαροσ οικιασ ²³ η χαρισ του κυριου ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος ² τοις εν κολασσαις αγιοις και πιστοις αδελφοις εν χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ ευχαριστουμεν τω θεω και πατρι του κυριου ημων ιησου χριστου παντοτε περι υμων προσευχομενοι ⁴ ακουσαντες την πιστιν υμων εν χριστω ιησου και την αγαπην την εις παντας τους αγιους ⁵ δια την ελπιδα την αποκειμενην υμιν εν τοις ουρανοις ην προηκουσατε εν τω λογω της αληθειας του ευαγγελιου ⁶ του παροντος εις υμας καθωσ και εν παντι τω κοσμω και εστιν καρποφορουμενον και αυξανομενον καθωσ και εν υμιν αφ ησ ημερας ηκουσατε και επεγνωτε την χαριν του θεου εν αληθεια ⁷ καθωσ και εμαθετε απο επαφρα του αγαπητου συνδουλου ημων οσ εστιν πιστος υπερ υμων διακονος του χριστου ⁸ ο και δηλωσας ημιν την υμων αγαπην εν πνευματι ⁹ δια τουτο και ημεις αφ ησ ημερας ηκουσαμεν ου παυομεθα υπερ υμων προσευχομενοι και αιτουμενοι ινα πληρωθητε την επιγνωσιν του θεληματος αυτου εν παση σοφια και συνεσει πνευματικη ¹⁰ περιπατησαι υμας αξιωσ του κυριου εις πασαν αρεσκειαν εν παντι εργω αγαθω καρποφορουντες και αυξανομενοι εις την επιγνωσιν του θεου ¹¹ εν παση δυναμει δυναμουμενοι κατα το κρατος της δοξης αυτου εις πασαν υπομονην και μακροθυμιαν μετα χαρας

¹² ευχαριστουντες τω πατρι τω ικανωσαντι ημας εις την μεριδα του κληρου των αγιων εν τω φωτι ¹³ οσ ερρυσατο ημας εκ της εξουσιας του σκοτους και μετεστησεν εις την βασιλειαν του υιου της αγαπης αυτου ¹⁴ εν ω εχομεν την απολυτρωσιν την αφεσιν των αμαρτιων ¹⁵ οσ εστιν εικων του θεου του αορατου πρωτοτοκος πασης κτισεωσ ¹⁶ οτι εν αυτω εκτισθη τα παντα τα εν τοις ουρανοις και τα επι της γης τα ορατα και τα αορατα ειτε θρονοι ειτε κυριοτητες ειτε αρχαι ειτε εξουσιαι τα παντα δι αυτου και εις αυτον εκτισται ¹⁷ και αυτοσ εστιν προ παντων και τα παντα εν αυτω συνεστηκεν ¹⁸ και αυτοσ εστιν η κεφαλη του σωματος της εκκλησιας οσ εστιν αρχη πρωτοτοκος εκ των νεκρων ινα γενηται εν πασιν αυτοσ πρωτευων ¹⁹ οτι εν αυτω ευδοκησεν παν το πληρωμα κατοικησαι ²⁰ και δι αυτου αποκαταλλαξει τα παντα εις αυτον ειρηνοποιησας δια του αιματος του σταυρου αυτου δι αυτου ειτε τα επι της γης ειτε τα επι τοις ουρανοις ²¹ και υμας ποτε οντας απηλλοτριωμενους και εχθρους τη διανοια εν τοις εργοις τοις πονηροις νυνι δε αποκατηλλαξεν ²² εν τω σωματι της σαρκος αυτου δια του θανατου παραστησαι υμας αγιους και αμωμους και ανεγκλητους κατενωπιον αυτου ²³ ειγε επιμενετε τη πιστει τεθεμελιωμενοι και εδραιοι και μη μετακινουμενοι απο της ελιδος του ευαγγελιου ου ηκουσατε του κηρυχθεντος εν παση τη κτισει τη υπο τον ουρανον ου εγενομην εγω παυλος διακονος ²⁴ νυν χαιρω εν τοις παθημασιν υπερ υμων

και ανταναπληρω τα υστερηματα των θλιψεων του χριστου εν τη σαρκι μου υπερ του σωματος αυτου ο εστιν η εκκλησια ²⁵ ησ εγενομην εγω διακονοσ κατα την οικονομιαν του θεου την δοθεισαν μοι εις υμασ πληρωσαι τον λογον του θεου ²⁶ το μυστηριον το αποκεκρυμμενον απο των αιωνων και απο των γενεων νυνι δε εφανερωθη τοισ αγιοισ αυτου ²⁷ οισ ηβηλησεν ο θεοσ γνωρισαι τι το πλουτοσ της δοξησ του μυστηριου τουτου εν τοισ εθνεσιν οσ εστιν χριστοσ εν υμιν η ελπισ της δοξησ ²⁸ ον ημεισ καταγγελλομεν νουθετουντεσ παντα ανθρωπον και διδασκοντεσ παντα ανθρωπον εν παση σοφια ινα παραστησωμεν παντα ανθρωπον τελειον εν χριστω ιησου ²⁹ εις ο και κοπιω αγωνιζομενοσ κατα την ενεργειαν αυτου την ενεργουμενην εν εμοι εν δυναμει

2

¹ θελω γαρ υμασ ειδεναι ηλικον αγωνα εχω περι υμων και των εν λαοδικεια και οσοι ουχ εωρακασιν το προσωπον μου εν σαρκι ² ινα παρακληθωσιν αι καρδια αυτων συμβιβασθεντων εν αγαπη και εις παντα πλουτον της πληροφοριασ της συνεσεωσ εις επιγνωσιν του μυστηριου του θεου και πατροσ και του χριστου ³ εν ω εισιν παντεσ οι θησαυροι της σοφιασ και της γνωσεωσ αποκρυφοι ⁴ τουτο δε λεγω ινα μη τισ υμασ παραλογιζηται εν πιθανολογια ⁵ ει γαρ και τη σαρκι απειμι αλλα τω πνευματι συν υμιν ειμι χαιρων και βλεπων υμων την ταξιν και το στερεωμα της εις χριστον πιστεωσ υμων ⁶ ωσ ουν παρελαβετε τον χριστον ιησουν τον κυριον εν αυτω

περιπατειτε ⁷ ερριζωμενοι και εποικοδομουμενοι εν αυτω και βεβαιουμενοι εν τη πιστει καθωσ εδιδαχθητε περισσευοντεσ εν αυτη εν ευχαριστια ⁸ βλεπετε μη τισ υμασ εσται ο συλαγωγων δια της φιλοσοφιασ και κενησ απατησ κατα την παραδοσιν των ανθρωπων κατα τα στοιχεια του κοσμου και ου κατα χριστον ⁹ οτι εν αυτω κατοικει παν το πληρωμα της θεοτητοσ σωματικωσ ¹⁰ και εστε εν αυτω πεπληρωμενοι οσ εστιν η κεφαλη πασησ αρχησ και εξουσιασ ¹¹ εν ω και περιετμηθητε περιτομη χειροποιητω εν τη απεκδυσει του σωματοσ των αμαρτιων της σαρκοσ εν τη περιτομη του χριστου ¹² συνταφεντεσ αυτω εν τω βαπτισματι εν ω και συνηγερθητε δια της πιστεωσ της ενεργειασ του θεου του εγειραντοσ αυτον εκ των νεκρων ¹³ και υμασ νεκρουσ οντασ εν τοισ παραπτωμασιν και τη ακροβυστια της σαρκοσ υμων συνεζωποιοησεν υμασ συν αυτω χαρισαμενοσ ημιν παντα τα παραπτωματα ¹⁴ εξαλειψασ το καθ ημων χειρογραφον τοισ δογμασιν ο ην υπεναντιον ημιν και αυτο ηρκεν εκ του μεσου προσηλωσασ αυτο τω σταυρω ¹⁵ απεκδυσαμενοσ τασ αρχασ και τασ εξουσιασ εδειγματισεν εν παρρησια θριαμβευσασ αυτοουσ εν αυτω ¹⁶ μη ουν τισ υμασ κρινετω εν βρωσει η εν ποσει η εν μερει εορτησ η νουμηνιασ η σαββατων ¹⁷ α εστιν σκια των μελλοντων το δε σωμα χριστου ¹⁸ μηδεισ υμασ καταβραβευετω θελων εν ταπεινοφροσυνη και θρησκεια των αγγελων α μη εωρακεν εμβατευων εικη φυσιουμενοσ υπο του νοοσ της σαρκοσ αυτου

19 και ου κρατων την κεφαλην εξ ου παν το σωμα δια των αφων και συνδεσμων επιχορηγουμενον και συμβιβαζομενον αυξει την αυξησιν του θεου 20 ει απεθανετε συν χριστω απο των στοιχειων του κοσμου τι ως ζωντες εν κοσμω δογματιζεσθε 21 μη αφη μηδε γευση μηδε θιγησ 22 α εστιν παντα εις φθοραν τη αποχρησει κατα τα ενταλματα και διδασκαλιασ των ανθρωπων 23 ατινα εστιν λογον μεν εχοντα σοφιασ εν εθελοθρησκεια και ταπεινοφροσυνη και αφειδια σωματος ουκ εν τιμη τινι προς πλησμονην της σαρκος

3

1 ει ουν συνηγερθητε τω χριστω τα ανω ζητειτε ου ο χριστος εστιν εν δεξια του θεου καθημενος 2 τα ανω φρονειτε μη τα επι της γης 3 απεθανετε γαρ και η ζωη υμων κεκρυπται συν τω χριστω εν τω θεω 4 οταν ο χριστος φανερωθη η ζωη ημων τοτε και υμεις συν αυτω φανερωθησεσθε εν δοξη 5 νεκρωσατε ουν τα μελη υμων τα επι της γης πορνειαν ακαθαρσιαν παθος επιθυμιαν κακην και την πλεονεξιαν ητις εστιν ειδωλολατρεια 6 δι α ερχεται η οργη του θεου επι τους υιους της απειθειας 7 εν οισ και υμεις περιεπατησατε ποτε οτε εξητε εν αυτοις 8 νυνι δε αποθεσθε και υμεις τα παντα οργην θυμον κακιαν βλασφημιαν αισχρολογιαν εκ του στοματος υμων 9 μη ψευδεσθε εις αλληλους απεκδυσάμενοι τον παλαιον ανθρωπον συν ταισ πραξεσιν αυτου 10 και ενδυσάμενοι τον νεον τον ανακαινουμενον εις επιγνωσιν κατ εικονα του κτισαντος αυτον 11 οπου ουκ ενι

ελλην και ιουδαιος περιτομη και ακροβυστια βαρβαρος σκυθησ δουλος ελευθερος αλλα τα παντα και εν πασιν χριστος 12 ενδυσασθε ουν ως εκλεκτοι του θεου αγιοι και ηγαπημενοι σπλαγχνα οικτιρμου χρηστοτητα ταπεινοφροσυνην πραοτητα μακροθυμιαν 13 ανεχομενοι αλληλων και χαριζομενοι εαυτοις εαν τις προς τινα εχη μομφην καθως και ο χριστος εχαρισατο υμιν ουτως και υμεις 14 επι πασιν δε τουτοις την αγαπην ητις εστιν συνδεσμος της τελειοτητος 15 και η ειρηνη του θεου βραβευετω εν ταισ καρδιαισ υμων εις ην και εκληθητε εν ενι σωματι και ευχαριστοι γινεσθε 16 ο λογος του χριστου ενοικειτω εν υμιν πλουσιωσ εν παση σοφια διδασκοντες και νουθετουντες εαυτους ψαλμοις και υμνοις και ωδαισ πνευματικαις εν χαριτι αδοντες εν τη καρδια υμων τω κυριω 17 και παν ο τι αν ποιητε εν λογω η εν εργω παντα εν ονοματι κυριου ιησου ευχαριστουντες τω θεω και πατρι δι αυτου 18 αι γυναικες υποτασσεσθε τοις ιδιοις ανδρασιν ως ανηκεν εν κυριω 19 οι ανδρες αγαπατε τας γυναικας και μη πικραινεσθε προς αυτας 20 τα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν κατα παντα τουτο γαρ εστιν ευαρεστον εν κυριω 21 οι πατερες μη ερεθιζετε τα τεκνα υμων ινα μη αθυμωσιν 22 οι δουλοι υπακουετε κατα παντα τοις κατα σαρκα κυριοις μη εν οφθαλμοδουλειαις ως ανθρωπαρεσκοι αλλ εν απλοτητι καρδιασ φοβουμενοι τον θεον 23 και παν ο τι εαν ποιητε εκ ψυχης εργαζεσθε ως τω κυριω και ουκ ανθρωποις 24 ειδοτες οτι απο κυριου ληψεσθε την

ανταποδοσιν της κληρονομιας
τω γαρ κυριω χριστω δουλευετε
1398 V-PAI-2P ²⁵ ο δε αδικων
κομειται ο ηδικησεν και ουκ
εστιν προσωποληψια

4

¹ οι κυριοι το δικαιον και
την ισοτητα τοις δουλοις
παρεχεσθε ειδοτες οτι και
υμεις εχετε κυριον εν ουρανοις
² τη προσευχη προσκαρτεριτε
γρηγορουντες εν αυτη εν
ευχαριστια ³ προσευχομενοι αμα
και περι ημων ινα ο θεος ανοιξη
ημιν θυραν του λογου λαλησαι
το μυστηριον του χριστου δι ο
και δεδεμαι ⁴ ινα φανερωσω αυτο
ωσ δει με λαλησαι ⁵ εν σοφια
περιπατειτε προσ τους εξω τον
καιρον εξαγοραζομενοι ⁶ ο λογος
υμων παντοτε εν χαριτι αλατι
ηρτυμενος ειδεναι πως δει υμας
ενι εκαστω αποκρινεσθαι ⁷ τα κατ
εμε παντα γνωρισει υμιν τυχικος
ο αγαπητος αδελφος και πιστος
διακονος και συνδουλος εν κυριω
⁸ ον επεμψα προσ υμας εισ αυτο
τουτο ινα γνω τα περι υμων και
παρακαλεση τας καρδιας υμων
⁹ συν ονησιμω τω πιστω και
αγαπητω αδελφω ος εστιν εξ
υμων παντα υμιν γνωριουσιν
τα ωδε ¹⁰ ασπαζεται υμας
αρισταρχος ο συναιχμαλωτος μου
και μαρκος ο ανεψιος βαρναβα
περι ου ελαβετε εντολας εαν ελθη
προσ υμας δεξασθε αυτον ¹¹ και
ιησους ο λεγομενος ιουστος οι
οντες εκ περιτομησ ουτοι μονοι
συνεργοι εισ την βασιλειαν του
θεου οιτινες εγενηθησαν μοι
παρηγορια ¹² ασπαζεται υμας
επαφρασ ο εξ υμων δουλος
χριστου παντοτε αγωνιζομενος
υπερ υμων εν ταις προσευχαις ινα
στητε τελειοι και πεπληρωμενοι

εν παντι θεληματι του θεου
¹³ μαρτυρω γαρ αυτω οτι εχει
ζηλον πολυν υπερ υμων και των
εν λαοδικεια και των εν ιεραπολει
¹⁴ ασπαζεται υμας λουκας ο
ιατρος ο αγαπητος και δημας
¹⁵ ασπασασθε τους εν λαοδικεια
αδελφους και νυμφαν και την
κατ οικον αυτου εκκλησιαν
¹⁶ και οταν αναγνωσθη παρ
υμιν η επιστολη ποιησατε ινα
και εν τη λαοδικαιων εκκλησια
αναγνωσθη και την εκ λαοδικειας
ινα και υμεις αναγνωτε ¹⁷ και
ειπατε αρχιππω βλεπε την
διακονιαν ην παρελαβες εν κυριω
ινα αυτην πληροισ ¹⁸ ο ασπασμος
τη εμη χειρι παυλου μνημονευετε
μου των δεσμων η χαρις μεθ υμων
αμην

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄

¹ παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι και κυριω ιησου χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατροσ ημων και κυριου ιησου χριστου ² ευχαριστουμεν τω θεω παντοτε περι παντων υμων μνειαν υμων ποιουμενοι επι των προσευχων ημων ³ αδιαλειπτωσ μνημονευοντες υμων του εργου της πιστεωσ και του κοπου της αγαπησ και της υπομονησ της ελπιδοσ του κυριου ημων ιησου χριστου εμπροσθεν του θεου και πατροσ ημων ⁴ ειδοτες αδελφοι ηγαπημενοι υπο θεου την εκλογην υμων ⁵ οτι το ευαγγελιον ημων ουκ εγενηθη εισ υμασ εν λογω μονον αλλα και εν δυναμει και εν πνευματι αγιω και εν πληροφορια πολλη καθωσ οιδατε οιοι εγενηθημεν εν υμιν δι υμασ ⁶ και υμεισ μιμηται ημων εγενηθητε και του κυριου δεξαμενοι τον λογον εν θλιψει πολλη μετα χαρασ πνευματοσ αγιου ⁷ ωστε γενεσθαι υμασ τυπουσ πασιν τοισ πιστευουσιν εν τη μακεδονια και τη αχαια ⁸ αφ υμων γαρ εξηχηται ο λογοσ του κυριου ου μονον εν τη μακεδονια και εν τη αχαια αλλα και εν παντι τοπω η πιστισ υμων η προσ τον θεον εξεληλυθεν ωστε μη χρειαν ημασ εχειν λαλειν τι ⁹ αυτοι γαρ περι ημων απαγγελουσιν οποιαν εισοδον εσχομεν προσ υμασ και πως επεστρεψατε προσ τον θεον απο των ειδωλων δουλευειν θεω ζωντι και αληθινω ¹⁰ και αναμενειν τον υιον αυτου εκ των ουρανων ον ηγειρεν εκ των νεκρων ιησουν τον

ρυομενον ημασ απο της οργησ της ερχομενησ

2

¹ αυτοι γαρ οιδατε αδελφοι την εισοδον ημων την προσ υμασ οτι ου κενη γεγονεν ² αλλα προπαθοντες και υβρισθεντες καθωσ οιδατε εν φιλιπποισ επαρρησιασαμεθα εν τω θεω ημων λαλησαι προσ υμασ το ευαγγελιον του θεου εν πολλω αγωνι ³ η γαρ παρακλησισ ημων ουκ εκ πλανησ ουδε εξ ακαθαρσιασ ουτε εν δολω ⁴ αλλα καθωσ δεδοκιμασαμεθα υπο του θεου πιστευθηναι το ευαγγελιον ουτωσ λαλουμεν ουχ ωσ ανθρωποισ αρεσκοντες αλλα τω θεω τω δοκιμαζοντι τασ καρδιασ ημων ⁵ ουτε γαρ ποτε εν λογω κολακειασ εγενηθημεν καθωσ οιδατε ουτε εν προφασει πλεονεξιασ θεοσ μαρτυσ ⁶ ουτε ζητουντες εξ ανθρωπων δοξαν ουτε αφ υμων ουτε απο αλλων δυναμενοι εν βαρει ειναι ωσ χριστου αποστολοι ⁷ αλλ εγενηθημεν ηπιοι εν μεσω υμων ωσ αν τροφοσ θαλη τα εαυτησ τεκνα ⁸ ουτωσ ομειρομενοι υμων ευδοκουμεν μεταδουναι υμιν ου μονον το ευαγγελιον του θεου αλλα και τασ εαυτων ψυχασ διοτι αγαπητοι ημιν γεγενησθε ⁹ μνημονευετε γαρ αδελφοι τον κοπον ημων και τον μοχθον νυκτοσ γαρ και ημερασ εργαζομενοι προσ το μη επιβαρησαι τινα υμων εκηρυξαμεν εισ υμασ το ευαγγελιον του θεου ¹⁰ υμεισ μαρτυρεσ και ο θεοσ ωσ οσιωσ και δικαιωσ και αμεμπτωσ υμιν τοισ πιστευουσιν εγενηθημεν ¹¹ καθαπερ οιδατε ωσ ενα

εκαστον υμων ως πατηρ τεκνα εαυτου παρακαλουντες υμας και παραμυθουμενοι ¹² και μαρτυρομενοι εις το περιπατησαι υμας αξιως του θεου του καλουντος υμας εις την εαυτου βασιλειαν και δοξαν ¹³ δια τουτο και ημεις ευχαριστουμεν τω θεω αδιαλειπτως οτι παραλαβοντες λογον ακοησ παρ ημων του θεου εδεξασθε ου λογον ανθρωπων αλλα καθως εστιν αληθως λογον θεου ος και ενεργειται εν υμιν τοις πιστευουσιν ¹⁴ υμεις γαρ μιμηται εγενηθητε αδελφοι των εκκλησιων του θεου των ουσων εν τη ιουδαια εν χριστω ιησου οτι τα αυτα επαθετε και υμεις υπο των ιδιων συμφυλετων καθως και αυτοι υπο των ιουδαιων ¹⁵ των και τον κυριον αποκτειναντων ιησουν και τουσ ιδιουσ προφητας και ημας εκδιωξαντων και θεω μη αρεσκοντων και πασιν ανθρωποισ εναντιων ¹⁶ κωλυοντων ημας τοις εθνεσιν λαλησαι ινα σωθωσιν εις το αναπληρωσαι αυτων τασ αμαρτιασ παντοτε εφθασεν δε επ αυτουσ η οργη εις τελος ¹⁷ ημεις δε αδελφοι απορφανισθεντες αφ υμων προς καιρον ωρασ προσωπω ου καρδια περισσοτερωσ εσπουδασαμεν το προσωπον υμων ιδειν εν πολλη επιθυμια ¹⁸ διο ηθελησαμεν ελθειν προς υμασ εγω μεν παυλοσ και απαξ και δισ και ενεκοψεν ημασ ο σατανασ ¹⁹ τισ γαρ ημων ελπισ η χαρα η στεφανοσ καυχησεωσ η ουχι και υμεις εμπροσθεν του κυριου ημων ιησου εν τη αυτου παρουσια ²⁰ υμεις γαρ εστε η δοξα ημων και η χαρα

3

¹ διο μηκετι στεγοντες ευδοκησαμεν καταλειφθηναι εν αθηναισ μονοι ² και επεμφαμεν τιμοθεον τον αδελφον ημων και διακονον του θεου και συνεργον ημων εν τω ευαγγελιω του χριστου εις το στηριξαι υμασ και παρακαλεσαι υμασ περι της πιστεωσ υμων ³ το μηδενα σαινεσθαι εν ταισ θλιψεσιν ταυταισ αυτοι γαρ οιδατε οτι εις τουτο κειμεθα ⁴ και γαρ οτε προσ υμασ ημεν προελεγομεν υμιν οτι μελλομεν θλιβεσθαι καθως και εγενετο και οιδατε ⁵ δια τουτο καγω μηκετι στεγων επεμψα εις το γνωναι την πιστιν υμων μηπωσ επειρασεν υμασ ο πειραζων και εις κενον γενηται ο κοποσ ημων ⁶ αρτι δε ελθοντοσ τιμοθεουσ προσ ημασ αφ υμων και ευαγγελισαμενου ημιν την πιστιν και την αγαπην υμων και οτι εχετε μνειαν ημων αγαθην παντοτε επιποθουντες ημασ ιδειν καθαπερ και ημεις υμασ ⁷ δια τουτο παρεκληθημεν αδελφοι εφ υμιν επι παση τη θλιψει και αναγκη ημων δια της υμων πιστεωσ ⁸ οτι νυν ζωμεν εαν υμεις στηκετε εν κυριω ⁹ τινα γαρ ευχαριστιαν δυναμεθα τω θεω ανταποδουναι περι υμων επι παση τη χαρα η χαιρομεν δι υμασ εμπροσθεν του θεου ημων ¹⁰ νυκτοσ και ημερασ υπερ εκπερισσουσ δεομενοι εις το ιδειν υμων το προσωπον και καταρτισαι τα υστερηματα της πιστεωσ υμων ¹¹ αυτοσ δε ο θεοσ και πατηρ ημων και ο κυριοσ ημων ιησουσ χριστοσ κατευθυναι την οδον ημων προς υμασ ¹² υμασ δε ο κυριοσ πλεονασαι και περισσευσαι τη αγαπη εις αλληλουσ και εις

παντας καθαπερ και ημεις εις υμας ¹³ εις το στηριξαι υμων τας καρδιασ αμεμπτους εν αγιωσυνη εμπροσθεν του θεου και πατροσ ημων εν τη παρουσια του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων των αγιων αυτου

4

1 λοιπον ουν αδελφοι ερωτωμεν υμασ και παρακαλουμεν εν κυριω ιησου καθωσ παρελαβετε παρ ημων το πωσ δει υμασ περιπατειν και αρεσκειν θεω ινα περισσευητε μαλλον ² οιδατε γαρ τινασ παραγγελιασ εδωκαμεν υμιν δια του κυριου ιησου ³ τουτο γαρ εστιν θελημα του θεου ο αγιασμοσ υμων απεχεσθαι υμασ απο της πορνειας ⁴ ειδεναι εκαστον υμων το εαυτου σκευοσ κτασθαι εν αγιασμω και τιμη ⁵ μη εν παθει επιθυμιασ καθαπερ και τα εθνη τα μη ειδοτα τον θεον ⁶ το μη υπερβαινειν και πλεονεκτειν εν τω πραγματι τον αδελφον αυτου διοτι εκδικοσ ο κυριοσ περι παντων τουτων καθωσ και προειπομεν υμιν και διεμαρτυραμεθα ⁷ ου γαρ εκαλεσεν ημασ ο θεοσ επι ακαθαρσια αλλ εν αγιασμω ⁸ τοιγαρουν ο αθετων ουκ ανθρωπον αθετει αλλα τον θεον τον και δοντα το πνευμα αυτου το αγιον εις υμασ ⁹ περι δε της φιλαδελφιασ ου χρειαν εχετε γραφειν υμιν αυτοι γαρ υμεις θεοδιδακτοι εστε εις το αγαπαν αλληλουσ ¹⁰ και γαρ ποιειτε αυτο εις παντασ τουσ αδελφουσ τουσ εν ολη τη μακεδονια παρακαλουμεν δε υμασ αδελφοι περισσευειν μαλλον ¹¹ και φιλοτιμεισθαι ησυχάζειν και πρασσειν τα ιδια και εργαζεσθαι ταισ ιδιαισ χερσιν

υμων καθωσ υμιν παρηγγειλαμεν ¹² ινα περιπατητε ευσημονωσ προσ τουσ εξω και μηδενοσ χρειαν εχητε ¹³ ου θελωμεν δε υμασ αγνοειν αδελφοι περι των κεκοιμημενων ινα μη λυπησθε καθωσ και οι λοιποι οι μη εχοντεσ ελπιδα ¹⁴ ει γαρ πιστευομεν οτι ιηουσοσ απεθανεν και ανεστη ουτωσ και ο θεοσ τουσ κοιμηθεντασ δια του ιησου αξει συν αυτω ¹⁵ τουτο γαρ υμιν λεγομεν εν λογω κυριου οτι ημεις οι ζωντεσ οι περιλειπομενοι εις την παρουσιαν του κυριου ου μη φθασωμεν τουσ κοιμηθεντασ ¹⁶ οτι αυτοσ ο κυριοσ εν κελευσματι εν φωνη αρχαγγελου και εν σαλπιγγι θεου καταβησεται απ ουρανου και οι νεκροι εν χριστω αναστησονται πρωτον ¹⁷ επειτα ημεις οι ζωντεσ οι περιλειπομενοι αμα συν αυτοισ αρπαγησομεθα εν νεφελαισ εις απαντησιν του κυριου εις αερα και ουτωσ παντοτε συν κυριω εσομεθα ¹⁸ ωστε παρακαλειτε αλληλουσ εν τοισ λογοισ τουτοισ

5

1 περι δε των χρονων και των καιρων αδελφοι ου χρειαν εχετε υμιν γραφεσθαι ² αυτοι γαρ ακριβωσ οιδατε οτι η ημερα κυριου ωσ κλεπτησ εν νυκτι ουτωσ ερχεται ³ οταν γαρ λεγωσιν ειρηνη και ασφαλεια τοτε αιφνιδιοσ αυτοισ εφισταται ολεθροσ ωσπερ η ωδιν τη εν γαστρι εχουση και ου μη εκφυγωσιν ⁴ υμεις δε αδελφοι ουκ εστε εν σκοτει ινα η ημερα υμασ ωσ κλεπτησ καταλαβη ⁵ παντεσ υμεις υιοι φωτοσ εστε και υιοι ημερασ ουκ εσμεν νυκτοσ ουδε σκοτουσ ⁶ αρα ουν μη καθευδωμεν ωσ και οι

λοιποι αλλα γρηγορωμεν και νηφωμεν ⁷ οι γαρ καθευδοντες νυκτος καθευδουσιν και οι μεθυσκομενοι νυκτος μεθουσιν ⁸ ημεις δε ημερας οντες νηφωμεν ενδυσαμενοι θωρακα πιστεωσ και αγαπησ και περικεφαλαιαν ελπιδα σωτηριασ ⁹ οτι ουκ εθετο ημασ ο θεοσ εισ οργην αλλ εισ περιποιησιν σωτηριασ δια του κυριου ημων ιησου χριστου ¹⁰ του αποθανοντοσ υπερ ημων ινα ειτε γρηγορωμεν ειτε καθευδωμεν αμα συν αυτω ζησωμεν ¹¹ διο παρακαλειτε αλληλουσ και οικοδομειτε εισ τον ενα καθωσ και ποιειτε ¹² ερωτωμεν δε υμασ αδελφοι ειδεναι τουσ κοπιωντασ εν υμιν και προισταμενουσ υμων εν κυριω και νουθετουντασ υμασ ¹³ και ηγεισθαι αυτοουσ υπερ εκπερισσου εν αγαπη δια το εργον αυτων ειρηνευετε εν εαυτοισ ¹⁴ παρακαλουμεν δε υμασ αδελφοι νουθετειτε τουσ ατακτουσ παραμυθεισθε τουσ ολιγοψυχουσ αντεχεσθε των ασθενων μακροθυμειτε προσ παντασ ¹⁵ ορατε μη τισ κακον αντι κακου τινι αποδω αλλα παντοτε το αγαθον διωκετε και εισ αλληλουσ και εισ παντασ ¹⁶ παντοτε χαιρετε ¹⁷ αδιαλειπτωσ προσευχεσθε ¹⁸ εν παντι ευχαριστειτε τουτο γαρ θελημα θεου εν χριστω ιησου εισ υμασ ¹⁹ το πνευμα μη σβεννυτε ²⁰ προφητειασ μη εξουθενειτε ²¹ παντα δε δοκιμαζετε το καλον κατεχετε ²² απο παντοσ ειδουσ πονηρου απεχεσθε ²³ αυτοσ δε ο θεοσ της ειρηνησ αγιασαι υμασ ολοτελεισ και ολοκληρον υμων το πνευμα και η ψυχη και το σωμα αμεμπτωσ εν τη παρουσια του κυριου

ημων ιησου χριστου τηρηθειη ²⁴ πιστοσ ο καλων υμασ οσ και ποιησει ²⁵ αδελφοι προσευχεσθε περι ημων ²⁶ ασπασασθε τουσ αδελφουσ παντασ εν φιληματι αγιω ²⁷ ορκιζω υμασ τον κυριον αναγνωσθηναι την επιστολην πασιν τοισ αγιοισ αδελφοισ ²⁸ η χαρισ του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων αμην

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄

¹ παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι ημων και κυριω ιησου χριστω ² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ ευχαριστειν οφειλομεν τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι καθως αξιον εστιν οτι υπεραυξανει η πιστις υμων και πλεοναζει η αγαπη ενος εκαστου παντων υμων εις αλληλους ⁴ ωστε ημας αυτους εν υμιν καυχασθαι εν ταις εκκλησιαισ του θεου υπερ της υπομονησ υμων και πιστεωσ εν πασιν τοις διωγμοισ υμων και ταις θλιψεσιν αισ ανεχεσθε ⁵ ενδειγμα της δικαιασ κρισεωσ του θεου εις το καταξιωθηναι υμασ της βασιλειασ του θεου υπερ ησ και πασχετε ⁶ ειπερ δικαιον παρα θεω ανταποδουναι τοισ θλιβουσιν υμασ θλιψιν ⁷ και υμιν τοισ θλιβομενοισ ανεσιν μεθ ημων εν τη αποκαλυψει του κυριου ιησου απ ουρανου μετ αγγελων δυναμεωσ αυτου ⁸ εν πυρι φλογος διδοντοσ εκδικησιν τοισ μη ειδουσιν θεον και τοισ μη υπακουουσιν τω ευαγγελιω του κυριου ημων ιησου ⁹ οιτινεσ δικην τισουσιν ολεθρον αιωνιον απο προσωπου του κυριου και απο της δοξησ της ισχυοσ αυτου ¹⁰ οταν ελθη ενδοξασθηναι εν τοισ αγιοισ αυτου και θαυμασθηναι εν πασιν τοισ πιστευσασιν οτι επιστευθη το μαρτυριον ημων εφ υμασ εν τη ημερα εκεινη ¹¹ εις ο και προσευχομεθα παντοτε περι υμων ινα υμασ αξιωση της κλησεωσ ο

θεοσ ημων και πληρωση πασαν ευδοκιαν αγαθωσυνησ και εργων πιστεωσ εν δυναμει ¹² οπωσ ενδοξασθη το ονομα του κυριου ημων ιησου εν υμιν και υμεισ εν αυτω κατα την χαριν του θεου ημων και κυριου ιησου χριστου

2

¹ ερωτωμεν δε υμασ αδελφοι υπερ της παρουσιασ του κυριου ημων ιησου χριστου και ημων επισυναγωγησ επ αυτον ² εις το μη ταχεωσ σαλευθηναι υμασ απο του νοοσ μητε θροεισθαι μητε δια πνευματοσ μητε δια λογου μητε δι επιστολησ ωσ δι ημων ωσ οτι ενεστηκεν η ημερα του χριστου ³ μη τισ υμασ εξαπατηση κατα μηδενα τροπον οτι εαν μη ελθη η αποστασια πρωτον και αποκαλυφθη ο ανθρωποσ της αμαρτιασ ο υιοσ της απωλειασ ⁴ ο αντικειμενοσ και υπεрайρομενοσ επι παντα λεγομενον θεον η σεβασμα ωστε αυτον εις τον ναον του θεου ωσ θεον καθισαι αποδεικνυντα εαυτον οτι εστιν θεοσ ⁵ ου μνημονευετε οτι ετι ων προσ υμασ ταυτα ελεγον υμιν ⁶ και νυν το κατεχον οιδατε εις το αποκαλυφθηναι αυτον εν τω εαυτου καιρω ⁷ το γαρ μυστηριον ηδη ενεργειται της ανομιασ μονον ο κατεχων αρτι εωσ εκ μεσου γενηται ⁸ και τοτε αποκαλυφθησεται ο ανομοσ ον ο κυριοσ αναλωσει τω πνευματι του στοματοσ αυτου και καταργησει τη επιφανεια της παρουσιασ αυτου ⁹ ου εστιν η παρουσια κατ ενεργειαν του σατανα εν παση δυναμει και σημειοισ και τερασιν ψευδουσ ¹⁰ και εν παση απατη της αδικιασ εν τοισ απολλυμενοισ ανθων την αγαπην της αληθειασ ουκ εδεξαντο εις το σωθηναι αυτους ¹¹ και δια τουτο πεμψει

αυτοισ ο θεοσ ενεργειαν πλανησ εισ το πιστευσαι αυτουσ τω ψευδει ¹² ινα κριθωσιν παντεσ οι μη πιστευσαντεσ τη αληθεια αλλ ευδοκησαντεσ εν τη αδικια ¹³ ημεισ δε οφειλομεν ευχαριστειν τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι ηγαπημενοι υπο κυριου οτι ειλετο υμασ ο θεοσ απ αρχησ εισ σωτηριαν εν αγιασμω πνευματοσ και πιστει αληθειας ¹⁴ εισ ο εκαλεσεν υμασ δια του ευαγγελιου ημων εισ περιποιησιν δοξησ του κυριου ημων ιησου χριστου ¹⁵ αρα ουν αδελφοι στηκετε και κρατειτε τασ παραδοσεισ ασ εδιδαχθητε ειτε δια λογου ειτε δι επιστολησ ημων ¹⁶ αυτοσ δε ο κυριοσ ημων ιησουσ χριστοσ και ο θεοσ και πατηρ ημων ο αγαπησασ ημασ και δουσ παρακλησιν αιωνιαν και ελπιδα αγαθην εν χαριτι ¹⁷ παρακαλεσαι υμων τασ καρδιασ και στηριξαι υμασ εν παντι λογω και εργω αγαθω

3

¹ το λοιπον προσευχεσθε αδελφοι περι ημων ινα ο λογοσ του κυριου τρεχη και δοξαζηται καθωσ και προσ υμασ ² και ινα ρυσθωμεν απο των ατοπων και πονηρων ανθρωπων ου γαρ παντων η πιστισ ³ πιστοσ δε εστιν ο κυριοσ οσ στηριξει υμασ και φυλαξει απο του πονηρου ⁴ πεποιθαμεν δε εν κυριω εφ υμασ οτι α παραγγελλομεν υμιν και ποιειτε και ποιησετε ⁵ ο δε κυριοσ κατευθυναι υμων τασ καρδιασ εισ την αγαπην του θεου και εισ την υπομονην του χριστου ⁶ παραγγελλομεν δε υμιν αδελφοι εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου στελλεσθαι υμασ απο παντοσ αδελφου ατακτωσ

περιπατουντοσ και μη κατα την παραδοσιν ην παρελαβον παρ ημων ⁷ αυτοι γαρ οιδατε πωσ δει μιμεισθαι ημασ οτι ουκ ητακτησαμεν εν υμιν ⁸ ουδε δωρεαν αρτον εφαγομεν παρα τινοσ αλλ εν κοπω και μοχθω νυκτα και ημεραν εργαζομενοι προσ το μη επιβαρησαι τινα υμων ⁹ ουχ οτι ουκ εχομεν εξουσιαν αλλ ινα εαυτουσ τυπον δωμεν υμιν εισ το μιμεισθαι ημασ ¹⁰ και γαρ οτε ημεν προσ υμασ τουτο παρηγγελλομεν υμιν οτι ει τισ ου θελει εργαζεσθαι μηδε εσθιετω ¹¹ ακουομεν γαρ τινασ περιπατουντασ εν υμιν ατακτωσ μηδεν εργαζομενουσ αλλα περιεργαζομενουσ ¹² τοισ δε τοιουτοισ παραγγελλομεν και παρακαλουμεν δια του κυριου ημων ιησου χριστου ινα μετα ησυχιασ εργαζομενοι τον εαυτων αρτον εσθιωσιν ¹³ υμεισ δε αδελφοι μη εκκακησητε καλοποιουντεσ ¹⁴ ει δε τισ ουχ υπακουει τω λογω ημων δια της επιστολησ τουτουσ σημειουσθε και μη συναναμιγνυσθε αυτω ινα εντραπη ¹⁵ και μη ωσ εχθρον ηγεισθε αλλα νουθετειτε ωσ αδελφον ¹⁶ αυτοσ δε ο κυριοσ της ειρηνησ δωη υμιν την ειρηνην δια παντοσ εν παντι τροπω ο κυριοσ μετα παντων υμων ¹⁷ ο ασπασμοσ τη εμη χειρι παυλου ο εστιν σημειον εν παση επιστολη ουτωσ γραφω ¹⁸ η χαρισ του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου κατ επιταγην θεου σωτηρος ημων και κυριου ιησου χριστου της ελπιδος ημων
 2 τιμοθεω γνησιω τεκνω εν πιστει χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος ημων και χριστου ιησου του κυριου ημων³ καθωσ παρεκαλεσα σε προσμειναι εν εφεσω πορευομενοσ εις μακεδονιαν ινα παραγγειληστισιν μη ετεροδιδασκαλειν
 4 μηδε προσεχειν μυθοισ και γενεαλογιαισ απεραντοις αιτινεσ ζητησεισ παρεχουσιν μαλλον η οικονομιαν θεου την εν πιστει
 5 το δε τελοσ της παραγγελιασ εστιν αγαπη εκ καθαρασ καρδιασ και συνειδησεωσ αγαθησ και πιστεωσ ανυποκριτου⁶ ων τινεσ αστοχησαντεσ εξετραπησαν εισ ματαιολογιαν⁷ θελοντεσ ειναι νομοδιδασκαλοι μη νοουντεσ μητε α λεγουσιν μητε περι τινων διαβεβαιουνται⁸ οίδαμεν δε οτι καλοσ ο νομοσ εαν τισ αυτω νομιμωσ χρηται⁹ ειδωσ τουτο οτι δικαιο νομοσ ου κειται ανομοισ δε και ανυποτακτοισ ασεβεσιν και αμαρτωλοισ ανοσιοσ και βεβηλοισ πατρολωαισ και μητρολωαισ ανδροφονοισ
 10 πορνοισ αρσενοκοιταισ ανδραποδισταισ ψευσταισ επιορκοισ και ει τι ετερον τη υγιαינוση διδασκαλια αντικειται¹¹ κατα το ευαγγελιον της δοξησ του μακαριου θεου ο επιστευθην εγω¹² και χαριν εχω τω ενδυναμωσαντι με χριστω ιησου τω κυριω ημων οτι πιστον με ηγησατο θεμενοσ εισ διακονιαν¹³ τον προτερον

οντα βλασφημον και διωκτην και υβριστην αλλα ηλεθην οτι αγνων εποιησα εν απιστια
 14 υπερεπλεονασεν δε η χαρισ του κυριου ημων μετα πιστεωσ και αγαπησ της εν χριστω ιησου¹⁵ πιστοσ ο λογοσ και πασησ αποδοχησ αξιοσ οτι χριστοσ ιησουσ ηλθεν εισ τον κοσμον αμαρτωλοουσ σωσαι ων πρωτοσ ειμι εγω¹⁶ αλλα δια τουτο ηλεθην ινα εν εμοι πρωτω ενδειξηται ιησουσ χριστοσ την πασαν μακροθυμιαν προσ υποτυπωσιν των μελλοντων πιστευειν επ αυτω εισ ζων αιωνιον¹⁷ τω δε βασιλει των αιωνων αφθαρτω αορατω μονω σοφω θεω τιμη και δοξα εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην
 18 ταυτην την παραγγελιαν παρατιθεμαι σοι τεκνον τιμοθεε κατα τασ προαγουσασ επι σε προφητειασ ινα στρατευη εν αυταισ την καλην στρατειαν
 19 εχων πιστιν και αγαθην συνειδησιν ην τινεσ απωσαμενοι περι την πιστιν εναυαγησαν²⁰ ων εστιν υμεναιοσ και αλεξανδροουσ παρεδωκα τω σατανα ινα παιδευθωσιν μη βλασφημειν

2

1 παρακαλω ουν πρωτον παντων ποιεισθαι δεησεισ προσευχασ εντευξεισ ευχαριστιασ υπερ παντων ανθρωπων² υπερ βασιλεων και παντων των εν υπεροχη οντων ινα ηρεμον και ησυχιον βιον διαγωμεν εν παση ευσεβεια και σεμνοτητι
 3 τουτο γαρ καλον και αποδεκτον ενωπιον του σωτηροσ ημων θεου⁴ οσ παντασ ανθρωπουσ θελει σωθηναι και εισ επιγνωσιν αληθειασ ελθειν⁵ εισ γαρ θεοσ εισ και μεσιτησ θεου και ανθρωπων

ανθρωπος χριστος ιησους ⁶ ο δους εαυτον αντιλυτρον υπερ παντων το μαρτυριον καιροισ ιδιοισ ⁷ εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι διδασκαλος εθνων εν πιστει και αληθεια ⁸ βουλομαι ουν προσευχεσθαι τουσ ανδρασ εν παντι τοπω επαιροντας οσιουσ χειρας χωρις οργησ και διαλογισμου ⁹ ωσαυτωσ και τασ γυναικασ εν καταστολη κοσμιω μετα αιδουσ και σωφροσυνησ κοσμειν εαυτασ μη εν πλεγμασιν η χρυσω η μαργαριταισ η ιματισμω πολυτελει ¹⁰ αλλ ο πρεπει γυναιξιν επαγγελλομεναισ θεοσεβειαν δι εργων αγαθων ¹¹ γυνη εν ησυχια μανθανετω εν παση υποταγη ¹² γυναικι δε διδασκειν ουκ επιτρεπω ουδε αυθεντειν ανδρος αλλ ειναι εν ησυχια ¹³ αδαμ γαρ πρωτοσ επλασθη ειτα ευα ¹⁴ και αδαμ ουκ ηπατηθη η δε γυνη απατηθεισα εν παραβασει γεγονεν ¹⁵ σωθησεται δε δια τησ τεκνογονιασ εαν μεινωσιν εν πιστει και αγαπη και αγιασμω μετα σωφροσυνησ

3

¹ πιστοσ ο λογοσ ει τισ επισκοπησ ορεγεται καλου εργου επιθυμει ² δει ουν τον επισκοπον ανεπιληπτον ειναι μιασ γυναικοσ ανδρα νηφαλεον σωφρονα κοσμιον φιλοξενον διδακτικον ³ μη παροινον μη πληκτην μη αισχροκερδη αλλ επιεικη αμαχον αφιλαργυρον ⁴ του ιδιου οικου καλωσ προισταμενον τεκνα εχοντα εν υποταγη μετα πασησ σεμνοτητοσ ⁵ ει δε τισ του ιδιου οικου προστηναι ουκ οιδεν πως εκκλησιασ θεου επιμελησεται ⁶ μη νεοφυτον ινα μη τυφωθεισ

εισ κριμα εμπεση του διαβολου ⁷ δει δε αυτον και μαρτυριαν καλην εχειν απο των εξωθεν ινα μη εις ονειδισμον εμπεση και παγιδα του διαβολου ⁸ διακονουσ ωσαυτωσ σεμνουσ μη διλογουσ μη οινω πολλω προσεχοντασ μη αισχροκερδεισ ⁹ εχοντασ το μυστηριον τησ πιστεωσ εν καθαρα συνειδησει ¹⁰ και ουτοι δε δοκιμαζεσθωσαν πρωτον ειτα διακονειτωσαν ανεγκλητοι οντεσ ¹¹ γυναικασ ωσαυτωσ σεμνασ μη διαβολουσ νηφαλεουσ πιστασ εν πασιν ¹² διακονοι εστωσαν μιασ γυναικοσ ανδρεσ τεκνων καλωσ προισταμενοι και των ιδιων οικων ¹³ οι γαρ καλωσ διακονησαντεσ βαθμον εαυτοισ καλον περιποιουνται και πολλην παρρησιαν εν πιστει τη εν χριστω ιησου ¹⁴ ταυτα σοι γραφω ελπιζων ελθειν προσ σε ταχιον ¹⁵ εαν δε βραδυνω ινα ειδησ πως δει εν οικω θεου αναστρεφεσθαι ητισ εστιν εκκλησια θεου ζωντοσ στυλοσ και εδραιωμα τησ αληθειασ ¹⁶ και ομολογουμενωσ μεγα εστιν το τησ ευσεβειασ μυστηριον θεοσ εφανερωθη εν σαρκι εδικαιωθη εν πνευματι ωφθη αγγελιοσ εκηρυχθη εν εθνεσιν επιστευθη εν κοσμω ανεληφθη εν δοξη

4

¹ το δε πνευμα ρητωσ λεγει οτι εν υστεροισ καιροισ αποστησονται τινεσ τησ πιστεωσ προσεχοντεσ πνευμασιν πλανοισ και διδασκαλιαισ δαιμονιων ² εν υποκρισει ψευδολογων κεκαυτηριασμενων την ιδιαν συνειδησιν ³ κωλυοντων γαμειν απεχεσθαι βρωματων α ο θεοσ εκτισεν εις μεταληψιν μετα

ευχαριστιασ τοισ πιστοισ και επεγνωκοσιν την αληθειαν ⁴ οτι παν κτισμα θεου καλον και ουδεν αποβλητον μετα ευχαριστιασ λαμβανομενον ⁵ αγιαζεται γαρ δια λογου θεου και εντευξεωσ ⁶ ταυτα υποτιθεμενοσ τοισ αδελφοισ καλοσ εση διακονοσ ιησου χριστου εντρεφομενοσ τοισ λογοισ της πιστεωσ και της καλης διδασκαλιασ η παρηκολουθηκασ ⁷ τουσ δε βεβηλουσ και γραωδεισ μυθουσ παραιτου γυμναζε δε σεαυτον προς ευσεβειαν ⁸ η γαρ σωματικη γυμνασια προσ ολιγον εστιν ωφελιμοσ η δε ευσεβεια προσ παντα ωφελιμοσ εστιν επαγγελιαν εχουσα ζωησ της νυν και της μελλουσησ ⁹ πιστοσ ο λογοσ και πασησ αποδοχησ αξιοσ ¹⁰ εισ τουτο γαρ και κοπιωμεν και ονειδιζομεθα οτι ηλπικαμεν επι θεω ζωντι οσ εστιν σωτηρ παντων ανθρωπων μαλιστα πιστων ¹¹ παραγγελλε ταυτα και διδασκε ¹² μηδεισ σου της νεοτητοσ καταφρονειτω αλλα τυποσ γινου των πιστων εν λογω εν αναστροφη εν αγαπη εν πνευματι εν πιστει εν αγνεια ¹³ εωσ ερχομαι προσεχε τη αναγνωσει τη παρακλησει τη διδασκαλια ¹⁴ μη αμελει του εν σοι χαρισματοσ ο εδοθη σοι δια προφητειασ μετα επιθεσεωσ των χειρων του πρεσβυτεριου ¹⁵ ταυτα μελετα εν τουτοισ ισθι ινα σου η προκοπη φανερα η εν πασιν ¹⁶ επεχε σεαυτω και τη διδασκαλια επιμενε αυτοισ τουτο γαρ ποιων και σεαυτον σωσεισ και τουσ ακουοντασ σου

5

¹ πρεσβυτερω μη επιπληξησ αλλα παρακαλει ωσ πατερα νεωτερουσ ωσ αδελφουσ

² πρεσβυτερασ ωσ μητερασ νεωτερασ ωσ αδελφασ εν παση αγνεια ³ χηρασ τιμα τασ οντωσ χηρασ ⁴ ει δε τισ χηρα τεκνα η εκγονα εχει μανθανετωσαν πρωτον τον ιδιον οικον ευσεβειν και αμοιβασ αποδιδοναι τοισ προγονοισ τουτο γαρ εστιν αποδεκτον ενωπιον του θεου ⁵ η δε οντωσ χηρα και μεμονωμενη ηλπικεν επι τον θεον και προσμενει ταισ δεησεσιν και ταισ προσευχαισ νυκτοσ και ημερασ ⁶ η δε σπαταλωσα ζωσα τεθνηκεν ⁷ και ταυτα παραγγελλε ινα ανεπιληπτοι ωσιν ⁸ ει δε τισ των ιδιων και μαλιστα των οικειων ου προνοιει την πιστιν ηρνηται και εστιν απιστου χειρων ⁹ χηρα καταλεγεσθω μη ελαττον ετων εξηκοντα γεγονυια ενοσ ανδρουσ γυνη ¹⁰ εν εργοισ καλοισ μαρτυρουμενη ει ετεκνοτροφησεν ει εξενοδοχησεν ει αγιων ποδασ ενιψεν ει θλιβομενοισ επηρκεσεν ει παντι εργω αγαθω επηκολουθησεν ¹¹ νεωτερασ δε χηρασ παραιτου οταν γαρ καταστρηνιασωσιν του χριστου γαμειν θελουσιν ¹² εχουσαι κριμα οτι την πρωτην πιστιν ηθετησαν ¹³ αμα δε και αργαι μανθανουσιν περιερχομεναί τασ οικιασ ου μονον δε αργαι αλλα και φλυαροι και περιεργοι λαλουσαι τα μη δεοντα ¹⁴ βουλομαι ουν νεωτερασ γαμειν τεκνογονειν οικοδεσποτειν μηδεμιαν αφορμην διδοναι τω αντικειμενω λoidοριασ χαριν ¹⁵ ηδη γαρ τινεσ εξετραπησαν οπισω του σατανα ¹⁶ ει τισ πιστοσ η πιστη εχει χηρασ επαρκειτω αυταισ και μη βαρεισθω η εκκλησια ινα ταισ οντωσ χηραισ επαρκεση ¹⁷ οι καλωσ προεστωτεσ πρεσβυτεροι

διπλησ τιμησ αξιουσθωσαν
 μαλιστα οι κοπιωντες εν λογω και
 διδασκαλια ¹⁸ λεγει γαρ η γραφη
 βουν αλωοντα ου φιμωσεις και
 αξιος ο εργατης του μισθου
 αυτου ¹⁹ κατα πρεσβυτερου
 κατηγοριαν μη παραδεχου εκτος
 ει μη επι δυο η τριων μαρτυρων
²⁰ τους αμαρτανοντας ενωπιον
 παντων ελεγγε ινα και οι λοιποι
 φοβον εχωσιν ²¹ διαμαρτυρομαι
 ενωπιον του θεου και κυριου
 ιησου χριστου και των εκλεκτων
 αγγελων ινα ταυτα φυλαξησ
 χωρισ προκριματος μηδεν ποιων
 κατα προσκλησιν ²² χειρας
 ταχεωσ μηδενι επιτιθει μηδε
 κοινωνει αμαρτιασ αλλοτριασ
 σεαυτον αγνον τηρει ²³ μηκετι
 υδροποτει αλλ οινω ολιγω χρω
 δια τον στομαχον σου και τας
 πυκνας σου ασθeneιασ ²⁴ τινων
 ανθρωπων αι αμαρτια προδηλοι
 εισιν προαγουσαι εισ κρισιν
 τισιν δε και επακολουθουσιν
²⁵ ωσαυτωσ και τα καλα εργα
 προδηλα εστιν και τα αλλωσ
 εχοντα κρυβηναι ου δυνανται

6

¹ οσοι εισιν υπο ζυγον δουλοι
 τουσ ιδιουσ δεσποτασ πασης
 τιμησ αξιουσ ηγεισθωσαν ινα
 μη το ονομα του θεου και η
 διδασκαλια βλασφημηται ² οι
 δε πιστουσ εχοντεσ δεσποτασ
 μη καταφρονειτωσαν οτι
 αδελφοι εισιν αλλα μαλλον
 δουλευετωσαν οτι πιστοι
 εισιν και αγαπητοι οι της
 ευεργεσιασ αντιλαμβανομενοι
 ταυτα διδασκε και παρακαλει
³ ει τισ ετεροδιδασκαλει και μη
 προσερχεται υγιανουσιν λογοισ
 τοισ του κυριου ημων ιησου
 χριστου και τη κατ ευσεβειαν
 διδασκαλια ⁴ τετυφωται μηδεν

επισταμενος αλλα νοσων περι
 ζητησεις και λογομαχιασ εξ ων
 γινεται φθονοσ ερισ βλασφημιαι
 υπονοιαι πονηραι ⁵ διαπαρατριβαι
 διεφθαρμενων ανθρωπων τον
 νουν και απεστερημενων της
 αληθειας νομιζοντων πορισμον
 εινα την ευσεβειαν αφιστασο απο
 των τοιουτων ⁶ εστιν δε πορισμοσ
 μεγασ η ευσεβεια μετα αυταρκειασ
⁷ ουδεν γαρ εισηνεγκαμεν εισ
 τον κοσμον δηλον οτι ουδε
 εξενεγκειν τι δυναμεθα ⁸ εχοντεσ
 δε διατροφασ και σκεπασματα
 τουτοισ αρκεσθησομεθα ⁹ οι
 δε βουλομενοι πλουτειν
 εμπιπτουσιν εισ πειρασμον και
 παγιδα και επιθυμιασ πολλασ
 ανοητουσ και βλαβερασ αιτινεσ
 βυθιζουσιν τουσ ανθρωπουσ εισ
 ολεθρον και απωλειαν ¹⁰ ριζα
 γαρ παντων των κακων εστιν η
 φιλαργυρια ησ τινεσ ορεγομενοι
 απεπλανηθησαν απο της πιστεωσ
 και εαυτουσ περιπειραν οδυναισ
 πολλαισ ¹¹ συ δε ω ανθρωπε
 του θεου ταυτα φευγε διωκε δε
 δικαιοσυνην ευσεβειαν πιστιν
 αγαπην υπομονην πραοτητα
¹² αγωνιζου τον καλον αγωνα
 της πιστεωσ επιλαβου της
 αιωνιου ζωησ εισ ην εκληθησ
 και ωμολογησασ την καλην
 ομολογιαν ενωπιον πολλων
 μαρτυρων ¹³ παραγγελλω
 σοι ενωπιον του θεου του
 ζωοποιουντοσ τα παντα
 και χριστου ιησου του
 μαρτυρησαντοσ επι ποντιου
 πιλατου την καλην ομολογιαν
¹⁴ τηρησαι σε την εντολην
 ασπιλον ανεπιληπτον μεχρι της
 επιφανειας του κυριου ημων
 ιησου χριστου ¹⁵ ην καιροισ
 ιδιοισ δειξει ο μακαριοσ και
 μονοσ δυναστησ ο βασιλευσ των
 βασιλευοντων και κυριοσ των

κυριευοντων ¹⁶ ο μονος εχων
αθανασιαν φως οικων απροσιτον
ον ειδεν ουδεις ανθρωπων ουδε
ιδειν δυναται ω τιμη και κρατος
αιωνιον αμην ¹⁷ τοις πλουσιοις
εν τω νυν αιωνι παραγγελλε μη
υψηλοφρονειν μηδε ηλπικεναι
επι πλουτου αδηλοτητι αλλ
εν τω θεω τω ζωντι τω
παρεχοντι ημιν παντα πλουσιωσ
εις απολαυσιν ¹⁸ αγαθοεργειν
πλουτειν εν εργοις καλοις
ευμεταδοτους ειναι κοινωνικους
¹⁹ αποθησαυριζοντας εαυτοις
θεμελιον καλον εις το
μελλον ινα επιλαβωνται της
αιωνιου ζωης ²⁰ ω τιμοθεε
την παραθηκην φυλαξον
εκτρεπομενος τας βεβηλους
κενοφωνιας και αντιθεσεις της
ψευδωνυμου γνωσεως ²¹ ην τινες
επαγγελλομενοι περι την πιστιν
ηστοχησαν η χαρις μετα σου αμην

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου κατ επαγγελιαν ζωης της εν χριστω ιησου 2 τιμοθεω αγαπητω τεκνω χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και χριστου ιησου του κυριου ημων 3 χαριν εχω τω θεω ω λατρευω απο προγονων εν καθαρα συνειδησει ωσ αδιαλειπτον εχω την περι σου μνειαν εν ταις δεησεσιν μου νυκτος και ημερας 4 επιποθων σε ιδειν μεμνημενος σου των δακρυων ινα χαρας πληρωθω 5 υπομνησιν λαμβανων της εν σοι ανυποκριτου πιστεωσ ητις ενωκησεν πρωτον εν τη μαμμη σου λωιδι και τη μητρι σου ευνικη πεπεισμαι δε οτι και εν σοι 6 δι ην αιτιαν αναμιμησκω σε αναζωπυρειν το χαρισμα του θεου ο εστιν εν σοι δια της επιθεσεωσ των χειρων μου 7 ου γαρ εδωκεν ημιν ο θεος πνευμα δειλιασ αλλα δυναμεωσ και αγαπησ και σωφρονισμου 8 μη ουν επαισχυνθησ το μαρτυριον του κυριου ημων μηδε εμε τον δεσμιον αυτου αλλα συγκακοπαθησον τω ευαγγελιω κατα δυναμιν θεου 9 του σωσαντος ημασ και καλεσαντος κλησει αγια ου κατα τα εργα ημων αλλα κατ ιδιαν προθεσιν και χαριν την δοθεισαν ημιν εν χριστω ιησου προ χρονων αιωνιων 10 φανερωθεισαν δε νυν δια της επιφανειας του σωτηροσ ημων ιησου χριστου καταργησαντος μεν τον θανατον φωτισαντος δε ζωην και αφθαρσιαν δια του ευαγγελιου 11 εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος και

διδασκαλος εθνων 12 δι ην αιτιαν και ταυτα πασχω αλλ ουκ επαισχνομαι οίδα γαρ ω πεπιστευκα και πεπεισμαι οτι δυνατοσ εστιν την παραθηκην μου φυλαξαι εις εκεινην την ημεραν 13 υποτυπωσιν εχε υγιαινωντων λογων ων παρ εμου ηκουσασ εν πιστει και αγαπη τη εν χριστω ιησου 14 την καλην παραθηκην φυλαξον δια πνευματος αγιου του ενοικουντος εν ημιν 15 οιδασ τουτο οτι απεστραφησαν με παντες οι εν τη ασια ων εστιν φυγελοσ και ερμογενησ 16 δωη ελεος ο κυριοσ τω ονησιφορου οικω οτι πολλακισ με ανεψυξεν και την αλυσιν μου ουκ επαισχυνθη 17 αλλα γενομενοσ εν ρωμη σπουδαιοτερον εξητησεν με και ευρεν 18 δωη αυτω ο κυριοσ ευρειν ελεοσ παρα κυριου εν εκεινη τη ημερα και οσα εν εφεσω δηκονησεν βελτιον συ γινωσκεισ

2

1 συ ουν τεκνον μου ενδυναμου εν τη χαριτι τη εν χριστω ιησου 2 και ακουσασ παρ εμου δια πολλων μαρτυρων ταυτα παραθου πιστοισ ανθρωποισ οιτινεσ ικανοι εσονται και ετερουσ διδαξαι 3 συ ουν κακοπαθησον ωσ καλοσ στραιωτησ ιησου χριστου 4 ουδεισ στρατευομενοσ εμπλεκεται ταισ του βιου πραγματειαισ ινα τω στρατολογησαντι αρεση 5 εαν δε και αθητισ ου στεφανουται εαν μη νομιμωσ αθληση 6 τον κοπιωντα γεωργον δει πρωτον 4412 ADV-S των καρπων μεταλαμβανειν 7 νοει α λεγω δωη γαρ σοι ο κυριοσ συνεσιν εν πασιν 8 μνημονευε ιησουν χριστον εγηγερμενον

εκ νεκρων εκ σπερματος δαυιδ κατα το ευαγγελιον μου ⁹ εν ω κακοπαθω μεχρι δεσμων ωσ κακουργος αλλ ο λογος του θεου ου δεδεται ¹⁰ δια τουτο παντα υπομενω δια τους εκλεκτους ινα και αυτοι σωτηριασ τυχωσιν της εν χριστω ιησου μετα δοξης αιωνιου ¹¹ πιστος ο λογος ει γαρ συναπεθανομεν και συζησομεν ¹² ει υπομενομεν και συμβασιλευσομεν ει αρνουμεθα κακεινος αρνησεται ημας ¹³ ει απιστουμεν εκεινος πιστος μενει αρνησασθαι εαυτον ου δυναται ¹⁴ ταυτα υπομιμνησκε διαμαρτυρομενος ενωπιον του κυριου μη λογομαχειν εις ουδεν χρησιμον επι καταστροφη των ακουοντων ¹⁵ σπουδασον σεαυτον δοκιμον παραστησαι τω θεω εργατην ανεπαισχυντον ορθοτομουντα τον λογον της αληθειας ¹⁶ τας δε βεβηλους κενοφωνιασ περιιστασο επι πλειον γαρ προκοψουσιν ασεβειας ¹⁷ και ο λογος αυτων ωσ γαγγραινα νομην εξει ων εστιν υμεναιος και φιλητος ¹⁸ οιτινες περι την αληθειαν ηστοχησαν λεγοντες την αναστασιν ηδη γεγονεναι και ανατρεπουσιν την τινων πιστιν ¹⁹ ο μεντοι στερεος θεμελιος του θεου εστηκεν εχων την σφραγιδα ταυτην εγνω κυριος τους οντας αυτου και αποστητω απο αδικιασ πασ ο ονομαζων το ονομα κυριου ²⁰ εν μεγαλη δε οικια ουκ εστιν μονον σκευη χρυσα και αργυρα αλλα και ξυλινα και οστρακινα και α μεν εις τιμην α δε εις ατιμιαν ²¹ εαν ουν τις εκκαθαρη εαυτον απο τουτων εσται σκευος εις τιμην ηγιασμενον και ευχρηστον τω δεσποτη εις παν εργον αγαθον ητοιμασμενον ²² τας

δε νεωτερικασ επιθυμιασ φευγε διωκε δε δικαιοσυνην πιστιν αγαπην ειρηνην μετα των επικαλουμενων τον κυριον εκ καθαρας καρδιασ ²³ τας δε μωρας και απαιδευτους ζητησεισ παραιτου ειδωσ οτι γεννωσιν μαχασ ²⁴ δουλων δε κυριου ου δει μαχεσθαι αλλ ηπιον ειναι προσ παντας διδακτικον ανεξικακον ²⁵ εν πραοτητι παιδευοντα τους αντιδιατιθεμενους μηποτε δω αυτοισ ο θεος μετανοιαν εις επιγνωσιν αληθειας ²⁶ και ανανηψωσιν εκ της του διαβολου παγιδος εξωγρημενοι υπ αυτου εις το εκεινου θελημα

3

¹ τουτο δε γινωσκε οτι εν εσχαιαισ ημεραισ ενστησονται καιροι χαλεποι ² εσονται γαρ οι ανθρωποι φιλαυτοι φιλαργυροι αλαζονεσ υπερηφανοι βλασφημοι γονευσιν απειθεισ χαριστοι ανοσιοι ³ αστοργοι ασπονδοι διαβολοι ακρατεισ ανημεροι αφιλαγαθοι ⁴ προδοται προπετεισ τετυφωμενοι φιληδονοι μαλλον η φιλοθεοι ⁵ εχοντες μορφωσιν ευσεβειας την δε δυναμιν αυτησ ηρηνημενοι και τουτους αποτρεπου ⁶ εκ τουτων γαρ εισιν οι ενδυνοντες εις τας οικιασ και αιχμαλωτευουντες γυναικαρια ⁷ σεσωρευμενα αμαρτιαρια αγομενα επιθυμιασ ποικιλιασ ⁸ παντοτε μανθανοντα και μηδεποτε εις επιγνωσιν αληθειας ελθειν δυναμενα ⁹ ον τροπον δε ιαννησ και ιαμβρησ αντεστησαν μωση ουτωσ και αυτοι ανθιστανται τη αληθεια ανθρωποι κατεφθαρμενοι τον νουν αδοκιμοι περι την πιστιν ⁹ αλλ ου προκοψουσιν επι πλειον η γαρ ανοια αυτων εκδηλος

εσται πασιν ως και η εκεινων
 εγενετο ¹⁰ συ δε παρηκολουθηκας
 μου τη διδασκαλια τη αγωγη τη
 προθεσει τη πιστει τη μακροθυμια
 τη αγαπη τη υπομονη ¹¹ τοις
 διωγμοις τοις παθημασιν οια μοι
 εγενετο εν αντιοχεια εν ικονιω
 εν λυστροισ οιουσ διωγμους
 υπηνεγκα και εκ παντων με
 ερρυσατο ο κυριος ¹² και παντες
 δε οι θελοντες ευσεβωσ ζην
 εν χριστω ιησου διωχθησονται
¹³ πονηροι δε ανθρωποι και
 γοητες προκοψουσιν επι το χειρον
 πλανωντες και πλανωμενοι
¹⁴ συ δε μενε εν οισ εμαθεσ
 και επιστωθησ ειδωσ παρα
 τινος εμαθεσ ¹⁵ και οτι απο
 βρεφους τα ιερα γραμματα οιδασ
 τα δυναμενα σε σοφισαι εισ
 σωτηριαν δια πιστεωσ της εν
 χριστω ιησου ¹⁶ πασα γραφη
 θεοπνευστος και ωφελιμος προς
 διδασκαλιαν προς ελεγχον προς
 επανορθωσιν προς παιδειαν την
 εν δικαιοσυνη ¹⁷ ινα αρτιος η
 ο του θεου ανθρωπος προς παν
 εργον αγαθον εξηρητισμενος

4

¹ διαμαρτυρομαι ουν εγω
 ενωπιον του θεου και του
 κυριου ιησου χριστου του
 μελλοντος κρινειν ζωντας και
 νεκρους κατα την επιφανειαν
 αυτου και την βασιλειαν αυτου
² κηρυξον τον λογον επιστηθι
 ευκαιρωσ ακαιρωσ ελεγχον
 επιτιμησον παρακαλεσον εν παση
 μακροθυμια και διδαχη ³ εσται
 γαρ καιρος οτε της υγεινουσης
 διδασκαλιας ουκ ανεξονται
 αλλα κατα τας επιθυμιασ τας
 ιδιασ εαυτοις επισωρευουσιν
 διδασκαλους κνηθομενοι την
 ακοην ⁴ και απο μεν της αληθειας
 την ακοην αποστρεψουσιν επι δε

τους μυθους εκτραπησονται ⁵ συ
 δε νηφε εν πασιν κακοπαθησον
 εργον ποιησον ευαγγελιστου την
 διακονιαν σου πληροφορησον
⁶ εγω γαρ ηδη σπενδομαι και
 ο καιρος της εμησ αναλυσεωσ
 εφεστηκεν ⁷ τον αγωνα τον καλον
 ηγωνισμαι τον δρομον τετελεκα
 την πιστιν τετηρηκα ⁸ λοιπον
 αποκειται μοι ο της δικαιοσυνης
 στεφανος ον αποδωσει μοι ο
 κυριος εν εκεινη τη ημερα
 ο δικαιος κριτησ ου μονον
 δε εμοι αλλα και πασιν τοις
 ηγαπηκοσιν την επιφανειαν
 αυτου ⁹ σπουδασον ελθειν προς
 με ταχεωσ ¹⁰ δημασ γαρ με
 εγκατελιπεν αγαπησασ τον
 νυν αιωνα και επορευθη εισ
 θεσσαλονικην κρησκησ εισ
 γαλατιαν τιτοσ εισ δαλματιαν
¹¹ λουκασ εστιν μονοσ μετ εμου
 μαρκον αναλαβων αγε μετα
 σεαυτου εστιν γαρ μοι ευχρηστοσ
 εισ διακονιαν ¹² τυχικον δε
 απεστειλα εισ εφεσον ¹³ τον
 φελονην ον απελιπον εν τρωαδι
 παρα καρπω ερχομενοσ φερε και
 τα βιβλια μαλιστα τας μεμβρανασ
¹⁴ αλεξανδρος ο χαλκευσ πολλα
 μοι κακα ενδειξατο αποδωη
 αυτω ο κυριος κατα τα εργα
 αυτου ¹⁵ ον και συ φυλασσου
 λιαν γαρ ανθεστηκεν τοις
 ημετεροις λογοις ¹⁶ εν τη
 πρωτη μου απολογια ουδεις μοι
 συμπαραγενετο αλλα παντες με
 εγκατελιπον μη αυτοις λογισθειη
¹⁷ ο δε κυριος μοι παρεστη
 και ενεδυναμωσεν με ινα δι
 εμου το κηρυγμα πληροφορηθη
 και ακουση παντα τα εθνη και
 ερρυσθην εκ στοματος λεοντος
¹⁸ και ρυσεται με ο κυριος
 απο παντος εργου πονηρου
 και σωσει εισ την βασιλειαν
 αυτου την επουρανιον ω η δοξα

εις τους αιωνας των αιωνων
αμην ¹⁹ ασπασαι πρισκαν και
ακυλαν και τον ονησιφορου οικον
²⁰ εραστοσ εμεινεν εν κορινθω
τροφιμον δε απελιπον εν μιλητω
ασθενουντα ²¹ σπουδασον προ
χειμωνος ελθειν ασπαζεται σε
ευβουλοσ και πουδησ και λινος
και κλαυδια και οι αδελφοι
παντες ²² ο κυριοσ ιησουσ χριστοσ
μετα του πνευματοσ σου η χαρισ
μεθ υμων αμην

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

1 παυλος δουλος θεου αποστολος δε ιησου χριστου κατα πιστιν εκλεκτων θεου και επιγνωσιν αληθειας της κατ ευσεβειαν 2 επ ελπιδι ζωης αιωνιου ην επηγγειλατο ο αψευδης θεος προ χρονων αιωνιων 3 εφανερωσεν δε καιροισ ιδιοισ τον λογον αυτου εν κηρυγματι ο επιστευθην εγω κατ επιταγην του σωτηρος ημων θεου 4 τιτω γνησιω τεκνω κατα κοινην πιστιν χαρισ ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και κυριου ιησου χριστου του σωτηρος ημων 5 τουτου χαριν κατελιπον σε εν κρητη ινα τα λειποντα επιδιορθωση και καταστησης κατα πολιν πρεσβυτερουσ ως εγω σοι διαταξαμην 6 ει τισ εστιν ανεγκλητος μias γυναικος ανηρ τεκνα εχων πιστα μη εν κατηγορια ασωτιας η ανυποτακτα 7 δει γαρ τον επισκοπον ανεγκλητον ειναι ως θεου οικονομον μη αυθαδη μη οργιλον μη παροινον μη πληκτηνη μη αισχροκερδη 8 αλλα φιλοξενον φιλαγαθον σωφρονα δικαιον οσιον εγκρατη 9 αντεχομενον του κατα την διδαχην πιστου λογου ινα δυνατος η και παρακαλειν εν τη διδασκαλια τη υγιαinouση και τους αντιλεγοντας ελεγχειν 10 εισιν γαρ πολλοι και ανυποτακτοι ματαιολογοι και φρεναπαται μαλιστα οι εκ περιτομης 11 ουσ δει επιστομιζειν οιτινες ολους οικους ανατρεπουσιν διδασκοντες α μη δει αισχρου κερδους χαριν 12 ειπεν τισ εξ αυτων ιδιος αυτων προφητης κρητες αιει ψευσαι κακα θηρια γαστερες

αργαι 13 η μαρτυρια αυτη εστιν αληθης δι ην αιτιαν ελεγχε αυτους αποτομωσ ινα υγιαινωσιν εν τη πιστει 14 μη προσεχοντες ιουδαιικοισ μυθοισ και εντολαιοσ ανθρωπων αποστρεφομενων την αληθειαν 15 παντα μεν καθαρα τοισ καθαροισ τοισ δε μεμιασμενοισ και απιστοισ ουδεν καθαρον αλλα μεμιανται αυτων και ο νους και η συνειδησις 16 θεον ομολογουσιν ειδεναι τοισ δε εργοισ αρνουνται βδελυκτοι οντες και απειθεισ και προσ παν εργον αγαθον αδοκιμοι

2

1 συ δε λαλει α πρεπει τη υγιαinouση διδασκαλια 2 πρεσβυτας νηφαλευουσ ειναι σεμνουσ σωφρονας υγιαinouντας τη πιστει τη αγαπη τη υπομονη 3 πρεσβυτιδας ωσαυτωσ εν καταστηματα ιεροπρεπεισ μη διαβολουσ μη οινω πολλω δεδουλωμενας καλοδιδασκαλουσ 4 ινα σωφρονιζωσιν τασ νεασ φιλανδρουσ ειναι φιλοτεκνουσ 5 σωφρονας αγνας οικουρουσ αγαθασ υποτασσομενας τοισ ιδιοισ ανδρασιν ινα μη ο λογοσ του θεου βλασφημηται 6 τουσ νεωτερουσ ωσαυτωσ παρακαλει σωφρονειν 7 περι παντα σεαυτον παρεχομενοσ τυπον καλων εργων εν τη διδασκαλια αδιαφθοριαν σεμνοτητα αφθαρσιαν 8 λογον υγιη ακαταγνωστον ινα ο εξ εναντιασ εντραπη μηδεν εχων περι ημων λεγειν φαυλον 9 δουλουσ ιδιοισ δεσποταισ υποτασσεσθαι εν πασιν ευαρεστουσ ειναι μη αντιλεγοντας 10 μη νοσφιζομενουσ αλλα πιστιν πασαν ενδεικνυμενουσ αγαθην ινα την διδασκαλιαν του

σωτηρος ημων θεου κοσμων εν πασιν ¹¹ επεφανη γαρ η χαρις του θεου η σωτηριος πασιν ανθρωποις ¹² παιδευουσα ημας ινα αρνησαμενοι την ασεβειαν και τας κοσμικας επιθυμιας σωφρονωσ και δικαιωσ και ευσεβωσ ζησωμεν εν τω νυν αιωνι ¹³ προσδεχομενοι την μακαριαν ελπιδα και επιφανειαν της δοξης του μεγαλου θεου και σωτηρος ημων ιησου χριστου ¹⁴ ος εδωκεν εαυτον υπερ ημων ινα λυτρωσεται ημας απο πασης ανομιας και καθαρηση εαυτω λαον περιουσιον ζηλωτην καλων εργαων ¹⁵ ταυτα λαλει και παρακαλει και ελεγε μετ πασης επιταγης μηδεις σου περιφρονειτω

3

¹ υπομιμνησκει αυτους αρχαισ και εξουσιαισ υποτασσεσθαι πειθαρχειν προσ παν εργαον αγαθον ετοιμους ειναι ² μηδενα βλασφημειν αμαχουσ ειναι επιεικεισ πασαν ενδεικνυμενου πραοτητα προσ παντας ανθρωπους ³ ημεν γαρ ποτε και ημεις ανοητοι απειθεισ πλανωμενοι δουλευοντες επιθυμιαισ και ηδοναισ ποικιλιαισ εν κακια και φθωνω διαγοντες στυγητοι μισουντες αλληλους ⁴ οτε δε η χρηστοτησ και η φιλανθρωπια επεφανη του σωτηρος ημων θεου ⁵ ουκ εξ εργαων των εν δικαιοσυνη ων εποιησαμεν ημεις αλλα κατα τον αυτου ελεον εσωσεν ημας δια λουτρου παλιγγενεσιας και ανακαινωσεωσ πνευματοσ αγιου ⁶ ου εξεχεεν εφ ημας πλουσιωσ δια ιησου χριστου του σωτηρος ημων ⁷ ινα δικαιωθεντες τη

εκεινου χαριτι κληρονομοι γενωμεθα κατα ελπιδα ζωης αιωνιου ⁸ πιστοσ ο λογος και περι τουτων βουλομαι σε διαβεβαιουσθαι ινα φροντιζωσιν καλων εργαων προιστασθαι οι πεπιστευκοτες θεω ταυτα εστιν τα καλα και ωφελιμα τοισ ανθρωποις ⁹ μωρασ δε ζητησεισ και γενεαλογιασ και ερεισ και μαχασ νομικασ περιστασος εισιν γαρ ανωφελεισ και ματαιοι ¹⁰ αιρετικον ανθρωπον μετα μιαν και δευτεραν νουθεσιαν παραιτου ¹¹ ειδωσ οτι εξεστραπται ο τοιουτοσ και αμαρτανει ων αυτοκατακριτοσ ¹² οταν πεμφω αρτεμαν προσ σε η τυχικον σπουδασον ελθειν προσ με εισ νικοπολιν εκει γαρ κεκρικα παραχειμασαι ¹³ ζηναν τον νομικον και απολλω σπουδαιωσ προπεμφον ινα μηδεν αυτοισ λειπη ¹⁴ μανθανετωσαν δε και οι ημετεροι καλων εργαων προιστασθαι εισ τας αναγκαιασ χρειασ ινα μη ωσιν ακαρποι ¹⁵ ασπαζονται σε οι μετ εμου παντες ασπασαι τουσ φιλοντας ημασ εν πιστει η χαρισ μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

1 παυλος δεσμιος χριστου ιησου και τιμοθεος ο αδελφος φιλημονι τω αγαπητω και συνεργω ημων 2 και απφια τη αγαπητη και αρχιππω τω συστρατιωτη ημων και τη κατ οικον σου εκκλησια 3 χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου 4 ευχαριστω τω θεω μου παντοτε μνειαν σου ποιουμενος επι των προσευχων μου 5 ακουων σου την αγαπην και την πιστιν ην εχεις προσ τον κυριον ιησουν και εισ παντας τουσ αγιουσ 6 οπως η κοινωνια της πιστεωσ σου ενεργησ γενηται εν επιγνωσει παντοσ αγαθου του εν ημιν εισ χριστον ιησουν 7 χαριν γαρ εχομεν πολλην και παρακλησιν επι τη αγαπη σου οτι τα σπλαγχνα των αγιων αναπεπαυται δια σου αδελφε 8 διο πολλην εν χριστω παρρησιαν εχων επιτασσειν σοι το ανηκον 9 δια την αγαπην μαλλον παρακαλω τοιουτοσ ων ωσ παυλοσ πρεσβυτησ νυνι δε και δεσμιος ιησου χριστου 10 παρακαλω σε περι του εμου τεκνου ον εγεννησα εν τοισ δεσμοισ μου ονησιμον 11 τον ποτε σοι αχρηστον νυνι δε σοι και εμοι ευχρηστον ον ανεπεμψα 12 συ δε αυτον τουτ εστιν τα εμα σπλαγχνα προσλαβου 13 ον εγω εβουλομην προσ εμαυτον κατεχειν ινα υπερ σου διακονη μοι εν τοισ δεσμοισ του ευαγγελιου 14 χωρισ δε της σης γνωμησ ουδεν ηθελησα ποιησαι ινα μη ωσ κατα αναγκην το αγαθον σου η αλλα κατα εκουσιον 15 ταχα γαρ δια τουτο εχωρισθη προσ ωραν ινα αιωνιον αυτον απεχησ 16 ουκετι

ωσ δουλον αλλ υπερ δουλον αδελφον αγαπητον μαλιστα εμοι ποσω δε μαλλον σοι και εν σαρκι και εν κυριω 17 ει ουν με εχεισ κοινωνον προσλαβου αυτον ωσ εμε 18 ει δε τι ηδικησεν σε η οφειλει τουτο εμοι ελλογει 19 εγω παυλοσ εγραψα τη εμη χειρι εγω αποτισω ινα μη λεγω σοι οτι και σεαυτον μοι προσοφειλεις 20 ναι αδελφε εγω σου οναιμην εν κυριω αναπαυσον μου τα σπλαγχνα εν κυριω 21 πεποιθωσ τη υπακοη σου εγραψα σοι ειδωσ οτι και υπερ ο λεγω ποιησεις 22 αμα δε και ετοιμαζε μοι ξενιαν ελπιζω γαρ οτι δια των προσευχων υμων χαρισθησομαι υμιν 23 ασπαζονται σε επαφρασ ο συναιχμαλωτοσ μου εν χριστω ιησου 24 μαρκοσ αρισταρχοσ δημασ λουκασ οι συνεργοι μου 25 η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα του πνευματοσ υμων αμην

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

¹ πολυμερωσ και πολυτροπωσ παλαι ο θεοσ λαλησασ τοισ πατρασιν εν τοισ προφηταισ επ εσχατου των ημερων τουτων ελαλησεν ημιν εν υιω ² ον εθηκεν κληρονομον παντων δι ου και τουσ αιωνασ εποιησεν ³ οσ ων απαυγασμα τησ δοξησ και χαρακτηρ τησ υποστασεωσ αυτου φερων τε τα παντα τω ρηματι τησ δυναμεωσ αυτου δι εαυτου καθαρισμον ποιησαμενοσ των αμαρτιων ημων εκαθισεν εν δεξια τησ μεγαλωσυνησ εν υψηλοισ ⁴ τοσουτω κρειττων γενομενοσ των αγγελων οσω διαφορωτερον παρ αυτουσ κεκληρονομηκεν ονομα ⁵ τινη γαρ ειπεν ποτε των αγγελων υιοσ μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε και παλιν εγω εσομαι αυτω εισ πατερα και αυτοσ εσται μοι εισ υιον ⁶ οταν δε παλιν εισαγαγη τον πρωτοτοκον εισ την οικουμενην λεγει και προσκυνησατωσαν αυτω παντεσ αγγελιοι θεου ⁷ και προσ μεν τουσ αγγελουσ λεγει ο ποιων τουσ αγγελουσ αυτου πνευματα και τουσ λειτουργουσ αυτου πυροσ φλογα ⁸ προσ δε τον υιον ο θρονοσ σου ο θεοσ εισ τον αιωνα του αιωνοσ ραβδοσ ευθυτητοσ η ραβδοσ τησ βασιλειασ σου ⁹ ηγαπησασ δικαιοσυνην και εμισεσασ ανομιαν δια τουτο εχρισεν σε ο θεοσ ο θεοσ σου ελαιον αγαλλιασεωσ παρα τουσ μετοχουσ σου ¹⁰ και συ κατ αρχασ κυριε την γην εθεμελιωσασ και εργα των χειρων σου εισιν οι ουρανοι ¹¹ αυτοι απολουνται συ δε διαμενεισ και παντεσ ωσ ιματιον παλαιωθησονται

¹² και ωσει περιβολαιον ελιξεισ αυτουσ και αλλαγησονται συ δε ο αυτοσ ει και τα ετη σου ουκ εκλειψουσιν ¹³ προσ τινα δε των αγγελων ειρηκεν ποτε καθου εκ δεξιων μου εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου ¹⁴ ουχι παντεσ εισιν λειτουργικα πνευματα εισ διακονιαν αποστελλομενα δια τουσ μελλοντασ κληρονομειν σωτηριαν

2

¹ δια τουτο δει περισσοτερωσ ημασ προσεχειν τοισ ακουσθεισιν μηποτε παραρρωμεν ² ει γαρ ο δι αγγελων λαληθεισ λογοσ εγενετο βεβαιοσ και πασα παραβασισ και παρακοη ελαβεν ενδικον μισθαποδοσιαν ³ πωσ ημεισ εκφευξομεθα τηλικαυτησ αμελησαντεσ σωτηριασ ητισ αρχην λαβουσα λαλεισθαι δια του κυριου υπο των ακουσαντων εισ ημασ εβεβαιωθη ⁴ συνεπιμαρτυρουντοσ του θεου σημειοισ τε και τερασιν και ποικιλαιοσ δυναμεσιν και πνευματοσ αγιου μερισμοισ κατα την αυτου θελησιν ⁵ ου γαρ αγγελιοσ υπεταξεν την οικουμενην την μελλουσαν περι ησ λαλουμεν ⁶ διεμαρτυρατο δε που τισ λεγων τι εστιν ανθρωποσ οτι μιμησκη αυτου η υιοσ ανθρωπου οτι επισκεπη αυτον ⁷ ηλαττωσασ αυτον βραχυ τι παρ αγγελουσ δοξη και τιμη εστεφανωσασ αυτον ⁸ παντα υπεταξασ υποκατω των ποδων αυτου εν γαρ τω υποταξει αυτω τα παντα ουδεν αφηκεν αυτω ανυποτακτον νυν δε ουπω ορωμεν αυτω τα παντα υποτεταγμενα ⁹ τον δε βραχυ

τι παρ αγγελουσ ηλαττωμενον βλεπομεν ιησουν δια το παθημα του θανατου δοξη και τιμη εστεφανωμενον οπωσ χαριτι θεου υπερ παντοσ γευσηται θανατου ¹⁰ επρεπεν γαρ αυτω δι ον τα παντα και δι ου τα παντα πολλουσ υιουσ εισ δοξαν αγαγοντα τον αρχηγον της σωτηριασ αυτων δια παθηματων τελειωσαι ¹¹ ο τε γαρ αγιαζων και οι αγιαζομενοι εξ ενοσ παντεσ δι ην αιτιαν ουκ επαισχυνεται αδελφουσ αυτοουσ καλειν ¹² λεγων απαγγελω το ονομα σου τοισ αδελφοισ μου εν μεσω εκκλησιασ υμνησω σε ¹³ και παλιν εγω εσομαι πεποιθωσ επ αυτω και παλιν ιδου εγω και τα παιδια α μοι εδωκεν ο θεοσ ¹⁴ επει ουν τα παιδια κεκοινωνηκεν σαρκουσ και αιματοσ και αυτοουσ παραπλησιωσ μετεσχεν των αυτων ινα δια του θανατου καταργηση τον το κρατοσ εχοντα του θανατου τουτ εστιν τον διαβολον ¹⁵ και απαλλαξη τουτουσ οσοι φοβω θανατου δια παντοσ του ζην ενοχοι ησαν δουλειασ ¹⁶ ου γαρ δηπου αγγελων επιλαμβανεται αλλα σπερματοσ αβρααμ επιλαμβανεται ¹⁷ οθεν ωφειλεν κατα παντα τοισ αδελφοισ ομοιωθηναι ινα ελεημων γενηται και πιστοσ αρχιερευσ τα προσ τον θεον εισ το ιλασκεσθαι τασ αμαρτιασ του λαου ¹⁸ εν ω γαρ πεπονθεν αυτοουσ πειρασθεισ δυναται τοισ πειραζομενοισ βοηθησαι

3

¹ οθεν αδελφοι αγιοι κλησεωσ επουρανιου μετοχοι κατανοησατε τον αποστολον και αρχιερα της ομολογιασ ημων ιησουν χριστον ² πιστον οντα τω ποιησαντι αυτον

ωσ και μωυσησ εν ολω τω οικω αυτου ³ πλειονοσ γαρ δοξησ ουτοσ παρα μωυσην ηξιωται καθ οσον πλειονα τιμην εχει του οικου ο κατασκευασασ αυτον ⁴ πασ γαρ οικουσ κατασκευαζεται υπο τινουσ ο δε τα παντα κατασκευασασ θεοσ ⁵ και μωυσησ μεν πιστοσ εν ολω τω οικω αυτου ωσ θεραπων εισ μαρτυριον των λαληθησομενων ⁶ χριστοσ δε ωσ υιοσ επι τον οικον αυτου ου οικουσ εσμεν ημεισ εανπερ την παρρησιαν και το καυχημα της ελπιδοσ μεχρι τελουσ βεβαιαν κατασχωμεν ⁷ διο καθωσ λεγει το πνευμα το αγιον σημερον εαν της φωνησ αυτου ακουσητε ⁸ μη σκληρυνητε τασ καρδιασ υμων ωσ εν τω παραπικρασμω κατα την ημεραν του πειρασμου εν τη ερημω ⁹ ου πειρασαν με οι πατερεσ υμων εδοκιμασαν με και ειδον τα εργα μου τεσσαρακοντα ετη ¹⁰ διο προσωχθισα τη γενεα εκεινη και ειπον αιι πλανωνται τη καρδια αυτοι δε ουκ εγνωσαν τασ οδουσ μου ¹¹ ωσ ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εισ την καταπαυσιν μου ¹² βλεπετε αδελφοι μηποτε εσται εν τινι υμων καρδια πονηρα απιστιασ εν τω αποστηναι απο θεου ζωντοσ ¹³ αλλα παρακαλειτε εαυτουσ καθ εκαστην ημεραν αχρι ου το σημερον καλειται ινα μη σκληρυνθη εξ υμων τισ απατη της αμαρτιασ ¹⁴ μετοχοι γαρ γεγοναμεν του χριστου εανπερ την αρχην της υποστασεωσ μεχρι τελουσ βεβαιαν κατασχωμεν ¹⁵ εν τω λεγεσθαι σημερον εαν της φωνησ αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τασ καρδιασ υμων ωσ εν τω παραπικρασμω ¹⁶ τινεσ γαρ ακουσαντεσ παρεπικραναν αλλ ου παντεσ οι εξελθοντεσ εξ αιγυπτου δια μωυσεωσ ¹⁷ τισιν

δε προσωχθισεν τεσσαρακοντα ετη ουχι τοις αμαρτησασιν ων τα κωλα επεσεν εν τη ερημω ¹⁸ τισιν δε ωμοσεν μη εισελευσεσθαι εις την καταπαυσιν αυτου ει μη τοις απειθησασιν ¹⁹ και βλεπομεν οτι ουκ ηδυνηθησαν εισελθειν δι αποστιαν

4

¹ φοβηθωμεν ουν μηποτε καταλειπομενησ επαγγελιασ εισελθειν εις την καταπαυσιν αυτου δοκη τισ εξ υμων υστερηκεναι ² και γαρ εσμεν ευηγγελισμενοι καθαπερ κακεινοι αλλ ουκ ωφελησεν ο λογος της ακοησ εκεινουσ μη συγκεκραμενουσ τη πιστει τοις ακουσασιν ³ εισερχομεθα γαρ εις την καταπαυσιν οι πιστευσαντες καθωσ ειρηκεν ωσ ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου καιτοι των εργων απο καταβολησ κοσμου γενηθεντων ⁴ ειρηκεν γαρ που περι της εβδομησ ουτωσ και κατεπαυσεν ο θεοσ εν τη ημερα τη εβδομη απο παντων των εργων αυτου ⁵ και εν τουτω παλιν ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου ⁶ επει ουν απολειπεται τινασ εισελθειν εις αυτην και οι προτερον ευαγγελισθεντεσ ουκ εισηλθον δι απειθειαν ⁷ παλιν τινα οριζει ημεραν σημερον εν δαυιδ λεγων μετα τοσουτον χρονον καθωσ ειρηται σημερον εαν της φωνησ αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τασ καρδιασ υμων ⁸ ει γαρ αυτουσ ιησουσ κατεπαυσεν ουκ αν περι αλλησ ελαλει μετα ταυτα ημερασ ⁹ αρα απολειπεται σαββατισμοσ τω λαω του θεου ¹⁰ ο γαρ εισελθων εις την καταπαυσιν αυτου και αυτοσ κατεπαυσεν απο των εργων αυτου ωσπερ απο των ιδιων ο θεοσ

¹¹ σπουδασωμεν ουν εισελθειν εις εκεινην την καταπαυσιν ινα μη εν τω αυτω τισ υποδειγματι πεση της απειθειασ ¹² ζων γαρ ο λογοσ του θεου και ενεργησ και τομωτεροσ υπερ πασαν μαχαιραν διστομον και δικνουμενοσ αχρι μερισμου ψυχησ τε και πνευματοσ αρμων τε και μυελων και κριτικοσ ενθυμησεων και εννοιων καρδιασ ¹³ και ουκ εστιν κτισιο αφανησ ενωπιον αυτου παντα δε γυμνα και τετραχηλισμενα τοις οφθαλμοισ αυτου προσ ον ημιν ο λογοσ ¹⁴ εχοντεσ ουν αρχιερα μεγαν διεληλυθοτα τουσ ουρανοουσ ιησουσ τον υιον του θεου κρατωμεν της ομολογιασ ¹⁵ ου γαρ εχομεν αρχιερα μη δυναμενον συμπαθησαι ταισ ασθeneιαισ ημων πεπειραμενον δε κατα παντα καθ ομοιοτητα χωρισ αμαρτιασ ¹⁶ προσερχωμεθα ουν μετα παρρησιασ τω θρονω της χαριτοσ ινα λαβωμεν ελεον και χαριν ευρωμεν εις ευκαιρον βοηθειαν

5

¹ πασ γαρ αρχιερευσ εξ ανθρωπων λαμβανομενοσ υπερ ανθρωπων καθισταται τα προσ τον θεον ινα προσφερη δωρα τε και θυσιασ υπερ αμαρτιων ² μετριοπαθειν δυναμενοσ τοις αγνοουσιν και πλανωμενοισ επει και αυτοσ περικειται ασθeneian ³ και δια ταυτην οφειλει καθωσ περι του λαου ουτωσ και περι εαυτου προσφερειν υπερ αμαρτιων ⁴ και ουχ εαυτω τισ λαμβανει την τιμην αλλα καλουμενοσ υπο του θεου καθαπερ και αρων ⁵ ουτωσ και ο χριστοσ ουχ εαυτον εδοξασεν γενηθηναι αρχιερα αλλ ο λαλησασ προσ αυτον

υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε ⁶ καθως και εν ετερω λεγει συ ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισηδεκ ⁷ ος εν ταις ημεραις της σαρκος αυτου δεησεις τε και ικετηριας προς τον δυναμενον σωζειν αυτον εκ θανατου μετα κραυγης ισχυρας και δακρυων προσενεγκας και εισακουσθεις απο της ευλαβειας ⁸ και περων υιος εμαθεν αφων επαθεν την υπακοην ⁹ και τελειωθεις εγενετο τοις υπακουουσιν αυτω πασιν αιτιοις σωτηριας αιωνιου ¹⁰ προσαγορευθεις υπο του θεου αρχιερευς κατα την ταξιν μελχισηδεκ ¹¹ περι ου πολυς ημιν ο λογος και δυσερμηνευτος λεγειν επει νωθροι γεγονατε ταις ακοαις ¹² και γαρ οφειλοντες ειναι διδασκαλοι δια τον χρονον παλιν χρειαν εχετε του διδασκειν υμας τινα τα στοιχεια της αρχης των λογιων του θεου και γεγονατε χρειαν εχοντες γαλακτος και ου στερεας τροφης ¹³ πας γαρ ο μετεχων γαλακτος απειροσ λογου δικαιοσυνης νηπιος γαρ εστιν ¹⁴ τελειων δε εστιν η στερεα τροφη των δια την εξιν τα αισθητηρια γεγυμνασμενα εχοντων προς διακρισιν καλου τε και κακου

6

¹ διο αφεντες τον της αρχης του χριστου λογον επι την τελειοτητα φερωμεθα μη παλιν θεμελιον καταβαλλομενοι μετανοιας απο νεκρων εργαων και πιστεωσ επι θεον ² βαπτισμων διδαχης επιθεσεωσ τε χειρων αναστασεωσ τε νεκρων και κριματοσ αιωνιου ³ και τουτο ποιησωμεν εανπερ επιτρεπη ο θεοσ ⁴ αδυνατον γαρ τουσ απαξ

φωτισθεντας γευσαμενουσ τε της δωρεασ της επουρανιου και μετοχοουσ γενηθεντας πνευματοσ αγιου ⁵ και καλον γευσαμενουσ θεου ρημα δυναμεισ τε μελλοντοσ αιωνοσ ⁶ και παραπεσοντασ παλιν ανακαινιζειν εις μετανοιαν ανασταυρουντασ εαυτοις τον υιον του θεου και παραδειγματιζοντασ ⁷ γη γαρ η πiousα τον επ αυτης πολλακις ερχομενον υετον και τικτουσα βοτανην ευθετον εκεινοισ δι ουσ και γεωργειται μεταλαμβανει ευλογιασ απο του θεου ⁸ εκφερουσα δε ακανθασ και τριβολουσ αδοκιμοσ και καταρασ εγγυσησ το τελοσ εις καυσιν ⁹ πεπεισμεθα δε περι υμων αγαπητοι τα κρεισσονα και εχομενα σωτηριασ ει και ουτωσ λαλουμεν ¹⁰ ου γαρ αδικοσ ο θεοσ επιλαθεσθαι του εργου υμων και του κοπου της αγαπησ ησ ενεδειξασθε εις το ονομα αυτου διακονησαντες τοις αγιοις και διακονουντες ¹¹ επιθυμουμεν δε εκαστον υμων την αυτην ενδεικνυσθαι σπουδην προς την πληροφοριαν της ελπιδοσ αχρι τελουσ ¹² ινα μη νωθροι γενησθε μιμηται δε των δια πιστεωσ και μακροθυμιασ κληρονομουντων τασ επαγγελιασ ¹³ τω γαρ αβρααμ επαγγειλαμενοσ ο θεοσ επει κατ ουδενοσ ειχεν μειζονοσ ομοσαι ωμοσεν καθ εαυτου ¹⁴ λεγων η μην ευλογων ευλογησω σε και πληθυνων πληθυνω σε ¹⁵ και ουτωσ μακροθυμησασ επετυχεν της επαγγελιασ ¹⁶ ανθρωποι μεν γαρ κατα του μειζονοσ ομνουσιν και πασησ αυτοις αντιλογιασ περασ εις βεβαιωσιν ο ορκοσ ¹⁷ εν ω περισσοτερον βουλομενοσ ο θεοσ επιδειξει τοις κληρονομοις της επαγγελιασ το

αμεταθετον της βουλης αυτου εμεσιτευσεν ορκω ¹⁸ ινα δια δυο πραγματα αμεταθετων εν οισ αδυνατον ψευσασθαι θεον ισχυραν παρακλησιν εχωμεν οι καταφυγοντες κρατησαι της προκειμενης ελπιδος ¹⁹ ην ως ακυραν εχομεν της ψυχης ασφαλη τε και βεβαιαν και εισερχομενην εισ το εσωτερον του καταπετασματος ²⁰ οπου προδρομος υπερ ημων εισηλθεν ιησους κατα την ταξιν μελχισεδεκ αρχιερευς γενομενος εισ τον αιωνα

7

¹ ουτος γαρ ο μελχισεδεκ βασιλευς σαλημ ιερευς του θεου του υψιστου ο συναντησας αβρααμ υποστρεφοντι απο της κοπης των βασιλεων και ευλογησας αυτον ² ω και δεκατην απο παντων εμερισεν αβρααμ πρωτον μεν ερμηνευομενος βασιλευς δικαιοσυνης επειτα δε και βασιλευς σαλημ ο εστιν βασιλευς ειρηνης ³ απατωρ αμητωρ αγενεαλογητος μητε αρχην ημερων μητε ζωης τελος εχων αφωμοιωμενος δε τω υιω του θεου μενει ιερευς εισ το διηνεκος ⁴ θεωρειτε δε πηλικος ουτος ω και δεκατην αβρααμ εδωκεν εκ των ακροθινιων ο πατριαρχης ⁵ και οι μεν εκ των υιων λευι την ιερατειαν λαμβανοντες εντολην εχουσιν αποδεκατουν τον λαον κατα τον νομον τουτ εστιν τους αδελφους αυτων καιπερ εξεληλυθοτας εκ της οσφυος αβρααμ ⁶ ο δε μη γενεαλογουμενος εξ αυτων δεδεκατωκεν τον αβρααμ και τον εχοντα τας επαγγελιας ευλογηκεν ⁷ χωρισ δε πασης αντιλογιας το ελαττον υπο του

κρειττονος ευλογειται ⁸ και ωδε μεν δεκατας αποθνησκοντες ανθρωποι λαμβανουσιν εκει δε μαρτυρουμενος οτι ζη ⁹ και ως επος ειπειν δια αβρααμ και λευι ο δεκατας λαμβανων δεδεκατωται ¹⁰ ετι γαρ εν τη οσφει του πατρος ην οτε συνητησεν αυτω ο μελχισεδεκ ¹¹ ει μεν ουν τελειωσις δια της λευιτικης ιερωσυνης ην ο λαος γαρ επ αυτη νενομοθετητο τισ ετι χρεια κατα την ταξιν μελχισεδεκ ετερον ανιστασθαι ιερα και ου κατα την ταξιν ααρων λεγεσθαι ¹² μετατιθεμενης γαρ της ιερωσυνης εξ αναγκης και νομου μεταθεσις γινεται ¹³ εφ ον γαρ λεγεται ταυτα φυλης ετερας μετεσχηκεν αφ ης ουδεις προσεσχηκεν τω θυσιαστηριω ¹⁴ προδηλον γαρ οτι εξ ιουδα ανατεταλκεν ο κυριος ημων εισ ην φυλην ουδεν περι ιερωσυνης μωυσης ελαλησεν ¹⁵ και περισσοτερον ετι καταδηλον εστιν ει κατα την ομοιοτητα μελχισεδεκ ανισταται ιερευς ετερος ¹⁶ ος ου κατα νομον εντολης σαρκικης γεγονεν αλλα κατα δυναμιν ζωης ακαταλυτου ¹⁷ μαρτυρει γαρ οτι συ ιερευς εισ τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ ¹⁸ αθετησις μεν γαρ γινεται προαγουσης εντολης δια το αυτης ασθενος και ανωφελες ¹⁹ ουδεν γαρ ετελειωσεν ο νομος επεισαγωγη δε κρειττονος ελπιδος δι ης εγγιζομεν τω θεω ²⁰ και καθ οσον ου χωρισ ορκωμοσιας οι μεν γαρ χωρισ ορκωμοσιας εισιν ιερεις γεγονοτες ²¹ ο δε μετα ορκωμοσιας δια του λεγοντος προσ αυτον ωμοσεν κυριος και ου μεταμεληθησεται

συ ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ ²² κατα τοσουτον κρειττονος διαθηκης γεγονεν εγγυος ιησους ²³ και οι μεν πλειονες εισιν γεγονοτες ιερεις δια το θανατω κωλυεσθαι παραμενειν ²⁴ ο δε δια το μενειν αυτον εις τον αιωνα απαραβατον εχει την ιερωσυνην ²⁵ οθεν και σωζειν εις το παντελεσ δυναται τουσ προσερχομενουσ δι αυτου τω θεω παντοτε ζων εις το εντυγχανειν υπερ αυτων ²⁶ τοιουτοσ γαρ ημιν επρεπεν αρχιερευς οσιοσ ακακοσ αμιαντοσ κεχωρισμενοσ απο των αμαρτωλων και υψηλοτεροσ των ουρανων γενομενοσ ²⁷ οσ ουκ εχει καθ ημεραν αναγκην ωσπερ οι αρχιερεις προτερον υπερ των ιδιων αμαρτιων θυσιασ αναφερειν επειτα των του λαου τουτο γαρ εποιησεν εφραξ εαυτον ανενεγκασ ²⁸ ο νομοσ γαρ ανθρωπουσ καθιστησιν αρχιερεισ εχοντασ ασθενειαν ο λογοσ δε της ορκωμοσιασ της μετα τον νομον υιον εις τον αιωνα τετελειωμενον

8

¹ κεφαλαιον δε επι τοισ λεγομενοισ τοιουτον εχομεν αρχιερα οσ εκαθισεν εν δεξια του θρονου της μεγαλωσυνησ εν τοισ ουρανοισ ² των αγιων λειτουργοσ και της σκηνησ της αληθινησ ην επηξεν ο κυριοσ και ουκ ανθρωποσ ³ πασ γαρ αρχιερευσ εις το προσφερειν δωρα τε και θυσιασ καθισταται οθεν αναγκαιον εχειν τι και τουτον ο προσενεγκη ⁴ ει μεν γαρ ην επι γησ ουδ αν ην ιερευσ οντων των ιερων των προσφεροντων κατα τον νομον τα δωρα ⁵ οιτινεσ υποδειγματι και σκια λατρευουσιν των επουρανιων

καθωσ κεκηρηματισταται μωυσησ μελλων επιτελειν την σκηνην ορα γαρ φησιν ποιησεισ παντα κατα τον τυπον τον δειχθεντα σοι εν τω ορει ⁶ νυνη δε διαφορωτερασ τετυχεν λειτουργιασ οσω και κρειττονοσ εστιν διαθηκησ μεσιτησ ητισ επι κρειττοσιν επαγγελιαιοσ νενομοθετηται ⁷ ει γαρ η πρωτη εκεινη ην αμεμπτοσ ουκ αν δευτερασ εξητειτο τοποσ ⁸ μεμφομενοσ γαρ αυτοιοσ λεγει ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριοσ και συντελεσω επι τον οικον ισραηλ και επι τον οικον ιουδα διαθηκην καινην ⁹ ου κατα την διαθηκην ην εποιησα τοιοσ πατρασιν αυτων εν ημερα επιλαβομενου μου της χειροσ αυτων εξαγαγειν αυτοουσ εκ γησ αιγυπτου οτι αυτοιοσ ουκ ενεμειναν εν τη διαθηκη μου καγω ημελησα αυτων λεγει κυριοσ ¹⁰ οτι αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι τω οικω ισραηλ μετα τασ ημερασ εκεινασ λεγει κυριοσ διδουσ νομουσ μου εις την διανοιαν αυτων και επι καρδιασ αυτων επιγραψω αυτοουσ και εσομαι αυτοιοσ εις θεον και αυτοιοσ εσονται μοι εις λαον ¹¹ και ου μη διδαξωσιν εκαστοσ τον πολιτην αυτου και εκαστοσ τον αδελφον αυτου λεγων γνωθι τον κυριον οτι παντεσ ειδησουσιν με απο μικρου αυτων εωσ μεγαλου αυτων ¹² οτι ιλεωσ εσομαι ταισ αδικιαιοσ αυτων και των αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων ου μη μνησθω ετι ¹³ εν τω λεγειν καινην πεπαλαιωκεν την πρωτην το δε παλαιουμενον και γηρασκον εγγυσ αφανισμου

9

¹ ειχεν μεν ουν και η πρωτη δικαιωματα λατρειασ το τε αγιον κοσμικον ² σκηνη γαρ

κατεσκευασθη η πρωτη εν η η τε λυχνια και η τραπεζα και η προθεσις των αρτων ητις λεγεται αγια ³ μετα δε το δευτερον καταπετασμα σκηνη η λεγομενη αγια αγιων ⁴ χρυσουν εχουσα θυμιατηριον και την κιβωτον της διαθηκης περικεκαλυμμενη παντοθεν χρυσιω εν η σταμνος χρυση εχουσα το μαννα και η ραβδος ααρων η βλαστησασα και αι πλακες της διαθηκης ⁵ υπερανω δε αυτης χερουβιμ δοξησ κατασκιαζοντα το ιλαστηριον περι ων ουκ εστιν νυν λεγειν κατα μερος ⁶ τουτων δε ουτως κατεσκευασμενων εισ μεν την πρωτην σκηνην δια παντος εισιασιν οι ιερεις τας λατρειας επιτελουντες ⁷ εισ δε την δευτεραν απαξ του ενιαυτου μονος ο αρχιερευς ου χωρισ αιματος ο προσφερει υπερ εαυτου και των του λαου αγνοηματων ⁸ τουτο δηλοντος του πνευματος του αγιου μηω πεφανερωσθαι την των αγιων οδον επι της πρωτης σκηνης εχουσης στασιν ⁹ ητις παραβολη εισ τον καιρον τον ενεστηκοτα καθ ον δωρα τε και θυσαι προσφέρονται μη δυναμεναι κατα συνειδησιν τελειωσαι τον λατρευοντα ¹⁰ μονον επι βρωμασιν και πομασιν και διαφοροισ βαπτισμοισ και δικαιωμασιν σαρκος μεχρι καιρου διορθωσεωσ επικειμενα ¹¹ χριστος δε παραγενομενος αρχιερευς των μελλοντων αγαθων δια της μειζονος και τελειοτερας σκηνης ου χειροποιητου τουτ εστιν ου ταυτης της κτισεωσ ¹² ουδε δι αιματος τραγων και μοσχων δια δε του ιδιου αιματος εισηλθεν εφαπαξ εισ τα αγια αιωνιαν

λυτρωσιν ευραμενος ¹³ ει γαρ το αιμα ταυρων και τραγων και σποδος δαμαλεωσ ραντιζουσα τουσ κεκοινωμενουσ αγιαζει προς την της σαρκος καθαροτητα ¹⁴ ποσω μαλλον το αιμα του χριστου οσ δια πνευματος αιωνιου εαυτον προσηνεγκεν αμωμον τω θεω καθαριει την συνειδησιν υμων απο νεκρων εργων εισ το λατρευειν θεω ζωντι ¹⁵ και δια τουτο διαθηκης καινησ μεσιτησ εστιν οπωσ θανατου γενομενου εισ απολυτρωσιν των επι τη πρωτη διαθηκη παραβασεων την επαγγελιαν λαβωσιν οι κεκλημενοι της αιωνιου κληρονομιασ ¹⁶ οπου γαρ διαθηκη θανατον αναγκη φερεσθαι του διαθεμενου ¹⁷ διαθηκη γαρ επι νεκροισ βεβαια επει μηποτε ισχυει οτε ζη ο διαθεμενος ¹⁸ οθεν ουδ η πρωτη χωρισ αιματος εγκεκαινισται ¹⁹ λαληθεισησ γαρ πασησ εντολησ κατα νομον υπο μωυσεωσ παντι τω λαω λαβων το αιμα των μοσχων και τραγων μετα υδατοσ και εριου κοκκινου και υσσωπου αυτο τε το βιβλιον και παντα τον λαον ερραντισεν ²⁰ λεγων τουτο το αιμα της διαθηκης ησ ενετειλατο προς υμασ ο θεοσ ²¹ και την σκηνην δε και παντα τα σκευη της λειτουργιασ τω αιματι ομοιωσ ερραντισεν ²² και σχεδον εν αιματι παντα καθαριζεται κατα τον νομον και χωρισ αιματεκχυσιασ ου γινεται αφεσις ²³ αναγκη ουν τα μεν υποδειγματα των εν τοισ ουρανοισ τουτοισ καθαριζεσθαι αυτα δε τα επουρανια κρειττοσιν θυσιαισ παρα ταυτασ ²⁴ ου γαρ εισ χειροποιητα αγια εισηλθεν ο χριστος αντιτυπα των αληθινων αλλ εισ αυτον τον ουρανον

νυν εμφανισθηναι τω προσωπω του θεου υπερ ημων ²⁵ ουδ ινα πολλακις προσφερη εαυτον ωσπερ ο αρχιερευς εισερχεται εις τα αγια κατ ενιαυτον εν αιματι αλλοτριω ²⁶ επει εδει αυτον πολλακις παθειν απο καταβολησ κοσμου νυν δε απαξ επι συντελεια των αιωνων εις αθετησιν αμαρτιασ δια της θυσιασ αυτου πεφανερωται ²⁷ και καθ οσον αποκειται τοις ανθρωποισ απαξ αποθανειν μετα δε τουτο κρισις ²⁸ ουτωσ και ο χριστοσ απαξ προσενεχθεισ εις το πολλων ανενεγκειν αμαρτιασ εκ δευτερου χωρισ αμαρτιασ οφθησεται τοις αυτον απεκδεχομενοισ εις σωτηριαν

10

¹ σκιαν γαρ εχων ο νομοσ των μελλοντων αγαθων ουκ αυτην την εικονα των πραγματων κατ ενιαυτον ταισ αυταισ θυσιασ προσφερουσιν εις το διηνεκεσ ουδεποτε δυνανται τουσ προσερχομενουσ τελειωσαι ² επει ουκ αν επαυσαντο προσφερομεναι δια το μηδεμιαν εχειν επι συνειδησιν αμαρτιων τουσ λατρευοντασ απαξ κεκαθαρμενουσ ³ αλλ εν αυταισ αναμνησισ αμαρτιων κατ ενιαυτον ⁴ αδυνατον γαρ αιμα ταυρων και τραγων αφαιρειν αμαρτιασ ⁵ διο εισερχομενοσ εις τον κοσμον λεγει θυσιαν και προσφοραν ουκ ηθελησασ σωμα δε κατηρτισω μοι ⁶ ολοκαυτωματα και περι αμαρτιασ ουκ ευδοκησασ ⁷ τοτε ειπον ιδου ηκω εν κεφαλιδι βιβλιου γεγραπται περι εμου του ποιησαι ο θεοσ το θελημα σου ⁸ ανωτερον λεγων οτι θυσιαν και προσφοραν και ολοκαυτωματα και περι αμαρτιασ ουκ ηθελησασ

ουδε ευδοκησασ αιτινεσ κατα τον νομον προσφερονται ⁹ τοτε ειρηκεν ιδου ηκω του ποιησαι ο θεοσ το θελημα σου αναιρει το πρωτον ινα το δευτερον στηση ¹⁰ εν ω θεληματι ηγιασμενοι εσμεν οι δια της προσφορασ του σωματοσ ιησου χριστου εφαπαξ ¹¹ και πασ μεν ιερευσ εστηκεν καθ ημεραν λειτουργων και τασ αυτασ πολλακις προσφερων θυσιασ αιτινεσ ουδεποτε δυνανται περιελειν αμαρτιασ ¹² αυτοσ δε μιαν υπερ αμαρτιων προσενεγκασ θυσιαν εις το διηνεκεσ εκαθισεν εν δεξια του θεου ¹³ το λοιπον εκδεχομενοσ εωσ τεθωσιν οι εχθροι αυτου υποποδιον των ποδων αυτου ¹⁴ μια γαρ προσφορα τετελειωκεν εις το διηνεκεσ τουσ αγιαζομενουσ ¹⁵ μαρτυρει δε ημιν και το πνευμα το αγιον μετα γαρ το προειρηκεναι ¹⁶ αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι προσ αυτοουσ μετα τασ ημερασ εκεινασ λεγει κυριοσ διδουσ νομουσ μου επι καρδιασ αυτων και επι των διανοιων αυτων επιγραψω αυτοουσ ¹⁷ και των αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων ου μη μνησθω επι ¹⁸ οπου δε αφεσισ τουτων ουκετι προσφορα περι αμαρτιασ ¹⁹ εχοντεσ ουν αδελφοι παρρησιαν εις την εισοδον των αγιων εν τω αιματι ιησου ²⁰ ην ενεκαινισεν ημιν οδον προσφατον και ζωσαν δια του καταπετασματοσ τουτ εστιν της σαρκοσ αυτου ²¹ και ιερεα μεγαν επι τον οικον του θεου ²² προσερχομεθα μετα αληθινησ καρδιασ εν πληροφορια πιστεωσ ερραντισμενοι τασ καρδιασ απο συνειδησεωσ πονηρασ και λελουμενοι το σωμα υδατι καθαρω ²³ κατεχωμεν την ομολογιαν της ελπιδοσ ακλινη

πιστος γαρ ο επαγγειλαμενος
 24 και κατανωμεν αλληλους εις
 παροξυσμον αγαπης και καλων
 εργαων 25 μη εγκαταλειποντες την
 επισυναγωγην εαυτων καθως
 εθος τισιν αλλα παρακαλουντες
 και τοςουτω μαλλον οσω
 βλεπετε εγγιζουσαν την ημεραν
 26 εκουσιωσ γαρ αμαρτανοντων
 ημων μετα το λαβειν την
 επιγνωσιν της αληθειας ουκετι
 περι αμαρτιων απολειπεται
 θυσια 27 φοβερα δε τισ εκδοχη
 κρισεωσ και πυροσ ζηλοσ εσθιειν
 μελλοντοσ τουσ υπεναντιουσ
 28 αθετησασ τισ νομον μουσεωσ
 χωρισ οικτιρμων επι δυσιν η
 τρισιν μαρτυσιν αποθνησκει
 29 ποσω δοκειτε χειρονοσ
 αξιωθησεται τιμωριασ ο τον
 υιον του θεου καταπατησασ και
 το αιμα της διαθηκησ κοινον
 ηγησαμενοσ εν ω ηγιασθη και το
 πνευμα της χαριτοσ ενυβριασ
 30 οιδαμεν γαρ τον ειποντα εμοι
 εκδικησισ εγω ανταποδωσω λεγει
 κυριοσ και παλιν κυριοσ κρινει
 τον λαον αυτου 31 φοβερον
 το εμπεσειν εισ χειρασ θεου
 ζωντοσ 32 αναμιμνησκεσθε δε
 τασ προτερον ημερασ εν αισ
 φωτισθεντεσ πολλην αθλησιν
 υπεμεινατε παθηματων 33 τουτο
 μεν ονειδισμοισ τε και θλιψεισιν
 θεατριζομενοι τουτο δε κοινωνι
 των ουτωσ αναστρεφομενων
 γενηθεντεσ 34 και γαρ τοισ
 δεσμοισ μου συνεπαθησατε και
 την αρπαγην των υπαρχοντων
 υμων μετα χαρασ προσεδεξασθε
 γινωσκοντεσ εχειν εαυτοισ
 κρειττονα υπαρξιν εν ουρανοισ
 και μενουσαν 35 μη αποβαλητε
 ουν την παρρησιαν υμων ητισ
 εχει μισθαποδοσιαν μεγαλην
 36 υπομονησ γαρ εχετε χρειαν ινα

το θελημα του θεου ποιησαντεσ
 κομισθησθε την επαγγελιαν
 37 ετι γαρ μικρον οσον οσον ο
 ερχομενοσ ηξει και ου χρονιει 38 ο
 δε δικαιοσ εκ πιστεωσ ζησεται και
 εαν υποστειληται ουκ ευδοκει η
 ψυχη μου εν αυτω 39 ημεισ δε ουκ
 εσμεν υποστολησ εισ απωλειαν
 αλλα πιστεωσ εισ περιποιησιν
 ψυχησ

11

1 εστιν δε πιστισ ελπιζομενων
 υποστασισ πραγματων ελεγχοσ
 ου βλεπομενων 2 εν ταυτη γαρ
 εμαρτυρηθησαν οι πρεσβυτεροι
 3 πιστει νοουμεν κατηρησθαι
 τουσ αιωνασ ρηματι θεου εισ το
 μη εκ φαινομενων τα βλεπομενα
 γεγονενα 4 πιστει πλειονα θυσιαν
 αβελ παρα καιν προσηνεγκεν
 τω θεω δι ησ εμαρτυρηθη εινα
 δικαιοσ μαρτυρουντοσ επι τοισ
 δωροισ αυτου του θεου και δι
 αυτησ αποθανων ετι λαλειται
 5 πιστει ενωχ μετετεθη του μη
 ιδειν θανατον και ουχ ευρισκετο
 διοτι μετεθηκεν αυτον ο θεοσ
 προ γαρ της μεταθεσεωσ αυτου
 μεμαρτυρηται ευηρεσθηκεναι τω
 θεω 6 χωρισ δε πιστεωσ αδυνατον
 ευαρεσθησαι πιστευσαι γαρ δει
 τον προσερχομενον τω θεω οτι
 εστιν και τοισ εκζητουσιν αυτον
 μισθαποδοτησ γινεται 7 πιστει
 χρηματισθεισ νωε περι των
 μηδεπω βλεπομενων ευλαβηθεισ
 κατεσκευασεν κιβωτον εισ
 σωτηριαν του οικου αυτου δι ησ
 κατεκρινεν τον κοσμον και της
 κατα πιστιν δικαιοσυνησ εγενετο
 κληρονομοσ 8 πιστει καλουμενοσ
 αβρααμ υπηκουσεν εξελθειν εισ
 τον τοπον ον ημελλεν λαμβανειν
 εισ κληρονομιαν και εξηλθεν
 μη επισταμενοσ που ερχεται

9 πιστει παρωκησεν εις γην της επαγγελιασ ωσ αλλοτριαν εν σκηναισ κατοικησασ μετα ισαακ και ιακωβ των συγκληρονομων της επαγγελιασ της αυτης
 10 εξεδεχετο γαρ την τουσ θεμελιουσ εχουσαν πολιν ησ τεχνιτησ και δημιουργοσ ο θεοσ
 11 πιστει και αυτη σαρρα δυναμιν εις καταβολην σπερματοσ ελαβεν και παρα καιρον ηλικιασ ετεκεν επει πιστον ηγησατο τον επαγγειλαμενον
 12 διο και αφ ενοσ εγεννηθησαν και ταυτα νενεκρωμενου καθωσ τα αστρα του ουρανου τω πληθει και ωσ η αμμοσ η παρα το χειλοσ της θαλασσησ η αναριθμητοσ
 13 κατα πιστιν απεθανον ουτοι παντεσ μη λαβοντεσ τασ επαγγελιασ αλλα πορρωθεν αυτασ ιδοντεσ και ασπασαμενοι και ομολογησαντεσ οτι ξενοι και παρεπιδημοι εισιν επι της γησ
 14 οι γαρ τοιαυτα λεγοντεσ εμφανιζουσιν οτι πατριδα επιζητουσιν
 15 και ει μεν εκεινησ εμνημονευον αφ ησ εξηλθον ειχον αν καιρον ανακαμψαι
 16 νυν δε κρειττονοσ ορεγονται τουτ εστιν επουρανιου διο ουκ επαισχυνεται αυτουσ ο θεοσ θεοσ επικαλεισθαι αυτων ητοιμασεν γαρ αυτοισ πολιν
 17 πιστει προσενηνοχεν αβρααμ τον ισαακ πειραζομενοσ και τον μονογενη προσεφερεν ο τασ επαγγελιασ αναδεξαμενοσ
 18 προσ ον ελαληθη οτι εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα
 19 λογισαμενοσ οτι και εκ νεκρων εγειρειν δυνατοσ ο θεοσ οθεν αυτον και εν παραβολη εκομισατο
 20 πιστει περι μελλοντων ευλογησεν ισαακ τον ιακωβ και τον ησαυ
 21 πιστει ιακωβ αποθηνησκων εκαστον των υιων ιωσηφ ευλογησεν και

προσεκυνησεν επι το ακρον της ραβδου αυτου
 22 πιστει ιωσηφ τελευτων περι της εξοδου των υιων ισραηλ εμνημονευσεν και περι των οστων αυτου ενετειλατο
 23 πιστει μωυσησ γεννηθεισ εκρυβη τριμηνον υπο των πατερων αυτου διοτι ειδον αστειον το παιδιον και ουκ εφοβηθησαν το διαταγμα του βασιλεωσ
 24 πιστει μωυσησ μεγασ γενομενοσ ηρνησατο λεγεσθαι υιοσ θυγατροσ φαραω
 25 μαλλον ελομενοσ συγκακουχεισθαι τω λαω του θεου η προσκαιρον εχειν αμαρτιασ απολαυσιν
 26 μειζονα πλουτον ηγησαμενοσ των αιγυπτου θησαυρων τον ονειδισμον του χριστου απεβλεπεν γαρ εις την μισθαποδοσιαν
 27 πιστει κατελιπεν αιγυπτον μη φοβηθεισ τον θυμον του βασιλεωσ τον γαρ αορατον ωσ ορων εκαρτερησεν
 28 πιστει πεποιηκεν το πασχα και την προσχυσιν του αιματοσ ινα μη ο ολοθρευων τα πρωτοτοκα θιγη αυτων
 29 πιστει διεβησαν την ερυθραν θαλασσαν ωσ δια ξηρασ ησ πειραν λαβοντεσ οι αιγυπτιοι κατεποθησαν
 30 πιστει τα τειχη ιεριχω επεσεν κυκλωθεντα επι επτα ημερασ
 31 πιστει ρααβ η πορνη ου συναπωλετο τοισ απειθησασιν δεξαμενη τουσ κατασκοπουσ μετ ειρηνησ
 32 και τι ετι λεγω επιλειπει γαρ με διηγουμενον ο χρονοσ περι γεδεων βαρακ τε και σαμψων και ιεφθαε δαυιδ τε και σαμουηλ και των προφητων
 33 οι δια πιστεωσ κατηγωνισαντο βασιλειασ ειργασαντο δικαιοσυνην επετυχον επαγγελιων εφραξαν στοματα λεοντων
 34 εσβεσαν δυναμιν πυροσ εφυγον στοματα

μαχαιρας ενεδυναμωθησαν απο ασθeneιασ εγενηθησαν ισχυροι εν πολεμω παρεμβολασ εκλιναν αλλοτριων³⁵ ελαβον γυναικες εξ αναστασεωσ τουσ νεκρουσ αυτων αλλοι δε ετυμπανισθησαν ου προσδεξαμενοι την απολυτρωσιν ινα κρειττονοσ αναστασεωσ τυχωσιν³⁶ ετεροι δε εμπαιγμων και μαστιγων πειραν ελαβον ετι δε δεσμων και φυλακησ³⁷ ελιθασθησαν επιρυσθησαν επειρασθησαν εν φονω μαχαιρασ απεθανον περιηλθον εν μηλωταισ εν αιγειοισ δερμασιν υστερουμενοι θλιβομενοι κακουχουμενοι³⁸ ων ουκ ην αξιοσ ο κοσμοσ εν ερημιαισ πλανωμενοι και ορεσιν και σπηλαιοισ και ταισ οπαισ της γησ³⁹ και ουτοι παντεσ μαρτυρηθεντεσ δια της πιστεωσ ουκ εκομισαντο την επαγγελιαν⁴⁰ του θεου περι ημων κρειττον τι προβλεψαμενου ινα μη χωρισ ημων τελειωθωσιν

12

¹ τοιγαρουν και ημεισ τοσουτον εχοντεσ περικειμενον ημιν νεφοσ μαρτυρων ογκον αποθεμενοι παντα και την ευπεριστατον αμαρτιαν δι υπομονησ τρεχωμεν τον προκειμενον ημιν αγωνα² αφορωντεσ εισ τον της πιστεωσ αρχηγον και τελειωτην ιησουν οσ αντι της προκειμενησ αυτω χαρασ υπεμεινεν σταυρον αισχυνησ καταφρονησασ εν δεξια τε του θρονου του θεου κεκαθικεν³ αναλογισασθε γαρ τον τοιαυτην υπομεμενηκοτα υπο των αμαρτωλων εισ αυτον αντιλογιαν ινα μη καμητε ταισ ψυχαισ υμων εκλυομενοι⁴ ουπω μεχρι αιματοσ αντικατεστητε προσ την αμαρτιαν ανταγωνιζομενοι⁵ και

εκλελησθε της παρακλησεωσ ητισ υμιν ωσ υιοισ διαλεγεται ιε μου μη ολιγωρει παιδειασ κυριου μηδε εκλυου υπ αυτου ελεγχομενοσ⁶ ον γαρ αγαπα κυριοσ παιδευει μαστιγοι δε παντα υιον ον παραδεχεται⁷ εισ παιδειαν υπομενετε ωσ υιοισ υμιν προσφερεται ο θεοσ τισ γαρ εστιν υιοσ ον ου παιδευει πατηρ⁸ ει δε χωρισ εστε παιδειασ ησ μετοχοι γεγονασιν παντεσ αρα νοθοι εστε και ουχ υιοι⁹ ειτα τουσ μεν της σαρκοσ ημων πατερασ ειχομεν παιδευτασ και ενετρεπομεθα ου πολλω μαλλον υποταγησομεθα τω πατρι των πνευματων και ζησομεν¹⁰ οι μεν γαρ προσ ολιγασ ημερασ κατα το δοκουν αυτοιοισ επαιδευον ο δε επι το συμφερον εισ το μεταλαβειν της αγιοτητοσ αυτου¹¹ πασα δε παιδεια προσ μεν το παρον ου δοκει χαρασ ειναι αλλα λυπησ υστερον δε καρπον ειρηνικον τοιοσ δι αυτησ γεγυμνασμενοιοσ αποδιδωσιν δικαιοσυνησ¹² διο τασ παρειμενασ χειρασ και τα παραλελυμενα γονατα ανορθωσατε¹³ και τροχιασ ορθασ ποιησατε τοιοσ ποσιν υμων ινα μη το χωλον εκτραπη ιαθη δε μαλλον¹⁴ ειρηνην διωκετε μετα παντων και τον αγιασμον ου χωρισ ουδεισ οψεται τον κυριον¹⁵ επισκοπουντεσ μη τισ υστερων απο της χαριτοσ του θεου μη τισ ριζα πικριασ ανω φυουσα ενοχλη και δια ταυτησ μιανθωσιν πολλοι¹⁶ μη τισ πορνοσ η βεβηλοσ ωσ ησαυ οσ αντι βρωσεωσ μιασ απεδοδο τα πρωτοτοκια αυτου¹⁷ ιστε γαρ οτι και μετεπειτα θελων κληρονομησαι την ευλογιαν απεδοκιμασθη μετανοιασ γαρ τοπον ουχ

ευρεν καιπερ μετα δακρυων εκζητησας αυτην ¹⁸ ου γαρ προσεληλυθατε ψηλαφωμενω ορει και κεκαυμενω πυρι και γνοφω και σκοτω και θυελλη ¹⁹ και σαλπιγγος ηχω και φωνη ρηματων ης οι ακουσαντες παρητησαντο μη προστεθηναι αυτοις λογον ²⁰ ουκ εφερον γαρ το διαστελλομενον καν θηριον θιγη του ορους λιθοβοληθησεται ²¹ και ουτως φοβερον ην το φανταζομενον μωυσης ειπεν εκφοβος ειμι και εντρομος ²² αλλα προσεληλυθατε σιων ορει και πολει θεου ζωντος ιερουσαλημ επουρανω και μυριασιν αγγελων ²³ πανηγυρει και εκκλησια πρωτοτοκων εν ουρανοις απογεγραμμενων και κριτη θεω παντων και πνευμασιν δικαιων τετελειωμενων ²⁴ και διαθηκης νεας μεσιτη ιησου και αιματι ραντισμου κρειττον λαλουντι παρα τον αβελ ²⁵ βλεπετε μη παραιτησησθε τον λαλουντα ει γαρ εκεινοι ουκ εφυγον τον επι γης παραιτησαμενοι χρηματιζοντα πολλω μαλλον ημεις οι τον απ ουρανων αποστρεφομενοι ²⁶ ου η φωνη την γην εσαλευσεν τοτε νυν δε επηγγελται λεγων ετι απαξ εγω σειω ου μονον την γην αλλα και τον ουρανον ²⁷ το δε ετι απαξ δηλοι των σαλευομενων την μεταθεσιν ωσ πεποιημενων ινα μεινη τα μη σαλευομενα ²⁸ διο βασιλειαν ασαλευτον παραλαμβανοντες εχωμεν χαριν δι ης λατρευομεν ευαρεστωσ τω θεω μετα αιδουσ και ευλαβειασ ²⁹ και γαρ ο θεος ημων πυρ καταναλισκον

13

¹ η φιλαδελφια μενετω ² της

φιλοξενιασ μη επιλανθανεσθε δια ταυτης γαρ ελαθον τινες ξενισαντες αγγελουσ ³ μιμησκεισθε των δεσμιων ωσ συνδεδεμενοι των κακουχουμενων ωσ και αυτοι οντες εν σωματι ⁴ τιμιος ο γαμος εν πασιν και η κοιτη αμιαντος πορνουσ δε και μοιχουσ κρινει ο θεος ⁵ αφιλαργυροσ ο τροποσ αρκουμενοι τοις παρουσιν αυτοσ γαρ ειρηκεν ου μη σε ανω ουδ ου μη σε εγκαταλειπω ⁶ ωστε θαρρουντασ ημασ λεγειν κυριοσ εμοι βοηθοσ και ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι ανθρωποσ ⁷ μνημονευετε των ηγουμενων υμων οτινις ελαλησαν υμιν τον λογον του θεου ων αναθεωρουντες την εκβασιν της αναστροφησ μιμεισθε την πιστιν ⁸ ιησουσ χριστοσ χθεσ και σημερον ο αυτοσ και εις τουσ αιωνασ ⁹ διδαχαισ ποικιλαισ και ξεναισ μη παραφερεσθε καλον γαρ χαριτι βεβαιουσθαι την καρδιαν ου βρωμασιν εν οισ ουκ ωφεληθησαν οι περιπατησαντες ¹⁰ εχομεν θυσιαστηριον εξ ου φαγειν ουκ εχουσιν εξουσιαν οι τη σκηνη λατρευοντες ¹¹ ων γαρ εισφερεται ζωνν το αιμα περι αμαρτιασ εις τα αγια δια του αρχιερεωσ τουτων τα σωματα κατακαιεται εξω της παρεμβολησ ¹² διο και ιησουσ ινα αγιαση δια του ιδιου αιματοσ τον λαον εξω της πυλησ επαθεν ¹³ τοιυνν εξερχωμεθα προσ αυτον εξω της παρεμβολησ τον ονειδισμον αυτου φεροντες ¹⁴ ου γαρ εχομεν ωδε μενουσαν πολιν αλλα την μελλουσαν επιζητουμεν ¹⁵ δι αυτου ουν αναφερωμεν θυσιαν αινεσεωσ δια παντοσ τω θεω τουτ εστιν καρπον χειλεων ομολογουντων τω ονοματι αυτου

16 τῆς δε ευποιας και κοινωνιας
μη επιλανθανεσθε τοιαυταις
γαρ θυσιας ευαρεστειται ο θεος
17 πειθεσθε τοις ηγουμενοις
υμων και υπεικετε αυτοις γαρ
αγρυπνουσιν υπερ των ψυχων
υμων ως λογον αποδωσοντες
ινα μετα χαρας τουτο ποιωσιν
και μη στεναζοντες αλυσιτελες
γαρ υμιν τουτο 18 προσευχεσθε
περι ημων πεποιθαμεν γαρ
οτι καλην συνειδησιν εχομεν
εν πασιν καλως θελοντες
αναστρεφεσθαι 19 περισσοτερωσ
δε παρακαλω τουτο ποιησαι ινα
ταχιον αποκατασταθω υμιν 20 ο
δε θεος τῆς ειρηνης ο αναγαγων
εκ νεκρων τον ποιμενα των
προβατων τον μεγαν εν αιματι
διαθηκης αιωνιου τον κυριον
ημων ιησουν 21 καταρτισαι υμας
εν παντι εργω αγαθω εισ το
ποιησαι το θελημα αυτου ποιων
εν υμιν το ευαρεστον ενωπιον
αυτου δια ιησου χριστου ω
η δοξα εισ τους αιωνας των
αιωνων αμην 22 παρακαλω δε
υμας αδελφοι ανεχεσθε του
λογου τῆς παρακλησεως και
γαρ δια βραχεων επεστειλα υμιν
23 γινωσκετε 1097 V-PAI-2P τον
αδελφον τιμοθεον απολελυμενον
μεθ ου εαν ταχιον ερχηται οψομαι
υμας 24 ασπασασθε παντας τους
ηγουμενους υμων και παντας
τους αγιους ασπαζονται υμας οι
απο τῆς ιταλιας 25 η χαρις μετα
παντων υμων αμην

ΙΑΚΩΒΟΥ

1 ιακωβος θεου και κυριου
 ιησου χριστου δουλος ταις
 δωδεκα φυλαις ταις εν τη
 διασπορα χαιρειν 2 πασαν χαραν
 ηγησασθε αδελφοι μου οταν
 πειρασμοις περιπεσητε ποικιλοις
 3 γινωσκοντες οτι το δοκιμιον
 υμων της πιστεωσ καταργαζεται
 υπομονην 4 η δε υπομονη
 εργον τελειον εχετω ινα ητε
 τελειοι και ολοκληροι εν μηδενι
 λειπομενοι 5 ει δε τισ υμων
 λειπεται σοφιασ αιτειτω παρα του
 διδοντος θεου πασιν απλωσ και
 ουκ ονειδιζοντος και δοθησεται
 αυτω 6 αιτειτω δε εν πιστει
 μηδεν διακρινομενος ο γαρ
 διακρινομενος εοικεν κλυδωνι
 θαλασσης ανεμιζομενω και
 ριπιζομενω 7 μη γαρ οισεσθω ο
 ανθρωπος εκεινος οτι ληψεται τι
 παρα του κυριου 8 ανηρ διψυχος
 ακαταστατος εν πασαις ταις οδοις
 αυτου 9 καυχασθω δε ο αδελφος ο
 ταπεινος εν τω υψει αυτου 10 ο
 δε πλουσιος εν τη ταπεινωσει
 αυτου οτι ωσ ανθος χορτου
 παρελευσεται 11 ανετειλεν γαρ
 ο ηλιος συν τω καυσωνι και
 εξηρανεν τον χορτον και το ανθος
 αυτου εξεπεσεν και η ευπρεπεια
 του προσωπου αυτου απωλετο
 ουτωσ και ο πλουσιος εν ταις
 πορειαις αυτου μαρανθησεται
 12 μακαριος ανηρ ος υπομενει
 πειρασμον οτι δοκιμος γενομενος
 ληψεται τον στεφανον της
 ζωησ ον επηγγειλατο ο κυριος
 τοις αγαπωσιν αυτον 13 μηδεις
 πειραζομενος λεγετω οτι απο
 θεου πειραζομαι ο γαρ θεος
 απειραστος εστιν κακων πειραζει
 δε αυτοσ ουδενα 14 εκαστος

δε πειραζεται υπο της ιδιας
 επιθυμιασ εξελκομενος και
 δελεαζομενος 15 ειτα η επιθυμια
 συλλαβουσα τικτει αμαρτιαν
 η δε αμαρτια αποτελεσθεισα
 αποκυει θανατον 16 μη πλανασθε
 αδελφοι μου αγαπητοι 17 πασα
 δοσις αγαθη και παν δωρημα
 τελειον ανωθεν εστιν καταβαινον
 απο του πατροσ των φωτων
 παρ ω ουκ ενι παραλλαγη η
 τροπησ αποσκιασμα 18 βουληθεισ
 απεκυησεν ημασ λογω αληθειασ
 εις το ειναι ημασ απαρχην τινα
 των αυτου κτισματων 19 ωστε
 αδελφοι μου αγαπητοι εστω
 πασ ανθρωποσ ταχυσ εις το
 ακουσαι βραδυσ εις το λαλησαι
 βραδυσ εις οργην 20 οργη γαρ
 ανδροσ δικαιοσυνην θεου ου
 καταργαζεται 21 διο αποθεμενοι
 πασαν ρυπαριαν και περισσειαν
 κακιασ εν πραυτητι δεξασθε τον
 εμφυτον λογον τον δυναμενον
 σωσαι τασ ψυχασ υμων 22 γινεσθε
 δε ποιηται λογου και μη μονον
 ακροαται παραλογιζομενοι
 εαυτουσ 23 οτι ει τισ ακροατησ
 λογου εστιν και ου ποιητησ ουτοσ
 εοικεν ανδρι κατανοουντι το
 προσωπον της γενεσεωσ αυτου
 εν εσοπτρω 24 κατενοησεν γαρ
 εαυτον και απεληλυθεν και
 ευθεωσ επελαθετο οποιουσ ην
 25 ο δε παρακυψασ εις νομον
 τελειον τον της ελευθεριασ και
 παραρμεινας ουτοσ ουκ ακροατησ
 επιλησημονησ γενομενοσ αλλα
 ποιητησ εργου ουτοσ μακαριος
 εν τη ποιησει αυτου εσται 26 ει
 τισ δοκει θρησκοσ ειναι εν υμιν
 μη χαλιναγωγων γλωσσαν αυτου
 αλλα απατων καρδιαν αυτου
 τουτου ματαιιοσ η θρησκεια
 27 θρησκεια καθαρα και αμιαντοσ
 παρα θεω και πατρι αυτη εστιν
 επισκεπτεσθαι ορφανουσ και

χηρασ εν τη θλιψει αυτων
 ασπιλον εαυτον τηρειν απο του
 κοσμου

2

¹ αδελφοι μου μη εν
 προσωποληψιασ εχετε την
 πιστιν του κυριου ημων ιησου
 χριστου της δοξης ² εαν γαρ
 εισελθη εις την συναγωγην υμων
 ανηρ χρυσοδακτυλιος εν εσθητι
 λαμπρα εισελθη δε και πτωχος εν
 ρυπαρα εσθητι ³ και επιβλεψητε
 επι τον φορουντα την εσθητα
 την λαμπραν και ειπητε αυτω
 συ καθου ωδε καλωσ και τω
 πτωχω ειπητε συ στηθι εκει η
 καθου ωδε υπο το υποποδιον μου
⁴ και ου διεκριθητε εν εαυτοις
 και εγενεσθε κριται διαλογισμων
 πονηρων ⁵ ακουσατε αδελφοι
 μου αγαπητοι ουχ ο θεος
 εξελεξατο τους πτωχους του
 κοσμου πλουσιους εν πιστει
 και κληρονομους της βασιλειας
 ησ επιγγειλατο τοις αγαπωσιν
 αυτον ⁶ υμεις δε ητιμασατε
 τον πτωχον ουχ οι πλουσιοι
 καταδυναστευουσιν υμων και
 αυτοι ελκουσιν υμασ εις κριτηρια
⁷ ουκ αυτοι βλασφημουσιν το
 καλον ονομα το επικληθεν εφ
 υμασ ⁸ ει μεντοι νομον τελειτε
 βασιλικον κατα την γραφην
 αγαπησεις τον πλησιον σου
 ωσ σεαυτον καλωσ ποιειτε ⁹ ει
 δε προσωποληπτειτε αμαρτιαν
 εργαζεσθε ελεγχομενοι υπο του
 νομου ωσ παραβαται ¹⁰ οστις γαρ
 ολον τον νομον τηρησει πταισει
 δε εν ενι γεγονεν παντων ενοχος
¹¹ ο γαρ ειπων μη μοιχευσεις
 ειπεν και μη φονευσεις ει δε ου
 μοιχευσεις φονευσεις δε γεγονασ
 παραβατησ νομου ¹² ουτως
 λαλειτε και ουτως ποιειτε ωσ
 δια νομου ελευθεριασ μελλοντες

κρινεσθαι ¹³ η γαρ κρισις
 ανελεος τω μη ποιησαντι ελεος
 κατακαυχεται ελεον κρισεωσ ¹⁴ τι
 το οφελος αδελφοι μου εαν πιστιν
 λεγη τισ εχειν εργα δε μη εχη μη
 δυναται η πιστις σωσαι αυτον
¹⁵ εαν δε αδελφος η αδελφη
 γυμνοι υπαρχωσιν και λειπομενοι
 ωσιν της εφημερου τροφησ
¹⁶ ειπη δε τισ αυτοις εξ υμων
 υπαγετε εν ειρηνη θερμαινεσθε
 και χορταζεσθε μη δωτε δε αυτοις
 τα επιτηδεια του σωματοσ τι το
 οφελος ¹⁷ ουτωσ και η πιστις
 εαν μη εργα εχη νεκρα εστιν καθ
 εαυτην ¹⁸ αλλ ερει τισ συ πιστιν
 εχεισ καγω εργα εχω δειξον μοι
 την πιστιν σου εκ των εργων σου
 καγω δειξω σοι εκ των εργων μου
 την πιστιν μου ¹⁹ συ πιστευεισ
 οτι ο θεοσ εις εστιν καλωσ ποιεισ
 και τα δαιμονια πιστευουσιν και
 φρισσουσιν ²⁰ θελεισ δε γνωμαι ω
 ανθρωπε κενε οτι η πιστις χωρισ
 των εργων νεκρα εστιν ²¹ αβρααμ
 ο πατηρ ημων ουκ εξ εργων
 εδικαιωθη ανενεγκασ ισαακ τον
 υιον αυτου επι το θυσιαστηριον
²² βλεπεισ οτι η πιστις συνηργει
 τοις εργοις αυτου και εκ των
 εργων η πιστις ετελειωθη ²³ και
 επληρωθη η γραφη η λεγουσα
 επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και
 ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην
 και φιλοσ θεου εκληθη ²⁴ ορατε
 3708 V-PAI-2P τοιουν οτι εξ
 εργων δικαιοται ανθρωποσ και
 ουκ εκ πιστεωσ μονον ²⁵ ομοιωσ
 δε και ρααβ η πορνη ουκ εξ
 εργων εδικαιωθη υποδεξαμενη
 τουσ αγγελουσ και ετερα οδω
 εκβαλουσα ²⁶ ωσπερ γαρ το σωμα
 χωρισ πνευματοσ νεκρον εστιν
 ουτωσ και η πιστις χωρισ των
 εργων νεκρα εστιν

3

1 μη πολλοι διδασκαλοι γινεσθε αδελφοι μου ειδοτεσ οτι μειζον κριμα ληψομεθα 2 πολλα γαρ πταιομεν απαντεσ ει τισ εν λογω ου πταιει ουτοσ τελειοσ ανηρ δυνατοσ χαλιναγωγησαι και ολον το σωμα 3 ιδε των ιππων τουσ χαλινουσ εισ τα στοματα βαλλομεν προσ το πειθεσθαι αυτουσ ημιν και ολον το σωμα αυτων μεταγομεν 4 ιδου και τα πλοια τηλικαυτα οντα και υπο σκληρων ανεμων ελαυνομενα μεταγεται υπο ελαχιστου πηδαλιου οπου αν η ορμη του ευθυνοντοσ βουληται 5 ουτωσ και η γλωσσα μικρον μελοσ εστιν και μεγαλαυχει ιδου ολιγον πυρ ηλικην υλην αναπτει 6 και η γλωσσα πυρ ο κοσμοσ της αδικιασ ουτωσ η γλωσσα καθισταται εν τοισ μελεσιν ημων η σπιλουσα ολον το σωμα και φλογιζουσα τον τροχον της γενεσεωσ και φλογιζομενη υπο της γεεννης 7 πασα γαρ φυσισ θηριων τε και πετεινων ερπετων τε και εναλιων δαμαζεται και δεδαμασαι τη φυσει τη ανθρωπινη 8 την δε γλωσσαν ουδεις δυναται ανθρωπων δαμασαι ακατασχετον κακον μεστη ιου θανατηφορου 9 εν αυτη ευλογουμεν τον θεον και πατερα και εν αυτη καταρωμεθα τουσ ανθρωπουσ τουσ καθ ομοιωσιν θεου γεγονοτασ 10 εκ του αυτου στοματοσ εξερχεται ευλογια και καταρα ου χρη αδελφοι μου ταυτα ουτωσ γινεσθαι 11 μητι η πηγη εκ της αυτησ οπισ βρυει το γλυκυ και το πικρον 12 μη δυναται αδελφοι μου συκη ελαιασ ποιησαι η αμπελοσ συκα ουτωσ ουδεμια πηγη αλυκον και γλυκυ

ποιησαι υδωρ 13 τισ σοφοσ και επιστημων εν υμιν δειξατω εκ της καλησ αναστροφησ τα εργα αυτου εν πραυτητι σοφιασ 14 ει δε ζηλον πικρον εχετε και εριθειαν εν τη καρδια υμων μη κατακαυχασθε και ψευδεσθε κατα της αληθειασ 15 ουκ εστιν αυτη η σοφια ανωθεν κατερχομενη αλλ επιγειοσ ψυχικη δαιμονιωδησ 16 οπου γαρ ζηλοσ και εριθεια εκει ακαταστασια και παν φαυλον πραγμα 17 η δε ανωθεν σοφια πρωτον μεν αγνη εστιν επειτα ειρηνικη επιεικησ ευπειθησ μεστη ελεουσ και καρπων αγαθων αδιακριτοσ και ανυποκριτοσ 18 καρποσ δε της δικαιοσυνησ εν ειρηνη σπειρεται τοισ ποιουσιν ειρηνην

4

1 ποθεν πολεμοι και μαχαι εν υμιν ουκ εντευθεν εκ των ηδωνων υμων των στρατευομενων εν τοισ μελεσιν υμων 2 επιθυμειτε και ουκ εχετε φονευετε και ζηλουτε και ου δυνασθε επιτυχειν μαχεσθε και πολεμειτε ουκ εχετε δια το μη αιτεισθαι υμασ 3 αιτειτε και ου λαμβανετε διοτι κακωσ αιτεισθε ινα εν ταισ ηδοναισ υμων δαπανησητε 4 μοιχοι και μοιχαλιδεσ ουκ οιδατε οτι η φιλια του κοσμου εχθρα του θεου εστιν οσ αν ουν βουληθη φιλοσ ειναι του κοσμου εχθροσ του θεου καθισταται 5 η δοκειτε οτι κενωσ η γραφη λεγει προσ φθονον επιποθει το 3588 T-NSN πνευμα 4151 N-NSN ο κατωκησεν εν ημιν 6 μειζονα δε διδωσιν χαριν διο λεγει ο θεοσ υπερηφανοισ αντιτασσεται ταπεινοισ δε διδωσιν χαριν 7 υποταγητε ουν τω θεω αντιστητε δε τω διαβολω και φευζεται αφ υμων

⁸ εγγίσατε τω θεω και εγγιει υμιν καθαρισατε χειρας αμαρτωλοι και αγνισατε καρδιασ διψυχοι ⁹ ταλαιπωρησατε και πενθησατε και κλαυσατε ο γελωσ υμων εισ πενθος μεταστραφητω και η χαρα εισ κατηφειαν ¹⁰ ταπεινωθητε ενωπιον του κυριου και υψωσει υμασ ¹¹ μη καταλαλειτε αλληλων αδελφοι ο καταλαλων αδελφου και κρινων τον αδελφον αυτου καταλαλει νομου και κρινει νομον ει δε νομον κρινεισ ουκ ει ποιητησ νομου αλλα κριτησ ¹² εισ εστιν ο νομοθετησ ο δυναμενοσ σωσαι και απολεσαι συ δε τισ ει οσ κρινεισ τον ετερον ¹³ αγε νυν οι λεγοντεσ σημερον και αυριον πορευσωμεθα εισ τηνδε την πολιν και ποιησωμεν εκει ενιαυτον ενα και εμπορευσωμεθα και κερδησωμεν ¹⁴ οιτινεσ ουκ επιστασθε το τησ αυριον ποια γαρ η ζωη υμων ατμισ γαρ εσται η προσ ολιγον φαινομενη επειτα δε και αφανιζομενη ¹⁵ αντι του λεγειν υμασ εαν ο κυριοσ θεληση και ζησωμεν και ποιησωμεν τουτο η εκεινο ¹⁶ νυν δε καυχασθε εν ταισ αλαζονειαισ υμων πασα καυχησισ τοιαυτη πονηρα εστιν ¹⁷ ειδοτι ουν καλον ποιειν και μη ποιουντι αμαρτια αυτω εστιν

5

¹ αγε νυν οι πλουσιοι κλαυσατε ολολυζοντεσ επι ταισ ταλαιπωριαισ υμων ταισ επερχομεναισ ² ο πλουτοσ υμων σεσηπεν και τα ιματια υμων σητοβρωτα γεγονεν ³ ο χρυσοσ υμων και ο αργυροσ κατιωται και ο ιοσ αυτων εισ μαρτυριον υμιν εσται και φαγεται τασ σαρκασ υμων ωσ πυρ εθησαυρισατε εν εσχαταισ ημεραισ ⁴ ιδου ο μισθοσ των εργατων των

αμησαντων τασ χωρασ υμων ο απεστερημενοσ αφ υμων κραζει και αι βοαι των θερισαντων εισ τα ωτα κυριου σαβαωθ εισεληλυθασι ⁵ ετρυφησατε επι τησ γησ και εσπαταλησατε εθρεψατε τασ καρδιασ υμων ωσ εν ημερα σφαγησ ⁶ κατεδικασατε εφονευσατε τον δικαιον ουκ αντιτασσεται υμιν ⁷ μακροθυμησατε ουν αδελφοι εωσ τησ παρουσιασ του κυριου ιδου ο γεωργοσ εκδεχεται τον τιμιον καρπον τησ γησ μακροθυμων επ αυτον εωσ λαβη υετον πρωιμον και οψιμον ⁸ μακροθυμησατε και υμεισ στηριξατε τασ καρδιασ υμων οτι η παρουσια του κυριου ηγγικεν ⁹ μη στεναζετε κατ αλληλων αδελφοι ινα μη κριθητε ιδου ο κριτησ προ των θυρων εστηκεν ¹⁰ υποδειγμα λαβετε αδελφοι μου τησ κακοπαθειας και τησ μακροθυμιασ τουσ προφητασ οι ελαλησαν τω ονοματι κυριου ¹¹ ιδου μακαριζομεν τουσ υπομενοντασ την υπομονην ιωβ ηκουσατε και το τελοσ κυριου ιδετε οτι πολυσπλαγχνοσ εστιν και οικτιρμων ¹² προ παντων δε αδελφοι μου μη ομνυτε μητε τον ουρανον μητε την γην μητε αλλον τινα ορκον ητω δε υμων το ναι ναι και το ου ου ινα μη εισ υποκρισιν πεσητε ¹³ κακοπαθει τισ εν υμιν προσευχεσθω ευθυμει τισ ψαλλετω ¹⁴ ασθενει τισ εν υμιν προσκαλεσασθω τουσ πρεσβυτερουσ τησ εκκλησιασ και προσευξασθωσαν επ αυτον αλειψαντεσ αυτον ελαιω εν τω ονοματι του κυριου ¹⁵ και η ευχη τησ πιστεωσ σωσει τον καμνοντα και εγερει αυτον ο κυριοσ καν αμαρτιασ η πεποικηκωσ αφεθησεται αυτω ¹⁶ εξομολογεισθε αλληλοισ

τα παραπτώματα και ευχεσθε
υπερ αλληλων οπως ιαθητε
πολυ ισχυει δεησις δικαιου
ενεργουμενη ¹⁷ ηλιασ ανθρωπος
ην ομοιοπαθησ ημιν και προσευχη
προσηυξατο του μη βρεξαι και ουκ
εβρεξεν επι της γησ ενιαυτους
τρεις και μηνασ εξ ¹⁸ και παλιν
προσηυξατο και ο ουρανος υετον
εδωκεν και η γη εβλαστησεν τον
καρπον αυτησ ¹⁹ αδελφοι εαν
τισ εν υμιν πλανηθη απο της
αληθειας και επιστρεψη τισ αυτον
²⁰ γινωσκετω οτι ο επιστρεψασ
αμαρτων εκ πλανησ οδου
αυτου σωσει ψυχην εκ θανατου
και καλυψει πληθος αμαρτιων

ΠΕΤΡΟΥ Α΄

1 πετροσ αποστολοσ ιησου χριστου εκλεκτοισ παρεπιδημοισ διασπορασ ποντου γαλατιασ καππαδοκιασ ασιασ και βιθυνιασ 2 κατα προγνωσιν θεου πατροσ εν αγιασμω πνευματοσ εισ υπακοην και ραντισμον αιματοσ ιησου χριστου χαρισ υμιν και ειρηνη πληθυνθειη 3 ευλογητοσ ο θεοσ και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο κατα το πολυ αυτου ελεοσ αναγεννησασ ημασ εισ ελπιδα ζωσαν δι αναστασεωσ ιησου χριστου εκ νεκρων 4 εισ κληρονομιαν αφθαρτον και αμιαντον και αμαραντον τετηρημενην εν ουρανοισ εισ υμασ 5 τουσ εν δυναμει θεου φρουρουμενουσ δια πιστεωσ εισ σωτηριαν ετοιμην αποκαλυφθηναι εν καιρω εσχατω 6 εν ω 3739 R-DSM αγαλλιασθε ολιγον αρτι ει δεον εστιν λυπηθεντεσ εν ποικιλοισ πειρασμοισ 7 ινα το δοκιμιον υμων της πιστεωσ πολυ τιμιωτερον χρυσιου του απολλυμενου δια πυροσ δε δοκιμαζομενου ευρεθη εισ επαινον και τιμην και εισ δοξαν εν αποκαλυψει ιησου χριστου 8 ον ουκ ειδοτεσ αγαπατε εισ ον αρτι μη ορωντεσ πιστευοντεσ δε αγαλλιασθε χαρα ανεκλαλητω και δεδοξασμενη 9 κομιζομενοι το τελοσ της πιστεωσ υμων σωτηριαν ψυχων 10 περι ησ σωτηριασ εξεζητησαν και εξηρευνησαν προφηται οι περι της εισ υμασ χαριτοσ προφητευσαντεσ 11 ερευνωντεσ εισ τινα η ποιον καιρον εδηλου το εν αυτοισ πνευμα χριστου προμαρτυρομενον τα εισ χριστον

παθηματα και τασ μετα ταυτα δοξασ 12 οισ απεκαλυφθη οτι ουχ εαυτοισ υμιν δε διηκονουν αυτα α νυν ανηγγελη υμιν δια των ευαγγελισαμενων υμασ εν πνευματι αγιω αποσταλεντι απ ουρανου εισ α επιθυμουσιν αγγελοι παρακυψαι 13 διο αναζωσαμενοι τασ οσφυασ της διανοιασ υμων νηφοντεσ τελειωσ ελπισατε επι την φερομενην υμιν χαριν εν αποκαλυψει ιησου χριστου 14 ωσ τεκνα υπακοησ μη συσχηματιζομενοι ταισ προτερον εν τη αγνοια υμων επιθυμιαισ 15 αλλα κατα τον καλεσαντα υμασ αγιον και αυτοι αγιοι εν παση αναστροφη γενηθητε 16 διοτι γεγραπται αγιοι γινεσθε οτι εγω αγιοσ ειμι 17 και ει πατερα επικαλεισθε τον απροσωποληπτωσ κρινοντα κατα το εκαστου εργον εν φοβω τον της παροικιασ υμων χρονον αναστραφητε 18 ειδοτεσ οτι ου φθαρτοισ αργυριω η χρυσιω ελυτρωθητε εκ της ματαιιασ υμων αναστροφησ πατροπαραδοτου 19 αλλα τιμιω αιματι ωσ αμνου αμωμου και ασπιλου χριστου 20 προεγνωσμενου μεν προ καταβολησ κοσμου φανερωθεντοσ δε επ εσχατων των χρονων δι υμασ 21 τουσ δι αυτου πιστευοντασ εισ θεον τον εγειραντα αυτον εκ νεκρων και δοξαν αυτω δοντα ωστε την πιστιν υμων και ελπιδα ειναι εισ θεον 22 τασ ψυχασ υμων ηγγικοτεσ εν τη υπακοη της αληθειασ δια πνευματοσ εισ φιλαδελφιαν ανυποκριτον εκ καθαρασ καρδιασ αλληλουσ αγαπησατε εκτενωσ 23 αναγεγεννημενοι ουκ εκ σπορασ φθαρτησ αλλα αφθαρτου δια λογου ζωντοσ θεου και

μενοντος εις τον αιωνα ²⁴ διοτι πασα σαρξ ωσ χορτος και πασα δοξα ανθρωπου ωσ ανθος χορτου εξηρανθη ο χορτος και το ανθος αυτου εξεπεσεν ²⁵ το δε ρημα κυριου μενει εις τον αιωνα τουτο δε εστιν το ρημα το ευαγγελισθεν εις υμασ

2

1 αποθεμενοι ουν πασαν κακιαν και παντα δολον και υποκρισεις και φθονουσ και πασασ καταλαλιασ ² ωσ αρτιγεννητα βρεφη το λογικον αδολον γαλα επιποθησατε ινα εν αυτω αυξηθητε ³ ειπερ εγευσασθε οτι χρηστος ο κυριος ⁴ προς ον προσερχομενοι λιθον ζωντα υπο ανθρωπων μεν αποδεδοκιμασμενον παρα δε θεω εκλεκτον εντιμον ⁵ και αυτοι ωσ λιθοι ζωντες οικοδομεισθε οικοσ πνευματικος ιερατευμα αγιον ανενεγκαι πνευματικασ θυσιασ ευπροσδεκτουσ τω θεω δια ιησου χριστου ⁶ διοτι περιεχει εν τη γραφη ιδου τιθημι εν σιων λιθον ακρογωνιαιον εκλεκτον εντιμον και ο πιστευων επ αυτω ου μη καταισχυνη ⁷ υμιν ουν η τιμη τοισ πιστευουσιν απειθουσιν δε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτοσ εγενηθη εις κεφαλην γωνιασ ⁸ και λιθοσ προσκομματοσ και πετρα σκανδαλου οι προσκοπτουσιν τω λογω απειθουντες εις ο και ετεθησαν ⁹ υμεισ δε γενουσ εκλεκτον βασιλειον ιερατευμα εθνοσ αγιον λαοσ εις περιποιησιν οπωσ τασ αρετασ εξαγγελιητε του εκ σκοτουσ υμασ καλεσαντοσ εις το θαυμαστον αυτου φωσ ¹⁰ οι ποτε ου λαοσ νυν δε λαοσ θεου οι ουκ ηλημενοι νυν δε ελεθηθεντεσ ¹¹ αγαπητοι

παρακαλω ωσ παροικουσ και παρεπιδημουσ απεχεσθαι των σαρκικων επιθυμιων αιτινεσ στρατευονται κατα της ψυχησ ¹² την αναστροφην υμων εχοντεσ καλην εν τοισ εθνεσιν ινα εν ω καταλαλουσιν υμων ωσ κακοποιων εκ των καλων εργων εποπτευσαντεσ δοξασωσιν τον θεον εν ημερα επισκοπησ ¹³ υποταγητε ουν παση ανθρωπινη κτισει δια τον κυριον ειτε βασιλει ωσ υπερεχοντι ¹⁴ ειτε ηγεμοσιν ωσ δι αυτου πεμπομενοισ εις εκδικησιν κακοποιων επαινον δε αγαθοποιων ¹⁵ οτι ουτωσ εστιν το θελημα του θεου αγαθοποιουντασ φιμουν την των αφρονων ανθρωπων αγνωσιν ¹⁶ ωσ ελευθεροι και μη ωσ επικαλυμμα εχοντεσ της κακιασ την ελευθεριαν αλλ ωσ δουλοι θεου ¹⁷ παντασ τιμησατε την αδελφοτητα αγαπησατε τον θεον φοβεισθε τον βασιλεα τιματε ¹⁸ οι οικεται υποτασσομενοι εν παντι φοβω τοισ δεσποταισ ου μονον τοισ αγαθοισ και επιεικεσιν αλλα και τοισ σκολιοισ ¹⁹ τουτο γαρ χαρισ ει δια συνειδησιν θεου υποφερει τισ λυπασ πασων αδικωσ ²⁰ ποιον γαρ κλεοσ ει αμαρτανοντεσ και κολαφιζομενοι υπομενειτε αλλ ει αγαθοποιουντεσ και πασχοντεσ υπομενειτε τουτο χαρισ παρα θεω ²¹ εις τουτο γαρ εκληθητε οτι και χρηστος επαθεν υπερ ημων υμιν υπολιμπανων υπογραμμον ινα επακολουθησητε τοισ ιχνεσιν αυτου ²² οσ αμαρτιαν ουκ εποιησεν ουδε ευρεθη δολοσ εν τω στοματι αυτου ²³ οσ λαιδορουμενοσ ουκ αντελοιδορει πασων ουκ ηπειλει παρεδιδου

δε τω κρινοντι δικαιωσ²⁴ οσ τασ
αμαρτιασ ημων αυτοσ ανηνεγκεν
εν τω σωματι αυτου επι το ξυλον
ινα ταισ αμαρτιαισ απογενομενοι
τη δικαιοσυνη ζησωμεν ου τω
μωλωπι αυτου ιαθητε²⁵ ητε γαρ
ωσ προβατα πλανωμενα αλλ
επεστραφητε νυν επι τον ποιμενα
και επισκοπον των ψυχων υμων

3

1 ομοιωσ αι γυναικες
υποτασσομεναι τοισ ιδιοισ
ανδρασιν ινα και ει τινεσ
απειθουσιν τω λογω δια της
των γυναικων αναστροφησ
ανευ λογου κερδηθησονται
2 εποπτευσαντεσ την εν φοβω
αγνην αναστροφην υμων³ ων
εστω ουχ ο εξωθεν εμπλοκησ
τριχων και περιθεσεωσ χρυσιων η
ενδυσεωσ ιματιων κοσμοσ⁴ αλλ ο
κρυπτοσ της καρδιασ ανθρωποσ
εν τω αφθαρτω του πραεοσ
και ησυχιου πνευματοσ ο εστιν
ενωπιον του θεου πολυτελεσ⁵
ουτωσ γαρ ποτε και αι αγιαι
γυναικεσ αι ελπιζουσαι επι θεον
εκοσμουν εαυτασ υποτασσομεναι
τοισ ιδιοισ ανδρασιν⁶ ωσ
σαρρα υπηκουσεν τω αβρααμ
κυριον αυτον καλουσα ησ
εγενηθητε τεκνα αγαθοποιουσαι
και μη φοβουμεναι μηδεμιαν
πτοησιν⁷ οι ανδρεσ ομοιωσ
συνοικουντεσ κατα γνωσιν
ωσ ασθενεστερω σκευι τω
γυναικειω απονεμοντεσ τιμην
ωσ και συγκληρονομοι χαριτοσ
ζωησ εισ το μη εγκοπτεσθαι τασ
προσευχασ υμων⁸ το δε τελοσ
παντεσ ομοφρονεσ συμπαθεισ
φιλαδελφοι ευσπλαγχοι
φιλοφρονεσ⁹ μη αποδιδοντεσ
κακον αντι κακου η λoidοριαν
αντι λoidοριασ τουναντιον δε
ευλογουντεσ ειδοτεσ οτι εισ
τουτο εκληθητε ινα ευλογιαν

κληρονομησητε¹⁰ ο γαρ θελων
ζωην αγαπαν και ιδειν ημερασ
αγαθασ παυσατω την γλωσσαν
αυτου απο κακου και χειλη
αυτου του μη λαλησαι δολον
11 εκκλινατω απο κακου και
ποιησατω αγαθον ζητησατω
ειρηνην και διωξατω αυτην
12 οτι οφθαλμοι κυριου επι
δικαιουσ και ωτα αυτου εισ
δεησιν αυτων προσωπον δε
κυριου επι ποιουντασ κακα
13 και τισ ο κακωσων υμασ εαν
του αγαθου μιμηται γενησθε
14 αλλ ει και πασχοιτε δια
δικαιοσυνην μακαριοι τον δε
φοβον αυτων μη φοβηθητε μηδε
ταραχθητε¹⁵ κυριον δε τον θεον
αγιασατε εν ταισ καρδιαισ υμων
ετοιμοι δε αι προσ απολογιαν
παντι τω αιτουντι υμασ λογον
περι της εν υμιν ελπιδοσ
μετα πραυτητοσ και φοβου
16 συνειδησιν εχοντεσ αγαθην
ινα εν ω καταλαλουσιν υμων
ωσ κακοποιων καταισχυνθωσιν
οι επηρεαζοντεσ υμων την
αγαθην εν χριστω αναστροφην
17 κρειττον γαρ αγαθοποιουντασ
ει θελοι το θελημα του θεου
πασχειν η κακοποιουντασ
18 οτι και χριστοσ απαξ περι
αμαρτιων επαθεν δικαιοσ υπερ
αδικων ινα υμασ προσαγαγη
τω θεω θανατωθεισ μεν σαρκι
ζωοποιηθεισ δε πνευματι
19 εν ω και τοισ εν φυλακη
πνευμασιν πορευθεισ εκηρυξεν
20 απειθησασιν ποτε οτε
απεξεδεχετο η του θεου
μακροθυμια εν ημεραισ νωε
κατασκευαζομενησ κιβωτου εισ
ην ολιγαι τουτ εστιν οκτω ψυχαι
διεσωθησαν δι υδατοσ²¹ ο
αντιτυπον νυν και ημασ σωζει
βαπτισμα ου σαρκοσ αποθεσισ

ρυπου αλλα συνειδησεωσ αγαθησ επερωτημα εισ θεον δι αναστασεωσ ιησου χριστου ²² οσ εστιν εν δεξια του θεου πορευθεισ εισ ουρανον υποταγεντων αυτω αγγελων και εξουσιων και δυναμεων

4

¹ χριστου ουν παθοντοσ υπερ ημων σαρκι και υμεισ την αυτην εννοιαν οπλισασθε οτι ο παθων εν σαρκι πεπαυται αμαρτιασ ² εισ το μηκετι ανθρωπων επιθυμιαισ αλλα θεληματι θεου τον επιλοιπον εν σαρκι βιωσαι χρονον ³ αρκετοσ γαρ ημιν ο παρεληλυθωσ χρονοσ του βιου το θελημα των εθνων κατεργασασθαι πεπορευμενουσ εν ασελγειαισ επιθυμιαισ οινοφλυγιαισ κωμοισ ποτοισ και αθεμιτοισ ειδωλολατρειαισ ⁴ εν ω ξενιζονται μη συντρεχοντων υμων εισ την αυτην της ασωτιασ αναχυσιν βλασφημουντεσ ⁵ οι αποδωσουσιν λογον τω ετοιμωσ εχοντι κριναι ζωντασ και νεκρουσ ⁶ εισ τουτο γαρ και νεκροισ ευηγγελισθη ινα κριθωσιν μεν κατα ανθρωπουσ σαρκι ζωσιν δε κατα θεον πνευματι ⁷ παντων δε το τελοσ ηγγικεν σωφρονησατε ουν και νηψατε εισ τασ προσευχασ ⁸ προ παντων δε την εισ εαυτουσ αγαπην εκτενη εχοντεσ οτι αγαπη καλυπει πληθοσ αμαρτιων ⁹ φιλοξενοι εισ αλληλουσ ανευ γογγυσμων ¹⁰ εκαστοσ καθωσ ελαβεν χαρισμα εισ εαυτουσ αυτο διακονουντεσ ωσ καλοι οικονομοι ποικιλησ χαριτοσ θεου ¹¹ ει τισ λαλει ωσ λογια θεου ει τισ διακονει ωσ εξ ισχυοσ ωσ χορηγει ο θεοσ ινα εν πασιν δοξαζηται ο θεοσ δια ιησου χριστου ω εστιν η δοξα και το

κρατοσ εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην ¹² αγαπητοι μη ξενιζεσθε τη εν υμιν πυρωσει προσ πειρασμον υμιν γινομενη ωσ ξενου υμιν συμβαινοντοσ ¹³ αλλα καθο κοινωνειτε τοισ του χριστου παθημασιν χαιρετε ινα και εν τη αποκαλυψει της δοξησ αυτου χαρητε αγαλλιωμενοι ¹⁴ ει ονειδιζεσθε εν ονοματι χριστου μακαριοι οτι το της δοξησ και το του θεου πνευμα εφ υμασ αναπαυεται κατα μεν αυτουσ βλασφημειται κατα δε υμασ δοξαζεται ¹⁵ μη γαρ τισ υμων πασχετω ωσ φονευσ η κλεπτησ η κακοποιοσ η ωσ αλλοτριοεπισκοποσ ¹⁶ ει δε ωσ χριστιανοσ μη αισχυνεσθω δοξαζετω δε τον θεον εν τω μερει τουτω ¹⁷ οτι ο καιροσ του αρξασθαι το κριμα απο του οικου του θεου ει δε πρωτον αφ ημων τι το τελοσ των απειθουντων τω του θεου ευαγγελιω ¹⁸ και ει ο δικαιοσ μολισ σωζεται ο ασεβησ και αμαρτωλοσ που φανειται ¹⁹ ωστε και οι πασχοντεσ κατα το θελημα του θεου ωσ πιστω κτιστη παρατιθεσθωσαν τασ ψυχασ αυτων εν αγαθοποια

5

¹ πρεσβυτερουσ τουσ εν υμιν παρακαλω ο συμπρεσβυτεροσ και μαρτυσ των του χριστου παθηματων ο και της μελλουσησ αποκαλυπτεσθαι δοξησ κοινωνοσ ² ποιμανατε το εν υμιν ποιμνιον του θεου επισκοπουντεσ μη αναγκαστωσ αλλ εκουσιωσ μηδε αισχροκερδωσ αλλα προθυμωσ ³ μηδε ωσ κατακυριευοντεσ των κληρων αλλα τυποι γινομενοι του ποιμνιου ⁴ και φανερωθεντοσ του αρχιποιμενοσ κομεισθε τον αμαραντινον της δοξησ

στεφανον ⁵ ομοιωσ νεωτεροι υποταγητε πρεσβυτεροισ παντεσ δε αλληλοισ υποτασσομενοι την ταπεινοφροσυνην εγκομβωσασθε οτι ο θεοσ υπερηφανοισ αντιτασσεται ταπεινοισ δε διδωσιν χαριν ⁶ ταπεινωθητε ουν υπο την κραταιαν χειρα του θεου ινα υμασ υψωσ η εν καιρω ⁷ πασαν την μεριμναν υμων επιρριψαντεσ επ αυτον οτι αυτω μελει περι υμων ⁸ νηψατε γρηγορησατε ο αντιδικοσ υμων διαβολοσ ωσ λεων ωρυομενοσ περιπατει ζητων τινα καταπιη ⁹ ω αντιστητε στερεοι τη πιστει ειδοτεσ τα αυτα των παθηματων τη εν κοσμω υμων αδελφοτητι επιτελεισθαι ¹⁰ ο δε θεοσ πασησ χαριτοσ ο καλεσασ υμασ εισ την αιωνιον αυτου δοξαν εν χριστω ιησου ολιγον παθοντασ αυτοσ καταρτισαι υμασ στηριξει σθενωσει θεμελιωσει ¹¹ αυτω η δοξα και το κρατοσ εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην ¹² δια σιλουανου υμιν του πιστου αδελφου ωσ λογιζομαι δι ολιγων εγραψα παρακαλων και επιμαρτυρων ταυτην ειναι αληθη χαριν του θεου εισ ην εστηκατε ¹³ ασπαζεται υμασ η εν βαβυλωνι συνεκλεκτη και μαρκοσ ο υιοσ μου ¹⁴ ασπασασθε αλληλουσ εν φιληματι αγαπησ ειρηνη υμιν πασιν τοισ εν χριστω ιησου αμην

ΠΕΤΡΟΥ Β΄

1 **σ**υμεων **π**ετροσ **δ**ουλοσ **κ**αι **α**ποστολοσ **ι**ησου **χ**ριστου **τ**οισ **ι**σοτιμον **η**μιν **λ**αχουσιν **π**ιστιν **εν** **δ**ικαιοσυνη **τ**ου **θ**εου **η**μων **κ**αι **σ**ωτηροσ **ι**ησου **χ**ριστου **2** **χ**αρισ **υ**μιν **κ**αι **ει**ρηνη **π**ληθυνθειη **εν** **ε**πιγνωσει **τ**ου **θ**εου **κ**αι **ι**ησου **τ**ου **κ**υριου **η**μων **3** **ω**σ **π**αντα **η**μιν **τ**ησ **θ**ειας **δ**υναμεωσ **α**υτου **τ**α **π**ροσ **ζ**ωην **κ**αι **ε**υσεβειαν **δ**εδωρημενησ **δ**ια **τ**ησ **ε**πιγνωσεωσ **τ**ου **κ**αλεσαντοσ **η**μασ **δ**ια **δ**οξησ **κ**αι **α**ρετησ **4** **δ**ι **ω**ν **τ**α **τι**μια **η**μιν **κ**αι **μ**εγιστα **ε**παγγελματα **δ**εδωρηται **ι**να **δ**ια **τ**ουτων **γ**ενησθε **θ**ειασ **κ**οινωνοι **φ**υσεωσ **α**ποφυγοντεσ **τ**ησ **εν** **κ**οσμω **εν** **ε**πιθυμια **φ**θορασ **5** **κ**αι **α**υτο **τ**ουτο **δ**ε **σ**πουδην **π**ασαν **π**αρεισενεγκαντεσ **ε**πιχορηγησατε **εν** **τ**η **π**ιστει **υ**μων **τ**ην **α**ρετην **εν** **δ**ε **τ**η **α**ρετη **τ**ην **γ**νωσιν **6** **εν** **δ**ε **τ**η **γ**νωσει **τ**ην **ε**γκρατειαν **εν** **δ**ε **τ**η **ε**γκρατεια **τ**ην **υ**πομονην **εν** **δ**ε **τ**η **υ**πομονη **τ**ην **ε**υσεβειαν **7** **εν** **δ**ε **τ**η **ε**υσεβεια **τ**ην **φ**ιλαδελφιαν **εν** **δ**ε **τ**η **φ**ιλαδελφια **τ**ην **α**γαπην **8** **τ**αυτα **γ**αρ **υ**μιν **υ**παρχοντα **κ**αι **π**λεοναζοντα **ο**υκ **α**ργουσ **ο**υδε **α**καρπουσ **κ**αθιστησιν **ει**σ **τ**ην **τ**ην **τ**ου **κ**υριου **η**μων **ι**ησου **χ**ριστου **ε**πιγνωσιν **9** **ω** **γ**αρ **μ**η **π**αρεστιν **τ**αυτα **τ**υφλοσ **ε**στιν **μ**υωπαζων **λ**ηθην **λ**αβων **τ**ου **κ**αθαρισμου **τ**ων **π**αλαι **α**υτου **α**μαρτιων **10** **δ**ιο **μ**αλλον **α**δελφοι **σ**πουδασατε **β**εβαιαν **υ**μων **τ**ην **κ**λησιν **κ**αι **ε**κλογην **π**οιεισθαι **τ**αυτα **γ**αρ **π**οιουντεσ **ο**υ **μ**η **π**ταισητε **πο**τε **11** **ο**υτωσ **γ**αρ **π**λουσιωσ **ε**πιχορηγηθησεται **υ**μιν **η** **ει**σοδοσ **ει**σ **τ**ην **αι**ωνιον **β**ασιλειαν **τ**ου **κ**υριου **η**μων **κ**αι **σ**ωτηροσ **ι**ησου

χριστου **12** **δ**ιο **ο**υκ **α**μελησω **αι** **υ**μασ **υ**πομινησκειν **π**ερι **τ**ουτων **κ**αι **π**ερ **ει**δοτασ **κ**αι **ε**στηριγμενουσ **εν** **τ**η **π**αρουση **α**ληθεια **13** **δ**ικαιον **δ**ε **η**γουμαι **ε**φ **ο**σον **ει**μι **εν** **τ**ουτω **τ**ω **σ**κηνωματι **δ**ιεγειρειν **υ**μασ **εν** **υ**πομνησει **14** **ει**δωσ **ο**τι **τ**αχινη **ε**στιν **η** **α**ποθεσισ **τ**ου **σ**κηνωματοσ **μ**ου **κ**αθωσ **κ**αι **ο** **κ**υριοσ **η**μων **ι**ησουσ **χ**ριστοσ **ε**δηλωσεν **μ**οι **15** **σ**πουδασω **δ**ε **κ**αι **ε**καστοτε **ε**χειν **υ**μασ **μ**ετα **τ**ην **ε**μην **ε**ξοδον **τ**ην **τ**ουτων **μ**νημην **π**οιεισθαι **16** **ο**υ **γ**αρ **σ**εσοφισμενοισ **μ**υθοισ **ε**ξακολουθησαντεσ **ε**γνωρισαμεν **υ**μιν **τ**ην **τ**ου **κ**υριου **η**μων **ι**ησου **χ**ριστου **δ**υναμιν **κ**αι **π**αρουσιαν **α**λλ **ε**ποπται **γ**ενηθεντεσ **τ**ησ **ε**κεινου **μ**εγαλειοτητοσ **17** **λ**αβων **γ**αρ **π**αρα **θ**εου **π**ατροσ **τι**μην **κ**αι **δ**οξαν **φ**ωνησ **ε**νεχθεισησ **α**υτω **τ**οιασδε **υ**πο **τ**ησ **μ**εγαλοπρεπουσ **δ**οξησ **ο**υτοσ **ε**στιν **ο** **υ**ιοσ **μ**ου **ο** **α**γαπητοσ **ει**σ **ο**ν **ε**γω **ε**υδοκησα **18** **κ**αι **τ**αυτην **τ**ην **φ**ωνην **η**μεισ **η**κουσαμεν **ε**ξ **ο**υρανου **ε**νεχθεισαν **σ**υν **α**υτω **ο**ντεσ **εν** **τ**ω **ο**ρει **τ**ω **α**γιω **19** **κ**αι **ε**χομεν **β**εβαιοτερον **τ**ον **π**ροφητικον **λ**ογον **ω** **κ**αλωσ **π**οιειτε **π**ροσεχοντεσ **ω**σ **λ**υχνω **φ**αινοντι **εν** **α**υχμηρω **το**πω **ε**ωσ **ο**υ **η**μερα **δ**ιαυγαση **κ**αι **φ**ωσφοροσ **α**νατειλη **εν** **τ**αισ **κ**αρδιαισ **υ**μων **20** **τ**ουτο **π**ρωτον **γ**ινωσκοντεσ **ο**τι **π**ασα **π**ροφητεια **γ**ραφησ **ι**διασ **ε**πιλυσεωσ **ο**υ **γ**ινεται **21** **ο**υ **γ**αρ **θ**εληματι **α**νθρωπου **η**νεχθη **πο**τε **π**ροφητεια **α**λλ **υ**πο **π**νευματοσ **α**γιου **φ**ερομενοι **ε**λαλησαν **α**γιοι **θ**εου **α**νθρωποι

2

1 **ε**γενοντο **δ**ε **κ**αι **ψ**ευδοπροφηται **εν** **τ**ω **λ**αω **ω**σ **κ**αι **εν** **υ**μιν **ε**σονται **ψ**ευδοδιδασκαλοι **ο**ιτινεσ **π**αρεισαζουσιν **αι**ρεσεισ **α**πωλειασ

και τον αγορασαντα αυτους δεσποτην αρνουμενοι επαγοντες εαυτοις ταχινην απωλειαν ² και πολλοι εξακολουθησουςιν αυτων ταις ασελγειασι δι ους η οδος της αληθειας βλασφημηθησεται ³ και εν πλεονεξια πλαστοις λογοις υμας εμπορευσονται οισ το κριμα εκπαλαι ουκ αρχει και η απωλεια αυτων ου νυσταζει ⁴ ει γαρ ο θεος αγγελων αμαρτησαντων ουκ εφεισατο αλλα σειραις ζοφου ταρταρωσας παρεδωκεν εις κρισιν τηρουμενουσ ⁵ και αρχαιου κοσμου ουκ εφεισατο αλλα ογδοον νωε δικαιοσυνης κηρυκα εφυλαξεν κατακλυσμον κοσμου ασεβων επαξασ ⁶ και πολεισ σοδομων και γομορρας τεφρωσας καταστροφη ⁷ κατεκρινεν υποδειγμα μελλοντων ασεβειν τεθεικωσ ⁷ και δικαιον λωτ καταπονουμενον υπο της των αθεσμων εν ασελγεια αναστροφης ερρυσατο ⁸ βλεμματι γαρ και ακοη ο δικαιοσ εγκατοικων εν αυτοισ ημεραν εξ ημερας ψυχην δικαιαν ανομοισ εργοισ εβασανιζεν ⁹ οιδεν κυριοσ ευσεβεισ εκ πειρασμου ρυεσθαι αδικουσ δε εις ημεραν κρισεωσ κολαζομενουσ τηρειν ¹⁰ μαλιστα δε τουσ οπισω σαρκουσ εν επιθυμια μiasμου πορευομενουσ και κυριοτητασ καταφρονουντασ τολμηται αυθαδεισ δοξασ ου τρεμουσιν βλασφημουντες ¹¹ οπου αγγελοισ ισχυι και δυναμει μειζονεσ οντεσ ου φερουσιν κατ αυτων παρα κυριω βλασφημον κρισιν ¹² ουτοι δε ωσ αλογα ζωα φυσικα γεγενημενα εις αλωσιν και φθοραν εν οισ αγνοουσιν βλασφημουντεσ εν τη φθορα αυτων καταφθαρησονται ¹³ κομιουμενοι μισθον αδικιασ

ηδονην ηγουμενοι την εν ημερα τρυφην σπιλοι και μωμοι εντρυφωντεσ εν ταισ απαταισ αυτων συνευωχουμενοι υμιν ¹⁴ οφθαλμουσ εχοντεσ μεστουσ μοιχαλιδουσ και ακαταπαυστουσ αμαρτιασ δελεαζοντεσ ψυχασ αστηρικτουσ καρδιαν γεγυμνασμενην πλεονεξιασ εχοντεσ καταρασ τεκνα ¹⁵ καταλιποντεσ ευθειαν οδον επλανηθησαν εξακολουθησαντεσ τη οδω του βαλααμ του βοσοροσ μισθον αδικιασ ηγαπησεν ¹⁶ ελεγξιν δε εσχεν ιδιασ παρανομιασ υποζυγιον αφωνων εν ανθρωπου φωνη φθεγξαμενον εκωλυσεν την του προφητου παραφρονιαν ¹⁷ ουτοι εισιν πηγαι ανυδροι νεφελαι υπο λαιλαποσ ελαυνομεναι οισ ο ζοφοσ του σκοτουσ εισ αιωνα τετηρηται ¹⁸ υπερογκα γαρ ματαιοτητασ φθεγγομενοι δελεαζουσιν εν επιθυμιασ σαρκουσ ασελγειασι τουσ οντωσ αποφυγοντασ τουσ εν πλανη αναστρεφομενουσ ¹⁹ ελευθεριαν αυτοισ επαγγελλομενοι αυτοι δουλοι υπαρχοντεσ της φθορασ ω ³⁷³⁹ R-DSM γαρ τισ ηττηται τουτω ³⁷⁷⁸ D-DSM και δεδουλωται ²⁰ ει γαρ αποφυγοντεσ τα μiasματα του κοσμου εν επιγνωσει του κυριου και σωτηροσ ιησου χριστου τουτοισ δε παλιν εμπλακεντεσ ηττωνται γεγονεν αυτοισ τα εσχατα χειρονα των πρωτων ²¹ κρειττον γαρ ην αυτοισ μη επεγνωκεναι την οδον της δικαιοσυνησ η επιγνουσιν επιστρεψαι εκ της παραδοθεισησ αυτοισ αγιασ εντολησ ²² συμβεβηκεν δε αυτοισ το της αληθουσ παροιμιασ κυων επιστρεψασ επι το ιδιον εξεραμα

και υσ λουσαμενη εισ κυλισμα βορβορου

3

1 ταυτην ηδη αγαπητοι δευτεραν υμιν γραφω επιστολην εν αις διεγειρω υμων εν υπομνησει την ειλικρινη διανοιαν 2 μνησθηναι των προειρημενων ρηματων υπο των αγιων προφητων και της των αποστολων υμων εντολης του κυριου και σωτηρος 3 τουτο πρωτον γινωσκοντες οτι ελευσονται επ εσχατου των ημερων εμπαικται κατα τας ιδιας επιθυμιας αυτων πορευομενοι 4 και λεγοντες που εστιν η επαγγελια της παρουσιας αυτου αφ ης γαρ οι πατερες εκοιμηθησαν παντα ουτως διαμενει απ αρχης κτισεως 5 λανθανει γαρ αυτους τουτο θελοντας οτι ουρανοι ησαν εκπαλαι και γη εξ υδατος και δι υδατος συνεστωσα τω του θεου λογω 6 διων ο τοτε κοσμος υδατι κατακλυσθεις απωλετο 7 οι δε νυν ουρανοι και η γη τω αυτου λογω τεθησαυρισμενοι εισιν πυρι τηρουμενοι εισ ημεραν κρισεως και απωλειας των ασεβων ανθρωπων 8 εν δε τουτο μη λανθανετω υμας αγαπητοι οτι μια ημερα παρα κυριω ως χιλια ετη και χιλια ετη ως ημερα μια 9 ου βραδυνει ο κυριος της επαγγελιας ως τινες βραδυτητα ηγουνται αλλα μακροθυμει εισ ημας μη βουλομενος τινας απολεσθαι αλλα παντας εισ μετανοιαν χωρησαι 10 ηξει δε η ημερα κυριου ως κλεπτης εν νυκτι εν η οι ουρανοι ροιζηδον παρελευσονται στοιχεια δε καυσουμενα λυθησονται και γη και τα εν αυτη εργα κατακαησεται 11 τουτων ουν παντων λυομενων

ποταπους δει υπαρχειν υμας εν αγιαις αναστροφαις και ευσεβειαις 12 προσδοκωντας και σπευδοντας την παρουσιαν της του θεου ημερας δι ην ουρανοι πυρουμενοι λυθησονται και στοιχεια καυσουμενα τηκεται 13 καινους δε ουρανους και γην καινην κατα το επαγγελμα αυτου προσδοκωμεν εν οισ δικαιοσυνη κατοικει 14 διο αγαπητοι ταυτα προσδοκωντες σπουδασατε ασπιλοι και αμωμητοι αυτω ευρεθηναι εν ειρηνη 15 και την του κυριου ημων μακροθυμιαν σωτηριαν ηγεισθε καθως και ο αγαπητος ημων αδελφος παυλος κατα την αυτω δοθεισαν σοφιαν εγραψεν υμιν 16 ως και εν πασαις ταις επιστολαις λαλων εν αυταις περι τουτων εν οισ εστιν δυσνοητα τινα α οι αμαθεις και αστηρικτοι στρεβλουσιν ως και τας λοιπας γραφας προς την ιδιαν αυτων απωλειαν 17 υμεις ουν αγαπητοι προγινωσκοντες φυλασσεσθε ινα μη τη των αθεσμων πλανη συναπαχθεντες εκπεσητε του ιδιου στηριγμου 18 αυξανετε δε εν χαριτι και γνωσει του κυριου ημων και σωτηρος ιησου χριστου αυτω η δοξα και νυν και εισ ημεραν αιωνος αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄

1 ο ην απ αρχησ ο ακηκοαμεν ο εωρακαμεν τοις οφθαλμοις ημων ο εθεασαμεθα και αι χειρες ημων εψηλαφησαν περι του λογου της ζωης 2 και η ζωη εφανερωθη και εωρακαμεν και μαρτυρουμεν και απαγγελλομεν υμιν την ζωην την αιωνιον ητις ην προς τον πατερα και εφανερωθη ημιν 3 ο εωρακαμεν και ακηκοαμεν απαγγελλομεν υμιν ινα και υμεις κοινωνιαν εχητε μεθ ημων και η κοινωνια δε η ημετερα μετα του πατροσ και μετα του υιου αυτου ιησου χριστου 4 και ταυτα γραφομεν υμιν ινα η χαρα ημων η πεπληρωμενη 5 και εστιν αυτη η αγγελια ην ακηκοαμεν απ αυτου και αναγγελλομεν υμιν οτι ο θεοσ φωσ εστιν και σκοτια εν αυτω ουκ εστιν ουδεμια 6 εαν ειπωμεν οτι κοινωνιαν εχομεν μετ αυτου και εν τω σκοτει περιπατωμεν ψευδομεθα και ου ποιουμεν την αληθειαν 7 εαν δε εν τω φωτι περιπατωμεν ωσ αυτοσ εστιν εν τω φωτι κοινωνιαν εχομεν μετ αλληλων και το αιμα ιησου χριστου του υιου αυτου καθαριζει ημασ απο πασησ αμαρτιασ 8 εαν ειπωμεν οτι αμαρτιαν ουκ εχομεν εαυτουσ πλανωμεν και η αληθεια ουκ εστιν εν ημιν 9 εαν ομολογωμεν τασ αμαρτιασ ημων πιστοσ εστιν και δικαιοσ ινα αφη ημιν τασ αμαρτιασ και καθαριση ημασ απο πασησ αδικιασ 10 εαν ειπωμεν οτι ουχ ημαρτηκαμεν ψευστην ποιουμεν αυτον και ο λογοσ αυτου ουκ εστιν εν ημιν

2

1 τεκνια μου ταυτα γραφω υμιν ινα μη αμαρτητε και εαν

τισ αμαρτη παρακλητον εχομεν προς τον πατερα ιησουν χριστον δικαιον 2 και αυτοσ ιλασμοσ εστιν περι των αμαρτιων ημων ου περι των ημετερων δε μονον αλλα και περι ολου του κοσμου 3 και εν τουτω γινωσκομεν οτι εγνωκαμεν αυτον εαν τασ εντολασ αυτου τηρωμεν 4 ο λεγων εγνωκα αυτον και τασ εντολασ αυτου μη τηρων ψευστησ εστιν και εν τουτω η αληθεια ουκ εστιν 5 οσ δ αν τηρη αυτου τον λογον αληθωσ εν τουτω η αγαπη του θεου τετελειωται εν τουτω γινωσκομεν οτι εν αυτω εσμεν 6 ο λεγων εν αυτω μενειν οφειλει καθωσ εκεινοσ περιεπατησεν και αυτοσ ουτωσ περιπατειν 7 αδελφοι ουκ εντολην καινην γραφω υμιν αλλ εντολην παλαιαν ην ειχετε απ αρχησ η εντολη η παλαια εστιν ο λογοσ ον ηκουσατε απ αρχησ 8 παλιν εντολην καινην γραφω υμιν ο εστιν αληθεσ εν αυτω και εν υμιν οτι η σκοτια παραγεται και το φωσ το αληθινον ηδη φαινει 9 ο λεγων εν τω φωτι ειναι και τον αδελφον αυτου μισων εν τη σκοτια εστιν εωσ αρτι 10 ο αγαπων τον αδελφον αυτου εν τω φωτι μενει και σκανδαλον εν αυτω ουκ εστιν 11 ο δε μισων τον αδελφον αυτου εν τη σκοτια εστιν και εν τη σκοτια περιπατει και ουκ οιδεν που υπαγει οτι η σκοτια ετυφλωσεν τουσ οφθαλμουσ αυτου 12 γραφω υμιν τεκνια οτι αφεωνται υμιν αι αμαρτιαι δια το ονομα αυτου 13 γραφω υμιν πατερεσ οτι εγνωκατε τον απ αρχησ γραφω υμιν νεανισκοι οτι νενικηκατε τον πονηρον γραφω υμιν παιδια οτι εγνωκατε τον πατερα 14 εγραψα υμιν πατερεσ οτι εγνωκατε τον απ αρχησ εγραψα υμιν νεανισκοι

οτι ισχυροι εστε και ο λογος του θεου εν υμιν μενει και νενικηκατε τον πονηρον ¹⁵ μη αγαπατε τον κοσμον μηδε τα εν τω κοσμω εαν τις αγαπα τον κοσμον ουκ εστιν η αγαπη του πατρος εν αυτω ¹⁶ οτι παν το εν τω κοσμω η επιθυμια της σαρκος και η επιθυμια των οφθαλμων και η αλαζονεια του βιου ουκ εστιν εκ του πατρος αλλ εκ του κοσμου εστιν ¹⁷ και ο κοσμος παραγεται και η επιθυμια αυτου ο δε ποιων το θελημα του θεου μενει εις τον αιωνα ¹⁸ παιδια εσχατη ωρα εστιν και καθως ηκουσατε οτι ο αντιχριστος ερχεται και νυν αντιχριστοι πολλοι γεγονασιν οθεν γινωσκομεν οτι εσχατη ωρα εστιν ¹⁹ εξ ημων εξηλθον αλλ ουκ ησαν εξ ημων ει γαρ ησαν εξ ημων μεμενηκεισαν αν μεθ ημων αλλ ινα φανερωθωσιν οτι ουκ εισιν παντες εξ ημων ²⁰ και υμεις χρισμα εχετε απο του αγιου και οιδατε παντα ²¹ ουκ εγραψα υμιν οτι ουκ οιδατε την αληθειαν αλλ οτι οιδατε αυτην και οτι παν ψευδος εκ της αληθειας ουκ εστιν ²² τις εστιν ο ψευστης ει μη ο αρνουμενος οτι ιησους ουκ εστιν ο χριστος ουτος εστιν ο αντιχριστος ο αρνουμενος τον πατερα και τον υιον ²³ πας ο αρνουμενος τον υιον ουδε τον πατερα εχει ²⁴ υμεις ουν ο ηκουσατε απ αρχης εν υμιν μενετω εαν εν υμιν μεινη ο απ αρχης ηκουσατε και υμεις εν τω υιω και εν τω πατρι μενειτε ²⁵ και αυτη εστιν η επαγγελια ην αυτοσ επηγγειλατο ημιν την ζωην την αιωνιον ²⁶ ταυτα εγραψα υμιν περι των πλανωντων υμας ²⁷ και υμεις το χρισμα ο ελαβετε απ αυτου εν υμιν μενει και ου χρειαν εχετε ινα τις διδασκη υμας αλλ ωσ

το αυτο χρισμα διδασκει υμας περι παντων και αληθεσ εστιν και ουκ εστιν ψευδος και καθως εδιδαξεν υμας μενειτε εν αυτω ²⁸ και νυν τεκνια μενετε εν αυτω ινα οταν φανερωθη εχωμεν παρρησιαν και μη αισχυνθωμεν απ αυτου εν τη παρουσια αυτου ²⁹ εαν ειδητε οτι δικαιοσ εστιν γινωσκετε οτι πασ ο ποιων την δικαιοσυνην εξ αυτου γεγεννηται

3

1 ιδετε ποταπην αγαπην δεδωκεν ημιν ο πατηρ ινα τεκνα θεου κληθωμεν δια τουτο ο κοσμος ου γινωσκει υμας οτι ουκ εγνω αυτον ² αγαπητοι νυν τεκνα θεου εσμεν και ουπω εφανερωθη τι εσομεθα οιδαμεν δε οτι εαν φανερωθη ομοιοι αυτω εσομεθα οτι οψομεθα αυτον καθως εστιν ³ και πασ ο εχων την ελπιδα ταυτην επ αυτω αγνιζει εαυτον καθως εκεινοσ αγνοσ εστιν ⁴ πασ ο ποιων την αμαρτιαν και την ανομιαν ποιει και η αμαρτια εστιν η ανομια ⁵ και οιδατε οτι εκεινοσ εφανερωθη ινα τασ αμαρτιασ ημων αρη και αμαρτια εν αυτω ουκ εστιν ⁶ πασ ο εν αυτω μενων ουχ αμαρτανει πασ ο αμαρτανων ουχ εωρακεν αυτον ουδε εγνωκεν αυτον ⁷ τεκνια μηδεις πλανατω υμασ ο ποιων την δικαιοσυνην δικαιοσ εστιν καθως εκεινοσ δικαιοσ εστιν ⁸ ο ποιων την αμαρτιαν εκ του διαβολου εστιν οτι απ αρχης ο διαβολοσ αμαρτανει εις τουτο εφανερωθη ο υιοσ του θεου ινα λυση τα εργα του διαβολου ⁹ πασ ο γεγεννημενοσ εκ του θεου αμαρτιαν ου ποιει οτι σπερμα αυτου εν αυτω μενει και ου δυναται αμαρτανειν οτι εκ του θεου γεγεννηται ¹⁰ εν τουτω φανερα εστιν τα τεκνα του θεου

και τα τεκνα του διαβολου πασ ο μη ποιων δικαιοσυνην ουκ εστιν εκ του θεου και ο μη αγαπων τον αδελφον αυτου ¹¹ οτι αυτη εστιν η αγγελια ην ηκουσατε απ αρχης ινα αγαπωμεν αλληλους ¹² ου καθωσ καιν εκ του πονηρου ην και εσφαξεν τον αδελφον αυτου και χαριν τινος εσφαξεν αυτον οτι τα εργα αυτου πονηρα ην τα δε του αδελφου αυτου δικαια ¹³ μη θαυμαζετε αδελφοι μου ει μισει υμασ ο κοσμος ¹⁴ ημεις οιδαμεν οτι μεταβηκαμεν εκ του θανατου εις την ζωην οτι αγαπωμεν τουσ αδελφουσ ο μη αγαπων τον αδελφον μενει εν τω θανατω ¹⁵ πασ ο μισων τον αδελφον αυτου ανθρωποκτονος εστιν και οιδατε οτι πασ ανθρωποκτονος ουκ εχει ζωην αιωνιον εν εαυτω μενουςαν ¹⁶ εν τουτω εγνωκαμεν την αγαπην οτι εκεινος υπερ ημων την ψυχην αυτου εθηκεν και ημεις οφειλομεν υπερ των αδελφων τασ ψυχασ τιθεναι ¹⁷ οσ δ αν εχη τον βιον του κοσμου και θεωρη τον αδελφον αυτου χρειαν εχοντα και κλειση τα σπλαγχνα αυτου απ αυτου πως η αγαπη του θεου μενει εν αυτω ¹⁸ τεκνια μου μη αγαπωμεν λογω μηδε τη γλωσση αλλ εν εργω και αληθεια ¹⁹ και εν τουτω γνωσκομεν οτι εκ της αληθειας εσμεν και εμπροσθεν αυτου πεισομεν τασ καρδιασ ημων ²⁰ οτι εαν καταγινωσκη ημων η καρδια οτι μειζων εστιν ο θεοσ της καρδιασ ημων και γνωσκει παντα ²¹ αγαπητοι εαν η καρδια ημων μη καταγινωσκη ημων παρρησιαν εχομεν προσ τον θεον ²² και ο εαν αιτωμεν λαμβανομεν παρ αυτου οτι τασ εντολασ αυτου

τηρουμεν και τα αρεστα ενωπιον αυτου ποιουμεν ²³ και αυτη εστιν η εντολη αυτου ινα πιστευσωμεν τω ονοματι του υιου αυτου ιησου χριστου και αγαπωμεν αλληλους καθωσ εδωκεν εντολην ²⁴ και ο τηρων τασ εντολασ αυτου εν αυτω μενει και αυτοσ εν αυτω και εν τουτω γνωσκομεν οτι μενει εν ημιν εκ του πνευματοσ ου ημιν εδωκεν

4

¹ αγαπητοι μη παντι πνευματι πιστευετε αλλα δοκιμαζετε τα πνευματα ει εκ του θεου εστιν οτι πολλοι ψευδοπροφηται εξεληλυθασιν εις τον κοσμον ² εν τουτω γνωσκειται το πνευμα του θεου παν πνευμα ο ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθοτα εκ του θεου εστιν ³ και παν πνευμα ο μη ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθοτα εκ του θεου ουκ εστιν και τουτο εστιν το του αντιχριστου ο ακηκοατε οτι ερχεται και νυν εν τω κοσμω εστιν ηδη ⁴ υμεισ εκ του θεου εστε τεκνια και νενικηκατε αυτουσ οτι μειζων εστιν ο εν υμιν η ο εν τω κοσμω ⁵ αυτοι εκ του κοσμου εισιν δια τουτο εκ του κοσμου λαλουσιν και ο κοσμοσ αυτων ακουει ⁶ ημεισ εκ του θεου εσμεν ο γνωσκων τον θεον ακουει ημων οσ ουκ εστιν εκ του θεου ουκ ακουει ημων εκ τουτου γνωσκομεν το πνευμα της αληθειας και το πνευμα της πλανησ ⁷ αγαπητοι αγαπωμεν αλληλους οτι η αγαπη εκ του θεου εστιν και πασ ο αγαπων εκ του θεου γεγεννηται και γνωσκει τον θεον ⁸ ο μη αγαπων ουκ εγνω τον θεον οτι ο θεοσ αγαπη εστιν ⁹ εν τουτω εφανερωθη η αγαπη του θεου εν ημιν οτι τον υιον αυτου τον

μονογενη απεσταλκεν ο θεος εις τον κοσμον ινα ζησωμεν δι αυτου ¹⁰ εν τούτω εστιν η αγαπη ουχ οτι ημεις ηγαπησαμεν τον θεον αλλ οτι αυτος ηγαπησεν ημας και απεστειλεν τον υιον αυτου ιλασμον περι των αμαρτιων ημων ¹¹ αγαπητοι ει ουτως ο θεος ηγαπησεν ημας και ημεις οφειλομεν αλληλους αγαπαν ¹² θεον ουδεις πωποτε τεθεαται εαν αγαπωμεν αλληλους ο θεος εν ημιν μενει και η αγαπη αυτου τετελειωμενη εστιν εν ημιν ¹³ εν τούτω γινωσκομεν οτι εν αυτω μενομεν και αυτος εν ημιν οτι εκ του πνευματος αυτου δεδωκεν ημιν ¹⁴ και ημεις τεθεαμεθα και μαρτυρουμεν οτι ο πατηρ απεσταλκεν τον υιον σωτηρα του κοσμου ¹⁵ ος αν ομολογηση οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου ο θεος εν αυτω μενει και αυτος εν τω θεω ¹⁶ και ημεις εγνωκαμεν και πεπιστευκαμεν την αγαπην ην εχει ο θεος εν ημιν ο θεος αγαπη εστιν και ο μενων εν τη αγαπη εν τω θεω μενει και ο θεος εν αυτω μενει ¹⁷ εν τούτω τετελειωται η αγαπη μεθ ημων ινα παρησιαν εχωμεν εν τη ημερα της κρισεως οτι καθως εκεινος εστιν και ημεις εσμεν εν τω κοσμω τούτω ¹⁸ φοβος ουκ εστιν εν τη αγαπη αλλ η τελεια αγαπη εξω βαλλει τον φοβον οτι ο φοβος κολασιν εχει ο δε φοβουμενος ου τετελειωται εν τη αγαπη ¹⁹ ημεις αγαπωμεν αυτον οτι αυτος πρωτος ηγαπησεν ημας ²⁰ εαν τις ειπη οτι αγαπω τον θεον και τον αδελφον αυτου μιση ψευστης εστιν ο γαρ μη αγαπων τον αδελφον αυτου ον εωρακεν τον θεον ον ουχ εωρακεν πως δυναται αγαπαν ²¹ και ταυτην την εντολην εχομεν απ αυτου ινα ο αγαπων τον θεον αγαπα και τον

αδελφον αυτου

5

¹ πας ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο χριστος εκ του θεου γεγεννηται και πας ο αγαπων τον γεννησαντα αγαπα **25 V-PAI-3S** και τον γεγεννημενον εξ αυτου ² εν τούτω γινωσκομεν οτι αγαπωμεν τα τεκνα του θεου οταν τον θεον αγαπωμεν και τας εντολας αυτου τηρωμεν ³ αυτη γαρ εστιν η αγαπη του θεου ινα τας εντολας αυτου τηρωμεν και αι εντολαι αυτου βαρειαι ουκ εισιν ⁴ οτι παν το γεγεννημενον εκ του θεου νικα τον κοσμον και αυτη εστιν η νικη η νικησασα τον κοσμον η πιστις ημων ⁵ τις εστιν ο νικων τον κοσμον ει μη ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου ⁶ ουτος εστιν ο ελθων δι υδατος και αιματος ιησους χριστος ουκ εν τω υδατι μονον αλλ εν τω υδατι και τω αιματι και το πνευμα εστιν το μαρτυρουν οτι το πνευμα εστιν η αληθεια ⁷ οτι τρεις εισιν οι μαρτυρουντες ⁸ το πνευμα και το υδωρ και το αιμα και οι τρεις εισ το εν εισιν ⁹ ει την μαρτυριαν των ανθρωπων λαμβανομεν η μαρτυρια του θεου μειζων εστιν οτι αυτη εστιν η μαρτυρια του θεου ην μεμαρτυρηκεν περι του υιου αυτου ¹⁰ ο πιστευων εις τον υιον του θεου εχει την μαρτυριαν εν αυτω ο μη πιστευων τω θεω ψευστην πεποιηκεν αυτον οτι ου πεπιστευκεν εις την μαρτυριαν ην μεμαρτυρηκεν ο θεος περι του υιου αυτου ¹¹ και αυτη εστιν η μαρτυρια οτι ζωην αιωνιον εδωκεν ημιν ο θεος και αυτη η ζωη εν τω υιω αυτου εστιν ¹² ο εχων τον υιον εχει την ζωην ο μη εχων τον υιον του θεου την ζωην ουκ εχει ¹³ ταυτα εγραψα

υμιν τοις πιστευουσιν εις το
ονομα του υιου του θεου ινα
ειδητε οτι ζωην αιωνιον εχετε
και ινα πιστευητε εις το ονομα
του υιου του θεου ¹⁴ και αυτη
εστιν η παρρησια ην εχομεν προς
αυτον οτι εαν τι αιτωμεθα κατα το
θελημα αυτου ακουει ημων ¹⁵ και
εαν οιδαμεν οτι ακουει ημων ο
εαν αιτωμεθα οιδαμεν οτι εχομεν
τα αιτηματα α ητηκαμεν παρ
αυτου ¹⁶ εαν τισ ιδη τον αδελφον
αυτου αμαρτανοντα αμαρτιαν μη
προς θανατον αιτησει και δωσει
αυτω ζωην τοις αμαρτανουσιν μη
προς θανατον εστιν αμαρτια προς
θανατον ου περι εκεινησ λεγω ινα
ερωτηση ¹⁷ πασα αδικια αμαρτια
εστιν και εστιν αμαρτια ου προς
θανατον ¹⁸ οιδαμεν οτι πασ ο
γεγεννημενος εκ του θεου ουχ
αμαρτανει αλλ ο γεννηθεισ εκ του
θεου τηρει εαυτον και ο πονηρος
ουχ απτεται αυτου ¹⁹ οιδαμεν
οτι εκ του θεου εσμεν και ο
κοσμος ολος εν τω πονηρω κειται
²⁰ οιδαμεν δε οτι ο υιοσ του θεου
ηκει και δεδωκεν ημιν διανοιαν
ινα γινωσκωμεν τον αληθινον και
εσμεν εν τω αληθινω εν τω υιω
αυτου ιησου χριστω ουτοσ εστιν ο
αληθिनος θεοσ και ζωη αιωνιοσ
²¹ τεκνια φυλαξατε εαυτα απο
των ειδωλων αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄

¹ ο πρεσβυτερος εκλεκτη κυρια και τοις τεκνοις αυτης ους εγω αγαπω εν αληθεια και ουκ εγω μονος αλλα και παντες οι εγνωκοτες την αληθειαν ² δια την αληθειαν την μενουςαν εν ημιν και μεθ ημων εσται εις τον αιωνα ³ εσται μεθ ημων χαρις ελεος ειρηνη παρα θεου πατροσ και παρα κυριου ιησου χριστου του υιου του πατροσ εν αληθεια και αγαπη ⁴ εχαρην λιαν οτι ευρηκα εκ των τεκνων σου περιπατουντασ εν αληθεια καθωσ εντολην ελαβομεν παρα του πατροσ ⁵ και νυν ερωτω σε κυρια ουχ ωσ εντολην γραφων σοι καινην αλλα ην ειχομεν απ αρχησ ινα αγαπωμεν αλληλους ⁶ και αυτη εστιν η αγαπη ινα περιπατωμεν κατα τασ εντολασ αυτου αυτη εστιν η εντολη καθωσ ηκουσατε απ αρχησ ινα εν αυτη περιπατητε ⁷ οτι πολλοι πλανοι εισηλθον εις τον κοσμον οι μη ομολογουντεσ ιησουν χριστον ερχομενον εν σαρκι ουτοσ εστιν ο πλανοσ και ο αντιχριστοσ ⁸ βλεπετε εαυτουσ ινα μη απολεσωμεν α ειργασαμεθα αλλα μισθον πληρη απολαβωμεν ⁹ πασ ο παραβαιων και μη μενων εν τη διδαχη του χριστου θεον ουκ εχει ο μενων εν τη διδαχη του χριστου ουτοσ και τον πατερα και τον υιον εχει ¹⁰ ει τισ ερχεται προς υμασ και ταυτην την διδαχην ου φερει μη λαμβανετε αυτον εις οικιαν και χαιρειν αυτω μη λεγετε ¹¹ ο γαρ λεγων αυτω χαιρειν κοινωνει τοις εργοις αυτου τοις πονηροις ¹² πολλα εχων υμιν γραφειν ουκ εβουληθην δια χαρτου και

μελανοσ αλλα ελπιζω ελθειν προς υμασ και στομα προς στομα λαλησαι ινα η χαρα ημων η πεπληρωμενη ¹³ ασπαζεται σε τα τεκνα της αδελφησ σου της εκλεκτησ αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ´

¹ ο πρεσβυτερος γαιω τω αγαπητω ον εγω αγαπω εν αληθεια ² αγαπητε περι παντων ευχομαι σε ευοδουσθαι και υγαιινειν καθωσ ευοδουται σου η ψυχη ³ εχαρην γαρ λιαν ερχομενων αδελφων και μαρτυρουντων σου τη αληθεια καθωσ συ εν αληθεια περιπατεισ ⁴ μειζοτεραν τουτων ουκ εχω χαραν ινα ακουω τα εμα τεκνα εν αληθεια περιπατουντα ⁵ αγαπητε πιστον ποιεισ ο εαν εργαση εις τουσ αδελφους και εις τουσ ξενους ⁶ οι εμαρτυρησαν σου τη αγαπη ενωπιον εκκλησιασ ουσ καλωσ ποιησεισ προπεμψασ αξιωσ του θεου ⁷ υπερ γαρ του ονοματοσ εξηλθον μηδεν λαμβανοντεσ απο των εθνων ⁸ ημεισ ουν οφειλομεν απολαμβανειν τουσ τοιουτουσ ινα συνεργοι γινωμεθα τη αληθεια ⁹ εγραψα τη εκκλησια αλλ ο φιλοπρωτευων αυτων διοτρεφησ ουκ επιδεχεται ημασ ¹⁰ δια τουτο εαν ελθω υπομνησω αυτου τα εργα α ποιει λογοισ πονηροισ φλυαρων ημασ και μη αρκουμενοσ επι τουτοισ ουτε αυτοσ επιδεχεται τουσ αδελφους και τουσ βουλομενουσ κωλυει και εκ της εκκλησιασ εκβαλλει ¹¹ αγαπητε μη μιμου το κακον αλλα το αγαθον ο αγαθοποιων εκ του θεου εστιν ο κακοποιων ουχ εωρακεν τον θεον ¹² δημητριω μεμαρτυρηται υπο παντων και υπ αυτησ της αληθειασ και ημεισ δε μαρτυρουμεν και οιδατε οτι η μαρτυρια ημων αληθησ εστιν ¹³ πολλα ειχον γραφειν αλλ ου θελω δια μελανοσ και

καλαμου σοι γραψαι ¹⁴ ελπίζω δε ευθεωσ ιδειν σε και στομα προς στομα λαλησομεν ειρηνη σοι ασπαζονται σε οι φιλοι ασπαζου τουσ φιλουσ κατ ονομα

ΙΟΥΔΑ

¹ ιουδας ιησου χριστου δουλос αδελφος δε ιακωβου τοις εν θεω πατρι ηγιασμενοις και ιησου χριστω τετηρημενοις κλητοις ² ελεος υμιν και ειρηνη και αγαπη πληθυνθειη ³ αγαπητοι πασαν σπουδην ποιουμενος γραφειν υμιν περι της κοινης σωτηριας αναγκην εσχον γραψαι υμιν παρακαλων επαγωνιζεσθαι τη απαξ παραδοθειση τοις αγιοις πιστει ⁴ παρεισεδυσαν γαρ τινες ανθρωποι οι παλαι προγεγραμμενοι εις τουτο το κριμα ασεβειοι την του θεου ημων χαριν μετατιθεντες εις ασελγειαν και τον μονον δεσποτην θεον και κυριον ημων ιησουν χριστον αρνουμενοι ⁵ υπομνησαι δε υμας βουλομαι ειδοτας υμας απαξ τουτο οτι ο κυριος λαον εκ γησ αιγυπτου σωσασ το δευτερον τουσ μη πιστευσαντας απωλεσεν ⁶ αγγελουσ τε τουσ μη τηρησαντας την εαυτων αρχην αλλα απολιποντας το ιδιον οικητηριον εις κρισιν μεγαλησ ημερασ δεσμοις αιδιοις υπο ζοφον τετηρηκεν ⁷ ως σοδομα και γομορρα και αι περι αυτας πολεισ τον ομοιον τουτοις τροπον εκπορνευσασαι και απελθουσαι οπισω σαρκος ετερασ προκεινται δειγμα πυροσ αιωνιου δικην υπεχουσαι ⁸ ομοιωσ μεντοι και ουτοι ενυπνιαζομενοι σαρκα μεν μαινουσιν κυριοτητα δε αθετουσιν δοξασ δε βλασφημουσιν ⁹ ο δε μιχαηλ ο αρχαγγελοσ οτε τω διαβολω διακρινομενοσ διελεγετο περι του μωυσεωσ σωματοσ ουκ ετολημσεν κρισιν επενεγκειν βλασφημιασ αλλ ειπεν επιτιμησαι

σοι κυριοσ ¹⁰ ουτοι δε οσα μεν ουκ οιδασιν βλασφημουσιν οσα δε φυσικωσ ως τα αλογα ζωα επιστανται εν τουτοις φθειρονται ¹¹ ουαι αυτοις οτι τη οδω του καιν επορευθησαν και τη πλανη του βαλααμ μισθου εξεχυθησαν και τη αντιλογια του κορε απωλοντο ¹² ουτοι εισιν εν ταισ αγαπαισ υμων σπιλαδεσ συνευωχουμενοι αφοβωσ εαυτουσ ποιμαινοντεσ νεφελαι ανυδροι υπο ανεμων παραφερομεναι δενδρα φθινοπωρινα ακαρπα ¹³ δισ αποθανοντα εκριζωθεντα ¹³ κυματα αγρια θαλασσησ επαφριζοντα τασ εαυτων αισχυνασ αστερεσ πλανηται οισ ο ζοφοσ του σκοτουσ εις αιωνα τετηρηται ¹⁴ προεφητευσεν δε και τουτοις εβδομοσ απο αδαμ ενωχ λεγων ιδου ηλθεν κυριοσ εν αγιασ μυριασιν αυτου ¹⁵ ποιησαι κρισιν κατα παντων και ελεγξει παντασ τουσ ασεβειοσ αυτων περι παντων των εργων ασεβειασ αυτων ων ησεβησαν και περι παντων των σκληρων ων ελαλησαν κατα αυτου αμαρτωλοι ασεβειοσ ¹⁶ ουτοι εισιν γογγυσται μεμψιμοιροι κατα τασ επιθυμιασ αυτων πορευομενοι και το στομα αυτων λαλει υπερογκα θαυμαζοντεσ προσωπα ωφελιασ χαριν ¹⁷ υμεισ δε αγαπητοι μνησθητε των ρηματων των προειρημενων υπο των αποστολων του κυριου ημων ιησου χριστου ¹⁸ οτι ελεγον υμιν οτι εν εσχατω χρονω εσονται εμπαικται κατα τασ εαυτων επιθυμιασ πορευομενοι των ασεβειων ¹⁹ ουτοι εισιν οι αποδιοριζοντεσ ψυχικοι πνευμα μη εχοντεσ ²⁰ υμεισ δε αγαπητοι τη αγιωτατη υμων πιστει εποικοδομουντεσ εαυτουσ εν πνευματι αγιω προσευχομενοι

21 εαυτους εν αγαπη θεου
τηρησατε προσδεχομενοι το ελεος
του κυριου ημων ιησου χριστου
εις ζωην αιωνιον 22 και ους
μεν ελεειτε διακρινομενοι 23 ους
δε εν φοβω σωζετε εκ πυρος
αρπαζοντες μισουντες και τον
απο της σαρκος εσπιλωμενον
χιτωνα 24 τω δε δυναμενω
φυλαξαι αυτους απταιστους και
στησαι κατενωπιον της δοξης
αυτου αμωμους εν αγαλλιασει
25 μονω σοφω θεω σωτηρι ημων
δοξα και μεγαλωσνη κρατος και
εξουσια και νυν και εις παντας
τους αιωνας αμην

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

¹ αποκαλυψις ιησου χριστου ην εδωκεν αυτω ο θεος δειξαι τοις δουλοις αυτου α δει γενεσθαι εν ταχει και εσημανεν αποστειλασ δια του αγγελου αυτου τω δουλω αυτου ιωαννη ² ος εμαρτυρησεν τον λογον του θεου και την μαρτυριαν ιησου χριστου οσα ειδεν ³ μακαριος ο αναγινωσκων και οι ακουοντες τουσ λογουσ της προφητειασ και τηρουντες τα εν αυτη γεγραμμενα ο γαρ καιροσ εγγυσ ⁴ ιωαννησ ταισ επτα εκκλησιαισ ταισ εν τη ασια χαρισ υμιν και ειρηνη απο θεου ο ων και ο ην και ο ερχομενοσ και απο των επτα πνευματων α ενωπιον του θρονου αυτου ⁵ και απο ιησου χριστου ο μαρτυσ ο πιστοσ ο πρωτοτοκοσ των νεκρων και ο αρχων των βασιλεων της γησ τω αγαπωντι ημασ και λουσαντι ημασ απο των αμαρτιων ημων εν τω αιματι αυτου ⁶ και εποιησεν ημασ βασιλειαν ιερεισ τω θεω και πατρι αυτου αυτω η δοξα και το κρατοσ εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην ⁷ ιδου ερχεται μετα των νεφελων και οψεται αυτον πασ οφθαλμοσ και οιτινεσ αυτον εξεκεντησαν και κοψονται επ αυτον πασαι αι φυλαι της γησ ναι αμην ⁸ εγω ειμι το αλφα και το ω λεγει κυριοσ ο θεοσ ο ων και ο ην και ο ερχομενοσ ο παντοκρατωρ ⁹ εγω ιωαννησ ο αδελφοσ υμων και κοινωνοσ εν τη θλιψει και βασιλεια και υπομονη εν χριστω ιησου εγενομην εν τη νησω τη καλουμενη πατμω δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν ιησου χριστου ¹⁰ εγενομην εν πνευματι εν

τη κυριακη ημερα και ηκουσα φωνην οπισω μου μεγαλην ωσ σαλπιγγοσ ¹¹ λεγουσησ ο βλεπεισ γραψον εισ βιβλιον και πεμψον ταισ επτα εκκλησιαισ εισ εφεσοσ και εισ σμυρναν και εισ περγαμον και εισ θυατειρα και εισ σαρδεισ και εισ φιλαδελφειαν και εισ λαοδικειαν ¹² και εκει επεστρεψα βλεπειν την φωνην ητισ ελαλει μετ εμου και επιστρεψασ ειδον επτα λυχνιασ χρυσασ ¹³ και εν μεσω των επτα λυχνιων ομοιον υιω ανθρωπου ενδεδυμενον ποδηρη και περιεζωσμενον προσ τοισ μαστοισ ζωνην χρυσην ¹⁴ η δε κεφαλη αυτου και αι τριχεσ λευκαι ωσ εριον λευκον ωσ χιων και οι οφθαλμοι αυτου ωσ φλοξ πυροσ ¹⁵ και οι ποδεσ αυτου ομοιοι χαλκολιβανω ωσ εν καμινω πεπυρωμενοι και η φωνη αυτου ωσ φωνη υδατων πολλων ¹⁶ και εχων εν τη δεξια αυτου χειρι αστερασ επτα και εκ του στοματοσ αυτου ρομφαια διστομοσ οξεια εκπορευομενη και η οψισ αυτου ωσ ο ηλιοσ φαεινεν εν τη δυναμει αυτου ¹⁷ και οτε ειδον αυτον επεσα προσ τουσ ποδασ αυτου ωσ νεκροσ και εθηκεν την δεξιαν αυτου επ εμε λεγων μη φοβου εγω ειμι ο πρωτοσ και ο εσχατοσ ¹⁸ και ο ζων και εγενομην νεκροσ και ιδου ζων ειμι εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην και εχω τασ κλεισ του θανατου και του αδου ¹⁹ γραψον ουν α ειδεσ και α εισιν και α μελλει γινεσθαι μετα ταυτα ²⁰ το μυστηριον των επτα αστερων ων ειδεσ επι της δεξιασ μου και τασ επτα λυχνιασ τασ χρυσασ οι επτα αστερεσ αγγελοι των επτα εκκλησιων εισιν και αι λυχνιαι αι επτα επτα εκκλησιαι εισιν

2

1 τω αγγελω της εν εφεσω εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο κρατων τους επτα αστερας εν τη δεξια αυτου ο περιπατων εν μεσω των επτα λυχνιων των χρυσων 2 οιδα τα εργα σου και τον κοπον σου και την υπομονην σου και οτι ου δυνα η βαστασαι κακους και επειρασας τους λεγοντας εαυτους αποστολους ειναι και ουκ εισιν και ευρεσ αυτους ψευδεις 3 και υπομονην εχεις και εβαστασας δια το ονομα μου και ουκ εκοπιασας 4 αλλα εχω κατα σου οτι την αγαπην σου την πρωτην αφηκας 5 μνημονευε ουν ποθεν πεπτωκας και μετανοησον και τα πρωτα εργα ποιησον ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και κινησω την λυχνιαν σου εκ του τοπου αυτης εαν μη μετανοησης 6 αλλα τουτο εχεις οτι μισεις τα εργα των νικολαιτων α καγω μισω 7 ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις τω νικωντι δωσω αυτω φαγειν εκ του ξυλου της ζωης ο εστιν εν τω παραδεισω του θεου μου 8 και τω αγγελω της εν σμυρνη εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο πρωτος και ο εσχατος ος εγενετο νεκρος και εξησεν 9 οιδα σου τα εργα και την θλιψιν και την πτωχειαν αλλα πλουσιος ει και την βλασφημιαν εκ των λεγοντων ιουδαιους ειναι εαυτους και ουκ εισιν αλλα συναγωγη του σατανα 10 μηδεν φοβου α μελλεις παθειν ιδου δη μελλει βαλειν ο διαβολος εξ υμων εις φυλακην ινα πειρασθητε και εξετε θλιψιν ημερων δεκα γινου πιστος αχρι θανατου και δωσω σοι τον στεφανον της ζωης 11 ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις ο νικων ου μη αδικηθη εκ του θανατου του

δευτερου 12 και τω αγγελω της εν περγαμω εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο εχων την ρομφαιαν την διστομον την οξειαν 13 οιδα τα εργα σου και που κατοικεις οπου ο θρονος του σατανα και κρατεις το ονομα μου και ουκ ηρνησω την πιστιν μου εν ταις ημεραις εν αις αντιπας ο μαρτυς μου ο πιστος ος απεκτανθη παρ υμιν οπου ο σατανας κατοικει 14 αλλ εχω κατα σου ολιγα οτι εχεις εκει κρατουντας την διδαχην βαλααμ ος εδιδαξεν τον βαλακ βαλειν σκανδαλον ενωπιον των υιων ισραηλ και φαγειν ειδωλοθυτα και πορνευσαι 15 ουτως εχεις και συ κρατουντας την διδαχην των νικολαιτων ομοιωσ 16 μετανοησον ουν ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και πολεμησω μετ αυτων εν τη ρομφαια του στοματος μου 17 ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις τω νικωντι δωσω αυτω του μαννα του κεκρυμμενου και δωσω αυτω ψηφον λευκην και επι την ψηφον ονομα καινον γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη ο λαμβανων 18 και τω αγγελω της εν θυατειροις εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο υιος του θεου ο εχων τους οφθαλμους αυτου ως φλογα πυρος και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω 19 οιδα σου τα εργα και την αγαπην και την πιστιν και την διακονιαν και την υπομονην σου και τα εργα σου τα εσχατα πλειονα των πρωτων 20 αλλ εχω κατα σου οτι αφεις την γυναικα σου ιεζαβελ η λεγει εαυτην προφητιν και διδασκει και πλανα τους εμους δουλους πορνευσαι και φαγειν ειδωλοθυτα 21 και εδωκα αυτη χρονον ινα μετανοηση και ου

θελει μετανοησαι εκ της πορνειας αυτησ ²² ιδου βαλλω αυτην εις κλινην και τουσ μοιχευοντασ μετ αυτησ εις θλιψιν μεγαλην εαν μη μετανοησωσιν εκ των εργαυ αυτησ ²³ και τα τεκνα αυτησ αποκτενω εν θανατω και γνωσονται πασαι αι εκκλησιαι οτι εγω ειμι ο ερευνων νεφρουσ και καρδιασ και δωσω υμιν εκαστω κατα τα εργα υμων ²⁴ υμιν δε λεγω τοισ λοιποισ τοισ εν θυατειροισ οσοι ουκ εχουσιν την διδαχην ταυτην οιτινεσ ουκ εγνωσαν τα βαθεα του σατανα ωσ λεγουσιν ου βαλλω εφ υμασ αλλο βαροσ ²⁵ πλην ο εχετε κρατησατε αχρι ου αν ηξω ²⁶ και ο νικων και ο τηρων αχρι τελουσ τα εργα μου δωσω αυτω εξουσιαν επι των εθνων ²⁷ και ποιμανει αυτουσ εν ραβδω σιδηρα ωσ τα σκευη τα κεραμικα συντριβησεται ωσ καγω ειληφα παρα του πατροσ μου ²⁸ και δωσω αυτω τον αστερα τον πρωινον ²⁹ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ

3

1 και τω αγγελω της εν σαρδεσιν εκκλησιασ γραφον ταδε λεγει ο εχων τα επτα πνευματα του θεου και τουσ επτα αστερασ οйда σου τα εργα οτι ονομα εχεισ οτι ζησ και νεκροσ ει ² γινου γρηγορων και στηρισον τα λοιπα α εμελλεσ αποβαλλειν ου γαρ ευρηκα σου τα εργα πεπληρωμενα ενωπιον του θεου μου ³ μνημονευε ουν πωσ ειληφασ και ηκουσασ και τηρει και μετανοησον εαν ουν μη γρηγορησησ ηξω επι σε ωσ κλεπτησ και ου μη γνωσ ποιαν ωραν ηξω επι σε ⁴ αλλ ολιγα

εχεισ ονοματα εν σαρδεσιν α ουκ εμολυναν τα ιματια αυτων και περιπατησουσιν μετ εμου εν λευκοισ οτι αξιοι εισιν ⁵ ο νικων ουτοσ περιβαλειται εν ιματιοισ λευκοισ και ου μη εξαλειψω το ονομα αυτου εκ της βιβλου της ζωησ και ομολογησω το ονομα αυτου ενωπιον του πατροσ μου και ενωπιον των αγγελων αυτου ⁶ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ ⁷ και τω αγγελω της εν φιλαδελφεια εκκλησιασ γραφον ταδε λεγει ο αγιοσ ο αληθινοσ ο εχων την κλειν του δαυιδ ο ανοιγων και ουδεισ κλεισει αυτην ει μη ο ανοιγων και ουδεισ ανοιξει ⁸ οйда σου τα εργα ιδου δεδωκα ενωπιον σου θυραν ανεωγμενην ην ουδεισ δυναται κλεισαι αυτην οτι μικραν εχεισ δυναμιν και ετηρησασ μου τον λογον και ουκ ηρηνησω το ονομα μου ⁹ ιδου διδωμι εκ της συναγωγησ του σατανα των λεγοντων εαυτουσ ιουδαιουσ εινα και ουκ εισιν αλλα ψευδονται ιδου ποιησω αυτουσ ινα ηξωσιν και προσκνησωσιν ενωπιον των ποδων σου και γνωσιν οτι ηγαπησα σε ¹⁰ οτι ετηρησασ τον λογον της υπομονησ μου καγω σε τηρησω εκ της ωρασ του πειρασμου της μελλουσησ ερχεσθαι επι της οικουμενησ ολησ πειρασαι τουσ κατοικουντασ επι της γησ ¹¹ ερχομαι ταχυ κρατει ο εχεισ ινα μηδεισ λαβη τον στεφανον σου ¹² ο νικων ποιησω αυτον στυλον εν τω ναω του θεου μου και εξω ου μη εξελθη επι και γραψω επ αυτον το ονομα του θεου μου και το ονομα της πολεωσ του θεου μου της καινησ ιερουσαλημ η καταβαινει εκ του

ουρανου απο του θεου μου και το ονομα μου το καινον ¹³ ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ ¹⁴ και τω αγγελω της εν λαοδικεια εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο αμην ο μαρτυσ ο πιστοσ και αληθिनος η αρχη της κτισεωσ του θεου ¹⁵ οίδα σου τα εργα οτι ουτε ψυχροσ ει ουτε ζεστοσ οφελον ψυχροσ ησ η ζεστοσ ¹⁶ ουτωσ οτι χλιαροσ ει και ου ζετοσ ουτε ψυχροσ μελλω σε εμεσαι εκ του στοματοσ μου ¹⁷ οτι λεγεισ πλουσιοσ ειμι και πεπλουτηκα και ουδενοσ ^{3762 A-GSN-N} χρειαν εχω και ουκ οιδασ οτι συ ει ο ταλαιπωροσ και ο ελεεινοσ και πτωχοσ και τυφλοσ και γυμνοσ ¹⁸ συμβουλευω σοι αγορασαι χρυσιον παρ εμου πεπυρωμενον εκ πυροσ ινα πλουτησησ και ιματια λευκα ινα περιβαλη και μη φανερωθη η αισχυνη της γυμνοτητοσ σου και κολλυριον ινα εγχριση τουσ οφθαλμουσ σου ινα βλεπησ ¹⁹ εγω οσοουσ εαν φιλω ελεγχω και παιδευω ζηλωσον ουν και μετανοησον ²⁰ ιδου εστηκα επι την θυραν και κρουω εαν τισ ακουση της φωνησ μου και ανοιξη την θυραν και εισελευσομαι προς αυτον και δειπνησω μετ αυτου και αυτοσ μετ εμου ²¹ ο νικων δωσω αυτω καθισαι μετ εμου εν τω θρονω μου ωσ καγω ενικησα και εκαθισα μετα του πατροσ μου εν τω θρονω αυτου ²² ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ

4

¹ μετα ταυτα ειδον και ιδου θυρα ανεωγμενη εν τω ουρανω και η φωνη η πρωτη ην ηκουσα ωσ σαλιγγοσ λαλουση μετ εμου λεγων αναβα ωδε και

δειξω σοι α δει γενεσθαι μετα ταυτα ² και ευθεωσ εγενομη εν πνευματι και ιδου θρονοσ εκειτο εν τω ουρανω και επι τον θρονον καθημενοσ ³ ομοιοσ ορασει λιθω ιασπιδι και σαρδιω και ιρισ κυκλοθεν του θρονου ομοιωσ ορασισ σμαραγδινων ⁴ και κυκλοθεν του θρονου θρονοι εικοσι τεσσαρεσ και επι τουσ θρονουσ τουσ εικοσι τεσσαρασ πρεσβυτερουσ καθημενουσ περιβεβλημενουσ εν ιματιοισ λευκοισ και επι τασ κεφαλασ αυτων στεφανουσ χρυσοουσ ⁵ και εκ του θρονου εκπορευονται αστραπαι και φωνα και βρονται και επτα λαμπαδεσ πυροσ καιομεναι ενωπιον του θρονου αυτου αι εισιν επτα πνευματα του θεου ⁶ και ενωπιον του θρονου ωσ θαλασσα υαλινη ομοια κρυσταλλω και εν μεσω του θρονου και κυκλω του θρονου τεσσαρα ζωα γεμοντα οφθαλμων εμπροσθεν και οπισθεν ⁷ και το ζων το πρωτον ομοιον λεοντι και το δευτερον ζων ομοιον μοσχω και το τριτον ζων εχον προσωπον ανθρωπου και το τεταρτον ζων ομοιον αετω πετομενω ⁸ και τα τεσσαρα ζωα εν καθ εν εχον ανα πτερυγασ εξ κυκλοθεν και εσωθεν γεμουσιν οφθαλμων και αναπαουσιν ουκ εχουσιν ημερασ και νυκτοσ λεγοντεσ αγιοσ αγιοσ αγιοσ κυριοσ ο θεοσ ο παντοκρατωρ ο ην και ο ων και ο ερχομενοσ ⁹ και οταν δωσιν τα ζωα δοξαν και τιμην και ευχαριστιαν τω καθημενω επι του θρονου τω ζωντι εισ τουσ αιωνασ των αιωνων ¹⁰ πεσουνται οι εικοσι τεσσαρεσ πρεσβυτεροι ενωπιον του καθημενου επι του θρονου και προσκυνησουσιν τω ζωντι

εις τους αιωνας των αιωνων και βαλουσιν τους στεφανους αυτων ενωπιον του θρονου λεγοντες ¹¹ αξιος ει ο κυριος και ο θεος ημων ο αγιος λαβειν την δοξαν και την τιμην και την δυναμιν οτι συ εκτισας παντα και δια το θελημα σου ησαν και εκτισθησαν

5

¹ και ειδον επι την δεξιαν του καθημενου επι του θρονου βιβλιον γεγραμμενον εσωθεν και εξωθεν κατεσφραγισμενον σφραγισιν επτα ² και ειδον αγγελον ισχυρον κηρυσσοντα εν φωνη μεγαλη τις αξιος εστιν ανοιξει το βιβλιον και λυσαι τας σφραγιδας αυτου ³ και ουδεις εδυνατο εν τω ουρανω ανω ουτε επι της γησ ουτε υποκατω της γησ ανοιξει το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο ⁴ και εγω εκλαιον πολυ οτι ουδεις αξιος ευρεθη ανοιξει το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο ⁵ και εις εκ των πρεσβυτερων λεγει μοι μη κλαιε ιδου ενικησεν ο λεων ο εκ της φυλης ιουδα η ριζα δαυιδ ο ανοιγων το βιβλιον και τας επτα σφραγιδας αυτου ⁶ και ειδον εν μεσω του θρονου και των τεσσαρων ζων και εν μεσω των πρεσβυτερων αρνιον εστηκος ως εσφαγμενον εχον κερατα επτα και οφθαλμους επτα α εισιν τα επτα πνευματα του θεου αποστελλομενα εις πασαν την γην ⁷ και ηλθεν και ειληφεν εκ της δεξιας του καθημενου επι του θρονου ⁸ και οτε ελαβεν το βιβλιον τα τεσσαρα ζωα και οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι επεσον ενωπιον του αρνιου εχοντες εκαστος κιθαραν και φιαλας χρυσας γεμυσας θυμιαματων αι εισιν προσευχαι των αγιων ⁹ και

αδουσιν ωδην καινην λεγοντες αξιος ει λαβειν το βιβλιον και ανοιξαι τας σφραγιδας αυτου οτι εσφαγησ και ηγορασασ τω θεω ημας εν τω αιματι σου εκ πασης φυλης και γλωσσης και λαου και εθνους ¹⁰ και εποιησασ αυτους τω θεω ημων βασιλεισ και ιερεισ και βασιλευσουσιν επι της γησ ¹¹ και ειδον και ηκουσα ως φωνην αγγελων πολλων κυκλω του θρονου και των ζων και των πρεσβυτερων και ην ο αριθμος αυτων μυριαδες μυριαδων και χιλιαδες χιλιαδων ¹² λεγοντες φωνη μεγαλη αξιον εστιν το αρνιον το εσφαγμενον λαβειν την δυναμιν και τον πλουτον και σοφιαν και ισχυν και τιμην και δοξαν και ευλογιαν ¹³ και παν κτισμα ο εν τω ουρανω και επι της γησ και υποκατω της γησ και επι της θαλασσης εστιν και τα εν αυτοις παντας ηκουσα λεγοντας τω καθημενω επι του θρονου και τω αρνιω η ευλογια και η τιμη και η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων αμην ¹⁴ και τα τεσσαρα ζωα λεγοντα το αμην και οι πρεσβυτεροι επεσον και προσεκυνησαν

6

¹ και ειδον οτι ηνοιξεν το αρνιον μιαν εκ των επτα σφραγιδων και ηκουσα ενος εκ των τεσσαρων ζων λεγοντος ως φωνη βροντης ερχου και ιδε ² και ιδου ιππος λευκος και ο καθημενος επ αυτον εχων τοξον και εδοθη αυτω στεφανος και εξηλθεν νικων και ινα νικηση ³ και οτε ηνοιξεν την δευτεραν σφραγιδα ηκουσα του δευτερου ζου λεγοντος ερχου ⁴ και εξηλθεν αλλος ιππος πυρος και τω καθημενω επ αυτον εδοθη

αυτω λαβειν την ειρηνην εκ της γησ ινα αλληλους σφαξωσιν και εδοθη αυτω μαχαιρα μεγαλη ⁵ και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την τριτην ηκουσα του τριτου ζωου λεγοντοσ ερχου και ιδε και ιδου ιπποσ μελασ και ο καθημενοσ επ αυτον εχων ζυγον εν τη χειρι αυτου ⁶ και ηκουσα φωνην εν μεσω των τεσσαρων ζων λεγουσαν χοινιξ σιτου δηναριου και τρεις χοινικεσ κριθησ δηναριου και το ελαιον και τον οινον μη αδικησησ ⁷ και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την τεταρτην ηκουσα του τεταρτου ζωου λεγοντοσ ερχου και ιδε ⁸ και ιδου ιπποσ χλωροσ και ο καθημενοσ επανω αυτου ονομα αυτω ο θανατοσ και ο αδησ ηκολουθει αυτω και εδοθη αυτω εξουσια επι το τεταρτον της γησ αποκτειναι εν ρομφαια και εν λιμω και εν θανατω και υπο των θηριων της γησ ⁹ και οτε ηνοιξεν την πεμπτην σφραγιδα ειδον υποκατω του θυσιαστηριου τασ ψυχασ των εσφαγμενων δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν του αρνιου ην ειχον ¹⁰ και εκραξαν φωνη μεγαλη λεγοντεσ εωσ ποτε ο δεσποτησ ο αγιοσ και αληθινοσ ου κρινεισ και εκδικεισ το αιμα ημων εκ των κατοικουντων επι της γησ ¹¹ και εδοθη αυτοισ εκαστω στολη λευκη και ερρεθη αυτοισ ινα αναπαυσωνται επι χρονον εωσ πληρωσωσιν και οι συνδουλοι αυτων και οι αδελφοι αυτων και οι μελλοντεσ αποκτενεσθαι ωσ και αυτοι ¹² και ειδον οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την εκτην και σεισμοσ μεγασ εγενετο και ο ηλιοσ μελασ εγενετο ωσ σακκοσ τριχινοσ και η σεληνη ολη εγενετο ωσ αιμα

¹³ και οι αστερεσ του ουρανου επεσον εις την γην ωσ συκη βαλουσα τουσ ολυνθουσ αυτησ υπο ανεμου μεγαλου σειομενη ¹⁴ και ο ουρανοσ απεχωρισθη ωσ βιβλιον ελισσομενον και παν οροσ και νησοσ εκ των τοπων αυτων εκινηθησαν ¹⁵ και οι βασιλεισ της γησ και οι μεγαιστανεσ και οι χιλιαρχοι και οι πλουσιοι και οι ισχυροι και πασ δουλοσ και ελευθεροσ εκρυψαν εαυτουσ εις τα σπηλαια και εις τασ πετρασ των ορεων ¹⁶ και λεγουσιν τοισ ορεσιν και ταισ πετραισ πεσετε εφ ημασ και κρυψατε ημασ απο προσωπου του καθημενου επι του θρονου και απο της οργησ του αρνιου ¹⁷ οτι ηλθεν η ημερα η μεγαλη της οργησ αυτου και τισ δυναται σταθηναι

7

¹ και μετα τουτο ειδον τεσσαρασ αγγελουσ εστωτασ επι τασ τεσσαρασ γωνιασ της γησ κρατουντασ τουσ τεσσαρασ ανεμουσ της γησ ινα μη πνεη ανεμοσ επι της γησ μητε επι της θαλασσησ μητε επι τι δενδρον ² και ειδον αλλον αγγελον αναβαινοντα απο ανατολησ ηλιου εχοντα σφραγιδα θεου ζωντοσ και εκραξεν φωνη μεγαλη τοισ τεσσαρσιν αγγελοισ οισ εδοθη αυτοισ αδικησαι την γην και την θαλασσαν ³ λεγων μη αδικησητε την γην μητε την θαλασσαν μητε τα δενδρα αχρι ου σφραγισωμεν τουσ δουλουσ του θεου ημων επι των μετωπων αυτων ⁴ και ηκουσα τον αριθμον των εσφραγισμενων εκατον και τεσσαρακοντα τεσσαρεσ χιλιαδεσ εσφραγισμενων εκ πασησ φυλησ υιων ισραηλ ⁵ εκ φυλησ ιουδα δωδεκα χιλιαδεσ εσφραγισμεναι εκ φυλησ ρουβιμ δωδεκα χιλιαδεσ

εκ φυλης γὰδ δώδεκα χιλιάδες
⁶ εκ φυλης ασηρ δώδεκα χιλιάδες
 εκ φυλης νεφθαλειμ δώδεκα
 χιλιάδες εκ φυλης μανασση
 δώδεκα χιλιάδες ⁷ εκ φυλης
 συμεων δώδεκα χιλιάδες εκ
 φυλης λευι δώδεκα χιλιάδες εκ
 φυλης ισαχαρ δώδεκα χιλιάδες
⁸ εκ φυλης ζαβουλων δώδεκα
 χιλιάδες εκ φυλης ιωσηφ δώδεκα
 χιλιάδες εκ φυλης βενιαμιν
 δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμεναι
⁹ μετα ταυτα ειδον και ιδου
 οχλος πολυς ον αριθμησαι
 ουδεις εδυνατο εκ παντος
 εθνους και φυλων και λαων
 και γλωσσων εστωτας ενωπιον
 του θρονου και ενωπιον του
 αρνιου περιβεβλημενου στολας
 λευκας και φοινικας εν ταις
 χερσιν αυτων ¹⁰ και κραζουσιν
 φωνη μεγαλη λεγοντες η σωτηρια
 τω θεω ημων τω καθημενω επι
 τω θρονω και τω αρνιω ¹¹ και
 παντες οι αγγελοι ειστηκεισαν
 κυκλω του θρονου και των
 πρεσβυτερων και των τεσσαρων
 ζων και επεσον ενωπιον του
 θρονου επι τα προσωπα αυτων
 και προσεκυνησαν τω θεω
¹² λεγοντες αμην η ευλογια
 και η δοξα και η σοφια και η
 ευχαριστια και η τιμη και η
 δυναμις και η ισχυς τω θεω ημων
 εις τους αιωνας των αιωνων
 αμην ¹³ και απεκριθη εις εκ των
 πρεσβυτερων λεγων μοι ουτοι
 οι περιβεβλημενοι τας στολας
 τας λευκας τινες εισιν και ποθεν
 ηλθον ¹⁴ και ειπον αυτω κυριε
 μου συ οιδας και ειπεν μοι ουτοι
 εισιν οι ερχομενοι εκ της θλιψεως
 της μεγαλης και επλυναν τας
 στολας αυτων και ελευκαναν
 εν τω αιματι του αρνιου ¹⁵ δια
 τουτο εισιν ενωπιον του θρονου
 του θεου και λατρευουσιν αυτω

ημερας και νυκτος εν τω ναω
 αυτου και ο καθημενος επι τω
 θρονω σκηνωσει επ αυτους ¹⁶ ου
 πεινασουσιν ετι ουδε διψησουσιν
 ετι ουδ ου μη πεση επ αυτους ο
 ηλιος ουδε παν καυμα ¹⁷ οτι το
 αρνιον το ανα μεσον του θρονου
 ποιμαινει αυτους και οδηγει
 αυτους επι ζωης πηγας υδατων
 και εξαλειφει ο θεος παν δακρυον
 εκ των οφθαλμων αυτων

8

¹ και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα
 την εβδομην εγενετο σιγη εν
 τω ουρανω ωσ ημωριον ² και
 ειδον τους επτα αγγελους οι
 ενωπιον του θεου εστηκασιν και
 εδοθησαν αυτοις επτα σαλπιγγες
³ και αλλος αγγελος ηλθεν και
 εσταθη επι του θυσιαστηριου
 εχων λιβανωτον χρυσου και
 εδοθη αυτω θυμιαματα πολλα ινα
 δωση ταις προσευχαις των αγιων
 παντων επι το θυσιαστηριον
 το χρυσου το ενωπιον του
 θρονου ⁴ και ανεβη ο καπνος
 των θυμιαματων ταις προσευχαις
 των αγιων εκ χειρος του αγγελου
 ενωπιον του θεου ⁵ και ειληφεν
 ο αγγελος τον λιβανωτον και
 εγεμισεν αυτον εκ του πυρος του
 θυσιαστηριου και εβαλεν εις την
 γην και εγενοντο βρονται και
 φωναι και αστραπαι και σεισμος
⁶ και οι επτα αγγελοι οι εχοντες
 τας επτα σαλπιγγας ητοιμασαν
 εαυτους ινα σαλπισωσιν ⁷ και ο
 πρωτος εσαλπισεν και εγενετο
 χαλαζα και πυρ μεμιγμενα εν
 αιματι και εβληθη εις την γην και
 το τριτον της γης κατεκαη και το
 τριτον των δενδρων κατεκαη και
 πας χορτος χλωρος κατεκαη ⁸ και
 ο δευτερος αγγελος εσαλπισεν
 και ωσ οροσ μεγα καιιομενον
 εβληθη εις την θαλασσαν και

εγενετο το τριτον της θαλασσης αιμα ⁹ και απεθανεν το τριτον των κτισματων εν τη θαλασση τα εχοντα ψυχασ και το τριτον των πλοιων διεφθαρη ¹⁰ και ο τριτος αγγελος εσαλπισεν και επεσεν εκ του ουρανου αστηρ μεγας καιομενος ως λαμπας και επεσεν επι το τριτον των ποταμων και επι τας πηγασ των υδατων ¹¹ και το ονομα του αστερος λεγεται ο αφινθος και εγενετο το τριτον των υδατων εισ αφινθον και πολλοι των ανθρωπων απεθανον εκ των υδατων οτι επικρανθησαν ¹² και ο τεταρτος αγγελος εσαλπισεν και επληγη το τριτον του ηλιου και το τριτον της σεληνης και το τριτον των αστερων ινα σκοτισθη το τριτον αυτων και το τριτον αυτης μη φανη η ημερα και η νυξ ομοιως ¹³ και ειδον και ηκουσα ενος αετου πετομενου εν μεσουρανηματι λεγοντος φωνη μεγαλη ουαι ουαι ουαι τοις κατοικουσιν επι της γης εκ των λοιπων φωνων της σαλπιγγος των τριων αγγελων των μελλοντων σαλπίζειν

9

¹ και ο πεμπτος αγγελος εσαλπισεν και ειδον αστερα εκ του ουρανου πεπτωκοτα εισ την γην και εδοθη αυτω η κλεισ του φρεατος της αβυσσου ² και ηνοιξεν το φρεαρ της αβυσσου και ανεβη καπνος εκ του φρεατος ως καπνος καμινου καιομενης και εσκοτισθη ο ηλιος και ο αηρ εκ του καπνου του φρεατος ³ και εκ του καπνου εξηλθον ακριδες εισ την γην και εδοθη αυταις εξουσια ως εχουσιν εξουσιαν οι σκορπιοι της γης ⁴ και ερρεθη αυταις ινα μη αδικησωσιν τον χορτον της γης ουδε παν χλωρον

ουδε παν δενδρον ει μη τους ανθρωπους οιτινες ουκ εχουσιν την σφραγιδα του θεου επι των μετωπων αυτων ⁵ και εδοθη αυταις ινα μη αποκτεινωσιν αυτους αλλ ινα βασανισθωσιν μηνασ πεντε και ο βασανισμος αυτων ως βασανισμος σκορπιου οταν παιση ανθρωπον ⁶ και εν ταις ημεραις εκειναις ζητησουσιν οι ανθρωποι τον θανατον και ου μη ευρησουσιν αυτον και επιθυμησουσιν αποθανειν και φευζεται απ αυτων ο θανατος ⁷ και τα ομοιωματα των ακριδων ομοια ιπποισ ητοιμασμενοις εισ πολεμον και επι τας κεφαλασ αυτων ως στεφανοι χρυσοι και τα προσωπα αυτων ως προσωπα ανθρωπων ⁸ και ειχον τριχασ ως τριχασ γυναικων και οι οδοντες αυτων ως λεοντων ησαν ⁹ και ειχον θωρακας ως θωρακας σιδηρου και η φωνη των πτερυγων αυτων ως φωνη αρματων ιππων πολλων τρεχοντων εισ πολεμον ¹⁰ και εχουσιν ουρας ομοιας σκορπιοις και κεντρα και εν ταις ουραις αυτων εξουσιαν εχουσιν του αδικησαι τους ανθρωπους μηνασ πεντε ¹¹ εχουσαι βασιλεα επ αυτων αγγελον της αβυσσου ονομα αυτω εβραιστι αββαδων εν δε τη ελληνικη ονομα εχει απολλων ¹² η ουαι η μια απηλθεν ιδου ερχεται επι δυο ουαι μετα ταυτα ¹³ και ο εκτος αγγελος εσαλπισεν και ηκουσα φωνην μιαν εκ των τεσσαρων κερατων του θυσιαστηριου του χρυσου του ενωπιου του θεου ¹⁴ λεγουσαν τω εκτω αγγελω ο εχων την σαλπιγγα λυσον τους τεσσαρας αγγελους τους δεδεμενους επι τω ποταμω τω μεγαλω ευφρατη ¹⁵ και ελυθησαν οι τεσσαρες αγγελοι οι ητοιμασμενοι εισ την

ωραν και εις την ημεραν και μηνα και ενιαυτον ινα αποκτεινωσιν το τριτον των ανθρωπων ¹⁶ και ο αριθμος των στρατευματων του ιππου μυριαδες μυριαδων ηκουσα τον αριθμον αυτων ¹⁷ και ουτως ειδον τους ιππους εν τη ορασει και τους καθημενους επ αυτων εχοντας θωρακας πυρινους και υακινθινους και θειωδεις και αι κεφαλαι των ιππων ως κεφαλαι λεοντων και εκ των στοματων αυτων εκπορευεται πυρ και καπνος και θειον ¹⁸ απο των τριων πληγων τουτων απεκτανθησαν το τριτον των ανθρωπων απο του πυρος και του καπνου και του θειου του εκπορευομενου εκ των στοματων αυτων ¹⁹ η γαρ εξουσια των ιππων εν τω στοματι αυτων εστιν και εν ταις ουραις αυτων αι γαρ ουραι αυτων ομοιαι οφειων εχουσαι κεφαλας και εν αυταις αδικουσιν ²⁰ και οι λοιποι των ανθρωπων οι ουκ απεκτανθησαν εν ταις πληγαις ταυταις ου μετενοησαν εκ των εργαων των χειρων αυτων ινα μη προσκυνησωσιν τα δαιμονια και τα ειδωλα τα χρυσα και τα αργυρα και τα χαλκα και τα λιθινα και τα ξυλινα α ουτε βλεπειν δυναται ουτε ακουειν ουτε περιπατειν ²¹ και ου μετενοησαν εκ των φονων αυτων ουτε εκ των φαρμακειων αυτων ουτε εκ της πορνειας αυτων ουτε εκ των κλεμματος αυτων

10

¹ και ειδον αγγελον ισχυρον καταβαινοντα εκ του ουρανου περιβεβλημενον νεφελην και η ιρις επι της κεφαλης αυτου και το προσωπον αυτου ως ο ηλιος και οι ποδες αυτου ως στυλοι πυρος ² και εχων εν τη χειρι αυτου βιβλιον ανεωγμενον και εθηκεν

τον ποδα αυτου τον δεξιον επι της θαλασσης τον δε ευωνυμον επι της γης ³ και εκραξεν φωνη μεγαλη ωπερ λεων μυκαται και οτε εκραξεν ελαλησαν αι επτα βρονται τας εαυτων φωνας ⁴ και οτε ελαλησαν αι επτα βρονται εμελλον γραφειν και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν σφραγισον α ελαλησαν αι επτα βρονται και μη αυτα γραψησ ⁵ και ο αγγελος ον ειδον εστωτα επι της θαλασσης και επι της γης ηρεν την χειρα αυτου την δεξιαν εις τον ουρανον ⁶ και ωμοσεν τω ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων ος εκτισεν τον ουρανον και τα εν αυτω και την γην και τα εν αυτη και την θαλασσαν και τα εν αυτη οτι χρονος ουκετι εσται ⁷ αλλ εν ταις ημεραις της φωνης του εβδομου αγγελου οταν μελλη σαλπιζειν και ετελεσθη το μυστηριον του θεου ως ευηγγελισεν τους δουλους αυτου τους προφητας ⁸ και η φωνη ην ηκουσα εκ του ουρανου παλιν λαλουσα μετ εμου και λεγουσα υπαγε λαβε το βιβλιδαριον το ανεωγμενον εν τη χειρι του αγγελου του εστωτος επι της θαλασσης και επι της γης ⁹ και απηλθον προσ τον αγγελον λεγων αυτω δουναι μοι το βιβλιδαριον και λεγει μοι λαβε και καταφαγε αυτο και πικρανει σου την κοιλιαν αλλ εν τω στοματι σου εσται γλυκυ ως μελι ¹⁰ και ελαβον το βιβλιον εκ της χειρος του αγγελου και κατεφαγον αυτο και ην εν τω στοματι μου ως μελι γλυκυ και οτε εφαγον αυτο επικρανθη η κοιλια μου ¹¹ και λεγουσιν μοι δει σε παλιν προφητευσαι επι λαοις και επι εθνεσιν και γλωσσαις και βασιλευσιν πολλοις

11

¹ και εδοθη μοι καλάμος ομοιος ραβδω λεγων εγειραι και μετρησον τον ναον του θεου και το θυσιαστηριον και τους προσκυνουντας εν αυτω ² και την αυλην την εξωθεν του ναου εκβαλε εξω και μη αυτην μετρησῃσ οτι εδοθη τοις εθνεσιν και την πολιν την αγιαν πατησουσιν μηνασ τεσσαρακοντα και δυο ³ και δωσω τοις δυσιν μαρτυσιν μου και προφητεουσουσιν ημερασ χιλιασ διακοσιασ εξηκοντα περιβεβλημενοι σακκουσ ⁴ ουτοι εισιν αι δυο ελαιαι και αι δυο λυχνιαι αι ενωπιον του κυριου της γησ εστωσαι ⁵ και ει τισ αυτουσ θελει αδικησαι πυρ εκπορευεται εκ του στοματος αυτων και κατεσθιει τουσ εχθρουσ αυτων και ει τισ θελει αυτουσ αδικησαι ουτωσ δει αυτον αποκτανθηναι ⁶ ουτοι εχουσιν τον ουρανον εξουσιαν κλεισαι ινα μη νετοσ βρεχη τασ ημερασ της προφητειασ αυτων και εξουσιαν εχουσιν επι των υδατων στρεφειν αυτα εισ αιμα και παταξει την γην οσακισ εαν θελησωσιν εν παση πληγη ⁷ και οταν τελεσωσιν την μαρτυριαν αυτων το θηριον το αναβαινον εκ της αβυσσου ποιησει μετ αυτων πολεμον και νικησει αυτουσ και αποκτενει αυτουσ ⁸ και το πτωμα αυτων επι της πλατειασ της πολεωσ της μεγαλησ ητισ καλειται πνευματικωσ σοδομα και αιγυπτοσ οπου και ο κυριοσ αυτων εσταυρωθη ⁹ και βλεπουσιν εκ των λαων και φυλων και γλωσσων και εθνων το πτωμα αυτων ημερασ τρεισ ημισυ και τα πτωματα αυτων ουκ αφησουσιν τεθηναι εισ μνημα ¹⁰ και οι κατοικουντες

επι της γησ χαιρουσιν επ αυτοισ και ευφρανθησονται και δωρα δωσουσιν αλληλοισ οτι ουτοι οι δυο προφηται εβασανισαν τουσ κατοικουντας επι της γησ ¹¹ και μετα τασ τρεισ ημερασ και ημισυ πνευμα ζωησ εκ του θεου εισηλθεν εισ αυτουσ και εστησαν επι τουσ ποδασ αυτων και φοβοσ μεγασ επεσεν επι τουσ θεωρουντας αυτουσ ¹² και ηκουσα φωνην μεγαλην εκ του ουρανου λεγουσαν αυτοισ αναβητε ωδε και ανεβησαν εισ τον ουρανον εν τη νεφελη και εθεωρησαν αυτουσ οι εχθροι αυτων ¹³ και εν εκεινη τη ημερα εγενετο σεισμοσ μεγασ και το δεκατον της πολεωσ επεσεν και απεκτανθησαν εν τω σεισμω ονοματα ανθρωπων χιλιαδεσ επτα και οι λοιποι εμφοβοι εγενοντο και εδωκαν δοξαν τω θεω του ουρανου ¹⁴ η ουαι η δευτερα απηλθεν η ουαι η τριτη ιδου ερχεται ταχυ ¹⁵ και ο εβδομοσ αγγελοσ εσαλπισεν και εγενοντο φωναι μεγαλαι εν τω ουρανω λεγουσαι εγενετο η βασιλεια του κοσμου του κυριου ημων και του χριστου αυτου και βασιλευσει εισ τουσ αιωνασ των αιωνων ¹⁶ και οι εικοσι τεσσαρεσ πρεσβυτεροι οι ενωπιον του θρονου του θεου καθημενοι επι τουσ θρονουσ αυτων επεσον επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω ¹⁷ λεγοντες ευχαριστουμεν σοι κυριε ο θεοσ ο παντοκρατωρ ο ων και ο ην οτι ειληφασ την δυναμιν σου την μεγαλην και εβασιλευσασ ¹⁸ και τα εθνη ωργισθησαν και ηλθεν η οργη σου και ο καιροσ των νεκρων κριθηναι και δουναι τον μισθον τοισ δουλοισ σου τοισ προφηταισ και τοισ αγιοισ και τοισ φοβουμενοισ το ονομα σου

τοισ μικροισ και τοισ μεγαλοισ και διαφθειραι τους διαφθειροντας την γην ¹⁹ και ηνοιγη ο ναος του θεου εν τω ουρανω και ωφθη η κιβωτος της διαθηκης του κυριου εν τω ναω αυτου και εγενοντο αστραπαι και φωναι και βρονται και χαλαζα μεγαλη

12

¹ και σημειον μεγα ωφθη εν τω ουρανω γυνη περιβεβλημενη τον ηλιον και η σεληνη υποκατω των ποδων αυτης και επι της κεφαλης αυτης στεφανος αστερων δωδεκα ² και εν γαστρι εχουσα εκραζεν ωδινουσα και βασιανιζομενη τεκειν ³ και ωφθη αλλο σημειον εν τω ουρανω και ιδου δρακων πυρος μεγας εχων κεφαλας επτα και κερατα δεκα και επι τας κεφαλας αυτου επτα διαδηματα ⁴ και η ουρα αυτου συρει το τριτον των αστερων του ουρανου και εβαλεν αυτους εις την γην και ο δρακων εστηκεν ενωπιον της γυναικος της μελλουσης τεκειν ινα οταν τεκη το τεκνον αυτης καταφαγη ⁵ και ετεκεν υιον αρρενα ος μελλει ποιμαινειν παντα τα εθνη εν ραβδω σιδηρα και ηρπασθη το τεκνον αυτης προς τον θεον και προς τον θρονον αυτου ⁶ και η γυνη εφυγεν εις την ερημον οπου εχει εκει τοπον ητοιμασμενον υπο του θεου ινα εκει εκτρεφωσιν αυτην ημερας χιλιας διακοσιας εξηκοντα ⁷ και εγενετο πολεμος εν τω ουρανω ο μιχαηλ και οι αγγελιοι αυτου πολεμησαι μετα του δρακοντος και ο δρακων επολεμησεν και οι αγγελιοι αυτου ⁸ και ουκ ισχυσεν ουδε τοπος ευρεθη αυτω ετι εν τω ουρανω ⁹ και εβληθη ο δρακων ο μεγας ο οφιο ο αρχαιος ο καλουμενος

διαβολος και σατανας ο πλανων την οικουμενην ολην εβληθη εις την γην και οι αγγελοι αυτου μετ αυτου εβληθησαν ¹⁰ και ηκουσα φωνην μεγαλην εν τω ουρανω λεγουσαν αρτι εγενετο η σωτηρια και η δυναμις και η βασιλεια του θεου ημων και η εξουσια του χριστου αυτου οτι εβληθη ο κατηγορος των αδελφων ημων ο κατηγορων αυτων ενωπιον του θεου ημων ημερας και νυκτος ¹¹ και αυτοι ενικησαν αυτον δια το αιμα του αρνιου και δια τον λογον της μαρτυριας αυτων και ουκ ηγαπησαν την ψυχην αυτων αχρι θανατου ¹² δια τουτο ευφραινεσθε ουρανοι και οι εν αυτοις σκηνουντες ουαι τη γη και τη θαλασση οτι κατεβη ο διαβολος προς υμας εχων θυμον μεγαν ειδωσ οτι ολιγον καιρον εχει ¹³ και οτε ειδεν ο δρακων οτι εβληθη εις την γην εδιωξεν την γυναικα ητις ετεκεν τον αρρενα ¹⁴ και εδοθησαν τη γυναικι δυο πτερυγες του αετου του μεγαλου ινα πετηται εις την ερημον εις τον τοπον αυτης οπως τρεφηται εκει καιρον και καιρους και ημισυ καιρου απο προσωπου του οφεως ¹⁵ και εβαλεν ο οφιο εκ του στοματος αυτου οπισω της γυναικος υδωρ ως ποταμον ινα αυτην ποταμοφορητον ποιηση ¹⁶ και εβοηθησεν η γη τη γυναικι και ηνοιξεν η γη το στομα αυτης και κατεπιεν τον ποταμον ον εβαλεν ο δρακων εκ του στοματος αυτου ¹⁷ και ωργισθη ο δρακων επι τη γυναικι και απηλθεν ποιησαι πολεμον μετα των λοιπων του σπερματος αυτης των τηρουντων τας εντολας του θεου και εχοντων την μαρτυριαν ιησου

13

¹ και εσταθην επι την αμμον της θαλασσης και ειδον εκ της θαλασσης θηριον αναβαινον εχον κερατα δεκα και κεφαλας επτα και επι των κερατων αυτου δεκα διαδηματα και επι τας κεφαλας αυτου ονοματα βλασφημιας ² και το θηριον ο ειδον ην ομοιον παρδαλει και οι ποδες αυτου ως αρκου και το στομα αυτου ως στομα λεοντος και εδωκεν αυτω ο δρακων την δυναμιν αυτου και τον θρονον αυτου και εξουσιαν μεγαλην ³ και μιαν εκ των κεφαλων αυτου ωσει εσφαγμενην εισ θανατον και η πληγη του θανατου αυτου εθεραπευθη και εθαυμασεν ολη η γη οπισω του θηριου ⁴ και προσεκυνησαν τω δρακοντι τω δεδωκοτι την εξουσιαν τω θηριω και προσεκυνησαν τω θηριω λεγοντες τισ ομοιοι τω θηριω και τισ δυνατοι πολεμησαι μετ αυτου ⁵ και εδοθη αυτω στομα λαλουν μεγαλα και βλασφημιαν και εδοθη αυτω εξουσια πολεμον ποιησαι μηνασ τεσσαρακοντα δυο ⁶ και ηνοιξεν το στομα αυτου εισ βλασφημιαν προσ τον θεον βλασφημησαι το ονομα αυτου και την σκηνην αυτου τουσ εν τω ουρανω σκηνουντασ ⁷ και εδοθη αυτω ποιησαι πολεμον μετα των αγιων και νικησαι αυτοουσ και εδοθη αυτω εξουσια επι πασαν φυλην και λαον και γλωσσαν και εθνοσ ⁸ και προσκυνησουσιν αυτω παντες οι κατοικουντες επι της γης ων ου γεγραπτα το ονομα εν τω βιβλιω της ζωης του αριου του εσφαγμενου απο καταβολησ κοσμου ⁹ ει τισ εχει ουσ ακουσατω ¹⁰ ει τισ εχει αιχμαλωσιαν υπαγει ει τισ εν μαχαιρα αποκτενει δει αυτον εν μαχαιρα αποκτανθηναι

ωδε εστιν η υπομονη και η πιστις των αγιων ¹¹ και ειδον αλλο θηριον αναβαινον εκ της γης και ειχεν κερατα δυο ομοια αρνω και ελαλει ως δρακων ¹² και την εξουσιαν του πρωτου θηριου πασαν ποιει ενωπιον αυτου και εποιει την γην και τουσ εν αυτη κατοικουντασ ινα προσκυνησωσιν το θηριον το πρωτον ου εθεραπευθη η πληγη του θανατου αυτου ¹³ και ποιει σημεια μεγαλα και πυρ ινα εκ του ουρανου καταβαινη επι την γην ενωπιον των ανθρωπων ¹⁴ και πλανα τουσ εμουσ τουσ κατοικουντασ επι της γης δια τα σημεια α εδοθη αυτω ποιησαι ενωπιον του θηριου λεγων τοισ κατοικουσιν επι της γης ποιησαι εικονα τω θηριω ο ειχεν την πληγην και εξησεν απο της μαχαιρας ¹⁵ και εδοθη αυτω πνευμα δουναι τη εικονι του θηριου ινα και λαληση η εικων του θηριου και ποιηση οσοι εαν μη προσκυνησωσιν τη εικονι του θηριου αποκτανθωσιν ¹⁶ και ποιει παντασ τουσ μικρουσ και τουσ μεγαλουσ και τουσ πλουσιουσ και τουσ πτωχουσ και τουσ ελευθερουσ και τουσ δουλουσ ινα δωσωσιν αυτοισ χαραγματα επι της χειροσ αυτων της δεξιασ η επι το μετωπον αυτων ¹⁷ και ινα μη τισ δυναται αγορασαι η πωλησαι ει μη ο εχων το χαραγμα το ονομα του θηριου η τον αριθμον του ονοματοσ αυτου ¹⁸ ωδε η σοφια εστιν ο εχων νουν ψηφισατω τον αριθμον του θηριου αριθμοσ γαρ ανθρωπου εστιν και ο αριθμοσ αυτου εστιν εξακοσια εξηκοντα εξ

14

¹ και ειδον και ιδου το αρνιον εστηκοσ επι το οροσ

σιων και μετ αυτου αριθμος εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες εχουσαι το ονομα αυτου και το ονομα του πατρος αυτου γεγραμμενον επι των μετωπων αυτων ² και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου ωσ φωνην υδατων πολλων και ωσ φωνην βροντης μεγαλης και η φωνη ην ηκουσα ωσ κιθαρωδων κιθαριζοντων εν ταις κιθαραις αυτων ³ και αδουσιν ωδην καινην ενωπιον του θρονου και ενωπιον των τεσσαρων ζωνων και των πρεσβυτερων και ουδεις εδυνατο μαθειν την ωδην ει μη αι εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες οι ηγορασμενοι απο της γης ⁴ ουτοι εισιν οι μετα γυναικων ουκ εμολυνθησαν παρθενοι γαρ εισιν ουτοι εισιν οι ακολουθουντες τω αρνιω οπου αν υπαγη ουτοι υπο ιησου ηγορασθησαν απο των ανθρωπων απαρχη τω θεω και τω αρνιω ⁵ και ουχ ευρεθη εν τω στοματι αυτων ψευδος αμωμοι γαρ εισιν ⁶ και ειδον αγγελον πετομενον εν μεσουρανηματι εχοντα ευαγγελιον αιωνιον ευαγγελισαι τους καθημενους επι της γης και επι παν εθνος και φυλην και γλωσσαν και λαον ⁷ λεγων εν φωνη μεγαλη φοβηθητε τον κυριον και δοτε αυτω δοξαν οτι ηλθεν η ωρα της κρισεως αυτου και προσκυνησατε αυτον τον ποιησαντα τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και πηγασ υδατων ⁸ και αλλος δευτερος αγγελος ηκολουθησεν λεγων επεσεν βαβυλων η μεγαλη εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεποτικεν παντα τα εθνη ⁹ και αλλος αγγελος τριτος ηκολουθησεν αυτοις λεγων εν φωνη μεγαλη ει τις προσκυνει

το θηριον και την εικονα αυτου και λαμβανει χαραγμα επι του μετωπου αυτου η επι την χειρα αυτου ¹⁰ και αυτοσ πιεται εκ του οινου του θυμου του θεου του κεκερασμενου ακρατου εν τω ποτηριω της οργης αυτου και βασανισθησεται εν πυρι και θειω ενωπιον των αγιων αγγελων και ενωπιον του αρνιου ¹¹ και ο καπνος του βασανισμου αυτων εισ αιωνας αιωνων αναβαινει και ουκ εχουσιν αναπαυσιν ημερας και νυκτος οι προσκυνουντες το θηριον και την εικονα αυτου και ει τις λαμβανει το χαραγμα του ονοματος αυτου ¹² ωδε η υπομονη των αγιων εστιν οι τηρουντες τας εντολας του θεου και την πιστιν ιησου ¹³ και ηκουσα φωνης εκ του ουρανου λεγουσης γραψον μακαριοι οι νεκροι οι εν κυριω αποθνησκοντες απ αρτι λεγει ναι το πνευμα ινα αναπαυσωνται εκ των κοπων αυτων τα δε εργα αυτων ακολουθει μετ αυτων ¹⁴ και ειδον και ιδου νεφελη λευκη και επι την νεφελην καθημενον ομοιον υιω ανθρωπου εχων επι της κεφαλης αυτου στεφανον χρυσουν και εν τη χειρι αυτου δρεπανον οξυ ¹⁵ και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου κραζων εν φωνη μεγαλη τω καθημενω επι της νεφελης πεμψον το δρεπανον σου και θερισον οτι ηλθεν η ωρα θερισαι οτι εξηρανθη ο θερισμος της γης ¹⁶ και εβαλεν ο καθημενος επι την νεφελην το δρεπανον αυτου επι την γην και εθερισθη η γη ¹⁷ και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου του εν τω ουρανω εχων και αυτοσ δρεπανον οξυ ¹⁸ και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του θυσιαστηριου εχων εξουσιαν επι του πυρος και εφωνησεν κραυγη μεγαλη τω εχοντι το δρεπανον

το οξυ λεγων πεμφον σου το δρεπανον το οξυ και τρυγησον τους βοτρυασ της αμπελου της γησ οτι ηκμασαν αι σταφυλαι αυτης ¹⁹ και εβαλεν ο αγγελος το δρεπανον αυτου εις την γην και ετρυγησεν την αμπελον της γησ και εβαλεν εις την ληνον του θυμου του θεου τον μεγαν ²⁰ και επατηθη η ληνος εξωθεν της πολεωσ και εξηλθεν αιμα εκ της ληνου αχρι των χαλινων των ιππων απο σταδιων χιλίων εξακοσιων

15

¹ και ειδον αλλο σημειον εν τω ουρανω μεγα και θαυμαστον αγγελουσ επτα εχοντασ πληγασ επτα τασ εσχατασ οτι εν αυταισ ετελεσθη ο θυμοσ του θεου ² και ειδον ωσ θαλασσαν υαλινην μεμιγμενην πυρι και τους νικωντασ εκ του θηριου και εκ της εικονοσ αυτου και εκ του αριθμου του ονοματοσ αυτου εστωτασ επι την θαλασσαν την υαλινην εχοντασ κιθαρασ του θεου ³ και αδουσιν την ωδην μωυσεωσ του δουλου του θεου και την ωδην του αρνιου λεγοντεσ μεγαλα και θαυμαστα τα εργα σου κυριε ο θεοσ ο παντοκρατωρ δικαιαι και αληθιναι αι οδοι σου ο βασιλευσ των εθνων ⁴ τισ ου μη φοβηθη σε κυριε και δοξαση το ονομα σου οτι μονοσ αγιοσ οτι παντα τα εθνη ηξουσιν και προσκυνησουσιν ενωπιον σου οτι τα δικαιωματα σου εφανερωθησαν ⁵ και μετα ταυτα ειδον και ηνοιγη ο ναοσ της σκηνησ του μαρτυριου εν τω ουρανω ⁶ και εξηλθον οι επτα αγγελοι οι εχοντεσ τασ επτα πληγασ εκ του ναου οι ησαν ενδεδυμενοι λινον καθαρων λαμπρον και περιεζωσμενοι περι

τα στηθη ζωνασ χρυσασ ⁷ και εν εκ των τεσσαρων ζωνων εδωκεν τοισ επτα αγγελοισ επτα φιαλασ χρυσασ γεμουσασ του θυμου του θεου του ζωντοσ εις τους αιωνασ των αιωνων ⁸ και εγεμισθη ο ναοσ καπνου εκ της δοξησ του θεου και εκ της δυναμεωσ αυτου και ουδεις εδυνατο εισελθειν εις τον ναον αχρι τελεσθωσιν αι επτα πληγαι των επτα αγγελων

16

¹ και ηκουσα φωνησ μεγαλησ εκ του ναου λεγουσησ τοισ επτα αγγελοισ υπαγετε και εκχεατε τασ επτα φιαλασ του θυμου του θεου εις την γην ² και απηλθεν ο πρωτοσ και εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την γην και εγενετο ελκοσ κακον και πονηρον επι τους ανθρωπουσ τουσ εχοντασ το χαραγμα του θηριου και τουσ προσκυνουντασ τη εικονι αυτου ³ και ο δευτεροσ αγγελοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την θαλασσαν και εγενετο αιμα ωσ νεκρου και πασα ψυχη ζωσα απεθανεν εν τη θαλασση ⁴ και ο τριτοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου εις τουσ ποταμουσ και εις τασ πηγασ των υδατων και εγενετο αιμα ⁵ και ηκουσα του αγγελου των υδατων λεγοντοσ δικαιοσ ει ο ων και ο ην ο οσιοσ οτι ταυτα εκρινασ ⁶ οτι αιμα αγιων και προφητων εξεχεαν και αιμα αυτοισ εδωκασ πειν αξιοι εισιν ⁷ και ηκουσα του θυσιαστηριου λεγοντοσ ναι κυριε ο θεοσ ο παντοκρατωρ αληθιναι και δικαιαι αι κρισεισ σου ⁸ και ο τεταρτοσ αγγελοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ηλιον και εδοθη αυτω καυματισαι εν πυρι τουσ ανθρωπουσ ⁹ και εκαυματισθησαν οι ανθρωποι

καυμα μεγα και εβλασφημησαν οι ανθρωποι το ονομα του θεου του εχοντος εξουσιαν επι τας πληγασ ταυτας και ου μετενοησαν δουναι αυτω δοξαν ¹⁰ και ο πεμπτος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον θρονον του θηριου και εγενετο η βασιλεια αυτου εσκοτωμενη και εμασωντο τας γλωσσασ αυτων εκ του πονου ¹¹ και εβλασφημησαν τον θεον του ουρανου εκ των πονων αυτων και εκ των ελκων αυτων και ου μετενοησαν εκ των εργαων αυτων ¹² και ο εκτος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ποταμον τον μεγαν ευφρατην και εξηρανθη το υδωρ αυτου ινα ετοιμασθη η οδος των βασιλεων των απο ανατολης ηλιου ¹³ και ειδον εκ του στοματος του δρακοντος και εκ του στοματος του ψευδοπροφητου πνευματα ακαθαρτα τρια ωσ βατραχοι ¹⁴ εισιν γαρ πνευματα δαιμονιων ποιουντα σημεια α εκπορευεται επι τους βασιλεισ της οικουμενης ολης συναγαγειν αυτους εις τον πολεμον της ημερας εκεινης της μεγαλης του θεου του παντοκρατορος ¹⁵ ιδου ερχομαι ωσ κλεπτης μακαριος ο γρηγορων και τηρων τα ιματια αυτου ινα μη γυμνος περιπατη και βλεπωσιν την ασχημοσυνην αυτου ¹⁶ και συνηγαγεν αυτους εις τον τοπον τον καλουμενον εβραιστι αρμαγεδων ¹⁷ και ο εβδομος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον αερα και εξηλθεν φωνη μεγαλη απο του ναου του ουρανου απο του θρονου λεγουσα γεγονεν ¹⁸ και εγενοντο αστραπαι και βρονται και φωνα και σεισμος μεγασ οιοσ ουκ εγενετο αφ ου οι ανθρωποι εγενοντο επι της γης τηλικουτος σεισμος ουτως

μεγασ ¹⁹ και εγενετο η πολισ η μεγαλη εις τρια μερη και αι πολεισ των εθνων επεσον και βαβυλων η μεγαλη εμνησθη ενωπιον του θεου δουναι αυτη το ποτηριον του οινου του θυμου της οργης αυτου ²⁰ και πασα νησοσ εφυγεν και ορη ουχ ευρεθησαν ²¹ και χαλαζα μεγαλη ωσ ταλαντιαια καταβαινει εκ του ουρανου επι τους ανθρωπουσ και εβλασφημησαν οι ανθρωποι τον θεον εκ της πληγης της χαλαζης οτι μεγαλη εστιν η πληγη αυτης σφοδρα

17

¹ και ηλθεν εις εκ των επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλασ και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι το κριμα της πορνης της μεγαλης της καθημενης επι των υδατων των πολλων ² μεθ ησ επορνευσαν οι βασιλεισ της γης και μεθυσθησαν οι κατοικουντες την γην εκ του οινου της πορνειασ αυτης ³ και απηνεγκεν με εις ερημον εν πνευματι και ειδον γυναικα καθημενην επι θηριον κοκκινον γεμον ονοματα βλασφημιασ εχον κεφαλασ επτα και κερατα δεκα ⁴ και η γυνη ην περιβεβλημενη πορφυρουν και κοκκινον κεχρυσωμενη χρυσιω και λιθω τιμιω και μαργαριταισ εχουσα ποτηριον χρυσου εν τη χειρι αυτης γεμον βδελυγματων και τα ακαθαρτα της πορνειασ αυτης ⁵ και επι το μετωπον αυτης ονομα γεγραμμενον μυστηριον βαβυλων η μεγαλη η μητηρ των πορνων και των βδελυγματων της γης ⁶ και ειδον την γυναικα μεθουσσαν εκ του αιματοσ των αγιων εκ του αιματοσ των μαρτυρων ιησου και εθαυμασα ιδων αυτην θαυμα μεγα ⁷ και

ειπεν μοι ο αγγελος δια τι εθαυμασασ εγω ερω σοι το μυστηριον της γυναικος και του θηριου του βασταζοντος αυτην του εχοντος τας επτα κεφαλας και τα δεκα κερατα ⁸ το θηριον ο ειδες ην και ουκ εστιν και μελλει αναβαινειν εκ της αβυσσου και εις απωλειαν υπαγειν και θαυμασονται οι κατοικουντες επι της γης ων ου γεγραπται τα ονοματα επι το βιβλιον της ζωης απο καταβολης κοσμου βλεποντων οτι ην το θηριον και ουκ εστιν και παρεσται ⁹ ωδε ο νους ο εχων σοφιαν αι επτα κεφαλαι επτα ορη εισιν οπου η γυνη καθηται επ αυτων ¹⁰ και βασιλεις εισιν επτα οι πεντε επεσον ο εις εστιν ο αλλος ουπω ηλθεν και οταν ελθη ολιγον δει αυτον μιναι ¹¹ και το θηριον ο ην και ουκ εστιν και αυτος ογδοος εστιν και εκ των επτα εστιν και εις απωλειαν υπαγει ¹² και τα δεκα κερατα α ειδες δεκα βασιλεις εισιν οιτινες βασιλειαν ουπω ελαβον αλλ εξουσιαν ως βασιλεις μιαν ωραν λαμβανουσιν μετα του θηριου ¹³ ουτοι μιαν εχουσιν γνωμην και την δυναμιν και την εξουσιαν αυτων τω θηριω διδοασιν ¹⁴ ουτοι μετα του αρνιου πολεμησουσιν και το αρνιον νικησει αυτους οτι κυριος κυριων εστιν και βασιλευσ βασιλεων και οι μετ αυτου κλητοι και εκλεκτοι και πιστοι ¹⁵ και λεγει μοι τα υδατα α ειδες ου η πορνη καθηται λαοι και οχλοι εισιν και εθνη και γλωσσαι ¹⁶ και τα δεκα κερατα α ειδες και το θηριον ουτοι μισησουσιν την πορνην και ηρημωμενην ποιησουσιν αυτην και γυμνην ποιησουσιν αυτην και τας σαρκας αυτης φαγονται και αυτην κατακαουσουσιν εν πυρι ¹⁷ ο

γαρ θεος εδωκεν εις τας καρδιας αυτων ποιησαι την γνωμην αυτου και ποιησαι γνωμην μιαν και δουναι την βασιλειαν αυτων τω θηριω αχρι τελεσθωσιν οι λογοι του θεου ¹⁸ και η γυνη ην ειδες εστιν η πολις η μεγαλη η εχουσα βασιλειαν επι των βασιλεων της γης

18

¹ μετα ταυτα ειδον αλλον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα εξουσιαν μεγαλην και η γη εφωτισθη εκ της δοξης αυτου ² και εκραξεν ισχυρα φωνη λεγων επεσεν βαβυλων η μεγαλη και εγενετο κατοικητηριον δαιμονων και φυλακη παντος πνευματος ακαθαρτου και φυλακη παντος ορνεου ακαθαρτου και μεμισημενου ³ οτι εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεπτωκασιν παντα τα εθνη και οι βασιλεις της γης μετ αυτης επορνευσαν και οι εμποροι της γης εκ της δυναμεως του στερηνουσ αυτης επλουτησαν ⁴ και ηκουσα αλλην φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν εξελθε εξ αυτης ο λαος μου ινα μη συγκοινωνησητε ταις αμαρτιας αυτης και εκ των πληγων αυτης ινα μη λαβητε ⁵ οτι εκολληθησαν αυτης αι αμαρτιαι αχρι του ουρανου και εμνημονευσεν ο θεος τα αδικηματα αυτης ⁶ αποδοτε αυτη ως και αυτη απεδωκεν και διπλωσατε αυτη διπλα κατα τα εργα αυτης εν τω ποτηριω ω εκερασεν κερασατε αυτη διπλουν ⁷ οσα εδοξασεν αυτην και εστρηνιασεν τοσοουτον δοτε αυτη βασανισμον και πενθος οτι εν τη καρδια αυτης λεγει οτι καθημα βασιλισσα και χηρα ουκ ειμι και πενθος ου μη ιδω

⁸ δια τουτο εν μια ημερα ηξουσιν αι πληgai αυτησ θανατοσ και πενθοσ και λιμοσ και εν πυρι κατακαυθησεται οτι ισχυροσ κυριοσ ο θεοσ ο κρινασ αυτην ⁹ και κλαουσουσιν και κοψονται επ αυτην οι βασιλεισ της γησ οι μετ αυτησ πορνευσαντεσ και στρηνιασαντεσ οταν βλεπωσιν τον καπνον της πυρωσεωσ αυτησ ¹⁰ απο μακροθεν εστηκοτεσ δια τον φοβον του βασανισμου αυτησ λεγοντεσ ουαι ουαι η πολισ η μεγαλη βαβυλων η πολισ η ισχυρα οτι μια ωρα ηλθεν η κρισισ σου ¹¹ και οι εμποροι της γησ κλαουσουσιν και πενθησουσιν επ αυτη οτι τον γομον αυτων ουδεισ αγοραζει ουκετι ¹² γομον χρυσου και αργυρου και λιθου τιμιου και μαργαριτου και βυσσινου και πορφυρου και σηρικου και κοκκινου και παν ξυλον θυινον και παν σκευοσ ελεφαντινον και παν σκευοσ εκ ξυλου τιμιωτατου και χαλκου και σιδηρου και μαρμαρου ¹³ και κιναμωμον και θυμιαματα και μυρον και λιβανον και οινον και ελαιον και σεμιδαλιν και σιτον και προβατα και κτηνη και ιπων και ραιδων και σωματων και ψυχασ ανθρωπων ¹⁴ και η οπωρα της επιθυμιασ της ψυχησ σου απηλθεν απο σου και παντα τα λιπαρα και τα λαμπρα απωλετο απο σου και ουκετι αυτα ου μη ευρησ ¹⁵ οι εμποροι τουτων οι πλουτησαντεσ απ αυτησ απο μακροθεν στησονται δια τον φοβον του βασανισμου αυτησ κλαιοντεσ και πενθουντεσ ¹⁶ και λεγοντεσ ουαι ουαι η πολισ η μεγαλη η περιβεβλημενη βυσσινον και πορφυρου και κοκκινον και κεχρυσωμενη χρυσιω και λιθω τιμιω και

μαργαριταισ ¹⁷ οτι μια ωρα ηρημωθη ο τοσοτουσ πλουτοσ και πασ κυβερνητησ και πασ ο επι τοπον πλεων και ναυται και οσοι την θαλασσαν εργαζονται απο μακροθεν εστησαν ¹⁸ και εκραζον βλεποντεσ τον καπνον της πυρωσεωσ αυτησ λεγοντεσ τισ ομοια τη πολει τη μεγαλη ¹⁹ και εβαλον χουν επι τασ κεφαλασ αυτων και εκραζον κλαιοντεσ και πενθουντεσ και λεγοντεσ ουαι ουαι η πολισ η μεγαλη εν η επλουτησαν παντεσ οι εχοντεσ τα πλοια εν τη θαλασση εκ της τιμιοτητοσ αυτησ οτι μια ωρα ηρημωθη ²⁰ ευφραινου επ αυτη ουρανε και οι αγιοι και οι αποστολοι και οι προφηται οτι εκρινεν ο θεοσ το κριμα υμων εξ αυτησ ²¹ και ηρεν εισ αγγελοσ ισχυροσ λιθον ωσ μυλον μεγαν και εβαλεν εισ την θαλασσαν λεγων ουτωσ ορμηματι βληθησεται βαβυλων η μεγαλη πολισ και ου μη ευρεθη ετι ²² και φωνη κιθαρωδων και μουσικων και αυλητων και σαλπιστων ου μη ακουσθη εν σοι ετι και πασ τεχνητησ πασησ τεχνησ ου μη ευρεθη εν σοι ετι και φωνη μυλου ου μη ακουσθη εν σοι ετι ²³ και φωσ λυχνου ου μη φανη εν σοι ετι και φωνη νυμφιου και νυμφησ ου μη ακουσθη εν σοι ετι οτι οι εμποροι σου ησαν οι μεγαιστανεσ της γησ οτι εν τη φαρμακεια σου επλανηθησαν παντα τα εθνη ²⁴ και εν αυτη αιματα προφητων και αγιων ευρεθη και παντων των εσφαγμενων επι της γησ

19

¹ μετα ταυτα ηκουσα ωσ φωνην μεγαλην οχλου πολλου εν τω ουρανω λεγοντων αλληλουια η σωτηρια και η δυναμισ και η δοξα του θεου ημων ² οτι

αληθιναι και δικαιαι αι κρισεις
 αυτου οτι εκρινεν την πορνην
 την μεγαλην ητις διεφθειρεν την
 γην εν τη πορνεια αυτης και
 εξεδικησεν το αιμα των δουλων
 αυτου εκ χειροσ αυτης ³ και
 δευτερον ειρηκεν αλληλουια
 και ο καπνος αυτης αναβαινει
 εις τουσ αιωνασ των αιωνων
⁴ και επεσον οι πρεσβυτεροι
 οι εικοσι τεσσαρεσ και τα
 τεσσαρα ζωα και προσεκυνησαν
 τω θεω τω καθημενω επι
 του θρονου λεγοντες αμην
 αλληλουια ⁵ και φωνη απο
 του θρονου εξηλθεν λεγουσα
 αινειτε τον θεον ημων παντες οι
 δουλοι αυτου και οι φοβουμενοι
 αυτον οι μικροι και οι μεγαλοι
⁶ και ηκουσα ωσ φωνην οχλου
 πολλου και ωσ φωνην υδατων
 πολλων και ωσ φωνην βροντων
 ισχυρων λεγοντες αλληλουια
 οτι εβασιλευσεν κυριος ο θεος
 ημων ο παντοκρατωρ ⁷ χαιρωμεν
 και αγαλλιωμεθα και δωμεν
 την δοξαν αυτω οτι ηλθεν ο
 γαμος του αρνιου και η γυνη
 αυτου ητοιμασεν εαυτην ⁸ και
 εδοθη αυτη ινα περιβαληται
 βυσσινον λαμπρον και καθαρον
 το γαρ βυσσινον τα δικαιωματα
 των αγιων εστιν ⁹ και λεγει
 μοι γραψον μακαριοι οι εις το
 δειπνον του γαμου του αρνιου
 κεκλημενοι και λεγει μοι ουτοι
 οι λογοι αληθινοι του θεου εισιν
¹⁰ και επεσα εμπροσθεν των
 ποδων αυτου προσκυνησαι αυτω
 και λεγει μοι ορα μη συνδουλος
 σου ειμι και των αδελφων σου
 των εχοντων την μαρτυριαν
 ιησου τω θεω προσκυνησον η
 γαρ μαρτυρια του ιησου εστιν το
 πνευμα της προφητειας ¹¹ και
 ειδον τον ουρανον ανεωγμενον
 και ιδου ιππος λευκος και ο

καθημενος επ αυτον καλουμενος
 πιστος και αληθινος και εν
 δικαιοσυνη κρινει και πολεμει
¹² οι δε οφθαλμοι αυτου φλοξ
 πυροσ και επι την κεφαλην
 αυτου διαδηματα πολλα εχων
 ονοματα γεγραμμενα και ονομα
 γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει
 μη αυτοσ ¹³ και περιβεβλημενος
 ιματιον βεβαμμενον αιματι
 και καλειται το ονομα αυτου
 ο λογος του θεου ¹⁴ και τα
 στρατευματα τα εν τω ουρανω
 ηκολουθει αυτω επι ιπποισ
 λευκοισ ενδεδυμενοι βυσσινον
 λευκον καθαρον ¹⁵ και εκ του
 στοματος αυτου εκπορευεται
 ρομφαια διστομοσ οξεια ινα εν
 αυτη παταξη τα εθνη και αυτοσ
 ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα
 και αυτοσ πατει την ληνον του
 οινου του θυμου της οργης του
 θεου του παντοκρατοροσ ¹⁶ και
 εχει επι το ιματιον και επι τον
 μηρον αυτου ονομα γεγραμμενον
 βασιλευσ βασιλεων και κυριος
 κυριων ¹⁷ και ειδον αγγελον
 εστωτα εν τω ηλιω και εκραξεν
 φωνη μεγαλη λεγων πασιν τοισ
 ορνεοισ τοισ πετομενοισ εν
 μεσουρανηματι δευτε συναχθητε
 εις το δειπνον το μεγα του θεου
¹⁸ ινα φαγητε σαρκασ βασιλεων
 και σαρκασ χιλιαρχων και σαρκασ
 ισχυρων και σαρκασ ιππων
 και των καθημενων επ αυτων
 και σαρκασ παντων ελευθερων
 τε και δουλων και μικρων τε
 και μεγαλων ¹⁹ και ειδον το
 θηριον και τουσ βασιλεισ της
 γης και τα στρατευματα αυτων
 συνηγμενα ποιησαι πολεμον μετα
 του καθημενου επι του ιππου και
 μετα του στρατευματοσ αυτου
²⁰ και επιασθη το θηριον και
 ο μετ αυτου ψευδοπροφητησ ο
 ποιησασ τα σημεια ενωπιον αυτου

εν οιοσ επλανησεν τουσ λαβοντασ το χαραγμα του θηριου και τουσ προσκυνουντασ τη εικονι αυτου ζωντεσ εβληθησαν οι δυο εισ την λιμνην του πυροσ την καιομενην εν θειω ²¹ και οι λοιποι απεκτανθησαν εν τη ρομφαια του καθημενου επι του ιππου τη εξελθουση εκ του στοματοσ αυτου και παντα τα ορνεα εχορτασθησαν εκ των σαρκων αυτων

20

¹ και ειδον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα την κλειν της αβυσσου και αλυσιν μεγαλην επι την χειρα αυτου ² και εκρατησεν τον δρακοντα τον οφιν τον αρχαιον οσ εστιν διαβολοσ και ο σατανασ ο πλανων την οικουμενην ολην και εδησεν αυτον χιλια ετη ³ και εβαλεν αυτον εισ την αβυσσον και εκλεισεν και εσφραγισεν επανω αυτου ινα μη πλανα ετι τα εθνη αχρι τελεσθη τα χιλια ετη και μετα ταυτα δει αυτον λυθηναι μικρον χρονον ⁴ και ειδον θρονουσ και εκαθισαν επ αυτουσ και κριμα εδοθη αυτοισ και τασ ψυχασ των πεπελεκισμενων δια την μαρτυριαν ιησου και δια τον λογον του θεου και οιτινεσ ου προσεκυνησαν το θηριον ουδε την εικονα αυτου και ουκ ελαβον το χαραγμα επι το μετωπον και επι την χειρα αυτων και εξησαν και εβασιλευσαν μετα του χριστου τα χιλια ετη ⁵ και οι λοιποι των νεκρων ουκ εξησαν αχρι τελεσθη τα χιλια ετη αυτη η αναστασισ η πρωτη ⁶ μακαριοσ και αγιοσ ο εχων μεροσ εν τη αναστασει τη πρωτη επι τουτων ο δευτεροσ θανατοσ ουκ εχει εξουσιαν αλλ εσονται ιερεισ του θεου και του χριστου και

βασιλευσουσιν μετ αυτου χιλια ετη ⁷ και οταν τελεσθη τα χιλια ετη λυθησεται ο σατανασ εκ της φυλακησ αυτου ⁸ και εξελευσεται πλανησαι τα εθνη τα εν ταισ τεσσαρσιν γωνιαισ της γησ τον γωγ και τον μαγωγ συναγαγειν αυτουσ εισ τον πολεμον ων ο αριθμοσ ωσ η αμμοσ της θαλασσησ ⁹ και ανεβησαν επι το πλατοσ της γησ και εκυκλωσαν την παρεμβολην των αγιων και την πολιν την ηγαπημενην και κατεβη πυρ εκ του ουρανου απο του θεου και κατεφαγεν αυτουσ ¹⁰ και ο διαβολοσ ο πλανων αυτουσ εβληθη εισ την λιμνην του πυροσ και θειου οπου και το θηριον και ο ψευδοπροφητησ και βασανισθησονται ημερασ και νυκτοσ εισ τουσ αιωνασ των αιωνων ¹¹ και ειδον θρονον μεγαν λευκον και τον καθημενον επ αυτον ου απο προσωπου εφυγεν η γη και ο ουρανοσ και τοποσ ουχ ευρεθη αυτοισ ¹² και ειδον τουσ νεκρουσ τουσ μεγαλουσ και τουσ μικρουσ εστωτασ ενωπιον του θρονου και βιβλια ηνεωχθησαν και αλλο βιβλιον ηνεωχθη ο εστιν της ζωησ και εκριθησαν οι νεκροι εκ των γεγραμμενων εν τοισ βιβλιοισ κατα τα εργα αυτων ¹³ και εδωκεν η θαλασσα τουσ νεκρουσ τουσ εν αυτη και ο θανατοσ και ο αδησ εδωκαν τουσ νεκρουσ τουσ εν αυτοισ και εκριθησαν εκατοσ κατα τα εργα αυτων ¹⁴ και ο θανατοσ και ο αδησ εβληθησαν εισ την λιμνην του πυροσ ουτοσ ο θανατοσ ο δευτεροσ εστιν η λιμνη του πυροσ ¹⁵ και ει τισ ουχ ευρεθη εν τω βιβλιω της ζωησ γεγραμμενοσ εβληθη εισ την λιμνην του πυροσ

21

¹ και ειδον ουρανον καινον και γην καινην ο γαρ πρωτος ουρανος και η πρωτη γη απηλθον και η θαλασσα ουκ εστιν ετι ² και την πολιν την αγιαν ιερουσαλημ καινην ειδον καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου ητοιμασμενην ωσ νυμφην κεκοσμημενην τω ανδρι αυτης ³ και ηκουσα φωνησ μεγαλησ εκ του ουρανου λεγουσης ιδου η σκηνη του θεου μετα των ανθρωπων και σκηνωσει μετ αυτων και αυτοι λαοσ αυτου εσονται και αυτοσ ο θεοσ εσται μετ αυτων ⁴ και εξαλειψει παν δακρυον απο των οφθαλμων αυτων και ο θανατοσ ουκ εσται ετι ουτε πενθοσ ουτε κραυγη ουτε πονοσ ουκ εσται ετι οτι τα πρωτα απηλθον ⁵ και ειπεν ο καθημενοσ επι τω θρονω ιδου παντα καινα ποιω και λεγει μοι γραψον οτι ουτοι οι λογοι αληθινοι και πιστοι εισιν ⁶ και ειπεν μοι γεγωνα το αλφα και το ω η αρχη και το τελοσ εγω τω διψωντι δωσω εκ της πηγησ του υδατοσ της ζωησ δωρεαν ⁷ ο νικων κληρονομησει ταυτα και εσομαι αυτω θεοσ και αυτοσ εσται μοι υιοσ ⁸ τοισ δε δειλοισ και απιστοισ και αμαρτωλοισ και εβδελυγμενοισ και φονευσιν και πορνοισ και φαρμακοισ και ειδωλολατραισ και πασιν τοισ ψευδεσιν το μεροσ αυτων εν τη λιμνη τη καιομενη πυρι και θειω ο εστιν ο θανατοσ ο δευτεροσ ⁹ και ηλθεν εισ εκ των επτα αγγελων των εχοντων τασ επτα φιαλασ γεμουσασ των επτα πληγων των εσχατων και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι την γυναικα την νυμφην του αρνιου ¹⁰ και απηνεγκεν με εν πνευματι επ οροσ μεγα και υψηλον και

εδειξεν μοι την πολιν την μεγαλην την αγιαν ιερουσαλημ καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου ¹¹ εχουσαν την δοξαν του θεου ο φωστηρ αυτησ ομοιοσ λιθω τιμιωτατω ωσ λιθω ιασπιδι κρυσταλλιζοντι ¹² εχουσα τειχοσ μεγα και υψηλον εχουσα πυλωνασ δωδεκα και επι τοισ πυλωσιν αγγελουσ δωδεκα και ονοματα επιγεγραμμενα α εστιν ονοματα των δωδεκα φυλων των υιων ισραηλ ¹³ απο ανατολων πυλωνεσ τρεισ και απο βορρα πυλωνεσ τρεισ και απο νοτου πυλωνεσ τρεισ και απο δυσμων πυλωνεσ τρεισ ¹⁴ και το τειχοσ της πολεωσ εχον θεμελιουσ δωδεκα και επ αυτων δωδεκα ονοματα των δωδεκα αποστολων του αρνιου ¹⁵ και ο λαλων μετ εμου ειχεν μετρον καλαμον χρυσουν ινα μετρηση την πολιν και τουσ πυλωνασ αυτησ και το τειχοσ αυτησ ¹⁶ και η πολισ τετραγωνοσ κειται και το μηκοσ αυτησ οσον το πλατοσ και εμετρησεν την πολιν τω καλαμω επι σταδιουσ δωδεκα χιλιαδων δωδεκα το μηκοσ και το πλατοσ και το υψοσ αυτησ ισα εστιν ¹⁷ και εμετρησεν το τειχοσ αυτησ εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρων πηχων μετρον ανθρωπου ο εστιν αγγελου ¹⁸ και ην η ενδομησισ του τειχουσ αυτησ ιασπισ και η πολισ χρυσιον καθαρον ομοιον υελω καθαρω ¹⁹ οι θεμελιοι του τειχουσ της πολεωσ παντι λιθω τιμιω κεκοσμημενοι ο θεμελιοσ ο πρωτοσ ιασπισ ο δευτεροσ σαπφειροσ ο τριτοσ χαλκηδων ο τεταρτοσ σμαραγδοσ ²⁰ ο πεμπτοσ σαρδονυξ ο εκτοσ σαρδιον ο εβδομοσ χρυσολιθοσ ο ογδοοσ βηρυλλοσ ο ενατοσ τοπαζιον ο δεκατοσ χρυσοπρασοσ ο

ενδεκατος υακινθος ο δωδεκατος αμεθυσος ²¹ και οι δωδεκα πυλωνες δωδεκα μαργαριται ανα εισ εκαστος των πυλωνων ην εξ ενος μαργαριτου και η πλατεια της πολεωσ χρυσιον καθαρον ωσ υελος διαυγησ ²² και ναον ουκ ειδον εν αυτη ο γαρ κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ναος αυτης εστιν και το αρνιον ²³ και η πολις ου χρεϊαν εχει του ηλιου ουδε της σεληνης ινα φαινωσιν αυτη η γαρ δοξα του θεου εφωτισεν αυτην και ο λυχνος αυτης το αρνιον ²⁴ και περιπατησουσιν τα εθνη δια του φωτος αυτης και οι βασιλεις της γης φερουσιν αυτω δοξαν και τιμην των εθνων εισ αυτην ²⁵ και οι πυλωνες αυτης ου μη κλεισθωσιν ημερας νυξ γαρ ουκ εσται εκει ²⁶ και οισουσιν την δοξαν και την τιμην των εθνων εισ αυτην ²⁷ και ου μη εισελθη εισ αυτην παν κοινον και ποιουν βδελυγμα και ψευδος ει μη οι γεγραμμενοι εν τω βιβλιω της ζωης του αρνιου

22

¹ και εδειξεν μοι ποταμον καθαρον υδατος ζωης λαμπρον ωσ κρυσταλλον εκπορευομενον εκ του θρονου του θεου και του αρνιου ² εν μεσω της πλατειας αυτης και του ποταμου εντευθεν και εκειθεν ξυλον ζωης ποιουν καρπους δωδεκα κατα μηνα εκαστον αποδιδουσ τον καρπον αυτου και τα φυλλα του ξυλου εισ θεραπειαν των εθνων ³ και παν καταθεμα ουκ εσται ετι και ο θρονος του θεου και του αρνιου εν αυτη εσται και οι δουλοι αυτου λατρευουσιν αυτω ⁴ και οψονται το προσωπον αυτου και το ονομα αυτου επι των μετωπων αυτων ⁵ και νυξ ουκ εσται εκει και χρεϊαν

ουκ εχουσιν λυχνου και φωτος ηλιου οτι κυριος ο θεος φωτιει αυτους και βασιλευσουσιν εισ τους αιωνας των αιωνων ⁶ και λεγει μοι ουτοι οι λογοι πιστοι και αληθινοι και κυριος ο θεος των πνευματων των προφητων απεστειλεν τον αγγελον αυτου δεϊξαι τοις δουλοις αυτου α δεϊ γενεσθαι εν ταχει ⁷ και ιδου ερχομαι ταχυ μακαριος ο τηρων τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου ⁸ καγω ιωαννης ο ακουων και βλεπων ταυτα και οτε ηκουσα και εβλεψα επεσον προσκυνησαι εμπροσθεν των ποδων του αγγελου του δεικνυοντος μοι ταυτα ⁹ και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των προφητων και των τηρουντων τους λογους του βιβλιου τουτου τω θεω προσκυνησον ¹⁰ και λεγει μοι μη σφραγισησ τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου ο καιρος γαρ εγγυς εστιν ¹¹ ο αδικων αδικησατω ετι και ο ρυπαρος ρυπαρευθητω ετι και ο δικαιος δικαιοσυνην ποιησατω ετι και ο αγιος αγιασθητω ετι ¹² ιδου ερχομαι ταχυ και ο μισθος μου μετ εμου αποδουναι εκαστω ωσ το εργον εσται αυτου ¹³ εγω το αλφα και το ω ο πρωτος και ο εσχατος η αρχη και το τελος ¹⁴ μακαριοι οι ποιουντες τας εντολας αυτου ινα εσται η εξουσια αυτων επι το ξυλον της ζωης και τοις πυλωσιν εισελθωσιν εισ την πολιν ¹⁵ εξω οι κυνες και οι φαρμακοι και οι πορνοι και οι φονεις και οι ειδωλολατραι και πασ φιλων και ποιων ψευδος ¹⁶ εγω ιησους επεμψα τον αγγελον μου μαρτυρησαι υμιν ταυτα επι ταις εκκλησιαις εγω ειμι η ριζα και το

γενος δαυιδ ο αστηρ ο λαμπρος ο πρωινοσ ¹⁷ και το πνευμα και η νυμφη λεγουσιν ερχου και ο ακουων ειπατω ερχου και ο διψων ερχεσθω ο θελων λαβετω υδωρ ζωησ δωρεαν ¹⁸ μαρτυρω εγω παντι τω ακουοντι τουσ λογουσ τησ προφητειασ του βιβλιου τουτου εαν τισ επιθη επ αυτα επιθησαι ο θεοσ επ αυτον τασ πληγασ τασ γεγραμμενασ εν τω

βιβλιω τουτω ¹⁹ και εαν τισ αφελη απο των λογων του βιβλιου τησ προφητειασ ταυτησ αφελοι ο θεοσ το μεροσ αυτου απο του ξυλου τησ ζωησ και εκ τησ πολεωσ τησ αγιασ των γεγραμμενων εν τω βιβλιω τουτω ²⁰ λεγει ο μαρτυρων ταυτα ναι ερχομαι ταχυ αμην ναι ερχου κυριε ιησου ²¹ η χαρισ του κυριου ιησου χριστου μετα παντων των αγιων αμην